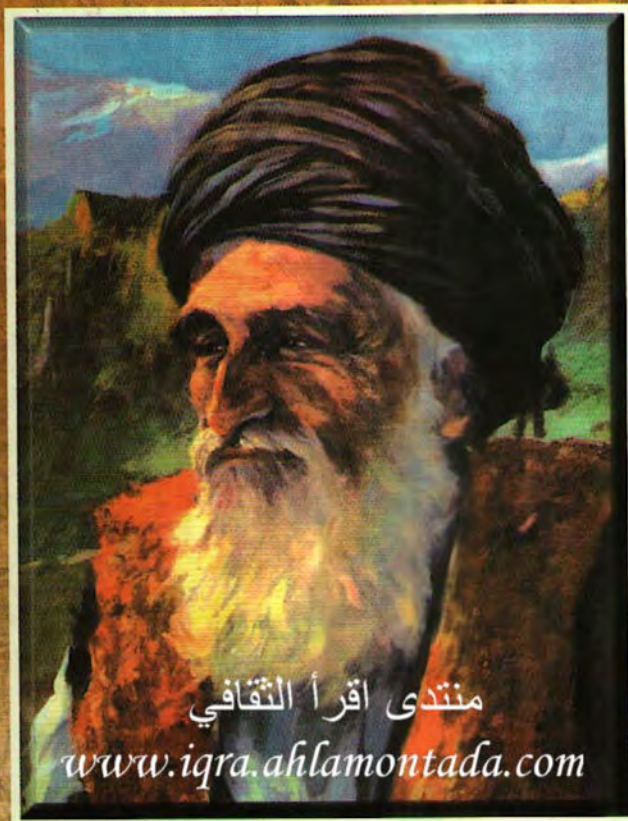

دیوانی مہولہ وی

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.afhamontada.com

کۆ کردنه وه، لیکۆ لینه وه و
لیکدانه وه، له سه ر نووسینی:

مه لاعبد الکریمی مدرّس

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

بۆدابه زاندى جوهرها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ديوانى مهولوى

عبد الرحيم فاوه كوزى

معدوم کرد، عبدالرحیم بن سعید ۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ق.
[دیوان].

دیوانی مهوله‌وی / [عبدالرحیم بن سعید معدوم کرد].
کۆکردنه‌وهو، لیکۆلینه‌وهو . . . عبدالکریمی مدرس . - سنندج: انتشارات
کردستان، ۱۳۷۸.
ص، [۵۵۰].

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
عنوان دیگر: دیوانی مهوله‌وی
کردی.

چاپ مکرر.

شعر کردی - قرن ۱۳ق. الف. مدرس، عبدالکریم، ۱۲۸۳ - ، مصحح.
ب. عنوان. ج. عنوان: دیوانی مهوله‌وی.

۸۶۹/۲۱

BIR۳۲۵۶/الف ۱۸۴۳م ۶

۱۰۲۶۹ - ۷۸م

کتابخانه ملی ایران

دیوانی مهولهوی

کۆکردنه وهو، لیکۆلینه وهو لیکدانه وه،

له سه ر نووسینی:

مهلا عبدالکریمی مدرس رحمته الله

بلاوکه ره وهی کوردستان

دیوانی مهولهوی

✓ دیوانی مهولهوی	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
✓ عبدالرحیم بن سعید معلوم کرد	✓ دانراوی (تالیف):
✓ مهلا عبدالکریمی مدرس	✓ کۆکردنهوه، لیکۆلینهوه (شرح و تحقیق):
✓ چوارهم (چهارم) ۱۳۸۶	✓ کهرهتی چاپ (توبت چاپ):
✓ ۵۰۰۰ دانه (جلد)	✓ ژمارهی چاپگراو (بیراز):
✓ ۵۵۲ صفحهی وزیری	✓ ژمارهی لاپه‌ره و نه‌ندازه: (تعداد صفحه و قطع):
✓ بلاوکردنهوی کوردستان (انتشارات کردستان)	✓ بلاوکه‌روهه (ناشر):

انتشارات کردستان

بسنج - پاساژ عزتی
تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲

شابک: X-۵۴-۷۶۳۸-۹۶۴
ISBN: 964-7638-54-X

قیمت
۴۴۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سه ره تا

له کۆشی ئەم کوردەواری بەی تێمه دا گەلی ئەدیبی پایە بەرز پەرەز دە بوون که به گوێرهی سهردهم و رێ و شوێنی خۆیان هیچیان له ئەدیانی به ناویانگی ولاتانی تر که متر نه بووه، به لام که میان بۆیان ههڵ که وتوه له گهڵ مردنیانا ناویان کوێر نه بیته وه و نیشانه به کیان له پاش به جێ بمێنی و هه والێکی که م و کورتیان بزانی.

دۆستی خۆشه و یستم، «سید علاء الدین سجادی» توانیوه به هه رزه حمه تیک بووه ناوی کۆمه لێک له شاعیره کانی کوردستان کۆ بکاته وه له میژوو هه که ی دا، به لام سه رگوزه شته ی ته نها چه ند که سیکیانی ده س که وتوه، ته وانیش زۆر به یان له م سه رده مانه ی دوایی دا زیاون... ئاخۆ ته وانه ی که نه ناویان ماوه ته وه و نه نیشانیان، که بيشته چه ند سه د که س؟ مه گه ر هه ر خوا خۆی بزانی!، له خوالی خوش بوو «شیخ علاء الدین» ی «بیاره» م بیست فه رموی: له «مه وله وی» م بیست که وتی: جارێکیان به سه فه ر چووم بۆ «قه لای جوانرۆ» له وی کتیبیکی «شیرین و فه ره اده» ی نا ته واوم دی، له تا قینکا که وتبوو، که ته ماشام کرد زۆر له لام شیرین و ناسک بوو، و یستم به شیعی خۆم ته واوی بکه م، وه ده ستم کرد به نو سین و چه ند شیعی تکه م نووسی، پاشان که به را و رد م کرد له گه ل شیعی نه سلێ کتیه که هینه کانی خۆم ته وه نده به نا ته واو ها ته به رچاو، شه ره مزار بووم و ده ستم له نو سین و ته واو کردنی کتیه که هه لگرت.

تێستایش تێمه نازانیین ته و شیرین و فه ره اده کام شیرین و فه ره اده و دانه ره که ی کتی به که ته ونده هونه ره مند بووه، مه وله وی خۆی له عاستیا به هیچ نه زانیوه.

هۆی ون بوونی سامانی ئه ده بیمان به پیتی تی گه یشتنی من چه ند شته:
 به که م: هیرشی زۆری له شکهری بیگانه بۆ سه ر و لاته که مان که بروه به هۆی فه وتانی
 زۆر خیزان و وێران بوونی گه لێ شوین و له ناو چوونی گه لیک کتییخانه و کتییی نایاب.
 دوو هه م: نه خوێنده واری خه لکی و لات و نرخ داننه نانیان بۆ ئه ده ب و پاشماوه ی
 دێرینمان.

سیهه م: بێ قیمه تی ئه ده بی خو مآلی له بهر چاوی زۆر به ی گه و ره کانه مان که زمانی
 کوردی یان به زمانیکی سووک و بێ بایه خ دائه ناو لایان وابوو ئه بێ هه ر چاویان له
 ئه ده بیاتی زمانانی دراوسێ بێ.

ئه مپرو ش که ئه و هۆیانه ی زوو تا راده به کی زۆر له ناو چوون، لام وایه هۆی گه و ره ی
 زیندوو نه بوونه وه ی سامانی ئه ده بی کۆنمان، بریتی به له بێ به یوه ندی و له به ک نه گه یشتنی
 ئه و کوردانه ی که به شیوه ی جیا جیا قسه ئه که ن، وه له که می چاپخانه و هۆی بلاو کردنه وه و
 بازار ده س نه که وتن بۆ هه موو جۆره چاپه مه نی به کی کوردی له هه موو لایه کی کوردستانا.

به کییک له و ئه دیبه بهر زانه مان که سه رده م و شوینتی ژبانیان وانه بوه به زووی
 ناو و نیشانیان کۆر بکاته وه، «سید عبدالرحیم» ی «تاوه گۆزی» به که زانایه کی به رزی
 ئایینی و سو فی به کی بێ گه ردو شاعیر ئکی بێ هاوتا بووه، وه هه لبه سته پر شو ره کانی له
 به شیکی گه و ره ی کوردستانا بووه به ویردی سه ر زبانی هه موو ئه ده ب په ره و ئکی و
 خاوه نی هه ستیکی ناسک. وردی و ناسکی و سو زی غه زه لیاتی مه وله وی له هه موو
 کۆر ئکی ئه ده بی دا ناویانگی ده رکرد وه. ئه وه ی له شیعی مه وله وی گه یشتنی به نا چاری
 گیر ده ی دلگیری مه عنای بووه، بۆیه شیعی مه وله وی خۆی گه یاند وه ته هه ر کۆر ئکی
 ئه ده بی، وه له دیوه خانی هه ر گه و ره به کی ئه ده ب په ره و ری کوردا له لای ژووره و جیی
 خۆی کرتوه ته وه، وه ئیستاش ناوی مه وله وی له هی هه ر شاعیر ئکی تری کورد، زیاتر
 به سه ر زمانی گه له وه به و خویشی له زۆریان زیاتر مافی خۆی وه رگرتوه.

ئەم راستىيە بەشىكىشى ئەگەر تەو بە ئو پەيوەندى يە بە تىنەي كە مەولەوى لە گەل
خوالى خۆش بووان شىخى «سراج الدىن» و شىخى «بهاء الدىن» و شىخى «ضياء الدىن»
بوويەتى، كە ئەوانىش خاوەنى گەورە ترين خانەقاو خويندنگاي ئاينى بوون لە سەر دەمى
خۆيانا لە كوردستانا وە مەنسويان لە ھەموو لايە كى دا بوو، وە خويندنگاو خانەقاكانيان
فەقى و سۆفى لە زۆربەي ناوچە كانى كوردستانا وە تىابوو. ئەمەش بوو بە ھۆي ئەو
شىعەرى مەولەوى زۆربەي ناوچە كانى كوردستان بگەرئ. جگە لەو كە سەر دەمى
ژيانىشى پيشكە و تووتر بوو لە سەر دەمى يە كىكى وە ك «بىساراني» و «سەيدى» كە لە گەل
پايەي بەرزى شىعەرى شيانا ھىشتا ناوبانگيان لە دەرە تائىكى تەسك دەر نەچوو.

شاعىرى خوالى خوش بوو حاجى «تۆفلىق» ي «پىرە مرد» وەختى خۆي ھەنگاوتكى
دلسۆزانەي نا، كە ژمارە يە كى زۆرى لە پارچە شىعەرە كانى مەولەوى كۆكردە وە
وەرى گىترايە سەر شىوہى سلىمانى و «ئەسل» و «رۆح» كە ي لە دوو بەرگا بلاو كردە وە...
مىنىش دەمىكە خەرىكى كۆكردنە وە شىعەرى مەولەوىم ئەيان نوسمە وە تا لەم
دوايى بەدا توانىم بەرى ئەو رەنجى چەند سألە يەم بەكەم بەم كىتتە. وە بۆ بە جى ھىنانى
ھەندىك لە واجبى سەر شانم بەرامبەر بە ئەدەبى نەتە وايە تىمان پيشكە شى خويندە وارانى
كوردى بەكەم.

لەم كىتتە دا بۆ ئاسانى، ھاتووم پارچە ھەلبەستە كانم بە پىي تىپە كانى «ئەلف» و «بى»
رئىك خستوو لە سەر بنچىنەي تىپى يە كەمى يە كەم شىعەرى ھەر پارچە شىعەرىك، وە بە
گوئەرى ئەوہى كە دىومە نووسراوہ يا لە شارە زايانم بىستووہ: ھۆي دانانى ھەندىكىانم
باس كردووہ، وە مەعناي ئەو وشانەم لى داوہ تەوہ كە بە ئاسانى نازانرئ يا تەنھا ھەر لە
شىوہى شىعەرى كۆنمانا بە كار ھىتراون. وە ئەگەر مەعناي شىعەرىك تەنھا بە لىكدا ئەوہى
مەعناي وشە گرانە كانى نە زانرئ، پوختەي مەعناي ئەو شىعەرىشم لى داوہ تەوہ، وە ئەگەر
مەعناي چەند شىعەرىك بە سەرايى بە يە كەوہ، مەعناي ھەموانم لە ئاخىر شىعەريانانىكە وە
لى داوہ تەوہ.

له کوکردنه وهی ئەم شیعراڼه‌ی مهولهوی دا یارمه‌تیم له گه‌لێ که‌س دیوه. وه‌ک جه‌نابی «سه‌یید تاهیر هاشمی» له «ده‌وله‌ت ئاوا» و «حسن فه‌می به‌گی جاف» و حاجی «حه‌یده‌ر» ی کورپه‌زای «مه‌حمود یاروه‌یس» و شیخ «ئه‌حه‌مه‌دی شیخ «سدیق» ی «نیرگسه‌جاپ» و مه‌لا «که‌ریم» ی «ده‌له‌مه‌پی» و مه‌لا «که‌ریمی گو‌لپ» ی و فه‌قی «په‌شید» ی «هه‌مه‌وه‌ند»، وه‌ چه‌ند که‌سی تر که‌ یا دیوان یا چه‌ند پارچه‌ شیعریکی مهولهوی یان لایبوو بۆیان ناردم و به‌راوردم کرد له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی لام هه‌بوو، وه‌ چیم نه‌بوو نوسیمه‌وه، یان یارمه‌تی ئه‌ده‌بی ترم لێوه‌ دین له‌ باره‌ی مهولهوی یه‌وه، سوپاسیکی گه‌رمی ئەم زاتانه‌ ئه‌که‌م وه‌ به‌ تاییه‌تی جه‌نابی «سید طاهر» که‌ که‌لکیکی زۆرم وه‌رگرت له‌ نامیلکه‌ فارسی یه‌که‌ی که‌ له‌ بابته‌ مهولهوی و شیعری مهولهوی یه‌وه‌ بۆی نوسیوم، وه‌ جه‌نابی «حسن فه‌می جاف»، که‌ که‌شکۆله‌ شیعری یه‌که‌ی خوالێ خوش‌بوو «مه‌حمود پاشا» ی باپیری دایه‌ لام. هه‌روه‌ها ئه‌بێ سوپاسی ئه‌ده‌بی به‌رزی کورد خوالێ خوش‌بوو «په‌فیتق حیلمی» یش بنوسم که‌ کتیبه‌که‌ی خوێنده‌وه، وه‌ هه‌ندێ سهرنجی وردی پيشان‌دا، وه‌ پرپار بوو سه‌ره‌تای بۆ بنوسی به‌لام مه‌رگ موله‌تی نه‌دا.

«دیوانی مهولهوی» به‌ ده‌سنووس، جگه‌ له‌و زاتانه‌ی که‌ وتم یارمه‌تی یان داوم، لای گه‌لێ که‌سی تریش هه‌یه، به‌لام من هه‌رچه‌ند هه‌ولم دا نه‌توانی ده‌سیان خه‌م. وه‌ک زانیومه‌ لای به‌گزاده‌ جافه‌کانی «که‌لار» و لای مناله‌کانی شیخ «ره‌سول» ی «گومه‌ته‌ی قه‌رده‌اغ» و لای شیخانی «شاقه‌لا» له‌ «سه‌رشو» ی «سه‌قز» و لای سه‌ییده‌کانی «لۆن» یش هه‌یه. وه‌ک بیستومه‌ نوسخه‌ی سه‌ییده‌کانی «لۆن» هۆی دانانی غه‌زه‌له‌کانیشی لێ نوسراوه. نامه‌ی زۆرم بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ نووسی بۆ داوا‌ی شیعری «مهولهوی»، به‌لام وه‌رامم له‌ که‌سیانه‌وه‌ ده‌سگیر نه‌بوو.

هه‌روها لام وایه‌ کۆمه‌له‌ شیعری مهولهوی لای سه‌ییده‌کانی «باينچۆ» یش هه‌بێ، به‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای مامۆستایی ماله‌ خوێندن‌گای خانه‌قای «بیاره» خوالێ خوش‌بوو «امین‌السادات» ی «باينچۆ» یش له‌وێ بوو زۆریه‌ی شیعری مهولهوی له‌به‌ر بوو، وه‌ مه‌عناکانی باش ئه‌زاین و ئه‌ی زانی که‌ی وه‌ له‌ چ مونا‌سه‌به‌تیکا دای‌ناون. داخی گرانم ئه‌و

رۆژه هه‌رچهند شیعرى مه‌وله‌ویم نه‌نوسى یه‌وه، به‌لام فکرى نه‌وه نه‌که‌وتبوه که‌لله‌م که‌ بیکه‌م به‌کتیب تا نه‌و شتانه‌ی که‌ «امین‌السادات» نه‌ی‌زانین بیان نوسمه‌وه. «امین‌السادات» هه‌موو جارێ ئه‌وه‌نده به‌ سۆز شیعرى مه‌وله‌وى نه‌خوێنده‌وه وه‌ک ده‌روێش حالى لێ‌ییت و‌اله حالى ته‌بیعی ده‌رته‌چوو.

هه‌رچۆن بێ من نه‌وه‌ی له‌ تواناما بوو کردم، وه‌نه‌بێ بلیتم که‌م و‌کورتی له‌ ئیشه‌که‌مانه‌، چونکه‌ پرۆژه‌ی وا هه‌رگیز به‌ تاقه‌که‌ستیک به‌بێ که‌م و‌کورتی ناهێنرێته‌ دى. له‌به‌ر نه‌وه‌ ئه‌م تکایانه‌ی خواره‌وه‌م به‌ره‌و روى هه‌موو نه‌وانه‌ نه‌که‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌م کتیبه‌یان به‌رچاو نه‌که‌وئ، بۆ نه‌وه‌ی که‌لک له‌ یارمه‌تی‌یان وه‌ریگرم، وه‌ نه‌گه‌ر عومر وه‌فای کرد جارێکی‌تر به‌ شیوه‌یه‌کی باشت‌ر له‌ چاپی بده‌مه‌وه‌:

۱. هه‌رک‌ه‌س پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکى لا هه‌بێ که‌ له‌م دیوانه‌دا بلاو نه‌کرایته‌وه، یا بلاو کرایته‌وه به‌لام له‌ نوسخه‌که‌ی نه‌ودا شیعرێک یا چه‌ند شیعرێکی زیات‌ر بێ، نه‌و پارچه‌ هه‌لبه‌سته، یا شیعره‌ زیاده‌که‌مان بۆ بنێرئ.

۲. نه‌گه‌ر لای تێمه‌ شیعرێک له‌ پارچه‌یه‌ک‌دا بلاو کرایته‌وه، وه‌ له‌ نوسخه‌ی که‌ستیک‌دا له‌ پارچه‌یه‌کی‌تر بێ، یا چه‌ند پارچه‌ی لای تێمه‌ له‌ نوسخه‌ی که‌ستیک‌دا یه‌ک پارچه‌ بن، یا به‌ پێچه‌وانه‌وه، ئاگادارمان بکات.

۳. نه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک له‌ شیعرێک‌دا، یا جومله‌یه‌کی لای که‌ستیک به‌جۆرێکی‌تر بێ، بۆمان بنوسئ.

۴. هه‌رک‌ه‌س لای و‌ابێ تێمه‌ مه‌عناى شیعرێک‌مان خراب لێ داوه‌ته‌وه، یان هۆی دانانی پارچه‌یه‌ک‌مان به‌ ناراست نووسیه‌وه، رای خوێمان بۆ بنێرئ.

ئێتر هیوام وایه‌ هه‌رک‌ه‌س له‌م روه‌وه‌ وا هه‌ست بکا نه‌وه‌ی لایه‌تی ئه‌مانه‌تی ئه‌ده‌بى کورده‌ لای، وه‌ نه‌بێ ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ بگه‌یه‌نئ به‌ جێ‌ی‌ خۆی، تا به‌ هه‌موو لایه‌ک‌مانه‌وه‌ بتوانین میراتی ئه‌ده‌بى‌مان به‌ شیوه‌یه‌کی راست و‌دروست بگه‌یه‌نین به‌ نه‌وه‌کانى پاشه‌وه‌مان.

مهولهوی له چند لاپه ره په کدا

ناوی «سید عبدالرحیم» ی کورپی مهلا «سه عید» وه له نه وهی مهلا «یوسف جان» ی کورپی مهلا «نه بوبه کر، مصنف» ی «چۆر» ی به ﷺ که نه گه رپته وه سهر خواناسی به ناوبانگ «سه یید موحه ممد زاهید» که به «پیر خدر شاهۆ ﷺ» ناوبانگی ده رکردوه، وه له وه چه ی حه زره تی «حوسه یین» ی کورپی حه زره تی «عهلی» کورپی «نه بووتالب» ه. نازناوی شیعر ییشی «مه عدوومی» وه له ناو خه لک و له کۆرپی نه دیبانا به «مه ولهوی» ناوبانگی ده رکردوه.

مهولهوی له سالی ۱۲۲۱ ی کۆچی له دئی «سه رشاته» له ناوچه ی «تاوه گۆز» ی -به شی «عیراق»- له خیزانیتکی ناین په روه ری به حورمهت دا له دایک بووه، وه هر له سه رده می منالی دا مالی باوکی هاتوه بو دئی «بیژاوه» له نزیکي «هه له بجه»، له وئی لای باوکی قورثانی پیروزی ته واو کردوه و ورده کتیبه سه ره تایي په کانی فارسی و «صرف» و «نحو» ی خویندوه. پاشان له سه ر ئوسولی فه قیکانی کوردستان چووه بو خویندن بو «پاوه» له ناوچه ی «هه ورامان» ی «لهۆن»، وه پاش ماوه یه ک له وئوه چووه بو «چۆر» له «مه ربوان» وه له وئی یشه وه چووه بو «سنه» وه له مزگه وتی «وه زیر» دامه زراوه، نه نجا چووه بو «بانه» وه له وئی یشه وه چووه بو «سلیمانی» وه له «مزگه وتی گوره» دامه زراوه که له و کاته دا هیشتا جه نابی «شیخ مه عرف» ی «نۆدئی» ماموستا بووه تیایا.

نه نجا چووه بو «هه له بجه» وه له «مزگه وتی جامیعه» لای مهلا «سادیق ته وئله» یی که «موسه عید» بووه له خزمه تی شیخ «عبدالله» ی «خه ربانی» دا خویندوه تی. نه نجا چووه

بۆ «قه‌لای جوانپرو» وه له خزمه‌تی مه‌لا «موحه‌مه‌د» ی «قازی» ی دا خوئندویه، له‌وشه‌وه بۆ جاری دووهم له‌سه‌رده‌می «ره‌زاقولی خان» ی «والی» دا چووه‌ته‌وه بۆ «سنه» وه له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» دامه‌زراوه، وه ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌ جاری پیشوو له‌وی ماوه‌ته‌وه، شه‌نجا دیسانه‌وه هاتوو‌ته‌وه بۆ «سلیمانی» وه له‌ خزمه‌تی مه‌لا «عبدالرحمان» ی «نۆدشه» یی دا که موفتی سلیمانی و مامۆستای مزگه‌وتی «مه‌لکه‌ندی» بووه خوئندنی ته‌واو کردوو و ئیجازه‌ی دهرس و تنه‌وی وه‌رگرتوو.

ئه‌وه‌ی که مه‌شه‌وره‌گوایه «مه‌وله‌وی» له‌ زه‌مانی «ره‌زاقولی خان» ی «والی» دا له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» ی «سنه» له‌ خزمه‌تی حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» ی «نۆدشه» یی دا ئیجازه‌ی وه‌رگرتوو، راست نیه. چونکه حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» هه‌تاوه‌کو پاش زه‌مانی «فه‌هاد میرزا» که پاش «غولام‌شاخان» و «ره‌زاقولی خان» ی برای، بووه به‌ حوکمرانی «ئه‌رده‌لان». وه پاش سه‌فه‌ری «حه‌ج» ی له‌ گه‌ل شیخی «به‌اءالدین» که پاش سالی ۱۲۹۰ ی کۆچی بووه، رۆشتوو بۆ «سنه»، وه له‌ وکاته‌دا مه‌وله‌وی عومری له‌ ۶۰ سالی که‌مه‌تر نه‌بووه، به‌ لکوو پاش ئه‌وه‌ ته‌نها چهند سالی زیاده. که‌واته‌ چۆن ئه‌گونجی له‌ عومری وادا ئیجازه‌ وه‌ریگری.

هه‌روه‌ها له‌ سالی ۱۲۷۱ ی دا شیخی «سراج‌الدین» مه‌وله‌وی له‌ گه‌ل حاجی شیخ «عبدالرحمان» ی کورپی ئه‌نیتری بۆ «سنه» بۆ مه‌سه‌له‌ی ناکۆکی به‌ینی «غولام‌شاخان» و مه‌لاکانی «سنه». دیاره‌ ئه‌بێ مه‌وله‌وی له‌ وکاته‌دا مه‌لا به‌کی پایه‌ بله‌ند بووی، ئه‌گینا بۆ ئیشی وا ئه‌نیتررا. جگه‌ له‌ وه‌ش ریی تی‌ناچی مه‌وله‌وی ئیجازه‌ی لای حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» وه‌رگرتی، چونکه هه‌شت سالی له‌ وگه‌وره‌تر بووه، وه‌ک له‌م شیعه‌ فارسی یه‌وه دهرئه‌که‌وی که میژوی له‌ دایک بوونی حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د» به‌ حروفی «ئه‌به‌جه‌د»:

هاتفی از سر الهام بتاریخش گفت: بود احمد خلف امجد عبدالرحمن

که نه‌کاته ۱۲۲۹ ی کۆچی مانگی.

به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه بۆ ئیسپاتی ئه‌وه‌ که مه‌وله‌وی له‌ سلیمانی ئیجازه‌ی وه‌رگرتوو، ئه‌وه‌ش ئه‌و چیرۆکه‌یه‌ که پاشان هه‌ر له‌م کورته‌ میژوو‌ه‌ی ژبان‌دا ئه‌ی‌گێرینه‌وه له‌ باره‌ی

چوونیهوه بۆ سهیران بۆ «سهرجنار» له گهڵ ههندی له میره کانی «بابان» پاش تهواو بوونی
ناههنگی ئیجازه وهگرتنی.

مهولهوی له سهرهتای مهلایهتی دا له دینی «چروستانه» له نزیکي «ههلهبجه» دامهزراوه
و فهقی راکرتوهو دهسی کردوو به دهرس وتنهوه. پاش ماوهیهک ههواي «تصوف»
ئهکهوتته کهلهی و گرفتاری زهوقی «ئههلی مهعنا» ئهبن و ئهپوا بۆ «تهوتله» بۆ خزمهتی
شیخ «عوسمان السراج الدین» ی خهلیفه ی «مهولانا خالید» ی «نهقشبهندی» که یه کهم کهس
بووه ئهوه تهریقتهتی له کوردستانا بلاو کردوو تهوه. مهولهوی له «تهوتله» ئهبنی به موریدی
شیخی «سراج الدین» وه وهختیکی زۆر به «سلوک» هوه ئهباته سهه، وه پاش چهند سالیکی
ئهگرتزیتتهوه بۆ «بیاوتله» که دئی بیکه له ژووری «ههلهبجه» وه. پاش ماوهیهکی تریش
لهوتوه بار ئهکا بۆ «گونه» که یه کیکه له دئی یه کانی هۆزی «نهروولی». پاش چهند سالیکی
ئهوئیش بهجی ئههیلتی و ئهچنی بۆ «شه میران» که ئهوکاته له ژیر ئیداره ی شیخ «عهلی،
عهبابه یلی» یی دا بووه. شیخی ناوبراو زۆر خزمهتی مهولهوی و دهس و پتیهنده کانی ئهکا،
بهلام پاش ماوهیهک به تهئسیری «موحه ممه د پاشا» ی جاف بهرتوه بردنی «شه میران» له
دهستی ئهوه شیخ «عهلی» یه تهسنرتتهوه وه ئهدرتته دهستی «عوسمان» ی «خاله» که له
پیاو ماقولانی هۆزی «یهزدانبه خشی» بووه، له ئهنجامی ئهم لابردن و دانانه دا مهولهوی
مالی له شه میران بار ئهکا و ئهپواتهوه بۆ «سهرشاته» که تیا له دایک بووه، وه لهوئ
ئهمینتتهوه تا کۆچی دوایی ئهکا.

«مهولهوی» له دواساله کانی ژیا نیا تووشی گهلی کاره ساتی ناخۆش بووه، وه ئهوه
کاره ساتانه ی له چهند پارچه شیعر دا به سۆزه وه هۆنیوه تهوه. کتیبخانه که ی سووتاو وه
لهو کتیبخانه یه دا گه لیک کتیب و دانراوه و دیوانی شیعی سووتاو وه، وه «عه نههه»
خاتونی خیزانی مردوو که جیگایه کی تاییه تی بوو له دلی مهولهوی دا، وه حهوت سأل
پیش وه فاتی کویر بووه، ههه ئهم کویر بوونه شی بووه به هۆی مردنی، ئهوه بوو جار ئکیان
بۆ سهه خۆشی کردن له دۆستیکی ئهپوا بۆ «پهریس» که له گه پرا نه وه دا نزیکي «هانسه سووره»
ئه بیته وه به جلله و پرا کیشی وه لآخه که ی ئهلی: من چاوم نایینی، دار توویه ک له سهه رینگه مانه

لقیگی لاری هه به که گه یشتینه لای پیم بلن با سهرم دانه و نیم. وارنک ته که وی که ته گه نه نه و شوینه کابرا له بیرى نابن ناگاداری بکا مهوله وی سنگی نه دا به داره که داو به پشتا ته که وینه خوار له و لاخه که ی و پشتی نه شکى، وه له نه نجامی نه وه داله ۱۳۰۰ ی هیجری دا کۆچی دواپی نه کا، وه له گۆرستانی «نه سحابه» له نزیکى «سهر شاته» نه ی سپرن به خاک. مهوله وی پایه یه کی بله ندى هه یه له ناو زاناکانی کورد دا، وه به تایبه تی له «عیلم» ی «که لام» دا ده سیکی بالای بووه. نه و دانراوانه ی که له پاشی ماونه ته وه هه موو له م عیلمه دان، وه بریتین له مانه ی خواره وه:

۱. «الْفَضِيلَةَ» که ۲۰۳۱ شیعی عه ره بی یه وه له سالی ۱۲۸۵ ی هیجری دا دای ناوه، وه عه تیکه یه کی هونه ری یه جگه له وه که مه عنا عیلمی یه که ی زور و ردو به رزه. یه که م شیعی نه م کتبه نه مه یه:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَنْ نَاهَ فِيهِ نُهْيَةَ الْحَكِيمِ

دانه یه کم له م کتبه لایه ناخر په ره ی نه ماوه، له بهر نه وه نازانم کتی نویسه ته وه، به لام نه بن فه قیه که ی مهوله وی خۆی نویسیته وه، چونکه خه تی مهوله وی پتوه یه، ههروه ها حاشیه ی زوری مه لا «فه تاح» ناوکی فه قی مهوله ویشی له سهر نوسراوه ته وه، شه رحیکی دوورو درنژم له م کتبه کردوه له دوو بهرگی گه وره دا.

۲. «الْعَقِيدَةُ الْمَرْصِيَّةُ» که ۲۴۵۴ شیعی کوردی یه، وه له ۱۳۵۲ ی هیجری دا له لایه ن «مهی الدین صبری النعمی» یه وه له «مصر» له چاپ دراوه. یه که م شیعی نه م کتبه نه مه یه:

زوبده ی عه قیده و خۆلاسه ی که لام هه ره له تۆ بۆ تۆس حه مدو سه نای تام
مهوله وی خۆی نه م عه قیده یه ی کورت کردوه ته وه، وه باسه گرانه کانی لئ لابردووه
بۆ نه وه ی قوتابی یه تازه پین گه یشتوه کان لئی حالی بین.

۳. «الفوائد» که ۵۲۷ شیعی فارسی یه، وه له گه ل عه قیده کوردی یه باس کراوه که دا له چاپ دراوه. یه که م شیعی نه م کتبه نه مه یه:

چو در خود بینم از از بس روسیاهی ننگنجد ای الهی یا الهی

جگه له مانهش نامیلکه یه کی به فارسی هه یه باسی ئوسولئی تهریقته تی نه قشبه نندی ئه کا.

وه ک وتمان «مهولهوی» موریدی شیخی «سراج الدین» بووه، وه پاش وه فاتی ئه و بووه به موریدی شیخی «بهاء الدین» وه علاقه ی رۆحی له گه ل شیخی «ضیاء الدین» یش بووه. زۆربه ی هه لبه سته کانی پرن له ههستی به سۆزی به رامبه ر به «پیر»، وه نیشانه ی ئه وه ن که موریدیکی چه ند راست بووه، وه له رینگای موریدی یه تی یه وه ده سستیکی گه وری له «تصوّف» دا په یدا کردوه.

جار ئیکیان له خانه قای «ته وئله» ئه بی له «چروستانه» وه دین به دوایا که بگه رپته وه بۆ مال، چونکه کورپکی نه خۆش ئه بی، ئه میش سوار ئه بی و ئه گه رپته وه، که ئه گه نه پشت دبی «عه نه ب» هه ناسه یه کی درئ هه ل ئه کیشی و فرمیسک به چاوه کانی دته خوار. هاوړنکه ی عه رزی ئه کا بۆچی وا عاجزی؟ ئه میش ئه لی: چۆن عاجز نه بم چه زره تی «یه عقوب» بۆ دل خۆش بوون بۆنی کراسی چه زره تی «یوسف» ی کورپی ئه درا به لوتیا، که چی من بۆنی کفنی کوره که م ئه درئ به ده ماخما. که ئه گه نه ماله وه ئه زانن له و کاته دا که ئه وه ناسه که ی هه ل کیشاوه خه ریکی کفن کردنی کوره که ی بوون.

به بۆنه ی مردنی ئه م کوره یه وه شیخی «بهاء الدین» ئه چی بۆ لای بۆ سه رخۆشی لی کردنی، مه وله وی به هانتی شیخ ئه وه نده خۆش حال ئه بی «وه جد» ئه یگری و ئه لی: چه زم ئه کرد تا مارم سالی کورپکم بووایه و بمردایه به و شه رته تۆ هه موو جارئ به اتی تابه بۆ لام و سوودی «رۆحی» م لی وه ربگرتی تابه.

مه وله وی زۆربه ی شه وه کان بیدار بووه، فه ره نجی یه کی سووری درئزی بووه له وه رزی سه رمادا داویه به سه ر خۆیاو رووه و قبیله دانیشته و بیری له خوا کردوه ته وه و ئادابی تهریقته تی به چی هیناوه.

مه وله وی جگه له وه ش که خۆی موریدی شیخی «سراج الدین» و شیخی «بهاء الدین» بووه، په یه ونده دۆستایه تی له گه ل هه ندیکی تر له پیاوانی خوا دا بووه، وه ک شیخ «عبدالرحمان» ی «خالسی» «تاله بانئ» و «کاک ئه حمه دی شیخ».

له شیخ «فه تاح» ی «کربچنه بی» م بیست وتی: جارنکیان مهولهوی نه چی بۆ «که رکوک»، له ده مهو به یانا نه گاته «ته کیه» ی «تاله بانى»، که نه چینه ژوره وه سهیر نه کا شیخ «عبدالرحمان» خه به ره، که شیخ به مهولهوی نه زانی دئ به پیری یه وه، مهوله ویش نه م شیعه ی «بیسارانی» ی به سهرا نه خوئینه وه که له عه قیده که شیا له باسی «میسعراج» دا نویسه وه. وه له پارچه ی ژماره «۴» ی تیپی «بئ» یش دا هه به:

شه وهن خه لوه تهن، مال بئ نه غیاره ن ئاله م گرد وتهن، دؤس خه بهر داره ن

شیخ «عبدالرحمان» یش گورج به م شیعه وه رامی نه داته وه:

ئیراده م ئیده ن وه ی که لپۆسه وه شه و نالین وه شه ن وه لای دۆسه وه

شایانی باسه مهولهوی لاواندنه وه به کی جوانی هه به بۆ شیخ «عبدالرحمان»، وه به حه رفی نه بجه د میژوی وه فاتى بۆ داناوه. نه و لاواندنه وه به مان له تیپی «دال» دا بلاو کردوه ته وه له ژبیر ژماره ی «۱۸» دا.

ههروه ها له «سه یید نه حمه د» ی کورپی شیخ «عبدالرحمان» ی «عازه بانى» م بیست وتی: روژنکیان مهولهوی نه چی بۆ «سلیمانی» بۆ زیاره تی «کاک نه حمه دی شیخ»، باش نوژی عه سر به خزمه تی نه گا. «کاک نه حمه د» یش زۆر حورمه تی نه گری و پیی نه فه رموی: مهولهوی حه ز نه که م نه سیحه تیکم بکه ی!، مهولهوی بئ ده نگ نه بئ، «کاک نه حمه د» داواکه ی دووباره نه کاته وه، به لام مهولهوی هه ر ده نگ ناکا. شیخ بۆ جارى سیهه م داواکه ی تازه نه کاته وه، نه مجاره مهولهوی نه لئ: یا شیخ نه سیحه ت یا نه مر به چاکه یه یا نه هه له خراپه، جارى به که م ورد بوومه وه واجینک و سونه تیکم نه دی تو نه یکه یت تا پئت بلیم بیکه. جارى دووه مه یش ورد بوومه وه حه رامیک و مه کروه تیکم نه دی تو بیکه یت تا پئت بلیم مه یکه. نه مجاره پئت نه لیم دیاره شه بتان زۆر دلگرا نه لئت، ده خیلتم ئاگات له خۆت بئ ته فره ت نه داو تووشی خراپه به کت نه کا... «کاک نه حمه د» نه م جوابه ی مهولهوی زۆر پئ خۆش نه بئ، وه جد نه یگری و ده س نه کا به گریانو نه ندازه یه کی باش فرمیسک به خوړ نه پژی...

باری ژبانی ئابووری مهولوی زۆر ناخۆش بووه، بهلام ئه‌و رازی بووه به‌و ژبانه، وه زۆریه‌ی وهختی خۆی به‌شیوه‌ی ده‌روئشی رابواردوه.

له حاجی شیخ «موسه‌فا»ی «هه‌ولئیری»م بیست وتی: بیستومه جارێکیان له حاجی مه‌لا «ئه‌حمه‌د»ی «نۆتسه» ئه‌چی بۆ دیده‌نی مه‌ولوی، مه‌ولوی هیچ له‌ مألایا نابێ. ئه‌و ئیواره به‌ قسه‌ی خۆش وهخت ئه‌به‌ته‌ سه‌ر تا خه‌و ئه‌یان‌باته‌وه به‌ لادا. بۆ سه‌به‌ی نیوه‌پۆ هه‌ندی نانی «جۆ» و «دۆ» دینن و ده‌س ئه‌که‌ن به‌ «نان و دۆ» خواردن. له‌ کاتی نان خوارده‌که‌دا حاجی «مه‌لا ئه‌حمه‌د» زۆر ته‌عریفی خۆراکه‌که‌ ئه‌کاوه‌ به‌ شان و بآلیا هه‌ل ئه‌دا... مه‌ولویش ئه‌لێ: میوانی وه‌ک تۆ به‌ ده‌گه‌من رێ ئه‌که‌وتته‌ لای ئینسان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ یئوسته‌ به‌ له‌زه‌ت‌ترین خۆراکی بۆ دانرێ!!! دياره به‌ نيسبت كه‌ سيكه‌وه‌ هیچ شك نه‌با «نان و دۆ» خۆراکیکی ئیجگار به‌ له‌زه‌ته‌.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا مه‌ولوی هه‌میشه‌ ئه‌و هه‌زاری‌یه‌ی پێ باشتر بووه‌ له‌وه‌که‌ ناوچه‌و خزم و که‌س و کاره‌که‌ی به‌جێ بێلێ و پڕاته‌ شوئێ و با به‌ خۆشی تیا بژی.

پیاوی ده‌سه‌لات‌داری وه‌ک «فه‌ره‌اد میرزای قاجاری» که‌ مه‌ولوی زۆر خۆش و یستوه‌ داوای لێ کردوه‌ بچینه‌ «ئیران»، وه‌ له‌ په‌نای ئه‌وا دانیشی و خزمه‌تی زۆری بکا. به‌لام مه‌ولوی به‌گه‌رێ نه‌کردوه‌. مه‌ولوی چاوه‌ له‌به‌ری هیچ گه‌وره‌یه‌ک نه‌بووه، له‌ «حه‌سه‌ن به‌گی عه‌لی به‌گی جاف»م بیست وتی: پاش ئه‌وه‌ی که‌ «مه‌حمودپاشای جاف» روتبه‌ی پاشایه‌تی له‌ ئه‌سته‌موول‌وه‌ بۆ دێ، رۆژێک مه‌ولوی له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک دلی لێی دیشی، وه‌ نامه‌یه‌کی بۆ ئه‌نێرێ و تیا ئه‌نوسی: پاشا ئه‌گه‌ر تۆ به‌وه‌وه‌ ئه‌نازی که‌ له‌ «مه‌حمود به‌گی» به‌وه‌ بووی به‌ «مه‌حمودپاشا»، منیش به‌وه‌ ئه‌نازم که‌ هه‌ر مه‌ولوی بووم هه‌ر مه‌ولویم.

مه‌ولوی هه‌میشه‌ له‌سه‌ر خزم و عه‌شره‌ته‌که‌ی هاتوه‌ته‌ ده‌نگ، وه‌ بۆ ئه‌وان دلی له‌ ده‌سه‌لات‌دارانی ئه‌و رۆژه‌ ئیشاوه‌. کاتیک که‌ مألای له‌ «شه‌میران» بووه‌ شیخ «عه‌لی عه‌بابه‌یلێ» یی سه‌رکاری «شه‌میران» بووه، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ ته‌ئسیری «موحه‌مه‌د پاشای جاف» ئه‌و شیخه‌ له‌ سه‌رکاری لانه‌برێ و «عوسمانی خاله‌» له‌ شوئینی دانه‌نرێ که‌ یه‌کیک

بووه له پیاو ماقولانی «یهزدان به خشی»، ئەم ئال وگۆرە له گەل وەزعی مەولەوی نەگونجاوه، لەبەر ئەوه مەولەوی له «شەمیران» باری کردوووه و چوێتەوه بۆ «سەرشاتە» له «تاوه گۆز». که «موحه مەد پاشا» بەمە ئەزانێ نامە بەکی بۆ ئەنوسی و گلەیی لێ ئەکا تیا یاکه بۆچی شەمیرانی بەجێ هێشتوووه؟ ئەمیش له وەلامی نامە که ی دا بۆی ئەنوسی که «عوسمانی خالە» له گەل خزمە کانی ئەم باش نەبو، لەبەر ئەوه ناچار بووه بار بکا. له گەل نامە که ئەم چەند شیعەرە فارسی یەشی بۆ ئەنوسی:

وزان سوی وطن هجرت نمودم خلافت از علی دانسته بودم
 به تاثیر محمد میر اکمل خلافت چون به عثمان شد منحول
 دل خویشان ما را پر ز خون کرد به خویشاوند خود نعمت فزون کرد
 واتە: بۆیە گواستەوه بۆ نیشتمان چونکه خەلیفە ییم بۆ «علی» بە حەق ئەزانێ، وە که بە تەئسیری «موحه مەد پاشا»، درا بە «عوسمان» دلی خزمە کانی ئیمە ی پر کرد له خوین، وە خەلات و بەراتی بۆ خزمە کانی خۆی زیاد کرد. مەبەس له عەلی شیخ «علی» وە له عوسمان «عوسمانی خالە» بە. مەولەوی ئەم شیعەرە ناسکانە ی دا ئیشارە تی بۆ مەسەلە ی خەلافە تی «عوسمان» ی کوری «عەفقان عليه السلام» و «علی» ی کوری «ئەبوتالب عليه السلام» یش کردوو، وە ئەو وەزعه رابوردوو ی هینا وە تە بەرچا و.

و هک وتمان مەولەوی له سەر دەمی فەقی بە تی دا زۆر لای «کوردستانی عێراق» و «ئێران» گەراوه. پاش ئیجازە وەر گرتنیشی گەپانی هەربوو، سەفەری «جوانرۆ» و «کرماشان» و «هەورامان» و «مەریوان» و «سنه» و «بانە» و «سابلاخ» ی کردوو. هەتا وە کو که ئەچیتە سابلاخ له پیشانا خێلی «سەبید» ی «نظامی» که له نەوه ی مەلا «ئەبوبەکر» ی «مصنّف» ن و هاویشتی مەولەوین زۆر گوئی نادەنی، بەلام پاشان که شارەزای «علم» و «فضل» ی ئەبن ناچار ئەبن دەوری بدەن و حورمە تی بگرن.

هەروەها سەفەری «سلیمانی» و «خانەقی» و «که رکوک» و «بەغدا» یشی بووه. جارێکیان بە نیازی «حج» ئە که وێتە ری، که ئە گاتە بەغدا هاوڕێکە ی پارە ی رنگای حەجە که ی لێ

ئەدزئۆ ئەگەر پتەو وەو بلأوی ئەکاتەو ئەگرایە مهولهوی مردوو، وەک بلیئی وابزانئ ئیتر مهولهوی ناتوانئ بگەر پتەو. کەس و کاری پرسە ی بۆ داتەئین. پاش ماو یەک هەندی له زاناو ئەدەب پەرەوانی بەغدا کە بە مەسەلە کە ئەزانن خەرچی رێگای بۆ ئامادە ئەکەن و ئەینێرەو. کە ئەگاتە بەرەو، مەل و کەس و کارەکانی دەس بەجئ ئەچن کابرای دزی درۆزن ئەگرن و ئەبەنە لای مهولهوی. «مهولهوی» ش بئ ئەو ی هیچی لئ بکا پئی ئەلئ رۆلە خوا رووی ئەجەل رەش کا و امنی خەجالەتی لای تۆ کرد... خۆزگا بمردایەم و تۆم وا بە رووزەردی نەدیایە.

له ئیوانی مهولهوی و گەلئ له زانایان و پیاوانی خوا و پیاو ماقولانی ئەو دەمە ی کوردو ئیرانی دا پە یو هندی بەکی بەتین بوو. مهولهوی پارچە شیعری بەرزو نامە ی رازاوی بۆ شیخ «موحەممەد جەسیمی سنە» و شیخی «سراج الدین» و «بەاء الدین» و «ضیاء الدین» و «موحەممەد پاشای جاف» و «مەحمود پاشا» ی کورپی «معمەدالدوله = فەرهاد میرزا» و «حسام الدوله» ی برای نوسیو کە مامی «ناصرالدین، شای قاجار» بوون. هەر وەها هەمیشە هەلبەستی جوانی ناردوو بۆ دوستانی وەک شیخ «موئمنی سازانی» و شیخ «حەسەنی سازانی» و شیخ «یوسفی نوسمە» یی و شیخ «عەزیزی جانەوەرە» یی و «ئەحمەد بەگی کۆماسی» و شیخ «عبداللهی داخی» و گەلئیک له شاعیرەکانی تر... زۆریە ی شیعەرەکانی بە «کوردی» و نامەکانی بە «فارسی» بوو. جار جاریش چەند دپۆنکی عەرەبی لەو نامە فارسی یانە دا نوسیو. ژمارە بەکی زۆرم لەو نامانە ی مهولهوی لە لایە. هەندیکیان دوستی موحتەرەم «سەید تاهیر هاشمی» له «دەولەت ئاوا» وە بۆ ناردوم. ئەگەر بۆم رێ کە و تایە یەکم ئەخستن و له شیو ی کتیبکی ئینشادا بلایوم ئەکردنەو.

«مهولهوی» زاتیک قسە خوۆش و نوکتە بازیش بوو. جارێکیان میوانی دوستیک ئەبئ له «پاوه»، تا لەوئ ئەبئ خوار دئیک خوۆشی دەر خوارد نادا. کە مالاوایی لئ ئەکاو ئەگەر پتەو وە دوستە کە ی تا ملە ی «کەلیان» کە شوئیکە له نزیک ی پاوه - رەوانە ی ئەکا. لەویا پئی ئەلئ: بئ قەزایی پەلەت کردو زوو تە شریفەت برد... من بە تاییەتی کاوړنکم هەل گرتبوو

ئەمشەو بۆتى سەرپرەم و بېكەين بەكەباب و پىكەوۋە بېخۆين و راي بوپرين... مەولەوېش لە
 ۋەراما ئەلئى: مادەم وا بىي ۋەللا دلت نايە شىنم و لەگەلت ئەگەر تەمە ۋە تاكە بابەكە بېخۆين...
 ۋە ئەگەر پىتەو. كابر اش ناچار كاوپەكە سەرئەپرىي ۋە بۆي ئەبىر زىنى...

رۇزىكىيان لەگەل شىخ «سەئىدى ناوجاف» دا ئەپرا بۆ دىدەنى «كاك فەرەجى
 بەرزنجە» كە سەرگەورەي سەئىدەكانى «بەرزنجە» بوو بۆ ئەوۋەي شەجەرەي سەئىدەكانى
 پىي مۆر بىكا. كە نىزىكى بەرزنجە ئەبنەوۋە «كاك فەرەج» بە هاتنى مەولەوې ئەزانى ۋە تى ئەگا
 بۆچى هاتوۋە. بە دانىشتوانى مەجلىسەكە ئەلئى: كە مەولەوې باسى مۆر كەردنى شەجەرەكەي
 كەرد، من تا بە پىنك بۆي مۆر ناكەم ۋە تورەي ئەكەم تا بزائىن ئەلئى چى. كە مەولەوې ئەگاتە
 بەرەوۋە ئەسەستەوۋە مەسەلەي مۆرى شەجەرەكە ئەخاتە ئاراۋە. كاك فەرەج ئەلئى
 مەولەوې حاشا ئىوۋە سەئىد نىن ۋە بەرزنجەيى دان بە ئىوۋە دا نائىن. مەولەوېش ئەلئى
 فەرەج... فەرەج ئەگەر بە شەرع رەفتار ئەكەي ئەوۋە «خاتەمەي ابن حىجر»، ۋە ئەگەر
 ئەش ئىتت ئىمە حازرىن بۆ «ابن خىجر»... بەخوۋا قەسەم ئارام ئەبى باشە! ئەگىنا لە حەرەكە
 ۋە جەم ۋە جۆلت ئەخەم ۋە ساكنت ئەكەم!!... واتە: «فەرەج» ئەكەم بە «فەرەج»... ئەوېش دەس
 ئەكا بە پىكەنىن ۋە ئەلئى خۆم بۆ قەسەيەكى ۋا راگرتبوو،... ۋە شەجەرەكەي بۆ مۆر ئەكا.

«مەولەوې» لەگەل ھەرچۆرە خەلكىكا بە گۆرەي عەقلى ئەوانە جولاۋەتەو. جارىكىيان
 لە مەجلىسى شىخ «عبدالقادىر موھاجر» دا ئەبى لە «سەئىمانى». كابرەيك دىتە ژورەوۋە
 ئەپرسى مەلاكان «ئامىن» كەردن لە نوژا ۋە اجبە يا سوننەتە؟ مەولەوې گورج ھەلئى ئەداتى ۋە
 ئەلئى: باوكم «ئامىن» كەردن ۋە اجبە! ۋە ئەگەر نەيلىنى نوژەكەت بەتال ئەپتەو. كابر ئەپرا
 مەلاكان ئەلئىن: مەولەوې ئەم فتوا غەلەتە چى بوو دات؟ مەولەوېش ئەلئى: كورە ئىوۋە عەوام
 ناناسن، ۋەللا ئەگەر بزائى «ئامىن» سوننەتە «وَلَا الضَّالِّينَ» بىشى پتە ئەخوا.

رۇزىكى تر ھەر لە مزگەوتى شىخى «موھاجر» دا كە ئىستاپى ئەلئىن مزگەوتى «شىخ
 لەتيفى دانسار» خەرىك ئەبى خۆي نامادە ئەكا بۆ نوژى «مەغرىب» ۋە فەرەنجى بەكى
 درىزى لەبەرا ئەبى، كابرەيك بانگى ئەكا: كورە كابرە فەرەنجى بەكەت نوژى پى ۋە نىبە

فرپئی ده، ئه ویش گورج فرپئی ئه داو نوئژ دانه بهستی... که له نوئژ ئه بنه وه یه کیک لئی ئه پرسئی ئه وه له راستی دا فهره نجی یه که ت نوئژی پیوه نه بوو وافریت دا؟ مهولهوی ئه لئی: نه وه لالا پاک و نوئژی بوو، به لام تا من کابرام حالی ئه کرد که نوئژی یه، نه ک جه ماعه تی «مه غریب» به لکو هی «عیشا» بشم له کیس ئه چوو... وتم چاتر ئه وه فرپئی ده م و له کورتی بی برمه وه.

«مهولهوی» زاتیکی زیره ک و حازر جواب و قسه به مه عنا بووه. له «حسه ین به گی حه سه ن به گی جاف» م بیست، وتی: بیستومه پاش ته واو بوونی ئاهه نگی ئیجازه وه رگرتنی مهولهوی له خزمه تی مه لا «عبدالرحمانی نۆتشه» بی دا که موفتی «سلیمانی» و مامۆستای مزگه وتی «مه لکه ندی» بووه، «ئه حمه د پاشای بابان» و پاشازاده کانی ترو تا قمیگ له مه لا و فه قی ئه چن بۆ «سه رچنار» بۆ سه یران. له رنکه دا فه لاحتیک سه ر رنکه یان لئی ئه گری و ده س ئه کا به سکا لای حالی خۆی لای «ئه حمه د پاشا» و پیتی ئه لئی: پارچه به راو نکم هه به هه موو سالی ئه یکه م به ته ره کال و بۆ خۆم پیتی ئه ژیم، ئه مسال یه کیک له پیاوه کانی تو لیتی دا گیر کردوم و زۆر بشم لئی ئه کا به جووتی خۆم بی کیلم و بی که م به ته ره کال بۆ مالی پاشا. مهولهوی نایه لئی پاشا وه رامی فه لاحه که بداته وه، ئه چیته پیشه وه و خۆی له فه لاحه که تووره ئه کا. کابرای فه لاح سه رسام ئه بێ و به مه ولهوی ئه لئی: مه لا تو لای خۆت «مه لا» یت و پیاوی دینی، که تکایه کم بۆ ناکه یت و چاکه ت له ده م ده رنا چیی بۆ چی خراپه م له گه ل ئه که ی؟ مه وله ویش ئه لئی: مردووت مرئ من له بهر بێ عه قلی تو تووره بووم، ئاختر تو نه ت بیستوو ه دنیا مه زره عه ی ئاخیره ته، ئیستا پاشا ئه گه ر به جووتی بینگاری زه وی دا گیر کرا و نه کیلئی و نه یکا به ته ره کال بۆ دیوه خان، «دنیا» ی چۆن ئه بێ به مه زره عه ی قیامه تی؟. که پاشا ئه م قسه یه ی مه ولهوی ئه بیسی شه رمه زار ئه بێ و ئه لئی: مه ولهوی تکا ئه که م به سه یه تی، کابرا پرۆ زه وی خۆت بۆ خۆت، وه هه ر پیاو ئیکی من هات به لاتا ده ری که و گوئی مه ده ری.

«مەولەوی» لە ۱۲۷۱ی ھیجرى دا بە فەرمودەى شىخى «سراج الدین» لە گەل حاجى شىخ «عبدالرحمان»ى كورپى شىخا ئەروا بۆ «سنە» بۆلاى «غولام شاخانى والى» بۆ مەسەلە بەكى ئايىنى. پاش ئەوەى چاويان بە والى ئەكەوئى، رۆژنيكان والى بە مەولەوى ئەلئى: خەزئەكەم بۆم بەيان بفرموى كە لە گەل بوونى «اميرالمؤمنين على» دا چۆن قايىلە بىنگانە بىي بە خەليفەو جيگە نشىنى پىغەمبەر؟ «ميرزا جەغفەر خانى وەزىر» وە مامەيەكى «والى» يش كە قلياىندارى خۆى بوو لە و مەجلىسە دا ئەبن. مەولەو يش لە وەراما بە والى ئەلئى: رجا ئەكەم لە بەر خاترى ريشى سىپى مامت ئەم پرسیارە لە جەنابى وەزىر بفرموى. «والى» تى ئەگا مەولەوى مەبەستى چىەو!... سەر دائەخا. مەبەستى مەولەوى ئەوە بوو: ئەگەر خزمایەتى بوايە بە ھۆى نزيكى و بەلگەى جئ نشىنى، ئەئەبوو «والى» مامى خۆى بكا بە قلياىندارو بىنگانە بكا بە وەزىر... ھەر وەھا ئىشارەتى بۆ ئەوەش كرددووە ئەگەر خەلافەت بە سەرابوايە بە خزمایەتى يەوہ خۆ خەزەرتى «عەباس» مامى پىغەمبەر بوو، وە خەزەرتى «عەلى» نامۆزای بوو. كەواتە ئەبوو «والى» داواى خەلافەتى بۆ «عەباس» بكردايە ئەك بۆ «عەلى».

ھەر لە و سەفەرە دا رۆژنيكى تر «والى» مەعناى ئايەتى ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ لە مەولەوى ئەپرسى، ئەميش ئەلئى: خوا لە سەر باسكى «ازل» ھوہ روى كردبوہ دەشتى «ابد» وە وئەى جوزىياتى عالەمى وەك ران لە بەر عىلمى خۆى دا راگرتبوو، وە گالۆكى قەزای گرتبوو بە دەستى قودرەت يەوہ، وە بەو گالۆكە ھەريە كىكى لە و جوزىياتە نىشانە كردبوو بۆ شتى. ئىستا ھەموو رۆژئى، بەلكو ھەموو تاوئىك لە سەر ئەو نىشانانە ئىش و كارى خۆى بەرامبەر بە عالەم دەرئەپرىئ و جئ بە جئى ئەكا.

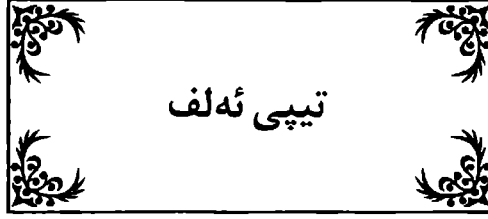
«مەولەوى» جارنيكان لە گەل زانايەكى جەغفەرى گفوتگو ئەكا، زاناکە لئى ئەپرسى بۆچى ئەھلى سوننەت بەرامبەر بە خەزەرتى «عەلى» چاوە راستى ئەنوقئىن و حەقى خۆى نادەنە دەست و دان بەوہ دا نائىن كە خەليفەى يەكەم بوو، بەلكو خۆ شيشيان ناوئى؟ مەولەوى لە وەراما ئەلئى: سوننى يەكان لايان وايە «عەلى» ناو دوو كەسن، يەكەمىيان كەابرايەك بوو لە ترسى خەلك فەرمودەى پىغەمبەرى خستوہتە پشت گوئى كە لە بارەى

خه لیفه یی شه ووه فهرموویه تی، وه دهستی له حه قی خه لافه ته هه ل گرتووه بۆ یه کیکی
 بیگانه ی ناشایان، وه گوئی به شهرع نه داوه و «جاریه» ی له خه لیفه یه کی «غصب» کهر
 وهرگرتووه و کچی خۆبشی داوه به خه لیفه یه کی تری «غصب» کهر... ئیمه شه
 «عهلی» یه مان خۆش ناوی. دووه همیشه یان که سیککی خاوه ن باوه رو ئازاو له ری لانه دهر
 بووه، وه له «خوا» به ولاره له کهس نه تر ساوه و «جاریه» ی له خه لیفه ی شهرعی نه بی
 له که سی تر وهرنه گرتووه و کچی خۆی به خه لیفه ی پیغه مبه ر ﷺ برپاری داوه به جیگه داری راستی
 شه وی زانیوه. شه «عهلی ﷺ» یه مان خۆش شه وی و به شیر ی خواو خۆشه وستی پیغه مبه ر
 و درگای شاری زانستی شه زانین. مه بهستی مه وله وی شه وه بووه: شه گهر حه زره تی
 «عهلی ﷺ» خۆی به خه لیفه بزانیاه و لای وابوایه پیغه مبه ر ﷺ برپاری داوه شه خه لیفه
 بی، دهستی له و خه لافه ته هه ل نه شه گرت، وه «جاریه» ی وهرنه شه گرت له حه زره تی
 «شه بو به کر ﷺ» و کچی خۆی نه شه دا به حه زره تی «عومه ر ﷺ».

جاریکیان «موحه ممه د پاشای جاف» له گهر میان نه خۆش شه بی، مه وله وی شه چی
 بۆ لای بۆ هه و آل پرسی. پاشا به مه وله وی شه لی: دۆعایه کی خیری بۆ بکاو
 نامۆزگاری یه کیشی بکا. مه وله ویش شه لی: بۆ دۆعای خیر درتغی ناکه م،
 نامۆزگاری یه که شم شه وه یه: تۆ خاوه نی دوو شتی مالی دنیاو ئیمان. ماله کهت هیشتا خۆت
 ساخی «مه حمود به گ» و «عوسمان به گ» و مناله کانی تر دابه شیان کردووه له تیوانی خۆیانا،
 ئیمانیشته شه یتان خۆی بۆ مه لاس داوه. ماله کهت هه رچی لی دئی قهیدی نیه، چونکه
 مالی باوک هه ربۆ شه ولاده، ده خیلتم ناگات له ئیمانته بی شه یتان به تالان نه ی با.

«مه وله وی» شیوه ناسیش بووه. له شیخ «جافر» ی شیخ «ئه حمه دی ناوجاف» م بیست،
 که شه ویش له شه وی مه لا «شه بو به کر ﷺ» وهه خزمی مه وله وی یه، وتی: رۆژکیان باوکم و
 شیخ «سه عید» ی مامی شه چن بۆ لای مه وله وی، مامم له مه وله وی شه پرسئ شه م کوره
 شه ناسی که له گه لمه؟ مه وله ویش له باوکم ورد شه بیته وه شه لی: به خوا کاکه شیخ شه م کوره
 سه ری لی شیواندوم، به چاوو برۆیا له خۆمانه و به شیوه ی قسه و جل و بهرگ و
 سه روپیچی شیا له قهره داغی شه چی. مامم شه لی: راست شه فهرموی، برازاهه و دایکیشی له
 سه ییده کانی «به لئه» ی «قهره داغ» ه.

ئىستا ئەم وردە سەرگوزەشتانەى «مەولەوى» م لە ياد بوو، وا نوسىمەو بە لكو بو ئەو
بشېن لە سەركەو كە لكو كيان لى وە رىگىرئ. لە «سەيد ئەحمەد» ى كورى شىخ «عبدالرحمانى
عازەبانى» م بىست وتى: كتييكم لاي شىخ «نجم الدينى بياره» دى مەولەوى نوسىبوى وە
سەرگوزەشتەى خۆى تيا نوسىبوهو. داخە كە م من بە درئزايى ماوہى مانەوہ م لە «بياره»
نەئەو كتيبەم دى، وە نە هيچم بىست لە بارە يەوہ.

تیپی ئه لف

[۱]

ئیمشهو تهنیابن

ئیمشهو تهنیا بی جهستهی زه بوونم
 دیسان سهرواز کهرد دلهی پر هوونم^(۱)
 خه یالان خام هاوردم بهردم
 هاوار جه ده مهی هه ناسهی سهردم^(۲)
 زوخاو گیج مه دا دیگ دهروون دا
 هووناو هورشاناش جهستهی زه بوون دا^(۳)
 رهنگا رهنگ رهنگ، رهنگ گول گون هوونم
 قرچهی بریشتهی کوورهی دهروونم^(۴)
 چون دانهی سه ساچ هور تامام جارچار
 جه تاو دووکهل، جه شهرارهی نار^(۵)
 سۆزیام ههی سۆزیام، وینهی شوعلهی نوور
 بیم سورمهی سوبحان ناوهردهی کۆی توور^(۶)

[۱]

- (۱) سهرواز کهرد: سه رژی کرد. هوون: خوتن.
 (۲) خام: خاو. ده مه: کزه بای ساردی سهر کیوان که زستانان به به فرهوه بهرز نه بیتهوه.
 (۳) گیج مه دا: گیژی نه خوارد. دیگ دهروون دا: له مه نجه لی سینه دا. هور شاناش: قولبی
 نه دا. جهستهی زه بوون دا: له له شی لاوازا.
 (۴) رهنگا رهنگ رهنگ: رهنگی رهنگاو رهنگ. گول گون: گول رهنگ. بریشته: برزاو،
 واته: گیرۆدهی نه حاله م.
 (۵) هور تامام: ههل نه هاتمه وه. شهرارهی نار: بلیسهی ناگر.
 (۶) سۆزیام: سووتام. سورمهی سوبحان: کلهی خوایی. ناوهردهی کۆی توور: هینراوی
 کۆی توور.

من قەقنەس نەویم، ھا بێم وە قەقنەس
 یە کجاریج ئیمشەو، ھا بەرشیم جە دەس^(۱)
 ئەو وەند خەیاڵان بەردم وە دەروون
 پەیی دووری یاران بەتەر بێم زەبوون
 رۆ جە شەو فێشتهر، زارو زەلیلم
 ساقی! سا جامی، ئەمجار دەخیلم^(۲)
 بدەر پێم نۆش کەم چون هەردە جاران
 وە رەغم گەردین گەرووی مەیی خواران^(۳)
 شیعەر وێم تەنخوای سەمتوور ساری
 لی دەر، سا نەیی چی! هەر تارێش گازی^(۴)
 چنگ پێکۆ نە جەرگ نەغمەیی سازه کەت
 بەرارۆ تۆتۆ میقراز گازه کەت^(۵)

(۱) قەقنەس: پەلەو وەرێکە. نەویم: نەبووم. بەرشیم: دەرچوم. وەك ئەلین قەقنەس کە مردنی نزیك ئەبێتەو هەندێ پەل و پووش کۆ ئەکاتەو و دەس ئەکا بە خۆتندن بەسەریا، وە لە خۆشی دلی خۆیا ئەو وەندە بال ئەدا بەیەکا تا ئاگر لە بالەکانی ئەبێتەو و پەل و پووشە کەش ئاگری تی بەر ئەبی وە خۆبشی ئەسووتی. دیسان خۆلەمیشە کەیی ئەبێتەو بە قەقنەسیکی ترو هەر بەم چەشنە...

واتە: لە گری دەروونی خۆما ئاگر تێ بەربوو سووتام و ئەمشەو بە یەگجاری لە دەس دەرچووم.

(۲) فێشتهر: زیاتر، لە «بیشتر» ی فارسی یەو هاتووە.

(۳) بدەر پێم: بملەرێ، هەردە جاران: جاری جاران. وە رەغم: بەکوئراییی چاوی. گەردین: هەموو. گەرو: دەستە.

(۴) تەنخوا: لەباتی. لی دەر: لی بده. تار: تەل. واتە: شیعەرەکانی خۆم بە نەیی لەباتی سازو سەمتوور لی بده، با هەر تەلیکی وە کوو گازی وایی بۆ دەرکێشانی ریشەیی جەرگم.

(۵) بەرارۆ: دەرپێنی. تۆتۆ: چینی چینی. میقراز: مقەس. واتە با نەغمەیی سازه کەت چنگ گیرکا لە جەرگم، وە چینی چینی وە کوو گازی مقەس دەری کێشی.

ساده رویش! که فی بده نه رووی دهف
 گیان مونته زرهن پهری ریزه ی دهف^(۱)
 موغهننی! لی دهر یهک ئیمشه و سازان
 به شقی ئه و که سه توش ئاوات وازان^(۲)
 به لکه خه مانم تو دهری وه باد
 هه ی های جوانم، فریم هه ن مراد^(۳)
 ساقی! سا ده خیل وه فریادم رهس
 به رووی نازه وه جام گیره وه دهس
 دهر دهره وه ناز چون هه رده جارن
 پییم دهر یهک مه نی سهاو ئیواران^(۴)
 با وهس بالینم سیلاو هوون بو
 ئامیته ی زوخاو دیگ دهر وون بو^(۵)
 وه خته ن سه ر تا پام ببو وه زوخال
 بو ی سفته که م هور گیرو شه مال^(۶)
 ساقی! ئامانه ن، نه شوو جه ویرت
 وه فریادم رهس تو به شقی پیرت^(۷)

- (۱) کهف: بهری دهست. ریزه ی دهف: لهرینه وه ی ئه و ئه لقانه ی به که لله ی ده فوه ن.
 (۲) سازان: سازه کان. به شقی ئه و که سه: به عه شقی ئه و که سه وه. توش ئاوات وازان: به
 ئاواتی گوارنی وتنی تو وه یه.
 (۳) دهری: بده ی. فریم هه ن مراد: ئاواتم زوره.
 (۴) دهر دهره: سوورئ بخو. یهک مه نی: پیکینکی یهک مه نی، واته: گه وره.
 (۵) با وهس: بابهس. بالینم: سه رینم. سیلاو: لافاو. ئامیته: تیکه لاه.
 (۶) ببو: بی. بو ی سفته که م: بو پرووزم. هورگیرو: هه لگرئ، بی با.
 (۷) نه شوو جه ویرت: له بیرت نه چم.

بەل ئیمشەو خەمان نەدەرۆم وە باد
ساقی! گیان، قوربان، خاتر کەرە شاد^(۱)
بوو وە باعس ئەی نیم گیان سەخت
سا بەلکە نەمرۆ «مەعدوومی» ی بەدبەخت^(۲)

[۲]

نازیزا! دیارەن^(۳)

ئازیزا دیارەن، وادە ی لوامەن
ئەلوه دای ئاخەر ئەو نامامەن^(۴)
دەولتە کە ی وەسل پانە زەوالەن
جارپوتەر دیدەن بالات مەحەلەن^(۵)
سا دلم وەش کەر وە ئیلتیفاتی
بەدیە وە لاو، بوینووت ساتی^(۶)

(۱) نەدەرۆم وە باد: نەمدا بە با: خاتر کەرە شاد: دلم خۆشکە.
(۲) واتە: بیه بە هۆی مانەوێ ئەو نیوێ گیانە نارەحەتم با نەمرم.

[۲]

(۳) مەولەوێ ئەم پارچە شیعەرێ لە سەر دەمی فەقی یە تیدا بو «شیخ عەزیزی
جانە وەرەیی» هاوڕیتی نوسبوو کە لێی جوێ بوو تەو و چوو بو «بانە».
(۴) لوامەن: پۆشتمە. ئەلوه دا: ئەلوه دا، مالاوایی. ئەو نامامەن: نەگەرانی دوامە. لە
هەندێ نوسخە ی تردا «ناماو نامامەن». واتە: هاتنە وەو نە هاتنە وەمە.
(۵) وەسل: بە یارگە یشتن. پانە زەوالەن: پێ لە لەناو چوونە. جارپوتەر: جارێکی کە.
(۶) وەش کەر: خۆش کە. ئیلتیفات: لالی کردنە وە. بەدیە وە لاو: بپرانە بە لادا، لایە
بکەرە وە. بوینووت: بتینم.

با به یۆ شنۆی شیرین رازه کهت
 گۆش دەرۆ لادی مهینهت گازه کهت^(۱)
 ئاخر سهفه رهن، را خه یلی دوورهن
 مه نزل بی پایان تۆشه زه روورهن^(۲)
 دینت تۆشه ی چه م، مه یلت تۆشه ی دل
 رازت تۆشه ی گۆش، مه نزل وه مه نزل^(۳)
 کی زانو چون بو ئه ی دنیای فانی؟
 با ببو نه به ین گهرده ن ئازادی!
 من شه وی ناله م جۆش ئاوه رده بو
 سه گی ئاسانه ت بیدار که رده بو^(۴)
 یا ناسته بو سه یل دیده م، نه فه سی
 نه سیم گهر د پات به رو په ی که سی^(۵)
 جه مینت زه حمه ت نیگام کیشابو
 که ف پات وه خار دیده م ئیشابو^(۶)

- (۱) با به یۆ: با بیئت. شنۆ: شنه. شیرین رازه کهت: قسه خۆشه کهت. گۆش دەرۆ: گوی شل کا. لادی: تاوی. مهینهت گازه کهت: نهو خۆشه وسته ت که مهینهت گازی لی گرتوه.
- (۲) ئاخر سهفه رهن: دووا سهفه ره. را: ری. تۆشه: توئشوو.
- (۳) دینت: دینتی. چه م: چاو.
- (۴) ئاسانه ت: بهر قاپیت. له «ئاستانه» وه هاتوه. واته: نه وه که شه وئکیان ناله ی من جۆشی هینابی و سه گی بهر قاپیتی بیدار کردیته وه.
- (۵) ناسته بو: نه ی هیشتیبی. نه فه سی: هه ناسه ینک، تاوئک. بهرۆ: بری، بیا. واته: یا خود لافاوی چاو م تاوئک نه ی هیشتیبی بای نه سیم تۆزی پی ت بهر یی بو به کیک.
- (۶) جه مینت: ناوچاوت، ته وئلت، له «جبین» ی عه ربی به وه هاتوه. نیگام: سه یرکردنی من. که ف پات: بهر ی پی ت. خار: درک. واته: نه وه که ناوچاوت ئازاری پی گه یشتی به هۆی نه وه وه که من بو روانیوه، یا خود بهر ی پی ت به درکی برژانگم ئیشابیی که به سه ریا نه رویشتی.

یا کەردەبۆ دڵ دیوانە کە ی تەنگ
 وەخت نیشانە ی دلان پە ی خەدەنگ (۱)
 پە لە پەل پە ی زەوق زامی وە تیرت
 ئازار دابۆ تە ی زولف زەنجیرت (۲)
 یا خۆ تۆ دابۆت وە دڵ مەزە ی مەرگ
 تیر خەدەنگت دابۆ نە تۆ ی جەرگ (۳)
 یا مەردەبۆت دڵ دیوانە ی دلگیر
 جە تیر ئەندازی کەردەبۆت تەقسیر (۴)
 یا نە دابۆت تۆز گەرد پالاکەت
 پەری سورمە ی چەم سفتە ی پالاکەت (۵)
 تۆ بویەر جە من، من زوو و یەردم
 هیممەت بۆ، ها ژار مەحرۆمیت وەردم (۶)

- (۱) خەدەنگ: تیر. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دایە.
- (۲) زەوق: زووق، چەشتن. واتە: یا خود دلە شیتە خەفە تبارە کەم کاتیک کە دلان ئەبن بە نیشانە بۆ تیری چاوت، پە لە پەلی کردبێ بۆ چەشتنی زامی لە تیرە کە ی تۆو، وە لە پە لە پەل دا ئازاری گە یاندبێ بە تە ی زولفی تۆ کە بوو بە زەنجیر دلی منی پێ بە سراو تەو.
- (۳) دابۆت: داییتت. شاعیر پاش ئەو ی داوای لێ بووردنی تاوانە کە ی خۆی کرد لە یار، دیتە سەر باسی تاوانە کانی ئەویش تا گەردنی ئازاد بکا. ئەو تە ئەلی یا خود تۆ تامی مەرگت بە دلە چشاندبێ و بە تیری برزانگە کانت جەرگمت بریندار کردبێ و دلەت پێ بەش کردبێ لە پیکران بە تیر.
- (۴) مەردەبۆت: شکان دیتت. واتە: ئەگەر دلێشمەت لە تیر بێ بەش نە کردبێ، کەمت داییتت و درێغت لێ کردبێ، وە بەو دلت شکان دیم.
- (۵) پالاکەت: کەوش. پەری: بۆ. واتە: تۆزی کەوشە کانت نەدای بۆ کلە ی چاری ئەو کەسە ی سووتاری عەشقی بالاکەت.
- (۶) بویەر: بیورە. و یەردم: بووردم. هیممەت بۆ: خواحافیز بێ. وەردم: خواردم.

چه پگهرد پهی دووریت شانا مورهی نهرد
 وه زاهر «بانه» ش وه بههانه کهرد^(۱)
 تافهلهک پهیمان نه بههانه بو
 نهر سه د بانه بو، باز شوکرانه بو^(۲)
 نهر فرسه تش دا پهی دل خه مینت
 عومری دووباره ن جار یوتهر دینت^(۳)
 وهر ناستش، نازیز! تو وه سلامهت
 دیدن دیدار کهوت نه و قیامهت^(۴)

(۱) چه پگهرد: گهردوونی چه پگهرد. شانا: وه شانندی. بانه: شاریکه له کوردستانی ئیران له سنووری ناوچهی «پینجوین» هوه. واته: گهردوون که زاری خوی هه لدا دووریی هینا، ئیتر چون بو بانه ی کرد به بیانوو، ئه م شیعره له نوسخه که ی مه حمود پاشادا به م جوړه نووسراوه:

چه پگهرد چه خاتر وئش هه رگیز نه و بهرد که ی بی جامی مان پر چه گهرد نه کهرد واته: گهردوون روژی دهستی له ناره زوی خوی هه لنه گرت، روژی نه بوو جامی مه ی مان پر نه کا له خاک و خول.

(۲) پهیمان: بو مان. نهر سه د: با سه د جاریش، هه رچه ند. واته: تا گهردوون له سه ر بیانوو بی پیمان، نه گه ر هه ر بو بانه ش مان دوور بخاته وه هه ر شوکرانه بو ئیرین.

(۳) دل خه مینت: دوسته دل پر له خه فه ته که ت.

(۴) ناستش: نه ی هیشت. نیوه شیعری دوه می ئه م شیعره له هه ندی نووسخه دا به م جوړه نووسراوه:

کهوتن نه و دیوان سارای قیامهت

واته: چا و بی کهوتنه وهت کهوتنه وه دیوه خانی دهشتی مه حشه ر.

[۳]

ئەمجار سەخت تەرەن

ئەمجار سەخت تەرەن زامم جە جاران
چلّ مدۆ دایم چون گەستەى ماران^(۱)
هەر وه زۆر مەندەن رای ئامای نەفس
تای ریشەى تاقت شیهنم جە دەس^(۲)
بلیسەى فیراق سوچنان جەستەم
ناسۆرەن زامان گاز خەم بەستەم^(۳)
دووی کەواو دلّ پۆشان سەر هەردان
زەرد کەردەن روخسار پایز دەردان^(۴)
سەرسامەن عاڵەم یەکسەر جە نالەم
فەلەک مۆرەى بەد شاننا وه تالەم^(۵)
مەینەت سەر بەرزەن، شادیم زگارەن
ساقی! جامەکت ئەمجار وه کارەن^(۶)

[۳]

- (۱) چلّ مدۆ: چلّ ئەدا.
(۲) ئامای نەفس: هەناسەدان. شیهنم جە دەس: لە دەسم دەرچوو.
(۳) سوچنان: سووتاندوو. ناسۆرەن: لیبی کردووم بە تیراوی. گاز خەم بەستەم: کە بە گازی مەینەت لیبم پەیدا بوو.
(۴) دوو: دوو کەل. کەواو: کەباب. پۆشان: دای پوشیو. زەرد کەردەن... تاد: پایزی دەردی روخساری زەرد هەلگێراوم.
(۵) تالەم: «طالع»م، بە ختم. واتە: گەردوون زاری خرابی بۆ بەختی من هەلدا.
(۶) زگار: زویرو خەفەتبار. واتە: ئەمڕۆ کە مەینەت باویەتی شادیم لە دلّا نیە، وهختی ئەو یە پیاڵە کەم بەدەیتى.

بۆرىۋە مەجلىس لا بەر پەردەى شەرم
 ۋە دەورىۋ دىسان بەزمى كەرمى گەرم^(۱)
 تا موتريب ۋە ساز حەنجرەى بى گەرد
 ھوردۆ مەقامى دەۋا كەردۆ دەرد^(۲)
 بەل ناكانەى چى بەيۆ جە لاۋە
 ۋە مەقامە كەى قەقنەس ئاساۋە^(۳)
 بەزمىمان جەم بۆ چون ھەردە جارارن
 بىئۆشىن جامى ۋە ياد ياران^(۴)
 ھەر ۋە زۆر مەندەن نىم نەفەس باقى
 پىر كەر جامەكت، دەخىلم ساقى!
 ئەر ئازىز ۋەى تەور لىم كەردۆ ستەم
 خەلاسىم نىەن ئەمجار خاتر جەم^(۵)
 ەردەق چون شەونم نىشتەن نە رووى گول
 تەپ كەردەن تاتاي توغرا كەى سونبول^(۶)
 جە قازان خەم، دل كەردەن ۋە ئاۋ
 ۋە درۆ ماچۆ مەگىروو گولاولا^(۷)

- (۱) بۆرى: ۋەرەۋە. دەورى: ھەلسوورانىكى تر. كەرمى: بىكەين.
 (۲) حەنجرە: ئاۋازەى بىن. ھوردۆ مەقامى: ھەل بداتە لىدانى نەقامى.
 (۳) بەيۆ: بىت. ۋە مەقامە كەى... تاد: واتە: نە قامە كەى كە ۋەك ئاۋازى قەقنەس خۇش و
 دلگىرە. (۴) بەزمىمان جەم بۆ: كۆرپى بىەستىن.
 (۵) لىم كەردۆ ستەم: ستەم لى بىكا. شىعرە كانى دوۋاۋە باسى ستەمى يار ئەكەن.
 (۶) گول: مەبەستى كولمى يارە. توغرا كەى سونبول: زولقە لوول خواردوۋە كەى كە ۋەك
 مۆرى توغراىى واىە.
 (۷) واتە: لە مەنجهلى خەما دللى تۋاندوۋەتەۋە كر دوۋىە بە ئاۋ، كەچى بە درۆى خۆى
 ئەلى گولاولا ئەگرم.

ئازىزم! گوللاو بۆي خۆي كولم تون

ئەر بۆي تون بۆ بۆي گوللاو جە كۆن؟^(۱)

زەرەي بۆي زولفت كەفتەن نە بەرزان

بۆي گولان كەردەن جە بەرزان ھەرزان^(۲)

ئازىز، ۋە مەرگت گەر ئىنسانت بۆ

ھەنى كافي يەن بۆي زولفت پەي تۆ^(۳)

ئىترچ حاجەت ویت مەدەي عەزاو:

قەبوول كەرى جەور مە گىرى گوللاو؟^(۴)

[۴]

ئىحيا نەبوون^(۵)

ئىحيا نەبوون، سانا شەوون مەردەن:

نامە كەش ئامان، گەلەيش كەردەن^(۶)

(۱) خۆي: ئارەق. جە كۆن: لە كۆي يە. (۲) زەرەي: تۆزىكى.

(۳) ھەنى: ئىتر. كافي يەن: بەسە.

(۴) عەزاو: عەزاب، ئازار. قەبوول كەرى... تاد: خۆت ماندوو ئەكەي گوللاو ئەگرى.

[۴]

(۵) مەولەوى ئەم غەزەلەي لە ۋەلامى دۆستىكيا نووسىيە كە نامەي بۆ ناردوۋە گەلەيى لى كىردوۋە لە نامە كەي دا.

(۶) ئىحيا نەبوون: زىندوو نەبمەۋە. نەشەوون مەردەن: نەچمەۋە مردن. ئەم شىعرە بە پىي ھونەرى «بدىع» پىي ئەلەين «لف و نشر». نىۋەي شىعرى يە كەم دوو بەشە، نىۋەي شىعرى دوو ھەمىش ھەرۋەھا. بەشى يە كەمى نىۋە شىعرى دوو ھەم ئەگەر پىتەۋە بۆ بەشى يە كەمى شىعرى نىۋەي شىعرى يە كەم، بەشى دوو ھەمى نىۋە شىعرى دوو ھەمىش ئەگەر پىتەۋە بۆ بەشى دوو ھەمى نىۋە شىعرى يە كەم. واتە: چۆن زىندوو نەبمەۋە لە پاش مردن لە بەر دورى ئەۋ كە نامەي ھاتوۋە بۆم؟ ۋە چۆن نەمرمەۋە كە گەلەيى لى كىردووم؟

قاسدا! شوّ وه لای ئه وه نه مامه
 چون یاوای، پیش دهر ئه ی جواو نامه^(۱)
 جه وه ئه سکه نجه بین دهس سوروشته کهت
 یانی: نامه که ی زیباو زوشته کهت^(۲)
 به باده که ی ویت جام جام وهرده وه
 تالی سه فرای دهر د دووریش به رده وه^(۳)
 فه رماییت به وه له فز شه کهر رازه وه
 گا جه رووی عیتاب، گا وه نازه وه: ^(۴)
 نه وهخت هیجران ویداعت فاما،
 نه وه شه مال دا په یامت ئاما^(۵)
 ده یسا هوریزه، خه میاره که ی ویم
 بو شاد بهر وه دین دیداره که ی ویم^(۶)

(۱) قاسدا: نیراوا. شو: برۆ. یاوای: گه یشتی. پیش دهر: بیده ری.

(۲) ئه سکه نجه بین: جوّره شه ره تیکی ترش و شیرینه. دهس سروشته کهت: به دهستی تو دروست کراوه که. زیباو زوشته کهت: جوان و ناشیرینه کهت، به لام لیتره دا مه بهس «خۆش و ناخۆشه کهت»، چونکه نامه که ی هه ندیککی خۆشه وه هه ندیککی ناخۆشه. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به مه عنای شیمری دواپی یه وه.

(۳) باده: مه ی. ویت: خۆت. وهرده وه: خوار دیه وه. واته: نیراوا بچۆ پیتی بلّی که وا نامه پر له قسه ی خۆش و ناخۆشه که تی خوینده وه که وه ک سکه نجه بین ترش و شیرین وابوو که بو نه هیشتنی سه فرا ئه خوریتته وه، وه به خویندنه وه ی سه فرای دهر دی دووری لابر د. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «به باده که ی ویت» نووسراوه: «بیماره که ی دل» واته: دل برینداره که...

(۴) فه رماییت: فه رمو بووت. به وه له فز... تاد: به قسه وه که شه کر شیرینه کانت. گا: گاهی، جار ی. و تراوه که ی له شیمری دواوه دایه.

(۵) ویداعت فاما: فامیت خودا حافیزی بکه ی. په یام: په یغام.

(۶) هوریزه: هه لسه. خه میاره که ی ویم: هاوړی که ی کاتی خه میاریم. له م شیعره دا قسه که ی ئه وه دواپی دی که پی وتبوو.

تۆ تیرە کە ی ویت، وه زامداری ویم
تۆ بئی باکی ویت، بورده باری ویم^(۱)
ئەو وهخت پای کاو هەرد دل تەم بۆ
ئەساسە ی دووری ئازیزان جەم بۆ^(۲)
چۆن نەبریۆ تایی رشتە ی سەبووری؟
گۆش چۆن ویش مدۆ وه قسە ی دووری؟
زوان چۆن تاقەت هیممەت وازیشەن؟
دیده چۆن تاقەت شۆن دیایی شەن؟^(۳)
گیج مدۆ دەروون چەنی نیش، ئامان
بەلام هە ی سەر خیل نەو توول نەمامان^(۴)
چۆن یارای نەفەس بەراوەردەمەن؟
سۆزش وه شەمال رەوان کەردەمەن؟^(۵)

(۱) بورده باری: ساییری. لەم شیعەرە و شیعەرەکانی پاشەوهدا وەلامی ئەداتەو و بیانووی بۆ دینیتەو، ئەلێ: سۆیندەت ئەدەم بە تیرە کە ی خۆت و بە برینداری خۆم... تاد.
(۲) کاو: زەردو ما. ئەساسە ی: هۆیەکانی. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەری دوایی هەموو لە شیعەری ژمارە یانزەدەدا لێ ئەدریتەو.
(۳) هیممەت وازی: مالاوایی. شۆن دیایی: بە شوینا روانین. واتە: کاتی کە داوئنی هەردی دل تەم دای گرتبێ و هەموو هۆیەکی دووری ئازیزان کۆ بویتەو، تالی رشە ی ساییری من چۆن ناپچرێ و گوی چۆن ئەتوانێ باسی دووری بیسی و زویان چۆن توانای مالاوایی ئەبێ و چاو چۆن تاقەتی بە شوینا روانینی ئەمینی؟
(۴) نیش: نیش. نەو توول: تازە هەلچوو.
(۵) یارا: توانا. نەفەس بەراوەردەمەن: هەناسە دانمە. سۆزش: سۆزی دەروون. رەوان کەردەمەن: رەوانە کردنمە.

مەتەرسوو جە حیفز تەقریر ئەحوال،
 سۆچۆ خەزانەى خەيال شەمال^(۱)
 من خو شەوو رو ئارەزووی تۆمەن
 پەرى دىدەنت نەزرو فتۆمەن^(۲)
 بەلام، يەن وە ياد بالاکەى تۆو
 دەورم دان وە دەور ساراو سەرکۆو^(۳)
 بۆى بالات ھەرزان وە دەشت و دەردان
 نەمز راى لای تۆم وە کام گوزەردان^(۴)
 گلەى تۆ وەى تەور، حالەت وەى نەسەق
 دوورپەچت وەى رەنگ، خودا تۆ وە حەق!^(۵)

(۱) مەتەرسوو: ئەترسم. سۆچۆ: بسووتى. واتە: ترسى ئەووم ھەيە ئەگەر شەمال باسى
 حال و ئەحوال يىنى بۆ لاتان گەنجينەى خەيال شەمال گرى تى بچى، چونکە ئەوئەندە
 سۆزم ھەيە.

(۲) پەرى: بۆ. نەزرو فتۆ: «نذر الفتح»، بەو سەدەقەيە ئەلین کە بۆ ھاتنەدیی دلخواز
 ئەکرى.

(۳) يەن: ئەوئەندە. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دوایی يەوہ.

(۴) نەمز: نازانم. واتە ديارە من ھەميشە خوا خواى ئەوومە بۆم ھەلکەوئ بت بينم، وە بۆ
 گەيشتن بەم ئەنجامە خيرو حەسەنات ئەکەم، بەلام ئەوئەندە بە يادی بالای تۆو گەراوم،
 بۆنى تاو ھەموو دەشت و دەرى گرتووەتەوہ. لە بەر ئەوہ نازانم رى لای تۆ لە کام
 گوزەرەوہ يە. تا يىم بۆلات. مەولەوی بەم شىوہ جوانە وەرامى خو شەويستەکەى ئەداتەوہ و
 بۆى باس ئەکا کە بۆچى پى نەکرا مالاًوایی لى بکار ئىستاش نە ئەتوانى سەرىکى لى بدا
 وە نە ئەش توانى نامەيىکى لى بنووسى.

(۵) تۆ وا گلەيىم لى بکەيت و منيش حالەتم و ابى و دوورپشت ئەوئەندە ناخۆش بى،
 مەگەر ھەر خوا خۆى بەزەيى ياما يىتەوہ...

[۵]

ئارەزوومەندیم

ئارەزوومەندیم جە حەد و یەردەن
 فراوان خەیلی تاسەى تۆم کەردەن^(۱)
 قییلەم بەو ئەحەد بئى هەمتای فەردەن
 سەوگەند یەکیۆن چەنى تۆم وەردەن^(۲)
 فکرو خەیاڵان وەسواسەى وەفات
 دايم نه دلەن نه رووی سەر بسات^(۳)
 شەوان تا وە رو فکرم جە لاتەن
 روچ رەوانم نه خاک پاتەن^(۴)
 قالبم بئى روچ، ئەروام نەمەندەن
 من دان حەیات زیندەگیم کەندەن^(۵)
 نامت چون ئەوراد سووچ و ئیواران
 موانووش وە گەرم نه پای دیواران^(۶)
 چەم چون شاباز و ئل شکار بو
 دايم بال پەرواز نه سەر دیار بو^(۷)

[۵]

- (۱) و یەردەن: تى پەریو.
 (۲) بەو ئەحەد: بەو تاكو تەنیا یە. سەوگەند: سوئین.
 (۳) وەفات: وەفای تۆ. نەرووی... تاد: لەم سەر زەوی یەدا.
 (۴) روچ رەوانم... تاد: گیانم لە سەر خاکی بەرپى تايە.
 (۵) قالبم: لاشەم. ئەروام: ئەرواحم، گیانم. من دان... تاد: من دانى ژيانم کەندوو و تازە بە تەمای ژيانى نەماوم.
 (۶) ئەوراد: ویردو دوعا. موانووش: ئەى خوئتم. نەپای دیواران: لە پەنای دیوارانا.
 (۷) شکار: رار. بال پەرواز: بالی گرتیتهو. نە سەر دیار بو: بە سەر ولاتانا. واتە: ئەى چاوەکەم من وەکوو شاباز... تاد. قسەکەى لە شیعری پاشەوهدا تەواو ئەبى.

جه سهر قه لآوه مه گیلوون پهی تۆ
 دهك دیدهم هر دوو سهد جار فدیت بۆ^(۱)
 ئامان، ههی ئازیز بینایی چاوان!
 گلهم ههن جه تۆ خه یلی فراوان
 یانئ چیش مه یلت فه رامۆش که ردهن
 مهر بادهت نه جام بی شهرتی وهردهن؟^(۲)
 وهرنه یانئ چیش نه جاران جاری
 خه بهر نه په رسی جه راویاری؟^(۳)
 ئومیدم ئیده، ئامانه ن ئامان!
 جهی فیشتهر ناسۆر نهوزی زامان^(۴)
 نه حوال حالات شهرت و وه فاکهت
 بکیانه په ریم تۆ بی خوداکهت!^(۵)
 نه سال و نه ماه، نه ههفته نه شهو
 نه ساتی ئارام، نه دهقیقه خهو
 نمه شۆم نه چه، دیدهم، نه دووریت
 هر ئید موانوون: ئاخ جه مه هجووریت!^(۶)

- (۱) سهر قه لآ: هه وارگه یه که نه که ویتته پشتی دئی «سه رشاته» که نشینگه ی مهولهوی بووه. مه گیلوون: نه گه پیم. فدیت بۆ: به قوریانت بی.
- (۲) مهر: مه گهر، بۆچی. بادهت... تاد: شه رابت له پیاله ی بی شهرتی یا خوار دووه ته وه؟
- (۳) وهرنه: نه گینا. نه جاران جاری: جاری له جاران. راویار: ریوار.
- (۴) ئیده: نه مه یه. نهوزی: نه خه ی. واته: له مه زیاتر زامه کانم به ناسۆر نه خه یته وه نه یان کولیتته وه.
- (۵) بکیانه په ریم: بنیره بۆم.
- (۶) نمه شۆم نه چه: ناچیتته چاوم. ئه م جومله مه عنای شیعری پیشوو ته واو نه کات. هر ئید... تاد: واته: ویردی زوبانم نه وه ته هه میسه نه ئیم ئاخ له دووریت.

ئیسە کی تاقەت دووری تۆ دارۆ؟
دەك بەرق غەزەب وە جەستەم وارۆ! (۱)
بە سەرگەردت بام، ئەرواحە کە ی ویم!
جواب سەریح بکیانە پەریم...

[۶]

ئەنیس خە یال

ئەنیس خە یال دەردان پەر زام!
مەرھەم جەستە ی خەستە کە ی ناکام! (۲)
خە یلین نە گێجاو بە حر مە هجووری
نە دەور دەوی تە نوورە ی دووری (۳)
پووشە کە ی جەستەم وە پەنا کە فتنە
سامیعەم خە بەر یاران نە شنە فتنە (۴)
ئەینشە لالا، چەنی خۆشحالی، شادی
نە شاخە ی شوخی گەردوون، ئازادی (۵)

(۱) دارۆ: هە یە تی. وارۆ: بیاری.

[۶]

(۲) ئەنیس: هۆگر، بیوہ گیراو. مەولەوی بەم شیعەرە قسە لە گەل خۆشە و یستە کە ی خۆی ئەکا.

(۳) دوە: دووکەل. تە نوورە: گێژ. مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.
(۴) کە فتنە: کە وتووہ. سامیعەم: گویچکەم. نە شنە فتنە: نە ی بیستووہ. واتە: دە میکە لەشی وەك پووشم لە بەر گێژە لوولی دەلیای دووری و دووکەلی تە نوورە ی لی جوی بوونەوہت کە وتووہتە لاوہ. ئەوہ تە هیچ باسیکی تۆم بەر گویم نە کە وتووہ.
(۵) چەنی: لە گەل. شاخە: بیا هەل شاخان. شوخی: گالته بی کردن.

چهنی وەش بەختی دوو دەس نە گەردەن
 عومرتان وە عەیش عوشرەت و بەردەن^(۱)
 نەك چون من جە دەس بی مەیلی دلبەر
 مە کیشوو هەر سات هەزار دەردسەر^(۲)
 دایم دل رەنجوور هـیجران یارم
 زەنجیر جەفای زولف نیگارم^(۳)
 خوسووس شەرارهی دووری زۆر کەردەن
 مەزرەعی هەستیم وای سەبوون بەردەن^(۴)
 کەس بەوینەیی من پەر مەینەت نەبو
 گورفتار دۆس بی بەینەت نەبو^(۵)
 هیچ کەس موبتەلای دووری یار نەبو
 چون من سەرگەردان بی قەرار نەبو
 کەس نەبو چون من یار بەدکاران
 زامدار موژەیی دیدە خوماران^(۶)
 جە هاژەیی هونناو دەروون پەر دەرد
 نە گەردش چەرخ گەردوون چەپ گەرد

(۱) وەش بەختی: بەختیاری. عوشرەت: خۆش رابواردن. و بەردەن: بەسەر بردوو.

(۲) مە کیشوو: ئە کیشم.

(۳) دل رەنجوور: دل شکاو. زەنجیر: بەندی. نیگار: وینەیی جوان. مەبەس لە یاری وەك
 وینە جوانە.

(۴) زۆر کەردەن: زۆری هیناوه. هەستیم: بوونم. مەبەس لە لەشیەتی. وا: با.

(۵) بی بەینەت: بی وەفاو بی بەین.

(۶) موژە: برژانگ. دیدە خوماران: چاو مەستان.

تا جە تۆ بیریام وە مەرگت قەسەم
ساتی ئاسایش نەدیەنم وە چەم
نەکەری خەیاڵ گەلەیی کەردەن
نەواچی بادەیی بی شەرتیش وەردەن^(۱)
ئەرزە لیل دەس بی شەرتان نەبوون
کەیی مەبۆ مەیلت فەرامۆش کەروون؟^(۲)

[۷]

ئیمشەو هەم خەمان

ئیمشەو هەم خەمان وەنەم سەرداوە
سەر تا پای تەنم ئایر وەرداوە^(۳)
جەستەیی زەعیفم، ئیستیخوان ریش
هەر ئازای ریشم مەگریا پەیی ویش^(۴)
گۆشت و پۆستە کەم نەفت پێدا رژیا
مەغزو ئیستیخوان وە هەمدا پژیا^(۵)
کەس نەبی ئاویش بکەرۆ سەردا
بلیسەش بەرز بی وە هەر تەرەفدا
زاهیرەن دلم هەم کۆش کەفتەن
داخۆم جە دۆسان هەم کئی دوور کەفتەن؟

(۱) نەواچی: نەلێی. وەردەن: خوار دوو وە تەو.

(۲) نەبوون: نەبم. کەیی مەبۆ: کەیی ئەبی. کەروون: بکەم.

[۷]

(۳) وەنەم سەرداوە: سەری لێ دامەو. ئایر وەرداوە: ئاگری بەردایەو.

(۴) ئیستیخوان: ئیسقان. ریش: بریندار. هەر: هەموو. مەگریا: ئەکول.

(۵) وە هەمدا پژیا: پژان بەیەکا.

جه تاو ئاير ته نوورهی دهر وون
 دیسان سهرواز کهرد زوخاو چهنی هوون^(۱)
 ساقی باوره ئه و مهی دوو ساله
 پیّم دهر یه ک جامیّ حالم بهد حاله^(۲)
 موغهنی اکۆکه ر سازانت وه هم
 سه متووری، تاری، وه هم که ره جه م^(۳)
 نهی چی! سالی دهر، قهزات وه مالم
 ده میّ دهر جه نهی، دهر وون زوخالم^(۴)
 هۆشی کهر هام فهرده! سازان بسازه
 بالات وه کالای خه مان بوورازه^(۵)
 باوره بسات ته مام ته یار که
 شه وخه فتهن شووم به ژار مار که^(۶)
 قهزای په نجه کهت ده ک له من که فی
 خه یلی عاجزم، سالی دهر ده فی^(۷)

-
- (۱) سهرواز کهرد: لیشاوی هیئا.
 (۲) باوره: بیته. مهی دوو ساله: مهی کۆن. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «پیّم دهر یه ک جامی» نووسراوه «پیّم دهره جامی».
 (۳) موغهنی: گۆرانی بیژ. کۆکه ر سازانت وه هم: سازه کانت بخهره یه ک.
 (۴) ده میّ دهر جه نهی: ده میّ بنی به شمشالّه وه.
 (۵) هۆشی کهر: هۆشی بکه ره وه. هام فهرده: هاو ده م. سازان بسازه: سازه کان ریکه خه. کالای: بهرگ. بوورازه: بدووره.
 (۶) بسات: راخهر، بهرپه. لیره دا مه به سستی لئی هۆی رابواردنه. ته یار: ئاماده. شه وخه فتهن شووم: خه وی ناخۆشی شووم. واته: خه وم لئی تال که با خه وم لئی نه که وئی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «به ژار مار که» نووسراوه: «وه ژار مار که».
 (۷) له من که فی: له من که وئی.

باوهره کوورە ی دڵ نە جەهدو جەخت
پرووی تەوویخ وەلای «مەعدوومی» بەدبەخت (۱)

[۸]

ئیمشەو دیارەن

ئیمشەو دیارەن بانگم بێ شەرمەن
زایەلە ی سەمتوور کەللەم وە گەرمەن (۲)
سەدای زیل و بەم مەینەت سەد تەرزەن
خەفەت شادیشەن، خەم دەماخ بەرزەن (۳)
هۆشم بێ هوشەن، فام قامەت قاخ
بۆی دووری ئازیز مە یۆم نە دەماخ (۴)
نە ی چی! درەنگەن سامە کەر درەنگ
فیدای پەنجەت بام، نە ی باوهر وە دەنگ (۵)
هەر تەرزێ پە ی ویش بکەرۆ رازی
گیڕۆ نە دەروون هەر سازێ گازی (۶)

(۱) جەهدو جەخت: جۆش و خڕۆش. تەوویخ: سەرزەنش. واتە: کاکە ی دەف لێ دەر
بە ئاوازی دەفە کەت دڵ بێنە جۆش و پرووی سەرزەنش بکەرە «مەعدوومی» ی
چارەپەش با بیر بکاتەو.

[۸]

(۲) زایەلە: ئاوازه. واتە: ئاوازه ی کەللە ی وە ک سەمتوور گەرمی کردوو وە دەنگ ئەداتەو.
(۳) زیل و بەم: دوو ئالە تی موسیقان. تەرز: جۆر.
(۴) فام: تی گەشتن. قامەت: بالآ. قاخ: وشە یەکی تورکی یە واتە هەستە، ئەبێ لە «قالق» وە
هاتبی. دەماخ: لووت. مەبەس ئەو تە بالآی تی گەشتنم هەستە ی لێ کراوهر ویشتوو.
(۵) مە کەر درەنگ: درەنگی مە کە. بام: بام. باوهر وە دەنگ: بێنە دەنگ.
(۶) واتە: هەر رەنگە ی قسە ی بۆ خۆ ی بکا و هەر سازێکی گازی لە دڵ بگرێ.

بجۆشۆ ھەر کەس وە قەد نالەھى ویش
 بنۆشۆ ھەر کەس وە پيالەھى ویش^(۱)
 جەلای ھەر گەردئى وە سەدایى وەن
 دەواى ھەر دەردئى وە نەوايى وەن^(۲)
 ھەر مەقامى وەت جگەر تاون بۆ
 تەلفى بىچارەھى دلان لاون بۆ^(۳)
 ئەو سەدای دەردە خەيلئى دلکەش بۆ
 دل تەفلان ئاسا بەلکم دل وەش بۆ^(۴)
 ھەى پەشئوى ھۆش، ھەى شئويان فام
 ھەى عەقل عەبەس، ھەى خەيال خام^(۵)
 مەن و دل وەشى و سەفایى کەردەن
 ھوونى يەکتەرين تا وەرئوى مەردەن^(۶)
 سا دەى، ساحیب نەى! ریشەى دل کەر پەى
 تالیم دەر، ئەى فەرد وە نەزمە کەى نەى:^(۷)

-
- (۱) بجۆشۆ: بجۆشى، بکولئى. بنۆشۆ: بنۆشى، بخواتە وە.
 (۲) جەلا: پاك بوونە وە. گەرد: تۆز. وە سەدایى وەن: بە ئاواز ئکەرە. وە نەوايى وەن: بە لیدانى نە قامیکە وە یە.
 (۳) تاون: توینەرە وە. لاون. لاوینەرە وە. واتە: دلەى بە سەزمانى وەك منالم بلاوینیتە وە.
 (۴) واتە: ئەو دەنگەت ھەر چەند ئاوازی دەردیش بئى، با خۆش و دلگير بئى بەلکو دلّم وەك منال پئى شاد بئى.
 (۵) شئویا: شئوا. عەبەس: ھىچ و پوچ. واتە: ھاوار لە پەشئوى ھۆش و تیکچونى فام... تاد ھۆى ئەم ھاوارەش لە شیعرى دوايى دا دئى.
 (۶) ھوونى يەکتەرين: دوژمنى خوینە خۆرى يەکتەرين.
 (۷) ریشەى دل پەى کەر پەى: ریشەى دل بپرە. تالیم دەر: تەعلیم دادە. ئەى فەرد: ئەم تاقە شیعەرە. نەزمە کەى: بەزم و ئاوازهى.

ئیمشەو وە ھەر حال شەو وە رۆ بەروون
ئەئى خوا سا مەرگى، سەحەر چىش كەر وون^(۱)

[۹]

ئەياز ھەمراز^(۲)

ئەياز ھەمراز نالەو ئاخو دوود
عەرزىش ھەن وە خاك ئاسانەئى مەحموود^(۳)
ياوا، وات، نامەئى شىرىن ئىنشادت:
ئەئى رەمەزاندا نەشون جە يادت^(۴)
نەكەردەن ئىفتار، دۆسەكەئى كامىل!
سىواى وە مەئى كووس خەيالەكەت، دل^(۵)

(۱) وە ھەر حال: ھەر چۆن بىن. شەو وە رۆ بەروون: شەو رۆژ ئەكەمەو. ئەم شىعرە ئەو ھەبوو كە داواى لە شىمال ژەن كرد بە شىمالەكەئى لىئى دا.

[۹]

(۲) مەولەوئى ئەم قەسىدە بەئى لە وەلامى مەحموود پاشاى جافا نووسىو ھەكە لە مانگى رەمەزانا بۆئى نووسىبوو دوعاى خىرى بۆ بكاو بۆئى پيارتتە وە لە بارە گای خوا.
(۳) ئەياز: وەزىرە بە ناوبانگەكەئى سولتان مەحموودى كورى سوبوكتە گىنى غەز نەوئى بە. مەبەس لە ئەياز مەولەوئى خۆبەتتى. دود: دوو كەل. ئاسانە: بەردەرگا. ئەم ھىئانئى ناوى ئەياز و مەحموودە بە ھونەرى بەدەئى «تورى» پى ئەلئىن. تورى ئەو بەئى و شەئەك دوو مەعناى ھەبى، بەككى نرىك و بەككى دور، وە بۆ مەعنا دورەكەئى بەكار بەئىرى ئەك بۆ مەعنا نرىكەكەئى. ئەو تەلئەدا مەبەس لە ئەياز مەولەوئى بە، ئەك ئەيازى وەزىرى، وە مەبەس لە مەحموود مەحموود پاشاى جافە، ئەك سولتان مەحموود.
(۴) وات: وتى. شىرىن ئىنشادت: خۆئىدەنەو خۆشەكەت. نەشون: نەچم. وشەئى «ياوا» و «وات» ھەردووكيان دىئەو بە سەر جوملەئى «نامەئى شىرىن ئىنشادت» دا.
(۵) سىواى: بىجگە. مەئى كووس: كاسەئى مەئى. واتە: ئەئى دۆستى كامىل دل بىجگە لە كاسەئى شەرابى خەيالئى تۆ بە ھىچى تر بەربانگى نەكردو وەتەو.

فاتحهی کتاب دوعام، شهو شه روژن
 ئیلتیماس حوسن خاتمه کهی تۆن^(۱)
 حهق وه لوتف ویش باوه روژ شه و پیت
 سوود سه رمایه ی عه قیده کهی ویت^(۲)
 وه نه من لافاو تاوانان به ردهم
 دوعا رای ده رگای قه بوول گوم که ردهم^(۳)
 نه ی چی ا من په نجه ی پای ناله م سفته ن
 تۆ ده ی چون ته ئسیر وه ناله ت جفته ن^(۴)
 چه ند فه رد «مه عدووم» ده روون نه وه ی دا
 باوه ره جه ته نخوای ناله وه نه ی دا: ^(۵)
 من ویم مزانو و کام تۆم کالان
 یاران په ی هیمه ت وه نه م مه لالان^(۶)
 که ره م ده ر نه ده س رجای شه و گاران
 بو به خشم وه عه شق «مظنه» ی یاران^(۷)

- (۱) فاتحهی کتاب: نه وه ئی کتیبی. ئیلتیماس: داوا. حوسن خاتمه: ئاخیر خیری. یه ک
 خستنی «فاتحه» و «خاتمه» به هونه ری به دیع «تقابل» ی پین ته لین.
 (۲) باوه روژ شه و پیت: بیئینه ریت. واته: خوا، به میهره بانن خوی قازانجی باوه پری
 خووت ده سگیر کا.
 (۳) واته: نه گینا من لافاوی گوناح بر دوومی و دوام رنکای قبول بوونی ون کردوه.
 (۴) تۆ ده ی: تۆ فه رموو شمشالی لیده. واته: من په نجه ی پیتی ناله م سووتاه له بهر شه وه
 ناله م ناروا، به لام ناله ی تۆ له گه ل کار کردنا جووته، ده سا شمشال لی بده.
 (۵) ده روون نه وه ی دا: ده روون له ناره حه تی دا. باوه ر: بیئه.
 (۶) تۆم: توو. کالان: چاندووه. وه نه م مه لالان: لیم نه لالینه وه.
 (۷) شه و گاران: گورفتاران. «مظنه»: مه زننه، گومان. واته: شه ی خوایه که تۆ به خشیش

وہختى گۆشەى شار خامۆشان بۆ جىم
نەبوون وہ تەسدىع ھامسايان وپم^(۱)

[۱۰]

ئازىزم! ئاھىر

ئازىزم! ئاھىر دوورى بالاي تۆ
جەستەم كەرد وہ بوول، شەمال بەرد پەي كۆ^(۲)

وريشەى پرشەى تاو كوورەكەى جەستەم
شەرارەى لولەى پيشەى شكەستەم^(۳)

گرمەو پزىسكەى چەخماخەى پارە
بەرق برىسكەى شوعلەى شەرارە^(۴)

شاخەى شرىخەى برووسكەى دەروون
نە چەم شەتاوان جارى كەرد چون ھوون^(۵)

ئەخەيتە دەستى تىكاي ئەوانەوہەكە زۆر گىرۆدەن، بىم بەخشە بە عەشقى گومانى چاكى
دۆستان پىم. مەبەسپش لە بەخشىنەكە لە شىعەرى دوايى داباس ئەكا. لە ھەندى نووسخەدا
لە جياتى «كەرەم دەر نە دەس» نووسراوہ «كەرەم دامنەى دەس» واتە: ئەى خوايەكە
بەخشەندە گىت ئەوئەندە زۆرە وەك داوتنەى پياوى پەنادار وايە خەلك دەستى پيا ئەپىچىن.
(۱) نەبوون: نەبىم. تەسدىع: ماىەى سەرئىشە. واتە: كە مردم نەبىم بە ھۆى ناپرەحت
بوونى دراوسى گەرەكانىم.

[۱۰]

(۲) ئاھىر: ئاگر. بوول: خۆلە مپش. بەرد پەي كۆ: بردى بۆ كىوان.

(۳) ورشە: شەوق. پرشە: پزىسك. تاو: جۆش. پيشە: ئىسقان. شكستە: شكاو.

(۴) پارە: پارچەى دل.

(۵) بەشى دووہى ئەم شىعەرە مەعناى شىعەرەكانى پيشوو تەواو ئەكات. واتە: شەتاو لە

مهوج مدۆ لافاو هوون دهجله‌ی دل
 نه فواره‌ی چه‌م هۆر مشانۆ گل^(۱)
 کای دلّم نه گئیچ مهوج فه‌نادا
 مۆله‌قنه نه به‌ین خوڤو رجادا^(۲)
 تۆیچ ئینسافت بو هه‌نی وه‌سه‌ن وه‌س
 «بالله» جه‌ دووریت، ها بیم وه‌ قه‌قنه‌س^(۳)
 تاکه‌ی چون مه‌جنوون ویل هه‌ردان بم؟
 تاکه‌ی خه‌م زه‌ده‌ی بار هیجران بم؟^(۴)
 هه‌ر ساتی دووریت سه‌د سالهن جه‌ لام
 ده‌ردم کار‌ی به‌ن وه‌ سه‌رگه‌ردت بام
 به‌زه‌ییت به‌یۆ وه‌ جه‌سته‌و حالّم
 ریشه‌م به‌راما، هه‌ره‌س وه‌ مالّم^(۵)

☞

چاومه‌وه دینته خوار وه‌ك خوین. مهوله‌وی ئه‌بوو بیوتایه: خوین له‌ چاوه‌کانم دینی وه‌ك شه‌تاو، به‌لام چونکه ئه‌یه‌وی ئه‌وه بگه‌یه‌نی که خوینیکێ زۆر له‌ چاوه‌کانیه‌وه هیناره، هاتوو هه‌تاوی کردوو به «مشبه» و خوینی کردوو به «مشبه به».

(۱) مهوج مدۆ: شه‌پۆل نه‌دا. هور مشانۆ: هه‌ل نه‌دا. واته: لافاوی خوینی دلی وه‌ك دجله‌م شه‌پۆل نه‌دا وه‌ له‌ فواره‌ی چاوه‌کانمه‌وه گل فری نه‌داته سه‌ر. مه‌به‌سیشی له‌ گل زوخاوی دلیه‌تی.

(۲) مهوج فه‌نادا: له‌ گئیژی له‌ ناو چوونا. مۆله‌ق: «معلق»، وه‌ستاو. واته: دلّه‌ی وه‌ك پووشم له‌ گئیژی شه‌پۆلی له‌ ناو چوونا وه‌ستاوه له‌ به‌ینی ترسی له‌ ناو چوون و هیوا‌ی مانه‌ره‌دا. (۳) تۆیچ: تۆش. هه‌نی: ئیتیر. وه‌سه‌ن: به‌سه.

(۴) خه‌م زه‌ده: خه‌م لی‌داو. (۵) به‌یۆ: بیّت. به‌راما: ده‌ره‌ات.

[۱۱]

نازیزم، ئامای

نازیزم، ئامای ئای بی قەرار ویم!
ئای ئای چەمەرا ئای ئینتیزار ویم!^(۱)
مەوتەنە کە ی چەم دیدەش هانەریت
غەریبی تاکە ی، بۆ وە ماوای ویت^(۲)
های ساقی! بازار جیلووی دلدارەن
سەودای خەریدار، دانە ی دیدارەن^(۳)
یە کە ی وە مایە ی گەنج «کە ی» وە
چون مەنج وە تە ی فەرتووت نە ی وە^(۴)
ئەر سەد هەر کە سە ی پە ی ویش وە راوەن
وە قەیمەت نە یەن، ئیخلاس حەساوون^(۵)

[۱۱]

(۱) ئامای: هاتی. ویم: خۆم. چەمەرا: چاوەرێ. (۲) مەوتەن: «موطن»، شوێن. هانەریت: لەرێتە. واتە: نیشتمانە کەت کە چاومە چاوی لە رێتە، سا بەس بی غەریبی وەرەووە بۆ جینگای خۆت. ئەش گونجی مەبەسی ئەو بەی: سەرچاوە ی چەمی فرمیسکم کە چاومە چاوەرێتە... تاد. (۳) سەودا: مامەلە. خەریدار: کەریار. دانە: گەوهەر. واتە: ئە ی ساقی ئیستا بازار دەرکەوتنی دلدار گەرمە. وە کاتی سەودا کردنی کەریارانە بۆ گەوهەری رووی یار. (۴) مایە: سەرمایە. کە ی: کە یخەسەرە، ئە لێن پادشایە کی دەوڵە مەند بوو. مەنج: مەنش. تا: تال. فەرتووت نە ی: دەزووی رزیو. واتە: هەندێ کەس لەم سەودا دا سەرمایە ی دەسیان گەمەجی کە یخەسەرەووە. مەنش دەسمایەم تالە دەزووی رزیو. ئەم شیعەرە ئیشارەتە بۆ چیرۆکە کە ی فرۆشتنی حەزەرەتی یوسف کە پیرە ژێتیکیش هاتبوو کلافە یی دەزووی پی بوو ئە ی وەست یوسفی پی بکری! (۵) ئەر سەد: هەر چەند. وە راوەن: بەرپۆڵە یە.

مايىل كەر بالا وهى لادا چون نهى
 دەسيۆت دەف بۆ، ئەو دەس جام مەي^(۱)
 با بيىدار كەرۆ تاكەي بۆ غافل
 دەف وه سەدا گيان، جام وه رەشحهى دل^(۲)
 با كلافه بۆ، ئاخىر لەوانم
 خاك پاي حەزرت پير موغانم^(۳)
 چون دەف، بەرگ پۆس ئيرادەت پۆشم
 غولام بەر دەس حەلقە نە گوۆشم^(۴)
 خوم ئاسا خە يلىن وه تەن مەيخانەم
 چون پيالەي واق شيشەي پەيمانەم^(۵)

- (۱) مايىل كەر: لار كەرەو. نهى: قاميش. دەسيۆت: دەسيۆكت.
 (۲) رەشحه: تەپرى، نم. واتە: با دەف بە ئاوازي خوۆى گيانم بيىدار بكاتەو و پيالەي شەرايىش بە تەپرى دلّم پاراو بكا.
 (۳) پير موغان: گەرەي ئاگر پەرستەكان. ئيرەدا مەبەس لە خوۆشەويستەكەيە. واتە: با دەسمايەكەشم كلافە دەزوويەك بى، قەي ناكا منيش لە كپيارەكانم و خاكى بەرى پىتى ئەو خوۆشەويستەم كە ھەموان روويان تى كر دوو.
 (۴) پۆس: پىس. واتە: وەكوو دەف پىستى خوۆشەويستىم بۆ ئەو لە بەر كر دوو ئەلقەي بەندەگىم كر دوو تەگوۆم.
 (۵) خوم ئاسا: وەك كووبەي مەي. وەتەن مەيخانەم: مەيخانە جىمە. واق: خالى بۆش. واتە: شيشەي دلّم وەكوو پيالەي خالى وايبە ھىچى تيا نيە.

[۱۲]

ئازیز تەن وە نیش

ئازیز! تەن وە نیش زامانت خەستەن
 مەینەت پای ئامام وە زەنجیر بەستەن^(۱)
 قاسدئێچ و اچوون پەی سەفەر خاسەن
 رەوان بۆ تیز رەو، ھەرس و ھەناسەن^(۲)
 ھیز پای رەفت و ئاماشان نیەن
 ئەو سەرچەمەش وشک، ئید کۆتا بیەن^(۳)
 سا تۆ بۆ وە رەغم بەخت بەرگەشتەم
 جاگیر نە دیدە ی وە ھووناو رەشتەم^(۴)
 با ساتئێچ رەقیب دووریت بکئیشۆ
 شەوی وینە ی من وە ی رۆوہ نیشۆ^(۵)

[۱۲]

(۱) تەن: لەش. نیش: ئیش. زامانت: ئەو زامانە ی لیت کرووم. ئامام: ھاتنم.
 (۲) قاسدئێچ: قاسدئیکیش. و اچوون: بلیم. رەوان بۆ: خۆش برۆا. تیز رەو: تیز رەو.
 ھەرس: فرمیسک. واتە: ئەو نیراوە ی کہ من پیا پەر موومە وەو بلیم بۆ ناردن دەس ئەداتئێ
 ئەروا، ھەر فرمیسک و ھەناسە مە.
 (۳) رەفت و ئاماشان: ھات و چوویان. سەر چە مەش: سەرچاوە ی. ئید: ئەم. بیەن: بووہ.
 واتە: فرمیسک و ھەناسە شم کہ بە تەما بوون بین بە قاسد، ئەوانیش کہ لکی ئەوہ یان پتوہ
 نە ماوہ: یە کیان کہ چاویە تی سەرچاوە کہ ی وشک بووہ و فرمیسکی پیا نایەت، ئەویشیان کہ
 ھەناسە یە تی کورت بووہ و ناگاتە بەرەوہ.
 (۴) بۆ: وەرە، بی. وە رەغم: لە رقی. بەرگەشتە: وەرگەرپاوە. جاگیر: جئ بگرہ. نە: لە.
 رپشتە: رزراو. واتە: کہ من نەم توانی بلم بۆ لات و کہ سیشم نە بوو بینترم، خۆت وەرە لە ناو
 چاوما جئگا بگرہ.
 (۵) ساتئێچ: ساعەتئیکیش. رەقیب: بەدکار. بکئیشۆ: بکئیشۆ. وە ی رۆوہ: بەم رۆ رۆھاوار
 ھاوارە، یا بەم رۆژە رەشەوہ. نیشۆ: دانیشۆ.

وهرنه، سا چونکه ئاسانهت دوورن
 را نـمه زانو، بهلهد زهروورن^(۱)
 دل وولاتهون، ئامان سهد ئامان
 ئاموشوش كهردهن، فره جار ئامان^(۲)
 چون وه تام زام دووری سهر شارن
 ویانه مارۆ، بهدهن بیزارن^(۳)
 هیچ مهوهر وه تهنگ ویانه شهوه
 پهری بهلهدیم، بکیانه شهوه^(۴)

[۱۳]

ئەس گەرد مەوجوودین

ئەس گەرد مەوجوودی جە توگرت مایه
 مەوجوود هەر توونی، ماسیوا سایه^(۵)
 پەنھان بی تەنھا، وە حەدەت مەوج وەرد
 پەس شناسنایی زوھووریوت کەرد^(۶)

(۱) وەرنه: ئەگینا ئەگەر نایە بۆ لام. نمە زانو: نازانم. مەبەسی ئەم شیعەری لە شیعەری داھاتوودا دەر ئەکەوی

(۲) وە لاتەون: بە لاتەوہیہ.

(۳) سەرشار: بە تەواوی سەرخۆش بوو. ویانە: بیانوو. مارۆ: دینیتەوہ. واتە: بەلەدە کەیشم کە دلەم بە تامی زامی دووری لە من سەرخۆش بوو، ئیستا لای توہ و بیانوو دینیتەوہ، بیزار بوو لە لەشی من نایە تەوہ بۆ لام.

(۴) مهوهر وه تهنگ: مەبە بە تەنگی. پەری: بۆ. بکیانە شهوہ: بینیرەوہ. واتە: گوی بە بیانووہ کانی مەدەو بینیرەوہ بۆ لام تا ببی بە بەلەدم و لە گەلی یم بۆ لات.

[۱۳]

(۵) گەرد: گشت. ماسیوا: غیرە. سایە: سیبەر. واتە: ئەس خوایە کە هەرچی هەبە بوونی لە تووہیہ، ئەوہی بە راستی هەبێ هەر تووی و لە تو بە ولوہ وەك سیبەر وایە.

(۶) پەنھان بی: پەنھان بویت. وە حەدەت: یەکیەتی و تەنھایت. مەوج وەرد: شەپۆلی

به ویت، جهی عالم بی بهقای ناسوت
 نهر وهی گرد جیلوهی وهرین نه شناسوت^(۱)

به سهد جیلوهی تهر بی چوون و چه نی
 شناسایی توم نمه بو، هه نی^(۲)

سهروه شم بهی وه سف جه مالیته وه
 باز هم بهی جیلوهی جه لالیته وه^(۳)

باز هه ربه و عادهت سهروه ش نیگاران
 پهی فه نای یه کسه ر خاتر پر خاران^(۴)

دایه وه. شناسایی: ناسران. زوهور پوهت که رد: دهرکه وتینکت کرد. مه عنای نهم شیعره له
 گهل نیو شیعری دواپی دا دئ.

(۱) به ویت: به خۆت. نهم وشه یه به سراوه به شیعری پیشووه وه. ناسوت ئینسان،
 ناده میزاد. واته: تۆ بۆ خۆت به ته نیا بوویت، دهرکه وتینکت به خۆت کرد له م دنیا بی
 بهقای ئینسانیه دا تا بناسری یت. نهر: نه گهر وهی: به م. وهرین: له مه وپیش مه عنای نهم نیوه
 شیعره له گهل شیعره کانی پاشه وه دا دئ.

(۲) بی چوون و چه نی: نهی خودایه که بی چۆنیه تی و چه ندی تیت. نمه بو: نابی. هه نی:
 هیشتا. واته: نه گهر نهم هه موو دهرکه وتنه ی پیشینته وه نه ت ناسم، به سهد دهرکه وتنی
 تریشه وه نات ناسم و تیت ناگه م نهی خوای بی چۆنیه تی و چه ندیه تی.

(۳) سهروه شم: سه رخۆشم. بهی وه سف: به م وه سفه. باز هم: دیسانه وه. جیلوه:
 دهرکه وتن. سیفاتی خوا دوو جۆرن، سیفاتی جه مال که مه عنای ئیجایی نه گه یه نن، وه کوو
 «منعم، کریم، معطی»، وه سیفاتی جه لالی که مه عنای سه لپی نه گه یه نن وه کوو «قدیم،
 واحد» واته: نه وه لی نیه و هاو پپی نیه. مه عنای نهم شیعره له گهل شیعره کانی دواپی دا دئ.
 له هه ندئ نوسخه دا نوو سراوه: «بازهم» له جیاتی «باز هم»، و «وه» له جیاتی «بهی» به لام
 مه عنای هه ردوو وشه که هه ر وه ک یه که.

(۴) به و عادهت: به عاده تی. سهروه ش نیگاران: جوان چاکه سه رخۆشه کان. پهی فه نا
 یه کسه ر: بۆ له ناو چوونی یه کجاری. خاتر پر خاران: دلداره ده روون پر له درکه کان.

چار نیهن جه دهس جیلوه نه که ردهن
«بسم الله» ئه و تیخ، ئید که چی گه ردهن^(۱)

یاگیوتهر نیهن داد ویم که روون
جه دهس تو بیداد وه لای کئی به روون^(۲)

واوه یلام بی حه، زاریم بی شوْمن
جه لای تو فه ریاد، جه دهس توْمن^(۳)

[۱۴]

ئای کن بی هه وال^(۴)

ئای کئی بی هه وال لوای تو ئاوه رد؟
به ختس بهرگه شت بو، هوْشم وه حشی که رد^(۵)

(۱) چار نیهن... تاد: واته: هه ر ئه بی خۆت دهر نه خه ی. بسم الله... تاد: واته: فه رموو ئه وه تیغ و ئه مه گه ردنی که چ! مه عنای ئه م چه ند شیعره ئه وه یه: کاتی که تو خۆتم بو دهر بخه ی به نیشانه کانی سیفاتی جه مالی و جه لالیت من له خۆشی یا سه رخۆش ئه بم. جا ئه گه ر دهوام به و خۆ دهر خستنه بده ی زۆرم بی خۆش ئه بی، به لام ئه گه ر به عاده تی یارانی بی باکو جوان و سه رمه ست گۆیم نه ده یتی، وه وه ک ئه وان بو له ناو چوونی یه گجاری دلداره دل پر له درکه کان که خۆیان ئه شار نه وه و ناچارن خۆیان دهر نه خه ن، توْش خۆتم لی بشارتته وه، ئه وه مه عنای وایه ئه ته وی بمکوژی. جا که واته فه رموو «بسم الله» ئه وه تیغی تو ئه مه گه ردنی که جی من چی ئه که ی بیکه.

(۲) یاگیو ته ر: جیگایه کی تر. نیهن: نه. داد ویم که روون: هاواری خۆم بکه م. بیداد: شکات. به روون: به رم، بیه م.

(۳) بی شوْ: له ئه ندازه به دهر. جه لای توْ... تاد: واته: لای خۆت هاواری له دهس ئه که م.

[۱۴]

(۴) مهولهوی ئه م پارچه شیعره ی بو حاجی مه حمودی کوپی یاروه یسی پیاو ماقوولی مه حمود پاشای جاف نوسیوه له لاواندنه وه «مرئیه» ی «عبدالرحمان» ی کوپی دا.

(۵) کئی بی: کئی بوو. لوای: رویشتنی، مردنی بهرگه شت بو: وهرگه ری. هوْشم... تاد: هوْشمی وئلی کئوان کرد.

مەدیا ئەو شوونت دڵ نە پەنھاندا
 چون ئیسەم «رحیم» وە شوون «رحمان»دا^(۱)
 کۆترەکەى ئازاد حەریم دڵ بیت
 دانەى مۆبەت چین پەى ویت غافل بیت^(۲)
 سەباد چەپ گەرد ئاخەر فرسەت سەند
 ناکاو دوور ئەنداز دووریت وە دڵ شەند^(۳)
 ھالای کزەى زام جگەر گۆشەى ویم
 موو ئاسا و ئایر ھەر پیچ مەدا پیم^(۴)
 ئیش زام سەخت تۆیچ ئاما پيشدا
 ھەر ئیشەن مەدیەى کەفتەن وە ئیشدا^(۵)

(۱) مەدیا: ئەى پروانى. ئەو شوونت: بە دوواتا. نە پەنھاندا: بە نەینى. چون اسم... تاد: واتە: وەك چۆن ناوى «رحيم» لە «بسم الله الرحمن الرحيم» دا ئەروانى بە دواى «رحمان» دا. ئەم شیعەرە نەزاکەتیکى جوانى تەدايە چونکە مەولەوى خۆى ناوى «عبدالرحيم» بوو، وە ئەو کەسەش کە ئەم پارچە شیعەرەى بە سەردا ھەلداوە ناوى «عبدالرحمن» بوو.

(۲) حەریم: ئەرزى حەرام. دانە: دەنکە گەنم و دانەوێڵە و شتى وا. مۆبەت: «مەجبت»، خۆشەوێستى. واتە: تۆ کۆترىکى سەربەست بووى لە ئەرزى حەرامى دڵدا کەسە سۆتر ناتوانى پى تى بنى، بۆ خۆت چىنەت ئە کرد لە دانەى خۆشەوێستى داو ئاگات لە ھىچ نەبوو. مەولەوى تەشبیھى دلى خۆى کردوو بە ئەرزى حەرام کە مەكکە و دەوروو پشٹیەتى، چون لە وى بالدارو پەلەوەر بە ئازادى ئەسورپنەو وە چىنە ئەکەن، وە کەس ناتوانى دەسیان بۆ بەرى، دلیشى وەك ئەرزى حەرام وایە لە یار بەولاوە رىگای کەسى تیا ناییتەو، وە ھەر ئەو ئەتوانى بە سەربەستى چىنەى دانەى خۆشەوێستى تیا بکا.

(۳) دوور ئەنداز: لە دوورەو وە شىن. شەند: وە شاندى. واتە: گەردوون لە ناکاو فرسەتى ھیناو لە دوورەو وە تىرى دوور خستەو وەى دا لە دلت.

(۴) ھەلای: ھىشتا. موو ئاسا: وەك موو. واتە: ھىشتا کزەى ئیشى مردنى منالەکەى خۆم وەك مووى ھەلقراو پیچى پى ئەخواردم. قسەکە لە شیعەرى دواىى دا تەواو ئەبى. وا دیارە مەولەوى خۆیشى لە و رۆژانەدا منالیکى مردبى.

(۵) پيشدا: بە سەریا. مەدیەى: ئەبىنى. کەفتەن: کەوتوو.

وئت تهنیا ئە یاز مهحموود نه زانی
 من شهیداته ر بیم په ریت په نهانی^(۱)
 به لام با جه تیر به لای قه زاوه
 پال دهیم وه قولله ی قه لای ره زاوه^(۲)
 تا بدو سه فای بیگانه و خویشنه
 هر وه ختی به رو باز مال ویشنه^(۳)

[۱۵]

ئە ی دڵ مزگانس

ئە ی دڵ، مزگانس، ئاما کۆچ یار
 شای شادی سەر دا، خه مان که رد فیرار^(۴)
 ها گه ردو غوبار مه حمل دیارن
 ده ک لئلاویت بو چۆنت قه راره ن؟^(۵)

(۱) واته: ئە ی پیاو ماقوولی مهحموود پاشاکه وه ک ئە یازیت بو سولتان مهحموود،
 خۆت به تهنیا نه زانی له م به لادا که هاتوو به سه رتا، من دووراو دوور له خۆت
 ناره حه ت تر بووم بو ت.
 (۲) پال دهیم: پال بدهین. واته: با له باتی تیری به لای قه زاو قه ده ری خواوه پال بدهین به
 لووتکه ی قه لای رازی بوون به قه زاو قه ده ره وه و ملی بو که چ که یین.
 (۳) تا بدو: تا بدا. به رو: بیباته وه. باز: دیسان. واته: تا پیدا مایه ی خوشی دوست بیگانه یه،
 که بردیشیه وه مالی خۆیه تی و که س ده سه لاتی هیچی نه.

[۱۵]

(۴) مزگانس: مژدانه. سەر دا: ده رکه وت. واته: ئە ی دڵ مژدانه م بده ری و بارو بنه ی یار
 گه یشته به ره وه... تاد.
 (۵) مه حمل: که زاوه. لئلاویت بو: لئلاویت دایه ت. چۆنت قه راره ن: چۆن قه رار ئە گری.

چون بە دەن جە تاو هیجران بالاش
 ئەسلەن ھازو ھێژ نە مەندەن جە لاش^(۱)
 فیراقش بەو تەور تەوانا سەندەن
 پا قووی رەفتار جە لاش نە مەدەن^(۲)
 فرسە تەن ئەرواح بشۆ وە پێشواز
 پەردە ی بینایی تو پە ی پایە نداز^(۳)
 دیدە فەرش بووزۆ وە سەتەح ریش دا
 تاکە سە مەندش پا بنیۆ پێش دا^(۴)
 عەینە یین! وە ئەسرین ئاو پاشی راش کەر
 نە ک گەرد بنیشۆ وە گۆنای دلبەر^(۵)
 باشای خال خاسان جە مین پەرە ی گول
 وە ی ئەسەسە وە ی اوو وە مەنزڵ^(۶)

- (۱) چون: چونکە. مەعنا ی ئەم شیعەرە و شیعری دوایی بە سراوہ بە شیعەرە کە ی پاشترە وە.
 (۲) بەو تەور: بە رەنگی. تەوانا سەندەن: ھێژی لی بریوہ. رەفتار: بە ریدا چوون.
 (۳) ئەرواح: ئە ی گیان. بشۆ: بچۆ. پایە نداز: رایە خە ژێر پی. مەعنا ی ئەم شیعەرە و شیعەرە کانی پاشە وە لە شیعری ژمارە (۸) دالی ئەدرتە وە.
 (۴) بووزۆ: بخات. سە مەندش: ئەسپە کە ی.
 (۵) عەینە یین: ئە ی دوو چاو. ئەسرین: فرمیسک. ئاو پاشی: ئاو رشین. بنیشۆ: بنیشیتە وە.
 (۶) جە مین: جە بین، ئاو چاو. یاوۆ: بگات. واتە: ئە ی گیان ھەل لە کیس مە دە، بچۆ بە پیری یە وە. تۆیش ئە ی پەردە ی چاو ی بە رایە خە بەر پی با چاو رات بخاو ئەسپە کە ی بە سەرتا بی. جووتە چاوہ کانم! ئیوہ ش بە فرمیسک ریگاکە ی بو ئاو رشین بکەن ئە وە ک تۆز بنیشی لە گۆنای وە ک پەرە ی گولی... تا شای خال خاسان بە م بە زم وە رە زمە وە بگاتە جی.

[۱۶]

ئیمشه و مهینه تان

ئیمشه و مهینه تان نه دەررون جه مهن
 خیل خانهی که یقم پر جه ماته مهن^(۱)
 ديارهن دوهی دووری زور که ردهن
 سوپای خه م هم هجووم ئاوه ردهن^(۲)
 شنوی ئاره زووی وه سلت زوهوور که رد
 لافاو مهینه ت کوگای شادی به رد
 هوناو دەررون ریشهی گیان که ندهن
 سه رمایهی تاقه ت نه ده سم سه ندهن^(۳)
 مه حاله ن ئیمشه و گیان وه رو به ردهن
 جاریو تهر ته و اف ئاسانهش که ردهن^(۴)
 یا خوا سه بووری وه دل باوهری
 خه زانهی ئارام پیم عه تا که ری^(۵)
 بهل وه رو به روون وه هر حال ئیمشه و
 که روون زیاره ت ده رگانه که ی ئه و^(۶)
 سه ر بنیه و وه خاک ئاسانهی دل بهر
 به و ئاره زووی دل گیان به رشو وه بهر^(۷)

[۱۶]

- (۱) خیل خانهی که یقم: خوشی خانه م.
 (۲) دوه: دوو که ل. زور که ردهن: زوری هیناوه.
 (۳) وهك چۆن لافاو دره خت له ریشه دینتی.
 (۴) وه رو به ردهن: بگه یه نمه روژ. جاریو تهر: جاریکی تر.
 (۵) باوهری: بیتی. خه زانهی... تاد: واته: هیمنم بکه یته وه.
 (۶) بهل: به لکوو. که روون: بکه م.
 (۷) بنیه و: بنیم. به رشو وه بهر: ده رچی.

[۱۷]

ئاماۋە ۋەھار

ئاماۋە ۋەھار، ۋەھار شادى
بۆى عەتر نەسىم غۆنچەى ئازادى^(۱)
خىل خانەى خەفەت بار بەنىش كەردەن
مەينەت روو نىان ۋە ماۋاى مەردەن^(۲)
خەم ۋىنەى كەمان قامەت خەم بىەن
ھەۋارگەى قەدىم نە دەسش شىەن^(۳)
بەزم شەۋوق ۋەشى نە دەروون جەمەن
ئانە ھىچ نەبۇ نە دەروون، خەمەن^(۴)
ئىنە نەتىجەى دىباى بالاى تۆن
نىشانەى ويسال خال ئالاى تۆن^(۵)
سرور نەشئەى بادەى ۋەسل تۆن
تەئسىر بۆى عەتر موشك زولف تۆن^(۶)

[۱۷]

- (۱) ئامارە: ھاتەرە. ۋەھار: بەھار.
(۲) بار بەنىش كەردەن: بارى پىچاۋەتە. روو نىان: رووى ناۋە. ۋە ماۋاى... تاد: واتە:
مەينەت رووى كىرۋەتە جىگەى مردن ۋە ئەمرى.
(۳) كەمان: كەۋان. خەم: چەمبەرە. شىەن: دەرچورە. واتە: بالاى خەم ۋەك كەۋان
چەمبەرەتە ۋە ھەۋارگەى كۆنى كە دلى منە لە دەس دەرچورە.
(۴) جەمەن: جەمەن، كۆمەلە. واتە: بەزمى كەيف ۋە رابوردن لە دلا كۆبۈرەتە ۋە، ئەۋەى
كە بە ھىچ جۆرى لە دلا نەبى يا بە ھىچ نەژمىرى تىايا خەم ۋە خەفەتە.
(۵) ئىنە: ئەمە، ئەم ھەموو بەزم ۋە خۇشى يە. دىباى: دىتنى. ئالا: رەنگاۋ رەنگ. لىرەدا
مەبەس جوانە.
(۶) سرور: خۇشى. نەشئە: نەشە. موشك زولف: زولفى رەشى بۆن خۇشى ۋەك
موشكى خوتەن.

سا پیم دهر، دهی دهی پهی پهی، نهو مهی مهی
له تایف مهردهم یه کسه ر بکه ر حهی (۱)

تا پهی یاران یچ وه ئیتمینان بو
سه رمایه ی نیشات دل حه زینان بو (۲)

[۱۸]

ئیمشه و هه ر خه من

ئیمشه و هه ر خه من ها نه که مین دا
هه ر ده رده ن مدوم وه رووی زه مین دا (۳)

دل نه گه رده لولول بی په رداخی یه ن
ده ماخم نه گنج بی ده ماخی یه ن (۴)

سا، ده رویش! وه عیشق مه لاوی ده رویشان
وه یا هووی وه سوز ریازه ت کیشان (۵)

(۱) نهو مهی، مهی: لهو شه رابه شه رابم بده ری. له تایف: له عورفی «صوفیه» دا به پینچ شوین ئه لئین که له سنگی ئاده میزاد دا نووری خویان به سه را دئی. ئه و پینچ شوینه: «قلب» و «روح» و «سر» و «خفی» و «اخفی» ن جا مه وله وی لیره دا ئه لئین: ئه و پینچ له تیفه ی منه له ئه نجامی دووری و بی مه یلی یارا مردوون، ساده ی په ی دهر په ی لهو مه یه م بده ری، با ئه و پینچ له تیفه یه م زیندوو بینه وه.

(۲) واته: تا بی به هو ی متمانه کردنی دلی یاران تریش، وه بی به سه رمایه ی خوشی بو دلی خه فه تباران.

[۱۸]

(۳) ها نه که مین دا: له په نادا خوی داگرتووه. مدوم: ئه م دا. وه رووی زه مین دا: به عه رزا.

(۴) گه رده لولول: گئیره لولوکه. بی په رداخی: بی زه وقی.

(۵) واته: سویند بی به عه شقی پیری ده رویشان و به «واری «یاهو» ی ئه و خوا به ره ستانه ی که ریازه ئه کیشن. سویند له سه ر خوراوه که له شیعره ی دوایی دا دئی. «ریازه ت

ھەر پاسە مەبۇ زەلىلى، دەخىل
چىنەي زىياتەر مازەم ۋە زەلىل (۱)
پەي دىگ دەروون جۆش كۆلۈكەف
تەسكىن نەمەك كزەي كەف ۋە دەف (۲)
با بەيۈ ۋەش ۋەش سۆزەي سەداكەت
لەرى نەۋاي تەرز شىرىن ئەداكەت (۳)
بەۋ نائىرەۋە، بەۋ دائىرەۋە
خاس بىنەر ھەستىم ۋە ئايرەۋە (۴)
بەل ئىمشەۋ خەمان شىۋان كەلەك
تاسەھەر چۆن بۆگەردش فەلەك (۵)

۱۱۵

كىشان» دەرویشان ئەۋەيەكە دەروئىش ماۋەي چل رۆژ لە كۈنچىكى تەكىە خانەقا، يا لە
ژورۇپكا بە تەنيا دائەنىش ۋە لەۋ ماۋەدا رۆژى دەنكە خورمايەك زىاتەر ناخۇن ۋە قسە
لەگەل كەس ناكەن بە نىزى ئەۋەي نەفسىان بشكىۋ دىيان رووناك بىتتەۋە.

(۱) پاسە مەبۇ: ۋا ئەبى. چىنە: لە مە. مازەم: مەم ھىلە.

(۲) نەمەك: خۆئ. تەسكىن: ئارام بوونەۋە. ۋاتە: بۇ نىشاندىنەۋەي جۆشى كەف ۋە كۆلى
مەنجهلى دەروونم خۆئىك پىۋىستەكە برىتتە لەۋ كزەيەي كە پەيدا ئەبى لە لىدانى دەفەۋە
بە لەبى دەس، چونكە مەنجهلى چىشت كە دىتە كۆلە كۆل خۆئى ئەكەن بەسەراۋ
ئەنىشىتتەۋە.

(۳) بابەيۈ: بايىت. ۋەش ۋەش: خۆش خۆش. لەرە: لەرىنەۋە. نەۋا: ئاۋازە. تەرز: شىۋە.
شىرىن ئەدا: خۆش لىدان.

(۴) نائىرە: ئاگر. مەبەس ئاگرى سۆزى دەنگى خۆشەۋىستىيە. دائىرە: مەبەس كەللەي
دەفەكەيە. بىنەر: بىنى. ھەستىم: بوونم. ۋاتە: چاك بوونم بىنى بە ئاگرەۋە.

(۵) شىۋان: بشىۋىنى. ۋاتە: بەلكو ئەمشەۋ خەم ۋە خەفەت كەلەكى فېۋىلى خۆي
تىكدا، بۇ سبەبىنىش خۋا كەرىمە دىنا چۆن ۋەرئەگەپئى!

[۱۹]

ئەس روشنى چەم! (۱)

ئەي روشنى چەم! تاكەي؟ تەشريف بەر
 لىلاوى، سادەي! ھوناۋەي ھون كەر (۲)
 پەي چىش، قىيلەكەم عەزم سەفەر كەرد؟
 سىلاۋ دووريش ريشەي ھەستىم بەرد (۳)
 بىنايى ۋە راست دلەي پىر دەردم!
 ئاي چەند سەر سەخت بىم لواي نەمەردم (۴)
 بلىسەي كوورەي ھىجران پالات
 گەرمى مەحرۇمى تۆزەكەي پالات (۵)
 ئاير دان بەي تەور مۆبەت سەراي دل
 يادەكەت مەندەن پەي مەسكەن خەجل (۶)

[۱۹]

(۱) ئەم قەسىدە يە يەككە لەو قەسىدانەكە مهولهوی لە لاواندەنەوی عەنەبەر خاتونى
 خىزانیا وتونى.
 (۲) ھوناۋەي ھون كەر: لافاۋى خوین بکە. واتە: ئەي روشنايى چاوم تاكەي
 ئەمىنئەتە، پرۆ. تۆيش ئەي ئاۋى لىلى چاوم لافاۋى خوین بکە.
 (۳) پەي چىش: واتە: بۆچى رووناكچى چاوم بپرواۋ لىلايى دابى، چونكە قىيلەكەم... تاد.
 (۴) مهولهوی بەم شىعەرە قسە لە گەل خىزانە كوچ كىردوۋەكەي ئەكاۋ ئەلئى: ئەي بىنايى
 راستە قىنەي دلەي پىر دەردم، چەند سەر سەخت بووم كە تۆرۆشتى نەمەردم.
 (۵) پالات: كەوش. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى دوايى يەۋە.
 (۶) خەجل: داماو. واتە: بلىسەي كوورەي دوورى لە پالات و گەرمى بى بەشى لە تۆزى
 كەوشەكانت بە رەنگى ئاگرى بەرداۋەتە خۆشەويستى خانەي دلەم، يادەت داماوە بۆ
 جىگايەك كە تىي بچى.

دلە! وە بادەى وە سەلش بادى بى
دەماخت نە ئەوج بەرج شادى بى^(۱)
هەيجران بالاش وە هەيج مەزانى
وێت وە ساحیب سەبر تاقت مەوانى^(۲)
سا ئىسە، ها دەرد دووريش ئاوەرد جۆش
سەبەرت نەر ئازان بمانۆ شنۆش^(۳)

[۲۰]

ئارەزووى ئازىز

ئارەزووى ئازىز وە نەم سەر داوہ
نە ھەردەى دەروون ئاير وەر داوہ^(۴)
تاقت بى وە ھوون جە سەختى زامان
تک تک چەنى ھەرس رىزا وە دامان^(۵)

(۱) بادى: بايى. ئەوج: لووتکە. واتە: ئەى دل ئەوسا بە بادەى گەيشتن بە ئەو لە خۆت بايى بووبووى و دەماخت لە قەلەپۆپەى قەلاى خۆشى دا بوو.
(۲) وە هەيج مەزانى: بە هەيچت نە ئەزانى. مەوانى: نە خۆرئندەوہ. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرى دوایى دا دى.
(۳) نەر ئازان: ئە گەر ئازايە. بمانۆ: بمانۆ. شنۆش: شنەى. واتە: ئەوسا دوور کەوتنەوہى بالای ئەوت بە هەيج ئەزانى و خۆت بە خاوەن تواناو بوردەبارى دائەنا، جا ئىسە کەوا دەردى دوورى ئەو جۆشى ھیناوە، بوردەباریت ئە گەر ئازايەو راست ئەکا با شنەى بمانۆ!
[۲۰]

[۲۰]

(۴) ھەردە: ھەرد. وەر داوہ: بەردايەوہ.
(۵) رىزا: رزا. واتە: لە بەر دوورى يار ھىزى لەشم توايەوہ بوو بە خۆين و لە گەل فرميسکما رزايە داوئەم.

خەم نە سەر جوۆی هوون سارای دلّ جەم جەم
 بارچنی چون فەوج قافلە کە ی عەجەم^(۱)
 ھەر وە زۆر مەندەن نیم نەفەس باقی
 وادە ی دەورتەن، ھانا ھە ی ساقی!^(۲)
 دەوری دەر وە نـاز وە پـیالە وە
 ژەنگ دلّ وە جام مە ی بـمالە وە^(۳)
 بوۆ گولالە ی دەرد دلّ بەر عەزیزەن
 مەزە ی تام خەم یاران لەزیزەن^(۴)
 فەریاد رەسیم کەر، نە جای گشت کەسم!
 مازە ئە و لەزەت بەرشۆ نە دەسم^(۵)
 ئیحیام کەر وە جام ساف یە ک مەنی
 بەلکوو بمانوون، پە ی غەمی ھەنی^(۶)

(۱) سەر جوۆ: بنەوانی جوۆگە. جەم جەم: جەمەع جەمەع، کۆمەل کۆمەل. بارچنی: باری کرد. واتە: خەم و خەفەت لە بنەوانی جوۆگای خوێنی دەشتی دلما کۆمەل کۆمەل وە ک ریزی کاروانی عەجەم باری ریکخست.

(۲) مەندەن: ماوہ. دەورتەن: گەپاتە. ھانا: ھاوار. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دا دئ.

(۳) واتە: بە ھەزار حال نیوہ ھەناسە یە کم تیا ماوہ، سا مە ی گێپ ھاوار وادە ی گەپاتە بە سەرمانا، نازەنینانە بە پیالە ی مە ی وە خولێ بخۆ بە دەورمانا و بە جامی مە ی ژەنگی دلمان بـسپـوہ.

(۴) مەعنای ئەم شیعەرە و شیعەرە کانی دواوہ لە دوا ی شیعری ئەم قەسیدە دا دئ.

(۵) مازە: مە یە لە. بەرشۆ: دەرچی.

(۶) ئیحیام کەر: زیندووم کەر وە. پە ی غەمی ھەنی: بوۆ خەمیکی تر. واتە: بوۆن کردنی گوئی دەردی دولیەر زۆر خوۆشە، وە بە چەشنێ تامی خەمی یاران بە لەزەتە. کە واتە بی بە ھانا مە وە مە یە لە بمرم، بە جامی شەرابی سافی یە ک مەنی زیندووم بکەر وە. بەلکوو بـمـینـم بوۆ ھەندئ خەم و خەفەتی تر لە پاشە روژا.

[۲۱]

ئېمىشەو ھەم دېسان

ئېمىشەو ھەم دېسان دەروون پېر خەمەن
ئەساسەى ماتەم جە لامان جەمەن^(۱)
نە تاو دوورى دىل بىئى قەرارەن
بىنابى دېدەم جە خەفەت تارەن^(۲)
شېرىخەو گىرمەى ھەور دوورى دۆس
وہ فەنا بەردەن مەغزو رەگ و پۆس^(۳)
شەرارەى گىرپەى نار مەھجوورى
كەردەن وە غوبار كۆگای سەبوورى^(۴)
نە تاقت مەندەن نە تۆى دەرووندا
نە «لەيلى» مەدو وە لای «مەجنون»دا^(۵)
ياخوا مەردەنى بۆ وە مېھمانم
ئىتر نەوینوون دوورى يارانم^(۶)
بەلكم خەلاسىم نەدەس دوورىم بۆ
بەو زووخ زامان نەشوون وە گىلكۆ^(۷)

[۲۱]

(۱) ئەساسە: ھۆيە كان. (۲) تار: تارىك.

(۳) دۆس: دۆست. مەغز: مېشك. پۆس: پېست.

(۴) واتە: بلىسەى ئاگرى دوورى يار، خەرمانى بوردەبارىمى سوتاندووەو كىردوویە بە خۆلەمېش.

(۵) تۆى: تۆيى. مەدو: ئەروانى. واتە: نەمن ئىتر خۆم پى رانەگىرى، وە نە دۆستىش لایەكم بە لادا ئەكاتەوہ.

(۶) مەردەنى: مردن. نەوینوون: نەینم. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ.

(۷) خەلاسىم: رزگاریم. نەشوون: نەچمە. گىلكۆ: گۆر. واتە: ياخوا مەرگ بىئى بە مېوانم،

[۲۲]

ئیمسال نەو وەھار (۱)

ئیمسال نەو وەھار چون خەزان سەرد
 بەرگ وەرد باغ «مەعدووم» بەرد پەی ھەرد (۲)
 مشیو تالەئە من خیلاف ئەنگیز بو
 وەرنە، کەئە؟ کەئە؟ وەھار گۆل ریز بو (۳)
 دل وە گئەج بازی چە پگەرد بازیش وەرد
 جفت ئارەزوو کەرد، چە پگەرد تاق ئاوەرد (۴)
 بوئە «عەنبەر» نە توئە دەماخم دوور کەرد
 فرسەتش ئاوەرد ھەوای وەبای دەرد (۵)

☞

تا جارئیکی تر دووری یاران نەبینم و رزگار بێم لە دەس دووری و بە زامی پەر لە زووخی
 دووربەو نەچمە گۆر.

[۲۲]

(۱) ئەم قەسیدە یەش بە کێکە لەو قەسیدانەئە کە مهولهوی لە لاواندنەوئە عەنبەر
 خاتوونئە خێزانئە و توونئە.
 (۲) بەرگ: پەرە. وەرد: گۆل. بەرد: بردی. واتە: ئەمسال بەھاری نوئە وەك پایزی سارد
 پەرەئە گۆلئە باخی مەعدوومئە وەراندو بردی بو کێو.
 (۳) مشیو: ئەشئە. تالە: «طالع»، بەخت. خیلاف ئەنگیز: پێچەوانە ھین. واتە: ئەشئە
 بەختئە من بە پێچەوانەئە بێنئە، ئەگینا کەس ھەرگیز دیوئە بەھار گۆل بوەرئەئە؟
 (۴) گئەج بازی: تاقمانە جووتە. بازیش وەرد: ھەلخەلەتا. جفت: جووت. واتە: دلئە بە
 تاقمانە جووتئە گەردوون ھەلخەلەتا، ئەم دووانئە ئەوئەست کە چئە ئەو یەکی ئەھینا. لە
 ھەندئەئە نوسخەدا لە جیاتئە «گئەج بازی» نووسراوئە: «کەج بازی». واتە: کاری چەوت...
 (۵) عەنبەر: مەبەسئە عەنبەر خاتوونئە خێزانئەئەئە. ئەمە «توربە»ئە تیاپە، چونکە
 مەعنائە عەنبەرئە گیائە بۆن خووش و عەنبەرئە خێزانئەئەئە گەبەئەئە. وەبا: تاعوون. واتە:
 بائە تاعوونئە نەخووشئە بە ھەلئە زانئە، ھات و بۆئە «عەنبەر»ئە لە توئە دەماخم دوور
 خستەوئە.

نەى چى! وە بى بەزم ياران جانى
كام سەفا مەندەن پەى زىندەگانى؟^(۱)
چون مەزاق تالەن جە گردىن لاوہ
بۆ وە شىرىنى يەك دوو نەواوہ^(۲)
يەكى يەكجارى تاونۆمەوہ
ئەو يەك لاونۆم، ياونۆمەوہ^(۳)

[۲۳]

ئايىنەى كامل!^(۴)

ئايىنەى كامل! ئازىزە كەى فەردا
فەيداي ئامات بىم، سەفايىت ئاوہرد^(۵)

(۱) مەندەن: ماوہ. واتە: كاكى شىمال ژەن بە بى رابواردن لە گەل يارانان ژيان چ خۆشى يەكى تيايە؟
(۲) مەزاق تالەن: تامى دەمم تالە، واتە: لە وەزىكى ناخۆشم. گردىن: ھەموو. مەعناى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوايى دا دى.
(۳) تاونۆمەوہ: بىم توئىتتەوہ. ئەو يەك: ئەوى تريان. لاونۆم: بىم لاوئىتتەوہ. ياونۆمەوہ: بىم بگەيەيتتەوہ. واتە: لە وەزىكى تال و ناخۆشا ئەژىم، بە دوو ئاوازى شىرىنەوہ وەرە بۆ لام، ئاوازە يە كيان يەكجارى بىم توئىتتەوہ، ئەوى تريان بىم لاوئىتتەوہ وە زىندووم بىكاتتەوہ، ھەرەك چۆن لە قىامە تا بە فوويەك ھەرچى زىندوو ھەيە ئەمرى و بە فوويەكى تر ھەرچى مردووہ راست ئەيىتتەوہ.

[۲۳]

(۴) مەولەوى ئەم قەسىدە يەى لە پىشوازى شىخ «بەاءالدين»ى كورپى شىخ «عثمان سراجالدين»ى تەوئلەدا وتوۋەكە «بىر»ى بووہ و ھاتوۋە بو سەر لى دانى.
(۵) ئامات: ھانتت. واتە: ئەى كەسى كە وەك ئاويىنەى بى گەرد وايت بۆ وەرگرتنى شىوہ و خۆ و رەوشتى باوكە بى گەيشتوۋەكەت، ئەى تاقە خۆشەويستەكەم! بەقوربانى ھانتت بىم خۆشيت لە گەل خۆت ھىنا.

خه یلین گهرد پات نه دیدهم دور بی
 یانهی چه ویران تهمام خاپوور بی^(۱)
 خاس بی ته شریفتم هم ئاوه رده وه
 گهرد پات، وه تن ئاوا کرده وه^(۲)
 ساقی، نینه بهزم وه سل یارانن
 چه رخیچ هر ئه و چه رخ هه رده جارانهن^(۳)
 دهوری دهه وه بهزم وه پیاله وه
 ژهنگ دل وه زاخ مهی بماله وه^(۴)
 جامیمان جه دهس تو هم سنده بو
 فرسه تن، نسیو نه که نه مانده بو^(۵)

(۱) واته: ده میکه تۆزی که وشه کانت دورره له چاوه کانم و مالی چاوم به ته وای ویران بووه. گوايه وهك بانی خانوو که خۆلی به سه ره وه نه میتی دلویه نه کار ویران نه بی، چاوی نه میش نه گهر تۆزی که وشه کانی شیخی به سه ره وه نه بی فرمیسکی لی ئه رژی کوژر نه بی.
 (۲) خاس بی: چاک بو. وه تن: نیشتمان. واته: چاک بو دیسان ته شریفتم هیئاوه تۆزی پیته وه تنی خۆی که چاوه کانی منه. ئاوا کرده وه.

(۳) هه رده جارن: جاری جارن. مه عنای ئه م شیعره و شیعره کانی پاشه وه له دوا شیعره دی.

(۴) ئه م شیعره له قه سیده ی ژماره (۲۰) یش دا هه بوو، به لام له وی له جیاتی وشه ی «بهزم» وشه ی «ناز» وه له جیاتی وشه ی «زاخ» وشه ی «جام» ی دانا بوو. مه وله وی ئه وه ی هه یه جارو بار شیعرنک له چه ند قه سیده دا دووباره نه کاته وه.

(۵) سنده بو: سهندی. نسیو: «نصیب»، به ش. واته: کاکه ی پیاله گپتر ئه م کاته کاتی بهزم رابواردنی گه یشتن به یاره، چه رخیش هه ره که جارن وایه، سا خولی بده به ده ورمانا و به زاخاوی مه ی ژهنگی دلمان پاک که ره وه، با تا فرسه ته پیاله یه که مه یمان له دهستی تۆیش وه رگرتی، نه وه که به شمان له مه زیاتر نه مایی به دنیا وه.

[۲۴]

نازارم جە وێم^(۱)

نازارم جە وێم، بیزارم کەردەن
 رەویە ی رەمەزان جە یادم بەردەن^(۲)
 جەوساوە نیەت روژەم ئاوەردەن
 هیچ نازارم جە هیچ زۆرش نەوێردەن^(۳)
 نە چەم نە دیدەن نازیز بی گەرد
 نە گۆش نە سەدای یاران هام فەرد^(۴)
 شیرینی ئیفتار دلم تالی یەن
 جام نە جەماعەت دۆسان خالی یەن^(۵)

[۲۴]

(۱) مەولەوی لە مانگیکی رەمەزانا بە تەنیا بوو و بەم قەسیدە یە سکالای حالی خۆی بو
 یەکی لە دۆستانی کردوو.
 (۲) وێم: خۆم. رەویە: ئاداب و ئوسوول. واتە: نازارو ناپەرەتیم بیزاری کردوم لە گیانی
 خۆم و ئوسوولی رەمەزانی لەبیر بردومەتو، چونکە ئەبێ روژوووان لە رەمەزانا
 خەریکی خواپەرەستی بێ، بەلام لەبەر ناپەرەتیی خۆم هیچم پێ ناکرێ.
 (۳) جەوساوە: لەوکاتەو. روزە: روژوو. نەوێردەن: نەخواردوو.
 مەعنا ی ئەم شیعەرە بەسراوە بە شیعەرەکانی ترەو. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «زۆرش
 نەوێردەن» نووسراوە «روزەش نەمەردەن» واتە: روژووی نەشکاندوو.
 (۴) وشە ی «نە» ی یە کەم و سێ هەم هەر مەعنا ی «نە» ی سۆرانی یە لە هەورامی دا، بەلام
 «نە» ی دووهم و چوارەم بە مەعنا ی «لە» یە. واتە: لەوکاتەو کە نیەتی روژووم لی هیناوە هیچ
 ئەندامیکی لەشم لە هیچ تێر نەبو، نە چاوم تێر سەیری یاری کردوو و نە گویم تێر
 راگرتوو لە دەنگی دۆستان.
 (۵) ئیفتار: بەریانگ کردنەو. جام: جینگام. واتە: دلم لە باتی شیرینی، بە تالی بەریانگ
 ئەکاتو، جینگاشم لە ناو تاقمی برادەرانا خالی یە چونکە لی یان دوورم. لە هەندێ
 نوسخەدا لە جیاتی «دلم» نووسراوە: «جەلام» واتە: لەلام.

نهوای مهرحهبا نامان نه گۆشم
 چهنی نهلوهداش هه ر نه خرۆشم^(۱)
 زایفیم هه ر یه ند جه حد به رشیهن
 نهسیم نه ر بارۆم عه جایب نهین^(۲)

[۲۵]

نازیز! تایی رستهی

نازیز! تایی رستهی دلهی خه م بئ شو
 نهزه لیا نه به ند تایی رسته که ی تو^(۳)
 هه ر دوو چه نی هه م پئچ وه رده ن وه هه م
 جیایی نه به ین مه حاله ن سته م^(۴)
 سه ر مه ودای ناخوون یه کسه ر تیدا شی
 هه رچه ند سه عیم که رد جیایی نه وی

(۱) نهوا: ئاوازه. نهلوهدا: «الوداع»، مالاوایی. واته: له م مانگه دا گویم له مه رحبای هیچ دۆستیکه وه نه بوه، به لام هه میشه له به زمی مالاوایی و دوور که وتنه وه ی یارانای بووم. به کار هینانی وشه ی مه رحه با «مرحبا» وه نهلوهدا «الوداع» له م شوته دا که باسی خوئی نه کا له مانگی ره مه زاناو نه و دوو وشه ش په یوه ندی یان به مانگی ره مه زانه وه هه به، شتیکی جوانه.

(۲) زایفیم: زه عیفیم، لاوازیم. یه ند: نه وه نده. باروم: بم هینئ. واته: نه وه نده له پرو لاوازم هیچ سه یر نه نه گه ر با هه لم گری و بم هینئ بۆ لای تیره.

[۲۵]

(۳) تا: تال. رسته: هۆنراوه. بئ شو: بئ نه ندازه. نهزه لیا: ئالا. واته: تالی رسته ی دلهی خه فته له راده به ده ره که م ئالاره له رسته ی زولفه کانی تووه.

(۴) چه نی هه م: پئکه وه. واته: هه ردووکیان پئچیان خواردوو به یه که وه و بوون به گری کویره، وه زۆر زه حمه ته له یه ک بکرته وه.

ئیسە خاس پاسەن تۆنەى سەردەمدا
هەر دوو چەنى هەم پىچ دەى وه هەمدا^(۱)
تا ياران زانان ريشەى جەرگمەن
پاچيان، ئاوتزان وه رووى بەرگمەن^(۲)
هەنى مداران دەم وه سەناوه
ئافەرىن واچان جە گردىن لاوه^(۳)

[۲۶]

ئەو جا بەزمگەى

ئەو جا بەزمگەى كەس جى نە رەستە
مەنزىگەى سەياد هەزاران خەستە^(۴)
مەن نەچىرە كەى هەزار زام وەر دە
هەر زامى پەى وىش زوخاو سەر كەردە^(۵)

(۱) پاسەن: واپە. نەى: لەم. مەعناى ئەم شىعرە و شىعرە كانى پاشەو هەمووى پىكەو هە دى.

(۲) زانان: بزەن. پاچيان: هەل پاچراو. ئاوتزان: بەرەو بوو تەو، هەلوا سراو.

(۳) مداران: بەدەن. واتە: مادەم وا تالى رشتەى دلم پىچراو بە تالى زولفى توو، باشتر ئەو پە توش باشتر پىچيان بەدى بە يە كا، تا دۆستان بزەن ئەمەى كە بەرۆ بوو تەو بە رووى جەلە كانما تالى رشتەى دلمە ئالوزاوه لە گەل تاي زولفى تۆدا، وه لە هەموو لايە كەو ه دەس كەن بە سەنا كەردن و ئافەرىن كەردنم.

[۲۶]

(۴) جا: شوپن. بەزمگە: جىگەى بەزم و رابواردن. جى نە رەست: لى رزگار نەبوو. واتە: ئەو شوپنەى ياران بەزمگەى كە كەس لى رزگار نەبوو. جىگەى راوچى يانى هەزاران نەچىر بىرئىدار كەردوو. لە هەندى نوسخەدا لە جياتى «ئەو جا بەزمگەى» نووسراو: «ئەو نە جاسوسگەى» واتە: ئەو لە جىگەى خۆ مات دانى... تاد.

(۵) وەر دە: خوار دوو. مەعناى ئەم شىعرە بە سراو بە شىعرە كانى ترەو.

ترسیای سه‌دای ماردم هۆش به‌رده
 ره‌میای بۆی بارووت هه‌رده وه هه‌رده^(۱)
 که‌ی ته‌وانای سه‌بر دیارانمهن،
 یا په‌روای تاقت بی‌ یارانمهن؟^(۲)
 رووم که‌رد وه سارای هه‌ردو به‌رده‌وه
 وه سه‌د ترسو و له‌رز جه‌ستم شه‌رده‌وه
 چ داوایی‌وهن مه‌که‌ردیم چه‌نی؟
 بازدیم، نیم ره‌مه‌ق په‌ی جاری و هه‌نی^(۳)

[۲۷]

ئیمه گشت فانی^(۴)

ئیمه گشت فانی، هه‌ر ئه‌وه‌ن باقی
 نازوون وه بازووی پر نه‌یرووی ساقی^(۵)

(۱) ترسیا: ترساو. ماردم: چه‌شنه تفه‌نگیکی کۆنی راوی‌یه. ره‌میا: راگردوو.
 (۲) دیاران: ولاتان. واته: منی نه‌چیری هه‌زار زام بۆه بووی، زام زوخاو سه‌ر لۆه
 کردوو، منی ترساوی ده‌نگی «ماردم» له هۆش بردووی، له تاوی بۆنی بارووت هه‌رده‌هه‌رد
 هه‌لاتوو، که‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی سه‌یر کردنم هه‌یه له ولاتانی غه‌ریبی دا بی‌ دۆست و بی‌
 براده‌ر؟

(۳) چ داوایی‌وهن: چ ده‌عوائیکه، چ شه‌پێکه. بازدیم: لیم گه‌رین. واته: کونه‌کون خۆم
 شار دووه‌ته‌وه و بۆ خۆم لێره له گه‌ل هاوڕێ کانم ئه‌ژیم، له کۆلم بنه‌وه...

[۲۷]

(۴) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیدیه‌ی بۆ لاواندنه‌وه‌ی «عبدالرحمان»ی کورپی حاجی مه‌حموودی
 یاروه‌یس وتوو که‌ له ته‌وتله‌دا به‌ گولله‌یه‌کی له ده‌س ده‌رچووی شیخ هیدایه‌تی کورپی
 حاجی شیخ ئه‌حمه‌دی کورپی شیخ عوسمان کوژراوه. قه‌بره‌که‌ی له پال خانه‌قای ته‌وتله‌دا یه.
 (۵) نازوون: بنازم. پر نه‌یروو: به‌هێز. مه‌عنای ئه‌م شیعره له گه‌ل شیعری دوا‌یی دا دئ.

خەڵاسیش دا پیت وە یەك پەیمانە
 ئازاد بیت جە بەند بەستەى پەیمانە^(۱)
 عارفان چ خاس پەى وە حەق بەردەن
 وەسبەت «حافظ» وە جا ئاوەردەن^(۲)
 دەفنت نە پەهلووێ مەبخانە كەردەن
 وە سەر خاكت دا سەبووی مەى مەردەن^(۳)
 قەلەم یاد كەردار یارو ئەغباردا
 رەقەم كەرد تەئریخ وە رووی مەزاردا^(۴)
 جامیش نۆشاوێ چون مەردان و بەرد
 «گۆشەى مەبخانە وە زاویە كەرد»^(۵)

(۱) پەیمانە: پیلەى شەرابى مەرگ. بەستەى پەیمانە: پەیمانى لە گەل خوادا بەسراو. واتە: ئیمە هەموومان ئەمرین و مانەوێ هەر بۆ خوا خۆبەتێ، سا با بنازم بە شان و قۆلێ بە هیزی ساقى «مەبەس قودرەتى خواى» كە بە پیلەى شەرابى مەرگ رزگارى كردى و لە بەندى پەیمانى لە گەل خوادا بەسراوى ئازاد كردى كە ئەبوو بە پیتی ئەمرو نەهێ ئەو بچولێتەو.

(۲) عارفان: خوا ناسەكانى خانەقاي تەوتلە. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دواى دا دئ.

(۳) پەهلوو: تەنشت. سەبوو: كۆپە. مەردەن: شكاندوو. واتە: پیاوێ چاكەكانى خانەقاي تەوتلە چەند باش بۆى چون كە وەسبەتەكەى «حافظى شیرازى» یان لە تۆدا بەجێ هیناوە، گواى وەك چۆن ئەو وەسبەتێ كەردبوو كە لە پال مەبخانەدا بینێژن كۆپەتێ شەراب بە سەر قەبرە كە یا بشكێتن، هاتن تۆشیا ن لە پال مەبخانەى عەشقا «وەك خانەقاي تەوتلە بئ» نایە قەبرەو.

(۴) یاد كەردار: بێر خەرەو. رەقەم كەرد: نووسى. مەزار: گور. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعیری دواى دا دئ.

(۵) نۆشاو: خواردەو. و بەرد: بەسەر چوو. زاویە: كونجى عیبادهت. واتە: قەلەم كە

[۲۸]

نازیزا! وه مهرگت

نازیزا! وه مهرگت دل نه خرۆشه
 ئاره زووی خه دهنگ په نجه کهی تۆشه^(۱)
 خه یلیۆه نمان تیره کهت، ئامان
 نمان وه سهر وهخت بیمار زامان^(۲)
 وهختن ساکن بۆ، قوربان سا تیری
 ده ماخش به رزن، ده خیل زهنجیری^(۳)
 نه واهه حیکمهت بهر بشۆ وه بهر
 جار جار وه تیری دل نه واییش کهر^(۴)

﴿﴾

ئیشی ئه وه یه شت ئه خاته وه یادی دۆست و بیگانه، میژوی مهرگی و له رووی قهبره کهی نووسی که جامی شهرابی مهرگی نوشی و وهك پیاوان بۆی ده رچوو، کونجی مه یخانهی عه شقی «وهك خانه قای ته وئله بی» کرد به عیبادت خانهی خۆی. جوملهی «گۆشه ی مه یخانه وه زاویه کهرد» به بی ژماردنی «ی»ی «گۆشه ی» و «ه»ی یه که می «مه یخانه» وه هی «وه» و «کهرد» به پتی پیتی ئه بجه د ئه کاته ۱۲۹۶. بۆیه ئه م پیتانه ناخوئینه وه چونکه له و شیۆه نووسینه دا نه ئه نووسران که مه وله وی شیعره کانی پتی نووسیوه، وه چونکه به ژماردنیان ژماره که زۆری زیاد ئه بی. واته: ئه و نیوه شیعره به پتی ئیملای فارسی ئامیزی کۆنی کوردی بنووسرنت، به م جۆره: «گۆشه میخانه و زاویه کهرد».

[۲۸]

- (۱) خه دهنگ: تیر. واته: چاره پروانی نامه یه کم به په نجه ی تۆ بنووسری.
- (۲) نمان: نه هاتوو. سهروهخت: به ده میه وه.
- (۳) ساکن بۆ: دامرئته وه، بمری. ده ماخش به رزن: لووتی به رزه، فیزی زله.
- (۴) نه واه: نه وه کوو. بهر بشۆ: ده رچی.

وہش وەش تەئ توغرای ویت بنمانە پیش
با هەر ناسۆر بۆ، زوو نەبۆ ساریش^(۱)

[۲۹]

ئاخ، چراغ! چ ئاخ؟^(۲)

ئاخ، چراغ! چ ئاخ؟ ئاخ پەئ ئاخ دارئ
چون من خاتر خار، خەمبار داخ دارئ^(۳)
بشيامئ وە سەئ سەر سەراو چەمەن
چ ئەو چراغم نەو چەمەن، چ مەن^(۴)
نالەمان کەردا چەئنی بولبولان
چەئنی نالەئیی؟ چون سفتە دلان^(۵)
تەئە قەفەس دا مانمان نەفەسئ
ئەوان پەئ گولان، ئیمە پەئ کەسئ^(۶)

(۱) وەش وەش: خۆش خۆش. توغرا: زولفی لول. بنمانە پیش. پیتی بنوتنە. واتە: جارو
بار تەئ زولفی لولئ خۆئ پیشان دە، با برینی ساریژ نەبئ، چونکە زولفت وەئ مار
واپەو ماران گازیش بە دیتنی مار برینە کەئ دیتەو سۆا.

[۲۹]

(۲) مەولەوی ئەم قەسیدەئ بۆ «مە لا چراغ» ناوئ دۆستی نووسیوہ.
(۳) چ ئاخ: چۆن ئاخئ. پەئ ئاخ دارئ: بۆ برادەرئکی ئاخ هەلکیش و داخ لە دلئ وەئ
خۆم. خاتر خار: دل بریندار.
(۴) بشيامئ: بچووینایە. سەر سەراو چەمەن: مێژگ و کانیاو. مەن: من. مەعنائ نیوہ
شیعری دوایی ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرە کانی ترا دئ.
(۵) چەئنی: چۆن. سفتە دلان. دل سووتاووان.
(۶) واتە: چ من و چ چراغئ برادەرم لەو مێژگ و کانیاو دەدا لە گەل بولبولان دەسمان
بکەردایە بە نالەو خوئندن وەئ دل سووتاووان، تا قەفەزی سینەمان هەناسە بە کئ لئ دئ،
ئەمان بۆ گولان و ئیمەیش بۆ یار...

[۳۰]

ئەدای پەشیوی (۱)

ئەدای پەشیوی حالات جەستەم
 دوورەن جە تەحریر خامە ی شکستەم (۲)
 بەلام «مەعدووم» ھەرس دیدەش جۆش وەر دەن
 ناعیلاج خامەش وە دەسگەر کەردەن (۳)
 پەلە پەل پیکان پەل وە خامەدا
 یەك فەرد رەقەم کەرد وە رووی نامەدا: (۴)
 ئیسە دیدە ی دل دیوانە کە ی ویت
 نە بیخ ناودا مە گیلۆ پەریت (۵)

[۳۰]

- (۱) ئەم قەسیدە یەش یە کیکە لەو قەسیدانە کە مهولهوی لە لاواندەنەوی عەن بەر خاتوونی خیزانیا وتوو یە.
- (۲) ئەدا: باس کردن. واتە: باسی پەشیوی حالەتم بەم قەلەمە شکاوم نانوسری، پیوستی بەو یە خۆم بیم بۆلات بۆت باس کەم.
- (۳) ھەرس: فرمیسک. واتە: بەلام من فرمیسک چاوم لیشاوی کردوو و کوێر بووم، لە بەر ئەو ی بیم ناکرئی بیم بۆلات، و ناچار پەنام بردوو تە بەر قەلەم تا چەندی پی بکرئی بۆتی بنوسی. لە ھەندئ نوسخەدا نیو ی یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە نووسراو:
- بەلام مەعدووم، غەرق ھەرس جۆش وەر دەن.
 واتە: بەلام مەعدووم خنکاو لە فرمیسکی کولوو ھاتوو جۆش دا.
- (۴) پیکان پەل: دەس. قایم کردوو. رەقەم کەرد: نووسی.
- (۵) مە گیلۆ: ئە گەرئی. پەریت: بۆت. واتە: ئیستا.

[۳۱]

ئازىزم، گەردەن...

ئازىزم، گەردەن بىلور بى گەردا
ئەمانەتى تۆۋ دەلى پىر جە دەرد
چون جە زىد وپش بىەن ئاوارە
غەرىبەن، قەدرش نىگا بدارە^(۱)
فەرامۆش نەبۇ لادى، درەنگى
سويحى ۋە تىرى، شامى خەدەنگى^(۲)

[۳۲]

ئارەزووى^(۳)

ئارەزووى ئاماي مەرگ وپت كەردەن
گۆيا خەلاسىت ۋە دل ئاۋەردەن^(۴)
ئەي پەي تۆ نەبۇ دۆسەكەي گىيانى
چەند بۇ پرووز بۆ تۆ ھەر بمانى^(۵)

[۳۱]

(۱) زىد: جىگای زابىن، لە داىك بون. نىگا بدارە: راگرە.
(۲) لادى: كەم. ئەم دالە بە «ى» منگن ئەخوتىرتەۋە. درەنگى: زۆر. واتە: كەم و زۆر
فەرامۆش و بەرەللاى مەكە، بەيانى و ئىۋارە بە تىر پىۋەناتىك ئاگادارى بكە.

[۳۲]

(۴) ئاماي: ھاتنى. گۆيا: گوايە. مەعنای ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوایی دا دى.
(۵) بمانى: بىئىنى. واتە: خۆزگەي مردنى خۆتت خواستوۋە، گوايە بە تەماي ئەۋە بوۋىي
كە رزگار بىي لە مەينەتتى دنيا، بەلام خوا نە كا ئەم ئاۋاتەت بىتە دى، بۆ ئەۋەي تا
دلدارە كانت مابن و ئاگرىان تى بەر بىي، تۆپش ھەر بىئىنى و بۆ سۆي لەشى سوۋتاۋيان بى
بە لووتتا.

[۳۳]

ناخ پهی خه لوه تن

ناخ پهی خه لوه تنی بدیام وه بی خه م
سیوای تو دیده م، کهس نه دیام وه چه م^(۱)

دل پهی دیده نت کام خه لوه ت سازو
توی دیده یچم بی، مهردم نمازو^(۲)

[۳۴]

نازیز! وهس بووزم

نازیز! وهس بووزم نه گج او خه م
وهس چون بینایی په نهان بهر نه چه م^(۳)

وهختی جه وهس لیچ هر دل م ریش بو
مشیو وهسل و هسل فەر قشان چیس بو؟^(۴)

[۳۳]

(۱) بدیام: بمروانیایه. کهس نه دیام: کهسم نه دیایه.

(۲) سازو: دروست بکا. توی: له توی، له ناوی. مهردم: بیبیلهی چاو. نمازو: نایه لئی. واته: خوزگا جینگایه کی چولم دهس نه کهوت به بی خه م لئی یه وه بمروانی یایه بوت وله تو به ولاره کهسم به چاری خوم نه دی یایه. به لام، داخی گرانم دل م شوئینکی چولی بو ساز ناکری که لئی یه وه بروانی بوت به ته نیا خوی، چونکه باشتین شوئن که بو شه دهس بدات گلینهی چاومه، که چی له وئی یشا بیبیلهی چاوم نه بی به ملوزم وه له گه لما سه یرت نه کا...

شه وهش دهس نه دا که «مهردم» به خه لکی مه عنا لئی بده ینه وه بلئین: به لام نه گه ره له چاوشما دات تیم خه لکی هر سه یرت نه که نو ناواته کهی من نایه ته دی.

[۳۴]

(۳) وهس: بهس. بووزم: بمخه. بهر: به. مه عنا لئی شه شیره له گه ل شیعری دواپی دا دی.

(۴) مشیو: نه شئی. واته: نازیز بهس به هوی نه دیتنه وه نوقمی گیزاوی خه فته م بکه، وه

ئازىزا! جە دووریت

ئازىزا جە دووریت تەن بى كلافە
رۇج بى وە تەنۇين حال ئىزافە^(۱)

[۳۶]

ئاي چەنە سەرچەنگ

ئاي چەنە سەرچەنگ چەرخ چەپ وەردم
چەرخ چەنى چەرخاۋ من مام نەمەردم^(۲)

[۳۷]

ئەو ساتە زانام

ئەو ساتە زانام بەختە كەم شەپ بى
عېلە كەم هامپراي عېل سەگ وەپ بى^(۳)

بەس خۆتم لى ون كە، وەك چۆن بىنايى چاۋ لە ناۋ چاۋا بۆكەس نايىنرى، چونكە ئەگەر
بشنى لە كاتى بە يەك گە يىشتىشا ھەر نەت بىنم ئىتر ئەبىن جىاۋازى بەينى بە يەك
گە يىشتن دوورى لە يەك چى بى؟.

[۳۵]

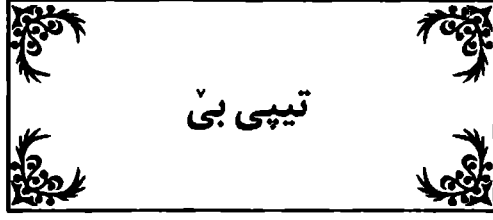
(۱) واتە: لە بەر دوورى تۆ لەشم لوللى خواردوۋە وەك كلافەى دەزوو وە گيانم لە لەشا
نەماۋە، وەك چۆن لە زوبانى عەرەبىدا «تنۇين» -كە دوو سەرە، يا دوو ژىرە، يا دوو بۆرە لە
ئاخرى وشەۋە - بە سەر ھەر وشەيە كەۋە بوو، وە ئەو وشەيە «اضافە» كرا بۆ لاي وشەى
دواۋەى، ئەو تەنۇينە نامىنى، ھەرۋە ھاگيانى منىش بە ھۆى پەيوەندى خۆشەۋىستى تۆۋە
لەناۋ چوۋە و فەۋتاۋە.

[۳۶]

(۲) سەرچەنگ: چەپۆك. وەردم: خواردم. واتە: ئاي چەند چەپۆكى چەرخى چەپگەردم
خواردو چەند جار چەرخ ھەل سوۋپا، كەچى من ھەر مامەۋە بۆ مەينەتى دىناۋ نەمردم.

[۳۷]

(۳) واتە: ئەو سەعاتە زانيم بەختم شەپە كە ھۆزۈگە لە كەم بوون بە ھاۋرپى ئەو ھۆزە كە
سەگ وەپى تىايە.

تیپی بی

[۱]

باعیس وجود

باعیس وجود جه ماه تا ماهی،
 ده لیل نیسات سونع نیلاهی،^(۱)
 «ضیای بیینایم، نوور چه مانم،
 سه رمایه ی حیات دین و نیمانم!»^(۲)
 من ویم مزانووی بی نه مریم که رده ن
 نیتاغی فرمان عه بدیم نه به رده ن^(۳)
 عومرم سه راپا غه رق غه فله تن
 زاد ئاخرم بار خه جله تن^(۴)
 به لام مشیو تو وه فه زله کی ویت
 کرده ی من نه بو به هانه په ریت^(۵)

[۱]

(۱) ماهی: ماسی. واته: نهی خوییه که هوی بوونی نم جیهانه ی له مانگه وه به به رزه وه تا ماسی له و ژیره وه، که نه مانهش به لگه ن بو نیسات کردنی په روه ردگاری خوا. مهولهوی له م شیمره یا له سه نه و قسه به رویشتووه که نه لین توپی زهوی به سه ر پستی گایه که وه یه و گا که یش له سه ماسی به ک به نده... نهش توانری بوتری مه به سی نه وه ته: له ئاسمانه وه تا بنی عه رز.

(۲) «ضیا»: رووناکی. واته: نهی خوییه که به هوی تووه رووناکی له بیبیله ی چاوما په یدا بووه و تو بناغی زیان و نایمنی...

(۳) ویم: خۆم. واته: من خۆم نه زانم بی نه مریم کردووه و به پی پی په پیره وی به نده یی فرمانم جی به جی نه کردووه.

(۴) زاد: تویشوو. ئاخ: قیامت. خه جله ت: شه رمه زاری.

(۵) مشیو: نه بی. کرده: کرده وه. په ری: بو ت. واته: نه بی به گه وره یی خۆت کار نکم له گه ل بکه ی خراپیم نه بی به بیانووی بی لوتفی کردنت له گه لم.

ئىغماز كەي جە گرد نابه كارى من
 جە روو سياهى و بەد كردارى من^(۱)
 پەي من كافى يەن ئەي گرد ئىنفعال
 بوۋبە رەحم و يت بکہرەم پامال^(۲)
 مەدىيە وە تۆمار كردهى و يەردەم
 بدىيە وە زەردى روخسار ئاوەردەم^(۳)
 ھەرچەند شايستەى عەفوت نەداروون
 رووى شەرمندەگى وە دەرگات ماروون^(۴)
 جە بەحر كەرەم بىي بەشم مەكەر
 شەپ نەفسانى جە راگەم لابەر^(۵)
 تابە فەزل و يت بوانىمە وە
 جە دەس ھەواى نەفس بسانىمە وە^(۶)
 بەلكم جەي ئاخىر پەي و يم فكرى كەم
 تەدارەك پەي چەند تەزىيچ زكرى كەم^(۷)

- (۱) ئىغماز: چاۋ پۆشى. گرد: گشت. نابه كارى: كردهوى ناپەسەند.
 (۲) ئەي: ئەم. ئىنفعال: خەجالەت و شەرمەزارى. واتە: من ئەم ھەموو شەرمەزارى يەم بەسە، تۆبىي بە رەحمى خۆت بىي بىي بەسەر ئەم كردهو خراپانەما.
 (۳) مەدىيە: مەپوانە. و يەردەم: رابردووم. بدىيە: پړوانە. واتە: مەپوانە بو تۆمارى كرهوى رابردووم، سەيرى ئەو زەردى شەرمەزارى يە بکہكە بە روومە وە يە.
 (۴) شايستە: شايان، لايىق. ماروون: ئەھىتىم. واتە: ھەرچەند شايانى لىن بووردنت نىم، بەلام رووى شەرمەزارى ئەكەمە دەرگات.
 (۵) مەكەر: مەكە. راگەم: رىنگەم. لابەر: لابە.
 (۶) بوانىمە وە: بمخوئىتە وە. بسانىمە وە: بمسئىتە وە.
 (۷) جەي ئاخىر: لەم ئاخىرى عومرەما. واتە: بەلكو لەم ئاخىرى عومرەما فكرىك بو خۆم بکہمە وە و خۆم نامادە كەم بو چەند تەزىيچىك ناوى خوا.

بهلام بهو شهرته چه نیم قبول کھی
 بههانهی نه سباب عه قوم وسوول کھی^(۱)
 نهفس بهد کردار، بی دین بهد بهخت
 شووم سه رگهردان خه یالان سهخت^(۲)
 پهی چیش عادهتت وه گونا که ردهن؟
 ژار مه حروومی ره حمهتت وهردهن^(۳)
 راگهی حهقیقهت جه ویرت شیهن
 یادت پهی مه جبوب حهقیقی نیهن^(۴)
 موتن نه سلیت نه خاتر لوان
 میخ موبهتت نه رووی خاک کوان^(۵)
 دایم گورفتار ناره زووی خامی
 به کسانه ن پهریت نیکی و بهد نامی
 گا خه ریک دهرده هوای مه جازی
 گا مه شغوول که سب کیبرو نیازی^(۶)

- (۱) چه نیم: لیم. وسوول کھی: جی به جی بکهی.
 (۲) مهولهوی له م شیعروه رووی راز وهر نه جه رختی، وه پاش نه وهی قسهی له گهل
 خوای گه وره بوو نه مجار له گهل نهفسی خوی قسه نه کا. نه وهش دهس نه دا که لیره
 به ولاره پارچه هه لبه ستیکی سه ربه خوی و وهختی خوی له نووسینه وه دا له گهل نهوی
 پیشوودا بوی به بهک. (۳) وهردهن: خوار دووه.
 (۴) واته: بوی رنگای راستیت له بیر چووه ته وه و بیر له خوشه وستی راسته قینه ناکه بته وه.
 (۵) موتن: نیشتمان. موبهت: «محبت»، خوشه وستی. کوان: داچه قاندووه. واته: بوی
 نیشتمانی راسته قینهت له بیر چووه ته وه که عالمی قودسی نه پراوحه، وه میخی خوشه وستی
 له خاکی دنیا دا داکوتاه که هه وار گه به کی وهختی به و پاش ماوه بهک به جی دیلی.
 (۶) هه هوای مه جازی: خوشه وستی ناراست. له نیستیلاحی نه هلی ته سه ووف دا
 خوشه وستی راسته قینه خوشه وستی خواجه، وه له وه به ولاره به خوشه وستی مه جازی
 دائه تین. کیبر: فیز.

گا غه رق هه وای وه سل نازاری
گا حیره ت زه ده ی روخسار یاری
هیچ هوشت نیهن حق خه به ردارهن
فه ردا رۆی حیساب میزان کارهن
فکر ی کهره وه، واده ی لو اتهن
وهخت شیویای شهوق سه و داتهن^(۱)
باوهره وه دهس زادی پهی سه فهر
ویت نهو سه فهر دا بی توشه مه کهر
وه ده رگای حق بهر، رووی په شیمانی
عوزر ئاوه ری کهر کرده ی نادانی
به ل لیباس عه فو بکه رۆت خه لات
جه وهخت مه ردهن بده رۆت نه جات
وه نسیوت بو سه رمایه ی ئیمان
نهوی وه ریش خه ند سوخریه ی شه یتان^(۲)
وه رۆی مه حشه ردا بگیلی دلشاد
جه قه ید عیسیان دل ت بو ئازاد^(۳)

(۱) لوا: رۆیشتن، کوچ کردن. مه بهس مردنه. شیویا: تیک چوون.
(۲) ریش خه ند: جینگه ی گه مه و گالته. واته: به لکو ئیمان ت ده سگیر بیی و شه یتان به
ریش ت پی نه که نی و گالته ت پی نه کا.
(۳) بگیلی: بسوور یته وه. قه ید: کۆت و زه نجیر.

[۲]

بینایی دیدم^(۱)

بینایی دیدم تو وه سلامت
 دیدهنی دیدار کهوت تهو قیامت^(۲)
 ئهر بینش نیهن، ههئ ئاوات وازم
 باز ههئ تهسکینهن گۆش وه ئاوازم^(۳)
 وه دلدا تهفسیل زهلیلی ویهرد
 چیش جه ئهوهلدا ئاخرش ئاوهرد^(۴)
 باز بی تاقهتیم نه رووی پهردهوه
 دهرگای گوزهرگای چهئد فهدر کهردهوه^(۵)
 هۆرئزاو پیچ وهدر دووی کوورهی دهروون
 ئاواوهرد، بهل هوون، نه دیدهی گهردوون^(۶)

[۲]

(۱) مهولهوی پیش مردنی به چهئد سالیئک، کوئر بووه، له سهرهتای کوئر بوونیا بهم پارچه شیمره بینایی جاوی خۆی لاواندووه تهوه و رازی له گهل دوستیکی کردوه.
 (۲) واته: بینایی چاوم قهزاو به لای توئی برد، ئیتر بینینی تو کهوته تهو دنیا.
 (۳) بینش: بینین. ههئ ئاوات وازم: تهئ ئاواته خوازه کهم. باز: دووباره. واته: تهئ که سئ که به ئاواتی بینیتته وهم ته گهرچی چاوم نه ماوه تا بت بینم، دووباره ههرمایهئ رهحهتی به بۆ دلم که گونچکهم ماوه گویم له دهنگته وه به.
 (۴) ویهرد: گوزهری کرد. چیش: که چی. واته: هات به دلما که به درئزی باسی داماوی خۆمت بۆ بکهم، که چی دلم مهیدانی نه دام، ههئ له تهوه له وه ئاخری هینا و بۆم نه کرا قسه که بکهم.
 (۵) باز: دیسانه وه. نه رووی پهردهوه: له په نامه کی یه وه. واته: به لام بی تاقهتی و زویریم دهس بهردار نه بوو، وه به دزی دلمه وه له په نامه کی یه وه رنگای تیپه ریوونی چهئد هۆنراوه یه کی بۆ کردمه وه که نه مانهئ خواره وه به.
 (۶) هۆرئزا: ههستا. دوو: دوو کهل. بهل: به لکو. واته: له به ر بی تاقهتی و زویریم

رېزا جە سەردا بلىسەم كەم بى
 ئەسباب تەحرىر ئەي چەند فەرد جەم بى^(۱)
 باز چىش بۆ ياران دەروون پەر داخەن
 ئەغياران دەماخ دىل وە پەرداخەن^(۲)
 سەرد بىەن گەرمى شەوق هام فەردان
 گەرمەن سەردى زەوق جەرگەي هام دەرادن^(۳)
 رېزان سەوزەي گول مەعاريف وە گل
 چول بىەن چەمەن جە سۆزەي بولبول^(۴)
 نىگاي ئىلتىفات گۆشەي چەم كەمەن
 رووى دەشت سەفای ئەهل دىل تەمەن^(۵)

﴿﴾

دووكەلى دەروونم بەرز بوو وە لولولى خواردو ئاوى لە چاوى ئاسمان هېنا، بەلكو
 خوتنى لى هېنا. ئەم ھۆنراو ناسكە ئىشارەتە بەو كە ئەو تەم مژەي لە زەوى بەرز
 ئەيىتەو ئەبى بە ھۆي باران بارىن.

(۱) رېزا: رزا: كەم بى: كەم بوو وە. جەم: جەم، كۆمەل. واتە: ئەو ئاوى ئاسمانە بارى بە
 سەر كورەي دىلما بلىسەو گەرمای دىل كەم بوو وە، وە ھۆي نووسىنى ئەم چەند
 ھۆنراو بەم لە لاكۆبوو وە.

(۲) چىش بۆ: چى بى. ئەغيار: بىگانان. واتە: دووبارە چى قەوماو وە ياران دىيان پەر لە
 داخو دوژمتان دىيان خۆش و بە پەرداخە. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «باز» نووسراو:
 «باس».

(۳) جەرگە: كۆمەل. واتە: ھى چى وە گەرمای شەوق و زەوقى ھاوپرېكانم سارد
 بوو تەو، ساردى زەوقى كۆمەلى ھاو دەردە كانم ھىزى سەندوو؟

(۴) رېزان: داوەرئو. واتە: ھى چى وە پەر گوللى سەوزو جوانى زانست داوەرئو بۆ ناو
 گل، وە بۆچى چەمەن چول بوو لە خوتندن و ئاوازي بەرزى بولبول، يانى: بۆچى بازاری
 دۆست و دىلدار كز بوو؟.

(۵) نىگا: سەير كردن. گۆشەي چەم: لاچا، يان: گوتى چا. واتە: ھى چى وە سەير

حهلقه‌ی خه‌فیه‌ی زیکر ناله‌ی هزاره‌نگ
 چون حهلقه‌ی ده‌رگای ویرانان دل ته‌نگ^(۱)
 مشیو جه‌گرد لا زاری و شیوه‌ن بو
 جه‌کام لا؟ لای دوس، کام دوس؟ وینه‌ی تو^(۲)
 که‌ی؟ نیسته، په‌ی کی؟ په‌ی دیده‌ی «مه‌عدووم»
 چیش بیه‌ن؟ بیه‌ن جه‌دیده مه‌حرووم
 یانی‌های راسه‌ن، یا قسه‌ی ناسه‌ن
 دیاره‌ن کرده‌ی چه‌پ‌گه‌رد هر پاسه‌ن^(۳)

کردنی ناسکی یار به لاچاو که‌م بووه‌ته‌وه، وه‌ئو روانینه نازه‌نینه‌ی نه‌ماوه، یان بوچی یار
 به ده‌ستوری زوو له قه‌راخ جه‌می به‌ر ماله‌که‌یانا ناروانی بو دۆسته‌کانی که‌به
 ده‌وریا‌نه‌نیشن، وه‌بوچی رویی ده‌شتی خوشی دلی یاران ته‌م دای گرتووه؟

(۱) حه‌لقه: نه‌لقه. خه‌فیه: نه‌ینی. زیکر: ناوی خوا هی‌نان، له‌سه‌ر ده‌ستوری
 سو‌فی‌یه‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی که‌به‌یانی و ئیواره‌ نه‌لقه‌ نه‌به‌ستن، وه‌له‌ژیر لیوه‌وه
 ناوی خوا نه‌به‌ن. واته: هی‌چه‌واکۆمه‌ل به‌ستنی دۆستان بو‌بیر کردنه‌وه له‌خوا که‌به
 هزاره‌نگ تیایا نه‌یان نالاند ئیستا واکۆم و کورت بووه‌وه‌ک نه‌لقه‌ی کلیلی ده‌رگای
 خانوی ویران که‌ژه‌نگی هه‌له‌یانی، ئینسان که‌سه‌یری نه‌کا دلی دا‌ئه‌گیری.

مه‌وله‌وی تا ئیستا هه‌ر خه‌ریکی پرسیار کردن بو، ئیتر له‌مه‌و دواوه‌وه‌رام نه‌داته‌وه.

(۲) مشیو: نه‌ش، نه‌بی‌گرد: گشت. مه‌عنای ته‌م شیعه‌ له‌گه‌ل مه‌عنای شیعه‌کانی
 پاشه‌وه‌ی دا‌دیت.

(۳) ناسه‌ن: خه‌لکه. پاسه‌ن: وایه. واته: هو‌ی ته‌م کاره‌ساته‌ی که‌باسمان کرد نه‌بی
 نه‌وه‌بی که‌له‌هموو لایه‌که‌وه‌پتویسته هه‌ر گریان و شیوه‌ن بی بو‌چاوه‌کانی مه‌وله‌وی،
 چونکه‌راسته‌کرده‌وه‌ی گه‌ردوون هه‌میشه‌ته‌وه‌ته‌له‌باش خوشی‌یه‌وه‌ناخوشی‌دین.

[۳]

بەرزان ھىلال

بەرزان ھىلال تار وەروان قەرار دا
غورپەى شار شور دۆلان ديار دا^(۱)
نەسىم وە بۆى چىن چنور رووى ھەرد
سوب «صبح الخیر» دەماخ دل كەرد^(۲)
جە پرژەى شەونم نە تۆى پەردەوہ
نەرگس مەس مەس چەم وەلاو كەردەوہ^(۳)
سەوزە وستەن فەرش ئەو چەمەن دەس دەس
گولان جام وە دەس بولبولان سەرمەس^(۴)
مەنەم مەكەردى گرانەن دەردم
ئەر شىويا بۆ قافىەى فەردم^(۵)

[۳]

(۱) بەرزان: شوتتە بەرزەكان. تار: شىوہ. وەروان: بەفران. غورپە: سەرى مانگ. شار:
«شەر»، مانگ. شور: عەشق. واتە: بە ھۆى داھاتنى فەسلى بەھارەوہ كىوہ كان بەفران وەك
مانگى يەك شەوہ لى كەردوہ وە سەرەتاي مانگى خۆشى و رابواردن ديارى داوہ
مەبەسى لە وەيەكە سەرەتاي بەھار بەفرى شاخەكان ئەتوتتەوہ، وە تەنھا پەراوتزىكى
وەك مانگى يەك شەوہ بە سوچەكانى سەرەوہى شاخەكانەوہ ئەمىنتتەوہ.
(۲) نەسىم: شىنەى باى ناسكى بەيانى. چنور: گىيايەكى بۆن خۆشى كوئىستانى يە.
سوب: «صبح»، بەيانى. واتە: شىنەى باى ناسك بە بۆنى چىن چىن ي گىياى چنور دەسى
كرد بە مەرحەبا لى كردنى دل لە بەيانىدا.
(۳) پرژە: پرژ. و لاو: بلاو. واتە: لە بەر پرژى شەونم، گوللى تىرگس لە ناو پەردەى نەزاكەتا
چاوہ مەستەكانى بلاو ئەكردەوہ.
(۴) سەوزە: وردە گىياى دەشت. وستەن: راي خستوہ. واتە: سەوزە گىياى جوان
چىن چىن فەرشى راخستوہ لە چەمەنا، ساقى گوليش وەك ساقى جام بە دەس وايە، تۆبى
گوليش وەك پيالە يە، بولبولانيش لە زەوقى ئەم وەزە سەرمەست بوون.
(۵) واتە: لە بەر خۆشى نەشەى ئەم چنور و گول و گولزارو بولبولانە وەك سەرخۆشم

فهریاد جه شۆرهی ئهرز چارهی من
 هه سهوزهی موراد من نا دیارهن^(۱)
 داد جه ههواي شووم بهد ستارهی من
 هه نه و گولالهی من نه پیوارهن^(۲)
 یا وه لولهی دهف شا دهرویش، جۆشی
 به و سه دای ریشهی دل ئاشناوه^(۳)
 یا جۆش سه متوور موتریب، خرۆشی
 چه نی ئهی دوو فهد چه سهرت مه عناوه
 بهل سهوز ببۆ تۆم ئاره زوه کهی دل
 های چه مه ده خیل شهوی شه ونمی^(۴)

لئ هاتوو، که واته سه رزه نشم مه که ن ئه گهر ئاخری شیعره کانم شیوابن، چونکه که شعور
 په ریشان بوو شیعریش په ریشان ئه بی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «قافیهی فهدم»
 نوو سراوه: «په نجهی پای فهدم» واته: په نجهی پئی هه لیه ستم.
 (۱) شۆره: گۆلی که لم دار بی و بۆ کشت و کال نه شییت. سهوزه: سهوزه گیا. مه عناي ئهم
 شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دئ.

(۲) شووم: نه گبهت. ستاره: ئه ستیره. پیوار: خاڤ. واته: هاوار له دهستی بهختی ناباری
 من که وه کوو خاکی شۆره وایه گیا نارۆینی، بۆیه وا هه ر گیا مه بهست و ئاره زووی من
 دیار نیه. وه داد له دهستی شوومی ئه ستیره به ختم که ئه وه نده تاریکه، گۆلی هه موو
 که س روا، که چی گۆلی من هه ر له ناو خا کایه و سه ر دهر نایه نی.

(۳) وه لوله: دهنگ و زیرکه. واته: ئهی دهنگ و ئاوازه ی شای دهر ویشان بی ره جۆش به و
 سه دا خرۆشه ته وه که ئاشنا به له گه ل ره گ و ریشهی دلا، وه ئهی جۆشی سازو سه متووری
 موتریب هاواری بکه له گه ل ئهم دوو شیعره دا که به یانی داخو چه سهره تی دلّم ئه که ن...
 شیعره کان له پاشانا دین.

(۴) بهل: بۆکوو. چه مه: ئهی چاوه کانم. مه عناي ئهم شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دئ.

بەل روو بنمانۆ ئەو نازك نەو گول
دەمە نەسىمى وادەى سوب دەمى^(۱)

[۴]

بەزم ھام فەردان

بەزم ھام فەردان يار مۆبەت كىش
يەك ئىمشەو دەفى دەرويش، ھاي دەرويش^(۲)
باوەر نەكوپرەى وەلەلەى دەفدا
رووى پەندو تەويىخ وە ھەر تەرەفدا
رووى پەند ئەو ياران دل وە جەھدو جەخت
رووى تەويىخ، ئەو لاي مەعدوومى بەد بەخت^(۳)

(۱) بنمانۆ: بنوئى. نىو شىعرى دووھەمى ئەم شىعرەو شىعرى پىشوو وا رىك خراون
كە «ھۆ» بن بۆ نىو شىعرى يەكەمىيان. واتە: ئەى چاۋەكانم! دەخىلتان بىم شەۋىك لە شەوان
لە ترسى خوا فرمىسكىكى وەكو شەونم دارپۆن، بەلكو بىي بە ھۆى سەوز بوونى تووى
ئارەزووى دلّم، وە ئەى دەم تۆيش لە ترسى خوا ئاھىكى پىرۆزو ناسك ھەلكىشە لە بەرە
بە ياتىكدا، بەلكو بە شنى ئەو ئاھەكە وەك نەسىم وایە، دۆستە ناسكە داپۆشراۋەكەم وەك
گول رووى خۆى بنوئى، چون گول بە ھۆى نەسىمەو ئەپشكوئى. لە ھەندى نوسخەدا لە
جياتى «دەمە» نوسراۋە: «ئاھە» واتە: ئەى ھەناسەى دەم با نەسىمىكى ساردت لىۋە بىت...
ئەم شەش شىعرەكە قافىەى نىو شىعرى يەكەم دووھەمىيان وەك يەك نىن، ئەگەر بىن
نىو شىعرى پىشووەكانىيان يەك خەين وە دوو دوو بىيان كەين بە شىعر، سى شىعرى مەعنا
رىك قافىە راستىيان لى پىك دى. ھەرۋەھا نىو شىعرە دوايى يەكانىش.

[۴]

(۲) كىش: ئايىن. واتە: ئەى دەرويش ئەمشەو تاقە شەۋىكى بەزم و رابواردنى دۆستانو
يارى ئايىن خۆشەويستى يە، كەواتە دەفكى باش لى دە. ھەلىش ئەگرى مەعناى وابى:
دەرويش، ھەر تەنھا ئىمشەو بەدە لە دەفەكەت لە كۆرى رابواردنى دۆستانو دلدارانى يارى
ئايىن خۆشەويستى دا.

(۳) باوەر: بىنە. كۆرە: گەرمە. وەلەلە: ھەراو ھوربا. تەويىخ: لۆمەو سەرزەنشت. واتە: لە

واچە ھەي دلەي ئەبلەي بئى خەبەر
 ھۆرئىز ساتى تەرك خاوشىرىن كەر^(۱)
 «شەوہن، خەلۋەتەن، مال بئى ئەغيارەن
 ئالەم گەرد وتەن، دۆس خەبەردارەن»^(۲)
 نەوا مەھمان بۆ تۆنەوينى كەس
 خەفەت بۆ پەرىت تا ئاخىر نەفەس^(۳)
 دىدەت تۆز غەير نىشتەنش وەنە
 جە جۆي سەوزەي دل ئاويش دەر پەنە^(۴)
 وەر تۆ بىنايىت پەردەش ھانە سەر
 ئەو تۆ مويىنۆ جە تۆزەرىف تەر^(۵)

گەرمەي ھەراو ھورىاي دەف لىدانە كەتا، لە ھەموو لايە كەوہ رووي ئامۆزگارى و
 سەرزەشت بىكەرە رىقەكانت، رووي ئامۆزگارى بىكەرە ئەو برادەرانەي كە دليان
 ھۆشيارەو خەرىكى عىبادەت كەردن، رووي سەرزەشتىشت بىكەرە مەعدوومي
 بەدبەخت، وە ئەم قسانەي پى بلىي كە لەم شىعەرانەي خواوہەدا وتراون.
 (۱) ئەبلە: «ابلە»، گىل. ھۆرئىز: ھەلسە. كەر: بىكە. واتە: بە مەعدوومي بلىي ئەي خواوہنى
 دلى نەزان و بئى ئاگا، لە بەر يادى خوا تاوئك ھەلسە دەس لە خەوي خۆش ھەلگەرە!
 (۲) ئەغيار: بىگانە. ئالەم: عالەم، خەلك. وتەن: نووستوہ. مەبەس لە دۆست زاتى
 خوايە. ئەم شىعەرە لە «بىسارانى» وەرگىراوہ.
 (۳) واتە: نەوہك ئەو دۆستە خەبەردارە لەو شەوہ خەلۋەتى يەدا يىت بىي بە ميوانت، وە
 تويش لە بەر نووستويى و بئى ئاگايى كەس نەبىنى، وە يارت لە دەس دەرچى، وە ئەوہ
 بۆت بىي بە مايەي خەفەت تا رۆزى مردن.
 (۴) وەنە: لى. پەنە: پى. واتە: ئەگەر تۆ چاوت يار نايىنى و تۆزوگەردى ئولفەتى بىگانەي
 لى نىشتوہ، لە جۆگەي كىلگەي دل مشتى ئاوي پيا بىكە با پاك بىتەوہ وە دۆست بىنى. لە
 ھەندى نوسخەدا لە جياتى «سەوزەي دل» نووسراوہ: «سۆز دل» واتە: سۆزى دەرۋون.
 (۵) واتە: ئەگەر پاش ئەوہش كە ئاوت پيا كەرد، ھەر نەي بىنى و تانەي لە سەر بوو، قەيدى

ئەمجار ياد كەر عومر عەبەس ويەردەت
باوەر وە خاتر ناپاكى كەردەت^(۱)

سەر ئەفگەندە بەر چون شەرمەساران
چەمەي چەم ھۆر كەر چون سەيل واران^(۲)

بەل شۆرۆ بەو ئاو كەرەم فراوان
بابەت وە بابەت سىياھەي تاوان^(۳)

﴿﴾

نەيە، چونكە با تۆيش يار نەيىنى ئەو لە تۆ باشتەر تۆ ئە بىيىنى. ئەم شىعرە ئىشارەتە بە
فەر موودەي پىنغەمبەر كە ئەفەرموتت: «الْحَسَانُ إِنْ تَعْبَدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ،
فَأِنَّهُ يَرَاكَ».

(۱) ويەردە: بە سەرچوو. كەردە: كەردە. واتە: جا ئەمجارە كە شەو بە خەبەردارى
دانىشتى بۆ يادى يار، بىرى ئەو كاتانەي عومرت بكەرەو كە بەيى سوود بە سەرچوون،
وہ كەردەو نا پاكە كانى خۆت بىنەرەو بىرت، وە لىيان پەشىمان بىەرەو.

(۲) سەرئەفگەندە بەر: سەر دانەوئە. چەمە: سەرچاوە. ھۆر كەر: ھەل كە. واران: باران.
واتە: لە شەرمەزارى يا سەرت دانەوئە وەك شەرمەزاران، وە ئاوى سەرچاوەي چاوت
ھەل كە وەك لافاوى بارانى بەھار.

(۳) شۆرۆ: بشۆرى. سىياھە: دەفتەرى رەش كراو، لىستە. واتە: بەلكو خواي بەخشەندە
بەو ئاوى فرمىسكى چاواتتە بابەتە كانى ناو دەفتەرى گوناحت بشواتەو.

[۵]

بولبول گولشنه (۱)

بولبول گولشنه بی نام و نهنگی
تهزهرو سهر سهر و باغچهی بی رهنگی (۲)

نوختهی ئینتیهای دائیره تهمام
نهی دهس نهی چی تووتی دیای جام (۳)

یانهی دل و فهیز رای مهولا ناوا
تهوار تهپران لان «مهولان ناوا» (۴)

[۵]

(۱) مهولهوی بهم پارچه شیعره قسه له گهل رۆحانیهتی شیخ حهسهنی مهولاناوا نهکا. هۆی دانانی قهسیده کهیش نهوهیه: گهوره مالکیکی جاف له گهرمیانهوه رۆشتووه بۆ هاوینه ههوار بۆ نزیککی دبی مهولاناوا له ناوچهی سهقز له کوردستانی ئیران. خیزانی کابرای هاوینه خۆر کچی شیرمی مهولهوی نهبی، بهم بۆ نهیهوه مهولهوی داوا له شیخی مهولاناوا نهکا که به هیممهتی خۆی چاوی لی بی. شیخ حهسهن یه کیک بووه له شیخهکانی تهریقتهتی قادری. له سالی ۱۱۳۶ هیجری داکۆچی دواپی کردووه، وه له مهولاناوا ئیژراوه.

(۲) نهنگ: عهیب و عار. تهزهرو: کۆتره باریکه. واته: نهی خاوهنی پۆحیکی واکه وه کو بولبولی باخی بی ناوی و بی باکی وایت له هه موو عالم «چونکه مرۆی خاوهن رۆحی بهرز له خوا به ولاره له کهس ناترسی» وه نهی تهزهروی سهرجلی دار سهروی باخی بی رهنگی. مه بهس له بی رهنگی دامهزراوی و نه گۆراوی و ئیستیقامهته.

(۳) نهی: شمشال. دیا: ته ماشا. جام: ناوینه. واته: نهی که سێ که نوختهی دواپی هاتنی دایرهی ئهولیاکانی خوای، وه نهی که سێ که وه که شمشالی دهسی شمشال ژهن وای، واته ههرچیت له دم ده رچی به ئیلهامی خوایه، وه نهی که سێ که سهیری ناوینهی دلی خۆت نه کهی، وه هاتیفی غهیبی له غهیبهوه قسهت له گهل نهکا، وه که چون توتی نه پوانی بۆ ناوینه، وه یه کیک له پشتی ناوینه که وه قسهی له گهل نهکا، نهویش نه یلیتهوه... له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دیای» نوسراوه: «دمای» واته: پشته وهی.

(۴) یانه: مال. را: رنگا. مهولا: خوا. ناوا: سواغ دهه. تهوار: جوره بازکی راوه. تهپران:

پایهت بولەند بۆ، سایهت فراوان
پەي پەي كەردەي رەم دیدە سیاوان^(۱)

ئاھووی توون دلّ وە بۆی ناف ئاوا
تار بی نە جەلەو گەرمەسیر ماوا^(۲)

رەم کەرد، مدراو، دیاو، مەس مەس
پەي هەرد بارگەي توگومەتەش بەس^(۳)

پەریش کەر ساي وەلگ ھیممەت وە یاتاخ
نە کەرۆش سەردی ئیلاخ بی دەماخ^(۴)

چالاک. لان: ھیلانە. مەولان ئاوا: دئی کەي خوالی خۆش بوو شیخ حەسەنە. واتە: ئەي ئەو
کەسەي کە دلّی خۆت بە فەیزو بەرە کەتي خوا سواغ داو، وە بۆ نە ھیشتنی خە یالاتی
نەفەس وەك بازی تەواری چالاک وایتە بۆ راوی چۆلە کە، ھیلانە کەشت دئی مەولاناوایە.
(۱) پەي: بۆ. پەي کەردە: قاچ برین و بریندار کردن. رەم: گەلەران. دیدە سیاوان: چاوا
رەشان، مەبەس ئاسکە. واتە: یا خوا ھەمیشە پایەت بلنڈ بی و سیبەرت زیاد بی بۆ بریندار
کردنی گەلەي ئاسکان. لیرە دا مەبەس ئەو کە سانە بە کە داواکاری فەیزو بەرە کەتي ئەولیای
خوان. لە ھەندئ نوسخە دا لە جیاتی «پەي کەردەي» نووسراو: «یاتاخگەي» واتە: یاخوا
ھەمیشە پایەت بلنڈو سیبەرت زیاد بی تا بیی بە جیگای کومەلی چاوا رەشان.
(۲) ئاھوو: ئاسک. ناف: ناوک. مەبەس موشکی بۆن خۆشە کە لە لای ناوکی جۆرە
ئاسکیکا ھەپە. ئاوا: ئاوەدان. تار: تاك. جەلەو: جەلەب، گەلە. واتە: ئاسکە کەي ھەردەي
دلّم کە بە بۆنی موشك ئاوەدانە، تاك کە وتوو لە ناو گەلە ئاسکی ولاتی گەرمەسیر
دەرچوو.

(۳) رەم کەرد: تەری یەو. مدراو: راوەستا. دیاو: ئاوری دایەو. مەس مەس: مەست
مەست، بی ھۆشانە. گومەتەش بەس: خۆی گرد کردەو و قەلەمبازی برد. واتە: لەو کاتە دا
کە تار بوو، رای ئە کرد و رائەو و ستا و بە دوو چاوی مەستەو و ئاوری ئە دایەو بە دوای خۆیا،
ھەر بە و جۆرە خۆی گرد کردەو و بەرە و ھەردی بارە گای تۆ لە مەولاناو گومەتەي بەست.
(۴) پەریش: بۆ ئەو. وەلگ: گەلە. ئیلاخ: کوستان. واتە: سیبەری گەلای داری ھیممەتی
خۆتی بۆ بکە بە مەنزل و یاتاخ، با سەرمای کوستان بی دەماخی نەکا.

چووزهی سهوزهی ههرد فهیز تۆ وهرو
 گهردش نهپای کاو لوتف تۆ کهرو^(۱)
 نهواچی من پیر ئیفتادهی دل ریش
 ئیسه چهنی مهیل ئازیزانم چیش^(۲)
 تاراران نیگای نیهانیشان بو...
 پیران مشیو تاف جوانیشان بو^(۳)
 پهی چیش مهیل لهیل پیریش مهحالهن؟
 سهنهی بالغیش سهدهزار سالهن^(۴)

(۱) چووزه: کرۆکی گزویا. وهرو: بخوا. کاو: زهر دو مای ساف و سهخت. واته: با خۆراکی له چووزهی گیای فهیزو بهره کهتی تۆ بی، گهپان و رابواردنی له داوینی کتوی لوتفی تۆدابئی.

(۲) واته: یاشیخ، پیم نهلییت ئیسته تۆ ههی مهولهوی بهم پیری و لی کهوتوی و دل برینداری بهوه چیه له مهیل و خۆشه وستی ئازیز، وا ئه وهنده به پهروشهوی.

(۳) نیگا: روانین، لا لی کردنهوه. نیهانی: نهینی، په نامه کی. تاف: گهرمه و گور. واته: چونکه تاراران له په نامه کی بهوه چاوی مهرحه مهت و خۆشه وستی یان له دۆستی خۆپانهوه بی، ئه بی ئه و دۆسته پیرانه له تافی جوانی یا بمیننهوه.

(۴) سهنه: سال. واته: چونکه خۆشه وستی لهیل پیری ههل ناگری، وه مروی دلدار تا دپرزمان ههر به مندالی ئه مینیهوه، وه ته مهنی بالغ بوونی عشق سالی سهده هزاره مین بهتی، له بهر ئه وه که دلی عاشق ههرگیز نامری، وه که «حافظ» ی شیرازی ئه لی: هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریده ی عالم دوام ما... له هندی نوسخه دا له جیاتی «سهدهزار سالهن» نوسراوه «دمای سهده سالهن» واته: پاش سهده ساله.

[۶]

بنچینهی شادیت

بنچینهی شادیت جه دل بهر ئاورد
 جه رای مؤلّهت دوور هر چپوهت کهرد، کهرد^(۱)
 ئیسه ئهی تالی و قین گرتت پهی چیش؟
 ئهی تو بستهی زام لابهردت پهی چیش؟^(۲)
 بار ئهی مهینت گرد نهوؤ کافی
 ته مات زیاد کهرد جه بی ئینسافی^(۳)
 ترس بی سامان زه حمهت جه لای من
 جهور دل بهرن مهنیهی نه رای من^(۴)
 هه لای ههی ماچی گیرت نه و ردهن
 بوئی شه مامهی ئیش عه شقت نه که ردهن^(۵)

[۶]

(۱) بهر ئاورد: دهرهینا. هر چپوهت: هر چیت. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعیری
 دوایی به وه.
 (۲) ئهی: ئهم. گرتت: گرتتهت. تو بسته: توئژ هیناوه. لابهرده: لابر دن. واته: ئهی یاری
 دووری له ریی ئینساف و مؤلّهت، بنچینهی خوشه و بستیت له دلما دهرهینا، وه هر چیت
 کرد کردت، ئیسته ئهم رق گرتتهت له چیه، وه له بهرچی توئژی زامی په ترؤ به ستووم لا
 نه بهی؟
 (۳) نهوؤ: نه بوو. ته مات: ته ماعت. له هه ندئ نووسخه دا له جیاتی «بار» نووسراوه
 «باری» واته به هر حال، نهك به مه عنای باری هه ل گرتن. ههروه ها له هه ندئ نووسخه دا له
 جیاتی «ته مات» نووسراوه «زولمهت». مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعیری داها تو وه.
 (۴) مهنیهی: دائه نیت. واته: ئهی بی ئینساف له گه ل ئهم هه موو باری مهینه ته شا که
 خستووته ته سه ر شانم، ته ماعت زیاد کردووه و زولمت زور کردووه، ئه زانی که ترسی
 زوری من له جهوری دؤسته، ئه وه ش ئه خه یته بهر رینگام.
 (۵) هه لای: هیشتاوه کوو. واته: بهم هه موو دهرده وه که تووشم بووه له ریی عه شقا پیم
 ئه ئیت تو گیرت نه خوار دووه و بوئی شه مامهی عه شقت نه کردووه.

من دهر دم په یکار ناز دلگیره ن
 دهوای زامانم زامدارى تیره ن^(۱)
 بی شهرتیش دۆسی، قارش وه فامه ن
 مهزه ی قین له زهت، جه فاش سه فامه ن^(۲)
 ئه ر هه ر سات دهر دئ دهر دئ و ته ر چه نی
 به یو، ماچوون ئاخ په ی دهر دئ و هه نی^(۳)
 ئامانه ن، ئه ر دیت بالآ عه ر عه ر ته ر ز
 عه ر ز که ر نه ک جارئ، وه سه د سۆز به ر ز^(۴)
 به ل دل وه ش که رو مه ی نه ت گازه که ش
 زور دؤ وه بازووی غه مزه و نازه که ش^(۵)
 په یاپه ی په ی په ی نه دلای ته نگ دا
 هه ر خه ده نگ به رو وه جای خه ده نگ دا^(۶)

(۱) په یکار: شه ر.

(۲) قار: رق گرتن. واته: من وا سه ر مه ست بووم له به لای یار، بی شهرتی ئه و له لای من
 دۆستی به، رقی وه فایه، مهزه ی قین گرتنی له زه ته بۆم، سزاو ئازاری مایه ی خو شیمه ...
 (۳) چه نی: له گه ل. به یو: بی ت. دهر دئو هه نی: دهر دئکی تر. واته: ئه وه نده م خوو گرتو وه به
 مهزه ی ئیشی دۆسته وه، هه رتاوئ دهر دئکم تووش بی بی له وه وه و دهر دئکی تریشی له
 گه لابی، من هه ر ئه لیم ئاخ بۆ دهر دئکی تر...
 (۴) ئه ر دیت: ئه گه ر به ر چاوت که وت. مه عنای ئه م شیعه وه شیعی دیوایی له گه ل
 مه عنای دوا شیعا یئکه وه دین.
 (۵) دل وه ش: دل خو ش. مه ی نه ت گازه که ش: گرفتاره که ی گازی مه ی نه تی. زور دؤ: هیز
 بدا. بازوو: قۆل.

(۶) په یاپه ی: به ک له دوا ی به ک. خه ده نگ: تیر. به رو: به رئ، بیا. واته: ده خیل ت بم ئه گه ر
 یاره بالآ وه ک چناره که ی منت دی، له جیاتی جارئ سه دجار به سۆز وشه وقه وه عه رزی
 بکه جارو بار دلئ دۆسته گرفتاره که ی گازی مه ی نه تی، خو ش بکا، وه به ک له دوا ی به ک تیر
 بته قینیه دلای ته نگی، چونکه رزگاریی دلدار به و ئازاره به که له لایه ن یاره وه تووشی ئه بی.

[۷]

بی شهرت و... (۱)

بی شهرت و شوْنیت جه حد ئه وده رهن
 ره حمت ئه و یادت، وه فادار تهرن (۲)
 دیده م، چون میقراز بی شهرتیت تیژ کرد
 دات جه تانتھی وه سلّ جه و پهرش ویهرد (۳)
 شهرت بۆ تا جه ستهی خه ستهی مه هجووریت
 پاکتاوش که رو مه ردهن جه دووریت (۴)
 جه شووم پر شووم ئه لحد سهرای خه م
 جه سهروازهی هون جوئی سر چه مهی چه م (۵)
 وه بوئی ئه و بالآو خه ت و کولم و فم
 سهروو سه وزه و گولّ غونچه بدو دهم (۶)

[۷]

(۱) مهولهوی ئه م غه زه لهی بۆ به کیک له دوستانی نار دووه بۆ گلهیی کردن لئی.
 (۲) ئه و یادت: له یادت. واته: ئه ی دوستی! بی شهرت و پهیمانیت له ئه ندازه به دهره،
 سه د ره حمت له خه یالت، ئه و له تو به وه فاتره، بهس نیه جار به جار دیته لام و هات و
 چۆم ئه کا...
 (۳) دیده م: گیانه که م. چون: چونکه. میقراز: مقهس. تاتته: رایه له. ویهرد: تی پهری.
 مه عنای ئه م شیعره و شیعره کانی پاشه وهی له گه لّ دوا شیعرا ینکه وه دئ.
 (۴) پاکتاوش که رو: پاکی کاته وه، هیچی نه هیلی.
 (۵) شووم: زه ویی وهرد. پر شووم: پر نه گبه تی. سهروازه: لادانی ئاو له ئه ندازهی زه وی بۆ
 دهره وهی. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «سهروازهی» نوسراوه: «قه لوه زهی» واته:
 قه لیه زه، تافگه.
 (۶) خه ت: زولف. فم: دهم. بدو دهم: دهم بداته وه. مهولهوی له م شیعره دا هونه ری
 «لف و نشری مرتب» ی به کار هیئاوه که به کیکه له هونه ره کانی «بدیع»، به رامبهر به بالآ،
 سهرو، وه به رامبهر به خه ت، سه وزه، وه به رامبهر به کولم، گولّ، وه به رامبهر به فم،
 غونچه ی داناهه.

دلّهی مهینهت گاز سفتهی کوی قهقنهس
نه بۆ وه نیشان تیر موژهی کەس^(۱)

[۸]

بین نازەن^(۲)

بی نازەن ئەسباب ئەسپو سواریت
بی کەیفەن ئەساس خاسە ی شکاریت^(۳)

یاوهران جەمەن، وادە ی شکارەن
ئای لال بام سەدای تۆ نا دیارەن^(۴)

پەنھانەن سیمای سیمین واره کەت
شیوہی کۆتەلەن یادگارە کەت^(۵)

(۱) سفته: سووتاو. موژە: برژانگ. واتە: ئە ی دۆست لە بەر ئەو کە مەقسە یی شەرتیت تێژ کردو دات لە رایەلە ی وەسل و تائە و سەر بریت، شەرت بی تا ئەم لە شەم کە نەخۆشی دووری تزیە، تاوی مەرگ ئە ی فەوتینی، وە تا لە شیفی خاکی ئەلجەد سەرا شوومە کەم، بە لیشاوی خوینی جۆگە ی سەرچاوە ی چاوم، بە یادی ئەو بالآ بەرزە و زولفە شیرینە و کولمە ناسکە و دەمە جوانە تەو، داری سەر وو وردە گیای ناسک ئە پرویت و گول ئە گە شیتە وەو غونچە دەم ئە داتەو، ئەم دلّە مهینهت گاز لئ گرتوومە کە بۆ تۆ سووتاو وە بوو بە قهقنهس، نه بی به نیشانه ی تیری برژانگی هیچ نازاریکی تر، وە دلّ بە هیچ یاریکی تر نه دەم...

[۸]

(۲) مهولهوی ئەم پارچە هەلبەستە ی بە زمانی حاجی مەحمودی یاروہ یسەو و تووہ لە لاواندەوہ ی «عبدالرحمن» کوریا کە بە گوللە ی لە دەس دەرچووی شیخ هیدایەتی کوری حاجی شیخ ئەحمەدی تەوئە کوژراوہ.

(۳) ئەساس: ئەسباب. خاسە: تاپەتی. شکار: راو.

(۴) یاوهران: دۆستان. لال بام: لال یم.

(۵) سیم: روخسار. سیمین وار: زیوین رەنگ. کۆتەل: لە هەندئ ناوچە ی کوردستانا، کە

خەيال بالات نە ئاينەى چەم
 سەبتەن چوون يادت نە دلەى پەر خەم^(۱)
 دل گوم بۆ ياگەش مەزلگەى چەمەن
 چەم گوم بۆ ياگەش دلەى پەر خەمەن^(۲)
 دل دايم وه وير ئەو خەيال شادەن
 چەم قايم مەشغوول نيگاي ئەو يادەن^(۳)

[۹]

بەلن خالۆكەم^(۴)

بەلنى، خالۆكەم، قەدیم دەستورەن:
 پەى مەى زەدەى مەى كەباب زەرورەن^(۵)

بیاو ماقولیک ئەمرئ، بە درئزایی رۆژانی پرسە جلەکانی ئەکەن لە مایینیک یا ئەیکەنە بەری قەوارەبەکی دارو سواری ماینەکەى ئەکەن، ھەر و ھا تەنگ و فیشەك لۆخە کەیشی ئەکەن بە کەلپۆزی دا، وە ماینەکە ئەگپرن بە ناو پرسە کەرەکانا و ئەى لا وائینەوہ. ئەمە پیتی ئەلین کۆتەل. واتە شێوہ جوانە کەت کە وەك شووشى زبو سېى بوو، ئیستا ونە، وە تەنھا کۆتەل بە یادگار ماوہ لە شویتتا.

(۱) خەيال: دیمەن. سەبتەن: جى گرە. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دوایی پیکەوہ دى. (۲) ياگەش: جینگای.

(۳) وير: بېر. واتە: وینەى بالات وا لە ئاوینەى چاوەکانما، یادبشت وا لە ناو دلە خەمبارە کەما. جائەگەر دلەم لە بەر پەرئشانى ون بېى، جینگەت لە ناو چاوما ئەبى، وە ئەگەر چاوم دیار نەبوو جینگات لە ناو دلما ئەبى، کە واتە دلەم ھەمیشە شادە بە بېر کردنەوہ لە وینە کەت کە لە ناو چاومايە، وە چاوەکانم ھەمیشە سەیرى يادت ئەکەن کە لە ناو دلمايە.

[۹]

(۴) مەولەوى ئەم چەند شیعەرەى لە وەلامى بەکى لە دۆستانیا نووسیوہ کە ھەندى کەبابى بۆ ناردووە، داواى ھەندى خوئیشى لى کردوہ کە ئەم بۆى بئیرى.

(۵) واتە: راستە خالۆگيان یاسایەکی کۆنە بۆ ئەو کەسەى کە سەرخۆشى مەى بى، کەباب خواردن پتویستە بۆ مەزە.

نامه و که بابت وه مهعدووم یاوا
 شهوش نه رووی چه، ئید وه دم ساوا^(۱)
 گهرد دهرد ئیش دهررون بهرده وه
 عه شقه که ی قه دیم تازه کهرده وه^(۲)
 سیرت جه ئیشای زام نه وه رده بی
 ئیزهارت پهری نمه که کرده بی^(۳)
 جه من نمه که دای، جه قاسد کیشان
 جه تو زامهت دای، جه زامهت ئیشان^(۴)

[۱۰]

به تیهی کارخانهی^(۵)

به تیهی کارخانهی ئوسای به غدایی
 دروومان وه تایی نهی ئاشنایی^(۶)

(۱) ئید: ئه. ساوا: ساوی. واته: نامه و که بابه کهت گه یشتن، نامه کهم نایه سهر چاوم و که بابه که شم ساوی به ده ما.
 (۲) واته: ئه و که بابه توژی دهردی ئیشی دلی لابر دم و عه شقه کونه که ی تازه کردم وه.
 (۳) سیرت: تیر. پهری: بو. واته: تو که برینداری تیری عه شقی، به ئازاردانی نه چیره کهت تیرت نه خواردبو، داوای خویشت کردبو و بیکه ی به سهر برینه که یا.
 (۴) نمه که دای: خوئی دان. زامهت: زه حمهت. ئیشان: ئیش کردن. واته: وا من خوئی کهم بو ناردی، ئه وه ی له سهر منه دانی خوئی یه، ئه وه ش که له سهر فروستاده که ته هه لگرتن و هینانیه تی، ئه وه ش که له سهر تو یه ئه وه ته زه حمه تی نه چیره کهت بده ی وه خوئی که بکه ی به سهر زامه که یا، ئه وه ش که له سهر زه حمه ته که یه ئه وه یه ئیش بکا.

[۱۰]

(۵) مهولهوی ئه م پارچه شیعره ی له وه لآمی ڈوستیکیا نووسیوه که عابابه کی هاوینه ی بو ناردووه.

(۶) به تیه: عابا. ئوسا: وه ستا. تا: تال. نهی: ده زوو.

سفیدتر جه مهرگ مهینهت گازه کم
 نازکتر جه ناز جای نیازه کم^(۱)
 چون لۆنگ مهجنوون بدهوش وه کۆلدا
 بگیلوو وه دهشت پای سارای چۆلدا^(۲)
 جارجار به وگشت دهرده نه دامه ته وه
 به و قامهت وشک پر زامه ته وه^(۳)
 شنۆی هه ناسان نه سه ر دیاران
 شانۆش چون به یداخ نه سه ر مه زاران^(۴)

[۱۱]

بالای ئالای...

بالای ئالای شهنگ سه د به لا پیوه ن
 دوو کانچهی شادی دهر دینان شیوه ن^(۵)
 دل مدۆ وه دهم نیش ئیشه وه
 بی وه قه زای سه خت دیده ی ویشه وه^(۶)

(۱) سفیدتر: سپی تر. جهرگ: جگهر. جای نیاز: جیگای ئیحتیاج، یار.
 (۲) لۆنگ: تاکه جلی سه رشانی فه قیر. بدهوش: بیده م. بگیلوو: بگه پریم. سارا: سه حرا.
 (۳) نه دامه ت: په شیمانی. قامه ت: بالا. پر زامه ت: مهینه ت بار.
 (۴) شانۆش: بیلهر ئینته وه. واته: شنۆی هه ناسه سارده کانم به سه ر به رزانه وه، بدا له و
 عابایه وه به چه شنی به یداخی سه ر قه بران به شانمه وه بیلهر ئینته وه.

[۱۱]

(۵) شهنگ: شوخ و لاو. دهر دینان: عاشقه دهرده داره کان. مه عنای ئهم شیمره له گه ل
 شیمری دوایی دا دئ.
 (۶) مه دۆ: نه دا. نیش: نووکی تیز، جز: بی: بوو. ویش: خۆی. واته: ئه و یاره شوخ و جوانه

[۱۲]

بکیانه په یکن (۱)

بکیانه په یکنی وه پارانه وه

په کی؟ په مهجنون بیارانه وه (۲)

مایه ی بی مه یلیت بشاران وه

با باست نه شو به شارانه وه (۳)

بال وهك به یداخ به رزه، هه زار دهر دو به لای پیویه بو دلدارانی، وه دوکانی به زم و رابواردنی نه وان تیک نه دا، وه دللی خه لک نه دا به دم چزی ئیشی خو شه ویستی خو په وه. نه و یاره لاشه ی خویشی باری نازی جاوه کانی خو ی بی هه ل نه گیرا وه گرفتار بوو. دیاره نه م دو شیعره به رامبه ر به جوانیک و تراون که له پیری دا پشتی چه میوه ته وه. هه ر له م مه عنایه دا نه حمه د به گی کوماسی یش وتوویه تی:

نه و توول قامت قیامت خیزن وه لگ شاخ شهوق دهر دینان ریزن
تاف ساف ناز زور ئاوه رده ن لیش خه من چون قامت خه مباره که ی ویش
واته: نه و یاره بالآ وهك توول به رزه که قیامت له دلدار رانه پرئنی، وه گه لای سه رچلی
شهوق و زوقی عاشقه دهر دهره داره کان دانه وه رئنی، هیزی نازی خو ی هی رشی به تاو هی تابه
سه ر، بویه وا بالآی چه میوه ته وه وهك بالآی عاشقه خه مباره که ی خو ی.
له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دل» نووسراوه «کول» واته: کول نه دا.

[۱۳]

(۱) مهولهوی به م دوو شیعره قسه له گه ل شیخ «بهاء الدین» ی رحمته الله علیه ته وئله نه کا، وه داوای لئ نه کا بنیرئ به داوای شیخ «ضیاء الدین» ی رحمته الله علیه برایا که توژنک دلگیر بوو بوو له کاککی وه رویشتبوو بوو مه ریوان.

(۲) بکیانه: بنیره. په یك: فروستاده، نامه. بیارانه وه: بیگیرئنه وه. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعی دواپی دا دی.

(۳) بشاران وه: بشار نه وه. نه شو: نه پوا. واته: شاترئ بنیره به زمانی تووه بیارئنه وه له شیخی برات که نه وه نده ی خوش نه وئی وهك مه جنون بو له یلا، به لکو بگه رئنه وه و ناوتان نه زرئ له شارانا.

[۱۳]

بیچاره وه تایی

بیچاره وه تایی زولفت گیر بیهن
هانه پای تهل دا جواوش نیهن^(۱)

[۱۴]

بویا وه بالایی^(۲)

بویا وه بالایی کالای ره نیسی
«رجال الغیب» ه نه حمهد پرسی^(۳)

له شیعرای یه که مدا به پئی عیلمی به دیع هونهری «جناس التركیب» هه یه له به ینی «په یکی» و «په ی کئی» دا، وه له به ینی «بشارانه وه» و «به شارانه وه» دا که جاران به بی «هائی «به» نه نووسرا. «جناس التركیب» له عیلمی به دیع دا نه وه یه دوو وشه که وه ک یه ک و ابن، به لام یه کیکیان یه ک پارچه بی و نه و بان له دوو وشه پیکهاتین.

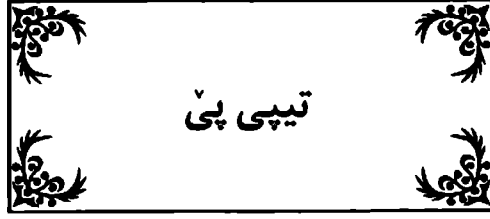
[۱۳]

(۱) تهل: ته لگراف. جواو: جواب، وه لام. واته: نه و عاشقه داماره بی چاره یه به تایی دریزی زولفته که ت گیر و ده بووه وه ک بلئی له سهر تهل ته لگراف وه ستابن و وه رامی ده سگیر نه بی له و که سه وه که نه یه وئ قسه ی له گهل بکا. مه وله وی له م شیعره دا ته شیعی زولفی یاری کردوه به تهل، وه ته شیعی دلداره که ی کردوه به که سیک له ته لگراف خانه دا ماتل بووین و هه رچه ند ته لگراف بکا وه رامی ده سگیر نه بی.

[۱۴]

(۲) مه وله وی له م شیعره دا باسی نه حمهد پرسی نه کاکه یه کیک بووه له مریده کانی شیخ عوسمانی ته وئله.

(۳) واته: کالای گه وره یی بویا به بالایی نه حمهد پرسی، وه بووبه یه کیک له «رجال الغیب» که به عورفی نه هلی ته سه ووف تا قمیکن له نه ولیا کاروباری زه وی بان دراوه ته دهس، وه به هیزکی مه عنه وی نه توانن زور به زوویی به هه موو لایه کا بگه رین بو سهر په رشتی کارو بار. «پرسی» دئی یه که له نزیککی هه له بجه وه.

تیپی پی

[۱]

په شیخ وینهس ویم^(۱)

په شیخ وینهس ویم نیشته بيم خه جل
دیم شادی دهس دا نه دهروازهی دل^(۲)

واتم نامانی هه رگیز های چیشه ن
لهب به رده وه چیش نامه یی پیشه ن^(۳)

نه تاریکی خهت مه عناش مه جوشا
چون ناو حه یات دل خاس خاس نو شا^(۴)

ناخ، قووهی زه مین دهر وونم که م بی
بووله که ی سفته م سه ره پای خه م بی^(۵)

وه رنه نه و شه وونم جه سه ردا مه وهشت
مه شیا که رداییش وه ره وزهی به ههشت^(۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم غه زه لهی له وه لامی ئەحمەد به گی کۆماسی یا وتووه، گوایا ئەحمەد به گ بۆی نووسیوه: یار ئیسته وه کو له مه ویه ر نیه، گه لئ شوخ و شه نگ تره له جارن.

(۲) واته: به عاده تی خۆم به شه رمه زاری و په شیوی دانیشتیروم، ناکاو سه یرم کرد خۆشی و شادی ده سیکی نا به دهروازهی دل مه وه وه هاته ژور وه.

(۳) نامای: نه هاتووی. لهب به رده وه: لیوی برده وه به ناوا، زه رده خه نه یه کی کرد. پیشه ن: پی به تی. واته: به شادیم وت هه رگیز نه هاتووی بۆ لام، ئیسته چۆن بوو وا هاتی، نه ویش زه رده خه نه یه ک گرتی، تمه ز نامه یه کی پی به.

(۴) واته: وه ک چۆن ناوی حه یات له تاریکی پایه، مه عنای جوانی نامه که ش له خه ته ره شه که یا نه دره وشیتته وه، له بهر نه وه دلئ منیش زۆر باش تیی گه یشت و وه ک ناوی حه یات نو شی کرد.

(۵) بوول: خۆ له میش. مه عنای ئەم شیعره له گه ل شیعری دواپی دا دئ.

(۶) مه وهشت: نه باری. مه شیا: نه بوو. واته: داخی گرانم زه ویی دهر وونم هیزی که م بوو،

فهرماییت ئیسا جه مین جام جه م
 پاسه یچه نیهن تو دینت وه چه م^(۱)
 نرخ کالاکهش ئالاتهر بیهن
 سه دگیان وه پوولئی بالاتهر نیهن^(۲)
 ئاری تا پهی نهو من رۆمه ن چون شهو
 شهوقه ن پهی خهندهی سویح جه بهه ی نهو^(۳)

چونکه له شم سووتابوو وه بووبوو به خۆله میئش، وه بیجگه له وهش گوزهرگای خه م و مهینه ت بوو. دیاره خۆله میئش گیا ناروئینی نه خوازه لآ نه گهر مهیدانی هات و چۆی ریبواریش بی. نه گینا شه ونمی نهو ئاری حه یاته که لهو نامه وه نه هات وه له سه ره وه نه باری به سه ر ده روونما، نه بوایه دلمی بکر دایه به باخچه ی به هه شت. نیوه ی شیعر ی دو هه می شیعر ی یه که م له هه ندئ نوسخه دا به م جۆره نوسراوه:

پوولگه ی سفته ی سه وادایی خه م بی

واته: زه وی ده روونم جینگای رشتنی خۆله میئشی لاشه ی نه وانه بوو که سووتاوی سه وادای خه م و مهینه تن، دیاره خۆله میئش ه یچی له سه ر سه وز نابئ.
 (۱) جه مین: جه بین، ناوچاو. جام جه م: ئاوئنه که ی جه مشید. نه لئین جه مشید که یه کتیکه له پادشا کۆنه کانی ئیران، ئاوئنه یه کی بووه به شوئنیکی به رزه وه هه لئ واسیوه جم و جوولئی له شکری دوژمنی له دووره وه تیا دیوه. پاسه یچه: وه هایش. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعر ی دوایی دا دئ.

(۲) ئالاتهر: نه علا تر، گراتر. واته: فه رمو بووت نهو یاره که روخساری وه کوو جامی جه مشید وایه، وه کوو نهو ده مه نه ماوه که تو دیوته، به لکو گه لئ له وسا جواتره، وه نرخ ی پارچه ی بالایی له بازاری دلدارانا به رز تر بووه ته وه به جۆرئ که سه دگیان له بازاریا پوولئک نایه نئت.

(۳) ئاری: به لئ. خه نده: پیکه نین. جه بهه: ناوچاو. واته: به لئ، راست نه که ی تا من له عه شقی یارا رۆژم وه ک شه و وایی، به یانیی رۆژی روخساری نهو جواتر هه لدئ، چونکه ره وشتی یار وایه تا دلئ دلداره که ی خه فه تبار تر و تاریک تر بی، نه م زیاتر به عیشوه و نازه وه خۆی نه نوئینی، وه ک چۆن تا شه و تاریک تر بی به ره به یان باشر دیاری نه دا.

تا وه ئه پرهی دهر دلهی من شانهن
 زه ریف ته ر تو پررهی ئه وه دانه دانهن^(۱)
 تام دووی سفتهی جهسته م فیشته رهن
 جه لای ئا وینهی ئه وه زیاده رهن^(۲)
 تا سفتهی قامهت من وسمه وه شهن
 ئه برۆی ئه وه رووی دل که مان که شهن^(۳)
 های چیشت واتهن، وه ره حمهت شاد بی
 مه ر زو ته ر که م بی، ئیسه زیاده بی؟^(۴)

(۱) ئه ره: مشار. تو پرره: زولف. واته: تا من دل م به مشاری دهر دی ئه وه بکرئ به شانهن، زولفی ئه وه با شتر دانه دانه رانه وه ستی، چونکه هه می شه مه عشووق به شانهی دلئ عاشق زولفی خۆی دانه هیتی.

(۲) دوو: دو که ل. واته: تا من دو که لی له شی سو وتاوم زۆر تر بی، وه له شه م بی به خۆ له می ش، رووناککی بو ئا وینهی رو خساری ئه وه زۆر تر نه بی، چونکه ئا وینه که خۆ له می شی لی بدهی پاک ئه بیته وه.

(۳) وسمه: ئار دینکی سه وزی تو خه، ئا فره تان ئه یگر نه وه ئه یگر نه سه ریان تا قزیان ره ش بی. وه ش: ره نگ. واته: تا خۆ له می شی له شی سو وتاوی من ره نگکی وه ک وسمه وایی، ئه وه ئه وه وسمه به زۆر تر دینئ به برۆکانیا، وه برۆکانی ئه وه له به رامبه ری دلئ عاشقه کانیه وه زۆر تر وه ک که وان ئه کیشنه وه تیر ئه گر نه دلئ عاشقان. له هه ندئ نو سخه دا نیوهی دو وه می ئه م شیعه ره به م جۆره نو سرا وه:

ئه برۆی ئه وه خاسته ر نه که مان که شهن

واته: ئه برۆی ئه وه چاکتر وه ک که وان ئه کشی، چونکه به خۆ له می شی له شی سو وتاوی من رنک خرا وه.

(۴) های: وشه به که بو وریا کردنه وه. مه ر: مه گر. مه وله وی لی ره دا ئا ور ئه داته وه بۆ لای خالۆی کۆ ماسی دا و پی ئه لی: به ر ره حمه تی خوا که وی ئه مه ئه لی چی؟، بۆ چی پیتان یار که متر له ئیستا جوان بو وه ئیستا جوانی به که ی زیادی کرد وه؟ حاشا یاری من له حالی خۆی نا گۆر ئی و نه گۆرا وه، وه چۆن بو وه هه ر وایه، به لām ئیمه باش له حالی نا گه ین...

ئەر جە زام دل من نیگات مەكەرد
 مەزانات ئەو زات ئەو وەسف بی گەرد^(۱)
 ئەو راز، ئەو ناز، ئەو قەوس، ئەو خەدەنگ
 بیەن، ھەن، مەبۆ، مەگیلان جە پەنگ^(۲)
 حالش دەستە مل وە ئیستیقبالەن
 ئیستیقبال چەنی مازیش یەك حالەن^(۳)
 بارئ، دل وە خشت ویرانی ئاوان
 حەقت وە دەسەن نەداری تاوان^(۴)
 دل تفل و ئازیز ھەر رۆ نە شانئ
 ھەر لادئ تەرزئ، ھەر سات نیشانئ^(۵)

- (۱) مەزانات: ئەت زانی. مەعنای ئەم شیعرە دوو شیعی پاشەوہی پیکەوہ دیت.
- (۲) راز: قەسە. قەوس: کەوان، مەبەس برۆی یارە. خەدەنگ: تیر، مەبەس برژانگیەتی. مەگیلا: ناگۆرئ.
- (۳) حال: ئیستا. ئیستیقبال: لەمەو پاش. مازی: رابردوو. واتە: ئەگەر لایەکت ئە کردەوہ بەلای زامی دلئ منا، بۆت دەرئە کەوت کە یار نە خوئ وە نە سروشتە بی گەردەکانئ، نە گفتی شیرینی، نە نازو غەمزەئ، نە تیرو کەوانئ برۆئ، هیچ نە گۆراوہ، بووہ و ماوہ و ھەر و ھایش ئەمیتئ. ئیستا دەستی کردووہ تە ملی لەمە و پاشئ، لەمە و پاشیشئ لە گەل رابووردوو دا یەك شتە.
- (۴) بارئ: بە ھەر حال. ئاوان: ئاوە دان. مەعنای ئەم شیعرە لە گەل شیعی دوایی دا دئ.
- (۵) ھەر رۆ: ھەر رۆژئ. شان: شەئن، کار. لادئ: کاتئ. تیبی «دال» لەم وشە دا وەك دالی «ئەحمەد» ئە خوئیرتەوہ لە شیوہی سلیمانی دا. مەولەوی لیرە دا عوزر دینتەوہ بۆ خالۆئ کۆماسی و پیتی ئەلئ: بە ھەر حال تۆکە وا لە یار حالئ بووی، حەقت بە دەستە، چونکە خانووی دلئ ئیمە لە خشتی ویرانی دروست کراوہ، لەبەر ئەوہ خەتات ئە گەر واتئ بگەئ، دلئ ئیمەیش منال و تئ نە گەشتوہ، نازیزیش ھەر رۆژئ خەریکی ئیشیکە، وە ھەر تاوئ بە جۆرئک خوئ نیشان ئە داو نیشانە یەکی تایبەتی ھەبە، وەك لە شیعرەکانئ پاشەوہ دا باسی ئەکا. دیارە مەبەستی مەولەوی و خالۆئ کۆماسی لە خوئشە و بستە کە یان، خوای گەورە یە، بزەش وا مەولەوی ئیشارە بە ئایەتی ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ئەکا.

گا چون ستاره‌ی تاریکه‌ی سه‌هر
 گا قه‌مه‌ر، گا خۆر مه‌یۆ وه نه‌زه‌ر^(۱)
 گا وه بیستون هه‌ستی بیناوه
 حوسنیش وه گۆل‌گون وهش نیستیغناوه^(۲)
 ده‌ست شـیرینش ماوه‌رۆ وه‌یاد
 فه‌رهادی نه‌ تاق فه‌رقه‌که‌ی فه‌رهاد^(۳)

(۱) ستاره: ئه‌ستیره. سه‌هر: به‌ربه‌یان. قه‌مه‌ر: مانگ. واته: یار، جارێک وه‌ك ئه‌ستیره‌ی تاریکه‌ی به‌ربه‌یان ئه‌گه‌شیتته‌وه، جارێکی تر وه‌كو مانگ ئه‌دره‌وشیتته‌وه، جارێکی تریش وه‌كو رۆژرووناکی ئه‌داته‌وه. مه‌وله‌وی لێره‌دا ئیشاره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌که‌ی چه‌زه‌رتی ئیبراهیم ئه‌کا که‌ بیری له‌ دروست‌که‌ری گیتی ئه‌کرده‌وه، یه‌که‌م جار که‌ ئه‌ستیره‌ی پیرشنگ‌داری شه‌وی تاریکی دی به‌ خوای دانا، ئه‌نجا که‌ مانگی دی له‌و جاوتتر بوو په‌شیمان بووه‌وه‌و ئه‌می کرد به‌ خوا، که‌ پاش مانگیش رۆژی دی ده‌سی له‌ مانگ هه‌ل‌گرت و ئه‌می به‌ خوای خۆی دانا، تا له‌ ئه‌نجاما خوای دۆزی‌یه‌وه، وه‌ك له‌ قورئانا باسی کراوه.

(۲) بیستون: شاخیکه‌ ئه‌که‌وتته‌ رۆژاوای کرماشانه‌وه. هه‌ستی: بوون. گۆل‌گون: گۆل‌په‌نگ. وه‌ش: خۆش. مه‌عنای ئه‌م شیعره‌ له‌ گه‌ل‌ شیعری دوا‌یی دا‌ئ.

(۳) ماوه‌رۆ: دینیتته‌وه. فه‌رق: که‌لله‌ سه‌ر. فه‌رهاد: کورپی پیاوێکی کوردی لورپووه‌ له‌ گه‌ل‌ شیرین چه‌زبان له‌ یه‌ك کردووه، وه‌ له‌ پیناوی خۆشه‌وستی دا تاقه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی شاخی بیستونی هه‌ل‌که‌ندووه، چونکه‌ خه‌سه‌ره‌ په‌رویزی شای ئییران که‌ ئه‌ویش چه‌زی له‌ شیرین کردبوو وه‌ برده‌بوی بۆ خۆی گه‌تی دابوو‌یه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و تاقه‌ هه‌ل‌که‌نی شیرینی ئه‌داته‌وه. که‌ فه‌رهاد ئه‌که‌وتته‌ لێ بوونه‌وه‌ له‌ ئیشه‌که‌ی وه‌ خه‌به‌ره‌ که‌ ئه‌گاته‌ خه‌سه‌ره‌، ئه‌م ئه‌که‌وتته‌ په‌له‌په‌رووزه‌ که‌ چی بکا بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رهاد شیرین نه‌با به‌ پیتی گه‌ته‌که‌ی خۆی. لێره‌دا «پیره‌ژنی فه‌رهاد کوژ» ئه‌که‌وتته‌ کار، وه‌ بۆ به‌کوشت دانی فه‌رهاد پیلایێک ئه‌نیتته‌وه، فه‌رمان ئه‌دا که‌ سێ رۆژ نه‌یه‌ل‌ن کار وه‌ به‌رخ بپه‌ژنه‌ لای دایکیان تا ئه‌و ئه‌گاته‌ لای فه‌رهاد. که‌ ئه‌چیتته‌ لای فه‌رهاد له‌ وکاته‌دا کارو به‌رخ به‌ره‌ل‌لا ئه‌که‌ن، وه‌ ئه‌بێ به‌ هه‌را، فه‌رهاد له‌ پیره‌ژن ئه‌پرسێ چی روه‌ی داوه، ئه‌میش وه‌رامی ئه‌داته‌وه‌ که‌ خۆت خۆش بی شیرین مردووه، فه‌رهادیش له‌ داخا قول‌ونگه‌که‌ی خۆی هه‌ل‌ئه‌دا به‌ ئاسمانا وه‌ ئه‌داته‌وه‌ به‌ ته‌وقی سه‌ریار ئه‌ی‌کوژێ. وه‌ك مه‌شه‌هوره‌ پاشانیش شیرین بۆ خه‌سه‌ره‌ نه‌بوو، چونکه‌ شیرویه‌ی کورپی خه‌سه‌ره‌ویش دلێ له‌ شیرین ئه‌چێ و باوکی خۆی ئه‌کوژێ، شیرینیش

گا چهرخ دیدی سهد له یلا فرۆش
کوورهی نار ناز ماوه رو ووه جۆش^(۱)

نابۆی حه رارهت مه وچ ده ریای دهر د
مه جنوون وینهی ته م به رو هه رده و هه رد^(۲)

خالۆ په ی جه لال ئه ر کار سازیشه ن
واده ی ته جه لالی تیر ئه ندازیشه ن^(۳)

دینه سهر گۆره که ی فه رهاد، وه له پیناوی خۆشه وستی دا له سهر گۆره که ی ئه و خۆی
ئه کوژی. واته: ئه و تازیزه به شه وکه ته جار جار ئیکیش له سهر لووتکه ی بیستوونی بینای
گیتی یه وه؛ به جیلوهی هه زار رهنگه ی جوانی و به بی موبالاتی و بی باکی یه که وه، به
ده سکاره شیرین و سهیره کانی رهنجی بی مایه ی فه رهادمان دینیتته وه یاد له مه سه له ی
هه لکه ندنی تاقه که دا که له ئه نجاما قولونگه که ی دا به سه ری خۆیا و خۆی کوشت. مه به س
ئه وه یه هه ر ئیشی که ئیمه بمانه وی بیکه ین ئه و به بی باکی تیکسی ئه دا، وه خۆی چی
ئاره زوو بی ئه وه ئه کات. مه وله وی له م دوو شیعه ردا جگه له وردی مه عنا، به لاغه تی
خۆی دهر ئه خا له کوکر دنه وه ی وشه ی بیستوون و شیرین و تاق و فه رهادا...

(۱) چه رخ: هه لسووران. ماوه رو: دینیتته. مه عنا ی ئه م شیعه ره له گه ل شیعی دوا یی دا دئ.
(۲) به رو: بیا. واته: جار جاریش به هه لسووران دیتکی چاوی خۆشه وستی و، به
جیلوه یه کی ئولفه ت له و چاوانه وه که سه د خۆشه وستی وه ک له یلا ئه کا به که نیره ک و ئه یان
فرۆشی، کوره ی ئاگری نازی خۆی دینیتته جۆش و عالم به جۆر ئک گهرم ئه کا که هه ر به
شنۆی گهرمای شه پۆلی ده لیای دهر دی عه شق، مه جنوون و ئلی هه رده و هه رد ئه کا وه ک
ته می ده لیا که بچی به ئاسمانا. مه به س ئه وه یه سه ودا و عه شقی مه جنوون و دلدارانی تر که
وه ک ته م مژی ده لیا داویانه ته کیوان، نیشانه یه که له جیلوه ی خۆشه وستی یار که
دولبه ره کان ئه داته به ر.

لیره دا ئه بی سه یری ناسکیی وته ی مه وله وی بکه ین که ئیشاره تی کرده وه بۆ کار کردنی
گهرما له ده لیادا که هه لمی لی په یدا ئه کا و ئه وه هه لمه به رز ئه بیته وه و ئه بی به هه ور به سه ر
شاخانه وه...

(۳) جه لال: له عورفی ئه هلی ته سووف دا عاجز بوون و رق گرتنه. ته جه لالا: دهر که وتن.
تیر ئه ندازی: تیر ته قاندن. مه عنا ی ئه م شیعه ره دوو شیعی پاشه وه ی بیکه وه دئ.

«بسم الله» ئەو تیر پەر تیدا بەستەش
ئید نیشانەى تەن سەد جار شکستەش (۱)

چون رەنگ کەرۆ زام تازە زامانم
ئاو مزۆ ئەو دەم کۆنە زامانم (۲)

زام تەن وه تیر بەلاش زیاتەر
رای ئامۆشۆى دلّ وه لاش زیاتەر (۳)

[۲]

پای شادیم (۴)

پای شادیم دیسان ماران گەستەوه
نە پیالەى چەم ژار تۆ بەستەوه (۵)

(۱) پەر تیدا بەستە: جوړه تیریکه نووکه کهى لقو پۆى پئويه به بۆ ئەوهى لەش زۆر بریندار بکا. ئید: ئەم.

(۲) ئاو مزۆ: ئاو ئەزینتەوه. واتە: خالزگیان ئەو دولبەرە نازارە ئەگەر خۆى بۆ عاجز کردن نامادە کردوو و وادەى تیر تەقاندنیەتى له دلدارەکانى، با بفرموی ئەوه تیری لقو پۆپ دار، ئەمەش نیشانەى تیرەکانى که لەشى سەدجار پیکراووی تیک شکینراوی ئیمەیه، چونکه که زامى تازەى لى کردم و به خوینى سوور زامە تازەکانى لەشمى رەنگ کرد، زامە کۆنەکانیشم ئاویان تی ئەزینتەوه و برینهکانیان تازە ئەیتەوه.

(۳) واتە: من بەم کارەساتە دلشادم، چونکه تا زامى لەشم به تیری بەلای ئەو زۆرتەر بى، زۆرتەر کون ئەیتە لەشم، وه رینگە زۆرتەر ئەبى بۆ دل که له لەش بیتە دەرەوه پراوا بۆلای ئەو دولبەرە خوڤه وسته.

[۲]

(۴) مهولهوی ئەم پارچە شیعەرى له لاواندنه وهى خوالى خوش بوو شیخ «عبدالصمد» ى خەلکى «خانەگا» ى لای «پاوه» دا وتوو که روشتوو بۆ کرماشان تەدارەکی ژن هینان بکړئ، له رینگادا مار ئەدا به پى یه وه و ئەمرئ.

(۵) واتە: دیسانەوه پئی شادیم مار گەستى، وه ژارى ئەو مارە له کاسەى چاوما تۆى بەست، چونکه یه کیک مار پى یه وه بدا ژاره کهى کار ئەکاته چاوى و رەنگى ئەگۆړئ.

سه‌نهم په‌رست نیم سه‌مه‌د ناسه‌نان
 دووی کووره‌ی ده‌روون شیوه‌ن راسه‌نان^(۱)
 ساقی، مه‌ی هه‌ی داد، موغهنی، چه‌نگی
 نه‌ی چی، های فه‌ریاد، مو‌تریب، ئاهه‌نگی^(۲)
 گهرمی مه‌ی، نه‌واو کزه‌ی ده‌ف و نه‌ی
 تیکه‌ل بو‌چه‌نی زایه‌له‌ی وه‌ی وه‌ی^(۳)
 واچدی چ واده‌ی نشینگه‌ی ته‌نگه‌ن
 یاران چه‌مه‌را برا داره‌نگه‌ن^(۴)
 گردین ته‌دارک به‌غداشان جه‌مه‌ن
 واده‌ی زیاره‌ت «غو‌ث الاعظم»ه‌ن^(۵)

(۱) سه‌نهم: بت. سه‌مه‌د: خوا. واته: من که‌وا بو‌مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» په‌رئشان و دل‌گرانم، بت په‌رست نیم بو‌شیوه‌ی ئه‌و نار‌ه‌حه‌ت بم، به‌لکو خواناسم و ئه‌زانم مه‌رگی شیخ «عبدالصمد» زیانی گه‌یاندوو به‌سوودی گشتی، بو‌یه‌وا خه‌فه‌تبارم و دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونم و شیوه‌نی به‌سۆزم راسته‌و له‌خۆپراییی نیه. مه‌وله‌وی له‌هینانه‌وه‌ی وشه‌ی «سه‌نهم» و «سه‌مه‌د» دا به‌عیلمی به‌دیع هونه‌ری «جناسی ناقص» ی به‌کار هیناوه، وه‌له‌هینانی وشه‌ی «سه‌مه‌د» دا هونه‌ری «توریه» ی کردوو که‌ئه‌وته‌و وشه‌یه‌ک دوو مه‌عنای بیی‌یه‌کیکی نزیک و یه‌کیکی دوور. لیره‌دا مه‌عنای نزیک «سه‌مه‌د» ذاتی خوایه، مه‌عنا دووره‌که‌شی «عبدالصمد» ی خوالی‌خۆش بووه.

(۲) له‌هه‌ندیئ نوسخه‌دا له‌جیاتی «نه‌ی چی» نووسراوه «ده‌رویش». مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌شیعری دوایی یه‌وه.

(۳) نه‌وا: ئاوازه. کزه: سووتانه‌وه. واته: ساقی تو‌مه‌ی بینه، گۆرانی بیژ تو‌ش بده‌له‌چه‌نگه‌که‌ت، شمشال‌ژهن تو‌ش با‌هاوار له‌شمشال‌ه‌که‌ته‌وه‌هه‌لسی، مو‌تریب تو‌ش ئاهه‌نگیک ساز که، تا‌گه‌رمیی مه‌ی و کزه‌ی ده‌ف تیکه‌لی یه‌ک بین له‌گه‌ل‌هاوارو‌گریان و وه‌ی وه‌ی کردنا. مه‌وله‌وی لیره‌دا هونه‌ری «لف و نشری مشوش» ی به‌کار هیناوه چونکه «نه‌وا» هی نه‌یه‌و «کزه» هی ده‌فه.

(۴) واچدی: بلین. نشینگه: جیی دانیشن. چه‌مه‌را: چاوه‌پری. مه‌عنای ئه‌م شیعره و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.

(۵) گردین: گشتیان. «غو‌ث الاعظم»: شیخ «عبدالقادیر» ی گه‌یلانی.

بئی تۆ به و خشوع دەس وه دۆ عاوه
 کئی گهردهن کهچ بۆ نه و باره گاوه؟^(۱)
 ده خیل جه ماعت بئی ئیمامه تنه
 ئیمامهت ماتهم وه بئی قامه تنه^(۲)
 گۆشه ی تای هیندی مهن دیل بئی گهرد
 مایل کهر نه و لای سای گهردهن زهرد^(۳)
 قیام دهر وه به ژن نه و قه دو قامهت
 قیامهت قام دهر پهری «قد قامت»^(۴)

(۱) واته: بانگ که نه شیخ «عبدالصمد» پئی بلین که ی ئیستا واده ی نه وه به تۆ گۆری تهنگ بکه ی به نشینگه ی خۆت، هاوړی کانت هه موو کۆبوونه ته وه بچن بۆ به غدا بۆ زیاره تی غه وس، چاوه پئی تۆن، نه گهر تۆ نه بی له حوزووری غه وسا به نه ده به وه له خوا پیاپێته وه و دو عای خیر بکه ی، کیتی تر هه یه له و باره گایه دا مل که چ بکات.

(۲) ماتهم: خه فته. قامهت: «قد قامت الصلوة»... تاد، به شیکه له دو عایه کی تاییه تی، بهر له نوژی جه ماعت یه کیك له پشتی ئیمامه وه نه ی خو ئنی. له کۆکردنه وه ی «جه ماعت» و «ئیمامهت» و «قامهت» دا به پئی عیلمی به دبع هونهری «طباق» هه یه که بریتی یه له کۆکردنه وه ی چه ند وشه یه ک که په یوه ند له نیوانی مه عنا کانیانا هه بی. مه عنا ی نه م شیعره و دوو شیعی دوا یی پیکه وه دی.

(۳) تا: تال. هیندی: جوړه که تاتیک بووه کردوویانه به میزه ره. مایل: لار.

(۴) قیام دهر: راپه پێنه. قیامهت قام دهر: روژی حه شر به رپا که. پهری: بۆ. واته: به شیخ «عبدالصمد» بلین ده خیله جه ماعت ئیمامیان نیه چونکه ئیمامهت خه فه تباره به هۆی نه بوونی قامه ته وه له بهر مهرگی قامهت کهر - وه ک شیخ «عبدالصمد» بئی - که واته راست به ره وه له جی خۆتاو لای میزه ره که ت بنیره وه سه رت و به عاده تی خۆت لاری کهره وه با ریشو وه کانی به لای گهردنتا بیته خواره وه، وه حه شری به رپا که بۆ «قد قامت الصلوة» کردن. له به ینی «قدو قامهت» و «قد قامت» دا به پئی عیلمی به دبع «جناسی ناقص» هه یه. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می نه م شیعره به م جوړه نووسراوه:

قامهت سازدهر چه نی «قد قامت».

واته: له گه ل «قد قامت الصلوة» کردنتا قیامهت به رپا که.

هام دهردان پهی بهزم شادی جهم بیهن
 چ خهیره ن سه دای کار خهیر نیهن^(۱)
 مه یلت چه نی مان یه کجاری سه رده ن
 یا دووربا زمان مار کار لیت که رده ن؟^(۲)
 رو پهری ئه و مه یل رای خوداییت، رو
 رو پهی وه فاو شهرت ئاشناییت، رو^(۳)
 رو پهی ئیش سهخت مارگه سته ی کاریت
 رو پهی دهر د سه رکه س نادیاریت!^(۴)
 ئه ی تو کام نه دیت جه عه رووس نو
 تا عه رووس خاک په شتان بی وه تو^(۵)
 جه ی خار دهنندان ژار ئاورده ی مار
 خاتر نازک ویت مه دهر ئازار^(۶)
 تو نه و گول باغ «مصطفوی» بی
 گهنج خه زانه ی «مرتضوی» بی^(۷)

- (۱) واته: هاو دهرده کانت بو شایی و زه ماوه ندی تو کو بوونه ته وه، تو چ خیرته وا دهنگی کاری خیرت نیه.
- (۲) مان: بهرام بهری مردن. دووربا: دووربی، خوانه کرده. واته: ئاخو مه یلت له گهل مان یه گجاری سارد بووه ته وه، یان خوانه کرده زامی مار کاری لئ کردوویت.
- (۳) پهری، په ی: بو. واته: داخی به جهرگم له بهر ئه و ئاره زوو کردنه ت له رنگای خوا، وه له بهر ئه و وه فاو بی مهرجی نه کردنه ت.
- (۴) واته: شین و رو رو بو ئه و ئازاره سهخته کاربگه رت که به هژی گه ستنی مار وه تووشت بووه، وه بو ئه و دهر دو مهینه ته ت که که س هژی که ی تی ناگا.
- (۵) کام: مهرام. عه رووس: بووک. په شتان: هاو پشت. واته: ئه ی که سی که هیشتا نه گه یشتبووی به مهرامی خوت له بووکی نویت، بووکی گور بوو به هاو پشت.
- (۶) جه ی: له م. خار: درک. مه عنای ئه م شیعره و دوو شیعره ی دواپی پیکه وه دی.
- (۷) «مصطفوی»: نیسبه ته بو «مصطفی» که مه بهس لئی پیغه مبه ره دروودی خوای لئ بی. «مرتضوی»: نیسبه ته بو «مرتضی» که مه بهس لئی چه زره تی علی یه.

گول عاده تشن بی خار نمه بو
 گهنج ره ویه شهن بی مار نمه بو^(۱)
 غه ریبت زیاده شه هادهت بی
 شه هادهت هم دم وه سه یادهت بی^(۲)
 نهی ره سول نارو شه وقش په رواز دا
 وه نازو ئی عراز کار تو ساز دا^(۳)
 رجام ههن فهدا نه و گهرده لوول دا
 بویه ری نه ژیر سای نهو ره سول دا^(۴)

(۱) رهویه: عادهت. مهولهوی لهم سنی شیعره دا دهس نه کا به دل خوشی دانه وه و لاواندنه وهی شیخی کزچ کردوو، وه پتی نه لئی به هوی درکی ددانی پر له زاری ناروه دلی خوت نازار مهده، چونکه تو تازه گولی باخچهی پیغه مبهر بووی، وه گهنجی خه زینهی حه زره تی عهلی بووی، گولیش عاده تی بی درک نابی، وه گهنجیش بی مار نابی. په یوه ندی مارو گهنج له وه وه به که له کونا له ههر لایه ک گهنجیکیان دانابی، په بیکه ری مار نکیان له سهر داناوه بو سام دهر برین. له نه فسانه ی کونیشا ههیه له ههر لایه کا گهنج شارابیته وه مار نه چی په بیکه ی له سهر نه دا وه ک چون رزق نه چیته سهر پاره. مهولهوی جار نکیان هم پارچه هه لبه سته نه خو ئیته وه بو نه حمه د پرسیی ئاشنای، نه ویش دهس به چی هم تاقه شیعره نه لئی:

نه، نه، نهو ماره ههر ماری غار بی
 په ی پا بو س پاش ههر ئینتزار بی
 واته: نه خیر وا نه که تو وتووته، نهو ماره ماری سهر گهنج نه بوو، ماره که ی نه شکه وتی «ثور» بووه که هاتبوو بو زیاره تی پیغه مبهر، دروودی خوی له سهر بی، وه دای به قاچی حه زره تی نه بویه کره وه، لیره شا هاتبوو بو زیاره تی شیخ «عبدالصمد» و قاچی ماچ کرد. به راستی نه حمه د پرسی خه یالینکی وردی به کار هیئاوه.
 (۲) شه هادهت: شه هید بوون. سه یادهت: سه یدیه تی، نه وه یی پیغه مبهر. واته: سهره پای نه وهش غه ری بی به که ت له کاتی مردتتا پایه ی شه هیدیت به رزتر نه کاته وه، شه هیدیه که ت سهره پای سه یدیه تیه.

(۳) شه وقش په رواز دا: شه وق خسته فرین. معنای هم شیعره له گه ل شیعره دوایی دا دی.
 (۴) فهدا: سبه یی. بویه ر: تی په ری. ره سول: مه بهس لئی «شیخ ره سول» ی باپیره

[۳]

پزىسكەن چەخماخ^(۱)

پزىسكەي چەخماخ كافي كارمەن
 چ وەخت و وادەي ئىھى گوفتارمەن^(۲)
 دلەي كۆس كەفتەم ھەم تەم كەردەوہ
 پەردەي سەبووريش تەمام دېردەوہ^(۳)
 نالو گەرەواو خولياوہ و خول وەرد
 جەو بوول دەر دا وئيش سامان سا كەرد^(۴)
 ئىسە بوول دەر د كەرؤ وە سەردا
 دەك سىلامەت بى چىت ئى خەبەر دا^(۵)

گەرەي «سید طاھری ھاشمی» یەكە تەدارەكى بە خاك سپاردنى «شیخ عبدالصمد» ی
 كەردەكە لە نزیكى دەولەت ئاوا مار پئوہی داوہ وە مردوہ. واتە: مادەم ئەم فرستادە بە
 ئەمپۆ شەوق خستىہ سەر بالئى فرین و ھات بە نازو شكۆوہ كارى تۆى ساز كەردو وە لە
 ئەسپەردە كەردنى تۆ حازر بوو وە خستىتیه رى بۆ سەفەرى ئەو دنیا، تكام وایە لە گەردە
 لوولى رۆزى مەحشەرىشا ئەو فروستادە كەى تر كە حەزەرەتى ییغەمبەرە بە فریات بگاو لە
 ژىر سىبەرى ئەودا تى پەرى.

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم قسىدە درئۆہى كە وەك چەند پارچە ھەلبەست وایە، بە زوبانى حاجى
 مەحوودى ياروہ یسەوہ و تووہ لە لاواندەنەوہى كورپىكى مردوویا.
 (۲) كافی كارمەن: بەسمە. چ: كەى. واتە: ئىشى پرشنگى چەخماخەى تەفەنگە كە كە
 «عبدالرحمان» ی كورمى كوشت بەسە بۆ ئىشى دلەم كە خۆمى پئوہ خەرىك بەكەم، ئىتر
 كەى وەختى ئەوہ یە قسە بەكەم و بى لاوتنمەوہ. وە چى ئەتوانم بلىم؟
 (۳) دېردەوہ: دېرى یەوہ. مەعنای ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوہ پىكەوہ دى.
 (۴) گەرەوا: گریا. خول وەرد: خولى خوارد. بوول: خۆلەمىش. دەر دا: دەرەوہ دا. سامان سا:
 وئران.
 (۵) كەرؤ: ئەكا. چىت: بۆ چىت. ئى: ئەم. واتە: دلە كۆس كە و تووہ كەم دووبارە تەم

دلە پۆشابى پەردەى سەبوورى
 سازابى چەنى دەردەكەى دوورى^(۱)
 پەردەى سەبووريم دپيا، رۆلە رۆ
 ريشەى جەرگەكەم بپيا، رۆلە رۆ
 وه ناكاه هيچرەت كەردەم، رۆلە رۆ
 داخان گشت وه خاك بەردەم، رۆلە رۆ^(۲)
 خان و مان خامۆش بىتۆ، رۆلە رۆ
 ئەتفالن مەدهۆش بىتۆ، رۆلە رۆ^(۳)
 تەلميت سيا پۆش بىتۆ، رۆلە رۆ
 خاتوونان بىهۆش بىتۆ، رۆلە رۆ^(۴)
 كام وەسفت خەيال، كام شىووت يادكەم
 پەى كام خەسلەتت دادو فەريادكەم!
 پەى عەقىدەو دين موسلمانيت، داد
 پەى شىوى شيرين نەوجوانيت، داد

داى گرتەووە پەردەى خۆ راگرتنى دادپى و نالاندى و گرياو سوورپايەووە و گيژى خوارد، وە
 لە ناو خۆلەميشى بەر مالاندا خۆى تلاندا، ئىستەش خۆلەميشى دەردو مەينەت ئەكا
 بەسەر خۆيا، بى بەلابى، بۆچى ئەم خەبەرە ناخۆشەت پىدا تا وا لە خۆى بكا. واديارە
 حاجى مەحمود پاش كوزرانى «عبدالرحمان»ى كورپى، كورپىكى ترى مردووە، وە زامى
 پيشووى كولاوەتەو.

- (۱) پۆشابى: پۆشى بووى. سازابى: گونجا بوو.
 (۲) واتە: رۆلە ناوادة كۆچ كردووە كەم! رۆلە ئاوات نەهاتووە دى بەكەم!
 (۳) واتە: رۆلە كەم مأل و ديوە خان بى تۆكش و ماتە.
 (۴) تەلميت: ئەو بارگەو بنەيهەكە كۆچەرى بەكان ئەيبەن بۆ كوستان. واتە: لەبەر
 نەبوونى تۆ بارو بارگەى كوستانمان رەش پۆشە.

پەى ئەو عەقل و فەھم ھۆشیاریت، داد
پەى خۆش نیگاری و خۆش رەفتاریت، داد
فەریاد پەى ئیخلاص، ئاخ پەى ئاینت
پەى ئاغەى دنیاو پەى ئاغەى دینت^(۱)
ھەر کەس دیم، دیدەم، مەیل تۆ پئیش بی
کئی بی؟ کئی جە تۆ خاترش ریش بی؟^(۲)
فەلەك جەرگش دەن وە مەودای چل دا
کام خاتر ریشیش بی نە تۆی دل دا^(۳)
دەورش وەى تەورە، ئەى جەورە ئاوەرد
من حەسرت مەند کەرد، تۆ بەو دەردە بەرد^(۴)

(۱) واتە: ئای بۆگەورەییەت لە کارو باری دین و دنیا دا.

(۲) ریش: بریندار. مەعناى ئەم شیعرە و دوو شیعرى دواى پیکەوە دى.

(۳) دەن: بدەن. مەودا: تیزی.

(۴) دەورش: سوورخواردنەوەى. واتە: گیانە کەم من ھەر کەسم دیوہ خۆشەوئستی تۆى
لە دلأ بوو، ئەبئ کئی بی دلأ لە تۆ ئیشابئ. نازانم فەلەك، یاخوا جگەرى بدەن بە سەر
چلأ تیزا، چ کینە یە کى لە دلأ بوو لە تۆ، وا وای لئ کردى، وە بەم جۆرە ئەم ستەمەى منى
مەینەتبار کردو تۆیشى بەو دەردە برد؟.

[۴]

پۆی خەیاتەن فەرد (۱)

پۆی خەیاتەن فەرد بۆ عەنبەرینت
دەس رێسە کە ی فیکر بیکر شیرینت (۲)

چون ئارەزووی وەسل نە تۆی مەحرومی
تەندەبیّت وە تان فەرد مەعدومی (۳)

چون شەبەندە روژ سەد تەرزە رەنگدا
تەوہن دان وە تال دێیای فەرەنگدا (۴)

[۴]

(۱) مهولهوی ئەم پارچە هەلبەستەیی لە وەرانی «شیخ عبداللەهی داخی» یا نووسیوە کە شاعیریکی بەرز بوو، وە زۆر جار نامەیی بە هەلبەست بۆ مهولهوی نارووه و ئه‌ویش وەرانی داو تەوہ. جارێکیان مهولهوی لە وەرانی دانەوہ دا دوائە کەوئ، داخییش غەزەلێکی بۆ ئەتیری ئەتیری، وە لە غەزەلە کە یا گلەیی لێ ئەکا بەرامبەر بە دواکەوتنە کەیی، وە تاقە شیعریکی مهولهوی ئەخاتە ناو شیعەرە کانی، مهولهویش لە وەرانی ئەم غەزەلەیی بۆ ئەنووسی.

(۲) پۆ: هەر پارچە بە کێ تەنراو دوو جوژە تاللی تیا بە: تاللی راکیشراو کە پیتی ئەلین «تان» یا «رایەل»، وە ئەو تالانە کخ ئەبرین بە ناو تالە راکیشراوہ کانا پیتی ئەلین «پۆ». فەرد: شیعەر. دەس رێس: رێسراوی دەس. فیکر بیکر: فیکری تازەیی بە خەیاالی کە سا نە هاتوو. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوايي دا دئ.

(۳) نە تۆی: لە ناو. تەندەبیّت: تەنی بووت. واتە: پۆی خەیاتەن ئاوریشمی شیعەرە بۆن خۆشە کەت - کە بە دەستی فیکری تازەیی جوانی خۆت رستبووت - تەنی بوو لە گەل تانی شیعری ناپەسەندی من. ئەمەش وەك ئەوہ وابوو کە ئارەزووی بە یارگە یشتن - بەو جوانی بە کە هەبە - بێخەیتە ناو خەیاالی ناو میدی بەوہ. لێرە دا مهولهوی بە نەزا کەت خۆی ئەشکینتی کە شیعری داخی بە ئارەزووی بە یارگە یشتن، وە شیعری خۆی بە خەیاالی ناو میدی دا ئەنتی.

(۴) شەبەندە روژ: شەبەنگە بە روژ، پارچە بە کە بە چەند پەرگ ئەنوئتی. تەوہن بەرد. دیا: جوژە قوماشیکە. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوايي دا دئ.

پەى دەفەع سەوداى دەرد نەمامان
 بەرگى بى پەى دل سەرتا وە دامان^(۱)
 دل ئەو بەرگ و بۆى جارانش نەبى
 رووى لوای مەجلیس یارانیش نەبى^(۲)
 پۆشتەت كەردەوہ ئىحسانت یاوا
 دەك ھەى دەولەمەند یانەت ھەر ئاوا^(۳)
 بى باكىم عیللەت دل سەردى نیەن
 بى مەیلیم جە تەرك ھام فەردى نیەن^(۴)
 بەلام مەسئەلى فتواى قەزای حەق
 نە مەحكەمەى شەرع حاکم موتلەق^(۵)
 نەو عەرروس سۆز وە دل پەرورەدە
 خەرج گىان وە گىان وە كایین كەردوہ^(۶)

(۱) پەى: بۆ. نەمامان: ئەو دولبەرانی وەك توولئى نەمام سافو بەرزىن، یان ئەو كەسانەى كە بەین تىك ئەدن. واتە: ئەو پارچە شیعەرەى تۆكە وەك شەبەنگە بەرپۆژ بە چەند رەنگ ئەنوئى، وە لە جوانى یا بەردى دابوو بە تالى پارچەى فەرەنگیدا، بۆ چار كەردنى سەودا وە شوق دەردى دولبەرەكان بەرگىكى رەساو سەر تا پىن داپۆش بو، یا خود: بۆ دەفەى سەوداى فیتەى نەمامەكان بەرگىكى دل پارتز بو، وە ھەموو دلئى ئەپاراست.

(۲) نەبى: نەبوو. لوای: روشتنى. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعەرى دواى دا دى.

(۳) یاوا: گەیشت. یانە: مال. واتە: بەر لە ھاتنى پارچە كەى تۆ دلەم بەرگ و بۆكەى جارانى جارانى نەبوو، وە رووى نەبوو بچیتە ناو كۆرى یارانەوہ، بەلام كە پارچە كەى تۆ گەیشت، دلەت پۆشتە كەردوہ، زۆر خیرت گەیشت، سا یاخوا دەولەمەند ھەر مالت ئاوابى.

(۴) عیللەت: بە ھۆى. واتە: نامە نەنووسینم بە ھۆى دل ساردى بەوہ نیە، وە لە بەر ئەوہ بى مەیل نەبووم كە دەستم لە دۆستایەتیت ھەل گرتوہ.

(۵) مەعناى ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دواى بەسراوہ بە یەكەوہ.

(۶) عەرروس: بووك. سۆز: شەوق. خەرج: پارەى نەخت. كایین: مارەبى.

وههر سئ تەلاق باينه كەردەن
یاد رجعتش وه دڵ ناوهردهن^(۱)

كەم بی شنۆی وهش ئاه سوب دەمی
وشكاوش ئاما جووی چه مەمی چه می^(۲)

بئ سۆزی مەنزل دڵ كەرد وه یاتاخ
پە ی ئاوو ههواش ئاو ئاهو ئهو داخ^(۳)

وهبئ من تو ویت زیهنت پئ یاوان
خاست فهراوان دانەت شكوان:^(۴)

(۱) باينه: ئەو تەلاقە بە كە چاك ناکرێتەوه. رجعت: گێڕانەوه، ئەو تەلاقە بە كە چاك نەكرێتەوه. واتە: بۆیە نامەم بۆ نەئاردووی وشیعەرم بۆ نەنووسیوی چونكە مەسەلە ی فتوای قەزاو قەدەر خوا لە دادگای شەری حاکمی مۆتەلق دا كە خوا بە وای پێویست کردوو ئەو تازە بوو كە خۆشەویستەم كە بیرت بە شەوق و سۆزی دڵم، وه بە دڵ بە خێوم ئەكرد، وه گیانی خۆم داوو لە ماری پێیدا، فتوای هەر سئ تازە لاقە ی خۆی وه رگری وه دەرفەتی هینانەوه ی بۆ نەهێشتوو. بە كورتی بە هیچ كۆچك سۆز لە دڵما نەماوه، ئیتر چون نامەت بۆ بنوسم.

(۲) كەم بی: كەم بووه. وهش: خۆش. سوب دەمی: بە یانیان. جووی: جوگی. چه مەمی: سەرچاوهی. چه می: چاو. واتە: بە هۆی ئەوه وه كە سۆزی دڵم نەماوه، شنۆی هەناسە هەل كێشانی سبە یانیانم كەم بووه تەوه، وه ئاوی سەرچاوهی چاوم كە جارێ لە بەر سۆزو عەشق دام ئەرزاند، ئیستا وشكاوی هاتوو.

(۳) یاتاخ: مەبەس جێ و ماویە. ئەو: ئەگەر ئێتەوه بۆ هەوا. واتە: لەو كاتەوه كە سۆزی دڵم نەماوه، بئ سۆزی كە دوژمنیەتی هاتوو دلی داگیر کردوو كە وه کردوو بە مەنزلی خۆی وه لە بریتی ئاوو ههوا ی خۆش لە دڵما ئاه وه هەناسە ی سارد بووه بە ئاو، وه ئاخ و داخ بووه بە ههوا كە ی.

(۴) ویت: خۆت. یاوان: گەیشتوو. دانەت شكوان: دورت قلاشتوو، كینایە بە لە قسە ی جوان و بە جێ كردن. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشه وه دا ی.

بیّ به ده لهن عومر خاسش هر پاسهن
باختش په ی مه عشوق بیّ به ده ل خاسهن^(۱)

[۵]

پیشانیم^(۲)

پیشانیم هه وهس زانووش جازمه ن
ته عزیزیم جه ناب پیری لازمه ن^(۳)
بالا که رده وه مهیل ئه و لای پهستی
وردیکلانه ن ده روزه ی ههستی^(۴)
مه عدوومی ا کرده ی به دی هه زار تهرز
زانووی ئومیدت ناوهرؤ ئه و لهرز^(۵)

(۱) پاسهن: وایه. باخت: خه رج کردن. واته: گیانه تاؤ به بی من باشی تی گه یشتووی و چاکت فهرمووه که وتووته هیچ شتی نابیی به هاوتاو به رامبه ری عومر وه به هیچ شتی ناگزرریتته وه، که واته وا چاکه ئینسان به خۆرایی بی به خشی به دلدار، وه به ته مای ئه وه نه بی که ئه و له بریتی ئه و به خشینه دا پاداشی بداته وه، بۆیه تۆیش که ئه وه نده به وه فاو دۆستی من بووی نابیی به ته مای هیچ بی لیمه وه.

[۵]

(۲) مه وله وی له م پارچه شیعره ی دا سکاآ له دهس پیری ئه کاو له گه ل خۆی ئه دوئی.
(۳) پیشانی: ناوچار، ته وئیل. هه وهس: ئاره زوو. زانوو: ئه ژنۆ. واته: ناو چه وانم دانه ویتته وه ئاره زوو ی ئه وه ی هه یه بگا به ئه ژنۆم، چونکه پیری واده ی هاتووه و ریز لئی گرتنی پیوسته.
(۴) ئه و لای: بۆ لای. پهستی: دانه وینه وه. وردیکلانه ن: بچکۆله یه. ههستی: بوون مه بهس له ژبانی ئه و دنیا یه. واته: بالام ئاره زوو ی دانه وینه وه ی کردووه ته وه، چونکه گۆر که ده رگای ژبانی ئه و دنیا یه بچکۆله یه، وه ئه گه ر مرؤف خۆی دانه نه وئیتته وه ناتوانی پیا بروا. مه وله وی که وشه ی «که رده وه» به کار دینی واته «کردووه ته وه»، ئه یه وئیل ئه وه بگه یه نی که مرؤف له کاتی له دایک بوونیشا خۆی دانه نه وئیتی. ئه م شیعره ئیشاره ته به ئایه تی پیروزی ﴿وَمَنْ نَعْمَرَهُ نُنكَسْهُ فِي الْخَلْقِ﴾. واته: ئه وه ی زۆری بژینین له ئه نجاما ئه ی چه مینینه وه.
(۵) کرده: کرده وه. ناوهرؤ: نه یه نیتت. واته: ئه ی مه عدوومی کرداری خرابی هه زار ره نگت، ئه ژنۆی هیوات نه یه نیتته لهرزه، وه ئومیدت به لوتفی خوا که م نه بی.

ئەو كەس مزانوو ستارەن ئارۆ
 جەو بوزورگ تەرەن شەو ئەو رۆت نارۆ^(۱)
 سفیدیت قەلغان پەی رووی سیات بۆ
 كەمانیت شەفیج تیر دیات بۆ^(۲)
 نەمەبۆ پیری و تەن ناتەوانیت
 وەی دوو فەردەوۆ ئاو دەس جوانیت:^(۳)
 عەزابم ئەر سەد جە حەد بەرشین
 جە روو سیاییم گرانتەر نیەن

(۱) سەتارەن: گوناھ پۆشە. ئارۆ: ئەمپۆ. نارۆ: نەینێ. واتە: ئەو خواپەكە ئەزانم ئەمپۆ لە دنیادا گوناھ پۆشە لەو گەورەترەكە شەو نەینەننە رۆژت وە رۆژی قیامەتت لێ نەكا بە شەو، وە گوناھەكانت بێەخشێ.

(۲) سفیدیت: ریش سپیەتیت. كەمانیت: چەمینەوہت وەك كەوان. شەفیج: تەكاكار. دیات: روانینی حەرەمت بۆ خەلك. واتە: ئومێدەم وایە سپیەتی مووی سەر و ریشت بێی بە قەلغان نەینەنن لە رۆژی قیامەتتا روو رەش بێی، وە پیری و چەمینەوہی بالات وەك كەوان بێی بە تەكاكار بۆ ئەوہی نەینەنن گرفتاری سزای روانینی حەرەم بێی. مهولهوی لەم شیعەرەدا بەبێی عیلمی بەدیج ھونەری «طباق»ی بەكار ھێناوہ كە بریتی یە لەكۆ كۆردنەوہی چەند وشە یەكی پەیوہند دار بە یەكەوہ، وەك سپی و رەشی و تیرو كەوان و قەلغان. ھەر وەھا ئیشارەتی كۆردوہ بۆ فەرموودە ی پێغەمبەر كە فەرموویەتی:

«الَّتِظْرَةُ سَهْمَةٌ مَسْمُومَةٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ».

واتە: سەیر كۆردنی حەرەمی ئافرەت تیریکی زەھراوی یە لە تیرە كانی شەیتان.
 (۳) تەن ناتەوانی: بێ ھیزی لەش. ئاو دەس: ھاو تا. واتە: پیری و لاوازی لەشت لە گەل ئەم دوو شیعەرە ی پاشەوہدا نابن بە ھاوتای خوا پەرستی سەردەمی لاوینیت، چونكە دوو شیعەرەكە كە سكاالی حالتن لە پیری دا، لە بارە گای خوادا باشتەرن لە خواپەرستی و خۆ بە باش زانینی دەوری لاویت لەبەر ئەوہ كە لای خوا گناھ كۆردن و پارانەوہ بە نرختەرە لە پەرستن و خۆ لێ بایی بوون بە ھۆی پەرستەنەوہ.

من که خه جالەت خزمت ئاما پیم
 جەهەنم سەد سأل دۆزەخ بۆ وە جیم^(۱)
 مـوترب، بۆ وە داد دلگـیریمە وە
 پـیری ها ئاما وە پـیریمە وە^(۲)
 نـهوات ویرانە ی دل کەرۆ ئاوا
 چەنی بەستە ی فەرد بیساران ماوا:^(۳)
 «ئینە گرد جە وە خت نادانیم بیەن
 فەسل سەرمەستی جوانیم بیەن»^(۴)
 «ئیسە ها جە گشت پەشیمانیم بەرد
 وادە ی پـیریمەن جوانیم و بەرد»^(۵)
 «کۆچ دواییمەن، یاوانم نۆبە
 نۆبە ی تۆبە مەن، کەرەم دار، تۆبە»^(۶)

(۱) ئەم شیعەر و شیعری پێشوو ئەو دوو شیعەرەن کە لە شیعری پێشوتردا ئشارەتی بۆ کردن. واتە: هەرچەند عەزاب دانم لە رادە بە دەربۆ لام گرانتر نیە لە روو رەش بوونم لە خزمەتتا وە ئەوم پێ باشترە، چونکە من لە ئەنجامی تاوانباری خۆما بە شەرمەساری یە وە بگەمە خزمەتت ئیتر مەبەسم نابۆ هەرچەند سەد سألێش لە دۆزەخا سزا بدریم، لەبەر ئەو سزا چەشتتم پێ باشترە بۆ ئەو ی بە روویەکی سپی یە وە بێمە خزمەت.

(۲) بۆ: بۆ. داد: هاوار. دلگیری: زویری. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوایی دا دئ. (۳) نەوات: ئاوازی خۆشت. چەنی: لە گەل. بیساران ماوا: ئەو ی خەلکی بیسارانە، مەبەس مەلا موسستەفای بیساران یە کە شاعیر ئکی بەرز بوو. واتە: کاکای گۆرانی بیژ پێ بە هاواری عاجزیمە وە، چونکە پیری وا هات بە پیریمە وە، وە با ئاوازی خۆشت دلی ویرانم ئاوا کاتە وە بەم شیعرانە ی خوارە وە ی مەلای بیساران ی.

(۴) گرد: گشت. فەسل: سەردەم. مەعنا ی ئەم شیعەر و دوو شیعری دوایی پیکە وە دئ.

(۵) و بەرد: بەسەرچوو.

(۶) یاوانم نۆبە: سەردەم هاتوو. واتە: خوا یە هەرچیم کرد لە سەردەمی نەزانی و لاوینما

[۶]

پەژارەت شادیم

پەژارەت شادیم جە بیخ ئاوەردەن
 دووریت ریشەى دل خەیمە کەن کەردەن^(۱)
 فیراقت فەرەم وە تووتیا کەرد
 جیایت ئازام جە هەم جیا کەرد^(۲)
 وە سواسەت وەى تەور ئیش دان وە جەرگم
 وە مەرگت قەسەم رازیم وە مەرگم^(۳)
 ویت بەدەر ئینساف نە و نەمام نو
 مەردەن خاستەرەن یا خو دووری تو؟^(۴)
 مەردەن یەك ساتەن ئەرواحە کەى ویم
 دووریت هەر ساتی سەد مەرگەن پەریم^(۵)

❦

کردم، وایتستا پەشیمان بوومە وە لە هەمووی چونکە جوانیم بەسەر چوو، وە وادەى پیریم
 هاتەو ئەجەلم نزیك بوو و تەو، وە وەختی ئەو یەك تۆبە بکەم، ساخوای بەخشندە لیم
 بیورە.

[۶]

(۱) خەیمە: خێوەت. واتە: خەفەتی دووریت شادی و خووشی لە دلما نەهیشتوو، وە
 ریشەى دلیمی وەك خێوەتی هەل کەنراو لێ کردوو.
 (۲) فەرەم: کەللە سەرم. تووتیا: دەرمانتیکى زۆر وردە. ئازام: ئەعزام. واتە: فیراقت
 کەللەى سەرمى وەك تووتیا هارپو، وە جیایت ئەندامەکانى لەشمى لە یەك کردوو و تەو.
 (۳) وە سواسەت: خەيال لێ کردنەو. وەى تەور: بە جوړی.
 (۴) ویت بەدەر ئینساف: واتە: خووت بە ئینسافی خووت حوکم بەدە.
 (۵) پەریم: بۆم. واتە: مردنم چاکترە لە چەشتنى دووریت چونکە ئەو جارێکە و
 ئەپرێتەو، بەلام دووریت هەر سەعاتیکى مردنیکە.

مەر جهستهی خهستهی من جه فولادهن
 یه‌ند دووریت وینۆ هیمان دل شادهن^(۱)
 دهک ره‌حمهت ئه‌و قه‌بر گشت وه‌فا داران
 خوسوسه‌ن ئه‌و که‌س شای وه‌فا داران^(۲)

[۷]

په‌شیوی^(۳)

په‌شیوی وه‌ نه‌زم لولولوی ئه‌سرین‌دا
 په‌روین دائیره‌ی خورشید ته‌زین‌دا^(۴)
 جای ناخوون وه‌ خوون ئه‌و گۆنای بی‌گه‌رد
 ئیشاره‌ت وه‌ مانگ مه‌ینه‌ت دل‌که‌رد^(۵)

(۱) فولاد: پۆلا. وینۆ: بیینی. واته: بۆچی لاشه‌ی نه‌خۆشی من له پۆلا دارپۆراوه تا ئه‌م
 هه‌موو دووری‌یه‌ت بیینی و هیشتا هه‌ر دلشاد بی.
 (۲) ئه‌و: له. واته: ده‌ک ره‌حمه‌تی خوا له‌ گۆپی هه‌موو خاوه‌ن وه‌فایه‌ک، به‌تایبه‌تی له
 گۆپی ئه‌وانه‌که وه‌فاکه‌یان ئه‌وه‌نده بی‌گه‌رده شای هه‌موو وه‌فایه‌که.

[۷]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م پارچه‌ شیعه‌ری له‌ لاوانده‌وه‌ی په‌ریزاد خان ناویکا وتوه‌که‌ یه‌کیک
 بروه‌ له‌ ژنه‌ به‌گزه‌ده‌کانی جاف.
 (۴) لولو: لوه‌، مرواری. ئه‌سرین: فرمیسک. په‌روین: ئه‌ستیره. خورشید: خۆر.
 واته: ئه‌م ماته‌مه‌ رسته‌ی مرواری فرمیسکی هۆنراوه‌ی ئافره‌تانی تیک دا، وه‌ ئه‌و ده‌نکه
 فرمیسکانه‌که وه‌ک ئه‌ستیره‌ وان تۆپی روه‌ی ئه‌و ئافره‌تانه‌یان رازانده‌وه‌که وه‌ک رۆژ وایه.
 مه‌به‌سی ئه‌ویه‌ نازاران ئه‌وه‌نده به‌سۆز ئه‌گرین فرمیسکیان که‌ ئه‌وسا وه‌ک رسته‌ی مرواری
 وابوو ئیسته‌ به‌ نارێکی ئه‌رژێته‌ خواره‌وه، وه‌ ئه‌و ده‌نکه فرمیسکانه‌که به‌ ده‌وری روویانا
 ئه‌رژێته‌ خواره‌وه‌ دائیره‌ی روویان ئه‌رازینێته‌وه.
 مه‌وله‌وی له‌م هه‌لبه‌سه‌ به‌رزه‌یا له‌ لایه‌که‌وه‌ ته‌شبیهی روه‌ی ئافره‌ته‌کانی کردوه‌ به‌ رۆژ،
 وه‌ له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ئیشاره‌تی کردوه‌ بۆ ئه‌وه‌که‌ له‌ خه‌فه‌تا رۆژی روویان زه‌رد بووه، ئه‌گینا
 ئه‌ستیره‌ به‌ ده‌وری رۆژا ده‌رناکه‌وی.
 (۵) ناخوون: نینۆک: خوون: خوین. واته: جی نینۆکی ئه‌و نازارانه‌که‌ روو خۆیانان

شیرینی قامەت قیامەت نەوەرد
 سەلای فەرز بەرگ ئازیەتی ئاوەرد^(۱)
 ھەنی فتوای شەرع بادە نوۆشان بۆ
 ھەللی کالای ماتەم پۆشان بۆ^(۲)
 وەشەن ئەو بالا چون بەو کالووە
 بازش ئەو کالاً ھەر بەو بالووە^(۳)
 ھیات جە زولمات جیا نەمەبۆ
 کاوہ وە بی بەرگ سیا نەمەبۆ^(۴)

﴿﴾

ھەل کەندووہ، وەك مانگی یەك شەوہ وایە بە روویانەوہ كە نیشانە ماتەم و مەینەتی پتوہ بێ. ئەمە ئیشارەتە بەوہ كە ئەستیرە ژمیرە كان ئەلین ھەر مانگیکی یەك شەوہ رەنگی سوور بنوینئ نیشانە ی شەرو شوپرە.

(۱) قامەت: بالا. قیامەت نەوەرد: بیابانی قیامەت تە ی كەر. ئازیەتی: تەعزیە. ئاوەرد: ھینا. واتە: جوانی بالای ئەو خاتونە كوچ کردووہ كە بیابانی قیامەتی تە ی ئە کرد بانگی ھەلدا بۆ فەرز بوونی پۆشینی بەرگی ماتەم. مەولەوی لیرەدا بە وشە ی «قامەت» ئیشارەت بۆ «قامت» ی نوێژ ئە كا كە وردیكى تاییەتی بە بەر لە نوێژ بە دەنگی بەرز ئە خوێنری بۆ راست بوونەوہ ی نوێژ كەران. وە بە وشە ی «سەلا» ئیشارە بۆ «صلاة» ئە كا بە مەعنا ی نوێژ. واتە: وەك چۆن بە دوا ی «قامت» كردنا نوێژی فەرز دئ، بە دوا ی قامەتی ئەو نازارە كوچ کردووہ شا پۆشینی بەرگی ماتەم فەرز بووہ. لیرەدا بە پتی عیلمی بەدیع لە بەینی وشە ی «قامەت» و «قیامەت» دا ھونەری «جناسی ناقص» ھە یە، وەك چۆن لە بەینی «قامەت» «سەلا» دا ھونەری «طباق» ھە یە.

(۲) ھەنی: ئیتیر. کالاً: پارچە، قوماش. واتە: مادەم كە ئەو مرد ئیتیر با شەرع فتوای ھەللی بوونی شەراب خواردنەوہ بدا، چونكە قورگی خەلك پپ بووہ لە گریان وە لە شەراب بەولاوہ بە ھیچی تر چاك ناییتەوہ، كەواتە شەراب خواردنەوہ دورستە، وە با شەرع فتوای ھەللی پۆشینی بەرگی ئازە یەتی بدا.

(۳) وەشەن: جوانە. بازش: لپی گەپری. مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری دوا یی دا دئ.

(۴) ھیات: ئاوی ھیات. زولمات: تاریکی. کاوہ: میسکی بۆن خوۆش. سیا: رەش.

[۸]

په یغام^(۱)

په یغام بالای خه مباره که ی تۆ
خه میای خه لقه ی گۆشواره که ی تۆ^(۲)

چهند وه سهرگۆشی وه گۆشت ئاورد
چون بهد بهخت بیم تۆ گۆشت نه کرد^(۳)

[۹]

په ی کسه سن

په ی کسه سی خاسه ن هه وای سه یر باخ
ماسیوای مه عشووق نه بۆش ئاخو داخ^(۴)

﴿﴾

واته: بالای ئه و ئازه یه تی بارانه زۆر جوانه به و بهرگه ره شه ی به ربانه وه، که واته لی یان
گه ری با هه ر ئه و بهرگه یان له به را بی، چونکه ئه وانه وه ک ئاوی حه یات وان، ههروه ک ئه و
له تاریکی دایه - به پئی ئه فسانه ی کۆن - ئه مانیش ئه بی له بهرگی ره شا بن، وه ئه وانه وه ک
میسکی بۆن خۆش وانه، ئه بی بهرگی ره شیان له به را بی وه ک ئه م پیستیکی ره شی هه یه.

[۸]

(۱) مهولهوی له م دوو شیعه یا لومه ی دۆستیکی ئه کا که چهند جار راسپیتری یه کی
ناردبوه لای، به لام ئه و گۆتی نه دابوو یه.

(۲) په یغام: راسپیتری. خه میا: چه میوه. گوشواره: گواره. معنای ئه م شیعه به سراوه به
شیعری پاشه وه.

(۳) سهرگۆشی: چه. واته: راسپیتریه که ی منی خه فه تباری تۆو چه ماوه ی ئه لقه ی
گواره که ت، چهند جار به چه درا به گۆتتا، به لام چونکه من بهد بهخت بووم تۆ گۆتت
نه دایه.

[۹]

(۴) هه وا: ئاره زوو. سه یر: ته ماشا کردن. نه بۆش: نه ی بی. معنای ئه م شیعه له گه ل
شیعری دوایی دا دی.

من جفت مه عشوق دهرده همپرازمه
چون باز سه رچل وادهی بازمنه^(۱)

[۱۰]

پهنج بیهن وه شهش^(۲)

پهنج بیهن وه شهش، شهش روو کهرد نه پهنج
حه ریر نه مابهین بیهن گه وههر سهنج^(۳)

[۱۱]

پیری

پیری و فه قیری و که سیفی، هر سی
نه بو وه هیجران بار هیچ که سی^(۴)

(۱) جفت: له گهل. همپراز: هاوری. واته: ئاره زوو کردنی سهیری ناو باخ بو که سی
باشه که جگه له یار خه فه تیکی له دلا نه بن، به لام من سه ره پای یار دهر دیش بووه به
هاوریم، وه وهك بازی سه رچلان، یان وهك بازی ئوقره نه گرتوو، وادهی باز دانمه وه خوم
پئی راگیر ناکری له باخا بو سه یر کردن.

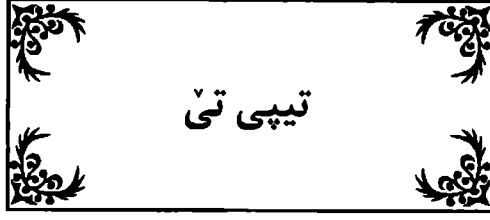
[۱۰]

(۲) مهولهوی له م شیعره یا شیوهی نووسین روون نه کاته وه.

(۳) حه ریر: ئاوریشم، مه بهس قاقهزه. گه وههر سهنج: گه وههر رنک خهر. واته: پینج
پهنجه که له گهل قه له مه که ی ده سما بوون به شهش، وه ئه م شه شه روویان کردوو ته پینج
پهنجه که ی ترم، قاقهزه که یش له بهینی ئه م دوو دهسته ما بووه به گه وههر رنک خهر.
مه به سیس له گه وههره که تیپه نوو سراوه کانه.

[۱۱]

(۴) که سیفی: پیس و پۆخلی. هیجران بار: باری مهینه ت. واته: یاخوا پیری و هه ژاری و
پیس و پۆخلی ته بن به باری مهینه تی سه رشانی هیچ که س.

تیپی تی

[۱]

تەژنەس گيان (۱)

تەژنەى گيان وه لەب سەوداى سەبوورى
 كەفتەيىم نە گيىچ دەرياكەى دوورى (۲)
 ديم نەشئەى فينك سيراوى سەردا
 شنۆى زىندەگيم ئاما وه بەردا (۳)
 چيش «خضر» نامەى توش ئاوەردەوه
 دەك رستگار بو ئيحيام كەردەوه (۴)
 ياوا پيىم پەريىم زاىەلەى زاريت
 زگارى زامەت بى دەواى كاريت (۵)

[۱]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە وەرەمى برادرئىكيا نووسىوھ كە ئەو ئيزنى دۆستىكى خۆى و مەولەوى دابوو پىروا بۆ سەفەرئىك، ئەو برادەرەى زورى پى ناخۆش بووھ كە ئەو دۆستە پىروا بۆ سەفەر، مەولەوىش ھەروا پى ناخۆش بووھ، جا برادەرەكەى مەولەوى بۆ مەولەوى ئەنووسى من زۆر عاجزم لەبەر خەفەتبارى تۆ بە ھۆى سەفەرى دۆستەكەمانەوھ، وھ بۆ ئەو خەفەتبارى تۆبە عاجزترم لە عاجزىيەكەى خۆم لەبەر سەفەرى ئەو، وھ بانگى مەولەوى ئەكا پىروا بۆ لاى تاھەندىك پىكەوھ رابوئىرن. مەولەوىش لە وەرەمى ئەو برادەرەيا ئەم پارچە ھەلبەستە ئەنووسى:

(۲) تەژنە: تىنو. گيان وھ لەب: گيان ھاتووھ سەر لىو. كەفتەيىم: كەوتبووم. مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوھ پىكەوھ دى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «تەژنە» نووسراوھ «خەستەى» واتە ماندوو بووم... بەم پىيە ئەم پارچە ھەلبەستە يەكئىك ئەبى لە پارچە ھەلبەستەكانى تىبى خى.

(۳) سىراوى: تىراوى. سەردا: دەرکەوت. شنۆ: شنە. ئاما وھ بەردا: ھاتەوھ بە بەرا.
 (۴) چيش: چونكە. رستگار: رزگار. واتە: تىنو بووم، لە تاو خۆپراگرتىم لە بەر دەردى دوورى دۆست، گيانم گەبشتبوھ كونە لووتىم، وھ كەوتبوومە گىژاوى دەلياي دوورىيەوھ، لە ناكاو ديم نەشئەى فينكى تىراو بوون سەرى داو شنۆى ژيانم ھاتەوھ بە بەرا، چونكە خدرى فروستادەت نامەى تۆى ھىئا. دەك سا خوا رزگارى كا وا زىندوو كىردمەوھ.
 (۵) ياوا: گەبشت. پەريىم: پىم. بۆ من. زگارى: زورى. زامەت: زەحمەت. كارى: كارىگەر.

مزانوو، هام فەرد، پڕ شەرت و شۆنی
 یارم، دلدارم، غەم خوایم تۆنی^(۱)
 بەلام تۆیج ئاخەر رەنجت بەردەبئی
 چەند جار ژار مار دووریت وەردەبئی^(۲)
 پە ی چیش وستانیت ئە ی مەهله کە ی سەخت
 فستوای لوای دا، لواوە بئی وەخت^(۳)
 زوانت، وەختی ئیزنش تەلەب کەرد
 لال کە ی نەمبۆ چەنی «ئا» ش ئاوەرد^(۴)
 چەم بئی پە ی دینش بینایش کەم بی
 گۆش بئی شەفتش سەداس ماتەم بی^(۵)
 تەن بئی کیشیش خەستە ی هیجران بی
 دل بئی مەنزلگە ی مەیلش ویران بی^(۶)

مەعنا ی ئەم شیعەرە و سێ شیعری پاشەوێ پێکەوێ دئی.

(۱) مزانوو: ئەزانم. پڕ شەرت و شۆنی: بە وەفا و شەرتی. تۆنی: تۆی.

(۲) تۆیج: تۆیش. بەردەبئی: بەردبوو، کیشابوو. وەردەبئی: خواریدبوو.

(۳) وستانیت: منت خستە. ئە ی: ئەم. لوا: روشتن. واتە: نامە کە تەم خوێندەوێ، وە حتالی بووم لە هاوارو گریانت بۆ من، وە زویریت بە هۆی زەحمەتی کاریگەری بئی دەرماتەوێ. من ئەزانم تۆ دوستانگی بە وەفای وە یارو دلدارو خەمخۆری منی، بەلام خۆ تۆیش چەند جار ژاری ماری دووریت چەشتبوو وە ئەترانی چەند ناخۆشە، ئە ی بۆچی منت خستە ئەم مەینەتەوێ و رینگای روشتنی یارت داو ئەویش بە ناوەخت روشت و بەجی هیشتین.

(۴) واتە: وەختی کە ئەو دوستانە داوای ئیزن دانی لێ کردی بۆ روشتن، زمانت، لال کە یە کە بئی، چۆن «ئا» ی پیاھات و رینگای پڕوا؟

(۵) پە ی دینش: بۆ روانینی. شەفتش: گوی لێ بوونی. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پێکەوێ دئی.

(۶) بار کیشیش: بار کیشانی. ئەم زەمیری «شین» انە هەموویان ئەگەر پێنەوێ بۆ دوستانە کە ی.

چ دادی مدۆ خاکم وه سهر بۆ
 ئیسه تهمای من یا زایهلهی تو^(۱)
 مهعلووم بی وهنهم حهسرهت کیشان
 پهی سهیرو سوجهت سهفای دل ریشان^(۲)
 هام ره فیتقم دهره، هام سوجهتم کۆس
 ویم جه ویم خالی، مهوج مدهو جه دۆس^(۳)

(۱) مدۆ: ئەدا. واتە: بینایی چاوم کز بووه به هۆی نه پروانینه وه بۆ ئەو، وه گویم پر بووه له هاواری خهفتهی دور کهوتنه وهی به هۆی نه بیستنی قسه یه وه تا بیی به مایه ی خوۆشی، وه له شم ماندوو بووه له بهر دیار نه بوونی ئەو تا باری بکیشی، وه دل و ئیران بووه چونکه جارێن مهزلگه ی مهیلی ئەو بوو، وه که ئیستا ئەو نه ماوه چۆل بووه و که سی تیا نه، ئیتر سا خاک به سهرم چ سوودیکی ههیه ته ماو ئومیدی من و هاوارو گریانێ تو.
 وه ئە گهر «ی» ی «بی» به درئۆی بخوۆنینه وه، به مهعنا «بو» وهك ئەوهش دهس ئەدا، مهعنا ی وای دیتته وه: چاوم هه بوو بۆ دیتنی ئەو، به روۆشتنی و نه دیتته وهی، بینایی کز بووه، وه گویم هه بوو ئە ییست، ئیستا که ئەو نه ماوه سه دای خه م و خهفته ی تیا یه، وه له شم هه بوو باری ئەوی ئە کیشا، ئیستا به هۆی نه مانی ئەوه وه ماندوو بووه، وه دل هه بوو مهزلگه ی مهیلی ئەو بوو، که ئەو روۆی و ئیران بوو. به پیی ئەم مهعنا یه ئەوه راسته که له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «شهنهفتش» نووسراوه «مه شهنهفتش»، وه له جیاتی «بارکیشیش» نووسراوه «بارکیشش».

وه ئە گهر له جیاتی «بی» بخوۆنینه وه «په ی» وهك له هه ندی نوسخه دا نووسراوه، مهعنا ی وای لێ دیتته وه: چاو که بۆ دیتنی ئەوم دانابوو به هۆی دور کهوتنه وه یه وه بینایی که م بووه، وه گوئی که بۆ بیستنی قسه ی خوۆشی ئەوم ئەویست، ئیستا که دهنگی ئەوی تیا پر بووه له سه دای خه م و خهفته، وه له شم هه بوو بۆ بارکیشانی ئەو، ئیستا له بهر دور کهوتنه وه ی ئەو مانوو بووه، وه دل هه بوو کردبووم به مهزلگه ی مهیلی ئەو، ئیستا و ئیران بووه چونکه ئەوی تیا نه ماوه. به پیی ئەم مهعنا یه هه ر «بارکیشیش» راسته نهك بارکیشش. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «شین» هه میره کان له هه مرو نیوه ی شیعره کاندا، هه میری «تی» هه یه. به م پی یه مهولهوی راسته و خوۆ قسه له گه ل براده ره که ی ئەکا، به لام گوۆرانی مهعنا ی شیعره کان له سنووری گوۆرینی هه میر له «غایب» وه بۆ «مخاطب» ده رناچی.
 (۲) وه نه م: لیم. کیشان: کیشاوه. مهعنا ی ئەم شیعره و سی شیعری دوایی پیکه وه دی.
 (۳) هام سوجهتم کۆس: کۆس که تن بووه به هاو پریم. مهوج مدهو: شه پۆل ئەدهم.

تا ئەو بەو جەمال دڵ دەسە پالەن
 من سەیرم مەحال، سەقام بەتالەن^(۱)
 جەو بۆ نۆ فەردم ئیستیفایا بیژەن
 دامەنەش لایق ئەو پەرەوێزەن:^(۲)
 شیوێ ئەو ئییدەن من کەردەنم سەیر
 قام، خودا حافظ! دین، بنیش وە خەیرا^(۳)
 تۆ سەرۆش وەو سەیر سەفا و بەختەو
 من ویل ویل وەو زام سزای سەختەو
 تۆ ھەر سات شادیت بی ئەندازە بۆ
 من ھەر لاد دەردی پەریم تازە بۆ^(۴)
 تۆ وینەو بۆلۆل مەست ھەوای گول
 من چون بایەقوش چول ئەوای دڵ^(۵)

(۱) دەستە پال: کە سێکە کە وتبێ لەسەر شان.

(۲) جەو بۆتۆ: بەو بۆتەو. فەردم: شیعرم. ئیستیفایا: پارچە قوماشیکی جوانە وەك تاقە.
 دامەنەش: داوینە. ئەو: ئەم. واتە: زانیومە کە زەحمەتت کیشاوە و خۆت ماندوو کردوو
 بۆ ئامادە کردنی سەیران و رابواردن بۆ ھاوڕێ دڵ بریندارە کانت، بەلام من ئەم رابواردنەم
 پێ ناکری چونکە دەردو کۆس کەوتن بوو بە ھاوڕێم، وە خالی بوومەتەو لە خۆم و
 فکری خۆم پێ نەماوە و شەپۆل ئەدەم لە خەیاڵی دۆستا، چونکە تا ئەو بەو جوانی یەو
 شوخ و شەنگی یە بێ کە دڵ ئەکوێ بە عەرزاو لە سەر لائەو، من سەیر و خۆشیم پێ
 ناکری، بۆیە شیعیری من وا ئەو ئەندە جوان و رازاوەیەو پارچە ئیستیفایا لە بەر چاوە ئەو، وە
 داوینە شیعرم شایانی ئەو یە کە ئەم شیعرانەو پاشەوێ بۆ بکری بە پەرەوێز.

(۳) ئییدەن: ئەمە یە. دین: ئاین. بنیش: دانیش. مەعنا ئی ئەم شیعرە و شیعرەکانی پاشەوێ
 پێکەوێ دین. (۴) ھەر لاد: ھەر کاتی. پەریم: بۆم.

(۵) بایەقوش: بۆ ئەوە کە بە نەگبەتی ناویانگی دەرکردوو.

پهري تۆ راحهت، پهري من زامهت
 ههردوو سلامهت، تا رۆي قيامهت^(۱)

[۲]

ته دريس و ته قديس^(۲)

ته دريس و ته قديس، ته مجيد بي دهنگه
 حهسارهي ته قريير ته و حيد بي رهنگه^(۳)
 پارچهي ته ثليفات شيخ «مهاجر»
 گرانهن، نيهن مشتيري و تاجر^(۴)

(۱) پهري: بۆ. واته: شيوهي دوست نه گهر نهو شيوهيه بي كه جاران من ديومه، نه قامم لا نه ميتي و نه تاين وه نه بي مالوايي يان لي بكم، كه واته تۆ بۆ خۆت به كامه راني رابوتره و سهرخوشي به ختياري خۆت به، منيش به زامى سهختى خۆمه وه سهري خۆم ههله نه گرم، ئيتير خوا بكا تۆ ههه تاوي له خۆشي و شادمانى به كي بي نه ندازه دا بي و منيش هه موو وهختى دهردم بۆ تازه بيته وه، تۆ وهك بولبول به بۆنى گول مهست بي و منيش وهك بايه قوش له چۆلي به كدا بم كه جگه له ناوازه ي دلي خۆم هيچى تيا نه بيسم، ههردوو كمان به سهلامهتي بۆين تا رۆزي قيامهت به لام تۆ به ره حهتي و من به دهر دو مهينه ته وه.

[۳]

(۲) مهولهوي نهه غهزه لهي بۆ خزمهتي شيخ محمد جهسي مي براي شيخ قادري دانهري شهرحي «تهذيب الكلام» نووسيوه كه به كي بووه له زانا گهوره كاني سنه به بۆنه ي كوئر بووني خۆيه وه. نهه غهزه له له هه نديئ نوسخه دا به شيكه له غهز هلي «بينايي ديدم تۆ وه سلامهت» كه له تيبي «بي» دا بلاومان كرده وه.

(۳) ته دريس: دهرس و تنه وه. ته قديس: به بي گهر د زانيني خوا. ته مجيد: شان و شكۆ بۆ خوا دانان. حهساره: شووره. ته قريير: روون كرده وه ي دهرس. ته و حيد: خوا به يهك دانان، مه بهس عيلمى كه لامه. واته: دهنگي دهرس و تنه وه و ته قديس و ته مجيد كرده ي خوا نايهت له خويندنگا كه مه وه به هۆي كوئر بوونمه وه، وه شووره ي خويندنگاي عيلمى ته و حيدم رهنگ و رووي نيه.

(۴) شيخ مهاجر: مه بهس زاناي به ناوبانگ شيخ «عبدالقادري مهاجر» ه. نهه زاته كوپري

«کشف الغطاء»ی سهدر موحه ممهده جه سیم
غونچه ی نه شکفته ن بی سنوی نه سیم^(۱)

﴿﴾

زانای گوره «شیخ محمد سعیدی ته خته بی» مدرسی مزگه وتی «دار الاحسان» بووه له سنه، وه سنی برای وهك خوی زانا بووه «شیخ جه سیم» و «شیخ نسیم» و «وسیم»، وه له پاش وه فاتمی باوکی له جینگه ی نه بووه به مدرسی «دار الاحسان»، تا سالی ۱۲۷۱ی هیجری دا له سهرده می والیی کوردستان «غولام شاه خان»ی مه شهوور به «امان الله خان»ی دووه مه مدا له نه جامی کاره ساته که ی «کاروانسهر» دا که له نیوان شیعه و سونتی دا قهوما، له گهل شیخ نه سیمی برایا سنه یان به جی هیشت و هاتن بۆ سلیمانی وه له وی دامه زران. به لام شیخ جه سیم و شیخ وه سیمی برای هر له سنه مانه وه، هر چه ند والی له سه مزگه وتی «دار الاحسان» لای بردن و شیخ یوسفی مه ردوخی خزمیانی کرد به مدرس تیایا چونکه لایه نگری خوی بووه. موشته ری: کربار. تاجر: بازرگان. واته: کتیبه عیلمی یه کان که شیخ «عبدالقادری مهاجر» دای ناون که س نه ماوه بی یانلیته وه به فهقی، چونکه له و ناوچه یه دا تاقه مامۆستایه ك که نه و کتیبانه ی زانیبی هر مه وله وی بووه. نه و کتیبانه ی شیخی مهاجر بریتین له مانه: سنی شهرح له سهر کتیبی «تهذیب الکلام» وه نامیلکه ی «اثبات الواجب» وه حاشیه ی «الزوراء» و «الحوراء» که «جلال الدینی دوانی» دای ناون له عیلمی که لاما، وه حاشیه له سهر حاشیه ی «مصلح الدینی لاری» له سهر شهرحی «قاضی» له به شی «طبیعیات» و «الهیات» له کتیبی «الهدایه» ی «اثیر الدینی ابهری» وه گهل کتیبی تر. مه وله وی له م شیعه ره یا کتیبه کانی شیخی مهاجر ی شوبه اندوه به پارچه قوماشی گران به ها که نه بازرگانیک هه بن توانای فروشتنی بین وه نه که سیش بتوانی بیگری. به راستی مه وله وی له زاناییدا شایانی نه م پیا هلدانه ی خویه تی که کردوه تی، به لگه ش دانراوه به نرخه کانیه تی له عیلمی که لامدا به عهره بی و فارسی و کوردی.

(۱) نه شکفته ن: نه پشکووتوو. واته: کتیبی «کشف الغطاء» که زانای گوره «صدر العلماء شیخ محمد جسیم» دای ناوه، وهك چۆن خونچه به بی سنوی نه سیم ناپشکوئی، نه ویش به بی نه سیمی زانستی نیمه ده م ناکاته وه و نازانری. مه وله وی له م شیعه ره ی دا دو هونه ری «بدیع» ی به کار هیناوه، یه که م یهك خستنی «خونچه» و «نه سیم» که پیی نه لین «طباق»، دووه م کۆکردنه وه ی «جسیم» و «نسیم» که پیی نه لین «جناسی ناقص».

بى نازەن كىتاب «عطا»ى «دولتین»
 يەند ریزان قەترەى خوم جە عەین عەین^(۱)
 تەفاوت نەین تیش دا جە مابەین
 شوبهەى شین و سین میسل عەین و غەین^(۲)
 بال نەمدۆ تەیر تەحریر وە ھەم دا
 گا وە رووی رۆم دا، گا وە عەجەم دا^(۳)
 ئومەنای دەولەت جە گەردین لا وە
 نە ئىنتىزارەن چەم نە رووی را وە^(۴)
 تەوانای وانای فەرمان نەمەندەن
 چەپەر بى جواو، خەبەر پا بەندەن^(۵)

(۱) عطاى دەولەتەین: «عطاء الدولتین» كىتیبكە، ھەرچەند نەمدیو بەلام بە ھەندىك نیشانەدا وا دیارە باسى مەزھەبى شیعەو سوننى ئەكا، وە بە نیازی نەھىشتى تاكۆكى و لە يەك نىك كردنەو ەى دەولەتى عوسمانى سوننى مەزھەب و دەولەتى ئىرانى شیعە مەزھەب نووسراوہ. عەین: سەرچاوە. عەین: چاۋ. واتە: ئەو ەندە فرمىسكى شىنى وەك خوم لە سەرچاوەى چاۋم ھاتوۋتە خوارەو كىبى «عطاء الدولتین» بى نازكە وتوۋہ.

(۲) تەفاوت: جياوازى. تيش دا: تيايا. شين: ئىشارەتە بۆ شیعە. سين ئىشارەتە بۆ سوننى. عەین مەبەس لە قسەى راست و رۆشنە. غەین: مەبەست قسەى غەلەت و تارىكە. ھەلش ئەگرئ ھەر مەبەس ناۋى تىپەكان بى. واتە: بە ھۆى كۆر بونمەو ە فەرق نەماو ە كىبى «عطاء الدولتین» دا لە نىوانى شوبهەى شیعەكان و دەلىلى راستى سوونى يەكاندا، وە جياوازى نەماو ە لە نىوانى رۆشن و تارىكا، يان جياوازى نەماو ە لە بەینى تىبى شىن و سین و، عەین و غەین دا، چونكە فەرق بە چاۋ ئەكرئ، وە منىش چاۋم نەماو ە.

(۳) بال نەمدۆ: بال لى نادا. واتە: بالدارى نووسىم بە ھۆى كۆر بونمەو ە، وەك جارى جاران ناداتە شەقەى بال، جارىك بەرەو ولاتى رۆم و جارىك بەرەو ولاتى عەجەم. مەولەوى لىرەدا تواناى نووسىنى خۆى شوبھاندوۋە بە بالدار.

(۴) ئومەنا: امناء. گەردىن: ھەموو. مەعناى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دوايى دا دئ.

(۵) وانا: خوتىندەنەو ە. چەپەر: مەئموورى پۆستە. جواو: جواوب، وە رام. واتە: پىاو

سههلهن بینایی دیدهی معدووم سهند
 داخم هر ئیدهن ئاخ پهی یاران مهند^(۱)
 بهلام کین بدؤ نهی راگوزهردا
 شان وه شان شیر قهزاو قهدهردا^(۲)
 مهحبوبهه ههرچی موقتہزای قهزان
 مهغووبهه جهلای هر کس پیش رهزان^(۳)
 هر شیرئ جه شیر شیران شیر وهردهن
 گهردهن پهی زهنجیر تهقدیر کهچ کهردهن^(۴)
 بارئ نهگر ههر ئهلتاف باری
 پهی مهدهدکاری وه دلدا باری^(۵)

ماقولانی رۆم و عهجهه چاویان له رئی یه وه تهمان منیان پی بگات، بهلام من توانای
 خوئندنهوهی نامهی ئهوانم نهماوه تا وهرامیان بدهمهوه، له بهر ئهوه مهئمووری پۆسته
 ماتلهو خه بهر پی بهسراوه.

(۱) مهند: مایه وه: واته: کوئر کردنی مهولهوی وه نه بی له خویا شتیکی گران بی، وه من
 بۆ چاوم خه فه تبار نیم، وه بۆ ئهوه خه فه تبارم که کوئر بوونه کهم بووه به مایه ی خه م
 خه فه ت بۆ دۆست و براده رانم.

(۲) کین: کئی یه. بدؤ: بدا. نهی: له م. واته: بهلام چار چیه و کئی هه یه له م رئی گوزهردها
 بتوانئ شان بدا له شانی شیرئ قهزاو قهدهر؟

(۳) پیش: پی. رهزان: رازی یه. واته: ههرچی قهزاو قهدهری خوا پیوستی بکا خو شه،
 وه ههر کهس به قهزاو قهدهر رازی بی پی ناخو ش نابئ.

(۴) وهردهن: خواردووه. واته: هر شیرئ شیرئ شیرئ خوارد بی گهردهن کهچ نه کا بۆ
 قهزاو قهدهری خوا. مدهس شیر ئینسانی مه رده.

(۵) بارئ: به هر حال، هر چۆن بی. باری: خویا گه وره. مه عنای ئه م شیعره له گه ل
 شیعرئ دوا بی دا دئ.

دیده‌ی سهر ئهر شی دیده‌ی سر کافین
ئید دای موناڤین نهو ده‌وای شافین^(۱)

ئید وه‌زیفه‌ی گل، نهو له‌تیفه‌ی دل
نهو چون مه‌نزلن، ئید بی چون مه‌نزل^(۲)

نهو به‌قاش نیهن، فه‌ناش تاقی‌یه‌ن
ئید عه‌تای تاقی و باقی و لاقی‌یه‌ن^(۳)

(۱) ئهر: نه‌گهر. شی: له‌کیس چوو. دیده‌ی سر: چاوی دل. واته: به‌هر حال ئیسته‌ش که کرپر بووم، نه‌گهر هه‌وری لوتفی خوا بو کۆمه‌کی بارائیکی ره‌حمه‌ت به‌سهر دلما بیارتنی من زهره‌ر ناکه‌م چونکه هه‌رچند چاوی سهرم نه‌ماوه خو چاوی دلما ماوه، وه به‌سمه، به‌تایبه‌تی که چاوی دل گه‌لن قازانجی زۆرتره له‌چاوی سهر، به‌لکو موناڤه‌به‌یان به‌یه‌که‌وه‌نیه‌به‌هۆی نه‌وه‌وه‌که‌چاو ته‌ماشای حه‌رامی پین نه‌کرئ، وه‌سه‌یری شتی وانه‌کا که ئینسان مه‌شغوول نه‌کاله‌یادی خوا، وه‌وه‌کو ده‌ردیک وایه‌که‌له‌گه‌ل ته‌ندروستی دایه‌که نه‌که‌وئ، به‌لام چاوی دل له‌به‌ر بیر کردنه‌وه‌ی له‌شتی به‌سوود وک ده‌رمانی شیفا هیته‌ر وایه. مه‌وله‌وی له‌م سب شیعه‌ی پیشویدا هونه‌ری «جناس»ی به‌کار هیئا وه‌ک کۆ کردنه‌وه‌ی وشه‌ی «شیر»ی به‌مه‌عنا پیاوی ئازاو «شیر»ی به‌مه‌عنا‌ی خوارده‌مه‌نی، وه «باری»ی به‌مه‌عنا‌ی خوای گه‌وره‌و «باری»ی له‌بارانه‌وه‌وه‌رگیراو، وه «سهر» و «سر».

(۲) بی چون: نه‌وه‌ی که‌که‌سی له‌وینه‌نیه‌که‌خوایه. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌وه‌ شیعی دوا‌یی پینکه‌وه‌دی.

(۳) تاقی‌یه‌ن: ته‌حقیقه، راسته. لاقی: به‌ئینسان گه‌یشتوو. واته: ئیشی چاوی سهر نه‌وه‌ته‌سه‌یری شتی مادی بکا، به‌لام ئهرکی سهرشانی چاوی دل نه‌وه‌ته‌خهریکی کارو باری مه‌عنه‌وی بی، وه‌چاوی سهر جینگای شتی مادیی تیا نه‌بیته‌وه‌که‌وینه‌ی بی، به‌لام چاوی دل ماواو مه‌نزلنی خوای بی وینه‌یه‌وه‌که‌له‌حه‌دیسا هه‌یه:

«قَلْبُ الْمُؤْمِنِ عَرَشُ الرَّحْمَنِ».

واته: دلی پیاوی موسولمان باره‌گای خوایه، هه‌روه‌ها چاوی سهر مانه‌وه‌ی بو‌نیه‌وگومانی تیا‌نیه‌که‌نه‌فه‌وتی، به‌لام چاوی دل به‌خششینی راست و ده‌وام دارو به‌خوا‌گه‌یشتوو.

لیره‌دا مه‌به‌سی مه‌وله‌وی نه‌وه‌نیه‌که‌چاوی سهر له‌هه‌موو روویه‌که‌وه‌خراب و بی سووده، وه‌چاوی دل له‌هه‌موو سهرنکه‌وه‌باش و به‌که‌لکه، چونکه ئاشکرایه‌که‌هه‌ردوکیان شتی

[۳]

تەختەى مۆبەت تاش (۱)

تەختەى مۆبەت تاش، نەجار دڭ تەنگ
 گىر گىچ دام كلافەى شەورەنگا (۲)
 نامەى ئايرىن گەرمى ئەنگىزىت
 دووى پووش جەستەى دەردىنان خىزىت (۳)
 ياواو حالىم بى يەك يەك ئىشاران
 خەندەم كەرد، ھەى ھەى، دەردە كەن ياران (۴)

چاڭ و خراپيان پى ئە كرى. بەلكو مەبەسى ئەو بە ئەو چا كە يەى بە چاوى دڭ ئە كرى
 بە كە لك ترە لەو ھى كە بە چاوى سەر ئە كرى. لە راستى دا سەعاتىك بىر كەردنەو لە
 عىبادەتى ھەفتا سأل بە كە لك ترە، وەك لە ھەدىسا ھە بە.

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەى لە وەلامى نامەى دۆستىكيا نووسىو ھە كە ناوى «مەلا
 عبدالرحىمى نجارى» بوو ھە كە لە نامە كە يا باسى سۆزى دلى خۆى كەردو ھە بۆ مەولەوى بە
 ھۆى تەئسىرى مورشىدى ھەو لە سەرەتای تەرىقەت وەرگرتىا.
 (۲) موبەت: موبەت، خۆشەو ىستى. نەجار: دار تاش. گىر: گىر خوار دوو. گىچ: پىچ. دام:
 دار. شەورەنگ: تارىك وەك شەو. واتە: ئەى ئەو دۆستەى كە تەختەى خۆشەو ىستى
 ئە تاشى، وە ئەى دار تاشى دڭ تەنگ و گرفتارى پىچى داوى كلافەى رەشى خۆشەو ىستى.
 مەولەوى كە لەم شىعرە دا بە «نەجار» بانگى كەردو ھە تە مەلا «عبدالرحىم» كە ئەم پارچە
 شىعرەى بۆ نار دوو ھە، وە مەلا «عبدالرحىم» ىش خەلكى دىنى «نەجار» بوو لەو بەرى
 سىروانەو لە نزىكى «پاو ھە»، نەزا كە تىكى جوانى بە كار ھىناو ھە.
 (۳) ئەنگىزى: بەرپا كەرد. دوو: دوو كەل. جەستە: لاشە. دەردىنان: دەرداوى. خىزى: برز
 كە رەو ھە. مەعنای ئەم شىعرە لە گەل شىعرى داوى دا تەواو ئە بى.
 (۴) خەندەم كەرد: پىكە نىم. واتە: نامە ناگراوى بە كەت كە گەرمای بەرپا ئە كەردو دوو كەلى
 ھەل ئە ساند لە لەشى برىندارى وەك پووشمان، پىم گە ىشت و لە ھەموو ئىشارە تە كانى
 گە ىشتەم دام لە قاقاى پىكە نىن و وتم ئەرى وەللا دەردە كە بە ئەو ىش گرفتار بوو!

نهر راسهن دۆسیت دۆسهکهی گیانی
 من وه دار کۆلّهک خهمان مزانی^(۱)
 هوون بی پایان دهردم وهردهبو
 تهجره بهی تۆردام عهشقم کهردهبو^(۲)
 هالای گرپهی دهرده نهو بالای ئالا
 نهکوورهی دهروون نه گرتهن بالآ^(۳)
 دام دوو بـادهی سهه یاد قاتل
 نه پتچیان نه دهور پای شکستهی دل^(۴)
 فرسه ت نه کهوتنه بهو رهنگ قادر بو
 جه فاش فراوان، وه فاش نادر بو^(۵)
 ده خیل زووتر کیش پات نهو دماوه
 نه گنی نهی تۆردام وه ههر دوو پاوه^(۶)

(۱) نهر: نه گهر. کۆلّهک: کۆلّه که. خهمان: داری چه میوه. مه عنای ئهم شیعره و دوو شیعره دواپی پیکه وه دئ.

(۲) هوون: خوین. وهرده بو: خوار دبی. تۆردام: تۆر داو.

(۳) هالای: هیشتا. ئالا: جوان و بهرز. نه گرتهن بالآ: بهرز نه بووه ته وه. واته: برای شیرینم نه گهر به راستی دۆستمی و من به کۆلّه کهی راگیر کهری داری خه م و مهینه تی خوشه و سستی نه زانی و لات وایه من خوینی دهرده و نازارم خوار دووه و تۆر داوی خوشه و سستم تاقی کردووه ته وه، باوه پرم پین بکه که پیت بلیم هیشتا بلتسهی دهرده له کوورهی دهرووته وه بهرز نه بوه ته وه و زۆرت ماوه...

(۴) دوو باده: دوولۆ. سه یاد: راوچی. مه عنای ئهم شیعره به شیعره دواپی یه وه به سراوه.

(۵) قادر بو: بتوانی. واته: داوی دوو لۆی راوچی کوشنده هیشتا نه ئالاره له قاچی شکاوی دلت، وه هیشتا بوی هه ل نه که وتروه که بتوانی وه فای که م بی له گه لتا و سزای زۆرت بدا.

(۶) کیش: بکیشه ره وه. نه گنی: نه که وی. واته: ده خیلتم زووتر پیت بکیشه ره دواوه پش نه وهی به ههر دوو پین بکه وسته نهو تۆرداوه وه.

جەو دما وە دەس پاي ئىستىغناوہ
لەرزى وە سەر تەل دار فەناوہ^(۱)
سەر وەنەت بىۆ وە بار گەردەن
بوازى ھەر سات ئاوات وە مەردەن^(۲)
نە پەي ئەو رەويەي بەينەت دارى بۆ
نە پەي تۆيچ مەرگ رستگارى بۆ^(۳)
ئەو سەبر، ئەو تاقت، ئەو تەواناي دەرد
نەدیت خەرجم كەرد فائىدەش نە كەرد^(۴)
ئىسە سۆچىي گەرمى دل سەردىم
سەودايى ساراي دەرد بى دەردىم^(۵)
ئەر مژنەوى خاس، وەرنە مزانوو
مەرگ پەرى تۆيچ مدۆ نەزانوو^(۶)

-
- (۱) جەو دما: لەوہ وپاش. واتە: ئەگىنا لەوہ وپاش بە سەر تەلى دارى لە ناو چوونەوہ بە دەم باي بىن موبالاتى دۆستەوہ ئەلەرزى.
(۲) وەنەت: لىت. بىۆ: ئەبى. بوازى: ئەخوازى.
(۳) واتە: ئەو وەختە نە ئەو ئاگاي وەفاو بەين ئەزانى، وە نە تۆيش بە مردن رزگار ئەبى.
(۴) تەوانەي دەرد: دەرەقەتى دەردو مەينەت ھاتن. نەدیت: نەت دى. واتە: نەت دى من چەند خۆم راگرت كەچى كەلكى ھىچى نە بوو؟
(۵) سۆچيا: سورتاو. واتە: ئىستا من سورتاوى گەرمای دل ساردىي يارم، وە گرفتارى دەردىكم كە لەكەسەوہ ديار نىو بە جۆرىكە كەكەس بە دەردەدارم نازانى.
(۶) مژنەوى: ئەبىسى. پەرى: بۆ. زانوو: ئەژنۆ. واتە: جا ئەگەر گوتم بۆ شل ئەكەي باشە، ئەگىنا خۆم ئەزانم كە مەرگ بۆ تۆيش دېتە سەر ئەژنۆو خۆي نامادە ئەكا.

[۴]

تهئسیر خه یال^(۱)

تهئسیر خه یال کرده ی من سهردا
 سستی شهرمندهن سه رشی وه وهردا^(۲)
 سهنگی سهنگی بار تاوان زور کردهن
 پیری بهدنامهن قامت خه م کردهن^(۳)
 تهن خه میاوه، یانی دهستورهن
 واده ی هوریزنای گیان نه و حوزورهن^(۴)
 تاوان رای نهف سه رجا گرتن لیم
 کرده یاگهی دهس تهما ناسته ن پیم^(۵)

[۴]

- (۱) مهولهوی له م پارچه شیعره یا باسی وه زعی پیری و چه مینه وه و فلهسه فه ی چه مینه وه ی بالای خوی نه کا.
- (۲) شی: چوو. واته: نه نجامی بیر کردنه وم له کرده وه ی به دم ده رکه وت، له بهر نه وه ی سستی و ته مه لیم له کردنی ئیشی باش شهرمه زار بوو، وه سه رم دانه وی یه وه.
- (۳) سهنگی: قورسی. سهنگی بار: باری قورس. خه م چه میوه. واته: قورسی باری قورسی گوناحه زوری هیناوه و بالامی چه مانده ته وه، که چی پیری بهدناو بووه و خه لک نه لین نه وه چه مانده وه ته وه.
- (۴) خه میاوه: چه میاوه. هوریزنا: هه ستاندن. واته: نه م له ش چه مینه وه یه ئیشاره ته بۆ نه وه که کاتی نه وه هاتروه گیان راست بیته وه بچی بۆ حوزووری خوا، چونکه هه رکه س که هه لسیته وه سه ر پی نه بی جووله یه کی بۆ بکاو له و جووله یه دا سه ری دانه و ئین. مه به سه له چون بۆ حوزووری خوا، مردنه. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «خه میاوه» نووسراوه «نامیاوه» نه میش هه ر به مه عنای نه وه.
- (۵) را: ریگا. نهف سه: هه ناسه. یاگه: جیگا. ناسته ن: نه هیشتووه. واته: گوناح ریگای لی گرتوم که هه ناسه بده م و تکات لابه کم، وه کرده وه ی خراپ جیگهی ده سی هیوای پی نه هیشتووم.

پاي ھەۋەس تەزان، ئارەزوو مۆلەق
مەندەن ۋە رەھمەت بى پايان ھەق^(۱)

دامنەكەي ئايىر دەروونم تۆنى
ۋەي دوو فەردەۋە موغەننى كۆنى؟^(۲)

يارەبى نەۋ شەۋ تارىكەي فانى
ھەر تۆ ۋە كەردەي بەدەيم مزانى^(۳)

ئاي سوبح مەحشەر سەر ئەفگەندە وىم
شەرمەندەي حوزوور خوداۋ بەندە وىم^(۴)

(۱) تەزان: تەزىۋە. مۆلەق: مەلق، سەرگەردان. واتە: پىي ھىۋاۋ ھەۋەسم تەزىۋەۋ
جولەي پى ناكىرى، ئارەزوۋىشم سەرگەردان بوۋە، بەس ماۋەتەۋە سەر رەھمەتى
نەپراۋەي خۋاي گەۋرە.

(۲) دامنەكەي: داۋىنەكەي. كۆنى: لە كۆنى. واتە: لەم كاتەدا كە من داماموۋ دلم سارد
بوۋەتەۋە، تۆي بوۋى بە داۋىنە بۆ خۆش كەردنى گېرى ئاگرى دەروونم، ئەي گۆرانى يىژ،
دەسا لە كۆنى يىي بە ئاۋازە خۆشەكەت ئەم دوو شىعەرەم بۆ بلىيت وگېر بەر بەدەيتە دەروونم.
دوۋ شىعەرەكەش ئەمانەي دۋاۋەن.

(۳) واتە: خۋايە لەم شەۋى تارىكى دىنباي فانى يەدا، ھەر تۆي شارەزاي كەردەۋەي
بەدىمى ۋ چاۋت لى يەتى، دەسا بەزىتپىياما بىتەۋە.

(۴) سەرئەفگەندە: سەر داخستۋو. وىم: خۆم. واتە: ئەگىنا ئەبى لە بەرەبەيانى رۆزى
مەحشەرا سەرى خۆم داخەم ۋ خەجالەت بارى حوزوورى خۋاۋ بەندە بىم.

[۵]

تەرك ئىنتىزار (۱)

تەرك ئىنتىزار حەيات كەردەنم
 ياننى ژار مار دوورى وەردەنم (۲)
 شىنۆى رەشەباي زووسان ھىجران
 سەرچەلەي عەيشم كەردەن وە بوريان (۳)
 كىلئەي خەفەت نەسەر كاوهى دل
 مەزرەعەي شادىم كەردەن بىي حاسل (۴)
 من جە خىل خانەي مەينەت پامالم
 كۆن بەينەت دارى پەرسۆ ئەحوالم؟ (۵)
 مەر ئازىز وە خەير تەشريف باوەرۆ
 نەي گىجاو خەم دەسگىرىم كەرۆ (۶)

[۵]

(۱) مهولهوی لەم پارچە شىمرەيا سكالای حالى خۆی و باسی خەم و مەينەت و دوورى دۆستان ئەكاو داواى لوتفى دۆستان ئەكا.
 (۲) كەردەنم: كرددوومە. وەردەنم: خواردوومە. واتە: دەسم لە چاوپەرئىي كەردنى ژيان ھەلگرتووە، چونكە ژەھرى ماری دوورى يارانم خواردووە.
 (۳) زووسان: زستان. بوريان: بوريانى. واتە: شىنەي رەشەباي زستانى دوورى ياران ئەوئەندە ساردە، سەرەتاي ژيانمى، كە وەرزى لايمە، كرددووە بە بوريانى و داى زانددووە. مهولهوی لىرەدا سەردەمى لاوتىيى خۆى شوبھاندووە بە سەر چلى درەخت كە سەرما بىباو داى رزىتى.
 (۴) كىلئە: بەو بەفرە ئەلەين كە لەلا شانى شاخە بەرزە كاناگرد ئەيىتەووە رىچكە ئەبەستى. كاو: بەرزى. واتە: كىلئەي مەينەت لەسەر بەرزايى دلّم بە جوړى زورى ھىتاوہ كىلگەي شادى و خوښى دلّمى فەوتاندووە و كارىكى لى كرددووە ھىچى لى ئەيەتە بەرھەم.
 (۵) كۆن: كوا. پەرسۆ: بېرسى. واتە: من لە ناو ھۆزى مەينەت و خەماگوم بووم و شوئەنەوارم كۆر بۆوئەتووە، دەسا كوا دۆستىكى بە وەفا لىم بېرسىتەووە بە دواما بگەرئى؟
 (۶) باوەرۆ: بىيى. نەي: لەم. واتە: مەگەر ئازىزە كەم بە خىرەت تەشريف بىيى بۆلام و لەم گىزاوى مەينەتەدا دەسم بگريى و رزگارم بكا.

بنۆشنۆ وه دل سههباى مهيل ويش
پهى وهخت مهردهن حهسرهت نه بو پيش (۱)

[۶]

تا جه داخى تاو (۲)

تا جه «داخى» تاو، جفت خه مهنان
راس بالآ چون چه وگان چه مهنان (۳)
شه مال وه خزمهت نهو زامان خه ته
بشو، نه پهرساش ئيدش جواو ده: (۴)
گيرۆدهى ئازار سهخت فيراقه
هه چه نه موشتاقى ئينه موشتاقه (۵)
به لام تاو سهيل ده ده كهى دووريت
لافاو هووناو رهنج مه هجووريت (۶)

(۱) بنۆشو: بنۆشى. سههبا: «سههبا»، مهى. واته: پيالەى شه رابى خۆشه و بستی خۆى
ده خواردى دلّم بدا، به لكو له كاتى مردنا داخو خه فه تى تيا نه بن.

[۶]

(۲) مهولهوى بهم پارچه هه له بهستهى قسه له گه ل شاعيرى بهرز «شيخ عبدالله داخى»
نه كا كه دوستى بووه، وه ويستويه سهرى لى بدا به لام به هۆى لافاو كردنى ئاوى
سيروانه وه نهى توانيوه پروا بو لای.

(۳) جفت: جوت. چۆ: دار. چه وگان چه م: گۆچان چه مينه وه. واته: تا به ته نها بم و شيخ
عبداللهى داخيم له گه ل نه بن، هاو جووتى خه م و خه فهت نه بم، وه بالآى راستم وه كو
دارى گۆچان چه مينه وه وا نه بن. له ديهاتى كورده وارى دا كه گۆچان دروست نه كه
سه ريكى نه چه مينه وه وه به توولى بارىك نهى به ستن تا وشك نه بيته وه وه دهق نه گرى. له
به ينى وشهى «تاو» و «جفت» ا به پى عيلمى «بديع» هونه رى «طباق» هه به.

(۴) بشۆ: بچۆ. پهرساش: پرسى. واته: شه مال پرۆ بو خزمه تى نهو دوستم كه گيرۆدهى
برينى خه ته رناكه، وه نه گه ر پرسارى لى كردى له وه راما بلنى... واته كهى دوا وه دا باس
كراوه. (۵) ئينه: نه مه نه.

(۶) سهيل: لافاو. مه عنای ئەم شیعەرە و دوو شیعەری دواى پێكه وه دى.

تانجەرۆی ئەى چەم، سىروان ئەو چەم
جۆشاوی وە ھەم ئەى چەم تا ئەو چەم^(۱)

كەلەك ھۆر مەدا نەمازا دەو لێش
راى ئامام نەوى پا بنیەو ئەو پێش^(۲)

(۱) تانجەرۆ: چەمیکە سەرچاوە کەى ئەکەوتتە رۆژاواى سەرۆوى سولەیمانى یەو، وە بە بەردەمى «جیشانە» و «ھەزار مێرد» اتى پەر ئەبى وە لە «شارە زوور» لە نزىكى «بیسەلمین» ئەرژتە ئاوى «زەلم» ەو، پاشان ھەردووکیان لە نزىكى «شەك مەیدان» تىكەلى ئاوى «سىروان» ئەبن. سىروان: رووبارتكى گەورە یە، سەرچاوە کەى ئەکەوتتە ژووروى شارى «سنە» وە لە کوردستانى ئێران. ئەم رووبارە لە سى بەشى گەورە پىك دى، یە کەم ئاوى ناوچەى «کۆماسى»، دوو ھەم ئاوى «مەروان»، ئەم دوو بەشە لە نزىكى دى «دوورۆ» وە تىكەل یە ئەبن وە پىكەو ە ئەرۆن تالای دى «رووار» لە ژووروى «ھەجىج» وە تىكەلى ئاوى «گاوەرۆ» ئەبن، ئیتر لەوتۆ پى ئەوترى «سىروان». کەواتە سىروان لە «سى روودان» وە گىروا و اتە سى چەم. جۆشاوە وە ھەم: تىكەلى یەك بووبون... مەولەوى لەم شىعرەدا جاوتكى خۆى شوبھاندووە بە تانجەرۆ و ئەو چاوە کەى شوبھاندووە بە سىروان. (۲) کەلەك: چەند پارچە تەختە یەك بە یەكا ئەکوئى و لە ژىر یەو چەند پىستە گای فو دراوى پتو ە بەسرى و ئەخرتە سەر ئا و بۆ پەراندنەو ەى خەلك، ئەو پى ئەوترى کەلەك. نەمازا: نایەلن. دەولیش: لى بدەم. واتە: بەلام تاوى لافاوو خوئناوى دەردى دووریت، وەك ئاوى سىروان و تانجەرۆ لە چاوە کانمەو ە ئەرژانە خوارەو ەو تىكەلى یەك بووبون، وە ئەو ەندە زۆر بوون کەلەکیان فرى ئەدا و نەیان ئەھىشت پى بنیمە بەر پى و پەریمەو ە پىم بۆ لات.

شېخ عبداللەى داخى كە پارچە شىعرە كەى مەولەوى ئەگاتە دەستى، بە پارچە ھەلبەستىكى جوان و ەرامى ئەداتەو ە. و الیرەدا بۆ زىندو كردنەو ەى یادى داخى و پىشان دانى پایەى بەرزى لە جىھانى ئەدەبدا، ئەو پارچە ھەلبەستە ئەنووسىنەو ە:

تەسكىن بەخشی دەرد «داخى» داخ نە دل	دامان وە ھووناو رىشەى دل گول گول
یەك رۆ چەم نەچەم گەرەو بەردە بى	سەیل خەم یانەم وئران كەردە بى
نىشتە پىم چون تەیر دوور وامەندەى گول	پەشىو حال، خەمناك، چون سازەدەى دل
ناگا دەواى دەرد دەروون پى خاران	نۆش دارووى زامان زامەت ئەوگاران
یانى نامەكەى خامەى خەم رەقەم	مەنزومەى مەعدووم چەنى خەم ھەم دەم

[۷]

تۆنەى كۆچدا^(۱)

تۆنەى كۆچدا كار ویت مه حكهم كه ردهن
به لام ریشهى من جه بیخ ئاوه ردهن^(۲)

تۆ مه ردهى شه هید زیندهى بى باكى
من زیندهى مه ردهى دهشت خه مناكى^(۳)

تۆ ئازاد پهى سه یر جای جاویدانى
من پا به ستهى به ند ئهى دنیای فانى^(۴)

په روانهى پای شه م سەلار ئوتاخان	یاوا وه سه ر دار ده روون پر داخان
تاو دابى وه تاو كوورهى مه هجوورى	ئەر سەد شه رارهى نائیرهى دوورى
به رده بى يەك سەر سۆماى بینایم	گه مبی ته وه ن تاو ده رد ته نیایم
وه دیدهى بى نور موتالاش كه رد م	سانام جه قاسید ساكن بى ده رد م
په ی كام ده ردی سه ر نیگادارىم كه رد	نمەز چەرخ چەپ چە واشەى چە پ گەرد
گیان كه رد ام فیدای ره شحهى خامه كه ت	وه رنه مه ویا وه خت وانای نامه كه ت
ناما گیان جه وه دم جه ته ن جیا بۆ	رووی ئه جه ل چون به خت سیام سیا بۆ

[۷]

(۱) مه وله وى ئه م قه سیده شى له لاواندنه وهى «عبدالرحمان» ى كورپى مه حمودى ياروه سى پياوماقوولى مه حموردپاشای جاف وتوه.

(۲) نهى كۆچدا: له م كۆچ كرده تا. واته: تۆ له م كۆچى دواى يه تا ئيشى خۆت رىك خستوه چونكه به شه هیدى رۆشتورى، به لام ریشهى منت له بیخ هەلكيشاوه.

(۳) مه رده: مردوو. زینده: زیندوو. واته: تۆ مردوو به كى شه هیدى له بهر ئه وه زیندوو وى ترست نیه، به لام منیش كه ماوم و به سه ر زیندووم، مردوو ده شتى خه مبارى و دامارىم.

(۴) جاویدانى: نه بر اوه. واته: تۆ ئازادى بۆ سه یر كردنى به هه شت، منیش پى به ندی ئه م جیهانه له ناو چووه م.

تۆ لوای بەو ئەجر سەختی زامەوہ
 من پەری حەسەت دووریت مامەوہ^(۱)
 پەی تۆ راحت بۆ، پەری من زامەت
 ھەر شەو رۆرۆ بۆ تا رۆی قیامەت^(۲)

[۸]

تۆپلاخەى دوو كەل^(۳)

تۆپلاخەى دوو كەل ھىجران دلبەر
 جەم بووگە وەك ھەور نە رووی سەقف سەر^(۴)
 حاشا خۆ رەنگم ھىچ نە ماگە پى
 سەرم وە كوو تاس دەنگى لىوہ تى^(۵)
 كەى كەم ئىستەكەم خوینا و ئەكا شەست
 لە دوو پلووسكەى چا و شوپرا و گەى بەست^(۶)

(۱) لوای: روشتى. پەرى: بۆ. واتە: تۆ بە ئەجرى زامە سەختەكەتەوہ روشتى، منىش مامەوہ بۆ خەفەت خواردن بە بۆنەى دوور كەوتنەوہتەوہ.

(۲) زامەت: زەحمەت. واتە: تۆ بۆ خۆت بحسىتەوہو منىش بۆ خۆم بە زەحمەت و دەردو مەینەتەوہ بتلیمەوہ تا رۆزى قیامەت، وە ھەموو شەوئى لە رۆرۆ ھاوارو گریانام.

[۸]

(۳) مەولەوی ئەم پارچە ھەلبەستەى لە سەر شىوہى قسەکردنى خەلكى ناوچەى «تاوہ گۆزى» وتووە كە نىشتمانى خۆى بووہ.

(۴) تۆپلاخە: تۆپەل. بووگە: بووہ. واتە: تۆپەلە دوو كەلى دوورى يار وەك پارچەى ھەور كۆبووہتەوہ بە سەربانى سەرمەوہ. (۵) نە ماگە: نە ماوہ. تى: دىت.

(۶) كەى كەم ئىستەكەم: جوملەيەكى خەلكى ناوچەى تاوہ گۆزى بەكارى ئەھىنن بە مەعناى «ھەمىشەو بە زۆرى». واتە: خوینا و بەردەوام لە چاوەكانمەوہ وەك باران شەست ئەكاو چۆراوگەى بەستوہ.

لافاو كووچەى جەستەى زوخالى
 ھەرگاۋ ھەستى ھەرچى بوو مالى^(۱)

[۹]

تەن ۋە ئىش دەرد

تەن ۋە ئىش دەرد زامەتان خەستەن
 فەلەك پاي ئامام ۋە زەنجىر بەستەن^(۲)
 خەم زەدەى خەم كىش خەفەت بارەنان
 بەرى جە ياور، دوور جە يارەنان^(۳)
 چەپ گەرد ھەر ساتى دەردى مدۆ پىم
 راي ئاماي قاسىد ئازىز بەستەن لىم^(۴)
 ۋەشلە ھەر پەى تۆن ھەى شادمانى
 پەيك لەيل ئاما ۋە تۆ مزگانى^(۵)

(۱) كووچە: كۆلان. زوخالى: رەش بوو ۋە ۋەك خەلووز. ھەرگاۋ: قورپاۋ. واتە: لافاۋى فرمىسكە خوئىنەكەم كە بە چاوما دېتە خوارەۋە، بەكۆلانى لەشى سوتتاۋى پەش بوو ۋە ما رۆيى ۋە ھەرچى نىشانە يەكى بوونم پىتو مابوو ھەموۋى رامالى ۋە لەگەل خۇيا بردى.

[۹]

(۲) ئامام: ھاتىم. بەستەن: بەستوۋە. مەعنای ئەم شىعەرە ۋە شىعەرە كانى پاشەۋە پىكەۋە دېن.
 (۳) خەم زەدە: خەم لىن داۋ. خەفەت بارەنان: خەفەتبارم. ياور: يارمەتى دەر.
 (۴) مدۆ: دەدا. ئاماي: ھاتىنى. قاسد ئازىز: فروستادەى يار.
 (۵) ۋەشلە: خۆشى: پەيك: شاتر، پەيام ھىنەر. مزگانى: مژدە. مەۋلەۋى لەگەلنى شوئىنا ۋا پىشان ئەدا ئەۋو شادمانى پەيوەندىان بە يەكەۋە نى ۋە ھەرگىز يەك ناكەون، چونكە دوژمنى خوئىنە خۆرى يەكتىرىن ۋە خىرى ھەر كاميان شەرى ئەۋانە. لىرەشا ئەلى: من لەشم گرفتارى دەردى زەحمەتە، ۋە گەردوون پىتى بەستووم ناتوانم بچم بۆ لاي يار، ۋە بەمەش دەس بەردارم نەبۋە، رى ھاتىنى فروستادەى ئەۋىشى لىن گرتووم كە بىتت بۆ لام.

[۱۰]

تا ته وانام بئ

تا ته وانام بئ شهو بئداریم کهرد
پهری نوڭشای جام بئ قهراریم کهرد^(۱)
وئت واتهن هر کهس شهوان بئداربو
مشیو مهست زهوق بادهی مهی خار بو^(۲)

[۱۱]

تهر سوون

تهر سوون تهر بهدهن ره قیب دل سهرد
بکه روڭش وه خاک گهردش چهپ گهرد^(۳)

کهواته ئه‌ی شادمانی، هاتنی فروستاده‌ی له‌یل بو لای تویه، چونکه ئه‌گهر بو لای من بهاتایه ئه‌بوو به‌مایه‌ی دل‌خوڭشیم، خو دیاره من و دل‌خوڭشیش به‌ینمان رڭک تیه... ده‌سا مژده بئ لئیت و خوڭشی له‌خۆت.

[۱۰]

(۱) تا ته وانام بئ: تا توانام بوو. نۆشا: نۆشین. معنای ئهم شیعره به‌سراوه به‌شیعری دووه‌مه‌وه.

(۲) وئت: خۆت. واتهن: وتوته. مشیو: ئه‌بئ. خار: پر. واته: تاجوان بووم و هیژم تیا بوو شهو نوخونیم کئشا، وه په‌له‌م بوو بو نۆش کردنی پیاله‌ی پر له‌شهرابی به‌تۆگه‌یشتن. ئیسته ئیتر هیژم تیا نه‌ماوه و چاوه‌ری پاداشی ئه‌و شهو نوخونی یه‌م، چونکه خۆت فهرموته هر کهس شهو به‌بئداری رۆژ بکاته‌وه، ئه‌بئ له‌ئهنجاما وه له‌پاداشی ئه‌و شهو بئداری یه‌یا سه‌رخۆشی چه‌شتنی پیاله‌ی پر له‌مه‌ی بئ.

[۱۱]

(۳) تهر سوون: ته‌ترسم. بکه روڭش: بیکا. گهردش: گۆران. معنای ئهم شیعره له‌گه‌ل شیعری دواپی دا‌ئ.

وخت تہ ماشای ئہ و بہر گوزیدہم
شہ مال بشانو گہردش ئہ و دیدہم^(۱)

[۱۲]

تادل

تادل وہ تہمای ئہ و ترفہ ترفہن
«نحو» م ہر مہ حوہن «صرف» م بی سہرفہن^(۲)

[۱۳]

تاوہ زولفو...

تاوہ زولفو رووی تو تہ ماشامہن
ئہدای نمای فہرز سویح و عیشامہن^(۳)

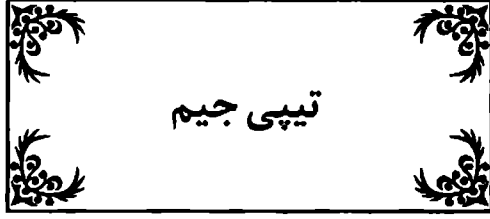
(۱) بہر گوزیدہ: ہہ لبژاردہ. بشانو: پوہ شینئ. گہردش: توژی. واتہ: ئہ ترسم ئہ گہر
ہہ لئسوورانی چہرخ لہ شی بہدکارہ دل ساردہ کہم بکا بہ توژ، ہیشتا ئہ و ہر دەس بہردارم
نہ بی، وہ لہ کاتی سہیر کردنی یارہ نازیزہ کہما شہ مال ہہل کاو ئہ و توژی لہ شی ئہ و ہ بکا بہ
چرو چاوما بو ئہ وہی نہ توانم پروانم بو یارہ کہم!.

[۱۲]

(۲) ترفہ ترف: بریسکہ دانہ وہ. نہحو: عیلمی نہحو. سہرف: عیلمی سہرف. واتہ: تادل
بہ تہمای شہوق و بریسکہی روخساری یار بی، نہ کہ لک لہ خوئندنی عیلمی نہحو
وہر ئہ گرم، وہ نہ خوئندنی عیلمی سہرفم قازانجیکی ئہ بی.

[۱۳]

(۳) ئہدا: بہ جی ہینان. نما: نوئژ. واتہ: تا من خہریکی تہ ماشای ئہ و زولفہ رہ شہی توو ئہ و
روخسارہ رووناکہت بم، ئہ بی ہر خہریکی کردنی نوئژی عیشاو بہیانی بم، چونکہ کہ
سہیری زولفت ئہ کہم وا ئہ زانم شہوہ و ئہ بی نوئژی عیشا بکہم، وہ کہ سہیری رووت
ئہ کہم وا ئہ زانم روژ بووہ تہ وہ و ئہ بی نوئژی بہیانی بکہم، وہ ئیتر نہ نوئژنکی ترو نہ
ئیشیکی ترم ہیچ بی ناکری.

تیپی جیم

[۱]

جهرگت لهت لهت بۆ (۱)

جهرگت لهت لهت بۆ چه واشه ی چه پ گهرد
 خالۆت جیا كهرد، یه كار بی تو كهرد (۲)
 دیده، واده ی سهیل هۆنه ی هوناهون
 دلّه، وهخت بهزم نوښای زوخاوهن (۳)
 وهش رهنگی بازهم، ساده ی بی رهنگی
 شادی با وهس بۆ، وهختن دل تهنگی (۴)
 وهشی، وادهت شی وهش ئامای وه خهیر
 شهوقه، وه تهوق بای تاكهی ههوا ی سهیر (۵)
 مانیای مهینهت سه ره و كو ی سته م
 «مه عدوومی» ی بهر كو ی سه ره و چیره ی خه م (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم پارچه شیعره ی به بۆنه ی دوور كه وتنه وه ی ئەحمەد به گی كۆماسی یه وه
 وتوه كه وا دیاره دوور خرابیته وه بۆ ناوچه ی «رهشت» و «گیلان».
 (۲) چه واشه: سه ر لئ شیاو. خالۆ: مه بهس ئەحمەد به گه. یه كار بی... تاد: ئەمه كار بوو
 تو كردت. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «جهرگت لهت لهت بۆ» نو سراوه «خۆ هوونیت
 نه وم» واته: خۆ دوژمنی خوژنه خوژت نه بووم. به م بی یه جیگای ئەم پارچه هه لبه سته
 تیبی «خۆ» ئەبیته.
 (۳) هۆنه: دارژان. نوښا: نۆش كردن. واته: ئە ی چاو ئیستا واده ی ئەوه یه لافاوی خوژن
 پرێزی، وه ئە ی دل ئیستا وهختی ئەوه یه ئاههنگی زوخاو خوار دنه وه بگیڕی.
 (۴) وهش رهنگی: رهنگی خوښی. بازهم لیم گهړی. با وهس بۆ: با بهس بی.
 (۵) وهشی: خوښی. شی: به سه ر چوو. وهش ئامای: خوښ هاتی. وه تهوق بای: به
 تهوقه وه بیته. واته: ئە ی شادمانی وادهت به سه ر چوو، خوا حافیزت بی به خیر هاتی،
 تۆیش ئە ی شهوق یاخوا تهوق بچینه ملت تاكهی ئاره زووی ته ماشا كردنت له كه لله دهر ناچئ.
 (۶) مانیا: ماندوو. سه ره و كو: سه ره و ژووره. بهر كو: ئەوه ی له پشه وه سوار ئە بی. سه ره و
 چیره: سه ره و ژیر. مه عنای ئەم شیعره به سراوه به شیعری دوا یی یه وه.

چ وه خستن دلته جه شادی که یلن
 دهك لیلاویت بو یه وه فاو مه یلن^(۱)
 نهو چه م به سورمه ی خه مناکی ره شته
 چهنی گه شت ده شت پای ره شت سه رگه شته^(۲)
 هام راز ناخ و داخ، ناله نهوای نهی
 دل که باب، چه م جام، خه م ساقی، هوون مه ی^(۳)
 تو نالووده ی به زم جه رگه ی هام فهران
 که یف مه ی، سو جه ت گرؤی هام ده ردان^(۴)
 نهو سه بوون سفته ی پر داخ بی پر داخ
 تو بوؤی شنؤی بای ئیلاخ نه ده ماخ^(۵)

(۱) یه: نه مه. واته: هه ی ماندوو بووی ئیش و مهینه تی سه ره و ژووره ی ده ردو به لای
 رۆزگار، وه هه ی له به ره و ژیره ی خه م و خه فه تا له پیشه وه سو ار بوو، ئیستا که ی وه ختی
 نه وه به دلته پر بی له شادی و خو شسی، دهك لیلاویت دابیت نه مه که ی وه فاو مه یلی
 پی نه ئین. شایانی باسه نه وه ی له به ره و خو اره دا له پیشه وه سو ار بی زور نازاری پی
 نه گات وه هه می شه ترسی که وتنه خو اره وه ی نه بیته.

(۲) چه م: چاو. سورمه: کله. ره شته: ره شتوو. چهنی: له گه ل. ره شت: شاریکه له شیمالی
 ئیران له نزیکه ی ده لیای خه زه ره وه. سه رگه شته: سه ر لئ شیواو. واته: نه حمه د به گ
 چاوه کانی به سورمه ی مهینه ت ره شتوو وه سه رگه ردانی گه رانی ده شتی ره شته.

(۳) واته: ناخ و داخ هاو ده نگی یه تی، هاوارو ناله ناوازه ی شمشال یه تی، دلی که بابیه تی،
 چاوی پیاله ی شه راییه تی، خه م مه ی گپه تی، شه رایه که شی خو ئنی دلیه تی.

(۴) نالووده: تیکه ل. واته: تو تیکه ل به زم و ئاهه نگی کو مه لی هاو ریکاتی و وه خت به
 خو اردنه وه وه له گه ل هاو ده رده کانت نه بیته سه ر.

(۵) سه بوون: بایه کی سووزنده یه له هاوینانا دی. سفته: سووتاو. ئیلاخ کوستان. واته:
 نهو سووتاوی بای سه بوونه و دلی پر له خه فه ت و هپج خو شسی یه کی له دلا نیه، به لام تو
 شنؤی نه سیمی کوستان داو به له ده ماخت.

ئەو تەشنىەى راي چۆل ساي گەردەن پەرگەرد
 تۆ سىراو نە پاي وە فراوان سەرد^(۱)
 ملان، سەربەرزەن، كۆساران، هەردان
 بى شەرتان، جە داخ وە فاتان مەردان^(۲)
 چىشەن ئارايىش سەر تا وە دامان
 مەر خالۆم وە عەزم سەرتان ئامان^(۳)
 مەشنىە چىن چىن چىنور نە كاوان
 توخوا ماتەم بە، هاژەى وە فراوان^(۴)
 چىنور نە كاوان ئەو نە بو پەى چىش
 هاژەى وە فراوان ئەو نە بو پەى چىش^(۵)
 نەسىم وەس بوپەر وە كۆساران دا
 وەسەن شاناي وە لگ وە دياران دا^(۶)

(۱) تەشنىە: تىنور. سا: تەخت. سىراو: تىراو. واتە: ئەو لە رىنگاي چۆل و ھۆلا تىنور بوو و تەختى گەردەنى تۆز داي گرتوو، كەچى تۆلە داوتىنى بە فراوى ساردا دانىشتوى و تىراوى.
 (۲) ملان: ئەى سەر ملە كان. مەردان: مردم.
 (۳) ئارايىش: خۆرازان دەنەو. مەر: مەگەر. ئامان: ھاتوو. واتە: چىە خۆتان لە سەرتانەو تا داوتىتان رازاندوو تەو، ناشى خالۆ ئەحمەد بەگ ھاتبى بۆلاتان بە نيازى سەير كەردتەن.
 (۴) مەشنىە: شنىە شەن مەكە. چىنور: گىيا بە كى بۆن خۆشە بە زورى لە شاخە كانى ھەورامانا ھەبە. كاوان: بەرزايى شاخە كان. واتە: تۆ خوا چىنورى بەرزايى بە كان چىن چىن شنىە شەن مەكەن، تۆش ئەى هاژەى بە فراوان تۆ خوا كىش و مات بەو هاژەت نەبەت.
 (۵) واتە: ئەگەر ئەحمەد بەگ ديار نەبى، چىنورى سەر كاوان و هاژەى بە فراوان كەلگيان چى ئەبى و بوچى ئەشنى.
 (۶) وەس: بەس. بوپەر: تى پەرە. شاناي: ھەل وە راندەن وە شانەن. وە لگ: گەلا. دياران: ولاتان. واتە: ئەى نەسىم بەس تى پەرە بە كوستانە كانا و بەس گەلاى درەخت داوەرئە بە سەر ولاتا.

شئۆی ئەو بەرزە ئەو نەبۆ پەي چیش
 لەرزەي سەد تەرزە ئەو نەبۆ پەي چیش^(۱)
 وە سەدای سەرۆش دڵ وەش مەزاقان
 هەنی نەلەرزۆ کەل پەم نە تاقان^(۲)
 سەدای ماردومان ئەو نەبۆ پەي چیش
 سەفای کەل پەمان ئەو نەبۆ پەي چیش^(۳)
 خال خاسان بێ ئان هەر بار وە لێو بان
 هیلانەي دلان با هەر پەشیو بان^(۴)
 ئەو ئانە پەي دڵ ئەو نەبۆ پەي چیش
 ئەو لانە پەي دڵ ئەو نەبۆ پەي چیش^(۵)

(۱) واتە: چونکە ئەگەر ئەحمەد بەگ دیار نەبێ شەنەي بەرزایەي بەکان بۆچی باشەو لەرینەوەي هەزار جۆرەي داری کۆنستانەکان کەلکی چیه.
 (۲) سەرۆش: سەرخۆش. دڵ وەش مەزاقان: ئەوانە لە ئاھەنگ و رابوادن. هەنی: ئیتەر. نەلەرزۆ: نەترسێ. واتە: ئیتەر کەل کێوی لە تاقی ئەشکەوتە کانا نەترسن لە دەنگی راچی بە زەوقە سەرخۆشەکان.
 (۳) ماردم: تەفەنگیکێ راوی بە. واتە: کە ئەو دیار نەبێ دەنگی تەفەنگ سوودی چیه، چونکە هەر ئەو راوچی بوو، وە لەو بەو لاوە لە تەفەنگی کەس مەترسی ناکرێ، وە کە ئەو دیار نەبێ ئیتەر سەیری رانە کەل کێوی سوودی چیه، چونکە کەس نیە لێ یان بێتکێ...
 (۴) بێ ئان: هەمیشە، بێ ئۆقرە گرتن. بان: بن. هیلانەي دلان: مەبەس یارانێ نازارە. واتە: با یارە دولبەرەکان هەر لێو بەباربن، وە ئەو نازارانە کە هیلانەي دلن، با هەر پەشیو بن.
 (۵) واتە: چونکە ئەگەر ئەو یارانە تاوتک لێو بەبار نەبن ئەبێ دلشاد بن، وە مادەم کە خالۆی کۆماسی دیاری نیە ئیتەر سوودی ئەو تاوە دلشادی بەیان چیه و بۆچی باشە؟ وە ئەگەر یاران، کە هیلانەي دلێ دلدارانن، پەشیوو تیکچوو نەبن، ئەبێ جینگای دلێ دلدارتک بن، وە مادەم دلێ ئەو دیار نەبوو تا تیا یانا بنیشیتەو، ئیتەر ئەبێ سوودی یان چی بێ و بۆچی بشین؟...

ده خیل هه‌ی ده خیل خالۆکه‌ی گیانی
 ویت نه‌ی سه‌فهردا ته‌نها نه‌زانی^(۱)
 مهرگ تۆم هه‌رچهند ته‌شریف به‌رده‌نی
 ته‌رك خه‌لتو خاك جه‌سته‌م كه‌رده‌نی^(۲)
 گسیان، دۆس گیانی، ره‌فیق راته‌ن
 سورمه‌ی بینایش تۆزه‌كه‌ی پاته‌ن^(۳)
 هه‌ی رۆ نه‌واچی خودا نه‌كه‌رده
 خه‌م وه‌فاو به‌ینه‌ت نه‌ ویرم به‌رده^(۴)
 باده‌ی بی واده‌ی فه‌نام وه‌رده‌بو
 شه‌رت بو، كامین شه‌رت، یاران كه‌رده‌بو^(۵)
 تادل جه‌ له‌زه‌ت دینت ناكام بو
 نه‌و زه‌وقه‌ تۆ دیت وه‌نهم حه‌رام بو^(۶)

- (۱) لیره‌وه مهوله‌وی رووی گه‌نگۆی نه‌کاته خالۆی کۆماسی و قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کا.
 مه‌عنای نه‌م شیعه‌وه سێ شیعه‌ری پاشه‌وه پینکه‌وه دێ.
- (۲) مهرگ تۆم: قه‌سه‌م به‌ مهرگت.
- (۳) دۆسی گیانی: نه‌ی دۆستی گیانی به‌ گیانی.
- (۴) نه‌واچی: نه‌لێی. ویرم: بیرم، یادم. واته‌: ده‌خیل خالۆ گیان خۆت له‌م سه‌فه‌رده‌دا به‌ ته‌نیا نه‌زانی، چونکه‌، قه‌سه‌م به‌ مهرگت، هه‌رچند تۆ ته‌شریف بردووه‌و خاك و خۆلی له‌شی منت به‌جێ هێشتووه‌، به‌لام نه‌ی دۆسته‌ گیانی به‌ گیانی به‌ که‌م گیانم هه‌میشه‌ هاوڕیته‌وه‌ تۆزی به‌ری پێی تۆ دینت به‌ چاویا بو‌ بینایی له‌ جیاتی کلّه. که‌واته‌ خوا نه‌کرده‌ نه‌ فه‌رمووی خه‌م و مه‌ینه‌ت وه‌فاو خۆشه‌وستی تۆی له‌ بیر بردوومه‌ته‌وه‌.
- (۵) وه‌رده‌ بو: خواردیته‌وه‌. کامین: کام. كه‌رده‌ بو: کردیته‌یان. مه‌عنای نه‌م شیعه‌وه‌ شیعه‌ری دواپی پینکه‌وه‌ دێ.
- (۶) دینت: دینت، چاوی به‌ کوه‌نتنت. وه‌نهم: لێم. واته‌: یاخوا شه‌رابی بی واده‌ی مهرگم خواردیته‌وه‌، وه‌ شه‌رتی یاران بی، تا دلّم بی به‌ش بی له‌ له‌زه‌تی چاوی بی که‌وتنت نه‌و که‌یف و خۆشی به‌م لێ حه‌رام بی که‌ جاران نه‌م کردو تۆ نه‌ت دێ.

جەستەى خەستەى خار سەوداىى خەجلى
با بەس بۆ، تاكەى، ئەى دل وەشى دل؟^(۱)
چەپ گەرد بى فرسەت شانا مۆرەى نەرد
عومرى بى ئاما، وىەرد، گوزەر كەرد^(۲)
زەحمەتەن خەلاس جە دوورى وەردە
بە ھووناو بەيۆ عومر وىەردە^(۳)

[۲]

جە گيان سىر وەردەى^(۴)

جە گيان سىر وەردەى، جە تەن ھەراسان
خالوى خەمىاي خەم خال خال خاسان^(۵)

(۱) خار: درك. مەولەوى لىرەوۈ لائەكاتەوۈ بە لاي لەشياو رووى قسەى تى ئەكاو ئەلى:
ئەى لەشى نەخۆشى دەردى درك و دالى مەينەت و شەرمەسارى، ئەم شادمانى يەى دلت
بەسە تاكەى؟

(۲) نەرد: يارى يەكە لە چەشنى تاو لە و شتى وا.. مەعناى ئەم شىعەرە و شىعەرى داوى
پىكەوۈ دى.

(۳) وەردە: خواردن. بەيۆ: بگەرپتەوۈ. واتە: گەردوونى چەپ گەرد بى مولەت مۆرەى
نەردى ھەلداو شادى و خۆشى يەكەى جارانى لى وەرگرتىنەوۈ، ئەوۈى تۆ دىت عومرى
بوو ھات بەسەر چوو، تازە ئىتر زەحمەتە رزگار بىين لە خواردىنى دەردى دوورى دۆستان
وۈ بە خويناو ھەلپشتنى چاومان رۆژانى رابردوومانو بۆ بگەرپتەوۈ. لە ھەندى نوسخەدا
لە جياتى «بە ھووناو بەيۆ» نوسراوۈ «ئەى ھوو تا بەيۆ» واتە: ئەى ھوو تا عومرى بە سەر
چوو ئە گەرپتەوۈ.

[۳]

(۴) مەولەوى ئەم غەزەلەى بۆ يەكى لە دوو كەس نوسىوۈ: يان شىخ يوسفى خەلكى دىيى
«نوسمە» لە نزيكى «پاۈ» يان ئەحمەد بەگى كۆماسى، چونكە تەنھا لە گەل ئەم دوو كەسە
بە وشەى «خالۆ» قسە ئەكا.

(۵) سىر وەردە: تىر خواردوۈ. خەمىيا: چەمىوۈ. واتە: ئەى خالۆى لە گيان تىر خواردوۈ
لە لەش ھەراسان بوو، وۈ ئەى بە ھۆى خالى خال خاسانەوۈ پىر بووى پشت كۆماوۈ...

نامه‌ی چون یاوا مولاچهزت کهرد
 بشۆ وه پا بۆس عه‌رز کهر جه رووی ده‌رد^(۱)
 واچه هه‌ی سه‌د جار «مه‌عدوومی» توفه‌یل
 په‌رساییت جه رووی گه‌رمی کووره‌ی مه‌یل^(۲)
 کۆ جه دووری من چ ته‌وره‌ن حالش
 کئی به‌ر مه‌که‌رۆ خه‌م نه‌ خه‌یالش^(۳)
 چون نه‌وی جه دین چون تۆیی دوور بۆ
 چه‌م لیلای، دل ته‌نگ، ته‌ن سفته‌ی توور بۆ^(۴)
 هه‌ر سات وه نه‌وعی ده‌ردش خه‌ته‌ر بۆ
 حالش چ ته‌وره‌ن خاکش وه سه‌ر بۆ^(۵)
 هام فه‌رد ناله‌ی دل، سه‌یرانگه‌ سته‌م
 هام ده‌رد دووی ده‌روون، خه‌م به‌رکه‌ر کۆی خه‌م^(۶)

- (۱) چون یاوا: که گه‌یشت. بشۆ: برۆ. پابۆس: قاچ ماچ کردن. مه‌عنای ئەم شیعره‌و دوو شیعری دواپی پینکه‌وه دئی. له هه‌ندئ نوسخه‌دا ئەم شیعره به‌م جۆره نووسراوه:
- نامه مک‌یانوون موانان په‌ریت گۆش ده‌ر وه نامه‌ی دێوانه‌ی سه‌رشیت. واته: نامه ئەتیرم بۆت ئەخویننه‌وه، گوئی شل که بۆ نامه‌ی دێوانه‌ی سه‌ر شیت.
- (۲) واچه: بلئی. توفه‌یل: خه‌مه‌تکار. په‌رساییت: په‌رسیووت.
- (۳) کۆ: که نه‌و. چ ته‌وره‌ن: چۆنه. به‌ر مه‌که‌رۆ: ده‌ر ئەما. واته: که نامه‌که‌مت پین گه‌یشت برۆ بۆ خه‌مه‌تی ئەو دۆسته‌ نازاره، قاچی زیاره‌ت که‌و به‌ ده‌ردو ناله‌وه عه‌ززی بکه بلئی هه‌ی مه‌عدوومی سه‌دجار به‌ خه‌مه‌تکار ت بئی، به‌ هۆی گه‌رمیی مه‌یل و خۆشه‌وستیته‌وه ئەحوالی منت په‌رسیوو، وه فه‌رمووبوت ناخۆ له‌ چی یابه‌و کئی خه‌م و خه‌فه‌ت له‌ خه‌یالی ده‌ر ئەکا... جوابی منیش له‌ شیعره‌ داها‌توه‌ کانا دیت.
- (۴) چون: وه‌ک. دین: دیتن، بینین. چه‌م: چاو. مه‌عنای ئەم شیعره‌و دوو شیعری دواپی پینکه‌وه دئی.
- (۵) سات: سه‌عات. خاکش وه سه‌ر بوو: قور به‌ سه‌ری.
- (۶) واته‌ یه‌ کینکی وه‌ک ئەو که له‌ چاو پین که‌وتنی یه‌ کینکی وه‌ک تۆ دوور بئی و لیلایی چاوی

تۆ خاسەن نەوتوول سەرو سەراوان
 خەم مدەى وە باد شنۆى سەركاوان^(۱)
 گا چون بۆى نەسىم وە رووى شەتاودا
 گا چون گول نەپای چۆرەى وە فراودا^(۲)
 سەیر لەرزەى نەرم سەوزەى سەر بەرزان
 سەفای گولالان سەد تەرزان لەرزان
 سوب نە سەر ملان سەيادان هام دەم
 شریخەى ماردم کلافەى کەل پەم^(۳)
 نەك چون ئەو پابەند قەلای شار دەرد
 جەى وە هار چون وەلگ پایزان رەنگ زەرد^(۴)

داھاتبی و دل تەنگی بۆ و لەشی سووتاوی خۆشەویست بۆ وەك کبۆی توور، وە هەر تاوی بە جۆرئ گرفتاری دەردی مەترسی لێ کراو بۆ، ئەبێ حالی چۆن بۆ، خاک بە سەری... حالی ئەمەیه: هاوارو نالەى دل هاوړئ یەتی، ستهم و جەوری رۆزگای سەیرانگایەتی، دووکەلی دەروون هاو دەردیەتی، کۆگای خەم و مەینەت خەفەت دەرکەری دلێەتی.

(۱) مدەى: ئەدەى. شنۆ: شنەى. مەعنای ئەم شیعەرە و سێ شیعەری پاشەوێ پیکەوێ دێ.

(۲) گا: گاهێ، دەمێك. پای: داوێنى.

(۳) واتە: پێی بلێ ئەمە بوو حالی مەعدوومی کە عەرزەم کردی، بەلام تۆ وە عزت زۆر باشە ئەى نەونەمامی دار سەروى سەراو، غەمی خۆت ئەدەى بە باى سەر کبۆەکان، وە جار جار وەك نەسىم کە بۆنى گولێ وە رگرتبێ و بە سەر شەتاوانا بپروا، تۆیش بە گوێ ئاوەکانا گوزەر ئەکەى، جار جاریش وەك گول کە لە داوێنى بەفراوی چۆراوگە بەستوودا روا بۆ بۆ خۆت گەشە ئەکە یت و تەماشای نەرمە لەرینەوێ سەوزە گیای سەر بەرزان ئەکە یت و لە سەفای گولالەى کۆبستانەکان ورد ئەبیتەوێ کە بە سەدان جۆر دێتە لەرزە، وە بەیانى یان بە سەر شاخەکانەوێ لە گەل راوچی یانداى و گوێ لە شریخەى تەنگی ماردم ئەگرى و سەیری خول خوار دێنەوێ کەوتنى کە لە کبۆی بە کۆزراوێ کان ئەکەى.

(۴) پابەند: پێ بەسراو، گیرۆدە. جەى: لەم. وەلگ: گەلای دار. واتە: وەك ئەو لە قەلای

ئاخ نه جههدو جهخت داخ زامهت سهخت
 بهرگ ماته م رهخت نارپهسایي بهخت^(۱)
 کزه ی خه م چون موو خه م په نهش وه رده ن
 دووریت خو یه کجار ته مامش که رده ن^(۲)
 وهخت جو ش دهر د کزه ی ناله ی سهرد
 گوم بو نه گيچاو گه رده لولول دهر د^(۳)
 نه و خه نده ی بي وهخت مه يو ش وه ده م دا
 مه گيلو ماچو نه و گيچ و ته م دا^(۴)
 نه ر هه ر نه و به خته ن، هه ر نه و تاله مه ن
 ديدم ديدنه يت نه للاو تاله مه ن^(۵)

☞

شاری دهر دو مهینه تا گرفتار نیت و بهم به هاره وهك گهلای درهختی پایزان رهنگت زهر د
 هه ل نه گه پاره.

(۱) جههدو جهخت: ههول دان و رهنج کیشان. زامهت: زهحمهت. رهخت: پو شاك. نا
 رهسایي: ناته واوی. واته: ئاخ و داخیه تی له بهر ههول دان و رهنج کیشان ی زوری، وه
 پو شاک ی بریتی یه له بهرگی خهفته که له ناته واوی بهختی یه وه پهیدا بووه.

(۲) خه م: چه مینه وه. واته: کزه کزی خهفته وهك موو به ئاگر هه ل قرچی به و جو ره
 چه ماند و به تیه وه.

(۳) گيچاو: گيژاو. واته: له کاتی جو ش ی دهر دو کزه ی هه ناسه ی ساردیا له ناو گيژاو و
 گه رده لولولی دهر دا گوم نه بی.

(۴) خه نده: پيکه نین. مه يو ش: دیت. مه عنای نه م شيعره و شيعری دوايي پيکه وه دیت.

(۵) تاله: «طالع»، بهخت. نه للاو تاله م: الله اعلم. واته: نه و زه رده خه نه ناوه خته که به سه ر
 ليروه وه یه له راستیدا له بهر شادی نیه، به لکو دیت و نه چی و له ناو گيژو ته می هه ناسه
 سارده که یا به زمانی حال نه لی نه گه ر بهخت و تالعم هه ر بهخت و تالعه پيشووه که م بی، ئیتر
 نازیم مه گه ر خوا خو ی بزانی ئاخو جار ئکی تر نه ت بینمه وه یا نه...

[۳]

جە سەردى مۆبەت

جە سەردى مۆبەت ئازىز بى گەرد
جۆى ھونناو دل جە دىدەم يەخ كەرد^(۱)
دەست بى رەحمىش دانە سىنەى شەوق
گەر وەردان نە جەرگ جەستەى ھەستى زەوق^(۲)
زەھر خەم شىەن نە كام شادىم
ھەر دەردەن مەيۆ موبارەك بادىم^(۳)
ھەناسەم رىزەى دل مارۆ ئەو بەر
سەر كەردەن زوخاو جە زام خەتەر^(۴)
مەينەت چون توجار وە مەتاي سەد تەرز
كەردەن نە دەروون نەواى شادى بەرز^(۵)

[۳]

(۱) موبەت: محبت، خۆشەويستى. جۆ: جۆگە. يەخ: سەھۆل. واتە: لەبەر ساردىي مەيلى
خۆشەويستە بى گەردە كەم جۆگەى خويئارى گەرمى دلّم لە ناو چاۋە كانما مەيى و بوو بە
سەھۆل.

(۲) وەردان: بەرداۋە. واتە: دەستى بى رەحمىي دا بە سەر سنگى شەوق و خۆشىما، وە
بە دەستە گرى بەردا لە جگەرى جەستەى قەۋارەى زەوق و شادىم.

(۳) شىەن: رۆيشتوۋە. كام: دەم. مەيۆ: دىت. واتە: لەبەر بى مەيلى يارە كەم ۋارى خەم و
مەينەت چۈۋەتە ناو دەمى شەوق و شادىم وە كارەساتىكم بە سەر ھاتوۋە ھەر دەردو
بەلەيەو دىت بۆ پىرۆزبایی لى كردنم.

(۴) رىزە: وردە. مارۆ: دىنى. ئەو بەر: بۆ دەرەۋە. واتە: بە ھۆى دل ساردىي يارەۋە دلّم
دافرەقاۋەكە ھەناسە ئەدەم وردە پارچە كانى بە دەم ھەناسە دانەۋە دىتە دەر، وە زوخاۋى
زامى مەترسى لى كراوم ھىئاۋەو لە رادە دەرچوۋە.

(۵) توجار: بازرگان. مەتا: مەتاع، شت و مەك. نەوا: ئاۋازە. واتە: مەينەت وەك بازرگان بە
شت و مەكى رەنگاۋ رەنگىۋە لە ناو دلما ئاۋازەى شادى بەرز كر دوۋەتەۋە.

دَلّ وُلّ وُلّ کـــه ردهن خـــه ده‌نگ دووری
 سۆچنان جه‌سته‌م دهرده مه‌هجووری^(۱)
 هانا هام‌ده‌ردان تاقه‌ت نه‌مه‌ندهن
 جه‌وره‌که‌ی ئازیز ریشه‌ی دَلّ که‌ندهن^(۲)
 به‌یدی وه لای من حالّم به‌دخالّه‌ن
 جه‌ دووری ئازیز ته‌ن کۆی زوخالّه‌ن^(۳)
 بزاندیّ خه‌م چۆن که‌رده‌نم پامالّ
 ده‌خیلم ساقی‌گه‌رده‌ن سیم قالّ^(۴)
 جامی جه‌ مه‌عجون دهرده‌نه‌و گاران
 دورد وامه‌نده‌ی به‌زمه‌که‌ی یاران^(۵)
 پیّم‌ده‌ر تا ریشه‌ی هه‌ستی که‌رۆ په‌ی
 قوربان تۆیج، نه‌ی چی، ده‌ستی به‌ر په‌ی نه‌ی^(۶)

(۱) وُلّ وُلّ: کون کون. خه‌نده‌نگ: تیر. سۆچنان: سووتاندووبه‌تی. واته‌: تیری دووری یار
 دلّی کون کون کردووم و دهردی فیراق له‌شی سووتاندووم.
 (۲) هانا: هاوار. نه‌مه‌ندهن: نه‌ماوه. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعری دوایی پینکه‌وه‌ دئی.
 (۳) به‌یدی: بێن. زوخالّ: خه‌لۆوز. واته‌: هاوار ئەمی هاوار دهرده‌کانم تاقه‌تم لا نه‌ماوه‌و
 سته‌می دۆست ریشه‌ی دلّی هه‌لکه‌ندووم، وه‌زعم ئاڤه‌حه‌ته‌ بێن به‌ لامه‌وه، له‌ دووری
 دۆست سووتام و له‌شم بووه‌ به‌کۆگای خه‌لۆز.
 (۴) بزاندیّ: بزاندن. که‌رده‌نم پامالّ: ریشه‌کیشی کردووم. سیم قالّ: زیوی پوخته. نیوه‌ی
 شیعری دووه‌می ئەم شیعره‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعره‌کانی پاشه‌وه‌و مه‌عنای له‌گه‌لّ ئەوانا دیت.
 (۵) مه‌عجون: شیلراو. ئەوگاران: گرفتاره‌کان. دورد: خه‌لّه‌ی بنی قاپی شه‌راب.
 وامه‌نده: پاشماوه.

(۶) که‌رۆ په‌ی: بکا په‌ی، له‌ بن بیپری. نیوه‌ی شیعری یه‌که‌می ئەم شیعره‌ مه‌عنای
 پینشه‌وه‌ی ته‌واو ئەکا، واته‌: ده‌خیلتم ئەمی مه‌ی گێڤ که‌ گه‌ردنت وه‌ک زیوی پاک وایه،
 پیاله‌یه‌کم له‌ پاشماوه‌ی شه‌رابی ئاهه‌نگی یاران بده‌ری که‌ وه‌ک دهرمانی دهرده‌داران

وہ تہرزہ کھی ویت من لاونہوہ
وہ مہقامی وەش خەم تاونہوہ^(۱)

با خاس خاس ھۆشم ھیچ نہمەنۆ پیم
بەل ئازیز وە خەیر رەحمی کەرۆ پیم^(۲)

[۴]

جە من تا دووری^(۳)

جەمن تا دووری ئەر سەد فرسەنگ بۆ
ئەر بۆ رازی بوو زوانم لەنگ بۆ^(۴)

بەلام چیش کەرۆو بەلام ھەم رازەن
فەلەک کەلەک چین چەنیم کەچ بازەن^(۵)

خەست و شیلراوہ، تا بیخۆمەوہ و ریشەى بوونم لە بن دا بپری. مەعناى نیوہى شیعرى دووھەمى ئەم شیعرە بە سراوہ بە دوو شیعرى باشەوہ.
(۱) لاونہ: بلاوئەنرەوہ. تاونہوہ: بتوئەنرەوہ.

(۲) نہمەنۆ: نہمیتى. بەل: بەلکو. واتە: کاکەى بلوئەر ژەن توئش دەس درئۆ کە بۆ بلوئەر کەت و خۆت ئاسایى بىم لاوئەنرەوہ، وە بە نہ قامیکى خوش خەم و خەفەتم بتاوئەنرەوہ، با ھیچ بیرو ھۆشم لانەمیتى بەلکو ئازیز بە خیرى خۆى رەحم پى بکا.

[۴]

(۳) مەولەوى ئەم پارچە شیعرەى بۆ جەنابى شیخ عومەرى بیارە ﷺ نووسیوہ لە وەلامى گلەبى کردنى ئەواکە بۆ مەولەوبى نووسیوہ بۆچى ناچى سەرى لى بەدا.

(۴) فەرسەنگ: فرسەق، فەرسەخ. واتە: من لە گەل دوورى دوستانا ئاشناىم نیە، ھەتاوہ کو ئە گەر ماوہى بەینى من و دوورى بيشگاتە سەد فرسەق، یاخوا ئە گەر رازى بىم بەو ماوہیە زمانم لال بى، بەلکو جەز ئە کەم بەینمان زۆرتربى، یانى ئەوئەندە موشتاقى نزیکىم.

(۵) چەنیم: لە گەل. واتە: بەلام چى بکەم بەلاو مەینەت ھارپیمە، وە گەردوونى قیل بازو کەلەک نەرەوہ لە گەلما رێک نیە، بۆیە ئەم توانیوہ بە خزمەت بگەم. لە تیوانى دوو وشەى «بەلام» دا «جناسى تام» ھەيە بە پى عیلمى بەدیع.

کارد مهینه تش ئیستیخوان کاوان
 «ضیا» ی دیده و دل مه گیرم تاوان^(۱)
 قه لای ویرم سهیل هووناو بهرده بی
 بورج ئاگایم ویران کهرده بی^(۲)
 کیشک چی خه یال خه فام سهنده بی
 دووکانچه ی بهدهن بی کهس مهنده بی^(۳)
 فرسه ت زانابی ته ریده ی قاتل
 یه که سر بهرده بی کالای گیان و دل^(۴)
 خه بهر بیم هوشم ئاما وه بهردا
 نه م لا گیان، نه و لا دل دام وه سهردا^(۵)

- (۱) کارد: کیرد، چه قوی گه وره. ئیستیخوان: ئیسقان. کاوان: قله شان دووه. مه گیرم: لیم مه گره. واته: کیردی دهر دو مهینه ت ئیسقانه کانی له شمی قله شان دووه بزه ناتوانم جووله بکه م، که واته توش تاوانبارم مه که نه ی رووناکی چاوی دلّم. له به کار هینانی وشه «ضیا» دا ئیشاره تیکی جوان هه به، چونکه له قه بی شیخ عومهر «ضیاء الدین» بووه.
- (۲) ویر: بیر. بورج ئاگایم: بورجی ئاگادار کردنه وه م. له گوئی ده لیاکانا برجیکی بهرز دروست نه کهن، وه له قه له پویه که ی دا چرا دانه تین بوئه وه ی که شتی یه واته کان له دووره وه بیینن وه ری ون نه کهن، نه وه پئی نه لّین بورجی ئاگادار کردنه وه. واته: لافاوی خوئناوی قه لای بیرى بردووم و بورجی ئاگادار کردنه وه می ویران کردبوو.
- (۳) کیشک چی: ئیشک چی. واته: خه م نه قل و فامی له ئیشک چی وجودم - که خه یاله - سه ندبوو، وه دووکانچه ی له شم بی کهس مابوه وه.
- (۴) ته ریده: «طریده»، دهر به دهر. واته: جه رده ی دهر به دهر و پیاو کوژ به هه لی زانی بوو سه رمایه ی بوونمی دزی بوو که دل و گیانمه.
- (۵) واته: که خه بهرم بووه وه هوشم هاته وه به بهرما روانیم بهم لاو بهو لاما سه یرم کرد نه گیانم ماوه نه دلّم، له داخانا دام به سه رما.

لادی ئیش سەخت، ساتی وهی رۆ وهی
 واتم چار نیەن مەر بشوون وه پەیی^(۱)
 دیم نالچە کەیی داخ دلەیی پەر جە هوون
 شەقلش هانە رووی گەرد رای دەروون^(۲)
 رەوان تەر جە هەرس وه سەد قە ترەو دەو
 تا وه مە کوگی ئاسەنە کەیی ئەو^(۳)
 لالام و نالام حاشات موشکولەن
 گیان فیدای تۆ بۆ یە بە لگەیی دلەن^(۴)
 سیوای تۆ ئازیز نەیی زەمانە دا
 کین گوزەر کەرۆ بەیی ویرانە دا؟^(۵)
 نە نیم نیگایی، نە کەرد تە ماشا
 چیدیش وینەیی مال یاران کەرد حاشا^(۶)

- (۱) لادی: تاوئک. بشوون: برۆم. وەپەیی: بە دوایا. واتە: تاوئک ئیشو ئازارم چەشت بە دەست ئەم کارە ساتەو، تاوئکی تریش هاوارو رۆ رۆم کرد، بە لام ئاخری وتم کە لکی نیە ئەبێ برۆم بە دوایانا بزائم بۆ کوئ براون.
- (۲) شەقل: نیشانە. را: رۆ. واتە: سەیرم کرد داخو خەفەتی دلەیی خوئناویم کە وەک نال بە قاچیا دا کو تراو، نیشانەیی بە جی هیشتوو بە تۆزی رینگای دەروونمەو.
- (۳) رەوان تەر: ساف تر. هەرس: فرمیسک. قە ترە: بازارە قە. دەو: را کردنی توند. مە کوگی: جینگای مە کو، پێ چال. مە بەس شوئینی شار دنەو هی مالی دزی یە. ئاسانە بە رەدەرگا. واتە: منیش بە پە لە بە شوئین پێ کە یا هاتم و رینگام هەل گرت تا گە یاندمیە مە کوگی ئاستانە کەیی ئازیزم.
- (۴) لالام: لالامەو. نالام: نالاندم. یە: ئەم. واتە: لێی پارامەو و نالاندم لایا و پیم وت دل و گیانم لای تۆ یە، وە ناتوانی حاشای لێ بکەیی، چش لە گیانم، بە لام ئەم شوئین پێ یە کە گە یشتوو تە بەر دەرگا کەیی تۆ نیشانەیی ئەو یە کە دلەم لە لای تۆ یە، بمدەرەو.
- (۵) نەیی: لەم. کین: کێ یە. بەیی: بەم. واتە: ئازیز، کێ بێ جگە لە تۆ لەم زەمانە دا روو بکاتە مالی ویرانی من. ئەمەش بە لگەیی کێ ترە لە سەر ئەو کەوا دل و گیانم لای تۆ یە.
- (۶) چیدیش: لە منیش. واتە: نە سەیری کردم، نە لایە کێ لێ کردمەو، حاشای لە دل و

[۵]

جیلوهی جهلای جام (۱)

جیلوهی جهلای جام دلّهی پر جه گهرد
 فهرمات پهی تهزییح ها رهوانهم کهرد (۲)
 پهریّ توّ خاسهن هر شام تا سهحر
 هر ژمارهی وهسلّ بالای دلّبر کهر (۳)
 نهك چون من «وضو» وه هونواو نهسته
 خهم سیواك، نمای مهینهتان بهسته (۴)
 نیشتهی گۆشهی تار نمازخانهی دهرد
 روو نه پای میحراو ههناسان سهرد (۵)

گیانی منیش کرد وهك حاشای له مائی یاران کردووه. بۆیه وامنیش هۆش و دلّم نهماوه، وه
 نهگهر نهیهم بۆ خزمهتی توو یارانی تر عوزرم پهسهنده. مهولهوی لهم شیعرهیا به
 شیویهکی وردو جوان ئیشارهت نهکا بۆ نهوه که خۆی دلّ و گیان بهخت نهکا له پیتاوی
 یارا، بهلام خهلکی مالّ بهخت نهکن.

[۵]

(۱) جارتکیان شیخ «عثمان سراج الدین» تهوئله ﷺ داوای تهزییحك له مهولهوی نهکا،
 نهویش تهزییحهکهی بۆ نهئیری و ئهم شیعرانهی بۆ نهنوسی.
 (۲) جیلوه: خۆ دهرخستن. جهلا: رووناکی. فهرمات: فهرموت. واته: نهی نهو دۆستهی
 که هۆی پاك بوونهوه و رووناکی جامی دلّ پر له تۆزه کهی منی، فهرموبوت بۆ تهزییح وا
 بۆم رهوانه کردی. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «گهرد» نووسراوه «دهرد».
 (۳) پهری: بۆ. شام: ئیواره. واته: تهزییح بۆ تو باشه هر له ئیواره وه تا سبهینئ ژمارهی
 گه یشتن به بالای یاری پئ بکه. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «هر شام سهحر»
 نووسراوه «هر شام، هر سهحر».
 (۴) وضو: دهس نوئیز. نهسته: سهندوو، گرتوو. نما: نوئیز. بهسته: دابهستوو. مهعناي ئهم
 شیعره و شیعره دوایی پئکه وه دئ.
 (۵) واته: نهك وهك من که دهس نوئیز به خوئنا و گرتوو وه خهم و مهینهت سیواکمه و نوئیزی

وہى «وضو» و نىما و وہى سىواكە وە
 جەى گۆشەى مىحرا و مزگى پاكە وە^(۱)
 دانەى مەرجانى ھەرس مەھجورى
 ھۆنىاي تاي كرژ رشتەكەى دوورى^(۲)
 پەى ژمارەى زىكر كزەى ئىش و نىش
 كافى يەن دەيدەم تەزىيىم پەى چىش؟^(۳)

[۶]

جە دوورىت^(۴)

جە دوورىت دەروون مەوج دەرياي ھوون
 مدو وە جەمدا، بەلام چىش كەروون^(۵)

مەينەتم دابەستوو وە لە سووچى تارىك مزگەوتى دەردا دانىشتووم رووم كردوو وە تە
 مىحرابى ھەناسەى سارد.

- (۱) وەى: بەم. جەى: لەم. مەعناى ئەم شىعرە و دوو شىعرى دوایى پىكە وە دىت.
- (۲) مەرجانى: وەك مەرجان. مەرجان رەگىكى سوورى دەليايى يە وەك پەنجەى دەس. ھۆنيا: ھۆنراو. تا: تال.
- (۳) واتە: من بەم جۆرە دەس نوژو سىواك و نوژو وە، وە لەم سووچە پاكەى مىحرابى مزگەوتا، دەنكە دەنكەى فرمىسكى مەرجان رەنگى دووريم كە بە تالى كرژى دەزووى ھىجران ھۆنىومەتە وە، بەسمە بۆ ژمارە كردنى كزەى ئىش و دەردى خۆم، ئىتر تەزىيىم بۆ چىە گيانە كەم.

[۶]

- (۴) مەولەوى لە ۱۲۹۱ى ھ ئەم پارچە ھەلبەستەى نووسيوە بۆ مەحمود پاشاى جاف كاتىك كە پاشا مالى لە بەغدا بوو.
- (۵) واتە: لە دوورى تۆ ئەو نەندە دەروونم پپ بوو لە خوئنا، شەپۆلى دەلياي خوئىن ئەدا بە چاوە كانما وە لەوانە يە خوئىن لە چاوە كانمە وە بىتە خوارە وە، بەلام من ئەبى چى بكەم تا لەم لافاوە بەغدا نەبا؟ لە شىعرە كانى پاشە وە دا باسى ئەو چارە يە ئەكا كە كردوو يە تى لە روو وە.

پاتەخت مەحمود «دارالسلام»ەن
 مەنچ کەمى فام ئەياز جەلامەن^(۱)

ئەيازت فاماش تەفەول کەر دەن
 سەلامەتى تۆش وە یاد ئاوەردەن^(۲)

وە خارو خاشاک موژەى چەسپىدە
 سەد بەستەن نە دەور سەرچەمەى دىدە^(۳)

وەر نە دەجلەى غەم توغیان کەر دەبى
 تائىسە چەند جار بەغداش بەردەبى^(۴)

(۱) «دارالسلام»: لەقەبى شارى بەغدايە. مەنچ: مەنیش. ئەياز: وەزىرە كەى سولتان مەحمودى غەزەنەوى يە، ليرەدا مەبەس لىي مهولهوى خۆبەتى. مەعناى ئەم شىعرەو شىعرى دوايى پىكەو دەى.

(۲) فاماش: فامى. تەفەول: جارەن عادت بوو دىوانى خواجە حافىزى شىرازى يا هەر كىتەبىكى فال گرتنەو وەيان ئە كەردەو بە نيازى ئەوئى دىپرى يە كەمى ئەو لاپەرەيەى كە دەر ئە كەوت شىعەرئەك يا وشەيەكى واپى لە گەل ئامانجە كەيانا بگورنجى، ئەوە پىي ئەوترا تەفەول. هەر وەها ئەم تەفەولە ئەوەشى گرتووەتەو كە چاوپى كەوتنى دۆستىك يا شتىكى جوان يا بىستنى وشەيەكى خۆش نىشانەى خىر بى. واتە: بەغدا كە نشىنگەو پايتەختى مەحمود پاشايە، مەنیش كەمىكەم لە عەقلى ئەياز هەيە، ئەوەم بە خەيالاً هاتووە كە ناو برانى بەغدا بە «دارالسلام» بگەم بە نىشانەى خىر كەوا تۆ هىچت لى نابى و سەلامەت ئەبىت.

(۳) خار: دىك. موژە: برزانگ. چەسپىدە: بە يەكەو نووسا. سەد بەستەن: بەستىكى دروست كەردووە. سەرچەم: سەرچاوە. واتە: بە دىك و دالى برزانگە كانم كە لە تاوى زۆرى گريان نووساون بە يەك، بەرى سەرچاوەى چاوم گرتووە، بۆ ئەوئى شەپۆلى خوئى دەروونم بە دەشتى گەرميانا نەيەتە خوارەو بەغدا بيا.

(۴) وەر نە: ئەگىنا. واتە: ئەگىنا بە هۆى خوئناوى چاوە كانمەو دەجلەى خەم و مەينەت لىشاوى ئە كەرد، وە تائىستا چەند جار بەغدا ئاوە بىرد.

[۷]

جۆراب چون من زامان^(۱)

جۆراب چون من زامان نەسرەفتە
وہ سەر پەنجەى پای ئىستىغنا کەفتە^(۲)

بەدبەختى چون من تەن کەفتەى کۆيى
يا خەيال خامى ئەبلە چون تۆيى^(۳)

ئەو روتبەى نازك تۆ وە دەروون بەرد
جە رووى گوستاخى تۆ ئارەزووت کەرد

لەب وە تەماى دل چەند حەسرەتش بەرد
پيش ئاۋلە کەرد فرسەتش ناوہرد^(۴)

[۷]

(۱) وا دەر ئە کەوئ مەولەوى ئەم پارچە شىعرەى بۆ ئەو و تېبى کە گۆرەوى يەكى يى
كەلكى بوويى و بە تەما بوويى لە گەل برادەر ئىكى بى گۆرپتەو بە گۆرەوى يەكى باش، بەلام
ئەم داوايەى لى نە کردبى بە هيواى ئەو کە ئەو خۆى بۆى بگۆرپتەو، کەچى ئەو يش
هيچى نەوتبى و مەولەوى ھەلە کەى لە کيس چوويى. ئەمجا بەم شىعرانە قسەى لە گەل
گۆرەوى يەكەى کردبى و سكالای دللى خۆى ھەل رشتبى.

(۲) جۆراب: گۆرەوى. ئىستىغنا: ئيش پى نەبوون. کەفتە: کەوتوو. مەعناى ئەم شىعرەو
شىعرەکانى پاشەوہى پىکەوہ دى.

(۳) تەن کەفتە: لەش دا کەوتوو. ئەبلەھ: نەفام.

(۴) پيش: پى، قاچى. ئاۋلە: تولۇق. واتە: ئەى گۆرەوى كەسىكى زام نەسرەوتورى وەك
من، كە لەبەر پىتوست پى نەبوون و كەلك پىو نەمان كەوتوتتە سەر لووتى پىم، منى
بەدبەختى لەش سووتاوى سەر كىوان بە هيواى ئەو بووم تۆ ئەو پاىە بلندەت دەسكىر
بىيى كە ئەو دۆستە بکاتە پى، وە تۆى نەفامى خەيال خاويش ھەر ئەو ئارەزووت ئە کرد.
بەلام من بە هيواى رەزا بوونى برادەرە كەم وە بە هيواى ئەو کە ئەو خۆى داوا بکا، ئەوہندە
لېوم جوولاندهو وە هيچم نەوت تا پى لېوم بوو بە تلۇق، وە ھەلە كەم لە کيس چوو، وە
جگە لە خەفت خواردن هيچم بۆ نەمايەوہ.

[۸]

جه بن کەس (۱)

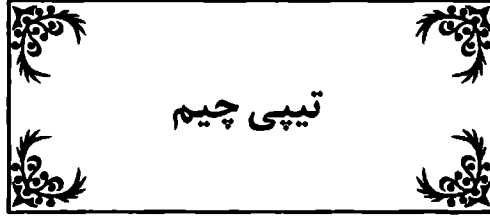
جه بی کەسی ویم تۆم کەردەن وه کەس
نه به کەس شیای، نه به نیمه کەس (۲)

سه ره جه راستی کەردەنم توفهیل
من مهجنوون تۆم، تۆم کەردەن وه لهیل (۳)

[۸]

- (۱) مهولهوی لهم دوو شیعرهی داگلهیی له دۆستیکی هیچ لێ نه هاتوی نه کا.
(۲) واته: له بهر بی کەسی خۆم تۆم کرد به کەسی خۆم، کهچی تۆ نه به کەس بووی بۆم
وه نه به نیوه کەس وه ره نجم بی هووده بو.
(۳) توفهیل: «طفیل»، خزمه تکارو شوین که وتوو. واته: من به راستی و دل پاکي سه ری
خۆم کردوو به خزمه تکارو شوین که وتوو تۆ وه خۆم کردوو به مهجنوونی تۆ تۆم
کردوو به لهیلی خۆم.

تیپی چیم

[۱]

چون وه لگ شادس (۱)

چون وه لگ شادی من وای دووری له ییل
وه یشووم بهرد نهو ههرده نهو رستهی سو ییل (۲)

گیچ سهر کاوان جه سه ردهی بین که ییل
بو مه دان چون بو ی بی وه فایی له ییل (۳)

بی دهس بی چنار زیز خاتر ریش
به ل خاکیش که رو وه سه ردا په ی ویش (۴)

وی کۆل وهی وه کۆل په ی زهردان دهرد
ماساوه نه سه راو ریژان هه رزان کهرد (۵)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم غەزەلە ی بۆ دۆستێکی جافی نار دووه که له کورستان ماوه تهوه له گه ل
عیلا نه گه زاوه تهوه بۆ گهرمه سیتر، داوای لی نه کا که بگه ریته وه و پینی نه لی دره نگه.
(۲) وه لگ: گه لا. وا: با. وه یشووم: وای شووم، بای نه گبهت، مه بهس بای سارده. نهو
رسته: تازه رهنگ کراو. سو ییل: سهیل، نه ستیره به که پایزان نه که وی. واته: وه که چون بای
دووری له ییل گه لای دره ختی شادی منی وه راندووه، سارده بای پایزیش گه لای داره
زهرد هه ل گه راوه کانی بردووه به کیوانا، مه بهسی نه وه گه لا به داره وه نه ماوه و زستانی
نزیک بووته وه.

(۳) گیچ: پیچ و نه سرم. کاوان: بهرزیایی به کان. که ییل: پپر. بو: بوون. واته: پیچ و لوفه ی
شاخه کان پر بوون له سهرما، وه بو نی سهرمایان لی دیت وه که بو نی بی وه فایی یار.

(۴) واته: دار چناره کان له بهر نه وه که گه لایان داوه ریه، بی دهس که وتوون و زویرو
بریندار بوون، ئیتر مه گه ر گل بکه ن به سهری خو یانا له بهر دارزانی بهر گه که یان.

(۵) وی کۆل: بی یه کۆله. زهردان دهرد: نه وانه تووشی زهردووی هاتوون. ماساوه: ماسی.
ریژان: که وتن. واته: دار بی یه کۆله کان له بهر سهرمای پایز دهردو به لا چوه ته کۆلیان، وه
نه وه نده ورده گه لای تالیان داوه راندووه بۆ ناو رووباره کان، ماسی یه کان هه موو مردوون.
که وتوونه ته سه ر ئاو، وه ماسی زۆر بووه بۆ نه وانه ی گرفتاری دهردی زهردووین و

کۆچ کەردەن خاسان، چیه‌ری ئیلاخان
 داوۆ وە هەمدا دیسان نە داخان^(۱)
 رۆی حەشر دووری گەردەن بی گەردان
 بی‌واده پیر کەرد کاوان سەر هەردان^(۲)
 هەور نەو زار زار کلاو ئەو کلاو
 مە گیلۆ ئەسرین مەپرزۆ وە تاو^(۳)
 ماچی ئەویش دەرد هەجرانش وەردەن
 یا چون من بالای نازیز گوم کەردەن^(۴)
 وینە ی عوقدە ی پیچ ریشە ی ئەروا و دل
 بەستە بۆ جە نم خووی مۆبەت زەنگل^(۵)

پێوستیان بە ماسی یە تەماشای بکەن تا چاک ببنەو. وە لە کوردەواریدا مەشهورە
 زەردووی دار سەیری ماسی بکا چاک ئییتەو وە دەردە کە ی تووشی ماسی یە کە ئەییت.
 (۱) خاسان: جوان خاسە کان. چیه‌رە: روو. ئیلاخ: کۆستان. داوۆ وە هەمدا: داویانە بە یەکا.
 واتە: هەموو روۆخسار جوانە کان لە کۆستان کۆچیان کردو وە هاتوونە تە خوار لە بەر سەرما،
 وە ئەو کۆستانانە دیسانە وە لە داخی کۆچ کردنی کچە شوخە کان روویان گرز کردو وە تەو.
 (۲) رۆ: رۆژ. واتە: دووری نازیزە گەردن بی گەردەن کە ئەو نەندە ی رۆژی حەشر
 ناپەختە لای شاخە بەرزە کان، ئەو شاخانە ی بی وادە پیر کردو وە سەریان سپی کردو وە.
 مەولەوی لە م شیعەر یا تەشبیهتیکی زۆر ناسکی کردو وە: شاخە کانی شوبهاندو وە بە
 ئینسانی دلدار، وە بەفری قەلەپۆپە کانیانی شوبهاندو وە بە مووی سەری دلدارە کان کە
 لە بەر خەم خەفەت بی وادە سپی بوو بی
 (۳) نەو: نوێ، تازە. زار زار: بە عاجزی و زویری یەو. کلاو: بەرز ی. مە گیلۆ: ئە گەپ ی.
 مەپرزۆ: ئە پرژ ی. واتە: هەوری تازە بە عاجزی یەو بە سەر بەرزایی یە کاندای ئە گەپ ی و بە تاو
 فرمیسک لە چاوە کانیەو ئە پرژ ی.
 (۴) ماچی: ئە لێ ی. وەردەن: خوار دو وە. واتە: ئە لێ ی ئەویش دەردی دووری چەشتو وە،
 یان وە ک من بالای نازیزی گوم کردو وە وای ئە گەپ ی و ئە گری.
 (۵) عوقدە: گری. ئەروا: ئەرواح، گیان. بەستە بۆ: بەستیی تی. خوو: ئارەق. زەنگل:
 زەنگلە. مەعنای ئەم شیعەر و شیعری دوا یی پێکەو د ی.

سیلسیله‌ی پیچ پیچ زولف نازاران
 زهنگله بهستهوه جه دانه‌ی واران^(۱)
 قازان چون یاران ئاواته خوازن
 قه‌تاره بهستن مه‌که‌ران رازان^(۲)
 بی له‌یل، ئاخ، ئامی، جه ئیلاخه‌وه
 په‌ی ئاخ داخ ته‌ک دان به «ئاخ داخ» وه^(۳)
 جه‌یرانان گه‌ل گه‌ل تازه که‌رده‌ن مه‌یل
 فه‌ر وستنه‌ن ئه‌و زی‌د پای هه‌رده‌ی دوجه‌یل^(۴)

(۱) سیلسیله: زه‌نجیر. واران: باران. واته: هه‌ر وه‌کو چۆن ریشه‌ی گیان و دل به‌نمی
 ئاره‌قی خو‌شه‌ویستی و مه‌یلی ئازیزان گری ئه‌به‌ستی و ئه‌پنچری به‌یه‌کا، هه‌روه‌ها
 زه‌نجیره‌ی زولفی یارانیش قه‌تره‌ی بارانی وه‌ک زنگله‌ پیا شوپ بووه‌ته‌وه. چۆنیه‌تی و
 جوانیی ئه‌م شوبه‌اندنه‌ به‌ بیر کردنه‌وه‌یه‌کی ورد نه‌بی دیار نادا، چونکه‌ له‌ لایه‌که‌وه
 ته‌شبهیی «محسوس» به «معقول» وه‌ له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ته‌شبهیی «مرکب» چونکه‌ چ له
 لای «مشبه» وه‌ چ له‌ لای «مشبه به» یه‌وه هه‌ر دیمه‌ن سه‌رنج ئه‌درتت.
 (۲) قازان: قازه‌کان. مه‌که‌ران رازان: قسه‌ ئه‌که‌ن. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ره‌ و شیعی دوا‌یی
 پینکه‌وه‌ دئ.

(۳) ئامی: هاتن. ته‌ک دان: پالیان داوه. ئاخ داخ: کینۆکه‌ له‌ نزیکه‌ قه‌سری شیرین. واته:
 قازه‌کانی کوستان له‌به‌ر سه‌رمای زستان هاتنه‌وه‌ بو‌گه‌رمه‌سیتر، وه‌ وه‌کو هاو‌پری‌یانی
 موشتاق ریزان به‌ستوه‌وه‌ قسه‌ ئه‌که‌ن، به‌لام داخی گرانم له‌یلان له‌گه‌ل نه‌بوو، به‌ داخ و
 حه‌سره‌ته‌وه‌ به‌ ته‌نیا هاتنه‌وه‌، وه‌ داخی بی له‌یلیدا پالیان داوه‌ به‌کیوی ئاخ‌داخه‌وه‌. له
 هه‌ندی نوسخه‌دا له‌ جیاتی «جه‌ ئیلاخه‌وه‌» نووسراوه «جه‌ له‌یلاخه‌وه‌». له‌ ییلاخ
 ناوچه‌یه‌کی کوستانی یه‌ له‌ کوردستانی ئیران.

(۴) جه‌یرانان: ئاسکه‌کان. فه‌ر وستنه‌ن: فه‌ریان خستوه‌ته‌. زید: نیشتمان، جینگای له
 دایک بوون. دوجه‌یل: شوته‌که‌ی مه‌جنونی له‌یلا، مه‌به‌س لیره‌گه‌رمه‌سیتره‌. مه‌عنای ئه‌م
 شیعه‌ره‌ و دوو شیعی دوا‌یی پینکه‌وه‌ دئ.

چەم سىياوھ كەي وە ناز دىياكەم
 سەر رەوئىلە كەي جە رەم جىياكەم^(۱)
 ھالاي سەرمەستەن وە شىنۆي لە يىلاخ
 بۆي نەو پايزش نامان وە دەماخ^(۲)
 شەمال شۆ ھۆر كەر بدەر بى درەنگ
 سەيل و تەم زەردى دىدەو دۆ و رەنگ^(۳)
 ھوونەي سەيل چەم وە شە تاوان دا
 تەم دۆ وە رووي زاخان كاوان دا^(۴)
 زەردى رەنگ نە وە لىگ نە و توول نە مامان
 تاليش مالووم بۆ نە و پايز نامان^(۵)

(۱) وە ناز دىياكەم: بە نازەو ھەرواڭيەكەم. سەر رەوئىل: سەر گەلە. رەم: گەلە. لە ھەندى ھوسخەدا لە جىياتى «دىياكەم» و «جىياكەم» نووسراو «دىياكە» و «جىياكە» وە لە جىياتى «سەر رەوئىلە كەي» نووسراو «سەر دەلىلە كەي» واتە: پىشەنگى رىڭگا پىشان دەرە كان.
 (۲) ھالاي: ھىشتا. شىنۆ: شىنە. واتە: ئاسكە كان كۆمەل كۆمەل مەلىيان تازە كر دوو تەو ھەتوونە تەو ھە بۆ گەرميان و فەرو بەرە كە تىان خىستو ھەتە مەنزىگەي ياران، كە چى لە گەل ئەم سەرماو سۆلەدا كە كۆچى بە ھەموو ھاوئىنە خۆرە كان كر دوو تەو ھە بۆ گەرمەسىر، ھىشتا ئاسكە چاۋرە شەكەي مەن سەرمەستى شىنەي كوئىستانەو بۆنى پايز نەي داو ھە كەللىھى. مەبەسى مەولەوى لە ئاسكە كان دەستەي نازاران، وە مەبەسى لە ئاسكە كەي خۆي خۆشەويستەكەي خۆبەتى.

(۳) شۆ: بېرۆ. بدەر: بدە. مەعنەي ئەم شىعەرەو دوو شىعەرى دوايى پىكەو ھەي.

(۴) ھوونە: بە خور رۆبىشتەن.

(۵) لىش: لىي. مالووم: مەعلووم، ئاشكرا. واتە: مادەم ئازىز ھىشتا ئاڭاي لە سەرماي پايز نى، شەمال تۆ بە بى تەفرە پى دان ھەلسە بېرۆ لافاۋى چاۋە كانم و تەمى دۆم و زەردىي رەنگم لە گەل خۆت بى، لافاۋى بە خورى چاۋە كانم ھەل كە بە چەمە كاندا، تەمى دۆ كەم بىنرە بۆ شاخە كان، زەردى رەنگىشم بدە لە گەلەي توولە نەمامە تازە كان تا ئازىز سەيرى

مه پهرسو بهو مهیل بی سامانه وه
 های چ خه بهرن جه دامانه وه^(۱)
 واچه پر جه تو جه وی فهراموش
 من دیم، تو حالش نه ژنه وی وه گوش^(۲)
 دیده ش یه ند خه یال بالات بی تیش دا
 راگهی خاونه بی بویه رو پیش دا^(۳)
 یه ند گیلان بهو دهر د شهر نه دهر وون دا
 با بوی دهر د مارو وه رووی هاموون دا^(۴)
 زایفیش گره وه جه کا به رده بی
 بای هه ناسهی سهر د گیچ پیش وه رده بی^(۵)

نهم لافاوو ته م و گه لا زهردانه بکاو بوی دهر که وی که وه رزی پایز هاتوره، به لکو ئیتر ماتل
 نه بی له کوستان و بگه پرتنه وه بو لامان.

(۱) های: نهمه. مه عنای نهم شیعره و شیعرای دوایی پیکه وه دئ.
 (۲) واچه: بلئی. وی: خو. نه ژنه وی: نه بیسی. واته: نهی شه مال که تو لافاوی چاومت
 هه ل کرد به چه مه کاناو ته می دلتم بهرز کرده وه به شاخه کاناو گه لای نه ونه مامه کانت به
 رهنگی زهردم ره گ کرد، نهو دوسته مهیل بی نه اندازه یه لیت نه پرسنی دهنگ و باسی
 دهشت چیه، تیش بی بلئی عاشقه که ت که پره له خو شه ویستی تو له خوئی خالی و بی
 ناگایه، من به چاوی خویم دیم حالی نه وه نده ناخوش بوو یاخوا تو به بیستن نهی بیسی.
 (۳) یه ند: نه وه نده. راگه: رنگا. خاو: خه. بویه رو: تی پهری. واته: / چاوه کانی نه وه نده
 وینهی بالای تو یان تیابوو رنگهی خه ویان تیا نه نه بووه وه پیا یانا تی پهر بی، وه خه وی لی
 نه نه که وت.

(۴) گیلان: گه پاره. مارو: دیتی. هاموون: دهشت و دهر. واته: به دهر دئ له دهر وونه وه
 سهر کرد و یه وه نه وه نده گه پاره، با بونی دهر ده که ی دیتی به ولاتا.

(۵) زایفیش: زه عیفی. گیچ: خول. واته: نه وه نده لاواز بوو بوو لاوازیه که ی گره وی له کا
 بردبوه وه بای هه ناسهی سارد خولی بی خوارد بوو.

گىچ مەۋەرد پۈۈشش بە ھەناسەۋە
سروەى پۈۈش مەۋات جەرۋى تاسەۋە: (۱)

ئازىز شۇخ شەنگ شىرىن تارەنى
ئاهوۋى بى ئاهوۋى ۋەش رەفتارەنى: (۲)

جەلەۋ جەلەۋ گەل سى تەتاران
دىن دىدەكەت ۋە چەم مداران: (۳)

ئىلاخان سەردەن بازشان، ئامان
گەرەسىر ۋەشەن بۆرى ۋە دامان: (۴)

تاگىران ياران ئاهون رەم رەم
باجت ۋە گەردن، خەراجت ۋە چەم: (۵)

(۱) گىچ مەۋەرد: خولى ئەخوارد. سروە: ئەۋ دەنگەى لە پۈشەۋە دىت بە دەم باۋە. مەۋات: ئەىوت. مەعنەى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى دۋاىى دا دى.

(۲) تار: تاق كەۋتن. ئاهوۋ: ئاسك. بى ئاهوۋ: بى عەيب. واتە: پۈۈشى لەشى عاشقە داماوەكەت خولى ئەخوارد بە دەم باى ھەناسەى ساردەۋە، ۋە بە سۆزۈ ئىشتىاقەۋە ئەىوت ئازىزەكەم تۆ ئاسكىكى جوانى شۇخ شەنگى بى عەيبى، ۋە زۆر جوان تار ئەكەۋى لە ئاسكەكانى تر.

(۳) جەلەۋ جەلەۋ: جەلەب جەلەب، كۆمەل كۆمەل. سى تەتاران: ئاسكە تاتارىيە سىيەكان. دىن: دىتن. ۋە چەم مداران: چاۋەپىنى. واتە: گەلە ئاسكە سىيە تاتارىيەكان چاۋەپىنى چاۋپىن كەۋتنى چاۋتن.

(۴) بازشان: بەجىيان يىلە. ۋەشەن: خۆشە. بۆرى. ۋەرەۋە. واتە: كويستانەكان ساردن، دەخىلتم دەسىان لى ھەل گەرە، گەرميان خۆشە ۋەرەۋە بۆ داۋىنى چيا.

(۵) گىران: بگرن. رەم رەم: رەۋگ رەۋگ. چەم: چاۋ. واتە: ۋەرەۋە بۆ گەرميان تا كۆمەلى ئاسكەكان - كە يارەكاتتن - باجت بگرنە ئەستۆى خۇيان ۋە خەراجت لە سەر چاۋ بۆ دانىن ۋە بۆت بەپىن. مەۋەلەۋى كە باسى گەردن ۋە چاۋ ئەكا ئەۋى ئىشارەت بۆ ئەۋە بكاكە جوانى گەردن ۋە چاۋى ئاسك بە ناۋبانگە.

[۲]

چهرخه یه تۆنی^(۱)

چهرخه یه تۆنی ئەهی مه یله کهردی
 بهخته یه تۆنی شادی ئاوهردی^(۲)
 خه مه فرسه تی، ئامانه زامان
 ده رده مۆله تی نامه ی له یل ئامان^(۳)
 ته حریر خورده ی ریحان بیزه کهت
 ته قریر شیرین شه کهر ریزه کهت^(۴)
 یاوا وه سهروه خت خهسته ی ده رده کهت
 مه له م دا نه زام دووری که رده کهت^(۵)

[۲]

(۱) مهولهوی جارێکیان ئهروا بۆ «تهوتله» بۆ زیاره تی شیخی «بهاالدین» رحمه الله چه ند روژی لهو ئی ئەمینیته وه، به لام چونکه شیخ نه خوش ئەبی ناتوانی چاوی پین بکهوئی، لهو بهینه دا شیخ نامه یه کی بۆ ئەنیرئی وهه والی ئه پرسئی، ئەمیش به م شیعرانه وه لامی ئەداته وه.
 (۲) چهرخه: ئەهی فه له ک. یه تۆنی: ئەمه تۆی. کهردی: کردت. مه عنای ئەم شیعره و شیعی دیوایی پینکه وه دی.
 (۳) خه مه: ئەهی خه م. ده رده: ئەهی ده رد. ئامان: هاتووه. واته: ئەهی فه له ک ئەمه تۆ بووی ئەم مه یله ت له گه ل کردم، وه ئەهی به خت ئەمه تۆ بووی شادی و خوشیت هیئا، توخوا سا ئەهی ده رده و خه م مۆله تم بدن نامه ی له یلم بۆ هاتووه با بیخوینمه وه.
 (۴) ته حریر: نامه ی نووسراو. خورده: ورد. ریحان بیز: ئەو خه ته ی که خه تیریحانی له بهر چا و ئه خا. «ریحانی» جۆره خه تی که. ته قریر: قسه. شه کهر ریز: ئەوه ی شه کری لئ ئەوه ری.
 (۵) دووری که رده: ئەو زامه ی که دووری کردوویه. واته: ئەهی خو شه وسته که م نامه خه ت ورده کهت گه یشت که ئەوه نده جوان بوو خه تی ریحانی له بهر چا و ئه خست، وه قسه جوانه کانت هانت که شه کریان لئ ئەوه ری وه که و تنه فریای دۆسته کهت که گرفتاری ده رده ت، وه بوون به مه له م بۆ ئەو برینه ی که به هۆی دووری تووه په یدا بوون.

من کینان خامهت وه یادم که ردهن
 حوسنت زیاد بو پهی دلان به ردهن^(۱)
 جه مینت هر سات نه جه لایئ بو
 هر جه لا پهی من وه به لایئ بو^(۲)
 نیم نیگات ره فیق تیر نه ندازی بو
 دلهی من نیشان نه جان بازی بو^(۳)
 واتم مهیل دل، پهی که سئ که سهن
 جه تن خوی سوجهت زاهیری وه سهن^(۴)
 خه یالم که فتهی ئاسانه کهی تون
 چ حاجت زاهیر ئاماو ئاموشون^(۵)
 دیام خهیر دووریت زورش ئاوه ردهن
 ئامانئ به لکم ئینه چه پ گه ردهن^(۶)
 هر پاسه شادیش نیهن بهینه تش
 بهل بی به قا بو سزاو مهینه تش^(۷)

- (۱) کینان: کیم. خامهت: قهلمه کهت. واته: من کیم قهلمه کهی تو هیئاومیه ته وه یاد، یاخوا جوانیت همیشه روو له زیادی بی بو فراندنی دلی دلداران.
- (۲) جه مین: جه بین، روخسار. سات: سه عات. واته: یاخوا روخسارت هر تاوی تیشکیک بداته وه، وه هر تیشک دانه وه په کی به لایه ک بی بو من.
- (۳) جانبازی: گیان بهخت کردن. واته: یاخوا همیشه روانیت به لاچاو وه ک تیر ته قاندن واین بو کوشتنی یاران، وه دلی منیش بی به نیشانهی و له گیان بهخت کردنا بی.
- (۴) تن خوا: جیانی. وه سهن: به سه. مه عنای ئه م شیعره و شیعی دوایی پیکه وه دئ.
- (۵) که فتهن: که وتوو. واته: وتم بو که سئ که س بی خو شه وستی دل به سه و پیوست به هاتنی خوی ناکا، منیش خه یالم همیشه له بهر ده رگای تودا که وتوو، ئیتر چ ئیحتیاجی به کم هه به بو هات و چ ی ئاشکرا.
- (۶) دیام: سه یرم کرد. ئامانئ هاتم. مه عنای ئه م شیعره و دوو شیعی دوایی پیکه وه دئ.
- (۷) هر پاسه. هر وه ک. بهینه ت: وه فاو بهین.

سیر ساوون وە چەم ئەو پالای بی گەرد
 چیش ھەر زیاد کەرد دەرد وە بان دەرد^(۱)
 وەشلە وە مەینەت وەخت مەھجووری
 سەدرەحمەت ئەو قەبر دووری و رەنجووری^(۲)
 ئەر سەد تۆی دەروون پەریت قەقنەس بی،
 یانە ی دڵ وە یاد ئاوا بی بەس بی^(۳)
 ئیسە ھەسرەتان، بێم بەد ئەندیش
 ھەر یەك جە لایئ مەکیشۆم پە ی ویش^(۴)
 خوسوس تۆ وە ی رەنگ مەوینوون دلگیر
 چمان دەروونم مەپیکان وە تیر^(۵)

(۱) سیر: تیر. ساوون: بسووم. پالای: کەوش. چیش: کەچی. واتە: بەلام دیتم سوودی نیە، دووریت زۆری ھیناوە بۆم، وتم با برۆم، ئەمە خواپە گەردوون وەك خۆشی یە کە ی زۆر دەوام ناکا، بەلکو سزاو مەینەتیشی زۆر درئژە نەکیشی وە چاوم بە یار بکەوئ و تیر تیر کەوشە بی گەردە کانی بێنم بە چاوە کانما، کەچی دەردی زیاد کردم و چاوم بە یار نە کەوت.
 (۲) وەشلە: خۆزگە. ئەو: لە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری دواپی پیکەو دەئ.
 (۳) ئەر سەد: ھەرچەند. تۆی دەروون: تۆی ناو سەك. پەریت: بۆت. واتە: خۆزگە بە دەردو مەینەتە کە ی زەمانی دووری، وە رەحمەت لە و گوۆرە تاریکە ی فیراق کە ئەوسا تیا ئەژیام، ھەرچەند ناوسکەم بۆت سووتابوو، وە بووبوو بە قەقنەس، بەس نەبوو مائی دلەم بە یاد کردنەو ت ئاوەدان بوو.
 (۴) بێم: ترس. بەد ئەندیش: رەقیبی نیاز خراب. مەکیشۆم: رام ئەکیشی. واتە: ئیستە داخ و خەفەت و ترسی بەدکار ھەریە کە لە لایە کەوہ رام ئەکیشن بۆ لای خۆیان.
 (۵) وە ی رەنگ: بە رەنگی. مەوینوون: ئەبێنم. چمان: وائەزانم. مەپیکان: ئەپیکن. واتە: بە تاییەتی تۆ بە رەنگی خەفەتبار ئەبێنم وائەزانم دلایان بە تیر پیکام. ئەش گونجی شیعەرە کە بەم جۆرە بی: «چەمان دەروونم... تاد» چونکە لە نووسینی کۆنی کوردی دا لە جیاتی جوولە «حرکە» تیپ «حرف» دانە ئەنرا وەك ئیستا، «چمان» و «چەمان» وەك یەك ئەنووسران. بەم پێیە مەعنای شیعەرە کە بەم جۆرە ی دیتەوہ: بە تاییەت ھەر کە تۆ بەم

دَلْ خەرىك مەوج گىجىچاۋ دەردەن
 زوانم دايم وىردش ئەى فەردەن: (۱)
 من نە بوون ئازىز گەردەن بلوورى
 كىن رەحمەت كەرۆ ۋەسلش نە دوورى (۲)
 خاس بى ئەر سەد جار شادى ۋە باد بىم
 دووراۋ دوور ۋە دىن ئاسانەش شاد بىم (۳)
 ئىسە ھا فەلەك كەلەك بەستە ۋە
 تۆرداۋ دووريش ھا ۋە دەستە ۋە (۴)
 خەفەت ۋادە تەن، مەينە تان سا دەى
 ۋەخت بارانەن ئەسرین دەى پەى كەى (۵)

رەنگە ئەيىنم، چاۋە كانم دلم بە تىر بىرىندار ئەكەن، چونكە ئەو چاۋپىن كەۋتنە ئەبى بە ھۆى
 خەمبار بوونى دلم.
 (۱) وىرد: دوعاى سەرزمان. مەبەس قسەيەكەكە ھەمىشە بووترىتە ۋە. مە عنای ئەم
 شىعرە ۋە شىعرى پاشە ۋەى پىنكە ۋە دى.
 (۲) نە بوون: نەبم. كىن: كىيە. كەرۆ: بىكا. واتە: دلم گرفتارى شەپۇلى دەلىياى دەردە ۋە
 ھەمىشە وىردى سەرزمانم ئەۋەيە ئەلئىم: ئازىزە گەردەن ۋەك بلوورى بىن گەردەكەم، من
 نەبىن چ عاشقىكى تر ئەۋەندە چارە رەشەكە بە يار گەيشتەكەى خۇزگە بە دوورى بخوازى
 لە بەر ئەۋەكە ھىچ كەلكىكى لە خۆى دەسگىر نەبووبىن.
 (۳) باد: با. بىم: بووم. واتە: باش بوو جاران ھەرچەند شادى ۋە خۇشىم درابوويە با، بەلام
 خۆ ھىچ نەبىن دووراۋ دوور دلم بە دىتنى بەر دەرگاگەى خۇش بوو...
 (۴) واتە: كەچى ۋا ئىستە گەردوونى چەپ گەرد كەلەكى بۇ نامە ۋە تۆرداۋى دوور
 خستە ۋەى گرتوۋە بە دەستىە ۋە. مەبەسى مەولەۋى ئەۋەيەكە تەۋئلە بەجى ئەھىلى ۋە
 ئەگەپىتە ۋە. كۆكر دنە ۋەى «كەلەك» كە پىي ئەپرنەۋە لە ئاۋ، لە گەل «تۆرداۋ» كە ھى ماسى
 گرتنە، تەعبىرىكى ناسكە لەم شوپنەدا چونكە گەلئى جار ماسى گر سوارى كەلەك ئەبى ۋە
 ئەچى بۇ ماسى گرتن.
 (۵) پەى كەى: بۇكەيت ھەل گرتوۋە. مە عنای ئەم شىعرە ۋە شىعرى پاشە ۋەى پىنكە ۋە دى.

ئازیزت ئاستەن ھا وە دماوہ
تەنە بۆ بئی گیان سا شو وە راوہ^(۱)

[۳]

چیشەن پەشیویم^(۲)

چیشەن پەشیویم: ماتەمی دلەن
یا کزەى ئامای نامەى بولبولەن^(۳)

(۱) ئاستەن: بە جىي هېشتووہ. دما: دوا. تەنە: ئەى لەش. بۆ: بىي. واتە: ئەى خەفەت ئىتر وادەتەو ئەى مەينەت دابارىي بە سەرما، ئەى فرمىسك نۆش سەرەتە خۆت بۆكەى ھەل گرتوہ، وەك باران دارژىي، چونكە ئازيزتان -كە گیانمە -لاى يار بە جىي ماوہ و لەشم بە تەنياگەرپراوہتەوہ. مەولەوى ئەنجا روو ئەكاتە لەشى و پىي ئەلن ئەى لەش تۆش بە بىي گیان بىي بە رپوہ. لە شىعرەکانى لەمەوپاشیدا رووى قسەى ئەكاتە گیان و لەگەل ئەو ئەدوئ.

[۳]

(۲) بولبول شاعرئىكى بەرزى ھاوچەرخى مەولەوى بووہ خەزى لەكچىكى مەولەوى كردووہ، بەلام خەزەكەى دەرئەبىوہ تا مەولەوى كچەكەى ئەدا بە شوو، جا ھاتووہ قەسىدەيەكى پر لە عاجزى و دوغای شەپرى بۆ مەولەوى نووسىوہ، مەولەوىش لە وەراما ئەم قەسىدەيەى بۆ ئەتيرئ. وا لپرەدا بەر لەوہى كە لە قەسىدەكەى مەولەوى بکۆلپنەوہ قەسىدەكەى بولبول ئەنووسىنەوہ:

نیشانەى ناوك نىگای نازاران	يانی سەر دەفتەر سوپای خەمباران
وہ غەلەت مەشھور حال زان دەر دان	پەى ویت وەرپا كەرد ھەناسەى سەردان
نەتىجەى قیاس «قضية»ى «قضا»ى تۆ	تەدبیر چەند دل پىي نارەزای تۆ
بزیسكەى ناسۆر دەرد جەستەى من	كزەى كولىباى زام تۆ ژار بەستەى من
گەردەلوول گىچ ھەناسانى سەرد	دوور نیەن بوزۆت نە سەد گىچ دەرد
فەلەك وە كوورەى مۆرەى ساختەى دەرد	پەى تەفرەقەى وەسل بشانۆ يەك نەرد
وزۆت نە گىچا و مەينەتان خەم	رۆى شادى، رووى وەسل نەوینى وە چەم
تا ئاوخانەى دل نەكەللەى سەر بۆ	ئانە شىرىنەن ئەوہل چەمەر بۆ
پەى گەرمى كوورەى مەیل دەر وونت	ھەناسەى سەردم ئاما ئەو شۆنت

(۳) چیشەن: چىە. ماتەمی: خەفەتبارى. ئاما: ھاتن. واتە: ھى چىە وا پەشىوم، ھەر خۆم خەفەتبارم، یا کزەى ھەناسەى ساردى بولبولە لە نامەكەيەوہ سەرى داوہ؟

شاهید دانای گردین نه حوالان
 وهسن پهی راسی عه رزه ی مه لالان^(۱)
 ئیش هام فهدم، ئیش ویم زانان
 دهرده هام دهردهم، دهرده ویم زانان^(۲)
 به لام تو قه زاو بی ته دبیری ویت
 که ردهن پیت ئانا هرچی که ردهن پیت^(۳)
 که ی تو خه یالیت وه دهر وون ئا وهرده
 هانات که رده ئه و من، من بی مه یلیم که رده^(۴)
 تا ته ئسیری بو پهری شه و نالته
 یا په ی هه ناسه ی سوب دو عاو لالته^(۵)
 گو یاجه لا ویت دهر وونت ئیشان
 بهد دو عایت که رده ته سدیمت کیشان^(۶)

- (۱) دانا: زانا. گردین: هه موو. وه سن: به سه. واته: ئه و خویبه ی که ئاگاداری هه موو شتیکه، به سه بو ئیسپات کردنی راستی ئه م قسانه م که به عاجری به وه بو تی ئه که م.
- (۲) ویم: خویم. زانان: زانیوه.
- (۳) ویت: خویت. ئانا: ئه وه ته. هر چیو: هرچی. واته: به لام تو یه که م قه زاو قه دهری خواو دو وه م بی سه رو به ریی خویت ئه وه یان پی کردی که پی یان کردی.
- (۴) هانات که رده ئه و من: هاوارت هینا بو من. مه عنای ئه م شیعه ره و شیعی دواپی پیکه وه دی.
- (۵) پهری: بو. واته: که ی تو خه یالیتی وات به دلایه ات وه سه و دامینی من بو ویت و من به گویم نه کردی، تا لالانه وه و هاوارو نالته ی شهوت کار بکا له حوزووری خوادا، یا هه ناسه ساردی ته ک دو عای به یانی یانت نه نجامیتی بی.
- (۶) لا ویت: لای خویت. ئیشان: ئیشاوه. ته سدیمت: زه حمهت. کیشان: کیشاوه. مه عنای ئه م شیعه ره و دوو شیعی پاشه وه ی پیکه وه دی.

من رۆی مامه‌له‌ی گ‌ردین خاس و که‌س
 جه و راسه بازار شاره‌که‌ی ئەله‌س^(۱)
 جه سەر دووکانچه‌ی شای سەر توجاران
 هۆر گ‌رت‌م ک‌الای به‌لای نازاران^(۲)
 نامان نه‌گۆشت مەر ف‌هرده‌که‌ی من
 ف‌هرده‌ش مەزمون بی‌گ‌هرده‌که‌ی من^(۳)
 نەر هەر سات د‌ه‌ردی د‌ه‌ردی و تەر چه‌نی
 به‌یۆ ماچوو ئاخ په‌ی د‌ه‌ردی ه‌نی^(۴)
 یه‌کیۆن جه لام شادی و رهنجوری
 که‌یفی و بی‌که‌یفی نزیکی و دوری^(۵)

(۱) رۆی: رۆژی. خاس: به‌رامبه‌ری «عام»، مەبه‌س پیاوی خوایه، ه‌روه‌ها وشه‌ی «که‌س» یش به‌م مە‌عنایه. ئەله‌س: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ» ئەو رۆژه‌ی که‌ خوا له‌ عاله‌می ن‌ه‌رواحدا قسه‌ی له‌ گ‌ه‌ل گ‌یانی ه‌موو که‌س کردو موسوڵمان و کافر له‌ یه‌ك جوئ نه‌بوونه‌وه. (۲) شای سەر توجاران: مەبه‌س خوایه. هۆر گ‌رت‌م: ه‌ه‌لم گ‌رت‌وه. واته‌: گ‌وايه لای خۆت د‌لت ئیشاوه و د‌وعای شه‌رت لێ کردووم، به‌لام له‌ خۆپایی زه‌حمه‌ت ک‌یشاوه، چونکه‌ من خۆم له‌ و رۆژه‌دا که‌ له‌ راسته‌ بازاری شاری «الست برېکم» دا ه‌هر که‌س خه‌ریکی مامه‌له‌ کردن بوو، چوومه‌ سەر دووکانچه‌ی شای سەر بازرگانان و پارچه‌ی به‌لای نازارانم بۆ خۆم ه‌ه‌لبژارد، مەبه‌سی ئەوه‌یه له‌ رۆژی ئەزهدا که‌ خوا چاره‌نوسی دیاری کرد ئەو د‌ه‌ردو به‌لای به‌رکه‌وتوو و ئیتر باکی نیه‌ له‌ د‌وعای شه‌ری که‌س.

(۳) مەر: مەگ‌ه‌ر، بۆچی. مە‌عنا‌ی ئەم شیع‌ره له‌ گ‌ه‌ل شیع‌ری پ‌اشه‌وه‌ی دا د‌ئ.

(۴) چه‌نی: له‌ گ‌ه‌لی. به‌یۆ: بی‌ت. ماچوو: ئەلێم. ه‌نی: دیسان. واته‌: تۆ که‌ د‌وعای شه‌پ‌م لێ ئە‌که‌ی بۆچی شیع‌ره بی‌گ‌هرده‌ خۆش مە‌عناکه‌ی منت نه‌یستوو که‌ ئە‌لێ ئە‌گ‌ه‌ر ه‌ه‌ر سه‌عاتێ د‌ه‌ردێکم توش بی‌و د‌ه‌ردێکی ت‌ریش به‌ د‌وادا بی‌ت، ه‌یشتا تیری پی‌ ناخۆم ئە‌لێم خۆزگه‌ د‌ه‌ردێکی ت‌ریشم توش به‌اتایه‌.

(۵) یه‌کیۆن: یه‌یککه‌. رهنجوری: خه‌فه‌تباری.. مە‌عنا‌ی ئەم شیع‌ره و دوو شیع‌ری پ‌اشه‌وه‌ی پ‌یکه‌وه‌ د‌ئ.

مەر چون تۆه لۆای مه حبهت خامی
 قهباي عهشق دل پشت ناته مامی^(۱)
 وهشی و ناوهشی تهاوت زانو
 مهلی نه زانو هر پهلی شانۆ^(۲)
 مهیل و قین ههردوو هر جه شه خسیوهن
 جه ریمه و خهلات شیوهی که سیوهن^(۳)
 لا هور کهرده جه، پهی ئید ته ماشا
 به و شاد، پید ناشاد «کلا و حاشا»^(۴)
 سا هر دوعا کهر با چه رخ چه پ کهرد
 تا تاقه تش هه ن هر بشانو نهرد^(۵)

- (۱) چون: یه کیک و هه لۆا: هه لۆا، شیرینی. خام: کال. قهبا: کهوا.
 (۲) زانو: بزانی. مهلی: مهله. پهلی: پهل. شانۆ: بوه شینی. واته: شادی و خه فته و
 نزیکي و دوری له لای من وهك يهك وان، مه گهر يه کيکی وه کو تو که هه لۆای
 خۆشه وستی دوستانی کال بئ و پشته که وای عه شقی نا ته و او بئ، فه رقی خۆشی و
 ناخۆشی بکا وه له ده لای عه شقا مه له نه زانی و هر په ل بوه شینی، نه گینا عاشقی
 راسته قینه فه رقی لایه.
 (۳) جه ریمه: جار ان که ناخا کورده کان توپه نه بوون له فه لاج حوکمیان نه دا که
 نه ندازه یه کی تایه تی پاره ی لی بسیرئ، نه وه پئی نه و ترا جه ریمه. که سیوهن: که سیکه.
 مه عنای نه م شیعره و شیعری دوا بی پیکه وه دئ.
 (۴) هور کهرده: هه ل چه ر خاندن. ئید: نه م. پید: به م. واته: قین و خۆشه وستی و جه ریمه
 دانان و خه لات کردن ههردووکیان هر ئیشی خوان، که واته من هه رگیز نه وه ناکه م هه ز
 به میان بکه م و خۆشم له وی تریان نه یهت، وه سه یری نه میان بکه م و مل له ویان
 وه چه ر خینم.
 (۵) کهر: بکه. هه ن: هه یه. بشانو: بوه شینی. مه عنای نه م شیعره و شیعری پاشه وه پیکه و
 دئ. له هه ندئ نووسخه دا له جیاتی «نهرد» نووسراوه «دهرد».

من وزۆ ئه و دهرد، ئه و ئه و سهردی مهیل
 ئه و ئه و قهبایل، من ئه و کۆی دوجهیل^(۱)
 خوسوسه ن، بولبول جه لای زامداران
 دووری خاسته رهن نه وه سل یاران^(۲)
 نزیکی یاگهی تهردیده ی فهسله ن
 دووری رای خه یال قافلهی وه سله ن^(۳)
 په وکه خو و گرتهی به لآو کۆسه نان
 نزیکی بیزار، دووری دۆسه نان^(۴)

(۱) وزۆ: بخاته. ئه و: ناو. قهبایل: هۆزه کان. ئیشاره ته بۆ ئه وه که له یلاکه وتبه ناو
 عه شیره ته کان و مه جنوون و ئلی هه رده ی دوجهیل بووبوو. واته: که واته تا پیت ئه کرئ هه ر
 دؤعا بکه با چه رخی چه پ گه رد تا پیتی ئه کرئ هه ر زاری چاره په شی هه ل دا بۆ من، من
 تووشی ده ردو به لآ بکا و مه یلی ئه و سارد بکاته وه و، من و ئلی هه رده ی دوجهیل بکا وه ک
 مه جنوون و ئه و بخاته ناو هۆزه کان وه ک له یل.

(۲) خوسوسه ن: به تایبه تی. زامداران: بریندارانی ده ردی خو شه وستی. مه عنای ئه م
 شیعه و شیعی دوایی پیکه وه دئ.

(۳) یاگه: جیگا. ته ریده: «طریده»، ده ربه ده ر کراو. فه سل: جیایی. را: رتگا. قافلّه:
 کاروان. واته: من ترسی دؤعا ی شه رپم نیه به تایبه تی له بهر ئه وه که بریندارانی زامی
 خو شه وستی دووری یان لا باشته ره له گه یشتن به یار، چونکه نزیکی جیگهی جه رده و
 ده ربه ده ر بووانی جیایی و دوور که وتنه وه یه، به لآم دووری رتگای تپه پ بوونی کاروانی به
 یار گه یشتنه. مه به سی ئه وه یه که به یار گه یشتن تووی دوور که وتنه وه ی له گه ل خۆی
 هه ل گرتوه له بهر ئه وه ناخۆشه، به لآم دووری پال به ئیسانه وه ئه نئ بۆ بیر کردنه وه له به
 یار گه یشتن، وه بۆ ئه وه که بگا به یار. به م پێیه دؤعا شه ره که ی بولبول ئه بئ به مایه خیر بۆ
 مه وله وی.

(۴) په وکه: بۆیه. کۆسه نان: کۆسم، که وسم، که وستم. مه عنای ئه م شیعه و شیعی
 باشه وه ی پیکه وه دئ.

نه کۆی نزیکی شادی وه بادم
نه دهووهی دووری وه یادش شادم^(۱)

[۴]

چهرخ ههر ئه و چهرخهن

چهرخ ههر ئه و چهرخهن تا ئاوهر دو بهرد
دهس ئه و دهس نگین تا خاتهم ئاوهر دو^(۲)

(۱) کۆ: خهرمان. دهووه: سهردهم. واته: بۆیه خووم گرتووه به به لاو کۆس که تنه وه و
بیزارم له نزیکی و ههزم له دووریییه، چونکه له سههر خهرمانی نزیکی دا شادیم بهر باده،
وه له سههر ده می دووری دا شادم به یاد کردنه وهی دۆست.

* * *

که وه راهمه که ی مهوله وی ئه گاته دهستی «بولبول»، ئه م پارچه شیعره ی تری بۆ ئه نیرئ:
سه رشار سه رخۆش مه یخانه ی «الست» وه نه شه ی مینای دهس ساقی مه ست
پا به سه ته به قه یید سه ییادی مه عنی فارغ نه سوورته فیرقه ی «لا یعنی»
سینه خه زانه ی نازک خه یالان نازک ته ر جه ناز نازک نه وه آلان
شیوای شانای شیرین ئه تواران شه ریک تالی و شادی خه مباران
راسته ن نه تیجه ی قیاست سه خته ن موده عات ئیلزام خه سم به ده به خته ن
به لام ده عوای به خت جه ده لآلته ن قیاست مه جموع موغاله تاته ن
یه کسه ر عه میقه ن قه زایای ته حریر غه یر جه وسيله ی ده لیل ته قدیر
خۆ من ئه زانم ئه ده ب ته قسیره ن واته ی به دکاران جه لات دلگیره ن
بده بی مه یلیت وه جایئ یاوان به واته ی به دان مه گیریم تاوان
سه د نه وه بت یاوان قرینه ی حالئ ئیحتیاج چیش بی هانای مه قالی
شاخ جه حال زانیت خه یلی ئیشکالهن حال نه زانات مونافی حالهن
په ی ته تممه ی ره د مه ولام کافی یه ن بی باکیت جه رووی بی ئینسافی یه ن
ئه ر بی وه فایی، وه ر بی مه یلیت که رد جه به ده به ختی من هه رچی بی وه رد
ئه ما حه یف «بولبول» جه ویت هه راس که رد په ی ته نیا گوئی ویت که س نه ناس که رد

[۴]

(۲) چهرخ: گهردوون. نگین: مۆرخانه ی ئه مووستیله، مه بهس شان و شکۆی پیغه مبه ره تی یه.

دا بهزم خوسره و شیرین وه همدا
 جام دا وه سهر جهم، جهم وه سهر جهمدا^(۱)
 شوهرت نامه‌ی نام حاتمه‌ش کهرد ته‌ی
 کهرد وه کاسه‌کهل کاسه‌ی کله‌ی که‌ی^(۲)
 ساقی، گهرد ئارد یاران هام فهرد
 مدوم نه ده‌ماخ ئاسیای چهپ گهرد^(۳)

خاتمه: ئەمووستیله، مەبەس حەزرەتی محمدە که خاتەمی پێغەمبەرانی. واتە: گەردوون
 هەر ئەو گەردوونە یە که بە چەند جۆر وەزعی هێنا یە پێشەو وە نگینی پێغەمبەرە تی دەس
 بە دەس لە ئەناو پێغەمبەرانا گێرا تا گە یان دێ بە سەر حەزرەتی محمد که ئاخری
 پێغەمبەرە کانە. مەولەوی لەم شیعەرە دا تەعبیرێکی ناسکی بە کار هێناوە که لە دواي «نگین»
 که مۆرخانە ی ئەمووستیله یە «خاتمه» ی هێناوە که بە ئەمووستیله ئەلین، واتە: وەك چۆن
 پاش مۆرخانە ی ئەمووستیله ئەمووستیله که دیت، پاش پێغەمبەرانی ش حەزرەتی محمد
 هات. کۆکردنەوی «نگین» و «ئەمووستیله» بە پێی عیلمی بەدیع هونەری «طباق» ی تیا یە.
 (۱) دا: دای. وە هەمدا: بە یە کدا. جام: ئاوژنە که‌ی جەمشیدی شای ئێران که وا
 مەشهورە بە شوئێکی بەرزەو دای ئەناو لەشکری دوژمنی لە دوورەو تیا ئەری. جهم
 مەبەس لە جەمی یە که م و دوو هەم جەمشیدی شای ئێران، وە مەبەس لە جەمی سی هەم
 جەمە بە مەعنا کۆمەلانی خەلک. واتە: بەزمی خەسرەو و شیرینی دا بە یە کدا و جامی دا بە
 سەر جەمشیدا و کوشتی و جەمشیدی هێنا بە سەر خەلکاو کردی بە بەلای گیانیان، یان
 کۆمەلە خەلکیکی دا بە سەر کۆمەلکیکی تراو بە یە کتری فەوتاندنی. مەبەسی ئەو که بەزم و
 رەزمی هەزار خەسرەو و شیرین و تەخت و بەختی هەزار جەمشیدی تێک داو.

(۲) شوهرت: شهرت، ناوبانگ. نام: ناو. ته‌ی: پێچانەو. که‌ی: که یخەسرەو، یە کێکه لە
 پادشا کۆنەکانی ئێران. واتە: ناوبانگی حاتەمی پێچاوەتەو کاسە ی کەللە ی سەری
 که یخەسرەوی کرد بە کاسە ی کەل. لە کۆکردنەوی «خاتمه» و «ته‌ی» دا بە پێی عیلمی
 بەدیع هونەری «تۆریه» پەیدا بوو، چونکه مەبەس لە «ته‌ی» هۆزە که‌ی «خاتمه» نیە،
 بەلکەر پێچانەو یە.

(۳) گەرد: تۆز. مدوم: ئەدا. ئاسیا: ئاش. ئەم شیعەرە دوو شیعەری دوا یی پێکه‌و دێ.

سەدای ئاسياوچى مەيۆ پەياپەي
 ئاساۋ خالى يەن نەۋبەتەن سا دەي^(۱)
 ھەر كاتت زانا چەرخى ۋەردەۋە
 چون ياران دانەي ئىمەيچ ھەردەۋە^(۲)
 نە ھەر سەردەشتى كشتى كرىباۋ
 ۋە جۆي چەمەي چەم ئاۋ نەدرىباۋ^(۳)
 نەياۋابۋ خاس دانەش بەۋ ئاۋە
 لايق نىن بەردىش بەۋ ئاسياۋە^(۴)
 فيدات بوون ئامان سا ھۆر كەر با بەي
 ۋە سەر كشتەدا پەي پەي جەۋ جۆي مەي^(۵)

(۱) ئاسياوچى: ئاشەۋان. مەيۆ: دىت. ئاساۋ: ئاش.

(۲) ۋەردەۋە: سوورپايەۋە. دانە: دەنك. باراش. ھەردەۋە: ھارپىيەۋە. واتە: ئەي ساقى
 ئاشى گەردوون بۆنى ئاردى لاشەي ھارپاۋى ھارپىيان ئەدا بە لوتما، بە سەرەمپىش
 ئاشەۋان دەنگى دى ئەلى ئاش خالى يەۋ سەرەتەنە فەرمون ئەي خاۋەن باراشەكان، جا
 ھەر ئەۋەندەت زانى ئىمەيش سوورپىكمان خواردو ئاشەكە دانەۋىلەي ئىمەيشى ھارپى.
 مەبەس لەم شىعرانەدا لە «ساقى» خۋاي گەۋرە، ۋە لە «تۆزى ئارد» خۆلى لاشەي رزىو،
 ۋە لە «ئاش» گەردوون، ۋە لە «ئاشەۋان» فرىشتەي گيان كىشان، ۋە لە «دانە» لەشە. واتە:
 ھارپىيان ھەموو مردن و سەرەي ئىمەيش ھاتوۋە.

(۳) كشتى: زەرعاتىك. كرىباۋ: كرابى. جۆ: جۆگە. چەمە: سەر چاۋگە. چەم: چاۋ. نەدار
 بۆ: نەدار بى. مەعنای ئەم شىعرەۋ شىعرى دۋايى پىنكەۋە دى.

(۴) نەياۋابۋ: نەگەيشتى. بەردىش: بىبەن. بەۋ: بۆ ئەۋ. واتە: ھەر كشت و كالىك لە ھەر
 دەشتىكا كرابى، مادەم بە فرمىسكى لە ترسى خوا دارزاۋ ئاۋ نەدرابى، ۋە دەنكە كانى بەۋ
 ئاۋە پى نەگەيشتى، لايقى ئەۋە نىبەنە ئەۋ ئاشە. لەم دوو شىعرەدا مەبەس لە «دەشت»
 لاشەي ئادەمىزاد، ۋە لە «كشت» كەردەۋە، ۋە لە «جۆگا» سەرچاۋەي خوا پەرسىيە. واتە:
 تەنھا كەردەۋەي چاك شايانى ئەۋەيە بىرئ بۆ ئەۋ دىنا.

(۵) بوون: بىم. ھوركەر: ھەل كە. بابەي: بابىت. مەعنای ئەم شىعرەۋ دوو شىعرى
 دۋايى پىنكەۋە دى.

ئەر سەد كشته كەم ئاخەر كارشەن
 ھەفتە كەي ئاخەر نەو وە ھارشەن^(۱)
 بەلام بەل تەل تەل كەشئو كەرۆ
 جەي ئاخەر وە دانائوئ وەرۆ^(۲)
 ھەيفەن تۆ ميراو سەر جۆي بادە بي
 وە ھەر كەس بە قەد كەفاف دادە بي^(۳)
 مەن كشتەم روزهرد ھام فەردانش بۆ
 دانەم روو ساي ھام دەردانش بۆ^(۴)

(۱) ئەر سەد: ھەرچەند. ئاخەر كارشەن: دوايى يەتى. نەو بەھار: بەھارى نوئ. كە لە ئاخرو ئوخرى بەھارا باران ئەبارئ و گياي وشك بوو سەوز ئەكاتەو، ئەلئەن بەھار نوئ بوو تەو.

(۲) كەسيۆ: كەشئەك. كەش كيشمان و ھەل چوونە. كەرۆ: بكا. دانائو: دانە ئاو، يەك باران كە بدالە دەغل و بي بووژئيتەو. وەرۆ: بخوا. واتە: دەسم دامئنت بە قوربان ئەو جۆگەي شەرابە ھەل كە با پەي دەر پەي بيئ بە سەر كشت و كالي مەن دا، تا ھەر چەند تاخرو ئۆخريەتى و دوا ھەفتەي بەھارى نوئ يەتى، لقە كاني ھەل چەن و لەم دوا دوايى يەدا ئاوئ بخۆنەو. مەبەسى ئەو يە ھەرچەند عومرم گەيشترو تە ئاخى، وە تا ئيتسا ئيشيكي باشم نەبوو، با بە بئ كەدەو يەكى چاك نەرم، تەو فيقم بدەو كارئك بكە چاكە يەك بكە و تە ريزى كەدەو كەنمەو.

(۳) ميراو: ئەو ي سەر پەرشتى ئاوئ جۆگە كان ئەكاو دابەشى ئەكا بە سەر زەرعات كەرانا. بادە: مەي. كەفاف: ئەو ھەندەي بەش بكا. دادە بي: دايتت. مەعناي ئەم شيعرەو شيعرى دوايى پئكەو دئ.

(۴) واتە: ھەيفە تۆ ميراوئ جۆگەي مەي بي و بە ھەر كەست بەشى ھالى خۆي دابئ، كەچى مەن بي بەش بكەيت، مەيش دەغلە كەم وشك بيئ و بيئ بە پووش، وە دانە و ئلەي سەر خەرمانە كەم رەش بيئەو. مەبەسى ئەو يە ھەيفە تۆ ھەموو شتت بە دەس بيئ، كەچى مەيش بە ھۆي بەد كەردار مەو و روزەردى لاي ھاو پئ يان و روو رەشى حوزوورى تۆ بيم، مەولەوي بە ھينانەو ھى وشەي «پروو زەرد» و «پروو سيا» بەرامبەر «كشت» و «دانە» ئيشارەتى بۆ ئەو كەدەو كە دەغل ئەگەر بارانى نەبوو، ساقە كەي زەرد ئەبيئ و گولە كەي رەش ئەبيئەو و دەنكە كاني ئەبن بە كوئروو.

[۵]

چون چیهره‌ی خه‌یال^(۱)

چون چیهره‌ی خه‌یال روخساره‌که‌ی ویش
 نه تۆی په‌رده‌ی دلّ مه‌عدومی دلّ ریش^(۲)
 نما‌نا جه‌مین شای سو‌سه‌ن خالان
 که‌م‌که‌م جه‌گۆشه‌ی لای سیامالان^(۳)
 زه‌مین مننه‌ت‌بار پا منیاو مه‌ویه‌رد
 جار‌جار وه رووی ناز باوه‌شپین مه‌که‌رد^(۴)
 باوه‌شپین مه‌که‌رد نه‌و سه‌فحه‌ی بی‌گه‌رد
 ناز‌کیش جه‌باد ئی‌حیتیا‌ت مه‌که‌رد^(۵)

[۵]

(۱) مه‌وله‌وی به‌م قه‌سیده‌یه ته‌عریفی نازارنکی جاف نه‌کا‌که له‌ودیبوی ده‌واره‌وه خۆی ده‌رخستوه.

(۲) چیه‌ره: روو. نه تۆی: له‌ناو. مه‌عنا‌ی ئه‌م شی‌عه‌ره شی‌عری دوایی پینکه‌وه دئی.

(۳) نما‌نا: ده‌ری خست. جه‌مین: جه‌بین، ناو چاو. سو‌سه‌ن: گولنکی په‌مه‌یی تو‌خه له‌کو‌تستانه‌کانا نه‌پروئ. سایوال: ده‌وار. واته: شای سو‌سه‌ن خاله‌کان ورده ورده له‌پشتی ده‌واره‌وه خۆی پیشان دا، وه له‌دیمه‌نی روخساری خۆی نه‌چوو له‌دلّی کون کون بووی مه‌عدومی دا. مه‌وله‌وی وای دانا‌وه‌که نه‌و نازاره نه‌وه‌نده شو‌خ و جوانه هیچ شتیک نه‌بو نه‌وه ده‌س بدا پیتی بشوبه‌پینرئ جگه له‌وینه‌ی خۆی له‌دلّی ئه‌م‌دا. له‌م دوو شی‌عه‌ره‌دا ته‌شبییه «محسوس» کراوه به «معقول» واته وینه‌ی راسته‌قینه‌ی یار له‌په‌نا ده‌وارا ته‌شبییه کراوه به وینه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی له‌دلّی مه‌وله‌وی‌دا، وه نه‌و ده‌واره ره‌شه‌ی که یار خۆی له‌و دیویه‌وه ده‌رخستوه، ته‌شبییه کراوه به دلّی بریندارو ره‌ش بووه‌وه‌ی مه‌وله‌وی. به پیتی ئه‌م ته‌شبییه نه‌بئ وینه‌ی خه‌یالی‌یه‌که‌ی نه‌و نازاره له‌دلّی مه‌وله‌وی‌دا، جوانتر بئ له‌وینه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی، وه نه‌بئ دلّی مه‌وله‌وی له‌ده‌وار زیاتر ره‌ش بوویته‌وه. ئه‌م جو‌ره ته‌شبییه لای نه‌دبیه‌کان ته‌شبییه‌کی زۆر جوان و په‌سه‌نده.

(۴) منیا: دای نه‌نا. مه‌ویه‌رد: تی‌نه‌په‌ری. مه‌که‌رد: نه‌ی کرد. مه‌عنا‌ی ئه‌م شی‌عه‌ره به‌سراوه به شی‌عری دوایی‌یه‌وه.

(۵) ناز‌کیش: ناسکی. باد: با. واته: منه‌تی نه‌نایه سه‌ر زه‌وی و پیتی پیا نه‌ناو تی‌نه‌په‌ری،

نه توئی تاریکی تای شهدهی بی گهرد
له تافهت چون ئاو حهیات مهوج مهوهرد^(۱)

غهریب بـیم چه نیم که ره مـنمانا:
وه سه وقات په ریم خه ده نگی شانا^(۲)

ئه رسه د چون یاران گیان ته سلیم که رد م
خاس بی په ی یادگار خه ده نگی به رد م^(۳)

[۶]

چه مان هم قامهت

چه مان هم قامهت که یفم، خه مباره ن
زه ردی نه روی دل زه وقم دیاره ن^(۴)

جار جار تکیش له روی نازه وه روخساری بی گهردی خۆی باوهشین ئه کرد، روخساری
ئه وه نده ناسک بوو ناسکی به که ی ئه ترسا له شنه ی بای باوهشینه که زیانی پی بگه یه نی.
(۱) تا: تال. له تافهت: ناسکی. مهوج مهوهرد: شه پۆلی ئه دا. واته: له ئاو تاله ره شه کانی
پووشینه بی گهرده که یه وه ناسکی شه پۆلی ئه دا وهك چۆن ئاوی حهیات له تاریکایی به که ی دا
شه پۆل ئه دا. له م شیعره دا مهولهوی ته شبیهی ناسکیی کردوه به ئاوی حهیات، وه
ته شبیهی تاله ره شه کانی سه رو پووشینی یاری کردوه به تاریکایی به ی که ئه لئین ئاوی
حه یاتی تیایه.

(۲) بـیم: بووم. چه نیم: له گه لم. نمانا: پیشانی دا. سه وقات: دیاری. په ریم بۆم. شانا:
وه شانندی. واته: غهریب بووم بیا وه تی له گه ل کردم، تیرنکی به دیاری بۆ وه شاندم.
(۳) واته: هه رچه ند منیش وه کوو یاران گیانم ته سلیم کردو کوژرام، به لام هه ر باش بوو
تیرنکم له گه ل خۆم برد بۆ یادگار.

[۶]

(۴) چه مان: چه میوه ته وه. ری یشی تی ئه چی «چه مان» بی به مه عنای «ئه لئی، کانه». واته:
بالای که یف و شادیم له خه فه تدا چه میوه ته وه، یان: ئه لئی بالای که یفم خه فه تباره، وه
زه ردی به سه ر روخساری دلی زه وقمه وه دیاره.

تەوق خەم گەردەن شەوقە كەم بەستەن
كەف پاى شادىم خار تى شكەستەن^(۱)
ساقى، سادە خىل جام مەى وە كەف
دەرويش، ئامانەن كەفى نە رووى دەف^(۲)
خو نەوى فرسەت جارى نە جارارن
ھەر پۆس وە مەشت بىم پەى دىن ياران^(۳)
چەپ گەرد جە خاتر ویش ھەرگىز نە وىيەرد
كەى بى جاميمان پەر جە بادە كەرد^(۴)
ئىمە با ساتى بە زميمان جەم بو
لادى ھەر خاسەن نەر سەد كەم بو^(۵)
من نالە، تو دەف، نەو ساقى يا دورد
ھەنى فەرد دەرد مەينەت گەردەن ورد^(۶)

(۱) كەف: لەپ. خار: دېڭ. واتە: تەوقى خەم و خەفەت چۈۈتە ئەستۆى شەوقم، لەپى پىي خۇشيشم دېڭى تيا شكاۋەتەۋە.

(۲) كەف: لەم شىعەرەدا مەبەس لىي لەپى دەستە. مەعنای ئەم شىعەرەۋ شىعەرى پاشەۋە پىنكەۋە دى.

(۳) نەوى: نەبوو. پۆس وە مەشت: ئەۋەى دەس كىشى چەرمى لە دەستايە، بەۋ رەنج بەرانە ئەلېن كە دەس كىشى چەرم لە دەس ئەكەن و دېڭ ئەدوورنەۋە. دىن: چاۋ پىن كەۋتن. واتە: دەخىلتم ئەى ساقى كە پيالەى مەى ئەگىرى، پيالەى كەمان بەدەرى، تۆيش ئەى دەرويش دەسى بەدە لە دەفەكەت و ھەندىكەمان بو لىدە، خو جارنىكيان ھەلمان بو ھەل نەكەۋت و ھەمىشە ھەر لە رەنج كىشانانا بوۋىن بو چاۋ پىن كەۋتنى يار.

(۴) خاتر: خەيال. نەۋىيەرد: لاي نەدا. واتە: فەلەك ھەرگىز لە خەيالنى خۆى لاي نەدا، ۋە جارنىك نەبوو كە پيالەى كەمان بو پەر بكا لە مەى.

(۵) واتە: با ئىمەيش تاۋنىك كۆ بىينەۋەۋ كۆرمان گەرم كەين، ئەۋ تاۋە ھەرچەند كەمىش بى باشترە لە ھىچ.

(۶) ساقى: شەرابى بى گەرد. دورد: خەلتە. ھەنى: ئىتر. واتە: من ئەنالىنم تو دەف لىدەۋ

[۷]

چیش واچۆ مه‌عدووم^(۱)

چیش واچۆ مه‌عدووم خه‌سته‌ی مه‌هجووریت^(۲)
 حال دیده‌و دلّ جه‌ دهرد دووریت
 بدیه به‌و ده‌جله‌ی بی‌که‌ناره‌دا
 ره‌وانه‌ن وه‌ به‌ین به‌غدا شاره‌دا^(۳)
 سه‌یر که‌ر نه‌و گه‌رماو شه‌راره‌ی تاوه
 هوه‌یدان هامن جه‌لای به‌غداوه^(۴)
 نه‌و ئاخ‌ر وشکاو نه‌سرین دیدم
 ئید دمانه‌فس دلّ‌ه‌ی خه‌م دیدم^(۵)
 جه‌و گه‌رماو جه‌و ئاو به‌رگوزیده‌که‌م
 ته‌فتیش که‌ر حالات دلّ‌ه‌و دیده‌که‌م^(۶)

ساقی‌یش شه‌رابی بن‌گه‌رد یا خلت‌ه‌ی بنی‌پیاله‌ی دۆستانمان به‌ سه‌را بگپّری، شیعی‌ری
 دهردو مه‌ینه‌تیش ملی‌ بشکّی و گۆپّری گوم‌ بی‌. مه‌وله‌وی له‌م شیعه‌ره‌دا ده‌وری خۆی و
 ساقی‌و ده‌روئشی دیاری کردوه له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا.

[۷]

(۱) مه‌وله‌وی له‌ ۱۲۹۲ی هه‌ئهم‌ پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی نووسیوه‌ بۆ مه‌حمود پاشای جاف‌که‌
 نه‌و کاته‌ مائی له‌ به‌غدا بووه‌ له‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کیا که‌ بۆ هه‌وال‌ پرسینی مه‌وله‌وی نارذبوو.
 (۲) چیش واچۆ: بلّی چی. واته‌: منی‌ گرفتاری ده‌ردی دووریت، بلّیم‌ چی و چۆنت بۆ
 باس بکه‌م که‌ دیده‌و دلّ له‌ ناو ده‌ردی فیراقت چی‌یان لی‌ هاتوه‌.
 (۳) بدیه: بپروانه‌. بی‌که‌نار: بی‌قه‌راخ، مه‌به‌س گه‌وره‌یی ده‌جله‌و زووری ئاوه‌تی.
 ره‌وانه‌ن: به‌ ساقی‌ نه‌پروا. مه‌عنای نه‌م شیعه‌ره‌و سنی‌ شیعی‌ری دوایی پّنه‌که‌وه‌ دئ.
 (۴) هوه‌یدا: ئاشکرا. هامن: هاوین. (۵) نه‌فه‌س: هه‌ناسه‌. دیده‌: دیتوو.
 (۶) به‌رگوزیده‌: هه‌لبژارده‌. واته‌: سه‌یرنکی‌ نه‌و ده‌جله‌ پان‌و پۆره‌ بکه‌که‌ به‌ ناوه‌پاستی

[۸]

چەم پەي نەرش پات

چەم پەي نەرش پات موژەش چون خارەن
بەلام چيش كەرۆ چارش ناچارەن^(۱)

چەني تاوۆ تەرك پابۆست كەردەن
سەوگەندش وە زولف سيای تۆ وەردەن^(۲)

[۹]

چون شەمالەي نور

چون شەمالەي نوور گەر گرانمە
پەي پاس ماران زەنگ زرانمە^(۳)

بەغدادا تى ئەپەرى، وە سەرنجى بدەرە تىنى گەرمای ھاوینی بەغدا، ئەویان دواتكى
فرمىسكى چاوه كانمە و ئىتر وشكاویان ھا توو، ئەمیشیان دوا ھەناسەي دلە خەفە تبارە كەمە.
جا بەو گەرمای بەغدادا ئاوی دەجلەدا بزانه حالى دل و چاوم چۆنەو لىي ورد بىەرەو
تى ئەگەي لە چى يام.

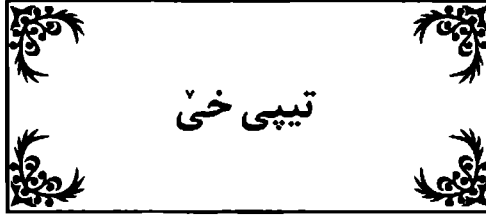
[۸]

(۱) چيش كەرۆ: چى بكا. مەعناي ئەم شىعرەو شىعرى دوايى يىكەو دەي.
(۲) چەني تاوۆ: چۆن ئەتوانى. سەوگەند: سوین. واتە: ھەرچەند چاوه كانم بۆ ئەو
ناشىن لە بەر پىتا بکەون چونكە برژانگە كانم وەك درك وان و قاچت برىندار ئەكەن، بەلام
چاربان ناچارە چونكە سوینديان بە زولفى رەشى تۆ خوار دوو كە ئەبى قاچت ماچ كەن
لەبەر ئەو كە زولفە كانت ئەو نەندە درژن گەيشتوونەتە قاچت، وە ناتوانن دەس لەو
سوینەيان ھەلگرن.

[۹]

(۳) شەمالەي نوور: كرمىكە ھاوینانە دەرئەكەوئ و بە شەوان لە دوورەو تىشك ئەداتەو،
بىيشى ئەلین «گۆ ئەستیرە» گەر گران: گەپان و درەوشانەو. زەنگ زران: زەنگ لى دان.

تیپی حی

[۱]

خورشید سه‌مای

خورشید سه‌مای شیرین جه‌مالان
ره‌شك ئەفزای گرووی دیده غه‌زالان^(۱)

دانه‌ی شهو چراغ خه‌زانه‌ی هستی
مه‌زه‌ی نه‌شه‌ی عشق باده په‌ره‌ستی^(۲)

ده‌رگای مه‌دینه‌ی حوسن مه‌حبوبی
نور ئەفزای دیده‌ی جه‌رگه‌ی یه‌عقوبی^(۳)

(۱) خورشید: خۆر. سه‌ما، «سما»، ئاسمان. ره‌شك ئەفزای: داخو خه‌فه‌ت زیادکەر. گروو: گرووه، کۆمه‌ل. واته: ئەمی بریسه‌که‌دار وه‌ک روژ به‌ ئاسمانی جوانانه‌وه، ئەمی زایدکهری خه‌م و خه‌فه‌تی شهو جوان خاسانه‌ی که‌ چاویان وه‌ک چاری ئاسک وایه. هۆی وه‌سف‌کردنی شهو خۆشه‌وسته‌ به‌ زیادکهری داخو خه‌فه‌تی جوانان له‌به‌ر شه‌وه‌یه‌که‌ شه‌ونده‌ جوانه، هه‌رچه‌ند شه‌وان سه‌یری شه‌که‌ن به‌خیلی پێ ئەبه‌ن و داخی دلێان زیاد شه‌بن. (۲) دانه: گه‌وه‌هر. شهو چراغ: شهو وه‌ک چرا ئەدره‌وشیته‌وه. هه‌ستی: بوون، گیتی. واته: ئەمی گه‌وه‌هه‌ری شهو دره‌وشاوه‌ له‌ گه‌نجینه‌ی گیتی دا، ئەمی شه‌وه‌ی که‌ بۆ دل‌داری وه‌ک مه‌زه‌ وای بۆ مه‌ی خۆر. مه‌به‌سی شه‌وه‌یه‌ وه‌ک چۆن مه‌ی خوار‌دنه‌وه‌ بێ مه‌زه‌ نابێ، جیهانی خۆشه‌وستی ش ئەمی تیا نه‌بێ به‌ هیچ دانانرێ.

(۳) مه‌دینه: شار. نور ئەفزا: رووناکی زیاد کەر. جه‌رگه: کۆر، کۆمه‌ل. یه‌عقوبی: شه‌وانه‌ی موشتاقی چاو پێ‌که‌وتنی یارن، وه‌ک چۆن هه‌زرتی یه‌عقوب موشتاقی چاو پێ‌که‌وتنی یوسفی کورپی بوو. واته: ئەمی ده‌رگای شاری خۆشه‌وست بوو له‌ به‌ر جوانی، ئەمی زیاد کهری رووناکی چاوی شه‌وانه‌ی چاوه‌روانی یار شه‌که‌ن. مه‌وله‌وی ته‌شبیهی یه‌که‌می ئەم شیعره‌ی له‌و هه‌دیسه‌ وه‌رگرتوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: «أنا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا». واته: من ده‌رگای شاری زانستم، وه‌ علی ده‌رگا‌که‌یه‌تی. وه‌ ته‌شبیهی دووه‌میشی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌زرتی یوسف وه‌رگرتوه‌ که‌ له‌ قورئانا ئەفه‌رموویت: یه‌عقوب به‌ هۆی گوم بوونی یوسفی کورپه‌وه‌ کورپه‌ بوو، به‌لام هه‌ر که‌ یوسف کراسه‌که‌ی خۆی له‌ میسه‌ره‌وه‌ بۆ نارد هێتای به‌ چاویان و چاوی روژن بووه‌وه‌.

خودا وه تۆش دان بالای عه‌ره‌ری
هه‌ر لایق وه تۆن شیوه‌ی دلبه‌ری^(۱)
کالای شیرینی وه بالات بریان
تاس مه‌حبوبیت نه‌ عالهم زریان^(۲)
نیگای خوماریت خه‌مبارم که‌رده‌ن
ژار مار دهرد وه دل‌دا به‌رده‌ن^(۳)
به‌ وینه‌ی نه‌چیر زمان ئاوه‌رده‌م
نیش گولولوله‌ی خه‌مباری وه‌رده‌م^(۴)
په‌له‌په‌ل په‌ی گیان نه‌ ده‌س تۆ به‌رده‌ن
په‌نام وه په‌نای فیراقت که‌رده‌ن^(۵)
ئیسه‌ بی‌ نامان خه‌سته‌ی هیجرانم
سه‌ر که‌رده‌ن هووناو نه‌ تۆی زامانم^(۶)
نه‌ سه‌برم چه‌نی دووریت مه‌سازۆ
نه‌ وه‌سلت وه مه‌یل دلم نه‌وازۆ^(۷)

- (۱) وه تۆش دان: به‌ تۆی داوه. عه‌ره‌ری: وه‌ک عه‌ره‌ر که‌ دارئکی به‌رزه وه‌ک چنار.
(۲) بریان: براوه. تاس: ته‌پل. زریان: زریاوه. واته: کالای جوان چاکی براوه به‌ بالات و ناویانگی خو‌شه‌ویستیت له‌ جیهانا ده‌نگی داوه‌ته‌وه.
(۳) نیگا: روانین. خوماری: مه‌ستانه. به‌رده‌ن: بردوه.
(۴) گولولوله: گولله. واته: وه‌ک نه‌چیری راو بریندار بووم و نازاری گولله‌ی خه‌فه‌تم چه‌شتروه.
(۵) به‌رده‌ن: رزگار کردن. واته: بۆ ئه‌وه‌ی به‌ تیری چاوت گرفتار نه‌بم و گیانم رزگار که‌م له‌ ده‌ست، به‌ هه‌له‌ داوان په‌نام برده‌ به‌ر دوور که‌وتنه‌وه‌ لی‌ت.
(۶) واته: که‌چی ئیستا تووشی دهردی بی‌ئهمانی دووریت بووم و خویناو له‌ زامه‌کانمه‌وه‌ لی‌شای کردوه.
(۷) چه‌نی: له‌ گه‌ل. مه‌سازۆ: نه‌سازین. نه‌وازۆ: نه‌لاوینیته‌وه. واته: نه‌سه‌بری من و دووری تۆ پیکه‌وه‌ نه‌گونجین، وه‌ نه‌ وه‌سلشت به‌ خو‌شه‌ویستی یه‌وه‌ دل نه‌واییم نه‌کا.

نە یارای خە یال وەسأل تۆمەن
 نە تاب دووری خە یال تۆمەن^(۱)
 دل مەندەن نە بەین خوڤ و رجادا
 مەزانۆ راش کام یاوۆ ئەو لادا^(۲)
 مەرتۆ وە کەرەم تە شریف باوهری
 یا وە لای وەسلت رابە ریش کەری^(۳)
 وەر نە، ئازیزم، قەسەم وە نامەت
 سەرگەردان مەبو تا رووی قیامەت^(۴)

- (۱) یارا: ماوهی فرسەت. تاب: توانا. واتە: نە فرسەتم هە یە بیر لە وەسلت بکە مەو، وە نە توانای ئەو م هە یە دوور بێم لە خە یال کردنەو لیت.
- (۲) مەندە: ماوہ تەو. مەزانۆ: نازانی. یاوۆ: ئە گات. واتە: دلّم ماتل ماوہ لە نیتوانی ترسی نە گە یشتن بە تۆو هیوای گە یشتن دا، وە نازانی رینگای ئە چیتە سەر کامیان.
- (۳) باوهری: بێ نیت. واتە: مە گەر یا تۆ بە پیاوہ تی خۆت تە شریف بێنی بو لام، یا رینگای پێشان دە ی کە لە کو ی وە ئە گاتە گە یشتن بە تۆ.
- (۴) نامەت: نامت، ناوت. واتە: ئە گینا گیانە کەم قەسەم بە ناوت، دلّم تا روۆزی قیامەت بە سەر گەردانی ئە مینیتەو. ئە ش گونجی «نامەت» نە بی «نامت» بی، وە «قیامەت» نە بی «قیامت» بی بە مەعنای «راست بوونەو ت». بە م بی بە مەعنای شیعرە کە بە م جوۆرە ئە بی: ئە گینا ئازیزم قەسەم بە ناوت، دلّم تا ئەو روۆزە ی تۆ هە ل ئە سیتەو بێنی بو لای، هەر سەرگەردان ئە بی.

[۲]

خامهس سہراویژ (۱)

خامہی سہراویژ نہ چای سیایی
مہرپژو تہسرین شہکواہی جیایی (۲)
نامہی سہد شکہنج وہ ہم پیچ و ہردہن
چون من سہر تا پاش شکستہی دہردہن (۳)
دہوات دووی سیاش جہ دہم مہخیزو
نامہ سیا خاک وہ سہر مہرپژو (۴)
دہوات دووی دہروون گپیچ دان وہ ہمدا
لیقہ ویش کیشان وہ لیستہی خہمدا (۵)

[۲]

(۱) مہولہوی تہم غمزلہی بڑ برادہرتکی نووسیوہ، گلہیی تیا تہ کا لہ چہرخی رۆزگار بہ
بۆنہی تہوہوہ کہ مالہ کہی تاگری تہ چوہوہ کتیب و ہہلبہستہ کانی سووتاون.
(۲) خامہ: قہلم. سہراویژ: سہرہ و خوار. چا: چال. مہرپژو: تہرپژو. واتہ: قہلہ کہم کہ
سہرہ و خوار بوہ تہوہوہ کہ توتوہ تہ ناو چالی رہشی شووشہی مہرہ کہب، لہ داخی
دووری دۆست تہگری و سکاالی حالی خۆی تہنووسی. مہبہسی لہ گریانہ کہی تہوہ تہ کہ
مہرہ کہب لہ نووکہ کہی تہتکی.
(۳) شکہنج: شکاندنہوہ، قہد کردن. و ہردہن: خوار دووہ. واتہ: کاغزہ کہم کہ تہوہندہ
دوورو درنژہ سہد جار قہد کراوہ، پیچی خوار دووہ بہ یہ کاو و ہک من ہہموو لہشی لہ تاو
دہرد تیک شکاوہ.
(۴) دہوات: شووشہی مہرہ کہب. دوو: دووکہل. مہخیزو: ہہل تہسی. واتہ: شووشہی
مہرہ کہبہ کہم دووکہلی رہشی لہ دہم دہر تہر تہچی، کاغزہ کہشم خۆلہ رہشہ تہ کا بہ
سہری خۆیا. مہولہوی لہم شیعردا نیشارت بڑ تہوہ تہ کا کہ جاران لہ حوجرہ کانا بہ
مہرہ کہبی رہش تہیان نووسی، ہہندئ جار کہ مہرہ کہبہ کہ ماوہ یہک بہ کار تہ ہینرایہ، کہ
قہلمیان تیا را بدایہ، ہہلمیککی رہشی لی ہہل تہسا. ہہروہا نووسراو کہ وشک
تہبوایہ تہوہ خۆلیان پیا تہ کرد تا وشکی بکاتہوہ، تہنجا خۆلہ کیان دائہوہ راند.
(۵) لیقہ: جاران کہ بہ مہرہ کہبی رہش تہیان نووسی پارچہ بہرۆبہ کیان تہخستہ ناو

خامە شەوق وەردەن دەم مەكەردەوہ
 زار زار مەنالۆ وە دەم دەردەوہ^(۱)
 مەوات ھەي ئاوات واستەكەي جەستەم
 ھەي مۆميايي پيشەي شكەستەم^(۲)
 كام زام بي جە تۆ من نەويم نەسيب
 جەفا ھەر وە من، وەفا پەي رەقيب^(۳)
 زامان تاوانان ھووناوان جۆجۆ
 دەرد وە بان دەرد يە جە دووري تۆ^(۴)
 بېريان تاي روبات قافىە خوانيم
 نەمەندەن تاقت عييارەت زانيم^(۵)

شوشەكەي بۆ ئەوہي مەرەكەبەكە ھەلمۆئى تا درەنگ تەواو بېي، بەو پارچە پەرۆيەيان ئەوت ليقە. واتە: دووكەلى ناو دەواتەكەم خۆي داوہ بە يەكاو، ليقەكەي ناويشى خۆي ھەلژەندووہ لە قورپوليتەي خەم كە مەرەكەبەكە يە.

(۱) شەق وەردەن: شەقى بردووہ. زار زار: بە خەفەتەوہ. مەنالۆ: ئەناليتىنى. مەعناي ئەم شيعرەو دوو شيعرى پاشەوہي پىكەوہ دى.

(۲) مەوات: ئەيوت. مۆميايي: دەرمانىكە جاران بۆ گيرساندەنەوہي ئيسقانى شكاو بەكاربان ئەھيئا. پيشە: ئيسقان.

(۳) واتە: قەلەمەكەم شەقى بردووہ، دەمي ئەكردەوہو بە دەم دەردەوہ بە عاجزى يەوہ ئەي نالاندو ئەيوت ئەي دۆستە ئاوات بۆ خوازراوہكەم، ئەي گيرسيئەرەوہي ئيسقانى شكاوم، من كام دەردم تووش نەھات لە رىنگاي تۆوہ، كەچى تۆيش وەفات ھەر بۆ بەدكار بوو، وە بۆ من ھەر ئيش و نازارت ھەبوو.

(۴) تاوانان: توادووہوہ. جۆ: جۆگە. يە: ئەمە. واتە: زامەكانم خوئناوي لەشميان توادووہتەوہو جۆگەيان لى ھەل كرووہ، ئيستەش وا لە ئيشى دوورى تۆ دەرد لە سەر دەردكەوتووہ بەسەرما.

(۵) بريان: پچراو. تا: تال. روبات: ئالەتتىكى موسيقايە. قافىە: شيعر. نەمەندەن: نەماوہ.

دهمهی هه ناسهی گهرم تاره کهم
 نه کوورهی دهروون پر جه خاره کهم^(۱)
 ئایر دان حوجرهی دلهی پر دهردم
 سوچنان کتاو مهجموعهی فهدرم^(۲)

[۳]

خالۆی مه نزل چی^(۳)

خالۆی مه نزل چی، سه رکرده کهی دهرد
 تهمام به تو بی، ئای یه چیشت کهرد^(۴)

واته: ژئی موسیقای شیعر دانانم پچراوه و تاقه تی تی گه یشتنی نووسراوم نه ماوه. لهم شیعره دا ته شبیهی شیعر دانان کراوه به ره بابه لی دان، ههروه ک ره بابه که ژئی کهی پچرا ئیتر پیی لی نادرئ ته میشت نه وهی نه ماوه که پالی پیوه نه ما بو شیعر وتن.
 (۱) ده مه: تین. نار. ئاگر. جه خار: زوخاو. مه عنای نه م شیعره و شیعری پاشه وه پتکه وه دئ.
 (۲) سوچنان: سووتاندوو به. کتاو، کتیب. واته: تینی بو قی گهرمی دهروونه پر زوخاوه کهم ئاگری بهرداوه ته حوجرهی دلهی پر دهردم هه رچی شیعری تیا بووه هه مووی سووتاندوو، ئیتر هیچ شیعرم بو نایهت. مهولهوی بهم جو ره ئیشارهت نه کا بو سووتانی که شکۆلی شیعره کانی، وه ده ری نه خا که نه و کاره ساته ناخۆ شه چ کار ئیکی کرد بوه سه ر دل و ههستی.

رئکه و تئیکی سه یر: هئشتا له چاپ کردنی فۆرمهی پئیش نه م فۆرمه یه نه بو بو وینه وه چاپخانه ی نه جاح که نه م دیوانه ی تیا له چاپ نه درئ ئاگری تی چوو، وه چه ند به ند کاغه زو فورمه ی نه م کتیبه شی تیا سووتا.

[۳]

(۳) له م قه سیده وه وا ده رته که وئ که له لاواندنه وه ی لاوئک له شیخه کانی «په نجه» «پاپاله» دا و ترابئ، وه نه و لاوه له زهردو مایه که وه که و تیبته خوارو له شی تئیک شکابئ و برابیته وه بو مال و له وئ مردبئ، وه واده رته که وئ که نه م کاره ساته له سه فه رئکی راوا رووی دابئ، وه مهولهوی به م قه سیده یه گله بی له کابرای بنه ی راوچی یه کان بکا که بوچی ئاگاداری نه و کورپه نه بوو تا وای به سه ر هات.

(۴) واته: نه ی خالۆی سه ره رشتی که ری بنه ی راوچی یه کان و نه ی سه رکرده ی دهردو

وهختی بهو گهردهن سیم سافهوه
 چون وەش غەزالان وە بۆی نافهوه^(۱)
 دەور مدا وە پیچ ئەو کاوو بەردە
 بۆ بەخشانیش بی ئەی هەرد بەو هەردە^(۲)
 ئەو بۆ جەو تەرەف سوب نەسیم ماوهرد
 هەر جە دوورەووە زام سارپیش مەکەرد^(۳)
 خەیلی دیرت کەرد، ئافەرین چەپ گەرد
 بەو بۆ دل شاد بیم ئەویشت لایەرد^(۴)
 ئیسە ئەو گەنجە، بەو لارو لەنجە
 رەنجە کەرد پەنجە، شی پەری «پەنجە»^(۵)

مهینهت، من به تەمای تۆ بووم ئاگات لەو کۆرە بێ، کەچی گویت نەدایە تا بۆ خۆی وای بە
 سەر هات... توخوا خالۆ تۆ ئەو چیت کرد؟
 (۱) سیم: زیو. ناف: ناوک. مەبەس بۆنی میسکە کە پارچە خوئینیکی مەییوہ لە لای ناوکی
 هەندێ جۆری ئاسکەوہ. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعری پاشەوہی پێکەوہ دئ.
 (۲) کاو: بەرزایی. بۆ بەخشانی: بۆن بلأو کردنەوہ.
 (۳) ماوهرد: ئەی هینا. واتە: کاتێک کە ئەو لاوہ گەردەن وەک شووشی زیوی بێ گەردە،
 بەو پیچو زەردو مایەدا ئەسوورپایەوہ، وە بۆنی خۆشی بلأو ئەکردەوہ بە هەردەکانا، وەک
 ئاسکی خوتەن کە بۆنی میسکی لێوہ بیئت، بای نەسیمی بەیانانیش لەو سەرەوہ ئەو
 بۆنەئە هیناوە ئەی دا بە لووتمانا، وە هەر لە دوورەوہ برینە کانمانی سارپێژ ئەکرد.
 (۴) دیرت کەرد: پەلەت کرد. واتە: ئافەرین چەپ گەرد بۆ کارێ کردت، تێمە دلمان بەو
 بۆنە خۆش بوو، ئەویشت بە پەلەپەل لایەرد. ئەش گونجی «دیرت کەرد» نەبێ «ویرت
 کەرد» بێ، واتە: بیرت کردەوہ تا ئەو بەلایەت بۆ دۆزینەوہ.
 (۵) رەنجە کەرد: ئەزبەتی دا. پەری: بۆ. پەنجە: دئ. یەکە لە ناوچەئە «دیواندەرە»
 لە کوردستانی ئێران. واتە: ئیستە ئەو لاوہ بەو لارو لەنجەوہ پەنجەئە خۆی ئەزبەت داو
 رۆیشتەوہ بۆ پەنجە.

ئیسە تەن وەى زام دل وەى خەرىكى
دیدار وەى دوورى، مەرگ، وەى نزیكى (۱)

ئەو لاكى بەروون ئەى راو تەدبیرە
ئاخ جەى تەدبیرە، داخ جەى تەقدیرە (۲)

خەیر، مەینەت زەدەى جەگیان ھەراسان
بەختە سیاكەى ویش زووتەر ناسان (۳)

پەى فەناى ئەو ھەم جە دوورى دلپەر
نەك جارئ، چوار جار، «اللہ اكبر» (۴)

[۴]

خالق چون تەدبیر

خالق چون تەدبیر دەرد زانات نەوى
هانام كەرد ئەو تو تەوانات نەوى (۵)

(۱) مەعناى ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دوایی یەوہ.

(۲) ئەو لا: بەو لای. بە روون: بەرم. واتە: ئیستا كە ئەو لاوہ روئی و منیش لەشم ئەوہندە بریندارەو دلّم ئەوہندە مەشغولەو دیتنى ئەویش ئەوہندە دوورەو مەرگم ئەوہندە نزیكە، ئەبئ ئەم پەرس و راو سكالای حالّمە بەرمە لای كئ... ھەى ھاوار لەم مەسەلە یەو لەم قەزاو قەدەرە كە بەسەر منا ھات.

(۳) خەیر: نە. ناسان: ناسیوہ. مەعناى ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشەوہ دئت.

(۴) واتە: نەخیر، با باسى تەگبیر كردن و چارە دوزینەوہ نەكەین، چونكە ئەم گەرفتاری مەینەتەكە ھەراسان بووہ لە گیانی خۆى - مەبەسى خۆیەتى - بەختى رەشى خۆى زووتر ناسیوہ، كەواتە ئەبئ لەبەر فەوتانى ئەویش بە ھۆى دەردى دوورى دولبەرەوہ، لە جیاتی جارئ، چوار جار «اللہ اكبر» بكەین. مەبەسى ئەوہ یە ئەبئ نوئزى مردووی لە سەر بكرئ كە چوار جار «اللہ اكبر» ی تیا یە، وەك چۆن لە سەر جەنازەى ئەو لاوہ پەنجەیی بەكرا.

[۴]

(۵) زانا: زانین. ھانا: ھاوار. مەعناى ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری پاشەوہ.

نه تاوات ویت دهی وه مهودای وهی دا
 گنج بدهی نه گنج ده ریای بی پهی دا^(۱)
 ها خودام، وه حق شاده تم ئاوه رد
 خالوت گنج مهوج ده ریای هه واش که رد^(۲)
 جه که ناروهه سهعی که رده ت بو
 ههول پل و پووش ئا و ئاوه رده ت بو^(۳)
 پهی چیش خالوکهی ده روون جه ههون که یل
 خه یلین نه جزای مهیل له یله که ی پر مهیل^(۴)
 ئامیتهن وه جزو ریزه ی مه جنون دا
 حه یفه ن ئا و به رووش وه توونای توون دا^(۵)

(۱) مهودا: نووکی تیژ. واته: خالوگیان له بهر ئه وه که چاره ی ده ردی عه شقت نه ئه زانی، زورم بی وتی خو شه وستی ئه رکینکی قورسه له عۆده ی نایهیت، وه زور ده سه و دامینت بووم که ده سی لی هه لنگره، به لام به گویت نه کردم، که چی نه شت توانی خۆت بدهی به سه ر نووکی تیژی شیر ی ده ردو مهینه تا، وه له ده لیای بی بنی عه شقا مه له وانی بکه ی.

(۲) شاده ت: «شهادت»، «شهد ان لا اله الا الله». هه واش: خو شه وستی ئه و. واته: خوایه، وا شایه تیمانی به حه قم هینا و باوه رم کرد که خالوت سه رگه ردان کردوه به دم شه پۆلی ده لیای خو شه وستی به وه. له شیعره کانی پاشه وه دا دیسانه وه مه وه لوی رووی قسه ی وه رنه چه رخی نیته وه بو لای خالو له گه لی ئه که ویته دوین..

(۳) که نار: که راخ ئا و. واته: ئیسته ش ماده م تووش هاتووی و شه پۆلی ده لیای خو شه وستی فری داو ته که نار وه، ههول بده به لکو ئه مه خوایه ده ستت گیر بی له پل و پووشی لافا و هینا و، وه خۆت رزگار بکه ی.

(۴) مه عنای ئه م شیعره و شیعری دوایی یتکه وه دی.

(۵) ئامیته: یتکه ل. ریزه: ورده. توونای توون: گیزی ئاوی نا و شیو. واته: له بهر چی؟ چونکه ئه ی خالوی ده روون پر له خوین، ده میکه تۆسقاله کانی خو شه وستی له یلی پر مه یل یتکه ل بوون له گه ل ورده پارچه ی له شی مه جنونا، که تویت، له بهر ئه وه حه یفه ئا و ئه وه له شه به ری و له گیزی خو یا نوقمی کا و تۆسقاله کانی خو شه وستی له یلیشی له گه لا بفه وتی.

[۵]

خه راما ناما

خه راما ناما نه تۆی پهرده وه
نیقاب جه سه فحه ی جه مین که رده وه^(۱)
چیهره ی دلّه ی زار خووی گهرمی پی دا
عه کش هوهیدا منمانا تی دا^(۲)
باوه شین مه که رد نه و سه فحه ی بی گهرد
نازکیش جه باد نیحیات مه که رد^(۳)
نه تۆی ناینه ی جه مین چون گۆل
که مه که رد نمم خووی روخسار دل^(۴)

[۵]

- (۱) خه راما ن: ئافره تی به له نجه و لار. نیقاب: په چه. سه فحه: تهخت. واته: یار به له نجه و لاره وه هات، عاباو په چه ی دادابوه وه، که گه یشته به روه پهرده ی له سهر تهختی رووی خۆی لادا.
- (۲) هوهیدا: ئاشکرا. واته: رووی دلّه ی خه فه تبارم له گهرمای خۆی ئاره قی به ناو چاوی یار کرد، وه وینه ی به ئاشکرا له ته و ئلیا دهر که وت.
- (۳) واته: ئه ویش له بهر گهرما باوه شینی رووی پی گهردی خۆی نه کرد، دهم و چاوی نه وه نده ناسک بوو ئه تر سا باوه شینه که زیانی پی بگه یه نی. ئه م شیعره له قه سیده یه کی تریشا هه بوو. مهوله وی ئه وه ی هه یه جار به جار شیعر ئک یا نیوه شیعر ئک له زیاتر له یه ک قه سیده دا ئه لیته وه.
- (۴) واته: به هۆی باوه شین کردنه که یه وه نمی ئاره قی رووی دلّمی به سهر رووی خۆیه وه که م کرده وه.

[۶]

خه مه فرسه تی

خه مه فرسه تی ساتی، وه بی خه م
 گهرد پالا کەش بگێروون وه چه م^(۱)
 چه رخ چه پ چه نیم راس به ستهن که له ک
 مه ر من سه نگم دان وه مینای فه له ک^(۲)
 چه پ گهرد نمازۆ ساتی فه راغه ت
 نه ی خوا یا وه سل، یا مه رگ، یا تا قه ت^(۳)

[۷]

خه یر بو هه م فه له ک^(۴)

خه یر بو هه م فه له ک کام خه یال که رده ن
 دیسان من په ی شه ر وه یاد ئاوه رده ن^(۵)

[۶]

(۱) خه مه: نه ی خه م. پالا: که وش. بگێروون بگرم. واته: نه ی خه م سه عاتیک مۆ له تم بده با به بی خه م تۆزی که وشه کانی به چاو بگرم، یا بگرمه چاوم.
 (۲) چه نیم: له گه ل. به ستهن که له ک: که له کی چنیوه، مه به سی له وه یه بنیانی دوژمنایه تی ناوه. مه ر: مه گه ر، بۆ چی. سه نگ: به رد. مینا: شو وشه. واته: چه رخی چه پ گهرد به راستی بنیاتی دوژمنایه تی ناوه له گه لما، نازانم بۆ چی وا ئه کا خۆ من به ردم نه داوه به شو وشه ی ئاسمانا.

(۳) نمازۆ: نایه لی. واته: چه رخی چه پ گهرد نایه لی ت سه عاتیک بۆ خۆم بحه سی مه وه، سا خوا یه یا به گه یه نه به یار، یا به کوژه، یا سه بووریم بده.

[۷]

(۴) مه وله وی جار ئکیان خه به ری بۆ دینن که دۆستیکی له سه ره مه رگایه وه بانگی ئه که ن که به چی بۆ لای، ئه ویش به و مونا سه به ته وه ئه م شیعرا نه ئه لی:
 (۵) واته: خوا به خیری بگێرئ، ئه بی دیسان فه له ک خه یالی چی له دلا بی، وا ئه مجاره ش منی بۆ شه ر که وتوو ته وه یاد...

دیوارن ئەساس دووری مسازۆ
وه بالام کالای خەمان موورازۆ^(۱)
داخۆم دووی دووری کیش هانە سەردا
دیشان من مدۆ وه رووی چەمەردا^(۲)

[۸]

خەیلۆن خەریک

خەیلۆن خەریک زاکی زەحمەتم
بەلکو وه را بۆ بەرشۆ عوسرەتم^(۳)
فەلەک وه بەختم مەگەس مکیانۆ
وه راکەى رەحمەت هەم دیس مپیانۆ^(۴)

(۱) ئەساس: بنچینە. مسازۆ: دروست ئەکا. موورازۆ: ئەدووری. واتە: وادیارە بناغەى دوور خستنه‌وه‌ى دۆستیکى تریش دانەمەرزتینۆ و بەرگی خەم و مەینەت ئەبڕئ بە بالای من.

(۲) کیش: کیتی. چەمەر: شین و زاری. واتە: ناخۆ ئەبئ خەیلۆی دوور خستنه‌وه‌ى کیتی لە سەرا بئ، وا دیشان من ئەخاتەوه‌ کۆری شین و زاری.

[۸]

(۳) خەیلۆن: دەمیکە. زاکی: هاوار. وه را بۆ: بکەوتتە رئ. بەرشۆ: دەرچئ. مەعناى ئەم شیعەرە و شیعری دواىی پیکەوه‌ دئ.

(۴) مەگەس: مئش. مکیانۆ: ئەنیرئ. راکەى: رینگاکەى. مپیانۆ: ئەپئ، پئسى ئەکا. واتە: دەمیکە سەرم قالە بە دەس هاوارو نالەى زەحمەتەوه‌ ئەمەوه‌ئ بیخەمەوه‌ رئ و دووری بخەمەوه‌ تا نارەحەتیم نەمئینئ، کەچى لە چارەى رەشى منا فەلەک مئشسئک ئەنیرئ رینگاکە پئس ئەکاتەوه‌ تا مەینەتەکەم رینگای رۆشتنى نەبئ. هەر وه‌ها لە گەل ئەم مەعنايه‌دا مەولەوى مەعنايه‌کى تریشى مەبەس بووه‌، کە ئەوه‌تە: دەمیکە خەریکی تیبی «زئ» ی وشەى «زەحمەت» م نوخته‌کەى ئەکرتنم تا بیکەم بە «رئ» و بئى بە «رەحمەت» بەلکو مەینەتم لە کۆل بئیتەوه‌، کەچى لە بەختى رەشما چەرخى چەب‌گەرد مئشئک ئەنیرئ گوو ئەکا بە «رئ» کە داو ئەى کاتەوه‌ بە «زئ» و «رەحمەت» ئەبئتەوه‌ بە «زەحمەت».

[۹]

خه یالان شهو

خه یالان شهو، هیجرانان رو
 قامهت خه م که ردهن چون چه میلهی چو^(۱)
 دل بیهن وه دار سهر که ل لای وهشت
 چه مه پای وایین ریشهش بی وه دهشت^(۲)

[۱۰]

خاک وه دهس^(۳)

خاک وه دهس زور زه نجیرم که ردهن
 یاد هه مپازان جه یادم به ردهن^(۴)
 هاو قه د خاک و سهنگ وه جه سه م باره ن
 نه راگهی جواب، نه جای گوفتاره ن^(۵)

[۹]

(۱) رو: روژ. چو: دار. واته: بیر کردنه وهی شه وو دووری روژ بالامیان وه ک داری چه ماوه
 چه ماندووه ته وه.
 (۲) وهشت: باران. وایین: بایه که. واته: دلّم وه ک دار یکی لی هاتووه که به سهر یالیکه وه بی
 له شوینیکا که باران بنه که ی که ن در کرد بی و ریشه که ی دهر خستی، وه چاوه پئی بایه ک
 بیّت هه ل کات و ریشه کیشی کا.

[۱۰]

(۳) مهولهوی ئەم دوو شیعره ی له کاتیکا وتووه که خه ریکی خه ندهق لی دان بووه بو
 خانوو، وه رامی دوستیکی پی ئەداته وه که گله بی لی کردبوو له سهر ئەوه که خستبووه پشت
 گوئ.
 (۴) مه عنای هه ردوو شیعره که ینکه وه دیت.
 (۵) هاو قه د: به ئەندازه ی بالام. راگه: رنگا. واته: خاک به دهستی زورو توانای خوّم

[۱۱]

خالۆ خالۆتەن (۱)

خالۆ خالۆتەن، کەم واچە خالۆ

خالۆ دەم وە بان خالانت مالۆ (۲)

شەرت بۆ من جە داخ خالۆ خالۆی تۆ

ویم کەروو وە کور چوارده سالهی نو (۳)

﴿﴾

گرفتاری کردووم و یادی براده رانی له بیر بردوومە تەو، ئیستا وا بە بەرزى بالام خاك و بەرد له سەرم کە لە کە ی کردوو، نە رینگەم هە یە وە رامی بدە مەو، وە نە ماو م هە یە قسە بکەم. مەولەوی لەم دوو شیعەرە یا خۆی شوبهاندوو بە مردوو لە گۆرا کە ماو هی قسە کردنو توانای وە رام دانەو هی نە بێ.

[۱۱]

(۱) مەولەوی پیش مارە کردنی عەنەبەر خاتوونی خێزانی، چوو بە مالۆ باوکی تا چاوی پێ بکەوێ بزانێ ئاخۆ دلێ ئە ی گری یا نە. لەوێ داوای ئاوو دۆبە ک ئە کالە عەنەبەر خان تا بە و بیانوو وە بیینی، عەنەبەر خان کە ئاوو دۆبە کە ی ئە داتە دەستی پێ ئە لێ «فەر موو خالۆ» ئە مێش بە و مونا سە بە تەو ئە م دوو شیعەرە ئە لێ:

(۲) واچە: بلێ. مالۆ: بمالێ، بکو تێ. واتە: خالۆ خالۆی چیتە، بە س بلێ خالۆ، یاخوا خالۆ دەمی بمالێ بە سەر خالە کانتا.

(۳) کەروو: بکەم. تۆ: نو، تازە. واتە: شەرت بێ لە داخی خالۆ خالۆی تۆ، خۆم بکە مەو بە کور ئکی تازە ی چوارده سالان.

[۱۲]

خاست فەرماوان (۱)

خاست فەرماوان ئەر بابە کەسی خەم
ساکن نە گۆشەیی بالە خانەیی چەم (۲)

[۱۳]

خەرمانی خەمان

خەرمانی خەمان ھا وە کەل باوہ
شەن کەر یە کیکە دوو شەن وە لاوہ (۳)

[۱۲]

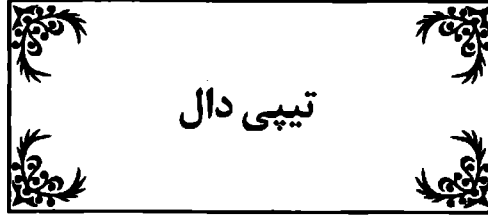
(۱) جارێکیان مهولهوی له سنه ئه‌بێ، به‌ به‌رده‌می بال‌آخانەیی یه‌کیک له‌ ئه‌عیانه‌کانا تێ ئه‌په‌رێ که‌ له‌ سه‌ر روخی رووبارێک بووه‌. یه‌کیک له‌ ژنه‌ ئه‌عیانه‌کان له‌ په‌نچه‌ره‌وه‌ سه‌یری خواره‌وه‌ ئه‌کا، ئه‌و ژنه‌ شاعیره‌ بووه‌ و ناوی «زیبا خانم» بووه‌، که‌ چاوی به‌ مهولهوی ئه‌که‌وێ بانگی ئه‌کا و ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌لێ:

هه‌ر کاتێت زانا چه‌م دا و هه‌م دا بال‌آخانەیی چه‌م دا و هه‌ رووی چه‌م دا
واته‌: هه‌ر ئه‌وه‌ نده‌ت زانی خوا ئه‌م چه‌مە دا به‌ یه‌ کا و لافاوی هه‌ لساندو ئه‌م بال‌آخانەیی
سه‌ر چه‌مە دا به‌ سه‌ر چه‌مە که‌ دا و بردی، یان کاتێکت زانی خوا چاوی مه‌یلی دا به‌ یه‌ کا و
پێلوی چاومانی هه‌تیا به‌ وه‌ به‌ سه‌ر چاومانان و مران‌دینی. مه‌وله‌ ویش به‌م شیعره‌ی خواره‌وه‌
وه‌رامی ئه‌داته‌وه‌.

(۲) فەرماوان: فەر مووه‌. ئه‌رباب: خاوه‌ن. واته‌: قسه‌ که‌ت راسته‌ و چاکت فەر مووه‌ ئه‌ی
خه‌م په‌روه‌ری دل‌داران، ئه‌ی له‌ گۆشەیی بال‌آخانەیی سه‌ر چه‌ما دانیشتوو، یان ئه‌ی له‌
گۆشەیی چاوما جێ گرتوو.

[۱۳]

(۳) مه‌به‌س له‌ «خه‌رمانی خه‌مان» رووی یاره‌ که‌ خه‌ره‌ وه‌ ک خه‌رمان وه‌ له‌ جوانیدا بووه‌ به‌
مایه‌ی خه‌فه‌تی دل‌داران. وه‌ مه‌به‌س له‌ «که‌لی با» گه‌رده‌نی به‌رزی یاره‌، که‌ هه‌میشه‌
شه‌مال ئه‌یگر ته‌وه‌، وه‌ مه‌به‌س له‌ «شه‌ن کەر» بای شه‌ماله‌، که‌ زولقه‌ کانی تیک ئه‌دا، وه‌ له‌
دوو شه‌ن زولقه‌ کانی ته‌ی که‌ بای شه‌مال هه‌لیان ئه‌سوورپێتی. واته‌: بای شه‌مال زولقه‌ کانی یار
ئه‌جوولپێتی و رووی رووناکی ده‌ر ئه‌خا و له‌ وه‌وه‌ خه‌م و خه‌فه‌ت بل‌او ئه‌کاته‌وه‌ به‌ سه‌ر دل‌دارانا.

تیپی دال

[۱]

دلەس دل... (۱)

دلەس دل وە مەس مەس لە یلئ کە یل
 مەحرەم وە رازان خەلۆت خانەس لە یل (۲)
 لانە حەلقەس زولف عەنبەر بۆس شەو رەنگ
 هام دەم جاس تەنگ ئەلحەدسەرای سەنگ (۳)
 پەروانەس مەزار ئەو ئاوات واستەم
 تەرجمەس حالات پەشوی جەستەم (۴)
 عەرز کەر وە لە یلا وە سەد خەمە وە
 چەم وە نەمە وە، دل وە تەمە وە: (۵)
 دیوانە کەت دیم بلیسەش بەرز بی
 بەرزس بلیسەش هەر سات سەد تەرز بی (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدەشی لە لاواندەنەوی عەنبەر خاتوونی خێزانیاتوو. (۲) کە یل: پ. واتە: ئەس دلە کەم کە پ. بوی لە شەرابی حەز کردن لە لە یل، وە مەحرەمی ژووری تاییەتی ئەوی کە گۆرە کە یەتی. مەبەسی ئەو یە ئەس دلە کەم کە لە گەل لە یلا چووێتە گۆر. (۳) لانە: هیلانە. جا: ج. واتە: ئەس دلە کەم کە لە سەر ئەلقەس زولفی رەشی بۆن خوشی یار هیلانەت کردوو وە بوی بە هاودەمی جینگە تەنگە کەس کە ئەلحەدی گۆرە بەردینە کە یەتی. (۴) مەزار، زیارەتگا، گۆرستان. واتە: ئەس دلە کەم کە وە ک پەروانە بە دەوری گۆری ئەو یارە ئاوات بۆ خوازارا وە ئەسوورپیتە وە بوی بە تەرجومانی حالی جەستەس پەشیوم لای ئەو. (۵) مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری دوایی پیکە وە دی. (۶) واتە: بە دلئ خەفە تبارو چاوی پ. فرمیسک و دلئ تەماوی یە وە عەرزی لە یل بکە چاوم بە دلدارە شیت بوو کەس کەوت گری تی بەر بوو بوو، وە هەر سەعاتە بە سەد جۆر گڕە کەس ئە چوو بە ئاسمانا.

وه ههر تهرزئ له یل ملاواناوه
 دلهی سهنگ سهخت متاواناوه^(۱)
 گاگۆیا مهویهرد ئیند مهویهردهوه
 گاموات وه دهم ئیش دهردهوه:^(۲)
 ئای جه ئیش تن جه گیان جیای من
 ئای جه لوای تۆو ئه وشۆن دیای من^(۳)
 سهختی ئیش دهرده دحالیلم لایئ
 وای بی تۆمه نزل گشت خالیلم لایئ^(۴)
 وه ههر مه نزل داو ههر راگوزهردا
 ههر دهست هسه رت مدا وه سهردا^(۵)
 چیشهن موینوون مه نزل بی تۆ بو
 بی هوشم، خه و بو، راس بو، درۆ بو^(۶)

- (۱) ملاواناوه: ئەلاواندهوه. متاواناوه: ئەتواندهوه. واته: ههر چۆن له یلی ئەلاواندهوه دلئ بهردی رهقی ئەکرد به ئاو.
- (۲) گا: گاه، جاروبار. مهویهرد: تی ئەپهیری، ئەمرد. مهویهردهوه: ئەبووردهوه. موات: ئەیوت. معنای ئەم شیعره و شیعری دوابی پێکهوه دئ.
- (۳) لوا: روشتن. ئەو شۆن: به دوا. دیا: روانین. واته: جارو بار ئەوهنده ئەبووردهوه ئەتوت مردووه، جارو باریش که هۆشی ئەهاتهوه به خۆیا به دهم دهردهوه ئەیوت هاوار له ئیش و ئازاری لهشی بی گیانی من، هاوار له تاو روشتنی تۆو به دوا. روانینی من...
- (۴) واته: ئەیوت له لایه کهوه ئیشی دهردم زۆر سهخته، وه له لایه کی ترهوه ماله کهم به بی تۆ چۆل بووه، وه هاواری بوو له دهس ئەم حاله.
- (۵) مدا: ئەدا. معنای ئەم شیعره و شیعری دوابی پێکهوه دئ.
- (۶) موینوون: ئەبینم. واته: له ههموو مه نزلێک و ری گوزهرێکی تۆدا ههر دهستی داخو هسه رتهی ئەدا به سه ریاو ئەیوت چیه وای ئەبینم مأل تۆی تیا نیت، نازانم هوشم له خۆم نیه، یان خه و ئەبینم، وه ئەمه ی ئەی بینم راسته یان درۆیه.

گا تیکه‌ل مه‌کرد چهنی دهرد ویش
 فهرد هام فهردش چهنی فهرد ویش^(۱)
 موات: فیداش بام به جای شیرینه
 گوزه‌رگای نهو شوخ زولف عه‌نبرینه^(۲)
 جه بالای نهی سهنگ پا ئاوه‌رده‌وه
 به‌رقه‌ی ناز جه رووی نهو شه‌نگ که‌رده‌وه^(۳)
 جهو جاسوس گاو، بهو خه‌ده‌نگه‌وه
 دل تلنا وه زام هزار ره‌نگه‌وه^(۴)
 جهو سه‌رده‌شته‌وه گولاو ریزان که‌رد
 سارا بووی عه‌نبر سارا هه‌رزان که‌رد^(۵)
 چوگه جه‌لای جام جه‌به‌هی جه‌مال دا
 به‌رگه‌شتی وه به‌خت به‌در که‌مال دا^(۶)

- (۱) چهنی: له‌گه‌ل. واته: جار‌جاریش له‌گه‌ل دهردو ئیشی خو‌یا شیعی «فه‌هاد»ی هاورپی تیکه‌لی شیعی خو‌ی نه‌کرد. ناوه‌روکی شیعی پاش نه‌م شیعه له‌سه‌ر زوبانی فه‌هاد و تراوه له‌چیرۆکی «شیرین و فه‌هاد» دا، مه‌به‌سی مه‌وله‌ویش نه‌وه‌یه‌که‌ نه‌لی شیعی خو‌ی و فه‌هادی تیکه‌ل نه‌کرد.
- (۲) واته: نه‌ی وت به‌قوربانی‌یم نه‌مه‌جیگه‌ی شیرینه‌وه‌گوزه‌رگه‌ی نه‌و شوخه‌یه‌که‌ بو‌نی زولفی وه‌ک عه‌نبر خو‌ش بو‌یه.
- (۳) به‌رقه: «برق»، سه‌ربوش. واته: وه‌ختی خو‌ی نه‌و شه‌نگه‌ پئی له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌هه‌ل هینایه‌وه‌وه‌ سه‌ربوشی نازی له‌سه‌ر رووی خو‌ی لادا.
- (۴) تلنا: تلنا: ده‌وه. واته: له‌و جاسوس‌گه‌ی راوچی یانه‌وه‌ به‌تیری نیگای خو‌ی دل‌می گرفتاری هزار ره‌نگ زام کرد.
- (۵) واته: له‌و ته‌خته‌ به‌رزانه‌وه‌ ئاره‌قی رووی خو‌ی هه‌ل‌په‌رژاند که‌ وه‌ک گولاو بو‌ن خو‌ش بوو، وه‌ نه‌و ده‌شته‌ به‌ه‌وی بو‌نی نه‌و ئاره‌قه‌وه‌ بو‌نی عه‌نبری تیا هه‌رزان بوو.
- (۶) چوگه: له‌وئ. واته: له‌وئ ئاو‌نه‌ی ته‌وتلی جوانی خو‌ی پاک کرده‌وه‌وه‌ به‌ختی مانگی چوارده‌شه‌وه‌ی شیواند.

چینگه حوقه ی راز شیرین کهرده وه
 تام تالی دهر د دووری بهرده وه^(۱)
 گوزه رگه ی جیلوه ی له یل بی حه د به و تهرز
 زایه له ی مه جنون جه عه د رهد به و تهرز^(۲)
 چۆن کهر وون ته قدیر په ی سهر کار تو
 نه تو بژنه وی نه دؤس دار تو^(۳)
 مه عدووم چون قهزا ئاما جه ناکاو
 دانا چون نادان وزؤ وه گهر داو^(۴)
 عیرفانه کت کۆن، فامت کۆ شیهن
 ئای په ی جیلوه ی دؤس نیهایه ت نیهن^(۵)

(۱) چینگه: لیره. حوقه: قوتووی نوقل. واته: لیره ش ده می کرده وه و ده سی کرد به قسه ی وه ک شکر شیرین، وه تامی ناخۆشی دهر دی دووری له دلمانا نه هیشت.
 (۲) حه د: نه ندازه. عه د: ژماره. رهد: ته جاوه ز کردوو. مه عنای ئه م شیعره و شیعره ی دوا بی پینک وه دئ.

(۳) کهر وون: بکه م. ته قدیر: باس کردن. سهر کار: سهر گه وره ی خزمه تکاران وه وه کیلی ئاغا له دیهاته کانا. بژنه وی: بیسی. واته: گوزه رگه ی خۆده رختنی له یل به و چه شنه له نه ندازه به دهر بوو، وه هاوارو ناله ی مه جنونیش نه وه نده زؤر بوو له ژماره نه نه هات، ئیتر من چۆن بتوانم باسی ئه مه بکه م بؤ سهر کاره که ی تۆ؟ حاله که ی نه وه نده ناخۆشه یاخوا نه خۆت بیسی و نه دؤس دارت. له نه ده بی کۆنا باو بؤ ریز گرتن له قسه له گه ل کراوو نامه بؤ ئیتر او، رووی قسه نه کریتته خزمه تکاره که ی، گوایه قسه که ره که یا نامه نووسه که خۆی به شایانی نه وه نازانی راسته و خۆ له گه ل نه و بکا. لیره شا ههر به و جۆره مه وله وی داوا ی له دلی خۆی کردوو که رووی قسه بکاته سهر نۆکه رانی یار، وه خۆی به شایانی نه وه نازانی که راسته و خۆ بؤی باس کا.

(۴) وزؤ: نه خاته. لیره وه مه وله وی رووی قسه وه ره نه چه رخیته وه بؤ سهر خۆی، وه به خۆی نه لئ قه زاو قه دهری خوا که له ناکاو هات عاقل و بی عه قل وه ک یه ک رایبچ نه کاو نه یان خاته گهر داو وه.

(۵) کۆن: له کوئی یه. کۆ شیهن: بؤ کوئی چوو. مه عنای ئه م شیعره شیعره کانی پاشه وه پینک وه دئ.

ئارۆ یه‌ك جیلوه‌ش ها نه رووی کاردا
 فهدا چیش ئه‌و یه‌ك جیلوه‌ش دیاردا^(۱)
 لا، به‌ل ئه‌و جیلوه‌ی روو نه په‌نهانی
 نه‌وعه زوه‌وورین، زاناش ویجدانی^(۲)
 چ ماته‌میوه‌ن پات بیه‌ن پیوه
 داناو مه‌خشووشی کی دیه‌ن پیوه^(۳)
 ئه‌و جیلوه‌که‌رده‌ن ئه‌ر شی وه تاقی
 ئید جیلوه‌که‌رده‌ن سوراحی و ساقی^(۴)

(۱) ئارۆ: ئه‌م‌رۆ. فهدا: سبه‌ی. دیاردا: ده‌رخست.

(۲) لا: نه‌خیر. به‌ل: به‌لکو. زاناش: تی‌گه‌یشتن و لی‌حالی بوونی.

(۳) کی دیه‌ن: کی دیوبه. پیوه: به‌یه‌که‌وه.

(۴) شی: به‌سه‌رچوو. تاقی: «تحقیق»، راستی. سوراحی: کاسه‌ی مه‌ی. مه‌به‌سی
 شه‌رابی مه‌رگه. واته: ئه‌وه عه‌قل و تی‌گه‌یشتنت چی به‌سه‌ر هاتوه، بۆچی نازانی لوتفی
 خوا برانه‌وه‌ی بۆیه، ئه‌م‌رۆ خۆ ده‌رخستنیکی له‌ناوایه، که‌ئوه نه‌ما سبه‌ینی یه‌کیکی تری
 دینه‌ رووی کار، به‌لکو هه‌رگیز هه‌ر له‌ناو ناچی، وه‌گوم بوونی هه‌ر لوتفیکی له‌راستیدا
 جۆره‌ ده‌رکه‌وتنیکی تریه‌تی که‌پیاوی خاوه‌ن باوه‌رو ده‌روون پاك هه‌ستی پی‌ئه‌کا، که‌واته
 بۆچی قاچت که‌وتوه‌ته‌ به‌ر دوا‌ی خه‌م و خه‌فت، وه‌کی دیوبه‌ پیاوی تی‌گه‌یشتوو وا
 سه‌ری لی‌بشیوی. ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ لوتفی خوا - که‌له‌ژیانی عه‌ن‌به‌ر خاتوونا دیمه‌نی دیاری
 ئه‌دا - وا له‌شیویه‌کی ترا ده‌رکه‌وت که‌نۆشان‌دنی شه‌رابی مه‌رگه‌ پیی، له‌لایه‌ن
 مه‌ی‌گیپه‌وه‌که‌ فریشته‌ی گیان‌کیشانه.

ئه‌ش‌گونجی مه‌به‌سی ئه‌وه‌بی‌ئه‌م‌رۆ لوتفی خوا له‌ژیانی عه‌ن‌به‌ر خاتوونا ده‌رته‌که‌وی و له
 قیامه‌تا له‌زیندوو‌کرده‌وه‌ی‌دا، وه‌ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ خوا بیباته‌وه‌ بۆ خۆی له‌قیامه‌تا ئه‌یداته‌وه
 پینکه‌وه‌ له‌به‌هه‌شتا مه‌ی‌نۆش ئه‌که‌نه‌وه...

[۲]

دل تهم كهردهوه (۱)

دل تهم كهردهوه گرتوه كاوان
 ديسان دووی نامه ی توش وولا ياوان (۲)
 مهزموون: ههواي مهرك، زامداري تيرت
 پهنهانی قاتیل، دهواو، تهديرت (۳)
 لال بوون په ی مهينهت جهسته ی خهسته كهت
 بمروون پهري زام جي نه پهسته كهت (۴)
 منو تو به لاو زاممان ناوهردهن
 نه چهشمه ی حیات ناومان وهردهن (۵)
 خهيال خامهن ئينه تو كهردهن
 پهيما نهمبو جيايي وه مهردهن (۶)

[۲]

(۱) مهولهوی ئەم غەزەلە ی لە وەرانی دۆستیکیا نووسیوه که نامه یه کی بو ناردبو، وه سکالای حالی خوی کردبوو.
 (۲) یاوان: گه یشتوو. واته: دل تهمی کردوو تهوه و ته مه که ی بهرزایی یه کانی داگرتوو، چونکه دیسانه وه دووکه لی نامه ی توی پین گه یشتوو.
 (۳) مهزموون: ناوهرۆك. ههوا: ئاره زوو. واته: ناوهرۆکی کاغزه كهت ئه وه بوو به تیر گرفتاری و نازانی کی برینداری کردوو ی و دهرمانت کامه یه و چارت چیه، له بهر ئه وه ئاواتی مه رگی خۆت ئه خوازی.
 (۴) پهري: بو. جي نه پهسته: لی رزگار نه بوو. واته: لال بم بو مهينهتی له شی بیمار و بمرم بو ئه و زامه ی لی رزگار نه بویت. له هه ندی نوسخه دا له جياتی «بمروون» نووسراوه «مروون».
 (۵) چهشمه: کانی. وهردهن: خواردوو تهوه. مه عنای ئەم شیعره به سراوه به شیعری دوايي یه وه.
 (۶) ئينه: ئەمه. پهيما: بۆمان. واته: منو تو له رۆزی ئەزه لا دهردو به لامان گرتوو ته

ها چهند ههوات دا وه گئج بی پهی
 بمری و بنالی گیان ته سلیم نه کهی^(۱)
 تازه وارگی عه شق مه نزل که رده نی
 هه وه سیای هاژهی بال دهرده نی^(۲)
 خوسوس به و جهستهی خهستهی مه هجووری
 که فته نی نه پیچ رای دوهی دووری^(۳)
 هوشت نه توئی کاخ ده ماخ فیراره ن
 وهر نه چ خیره ن قاتیل دیاره ن^(۴)
 کی بو چون خه دهنگ ناز هه وا ده رو
 هه ریه ند بزانی جه وپه پ بویه رو؟^(۵)

خۆمان و له سه رچاوهی ناوی حه یات ناومان خوار دووه ته وه، که واته تو شوین خه یالی
 خا و که وتووی که نه ته وی بمری، وه ئیمه به مهرگ رزگارمان نابی له م ژبانهی ئیستانمان.
 (۱) ههوات دا: فرهت دا. گئج بی پهی: گئزی بی بن.
 (۲) وارگه: هه وارگه. هه وه سیا: حه په ساو. واته: بویه که وتوویته په له قازه چونکه تازه
 هه وارگه ی عه شقت کردوو به مه نزل و حه په ساوی له هاژهی بالی دهر دو مهینه ت.
 (۳) که فته نی: که وتوویته. واته: به تایبه تی بهم له شه ته وه که نه خو شی دهر دی دوور
 که وتنه وهی دۆسته، رنت که وتوو ته قه مچ و پیچی ریگای ته م داگرتووی دووری. له
 هه ندی نوسخه دا له جیاتی «مه هجووری» نووسراوه «په نجووری» واته: مهینه تباری، وه
 له جیاتی «دوهی» نووسراوه «دهورهی» واته: لوفه دار.
 (۴) نه تو: له ناو. کاخ: باله خانه. واته: له بهر شه وه که تازه دل داری و حه په ساوی، فام و
 تی گه یشتنت باله خانه ی میشکیان به جی هیشتوو، نه گینا چ خیره ته نه لئی قاتله که م دیار
 نیه، دیاره کی یه، دۆسته چالا که دهس راسته که ی خۆمانه که هه موومان نه ی ناسین...
 (۵) هه وا ده رو: فری دا. بویه رو: تی په ری. واته: کی بی غهیره ز شه وهر که تیری نازی
 ته قاند شه ونده بزانی له و دیوی نیشانه که وه دهر چی؟

کئی بو به و جه مین نه زاکهت چون گول
 خه یمهش هور بدا نه پای دهشت دل؟ (۱)
 کئی بو پیکو دل زام نه سره فتهش
 یه کیو کوشتهش، ئید نه و زه مین کفتهش؟ (۲)
 نهر رستگاریت جه و دهر د ئومیده ن
 ده وای خه لاسی و ته دبیرت ئیده ن (۳)
 مه بو و هخت سهخت زامان ئاوه رده ت
 ره ما و په له پهل هه رده و هه رده کهرده ت (۴)
 په ی چیش تا ئیسه لیت مه علووم نیه ن
 سه یاد جه واکوژ دریغش نیه ن (۵)
 به لام یه ره ویه ی ئییتیدای مه شقنه
 خیلاف شیوه ی تاویای عه شقنه (۶)

(۱) خه یمه: خیتوه ت، ده وار. پا: بنار. واته: کئی بی له و به ولاره به و ناوچاره وهك گول
 ناسکه یه وه له بناری دهشتی دلی عاشقانا ده وار هه لدا؟
 (۲) پیکو: پیکو. نه سره فته: نه سروتوو. یه کیو: یه کیك. واته: کئی بی له و زیاتر دلی برینداره
 زام نه سره وتوو ه که ی خوی بداته بهر تیر، وه یه کیك بکوژی و یه کیکی تر بدا به عه رزا؟
 (۳) رستگاری: رزگار بوون. ئیده ن: ئه مه یه. مه عنای ئه م شیعره و شیعره دواپی پیکه وه دئ.
 (۴) مه بو: نابیی. ره ما: راکردن. واته: ئه گه ر به ته مای له و دهرده رزگار بیی دهرمانی رزگار
 بوون و ته گبیرت ئه وه یه نابیی له کاتیکاکه ئه و دوسته زامیکی سهخت لی ئه کا تو را
 بکه یه ت و په له پهل بکه ویته هه رده و هه رد کردن، چونکه تا تو زیاتر را بکه یه ت خوینت
 زورتر لی ئه پرژی و ئه ویش شوین پیت هه ل ئه گری و ئه ت دوزیته وه و تیریکی تر ت پیوه
 ئه نی، به لام ئه گه ر له شوینی خوتا بکه وی و ئه زانی مردوویت و وازت لی دینسی. له
 هه ندی نوسخه دا له جیاتی «مه بو» نووسراوه «نه بو» واته: نابیی.
 (۵) واکوژ: دیسانه وه کوشته وه. واته: بوچی تا ئیستانه ت زانیوه که راوچی دریغی ناکا له
 دووباره کردنه وه ی کوشتنی نه چیر؟
 (۶) یه: ئه مه. ره ویه: ئوسوول. تاویا: تواوه. واته: به لام ئه م بی ناخوش بوونی زامی

ده خیل سهر سهخت بهر هر بکهر بازی
 نازی دل سهرد بۆ جه تیر نه ندازی^(۱)
 نه دلّه ی پر زهوق کۆنه نه چیردا
 های له زهت دارۆ تیر وه شۆن تیردا^(۲)

[۳]

دلّه، راگه کهت^(۳)

دلّه، راگه کهت خه یلی تاریکه ن
 پرده که سهخته ن، خه یلی باریکه ن^(۴)
 سارای هیدایهت تاریک مهوینوون
 رای نه جات یه کجار باریک مهوینوون^(۵)

دۆست و به دوا ی ده رمانا گه پانه، ره وشتی ئه وانه یه که تازه فیری دل داری بوون و هیشتا تیا
 قال نه بوون، وه له گه ل شپوه ی ئه و که سانه دا یه ک ناکه وی که له عه شقا تواونه ته وه.
 (۱) بازی: یاری و گالته. نازی: نایه لی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوا یی یه وه.
 (۲) له زهت دارۆ: به له زه ته. شۆن: دوا ی. واته: ده خیلت بم هر سهر سهخت و که لله ره ق
 به و بۆ خۆت یاری بکه، وه مه یه له دۆست دلی سارد بیته وه له تیر هاویشتن، چونکه له
 دلی پر زهوقی کۆنه عاشقا زۆر شتیکی خۆش و به له زه ته یار یه که له دوا ی یه ک تیری پیوه
 بنی. مه به سی ئه وه به دل داری قال بو وه تا زۆر تر نازار بچیژی له یاره وه زیاتر له زه تی پی
 ئه گات.

[۳]

(۳) مهولهوی له م قه سیده دا لۆمه ی خۆی ئه کاو سامی رۆزی قیامهت دینته وه بهرچا، وه
 خۆی بانگ ئه کا بۆ خوا به رستی و به نده گی راست.
 (۴) راگه کهت: ریگاکهت، مه بهس گۆریه تی که ریگایه بۆ قیامهت. خه یلی: گه لیک.
 پرده که: مه بهس پردی سیراته. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خه یلی» ی دوو هه م
 نووسراوه: «یه کجار».
 (۵) سارا: سه حرا، ده شت. هیدایهت: ری به ده رکردن. مهوینوون: ئه بینم. له هه ندی
 نوسخه دا له جیاتی «یه کجار» نووسراوه «یه کسه ر».

چۆلە چىراوى پەرى وىت ساز دەر
 وه قەد تواناي وىت باربەندى كەر^(۱)
 ئەر گونا راي راس بەردەنى جەوير
 شۆن پای كردار هام فەردان هور گير^(۲)
 بەل لەو ديواندا ديوانەى سەرشىت
 خەجالەتى بەزم ياران نەيۆ پىت^(۳)
 بارى ئەر غەفلەت دام تەندەن نە رىت
 نىەنى وه تەنگ شەرمەسارى وىت^(۴)
 ياد ئەر سەرورەر وه دەروون باوەر
 ئەر واچان پەنەش نەو بەزم مەحشەر^(۵)
 يە مەنسوب تۆن ئىنە كەردەشەن
 چەنى تواناي سەر هۆردەردەشەن^(۶)

- (۱) چۆلە چىراو: چىراي بىچكۆلە، بە قوتىلە ئەلئىن. پەرى: بۆ. باربەندى كەر: بار بېيچەرەو. واتە: قوتىلە بەك پەيدا كە بۆ خۆت و ئەوئەندەى پىت ئە كرى كۆل و بار بېيچەرەو. مەبەسى لە خۆ ئامادە كەردنە بۆ ئەو دنيا.
- (۲) گونا: گونا. واتە: ئەگەر گوناخ رىي راستى لە ياد بردوويتەو شۆن پىي كەردەوەى باشى ھاورىيان ھەل گەر.
- (۳) بەل: بەلكو. نەيۆ: نەيەت. پىت: بۆت. واتە: بەلكو لە ديوانى رۆژى حىسابدا، ھەى ديوانەى سەرشىت، لە كۆرى بەزم و رابواردنى ياراندا خەجالەتى نەيەت بە سەرتا.
- (۴) بارى: لە سوورەتتىكا. دام: داو. تەندەن: تەنيوئەو. مەعنای ئەم شىعەرەو دوو شىعەرى پاشەو پىكەو دى.
- (۵) باوەر: يىنە. واچان: بلىن. پەنەش: پىي. نەو: لەو.
- (۶) يە: ئەمە. ئىنە: ئەمە. هور دەردە: ھەل پىن. واتە: وه ئەگەر لە سوورەتتىكا بى ئاگايى و قىامەت لە بىر چوونەو دەوای لە رىتا تەندووەو تۆيش بە تەنگى شەرمەزارى خۆتەو نىت، ھەر ھىچ نەبى ئەو يىنە يادى خۆت كە لە رۆژى مەحشەرا بە پىغەمبەر بلىن ئەمە سەر بە تۆيە كەچى ئەو كەردەوەيەتى.

ئەو بە شەرمەو مەدیۆ بە وەردا
 من مشیۆ کام خاک کەر وون وە سەردا^(۱)
 ئیسە موینی چیش پەنەم ئامان
 ھانا ھاوارەن ھای نەی چی ئامان^(۲)
 جفت مەعسیەت، جە تاعەت تاقم
 روو سیای مەجلیس جەرگە ی عوشاقم^(۳)
 بیئای و جوووم خەجلەت ئەساسەن
 بەختم موخالیف، نامەدیم راسەن^(۴)
 «صبا» ی ھەناسەم نە دەروون سەد تەررز
 کەردەن کلپە ی نار ئیبراھیمی بەرز^(۵)
 پەنجەت بەو نەغمە ی بین وە تینەو
 باوەرە ئە ی بەیت وە حەزینەو: ^(۶)

- (۱) مەدیۆ: ئەروانی. بە وەردا: بە بەردەمی خۆیا. مشیۆ: ئەشی. واتە: ئەو کاتە ئەو لە شەرمانا سەر دا ئەنەوتنی، جا ئەبێ من خاکی کوئی بکەم بە سەری خۆما.
- (۲) موینی: ئەبینی. واتە: ئیستا ئەبینی چیم بە سەر ھاوارە، ھاوار ھە ی شمشالژەن بگەرە فریام.
- (۳) جفت: جووت. مەعسیەت: گوناھ. واتە: لە گەڵ تاوانا بووم بە ھاو جووت و تاک کەوتووم لە خوا پەرستی و روورەشی کۆری ئەنجومەنی دلداران بووم.
- (۴) موخالیف: پینچەوانە. نامەدی: بۆ نەھاتن. واتە: بنچینە ی بوونم لە سەر خەجالەتی دامەزراو و بەختم یار نیو و نەگبەتیمە.
- (۵) «صبا»: بای بەیانی. نار ئیبراھیمی: ئاگری بە تینی وەك ئەو ھە ی نەمرود کردیەو و ئیبراھیمی تی فری دا. واتە: ھەناسە ی وەك بای سەبا بە تەوژم بە ھەزار جۆر کلپە ی ئاگری بە تینی دەروونمی بەرز کردەو.
- (۶) باوەرە: بینە. واتە: کاکە ی نە ی چی پەنچە بخەرە سەر نە ی کەت و دەمی پتوہ نی و بە ئاوازە بەرزو بە ھیزە کەت بە خەفە تباری یەو و ئەم شیعەرەم بۆ بلی.

سههلهن من روو زهره سهر نه وه ره نان
 ئای مایه ی ته سدیع په یغه ممه ره نان^(۱)

[۴]

دل دیار نیهن

دل دیار نیهن های نه که رده بو
 وه خزمهت ئازیز ته شریف به رده بو^(۲)
 جه و دما من داد وه لای کئی به روون
 نا به له د ته نیا را چون دهر که روون^(۳)
 پای دل سفته ی دهره سهر ههردان سه ختن
 ویت یا ونه وه های نه سیم وه ختن^(۴)
 بکیان په ری من دل نه و دماوه
 ویت، ویت ئاسایی بشو وه راوه^(۵)

(۱) سهر نه وه ره نان: سهر دانه و یوم. واته: قهیدی نیه من خوم روو زهره دم و سهرم
 دانه و اندروه، به لام ناخ بووم به مایه ی زه حمهت کیشانی پیغه مبه «درودی خوی لئی بی».

[۴]

(۲) نه که رده بو: نه ی کرد بی، ناشی.

(۳) جه و دما: له مه و پاش. به روون: به رم. را: ری. وهر که روون: دهر که م. واته: دل که م
 شاره زای ریگای مالی یار بو، که نوم له کیس چوو ئیتر من ته نیا چون ری دهر که م.

(۴) سفته: سو و تاو. یا ونه وه: بگه به نهره وه. واته: پی دل م به ناگری دهره سو و تاوه و سهر
 هه رده کانیش سه ختن ناتوانی پیا یانا پروا. ده سا نه سیم ده سم دامینت وه ختیته تی خوت
 بگه به نهره وه لام.

(۵) بکیان: بنیره. بشو: پرؤ. واته: دل که م بو بگپره وه دواوه و. خزیشت خوت ئاسایی به
 ری خوتا پرؤ...

مسپارووت وه ده‌س کزه‌ی تاسه‌ی ویم
 وه دووی گیجه‌لوول سوب هه‌ناسه‌ی ویم^(۱)
 چون یاوای وه لای بالآ عه‌رعه‌ر ته‌رز
 په‌رساش جواو دهر وه زایه‌له‌ی به‌رز^(۲)
 گلاراش بی چه‌نی ئیش چه‌م
 مه‌وات و مه‌ورد خه‌م وه کووزه‌ی خه‌م^(۳)
 چه‌م جه‌ ئیش دهرده‌ مه‌حرومی پالات
 نمه‌نمانۆ عه‌کس خه‌یال پالات^(۴)
 په‌رده‌ی لیلا‌یی گرتنه‌ن دوو دیده
 خه‌لوه‌ته‌ن سا بۆ هه‌ی به‌رگوزیده^(۵)
 دیدم تاو سه‌یل هه‌ووناوان وه‌ردا
 ها‌ئاو به‌ دهرده‌ ئاما جه‌ سه‌ردا^(۶)

- (۱) مسپارووت: ئەت سپێرم. واتە: ئەت سپێرم بە کزە‌ی بیر کردنه‌وه‌و تاسه‌م بۆ یار، وه ئەت ده‌مه‌ ده‌سی گه‌رده‌لوولی هه‌ناسه‌ی به‌یانانم.
- (۲) چون: که. یاوای: گه‌یشتی. په‌رساش: پرس‌ی. مه‌عنا‌ی ئەم شیع‌ره‌و دوو شیع‌ری دوایی پێکه‌وه‌ دئ.
- (۳) مه‌ورد: ئە‌ی‌خوارد. کووزه: گۆزه.
- (۴) نمه‌نمانۆ: نانۆنن. واتە: که‌ گه‌یشتیته‌ لای ئەو بالآ به‌رزوه‌ هه‌والی منی لی‌ پرسیت، به‌ ده‌نگی به‌رز هاوار بکه‌وه‌رامی بده‌روه‌ بلن له‌ به‌ر چاو ئیشه‌ گلارای پی‌ که‌وتبوو، گۆزه‌ی خه‌م و مه‌ینه‌تی نابوو به‌ سه‌ریه‌وه‌ ئە‌ی‌خوارده‌وه‌و ئە‌ی‌وت چاوم له‌ تاو ئیشی دووری تۆزی که‌وشه‌کانت و‌ت‌نه‌ی خه‌یالی بالاتی تیا دهرناکه‌وئ.
- (۵) گرتنه‌ن گرتوو. بۆ: وه‌ره. به‌رگوزیده: هه‌لبژارده‌. واتە: په‌رده‌ی لیلا‌یی هاتوو به‌ سه‌ر چاوه‌کانما، فرسه‌ته‌ ئازیز وه‌ره‌که‌س له‌وئ نیه.
- (۶) وه‌ردا: به‌ردا. واتە: چاوه‌کانم لافاوی به‌ تاوی خوئناویان به‌ردا، ئە‌وه‌تا ئاو له‌ سه‌ره‌وه‌ هات و له‌ دهرگاوه‌ دهرچوو.

دَل یه‌ند جوْش گهرم خه‌مان دان پی‌دا
 سه‌مه‌ندهر لانه‌ش مه‌گیرو تسی‌دا^(۱)
 فیدات بوون نازیز جه‌مین په‌ره‌ی گول
 دووریت کاری که‌رد نانه‌ چه‌م، ئید دَل^(۲)
 حال چینه‌ ته‌نگ‌ته‌ر نیه‌ن پی‌م نامان
 قه‌ده‌م ره‌نجه‌ که‌ر نامان سه‌د نامان^(۳)
 چون جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی مه‌ینه‌تان مایه
 به‌لکم دیده‌و دَل نه‌شان وه‌ زایه^(۴)
 دیده‌ سورمه‌ی توْز پالا‌که‌ ناسه‌ن
 دَل جای ده‌رد‌ته‌ن مه‌نده‌ی‌شا خاسه‌ن^(۵)

(۱) پیدا: پیا‌یا. سه‌مه‌نده‌ر: په‌له‌وه‌ری‌که‌ ته‌لین له‌ ناو‌ ناگرا‌ هیل‌که‌ نه‌کا. مه‌گیرو: نه‌گری. واته: جوْشی گهر‌مای خه‌م و خه‌ف‌ته‌ ته‌وه‌نده‌ داو‌یه به‌ دل‌ما، و‌تای لی‌ هات‌وه سه‌مه‌نده‌ر کرد‌ویه به‌ هی‌لانه‌ی خوْی. له‌ هه‌ندی‌ نو‌سخ‌دا له‌ جیاتی «پیدا» و «تیدا» نو‌وسراوه «پیش‌دا» و «تیش‌دا» وه‌ له‌ جیاتی «لانه‌ش» نو‌وسراوه «لانه».

(۲) نانه: نه‌وه. واته: نازیزه‌ ناو‌چاو وه‌ک گول‌ه‌که‌م، به‌ قور‌بان‌ت بم، دووریت کار‌نکی لی‌ کرد‌م نه‌وه‌ حالی دَل و دیده‌مه‌که‌ نه‌ی‌بینی.

(۳) چینه: له‌مه. ره‌نجه‌که‌ر: نه‌زیه‌ت بده. واته: گیانه‌ ده‌سم دام‌ینت هه‌ر‌گیز وه‌زع‌م له‌مه‌ ناخوْش‌تر ناب‌ی، نه‌زیه‌تی قاچی خوْت بده‌و وه‌ره‌ لام.

(۴) نه‌شان: نه‌چن. زایه: «ضایع»، فه‌وتار. واته: به‌لکو دیده‌و دل‌یشم نه‌فه‌وتین وه‌ک له‌شی نه‌خوْشم فه‌وتا‌که‌ بو‌وبوو به‌ مایه‌ی خه‌م و خه‌ف‌ته‌ بۆم.

(۵) سورمه: کله. مه‌نده‌ی‌شا: مانه‌وه‌یان. واته: چاو‌م توْزی که‌وشه‌کانی توْ نه‌ناسی‌و کرد‌ویه به‌کله‌ بۆ خوْی، دل‌یشم جینگای ده‌رد‌و به‌لای توْیه، له‌به‌ر نه‌وه‌ مانه‌وه‌یان چاک‌تره.

[۵]

دهرمان زامان^(۱)

دهرمان زامان دهرده کهی کاریم
 هامراز نالهی شهوان بیداریم
 راحه تی جهستهی مهینهت باره کهم
 تهسکینی دلهی پر جه خاره کهم
 نامهو ههدهی دؤسانهت یاوا
 تهسدیعت کیشا خه یلی مال ئاوا
 رهویهی بسوزورگیت وه جا ئاوه ردهن
 غه ریب نه وازیت وه پیشه که ردهن
 به لام بیناییم، من دؤس گیانیم
 نهک چون بی شهرتان نانی و زوبانیم^(۲)
 دلم وه مۆبتهت مهیل تو شادهن
 نهی ته عاروفه جه لام زیادهن^(۳)
 خوسووس من سهرعی و لیوه و یل توّم
 سهودایی خه مبار ئه پراگیل توّم^(۴)

[۵]

- (۱) مهولهوی ئه م غه زه لهی بو دؤستیکی نووسیوه که دیاری به کی بۆی ناردبوو، دووریش نیه ئه و دؤسته شیخی ته و ئله بووی.
- (۲) بیناییم: ئه ی رووناکی چاوم. نانی و زوبانی: ئه و دؤسته به که هه ر به زمان، وه به هیوای وه رگرتنی دهسکه و تیک دؤستت بی.
- (۳) مۆبتهت: محبت، خۆشه وستی. ته عارف: خۆ ناساندن، مه به سی دیاری ناردنه.
- (۴) سهرعی: فی دار. لیوه: کهف چهرین. ئهراگیل: به دوادا گه پراو، له بنچینه دا دوو وشه به «ئهرا» واته «بۆ» وه «گیل» واته «گه یشتن». له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می ئه م شیعره به م جۆره نووسراوه:

پەى تۆ خاترم پىر نىش و خارەن
 پەى تۆ زىندە گىم چون ژار مارەن^(۱)
 دەروونم دايم جە ھوون كەيل تۆن
 حەياتم وە شەوق ھەواى مەيل تۆن^(۲)
 ھەرگا ديم وە چەم شىوہى بالاکەت
 بۆسام خاك پاوگەرد پالاکەت^(۳)
 ئانە گەرد ماىہى كامەرانى مەن
 ئانە گەرد وەشى و شادمانى مەن^(۴)
 وەر نە ئىسە من ھوون دل وەر دە
 قامەت سەنگى بار خەمان خەم كەردە^(۵)
 دەروون وە مەوداى دووريت بىەن رىش
 ھەى خاكم وە سەر سەوقاتم پەى چىش^(۶)

سەوداى ئەپراگىل لەعل لىل تۆم
 واتە: نەخۆش كەوتووى گەپانم بە دواى لەعلى لىلى لىئوى تودا.
 (۱) خاتر: دل. نىش: نىش. زىندە گى: ژيان.
 (۲) ھوون: خوین. كەيل: پىر. ھەوا: ئارەزوو.
 (۳) گا: كات. بۆسام: ماچم كرد.
 (۴) ئانە: ئەو. گەرد: ھەموو. وەشى: خۆشى.
 (۵) وەر نە: ئەگىنا. وەر دە: خوار دوو. خەم: چەماوہ. مەعناى ئەم شىعرە لەگەل شىعەرى
 دواى دا دى.
 (۶) مەودا: تىغ. رىش: برىندار. سەوقات: ديارى. واتە: ئەگىنا ئىستە من كە خوینى دلى
 خۆم ئەخۆم و بارى قورسى خەم و مەينەت پشتمى چەماندووہ تەوہ و دەروونم بە تىغى
 تىزى دووريت برىندار بووہ، ھەى قورم بە سەر ديارىم بۆ چىہ؟

[۶]

دلّه، وهردهی نه نفس^(۱)

دلّه، وهردهی نه نفس گوناه ئاوهرده
 سیفته نه پرووی زات وه پهرده کهرده^(۲)
 جه پرووی بی شه رمی پهردت درده وه
 هیچ نه ویت وه تنگ ئه وودیم پهرده وه^(۳)
 سه تاری لاو دا وه یانه ته دا
 که ریمی شوومی وه شانته ته دا^(۴)
 کردم وه عامی ره حمه ته که ی ویش
 واده ی بهزم گهرم خزمه ته که ی ویش^(۵)

[۶]

(۱) مهولهوی لهم قه سیده دا له گه لّ دلّی خوئی ئه دوئی و تانه ی لی ئه دا.
 (۲) وهرده: خوراو. ئاوهرده: هیناو. واته: ئه ی دلّ که نه نفسی گونا هبار خوار دوویتی، وه
 سیفته تی خوات کردوه به پهرده به رووی زاتیه وه. مه به سی ئه وه یه که سیفته تی
 «به خشه نده بی خوا» ت کردوه به قه لغان، وه به و بیانوه وه خوات له بهر چاوی خۆت لا
 بردوه وه ده ست کردوه به گونا ح کردن.
 (۳) دهرده وه: دادپری. نه ویت: نه بویت. ئه وودیم: ئه وودیو. واته: له بهر بی شه رمی و
 بی عاری خۆت پهرده ی حیات له سهر رووی خۆت لادا، وه هیچ به تنگی ئه و خواوه
 نه بووی که وا له و دیوی پهرده ی غه یبه وه، وه به هموو شتیکت ئه زانی. یان: نه بووی به
 تنگی ئه وه وه که له و دیوی پهرده ی حه یاره خۆت هه ی که هموو گیانت گونا حه و عالم
 پیّت ئه زانی.
 (۴) لاو: لافاو. شان: شان. واته: یاخوا به خشه نده بی خوا لافاو یینی به سهر ماله که تاو
 نه گبه تی بدا به شاتتا.
 (۵) عامی: هموو که س گره وه. ویش: خوئی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی
 دوا بی یه وه.

ویهرد، نه زاناش سیوای ئەو هەنی
 ئاخ زانایی ئەو چیش کەری چەنی^(۱)
 نەو دەم دا جە یاد کردە ی ویهر دەم
 جە حالەت سەخت وە دۆزەخ بەردەم^(۲)
 هەر دە لاله تیش مەلالە تیوون
 هەر لوتفیش پەریم خەجالە تیوون^(۳)
 هەوای وەش نەسیم وە سل و حوزووری
 سەموومەن پەریم چون شنۆی دووری^(۴)
 هەای نایی نایی، مۆترب مەقامی
 موعەننی تەرزی، ساقی یا جامی^(۵)
 تادەماخ نە ی بەزم نە شەیی سانو
 مانۆ، تائەبەد وە جیا مانۆ^(۶)

(۱) ویهرد: بوورد. هەنی: هەیت. واتە: وا فەرمان کرد لە کاتی بەزمی گەرمی بە حوزووری خوا گەشتن دا ئەو بە رەحمەتی فراوانی خوی لیت بووردو لەو بەولاوە کەس نە ی زانی تۆ هەیت، باشە خۆ خوا خۆی پیت ئە زانی، ئە ی لە حوزووری ئەوا چۆن رووت دئ سەر بە زر کە یتەو.

(۲) نەو: لە. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پیکەوە دئ.

(۳) دەلالەت: دل دانەو.

(۴) سەمووم: بای سەبوون. واتە: لەو کاتە دا کە بیر ئە کە مەوە لە کردەو ی رابردووم و لەو وەزە ناخۆشەم کە ئە بئ بە هۆی چوونە دۆزەخ، ئا لەو کاتە دا هەر دل دانەو یە کم لە لایەنی خوای گەورەو هۆی شەرمە زاری یە کە بۆم، وە هەر لوتفینکی خوا لە گەلم ئە بئ بە مایە ی خەجالەتی بۆم، وە هەوای خۆشی بە خزمەت گەشتن وە ک بای سەبوون وایە بۆم لە شەم ئە سووتینئ، چونکە خۆم بە شایانی ئەو بە خزمەت گەشتن و لوتف و دل دانەو یەو نازانم.

(۵) نایی: نە ی ژەن.

(۶) سانۆ: وەر بگری. مانۆ: بمینتەو. مانۆ: ئەمینتەو. مەعنا ی ئەم شیعەرە دوو شیعری دوایی پیکەوە دئ.

شنووش نهی دهم دا، نهی دلّهی تنگدا
 ریشهی ویر غهیر بدو وه هم دا
 بهل دلّهی چهند سال نیتیزاره کەش
 لهزه تی بهرؤ جه دیداره کەش^(۱)

دلّه پر چینهن^(۲)

دلّه پر چینهن پیشانی شه وقت
 پؤس مهردهن وه بان روخسار زه وقت^(۳)
 شادیت مواچی ئازیش مهردهن
 کەیفه کەت ماچی له یلش گوم کەردهن^(۴)
 گومانم وهی رهنگ زامت نه سره وتهن
 کۆچ خیلّ خانهی «ئهحمەد» دوور کە وتهن^(۵)

(۱) بهرؤ: بیا. واته: بۆ ئه وهی ده ماخم نه شه یه کی وا له م به زمه وه رگری، تا «ئه به د» به
 ته نیا ئه مینیتته وه، هه ر بمینیتته وه وه شنه ی ئه و به زمه ریشه ی داری بیر کردنه وه له غهیری
 خوا له دلّی خه فه تبار ما هه ل کهنی و نه ی هیلّیتته وه، تا دلّه چهند سال چاوه پروانی
 کردوه کەم له زه تی وه ر بگری له دیداری خوا و روی بی چاوی پی بکه وئ.

[۷]

(۲) مهولوی ئه م قه سیده یه ی به بۆ نه ی کۆچ کردنی ئه حمە د به گی برای حه مه پاشای
 جافه وه وتوه که چوه بۆ مه ربوان بۆ هاوینه خۆری.
 (۳) پر چینهن: پره له چرچ و لۆچ. پیشانی: ناوچاوان. پؤس: پیست. واته: ئه ی دلّ
 ناوچاوانی شه وقت لۆچی زۆری تی کە وتوه، وه پیستی روت وشک بووه ته وه به سر
 دهم و چاوی ئاره زووتا، مه به س له خه فه تباری به.
 (۴) مواچی، ماچی: ئه لیت. له هندی نوسخه دا نیوه ی شیعی دووه می ئه م شیعه
 به م جزه نووسراوه:
 کە یفت مواچی له یلش کۆچ کەردهن.
 (۵) گومانم: وا گومان ئه به م. نه سره وتهن: نه سره وتوه. واته: وا بزائم بۆیه وا زامت
 ناسره وئ چونکه بنه و بارگه ی ئه حمە د به گ دوور کە وتوه ته وه.

نه واتم ده خیل ئامان سهد ئامان
 ویت مه دهر وه مه یل نه و توول نه مامان^(۱)
 وهس وه ته مای وه سل مه زاق شاد بو
 ژار مار دهر دووریت وه ییاد بو^(۲)
 نه ژنه فتی چه نه م سهد جار دادم کهرد
 ئیسه های گهر دش گهر دوون چه پ گهرد^(۳)
 وه تاي قه لماسک تنیای سهردی مه یل
 نه و هوردا په ی حه ی، تو په ی کوی دوجه یل^(۴)
 سا خاسه ن نه مجار شووم سیا به خت
 تو ئالووده ی دهر د، من زامان سه خت^(۵)
 ساقی گهر د کۆچ یاران دیاره ن
 هاوما لان په ریم نه ئینتیزاره ن^(۶)

(۱) نه واتم: نه موت. ویت مه دهر: خۆت مه ده. مه عنای ئهم شیعره و سێ شیعره دواپی پینکه وه دی.

(۲) وهس: بهس. مه زاق: چه شتن، مه بهس له دلّه.

(۳) نه ژنه فتی: نه ت بیست. چه نه م: لیم.

(۴) قه لماسک: قۆچه قانی. تنیا: ته نراو. هوردا: هه لدا. حه ی: خیله که ی له یل. دوجه یل: شوینه که ی مه جنوون. واته: چه ند ده سه و دامینت بووم که خۆت نه خه یته داوی خۆشه وستی بالآ بهر زانه وه، چه ند م بێ وتی دلّت به وه سلیان خۆش مه که و ژاری ماری دووریت له یاد بێ، که چی هه رچه ند دادم کرد گویت نه دایه، وا ئیستا گهر دوون وه ک به رد خستیه ناو قۆچه قانی له که م مه یلی ته نراوو هه ر یه که ی فری دانه شوینیک که به زه حمه ت بتوانن بگه نه وه یه ک.

(۵) سیا به خت: چاره ره ش. ئالووده: گرفتار. واته: جا چاکت کرد ئه ی دلّه ی شوومی چاره ره ش خۆت گرفتاری دهر دوو منیشت گیرۆده ی برینی نابار کرد.

(۶) په ریم: بۆم. مه وله وی له م شیعره وه رووی قسه له دلّیه وه وه ر نه گپرتته سه ر ساقی، وه داوای لێ ئه کا بگاته فریای. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعره دواپی یه وه.

من خو تهنیا مال، وامهندهی دل تهنگ
 بی کهس، بار سهنگی، پای باره بهر لهنگ^(۱)
 مهرتو وه ههی ههی نه شهی جام مهی
 نهی رای پلهی سهخت فه ریاد ره سیم کهی
 سا پییم دهر جامی منیچ چون یاران
 ههی کهروون شه و کۆچ تا سر هه وارن^(۲)

[۸]

دلّه چهند مهستیت^(۳)

دلّه چهند مهستیت جهم بی نه سهردا
 چهند کار ئارۆت وسته و رووی فهردا^(۴)

(۱) وامهنده: داماو. باره بهر: و لاخ. لهنگ: شهل.

(۲) منیچ: منیش. کهروون: بکه م. نهو: له. واته: ساقی، نه وه تا تۆزی کاروانی یاران دیاره و چاره پیم نه کهن، منیش تهنیا مال ماومه ته وه به دل تهنگی یه وه، که سم نیه و کۆچ و بارم قورسه و پتی و لاخه که یشم شه له، که نه مه شه و په پری داماو یه... جا له وه زعیکی وا ناخوشا مه گهر تو به نه شهی جامی مه یه کهت. که وه که هۆره ی کۆچ کردوو وایه. له م پله ری سهخته دا بگه یته فریام، سا بو خوا پیاله یه که مه ییم بده ری با منیش وه که یاران دهس کهم به هۆره کردن و بخورمه کوچ و باره کهم و پرۆم تا نه گه مه سر هه واره کان. مه وله وی له م شیعرانه ی دا هۆره ی کاروانی شو به اندوو به مه ی له وه دا که وه که چۆن مه ی یارمه تی خه فه تبار نه دا بو ئاسان کردنی مه ی نه ته که ی، هۆره یش یارمه تی کاروانی نه دا له برینی ری نگاو گه یشتنه جی دا.

[۸]

(۳) مه له وی له م قه سیده شا ههر به سر نه فسی خو ی دا دیت و لۆمه ی شه کاو له خوا نه پارتته وه که لئی بیووری.

(۴) ئارۆ: نه مرۆ. وسته و: خسته وه. واته: نه ی دل چهند مهستی کۆبووه ته وه له سهرتا و چهند ئیشی نه مرۆت نه خه یته سبه ینی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «چهند» نووسراوه «یه ند» واته: نه مه نده.

شهرتیوم نیهن جه بی شهرتی تو
روو سیای تۆبهی سهد فهدا نه بو^(۱)

نه کفتی نه و را پهی حهق په رستی
تا بی وه همتای مهستی پای سستی^(۲)

پیری حهلقه سان خه م په نه م وهردهن
پهی ده رگای عهده م ناماده م که ردهن^(۳)

سه روهخت نه دای نه مانه تمهن
نه شر سیاهه ی خیانه تمهن^(۴)

موغهنی ، ته نخوای من وه نه وایی
وهی چهنده فهده وه هورده ر سه دایی^(۵)

یا ره بی نهی شه و تاریکه ی فانی
ههر تو وه کرده ی به دیم مزانی^(۶)

(۱) شهرتیوم: شهرتیکم. واته: به هژی بی شهرتی توه شهرتیکم نیه روو رهشی لای تۆبهی سهد سبهینی نه بو بی. مه به سی نه وه یه هرچی شهرت نه کم که خه رابه نه کم و تۆبه له و خرابانه نه کم، بو سبهینی نه و شهرته نه شکینم و دیسانه وه تۆبه نه کم مه وه و شهرته کم له حوزووری نه و تۆبانه دا روو رهش نه بی.

(۲) نه کفتی نه و را: نه که ویته ری. بی: بو. واته: نه که ویته ری حهق په رستی تا پیری بوو به هاوړینی سه رخویشی یه که ت و که لکت پیوه نه ما.

(۳) حهلقه سان: وه که نهلقه. واته: پیری وه که نهلقه چه ماندوومیه ته وه و ناماده ی کردووم بمکو تی به ده رگای نه بوونی دا که گۆره. چهنده جوانه لیته دا مه وله وی نهلقه و ده رگای خستووه ته یه که، چونکه نهلقه به ده رگادا نه کو ترئی.

(۴) نه دا: دانه وه. نه شر: بلا و کر دنه وه. سیاهه: لیسته.

(۵) ته نخوا: له جیاتی. نه وا: ناواز. سه دا: ده نگ.

(۶) واته: خویاه له م تاریکه شه وه ی دنیا ی فانی دا ههر تو شه رزای کرده وه ی خرابمی.

ئای سوبح مهحشر سهر شهفگهنده ویم
 شهرمندهی حوزوور خوداو بهنده ویم^(۱)
 به رهحمهکهی ویت فهرده تهنیای تاک
 بهشق مهشق عهشق دل پاکان پاک^(۲)
 بهو فسهل فیراق خاتر پر خاران
 بهو دیای دمای بهکتری یاران^(۳)
 نهر سهد تاوانم جه هده شهوده رهن
 دهفهرم جه رووی ویم سیاتهرهن^(۴)
 تو بویه رجه من جه پر ئینسانی
 من روو زهردی ویم کافی یهن کافی^(۵)

[۹]

دلّه تهب خالّهت^(۶)

دلّه تهب خالّهت وه لیو مهوینوون
 خالّات یه کجار به شیو مهوینوون^(۷)

- (۱) سهر شهفگهنده: سهر داخستوو. ویم: خۆم.
 (۲) بهشق: بۆ خاتری. واته: ئهی خوای تاک و ته نیا سوئندت ئه دهم به رهحمی خۆت، وه له بهر خاتری مهشقی دلداری پاکی دل پاکان...
 (۳) دیا: چاو به یه که وتنه وه. دما: دوایی. واته: خوایه سوئندت ئه دهم به کاتی له یه که جیابوونه وهی دۆسته دل پر درکه کان، وه به کاتی به یه که یشتنه وهی له وه و پاشیان.
 (۴) نهر سهد: ههرچه ند. ئهو دهرهن: به دهره.
 (۵) بویه ر: بیوره. کافی یهن: بهسه. مهولهوی به عاده ته که ی خۆی له م قهسیده دا چهند شیعر ئکی وته وه که له شوئنی تریشا وتبوونی.

[۹]

- (۶) مهولهوی له م قهسیده شا ههر له گهل نهفسی خۆی قسه نه کا.
 (۷) دلّه: ئهی دل. تهب خالّه: خالی تی، ئهو زیتکانه به به سهر لیوی تاداره وه پهیدا نه بن. مهعنای ئهم شیعره به سراوه به شیعی دیوایی به وه.

کهرده نیش وه تهر هه لو هوش بهرده
 ناکه رده که رده، که رده ناکه رده^(۱)
 رجات، گابه ی دیو، گابه و دیمه دا
 هانه گه رده لولول باد بیمه دا^(۲)
 هانه که رده بوت تو یهت که رده بو
 پیچ عه قیده ی وه دل به رده بو^(۳)
 په ی چیش هه رکۆ وه سف وه ش نیگارانه ن
 چه نی عه قیده ی دل نه وگارانه ن^(۴)
 تو زهننت چیشهن نه ویچ به و ته ورهن
 نه مه یلن، مه یلن وه ره جه ورهن، جه ورهن
 ستاره ی رجات هه رده دارۆ سوو
 ده ماخ شاد، وه بو ی «و لا تئاسوا»^(۵)

(۱) که رده نیش: کردوو به تی. واته: نه ی دل نه بینم وه ک تادار زیتکه ت به سه ر لئوه وه به و حالت یه کجار به شیوه، وه وه ک بالدار ی هه لو فراندوو هوش ت لا نه ماوه به جو ری سهرت لی تیک چوه نه وه ی نه ت کردوو و نه زانی کردووته، وه نه وه ی کردووته له یادت چوه ته وه.

(۲) به ی دیم: به م دیو. بیم: ترس. واته: ته ما ی ره حمه تی خوات که وتوو ته به ر گه رده لولولی با ی ترس، وه وه ک پووش تاو تک به م دیوو تاو تک به ویوا نه که وی. مه وله وی له م شیعه رده نه و په ری وردیی به کار هیناوه چونکه مرۆف خو ی له بهینی ترس و ته مادا نه بی، که چی نه م هاتوو ته ته ما که ی خستوو ته بهینی ترس و ته ما.

(۳) یه ت: نه مه ت. پیچ: گری. مه عنای نه م شیعه به سه راوه به سی شیعی پاشه وه.

(۴) هه رکۆ: له هه رکۆی. وه ش نیگار: جوان چاک. چه نی: له گه ل. نه وگار: گرفتار.

(۵) ستاره: نه ستیره. دارۆ: بیبی. سوو: تیشک. «ولاتئاسوا»: به شیکه له نایه تیکی قورئانی مه عناکه ی نه وه یه: بی ته ما مه بن له ره حمه تی خوا. واته: نه ی دل ده سم دامینت نه که ی باوه رت له ق بی و گری تی که وی، چونکه سیفه تی جوان چاکان به پی باوه ری

ویهرده ویهرده، ههولئی پهی باقی
 ئەمجار یه دهرویش، یه نهی چی و ساقی^(۱)
 هۆش وه سه‌دای دهف، گۆش وه نه‌وای نهی
 دهس وه شیشه‌وه، لیو وه جام مهی
 سه‌فات جه‌فا دۆ وه قه‌فای ههستی
 نۆشان نۆشت بو ده‌واچه‌ی مهستی^(۲)
 وه کرده وه فام ئه‌رگا ناوه‌ردهن
 باک نیه‌ن وه فام وه باوه‌ر که‌ردهن^(۳)

دڵداره‌کانیانه‌ پی‌یان، ئەوان گومان‌ی چی‌یان پی‌ به‌رن ئەوانیش به‌و جۆره‌ ئەبن، ئە‌گه‌ر به‌ ته‌مای خۆشه‌ویستی بن خۆشیان ئەوین، وه ئە‌گه‌ر به‌ ته‌مای سزا بن سزایان ئە‌ده‌ن.
 (۱) ویه‌رده: به‌سه‌ر چوو. مه‌عنای ئە‌م شیعره‌و دوو شیعری پاشه‌وه‌ پینکه‌وه‌ دئ.
 (۲) دۆ: بدا. قه‌فا: پستی مل. ده‌واچه: ده‌رمان. واته‌: ئە‌وه‌ی به‌سه‌ر چوو به‌ سه‌رچوو، هه‌ولئی بو پاشماوه‌ی عومرت بده، ئە‌وه‌ ده‌ف زه‌ن و شمشال لی‌ ده‌رو مه‌ی گێر، نۆبه‌ته‌ له‌گه‌لیان، هۆش بده به‌ ده‌نگی ده‌ف و گوی بده‌ره‌ ئاوازی شمشال و شیشه‌ی مه‌ی بگه‌ر به‌ ده‌سته‌وه‌و جامی مه‌ی بنی به‌ لیوته‌وه‌، تا شادیت شه‌قاز له‌یه‌ك بدا له‌ بنا ملی بوون و ده‌رمانی مه‌ستی نۆشی گیانت بی‌و گیتیت له‌ بیر بچیته‌وه‌.
 (۳) واته‌: ئە‌گه‌ر جار جار به‌ کرده‌وه‌ وه‌ فام نه‌هیناییته‌ دی، قه‌ید نا‌کاو ترسم نیه‌، چونکه‌ وه‌ فام کردوه‌ به‌ باوه‌ری خۆم. ئە‌م شیعره‌ ئیشاره‌ته‌ بو‌ حه‌دیسی پی‌غه‌مبه‌ر که‌ فه‌رمووه‌تی: «لَا يَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ ذَنْبٌ» واته‌: له‌ گه‌ل باوه‌ردا گوناخ زیان نا‌گه‌یه‌تی و موسولمان له‌ موسولمانیه‌تی ناخات.

[۱۰]

دهرد وه بان دهرد^(۱)

دهرد وه بان دهرد زمان کاری
 گرد جه لام جهم بی، یه ته شریف ماری^(۲)
 نای یه چیشت کهرد ته شریف ناوهرد
 دهردت دا وه دهرد، منت ماتم کهرد^(۳)
 نیسه یچه دیدم چه م ها وه راوه
 هه لای سهروه شم بهو ته مه نناوه^(۴)
 نه مرت موتاعن «أَطْعَنَا» وه ندم
 دوعای چه مه زه خم جه پیران سەندم^(۵)

[۱۰]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدە یەئە بو ئامینە خان ناوتک نووسبووە کە یە کێک بوو لە کچه به گزاده کانی جاف، وه به هۆی شیر خوار دهنه وه مه حرەم بوو به مهولهوی، ئامینە خان گەفتی دابوو به مهولهوی کە بچن سەری لێ بدا، به لام پاشان بۆی ئەنوو سی کە ناتوانی بچن بۆ لای، وه داوای دوعایەکی چاوه زاری لێ ئەکا، مهولهویش دوعاکە ی بۆ ئەتیری لە گەل ئە پارچه هه لبه سته دا.

(۲) ماری: ئەهینی. واتە: دهردی کاری زامه کانم و دهردی چاوه پوانی کردن هه موو کۆبوونه وه له سەرم به هۆی ئەوه وه کە بریار بوو ته شریف بینی.

(۳) واتە: نای ئەوه چیت کرد ته شریف نه هیناو دهردت دا به دهردە کانم و خویشمت خه فه تبار کرد.

(۴) نیسه یچ: نیستاش. هه لای: هیشتا. واتە: نیستاش هیشتا هه ر چاوم له رتته و سه رخۆشی هیوای هانتتم.

(۵) موتاع: به گوئی کراو. «اطعنا»: به گوتمان کرد، ئیشاره ته به نایه تی «سَمِعْنَا وَ أَطْعَنَا». وه ندم: خویندم. چه مه زه خم: چاوه زار. واتە: فرمانت ره وایه وه هر که بیستم وتم به سه ر چاو، وه چووم دوعای چاوه زارم بۆ وه رگرتی له شیخ.

ته عویز بهند ریشهی دلّهی سهد پارهم
 بهرگش پهپه‌هی جهرگ وه دهرده ئاوارهم^(۱)
 حافیز بوّ وه عشق مهستان یا هوو
 بیپچه‌ش نه دهور باهووی بیّ ئاهوو^(۲)
 ئینه عاده‌تین وه زاهیر ئامان
 وهرنه هه‌ی سه‌رخیل نازک ئه‌ندامان^(۳)
 توّ ئیند نازکیت جه ههد ویه‌رده‌ن
 بینایی خه‌یال راگه‌ش گوم که‌رده‌ن^(۴)
 سه‌فات خه‌جاله‌ت دان وه جام جه‌م
 دیده‌ی به‌د مهره‌کس ویش بدیوّ وه چه‌م^(۵)
 دیده‌ی به‌د دهرده‌ش نا دیاری بوّ
 جه‌کۆ موینۆت تالیّت کاری بوّ؟^(۶)

(۱) ته عویز به‌ند: به‌نی به‌ستنی نووشته. پاره: پارچه. مهولهوی له‌م شیعیره و شیعیری دوایی دا له‌ئامینه‌خان نه‌گه‌یه‌نی که‌چی بکا له‌دوعاکه. واته: ریشه‌ی دلّه‌سهد پارچه بووه‌که‌م به‌ئونه‌روه‌و به‌یکه‌به‌قه‌یتان بوّ به‌ستنی دوعاکه، وه په‌په‌هی جگه‌ری دهرده‌دارم بکه‌به‌به‌رگ و دوعاکه‌ی پتوه‌بیپچه.

(۲) حافیز: پارێزگار. بیپچه‌ش: بیپچه‌ره‌وه. یاوو: ئه‌ی خوا. باوو: قۆل: ئاهوو: عه‌یب. واته: خوا بکا بوّ خاتری عه‌شقی ئه‌و پیاو چاکانه‌ی که‌سه‌رمه‌ستی هاوار له‌خوان، ئه‌و دوعایه‌پارێزگاریت بکا. ئه‌نجا ئه‌لی: دوعاکه‌بیپچه‌به‌ده‌وری قۆلتا.

(۳) وهرنه: ئه‌گینا. مه‌عنای ئه‌م شیعیره و شیعیری پاشه‌وه‌پیکه‌وه‌دئ.

(۴) ئیند: ئه‌وه‌نده. واته: ئه‌م دۆعا نووسینه‌شتیکه‌بوّ عاده‌ت و هۆبه‌کی زاهیری به، ئه‌گینا ئه‌ی سه‌رقافله‌ی جوان‌خاسان جوانی توّ ئه‌وه‌نده له‌ئهندازه‌لای‌داوه‌هه‌تاوه‌کوو چاوی خه‌یالی‌ش رینگای گوم کردوه‌و نات دۆزته‌وه.

(۵) دیده‌ی به‌د: چاوی پيس. بدیو: ببینی. مه‌عنای ئه‌م شیعیره له‌گه‌ل شیعیری دوایی دا دئ.

(۶) جه‌کۆ: له‌کوئ. واته: پاک‌ی و بێ‌گه‌ردی رووی توّ ئاوتنه‌که‌ی جه‌مشیدی خه‌جاله‌ت کردوه‌که‌هه‌موو شتیکی تیا به‌دی ئه‌کرا، ئیتر چاوی پيس که‌ی سه‌یری توّ بکا مه‌گه‌ر هه‌ر

[۱۱]

دەورن دەر ساقى

دەورن دەر ساقى وہ لای مەجزووندا
 لەیل ئاسا بویەر وہ لای مەجنووندا^(۱)
 جامن جە سەھباى دىباى بالاکەت
 ئالوودەى غوبار تۆز پالاکەت^(۲)
 بەو نازو عیشوہ ویت پیم دەردەوہ
 جەستەى پەژموردەم ئیحیا کەرەوہ^(۳)
 جەى «قلب الاسد» تاوسان دوورى
 فینک کەرەوہ جەستەى مەھجوورى^(۴)
 بەلکەم شەرارەى نائیرەى فیراق
 نەسۆچنۆ تەمام سەوزەى ئیشتیاق^(۵)

رووی خۆى لە ناو چاوتا بېینتەوہ. کەواتە - خوا تووشى دەردىكى بکا کەس سەرى لى
 دەر نەچى - چۆن ئەتوانى بېینى تا کارت لى بکا؟

[۱۱]

(۱) واتە: ئەى مەى گىپ سوورن بىخۆ بە لای منى خەفەتبارا، وەك لەیل بە لای منى
 مەجنوونان تى پەرە.
 (۲) سەھبا، «صہبا»: مەى. دىبا: دىتن. ئالوودە: تىكەل. مەعناى ئەم شىعرەو شىعرى
 دوایى پىكەوہ دى.
 (۳) پەژموردە: سىس و ژاکا. واتە: بە نازو عیشوہوہ پيالە بەك شەرابى دىتنى بالای خۆتم
 بدەرن بەو شەرەتە كە تۆزى كەوشە كاتى تىكەل بووبى، وە بەو پيالە شەرابە لاشەى سىس
 بووم بېوژنەرەوہ.
 (۴) «قلب الاسد»: ناوہ راستى ھاوین كاتىك كە رۆژ ئەچىتە برجى ئەسەدەوہ. تاوسان:
 ھاوین. مەعناى ئەم شىعرە لەگەل شىعرى دوایى دا دى.
 (۵) نایرە: نائیرە، تاگر. نەسۆچنۆ: نەسووتىنى. سەوزە: شىناى. واتە: لەم قرچەى ھوینى
 گەرمى دوورى بەدا بە شەرابى دىتن لەشم فینک کەرەوہ، بەلکو بزیسكەى تاگرى جىاى
 شىناى سۆزم بە تەواوى نەسووتىنى.

بهلام بهو شهرته مهيلت مودام بؤ
 منيچ بهو مهيله دنيام وه کام بؤ^(۱)
 نهك غه زال ئاسا دياو رهمت بؤ
 گا مهيل شادی، گا ماتهت بؤ^(۲)
 ئيتر كافي بؤ جهورو جهفاكهت
 بهل تا وه سهر بؤ مهيل و وهفاكهت^(۳)
 ئهر چهندهفتهي عومرم مهندهبؤ
 بهلكهم دووري تۆلیم نهسهندهبؤ^(۴)

[۱۲]

دووریت دیارهن^(۵)

دووریت دیارهن چهنده ساچیب نیشهن
 تۆی دهروون وه خار نیشی و تهر ریشهن^(۶)
 ههرچی بوینوون شیوهی تۆ پیشهن
 دل وه ههتیهی ههسرهت دا کیشهن^(۷)

(۱) مودام: دهوام دار. وه کام: به ئاره زوو.
 (۲) غه زال: ئاسك. رهم: راکردن. واته: نهك وهك ئاسك ههر خۆت دهرخهیت و راکهیت...
 (۳) تا وه سهر بؤ: تا سهر بئ.
 (۴) مهندهبؤ: مایی. لیم نهسهندهبؤ: لیم نهسینئ.

[۱۲]

(۵) مهولهوی ئهم قهسیدهشی له لاواندنهوهی عهنبهر خاتونی خیزانیا وتوو.
 (۶) خار: درك. نیشی و تهر: نیشیکی تر. معنای ئهم شیعره به سراوه به شیعرى دواپی یه وه.
 (۷) پیشهن: پیوهیه تی. ههتیه: تهخته دارئکه شالی به توندی پیوه ئه پیچن بؤ ئه وهی دهق بگریئ. کیشهن: راکیشهره. واته: ههرچهنده که دیاره نیش و ئازاری دووریت چهنده زۆره، بهلام من جگهرم به درکی ئازارئکی تر بریندار بووه که ئه ویش ئه وهته ههرچی ببینم شیوهی تۆی پیوه بئ دلیم له دار ههتیهی داخو خهفته ئه کیشهی.

ھەر ماھى نەو بوۋ حالم پەشيوەن
 چون ھىلال شيوەى ئەبرۆى توش پيوەن^(۱)
 نە شەو راحەتم، نە روۋ دلشادم
 شەو زولفو روۋ رووت مەوزوۋ ئەو يادم^(۲)
 شمشادو نەرگس وەنەوشەى چەمەن
 سەيرشان ئازار بينايى چەمەن^(۳)
 ئاد ماروۋ بە وير تەرزەكەى بالات
 ئەو ديدەى مەستت، ئيد خال ئالات^(۴)
 سوۋچنۆم حەسرەت دەرد جيايت
 نەك چون بليسەى ياد تەنيايت^(۵)
 وە مەرگت، ديدەم، ھام نە گوزەردا
 مينيچ لام لاي تون ئاروۋ يا فەردا^(۶)

(۱) ماہ: مانگ. نەو: نوئ، تازە. واتە: ھەر مانگى نوئ بىتەوہ من حالم تىك ئەچى،
 چونكە مانگى يەكشەوہ لە ئەبرۆى تو ئەچى.
 (۲) مەوزوۋ: ئەخاتە. واتە: نە بە شەو نە بە روۋ رەحەتىم نىە چونكە شەوى تارىك
 زولفى رەشت دىتتەوہ يادم روۋى رووناك رووى درەوشاوت.
 (۳) شمشاد: دارىكى بەرزە. سەيرشان: تەماشاشا كوردىان. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە
 دوايى يەوہ.
 (۴) ئاد: ئەو. ماروۋ: دىنى. ئالا، ئال. واتە: تەماشاشا كوردنى دار شمشادو نەرگسو
 وەنەوشەى باخەكان ئازارى چاوم ئەدا، چونكە دار شمشادەكە بالاتم دىتتەوہ يادو،
 تىرگسەكە چاوى مەستت وەنەوشەكە خالى ئالت.
 (۵) سوۋچنۆم: ئەم سووتىنى. واتە: راستە داخى دەردى جيايى ئەم سووتىنى، بەلام ناگاتە
 ئەندازەى ئىشى ياد كوردنەوہى تەنيايت لە گوزرا.
 (۶) تون: تۆبە. ئاروۋ: ئەمروۋ. واتە: ئازىز قەسەم بە مەرگت مەنىش لە سەر روشتتم، وە
 ئەمروۋ بى و سبەى بى شوئىم لاي تۆبەو ئەمرمو دىمە لات.

موترب مہقامی دہردم ناچارہن
ساقیا جامی دوس ئیتتزارہن^(۱)

[۱۳]

دلیل وادہس^(۲)

دلیل وادہی سہر سہراوہ کہم
بینایی دیدہی شہو بی خواوہ کہم^(۳)
رفیق سہرحہد ئہقلیم دہردان
ناخودای کہشتی بہحرہ کہی ہیجران^(۴)
ئوستاد تہعلیم دہرس مہجنونیم
دہسگیر راگہی سہختی و زہبونیم^(۵)

(۱) ناچارہن^۶ چار ناکری. واتہ: کاکہی گورانی بیژ سہدای مہرگم ہلڈہ، چونکہ دہردم
بی دہرمانہ، کاکہی مہی گپڑ توش پیالہیہک شہرابی مہرگم بدہری، چونکہ یار
چاوہ پروانمہ با بمرم و پرؤم بؤ لای.

[۱۳]

(۲) جارنگیان شیخی «بہاء الدین» رحمۃ اللہ علیہ ئہتیری بہ دواي مهولهوی دا بؤ ئہوہی بہ سہفہر
بینیری بؤ شوئیک و ئیشیکی پی بسپیری، مهولهوش پی ناکری پروا، لہ وہراما ئہم پارچہ
ہلہستہ بؤ شیخ ئہتیری.

(۳) وادہی سہر سہراوہ کہم: کاتی بردن بؤ سہر ئاو بؤ شورین پاش مردن. واتہ: ئہی
ری نموننی کہرہم لہ کاتی مردنا، ئہی بینایی چاوہ کانم کہ شہو خہویان نیہ.

(۴) سہرحہد: سنور. ئہقلیم: ولات. ناخودا: کہشتی یہوان. واتہ: ئہی ہاورپم لہ
سنوری ولاتی دہردو مہینہ تاکہ ئہم پاریزی، وہ ئہی کہشتی یہوانی ناو دہلیای دووری کہ
ئہم گہ یہ نیٹہ جی.

(۵) ئوستاد: مامؤستا. مہجنون: عاشق بوون وہک مہجنون. واتہ: ئہی مامؤستایہک کہ
دہرسی عہشقت فیر کردم...

شەمع بەزمگەى مەھجوورى و دوورى
 ميعمار ئەساس پايەى سەبوورى^(۱)
 مەسقەل چى سەواد ئاينەكەى دل
 غەواس دانەى دەرياچەى مۆشكول^(۲)
 خەم نە وەخت بەزم فەرمان فەرماشەن
 شادىم ئەلەوداى جە لەيل جياشەن^(۳)
 من خۆپاي خەمان سامان سام كەردەن
 دەك بمرم هانات بەمن ئاوەردەن^(۴)
 وە مەرگت دايم زامم هەر بەسۆن
 دەرد ويم كەمەن ئەمجار نۆبەى تۆن^(۵)
 پيسە مزانى هيچم كەم نيەن
 ويران يانەكەم ویت وە چەم ديەن^(۶)

(۱) شەمع: مۆم. ميعمار: وەستا بەناى بەناويانگ. واتە: ئەى روون كەرەوہى دلّم لەكاتيكا كە بە ھۆى دوورى دۆستانەوہ دنياى لى تاريك ئەبى، وە ئەى دروست كەرى بنچينەى ديوارى خۆ راگرتن و بوردەباريم.

(۲) مەسقەلچى: سېى كەرەوہ. سەواد: رەشايى. غەواس: ئەوہى خۆى لە بنى دەليادا نوقم ئەكاوگەوہەر دەردىنى. واتە: ئەى رۆشن كەرەوہى ئاوتنەى رەش بووہوہى دلّم، وە ئەى دەرھينەرى گەوہەرى مەعنا لە دەلياي ئەو باسە عيلمى يانەدا كە زانينيان گرانە.

(۳) فەرمان فەرما: حوكمران. ئەلەودا: «الوداع»، مالاوايى. واتە: خەم و مەينەت وا لە بەزمى فەرمان رەوايى و سەردارىدا، وە شادى خەرىكى مالاوايى كردنە بە بۆنەى جيا بوونەوہيەوہ لە من.

(۴) سامان سا: تەخت وەك زەوى. واتە: قاچى خەفەت منى لەگەل زەويدا تەخت كردوہو پليشاندووميه تەوہ، كەچى تۆيش هانات هيناوہ تە منى بى دەسەلات كە ئەو ئيشەت بۆ بكەم.

(۵) سۆ: سوئ. واتە: قەسەم بە مەرگت زامى دلّم ھەميشە سوئى پيا ديتەوہ، ئەنجا بە مەعناوہ ئەلّى: دەردى خۆم كەمەو ھەر ھى تۆى ناتەواوہ، با ئەوئيشى بيتە سەر.

(۶) پيسە مزانى: واٹەزانى. ديەن: ديوہ. واتە: واٹەزانى هيچم كەم نيەو حالم رنك و پىكەو

[۱۴]

ده خیلیم خالۆ (۱)

ده خیلیم خالۆ زه دهی زام سهخت
 حالّ شیوینه کهی مه عدوومی بهد بهخت (۲)
 راز ریژهی شه کهر، شای شه کهر رازان
 فتیلّه پهی زام کهسی مسازان (۳)
 وهختی دلّ وه تیر مهینه تان ریش بو
 جهو دما ته مای سارپشی پیش بو (۴)
 خو جای په یکانان ژار وه رده کهی تو
 تا بهر په رهی دلّ پهی که رده کهی تو (۵)

له سهر خو په تی، خو تو به چاوی خۆت ماله و ترانه که مت دیوه و نه زانی چۆنه، ئیتر چۆن
 ته کلیفی وام لئی نه کهی؟

[۱۴]

(۱) مه لهوی ئەم قه سیده بهی بو شیخ یوسفی نوسمه یی براده ری نووسیوه له وه رامی
 نامه به کی ئەوا که هاواری له دهس وه زعی خو ی کردووه تیا یا، وه داوای چاره ی کردووه لئی.
 (۲) زه ده: لئی دراو. مه عنای ئەم شیعره و دوو شیعی دوا یی پینکه وه دیت.
 (۳) راز: قسه. ریژه: ورده. فتیلّه: په پۆیه کی لوول دراوه جازان ئەیان کرد به ناو برینا بو
 پاک کردنه وهی زووخ و کیمه کهی. مسازان: دروست نه کهن.
 (۴) جهو دما: له وه و پاش. پیش: پینی. واته: ده سم دامینت ئەی خالۆی گرفتاری زامی
 سهخت، وه ئەی ناخۆش که ری حالی من به دهنگ و باسی گرفتاریت، وه ئەی که سیک که
 قسه ت وه ک ورده شه کر وایه و شای شیرین گرفتارانی، فتیلّه بو زامی که سیک دروست
 نه کرئ که نه گهر دلّی به تیری مهینه ت بریندار بووی به ته مابئ له وه و پاش سارپش بیئ،
 خو تویش له وانه نیت.
 (۵) په یکان: تیر. پهی که رده: برپوو کون کردوو. مه عنای ئەم شیعره و شیعی دوا یی
 پینکه وه دئ.

وهختی فوارهی هونوانان پیشهن
 زوخاو جوش بدو، ئانه سارپشهن^(۱)
 ده‌رگای مهینه‌تان جای نه‌دامه‌ته‌ن
 ناسۆریش یادئار رۆی قیامه‌ته‌ن^(۲)
 فتیلّه پهی چیش رۆ وه یانه‌م رۆ
 یه‌ك جار داد نه‌ده‌س ئیستیغناکه‌ی تو^(۳)
 تو پیرت بازهم دل وه‌شی دلّه‌ن
 غم زه‌ده‌ی زامان وه‌شیش موشکولّه‌ن^(۴)

[۱۵]

دیاکه‌ی وه‌ شهرم

دیاکه‌ی وه‌ شهرم جه‌ په‌نجه‌ره‌ی ناز
 تاتا ریشه‌ی جه‌رگ به‌راوه‌رد وه‌ گاز^(۵)

(۱) ئانه: ئه‌وه‌ واته: خو سارپش بوونی راسته‌قینه‌ی جیگای تیره‌ زه‌هراوی به‌کانی تو که
 تا په‌ره‌ی دلی سمیوه، کاتیک ئه‌بیته‌ که فواره‌ی خوئناوی لیوه‌ بچیت به‌ ئاسمانا و زوخاوی
 لیوه‌ هه‌لقولێ.
 (۲) نه‌دامه‌ت: په‌شیمان بوونه‌وه. یاد ئار: بیر خه‌ره‌وه. مه‌عنای ئهم شیعره‌و شیعی
 دواپی پینکه‌وه‌ دئ.
 (۳) واته: کرانه‌وه‌ی ده‌می زام وه‌ك ده‌رگا وایه‌ بۆ پیا رۆشتنی په‌شیمان بوونه‌وه‌ له‌ گونا،
 به‌ ناسۆر که‌وتنه‌وه‌شی رۆژی قیامه‌ت دینته‌وه‌ یاد. که‌واته‌ بۆچی ئه‌ته‌وئ فتیلّه‌ بخه‌یته
 ده‌می زامته‌وه‌، هه‌ر قور به‌ مالی منا بدرئ، وه‌ هاوار له‌ ده‌س بئ باکی تو که‌ ناته‌وئ ده‌می
 زامت کراوه‌ بئ تا هه‌میشه‌ قیامه‌تت بخاته‌وه‌ یاد.
 (۴) بازهم: لیم گه‌رئ. وه‌شیش: چاک بوونه‌وه‌ی. واته: بۆ خاتری پیره‌که‌ت لیم گه‌رئ،
 چونکه‌ ئه‌مه‌که‌ ئه‌ئیت فتیلّه‌ بۆ برینه‌که‌ت دروست بکه‌م، مه‌گه‌ر هه‌ر که‌لکی دل خویش
 کردنتی پئوه‌ بئ، ئه‌گینا چاک بوونه‌وه‌ی گرفتاری زامی عه‌شق زۆر زه‌حمه‌ته‌.

[۱۵]

(۱) دیاکه‌ی: سه‌یر کردنه‌که‌ی. واته: یار که‌ به‌ شهرمه‌وه‌ له‌ په‌نجه‌ره‌ی نازه‌وه‌ سه‌یری
 کردم، تاله‌کانی ریشه‌ی جه‌رگمی یه‌ك یه‌ك به‌ گازی سه‌رنجی ده‌کیشا.

په ترۆی زامه کم هم لابه رده وه
 وهخت بی سارپش بی تازهش کرده وه
 تیری هه وادا وه په نجهی بی گهرد
 دا نه په پهی دل تا سوڤار ویهرد^(۱)
 لاو هوون گۆلاو دهروونم کهرد کهیل
 سهرواز کهرد جوڤا نه دیدهم چون سهیل^(۲)
 خاشاک ههستیم هۆر گرت جه ناو بهرد
 وستش نه گیجاو تهنوره کهی دهرد^(۳)
 نیسه هانه تۆی به حره کهی بی پهی
 ساقی جه و جامه، یا، ها دات به کهی^(۴)
 وه قه تره ی منیچ ئاویاری کهر
 مهست بوو تا مه حشر سهر باروو ئه و بهر^(۵)

(۱) نه: له. سوڤار: ئه و په پهی که به بنی تیره وه یه. واته: به په نجه بی گهرده کانی تیریکی تی ته قاندم دای له په پهی دل و تا بن چه قی.

(۲) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعره پاشه وهی و نیوهی یه که می شیعره پاشتره وه.

(۳) خاشاک: پل و پووش. وستش: خستیه. تهنوره: ئه و شوئنه یه. که ئاوی رووباره کان لوولی تیا ئه خوا و پل و پووشی تیا نوقم ئه کا، چونکه شوئنه که خۆی بنی قووله.

(۴) ها: وا. جهو: لهو. یا، ها: ئانه وهی. کهی: که یخه سره و. مه عنای نیوهی شیعره دووه می ئه م شیعره له گه ل مه عنای شیعره پاشه وهی دا دئ، واته: لافاوی خوین گۆلاوی دهروونمی پرکردو لیشاوی کردو به خوړ له چاومه وه هاته خوارو له شی وه ک پل و پووشی سوکمی هه ل گرت و له و ناوهی دا نه ی هیشت، خستیه گپژی تهنوره ی دهردو مهینه ته وه، وه تپستا له ناو دهلیای بی بن دایه.

(۵) ئاویار: ئاودار. باروو: بینمه. ئه و بهر: ده ره وه. واته: کاکه ی مه ی گپژ به قه تره ئاوتک له و جامه ی دات به که یخه سره و منیش ئا و بده بۆ ئه وه ی تا رۆژی مه حشره سه رخۆش بپم و ئه و کاته سهر به رز که مه وه. له ئه فسانه ی کۆنا ئه گپژ نه وه که که یخه سره و شای تیران سه و دای نه مردن دابووی له که لله ی، وه به دوا ی «ئاوی حه یات» ئه گه را. مه شه و وریشه

[۱۶]

دیدم وه دیدت

دیدم وه دیدت شای شیرین چه مان
 فیراقت قامت کهردهن وه که مان^(۱)
 مه زاق یه ند تالی دووری تو چه شتهن
 هووناوه که ی چه سه رزه مین ره شتهن^(۲)
 سه ر په یکانه که ت برپه ن رشته ی دل
 وه ناسور که فتهن دایم مدو چل^(۳)
 سه متوور سهینه م وه زایه له ی بهرز
 مه ژهنو نه وای دووریت وه سه د تهرز^(۴)
 بلیسه ی کووره ی دهروون گرتنه تاو
 نه بوته ی خه م دا دهروون کهرد وه تاو^(۵)

ئاوی حیات له تاریکایی دایه، نهویش جارنکیان له گه پانه که یا رنی نه که ویتنه
 نه شکه ویتکی تاریکی بی پایان، وه پیا نه پروات و سه ر نایه نیتته دواوه...

[۱۶]

(۱) که مان: که وان. واته: چاوه که م نه ی شای چاو جوانان، قه سه م به جوانیت دووریت
 بالامی وه که وان چه ماندووه ته وه.
 (۲) مه زاق: چه ش، مه به سه دلّه. چه شتهن: چه شتووه. ره شتهن: ره نگ کردووه. واته: دلّم
 نه وه نده تالی دووریتی تو ی چه شتووه، له خه فه تانا چاوم خویناوی لی نه رژی، وه نه و
 خویناوه ی چاوم رووی زه وی ره نگ کردووه.
 (۳) برپه ن: برپوه. واته: نووکی تیره که ت تالی دلّمی برپوه، ئیستا نهویش به ناسور
 که وتووه ته وه هه ل چل نه داو ژان نه کا.
 (۴) مه ژهنو: نه ژهنی، لی نه دا. واته: سازو سه متووری سنگم به هاواری بهرز به سه د
 جوړ تاوازی دووریتی لی نه دا.
 (۵) بوته: کووره ی تواندنه وه ی زیرو زیو شتی وا. واته: بلیسه ی کووره ی دهروونم تاوی
 سه ندووه و دلّمی له کووره ی خه فه ت دا تواندووه ته وه و کردووه به تاو.

گلاراوه کھی جه تۆ جیامهن
وهخت لواکھی ئه وه نامامهن^(۱)

پووشه کھی ههستیم، گیاکھی پای چه
وای نیستی فهنا بهردهش پهی عهدهم^(۲)

[۱۷]

دلهی خهم خه یال^(۳)

دلهی خهم خه یال جۆش ئاوه رده وه
مه عدووم هم هه وای «زه هاو» که رده وه^(۴)

زرنگهی سه دای ساز جه ریشهی ئه عزام
که مانچه ده ستور ماوه رۆ مه قام^(۵)

(۱) لوا: رۆیشتن. ئه وه ناما: نه گه پانه وه دوا. واته: بۆیه گلاراوم پین که وتوووه چونکه له تۆ جیا برومه ته وه ده می رۆیشتنی پین گه پانه وه مه.

(۲) وا: با. نیستی: نه بوون. بهردش: بردی. واته: له شم که وه ک پووش و گیای رزیوی گوی چیمان وایه، بای له ناو بردن هه لێ گرت و بردی بۆ جیهانی نه بوونی.

[۱۷]

(۳) مهولهوی ئهم پارچه شیعره ی به بۆنه ی یادکردنه وه ی هه ندی براده ری زه هاویه وه وتوووه.
(۴) زه هاو: ناوچه یه که به ناوی گه و ره دئیه که وه ناو نراوه له سه ر سنووری عیراق و ئیران له نیوانی خانه قین و قه سردا. واته: دلّه که م که له بهر زۆری خهم و خه فه تی خۆی هه میسه بیر له خه فه ت ئه کاته وه، دیسانه وه هاته وه جۆش و منیش خه یالی سه فه ری زه هاوم که وتوووه ته سه ر.

(۵) ساز: ئاله تیکی موسیقایه. که مانچه: ئاله تیکی تری موسیقایه. ده ستور: به ده ستووری، وه ک. مارۆ: دینێ. واته: زرنگهی ده نگ دانه وه ی ئه و سازه که که دروست کراوه له ریشه ی ئه ندامی له شم، وه ک که مانچه ئاوازی لێ دئ. مهولهوی له م شیعره دا له شی خۆی شوبه اندوو به ساز، وه ده ماره کانی له شی شوبه اندوو به ئاله کانی ژبی سازه که، وه له بهر زۆری ئازاری له شی، زیریکه یه کی به خه یال بۆ داناوه ئه و زیریکه یه ی شوبه اندوو به و ئاوازه ی له که مانچه بهرز ئه بیته وه.

بانگ رسواییم جه عالم بهرزهن
 زینده گیم زیاد، مهردنم فهرزن
 لهت لهت جه رگم «عومان» عینهین
 پر کردهن، بریان بوخار «به حرهین»^(۱)
 بهو تهوور تن غه رقه نه گنج هوون دا
 ماچی موورپوهن هانه «جه یحوون» دا^(۲)
 نیمشهو وه هر حال شهو وه رو بهروون
 نهی خودا سا مهرگ سه حر چیش که روون^(۳)

(۱) عومان: ولاتیکه له گونئی دهلیای عه ره با له خوار خه لیجی به سره وه، وه نهو به شهی دهلیای عه ره ب که نه که و پته سهر سنووری نهو ناوچه به به دهلیای عومان ناوبانگی ده رکر دووه. به حرهین: ولاتیکه چهند جه زیره به له ناوچهی خه لیجی به سره دا. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیعری دوایی دا دی.

(۲) ماچی: نه لئی. موورپوهن: میرووله به که. جه یحوون: رووبارنکی گه وره به له تورکستانی سو فیه تی «پیشوو». مهوله وی له م دوو شیعره دا چاوه کانی خوی شووبه اندووه به دهلیای عومان و به حرهین، وه فرمیسکی سو تری خوی داناوه به ناوی دهلیا، وه بریارشی داوه که وه ک چون دهلیا هه لم و بوخاری لی هه ل نه سی، چاوه کانیشی که نه وسا فرمیسکیان تیابوو هه لمیان لی هه ل نه سا، جا نه لئی: له تاو زوری دهردو نازار نه و نه ده گریاوم فرمیسکی چاوه کانم بووه به خوین، ههر نه لئی پارچه پارچه ی جگهرم له کاسه ی چاوما گیر ساوه ته وه له شیشم خه لتانی خوین بووه له دهلیای خوینا خنکاوه نه لئی میرووله به که له ناو رووباری جه یحووندا که دیاره به هیچ کلزجیک دیاری نادا.

(۳) بهروون: نه به م. واته: نه مشه و ههر چون بی نه توانم روژ بکه مه وه، به لام خواهه گیان سبهینتی چی بکه م، وه به م حاله وه چون بتوانم بروم بز هه او؟

[۱۸]

دنیا نه گیتاوه (۱)

دنیا نه گیتاوه تاریکه شه و بی
 جه لاورو شینیش جه لا چون خه و بی (۲)
 ناگا شو لهی خوړ سوب فهدا، فهدا
 وه سهر بهرز هرد وه دهشت و دهردا (۳)
 تهك دا تاریکی نه و لای ته ریکی
 ئاله م چهنی نوور کورد هام شهریکی (۴)
 دنیا یی مه و یهرد وه عهیش شیرین
 ساحیب دین دیدهش بی وه ساحیب دین (۵)
 نه و شو له دیسان مهیل ئاوه رده وه
 نه و لای په رده وه ته شریف به رده وه (۶)

[۱۸]

- (۱) مهولهوی ئهم قه سیده بهی له پیا ه لدان و لاواندنه وهی شیخ «عبدالرحمان» خالسی تاله بانی دا وتووه.
- (۲) واته: دنیا له گیتاوه تاریکه شه ودا بوو، وه رو شنی شهوق داننه وهی وهك خه و ته هاته بهرچاوه، چونکه ده ورو بهری کهرکوک که سیکه وای تیا نه بوو ری نموونی خه لك بکا بو رنگای راست.
- (۳) ناگا: له نا کاو. شو له: «شعله»، تیشك. مه عنای ئهم شیعه به سراوه به شیعی پاشه وه.
- (۴) ئاله م: عالم، خه لك. واته: کو توپر تیشکی روژی به یانی دای له سهر هه رده به رزه کان و له دهشت و دهر، وه دنیا ی روون کرده وه و تاریکی پالی دا به پالی ته نهایی و که نار ه گیری به وه و گیتی له گه ل رووناکه دا بوون به ها و بهش... مه بهس په یدا بوونی شیخ «عبدالرحمان».
- (۵) مه و یهرد: تی نه پیری. دین: دین. دین: دین. واته: دنیا به کی خو ش تی نه پیری، وه چاری همر پیا ویکه دیندار بیبا بو بوو، هم مو شتیکی نه بینی.
- (۶) واته: به لام دیسانه وه ئو تیشکه لای دایه وه و که و ته وه پشته به رده و ئاوا بوو.

دل پەى تەثرىخ وات وە دەم دەردەوہ:
ئەى وای وەى دنياش تارىك كەردەوہ^(۱)

[۱۹]

دېدەم نەو نەمام^(۲)

دېدەم نەو نەمام نەوتوول ساوا
نامەت پەى خەرجى وە لا من ياوا^(۳)
ئەمرت دلگىرەن، فەرموودەت خاسەن
بىى شك ماھەنى ماھانەت راسەن^(۴)
بەلام جە دووریت ھۆشم رەم كەردن
ئاگاھىم نىەن چەن رۆ وىەردەن^(۵)
ھەر ئىد مزانوون ئازىز گىان تۆ
نەدپەنم وە چەم ھەلاى ماہ نۆ^(۶)

(۱) وات: وتى. واتە: دل لە مېژووى وە فاتىا بە دەم دەردەوہ ئەو نىوہ شىعەرەى وت كە مەعناكەى ئەوہىہ ھاوار دنياى تارىك كەردوہ. ئەو نىوہ شىعەرە بە بىى ژمارەى ئەبجەدى وە بە شىوہى نووسىنى كۆن «اى وای وى دنياش تارىك كەردوہ» ئەكاتە ۱۲۷۷ كە سالى كۆچ كەردنى شىخ عبدارحمانە.

[۱۹]

(۵) مەلەوى ئەم قەسىدەپەى لە وەرەمى نامەى شىخ عەزىزى جانەوہرەبى برادەرىا نووسىوہ كە ناردبووہ لای پارەى بۆ بىئىرى، لە كاتىكاكە ھەردووكيان لە فەقىيەتيدا بوون.
(۳) واتە: ئازىزە نەونەمامەكەم نامەكەتم بىى گەيشت كە بۆ خەرجىت نووسى بوو.
(۴) واتە: جوانت فەرمووہو ئەمرت لە سەر سەرم، تۆ خۆت چونكە وەك مانگى پىئوستە مانگەكانت بىدريتى. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «دلگىرەن» نووسراوہ «موتاعەن».
(۵) رەم كەردەن: ھەلاتوہ. واتە: بەلام لە تاو دەردى دوورى تۆ ھۆشم لا نەماوہو نازانم چەند رۆژ لە مانگ بەسەر چوہ.
(۶) ھەلاى: ھىشتا. واتە: ئازىز بە گىانت قەسەم ھەر ئەوہند ئەزانم ھىشتا مانگى نوئم بە چاوى خۆم نەدپوہ.

شیرین رایه تم، خاسه ی سهر کارم
 بی واده زولمه ن بده ی نازارم^(۱)
 هرگا دیم هیلال نه و نه برۆی سیوه نگ
 یه سیم نه سرین، یه نه شره فی رهنگ^(۲)

[۲۰]

دهرویش

دهرویش نه هل خه م هر یه ند جه م مه بو
 پای کاو ده روون هر یه ند ته م مه بو^(۳)
 کام زامه ت مه نده ن دل پیش نه ئیشو
 کام خه فه ت مه نده ن جه سه م نه کیشو^(۴)
 هه نی چیش واچوون چوون مه که رو چوون
 گهر د ناره ده شان ناسیای گهر دوون^(۵)

(۱) رایه ت: ره عیه ت. خاسه ی سهر کار: نوکه ری تاییه تی ناغا. واته: ره عیه تیکی فرمان بهرم و نوکه رنکی تاییه تیم، زولمه بی واده نازارم بده ی.
 (۲) سیوه نگ: رهش و په یوه ست. سیم: زیو. نه شره فی: لیره ی زهر د. واته: هر کاتی مانگی نوئی برۆی رهش و په یوه ستی تو م دی، فرمیسک وه ک زیوو رهنگی وه که نه شره فی زهر دت پیشکesh نه که م. مه به سی نه وه یه هر کات خۆت هاتیه وه به رهنگی زهر دمه وه له خووشی یانا نه گریم به سهر تاو فرمیسک نه ریژوم و مانگانه که ت نه ده من.

[۲۰]

(۳) مه بو: نه بی. واته: کاکه ی ده ف ژه ن چاوه پروانی چیت، خه فه تباران هر نه وه نده کو نه به نه وه و بناری شاخی ده روون هر نه وه نده دای نه گری.
 (۴) واته: کام زه حمه ت ماوه دل م به هۆیه وه ژان نه کا، وه کام خه فه ت ماوه له شم هه لی نه گری.
 (۵) هه نی: ئیتر. ناره ده شان: نه و ناره دی که ناش له ژیر به رده که یه وه نه ی کاته ده ر. ناسیا: ناش. واته: ئیتر من بلیم چی و توژی ناردی ناشی گهر دوون چی ماوه پیمی بکا؟

یهند توۆ مهینهت جه دل جا که ردهن
بینایی خه یال بالاش گوم که ردهن^(۱)
سا دهی سهر په نجهت پهی دهف بهروه
رووی یاد بالاش مه خسهل دهره وه^(۲)

[۲۱]

دیاره‌ن دیدهم

دیاره‌ن دیدهم ههم دهر د نوّمن
ئه مجاریش جه نوّ ئاره زووی توّمن^(۳)
جه گوشه‌ی مزگی ته نیایی پر دهر
نیشته بيم خه یال دهر مانم مه که رد^(۴)
ناگا مه یله کهت عه و دش که رده وه
دیسان نیش دهر د، دا وه دهره وه^(۵)
هیجرانت دهر دان جه لام جهم که ردهن
هر جوزویم پهی ویش خه ریک دهره دن^(۶)

(۱) واته: ئه وه نده توۆی مهینه تی جی کردوه ته وه له دلما، هه تا وه کو به چاوی خه یالیش
بالای یارم بو نادۆزرتته وه.

(۲) مه خسهل: روۆشن، له «مغسول» وه وه رگیراوه. واته: که واته هه ی دهر ویش
سهر په نجهت بهروه بو ده فه کهت و ده فیکمان بو لیده تا خه م و خه فهت له دلمانا نه میتی و
رووی یادی بالای یارم بو روۆشن که ره وه.

[۲۱]

(۳) توۆ: تازه. (۴) مزگی: مزگه وت. نیشته بيم: دانیشتبووم.
(۵) عه و د: گه پانه وه. واته: له ناکاو ئاره زووی دیتنت هاته وه به دلما، وه دیسانه وه
دهر دیکه تری سهره پای دهره کانی خۆم کرد.
(۶) جوزو: «جزء»، پارچه. واته: دووریت هه زار دهر دی کو کردوه ته وه له سهرم، وه
ئیتستا هه ر ئه ندامیکی له شم بو خۆی گرفتاری دهر دیکه.

دهرد كۆنەو نۆیە كسەر جەم بیەن
سەر تاپام جە دەرد هیچ خالی نیەن

[۲۲]

دەك فەلەك

دەك فەلەك چون من دەردت كاری بۆ
زامت پەر نە ئییش نادیارى بۆ
جەفای نەونەمام سەفات ھۆر كییشۆ
خاترەت وە ئییش ھەسرەتان بییشۆ^(۱)
ساتی بی خەم بی جەستەن جەفاكییش
ویارا وە شاد چەنی یار ویش^(۲)
وەخت بی لیلاییت بگئیرۆ چەمان
تا ئاخەر دووریت وست نە بەینمان^(۳)

[۲۳]

دل یەندە وە ئایر

دل یەندە وە ئایر دووری تۆ تاوان
سا راسەن كزەش وە لات نەیاوان^(۴)

[۲۲]

(۱) بییشۆ: بییشیت. واتە: یا خوا ئازاری دەردەكەت نەونەمامی شادیت لە بن ھەل كەنتی و دلّت بە ئییشی داخەوہ بیتە ژان.

(۲) ویارا: وەختی بردەسەر، مەعناى ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری دواپی یەوہ.

(۳) بگئیرۆ: داڭگرت. وست: خست. واتە: لەشی مەینەتبارم تاوتك بە خۆشی وەختی لەگەل یار بردە سەر، كەچی تۆ لە بەخیلی دا وەخت بوو كۆتیرایت داڭیت و لە بەكت جوتی كوردینەوہ.

[۲۳]

(۴) تاوان: تاووەتەوہ. نەیاوان: نەگەیشتوہ. واتە: دلّم ئەوہندە بە ئاگری دووری تۆ ھەلقراوہ تەپرایى لى براوہ، كەواتە راستەكزەى ھەلقراوہ كەى نەگەیشتوہ تە لای تۆ.

وهی من پهی سهفای یاران هام دم
 نای پهی نهو سهیران ماردم و که ل ره م^(۱)
 یاران گردین شین وه توونای تووندا
 هر خه یال مهندهن نه توئی دهرووندا^(۲)

[۲۴]

دل، نه رچی^(۳)

دل، نه رچی شه مال قه دیمی یارن
 پهی شنوی زه لان یار جه نزاره ن^(۴)
 به لام کون تاقهت دین دلدارم
 نهو مهه چیره سان، من که تان وارم^(۵)

(۱) واته: ناخ بۆ رابواردنه که ی جارن له گه ل یاران و هاوری یان، وه داخ بۆ سهیران کردنه کانمان که پیکه وه تفهنگمان هه ل نه گرت و نه چروین بۆ راوه که ل.
 (۲) شین: روشتن. واته: یاران هه مرویان تووناو توون که وتن و مردن، ئیستا هه ر یاد کردنه وه یان ماوه.

[۲۴]

(۳) مه له وی جار ئیکیان له گه ل براده رنکی له شوئیککی نسرما دائه نیشی، تاقمیککی تر له ولاره بانگی نه که ن بۆ نایه یته ئیره شه مال نه ی گرتته وه، نه ویش له وه رامیانا نه م دوو شیعه نه لی:
 (۴) زه لان: ره شه با. واته: هه ر چند شه مال دۆستی کۆنه، به لام دل بۆ وه رگرتنی شنهی ره شه بای لۆمه ی یار له م شوئنه دا دانیشتووه.
 (۵) کۆن: کوا. مهه چیره سان: روو وه ک مانگ. که تان: جۆره پارچه یه که نه لین نه گه ر تیشکی مانگه شه و لی بدا دائه رزی. واته: به لام له گه ل نه وه شا من کوا توانای چاو پین که وتنی یارم هه یه که نهو رووی وه ک مانگ وایه و من وه ک که تان وام، وه هه ر که سه یرم بکا دائه فره قیم.

[۲۵]

داخۆ چهند^(۱)

داخۆ چهند وه دهس نازك نه وهالان
ئاموشۆت كهردهن پهی دلی مالان^(۲)
ئیسه ها چون من په شیۆت بی حال
كهفتهنی نه خاك مه كهرات پامال^(۳)

[۲۶]

دل بیهن وه دار

دل بیهن وه دار سه ركهل لای وهشت
لافوان ئامان ریشهش وست وه دهشت^(۴)
چه مه رای وایین نه سیم بدۆ لیش
ریشه كهنش كو ساكن بو پهی ویش^(۵)

[۲۵]

(۱) مه لهوی بهم دوو شیعره قسه له گه ل گۆزه شكاو ئكا نه كا.
(۲) نهو هال: تازه هه لچوو. دلی: ناو. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعرى دوايى یه وه.
(۳) كهفته نی: كه وتووی. مه كهرات: نه ت كه ن. واته: گۆزه كه ئاخۆ چهند به دهستی یارانى
تازه بی گه یشتوو وه هات و چۆى ناو مالانت كردوو، كه چى ئیستا وهك من حالت په شیۆ
بووه و كه وتوویته سهر عه رزو خه لکی ئه ت سوونه وه به بی یان.

[۲۶]

(۴) وهشت: باران. وست: خسته. واته: دلّم وهك دار ئكى لی هاتوو كه به به رزایی یه كه وه
بی و باران لئی دایى و لافاوی هاتی ریشه كه ی خستیته ده ر.
(۵) كو: بكا. واته: ئیستا چاوه پروانى بایه كه لئی بداو ریشه كه ی له بن هه لکه نی، تا بو
یه گجاری بو خو ی دامرکیته وه.

[۲۷]

دیسان دەس...

دیسان دەس چەرخ ھەم ھانە کاردا
تای تانتەیی دووریش وستەن وە داردا^(۱)

[۲۸]

دیدەن دیدار

دیدەن دیدار غەزالەیی وەرمن
چی دما یاران وەرمن پەری من^(۲)

[۲۹]

دەفتەری قەزات^(۳)

دەفتەری لەوحی قەزات لە بەرە
خەفەتت جەھلی خاوەن دەفتەرە^(۴)

[۲۷]

(۱) تانتە: تان. واتە: دیسانەو دەستی گەردوون کەوتوو تەو تەو کارو تانی پارچەیی دوور
خستەنەو دەستی دوستانیی بەستوو تە دارو ئەپەوئ پۆی بۆ بکاو قوماشی لە یەك کردنمان بچنئ.

[۲۸]

(۲) غەزالە: «غزال»، ئاسک. وەرمن: دئ یە کە لە ناوچەیی شەمێزان لە قەزای ھەلەبجە.
چی دما: لەمە و پاش. وەرم: خەو دیتن. واتە: لە ئیستە بە دواو مەگەر لە خەوما چاوم بە یارە
وەرمنی بە وەك ئاسک جوانە کەم بکەوئ.

[۲۹]

(۳) مەولەوی جارێکیان لە گەل «قەمەر» ناوێکا ئە کەوئتە مشت و مەر لە سەر نوێژ، پیتی ئەلئ
بۆچی نوێژ ناکەیی؟ ئەویش ئەلئ چونکە لە دەفتەری عیلمی خوا دادا تی بەرپووە کە من نوێژ
ناکەم، خواست و زانراوی خوایش نابێ پێچەوانەیی یەك بن، کەواتە خوا خۆی نایەوئ من
نوێژ بکەم، مەولەویش لە وەرمانیا ئەم شیعەرە ئەلئ:

(۴) واتە: دەفتەری لەوحی قەزاو قەدەری خوات لە بەرەو ئەزانی تیا نووسراوە نوێژ ناکەیی!
و ئەترسی ئەگەر نوێژ بکەیی خوا بە نەزان دەر ئەچنئ؟! بیانوو یەکی ھیچ و پووچ و بئ جئ بە...

[۳۰]

دزه کهس زه هاو^(۱)

دزه کهس زه هاو زاووزۆ که رده ن
هر دزی حه و دز په ی ویش ئاوه رده ن^(۲)

[۳۱]

دیدم

دیدم «ریژاو»ه روخسارم «زه رده» ن
جه داخ «یاران»، «پیران» م که رده ن^(۳)

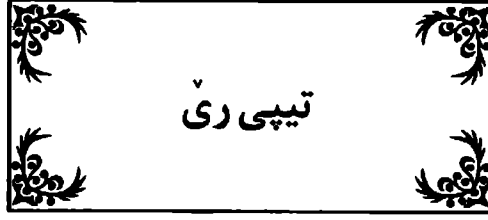
[۳۰]

(۱) جارێکیان له دانیشتنیکا باسی ئه وه ئه کری ئه که ناوچه ی زه هاو دزی زۆری تیا به، مهوله ویش به و بۆ نه به وه ئه م شیعره ئه لێ:

(۲) زاو زۆ: زاو زئی. واته: دزی زه هاوی زاو زئی یان کردووه، وه هر دزێکیان حه وت دزی لێ که وتوو ه ته وه. کۆ کردنه وه ی «زه هاو» و «زاو زۆ» که له وشه و مه عنادا نزیکن له به ک، شتیکی جوانه.

[۳۱]

(۳) ریژاو: فرمیسک ریژ. پیران: ئه وه ته که منال له ئه نجامی گریانی زۆرا له تک ئه چی و دهنگی ده رنایه ت. واته: چاوم فرمیسک ئه پریژئی و ره نگم زه رد بووه، وه له داخی دووری یاران ئه وه نده گریاوم ده رنایه ت. ئه و وشانه ی که له شیعره که خستوو مانته ته ناو که وان، ناوی چوار دین له ناوچه ی «زه هاو» له سه ر ریی جارانی جافه کۆ چه ری به کان. مهوله وی زۆر دلێ به ند بووه به و دیهاته وه، وه له م شیعره ی دا ئیشاره تی بۆ کردوون.

تیپی ری

[۱]

روئ فکری بهخت

روئ فکری بهخت سیای ویم مه کرد:
په‌ی چیش هه‌ر په‌ستی په‌ری من ناوهرد^(۱)
یاران گشت که‌یف وه‌ش سه‌فا فراوان
یه‌ک یه‌ک وه‌ه‌لای مه‌قامان یوان^(۲)
گردد سه‌رشار مه‌ی له‌قا نماوه
هه‌ر من به‌ستی خاک چه‌م نه‌و دماوه^(۳)
جه‌و فکریه‌دا بیم یه‌ک هام دهرد ویم
ریزه بلووری قه‌دیمش دا پیم^(۴)
ئاما وه‌ جوو ریزه‌ی قه‌دیم سال
به‌زوبان حال فه‌سیح‌ته‌ر جه‌ قال^(۵)

[۱]

(۱) روئ: روژئ. واته: روژئ له‌ روژان بیرم له‌ به‌ختی ره‌شی خۆم نه‌کرده‌وه‌که‌ بۆچی هه‌ر
نشستی بۆ من هینا؟
(۲) یوان: گه‌یشتووه‌. واته: بیرم له‌وه‌ نه‌کرده‌وه‌که‌ چۆن وا یاران هه‌موو دلشادنو
گه‌یشتوونه‌ته‌ پایه‌ی به‌رز؟
(۳) سه‌رشار: مه‌ست. له‌قا: «لقاء»، گه‌یشتن. نما: پیشانده‌ر. به‌سته: به‌سراو. واته: وه‌
چۆن نه‌وان هه‌موو سه‌رخۆشی شه‌رابی گه‌یشتن به‌ یارن، وه‌ هه‌ر من به‌سراومه‌ته‌وه‌ به‌
خاکه‌وه‌و بۆ دواوه‌ نه‌روانم؟
(۴) پیم: بووم. ریزه: ورده. بلوور: شووشه‌. واته: له‌ بیر کردنه‌وه‌دا بووم، هاوړئ یه‌کی
هاوده‌ردم پارچه‌ شووشه‌ یه‌کی کۆنی دایه‌ ده‌ستم.
(۵) جوو: جواب، ده‌نگ. قال: قسه‌ی ده‌م. واته: پارچه‌ شووشه‌ کۆنه‌که‌ به‌ زوبانی حال،
فه‌سیح‌تر بوو له‌ قسه‌ی ده‌م، هاته‌ ده‌نگ.

وات: من سەنگی بيم كهفتهی هەواران
 بی قەدرۆ قیمەت ناپەرەوای شاران^(۱)
 گەرتەم نە گەردەن بی بەلكو شادان
 بەلای پیک سەخت كوورەى ئوستادان^(۲)
 ورد بيم جۆشم وەرد تاوایامەو
 تاو وە روتبەى بەرز سەر نیامەو^(۳)
 عالەمى تازە ديم هەویدا بی
 شەخسى عەجیوتەر جەمن پەیدا بی^(۴)
 بيم وە بلووری پەر جە سەفاو نوور
 لایق وە سوحبەت بەزم سەلم و توور^(۵)
 گا جای «ماء الورد» عەتر عەبیر بيم
 بو بەخش دەماخ شاتا وەزیر بيم^(۶)

- (۱) كهفته: داكەوتوو. هەوار: مەنزەلگەى كوێستانى. واتە: وتى من بەردىكى بى قيمەت بووم لە هەوارە كۆتێك كەوتبووم.
- (۲) پیک: ئاستىكى ئەستوروى درێژە بەردى بى ئەشكىنن. واتە: بە دلشادى وە بى ترس ناپەرەهەتى بەر پیک دان و خستنه كورەى وە ستایانم قبول کرد.
- (۳) سەر نیامەو: سەرم نایەو. واتە: بە پیکە كە ورد بووم لە كوورە كە دا كۆلام و توامەو تەگە یشتە پایەى كى بێند.
- (۴) هەویدا: ئاشكرا. واتە: ديم عالەمىكى تر دەركەوت و شەخسىكى عاجیاتی ترم لى دەرچوو.
- (۵) سەلم و توور: دوو پاشای كۆنى ئێران بوون كە هەمیشە شەپریان بوو. واتە: بە شووشەى كى پەرشنگدارى و اشایانى كۆرى بەزمى سەلم و توور بى.
- (۶) «ماء الورد»: گولۆ: واتە: جار جار گولۆیان تى ئەكردم و بۆنى خۆشم ئەدا بە لووتى پادشاو وەزیرانا.

گا ماوای سههباي كوڤنهى پپر تهئسير
 نهشته بهخش حال پهى بورناو پهى پير (۱)
 نه جهرگهى ياران شوخ ديده مهس
 مهكردم گهردهش مهشيم دهس وه دهس (۲)
 جهو بئى قيمهتى وه قيمهت ياوام
 وه پايهى روتبهى عالى سهر ساوام (۳)
 دهورهى دووبارهى راي حهق ههر كهس ديش
 بوى باخچهى نهبهده مهيو نه بينيش (۴)
 جهو بونو نهو نوور ههلاى تاقى يه
 نه ريزهى مندا بهرقش باقى يه (۵)
 مهعدوومى سهرشار بهزم دل ريشى
 تا توپچ چون ياران تهسديع نه كيشى (۶)

- (۱) بورنا: لاو. واته: جار جاريش كۆنى كارىگهريان تى نه كردم كه دلى پيرو لاو نه ژينته وه.
 (۲) مهشيم: نه چووم. واته: له كۆزى ياره چاو مهسته كانا نه گه پام و دهسه و دهسيان پى نه كردم.
 (۳) ياوام: گه يشتم. سهر ساوام: سهرم ههل سوي. واته: لهو بئى قيمهتى يهى جارانه وه بووم به شتىكى به نرخ و گه يشتمه پايهى بلند.
 (۴) ديش: ديتى. واته: ههر كهس خولى دووه مى رتى حهقى خوئى بينى، ههميشه بوئى باخچهى نه مري له لووتى دئ. ثم شيعره ئيشاره ته بو نهو فهرمودهى حهزره تى عيسا كه فهرموده تى «لَنْ يَلِجَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ مَنْ لَمْ يُؤَلِّدْ مَرْثَتَيْنِ». واته: ههر كهس دوو جار له دايك نه بووبى پى نايته باره گاي پايه به رزى و له خوا نزيك بوونه وه. جارى يه كه ميان له دايك بوونى عاده تى يه، جارى دووه ميشيان نه وه يه رنگاي راست بدؤزته وه و بكه و پته سهر خوا پرستى كه وهك نه وه يه جار نكي تر هاتيه دنيا وه.
 (۵) جهو بونو: بهو هؤيه وه. تاقى يه: ته حقيقه، راسته هه يه. بهرق: تيشك. واته: جا به هؤى نه وه وه كه من خولى دووه مى رنگاي راستى خوئم ديوه، هيشتا نهو تيشكه م تيا ما وه.
 (۶) مهعناى ثم شيعره دوو شيعرى دوايى پيكه وه دئ.

نه گری وه گهردهن چی هانه ریټدا
 پانه‌نیهی وه سر وجود ویتدا^(۱)
 کهی مه‌شی نه سیلک یاران هم دم
 کهی روتبهی عالی مه‌وینی وه چه‌م^(۲)
 هه‌رکه‌س «تَوَلَّد» دووباره‌ش نیهن
 شه‌بته سه‌عاده‌ت ستاره‌ش نیهن^(۳)
 هانه شه‌شکه‌نجهی په‌ستی نه‌نگه‌دا
 تامه‌نزله‌ گِیرو نه سای سه‌نگه‌دا^(۴)

[۲]

را جه‌عفر ئاباد^(۵)

را جه‌عفر ئاباد سارای گهرم مه‌یل
 مه‌نزله شیراز، شار سه‌ودای عشق له‌یل^(۶)

(۱) پانه‌نیهی: پی نه‌نییت.

(۲) مه‌شی: نه‌چی. سیلک: ریز. واته: نهی مه‌عدومی که سه‌رخوشی شه‌رابی دل برینداریت، تۆیش تا وه‌ک یاران زه‌حمه‌ت نه‌کیشی و، هه‌ر چیت بیته ری پی رازی نه‌بی و ده‌س له‌ خۆت هه‌ل نه‌گری، چۆن نه‌چیته ریزی هاوړنکانت، وه چۆن پایه‌ی بلند به‌ چاوی خۆت نه‌بینی؟.

(۳) «تَوَلَّد»: له‌ دایک بوون. سه‌عاده‌ت ستاره: نه‌ستیره‌ی به‌ختیاری. واته: هه‌ر که‌س بۆ جاری دووه‌م له‌ دایک نه‌بیته‌وه بی گومان نابې به‌ خاوه‌نی نه‌ستیره‌ی به‌ختیاری.

(۴) شه‌شکه‌نجه: جه‌رو مه‌نگه‌نه. گِیرو: نه‌گری سا: سیبه‌ر. واته: له‌ ناو جه‌رو مه‌نگه‌نه‌ی عه‌یب و عارا نه‌مینته‌وه تا نه‌مرئ و نه‌چیته‌ گۆر.

[۲]

(۵) مه‌وله‌وی به‌م قه‌سیده‌یه قسه له‌ گه‌ل «خواجه حافظی شیرازی» نه‌کا، وه دیوانه‌که‌ی نه‌گریته‌وه به‌ نیازی نه‌وه‌که بزانی بۆچی نامه‌ی یار دیار نه‌.

(۶) جه‌عفر ئاباد: گه‌ره‌کیکه له‌ شیراز. سارا: «صحرا»، ده‌شت. واته: نه‌ی که‌سه‌ی که

دهس ودیم وه ئاو روکن ئاباد شهوق
 ئیمام میحراب سهر «مُصَلَّاهِی زهوق»^(۱)
 خواجهی سهر حهلقهی بهزمه کهی «أَلْسَتْ»
 دهماخ وه نه شتهی بادهی فهنا مهست^(۲)
 خه یلیوهن ئازیز، شای نهونه مامان
 پهی شیفای زامان نامهش نه یامان^(۳)
 هیچ نه بهردهن نام خهستهی دهرده کهش
 نه کهردهن خه یال مهینهت وهرده کهش^(۴)

رینگای گوزهرت جه عهفر ئاباده که دهشتی گهرمی ئاره زووی یاران، وه ئهی که سێ که
 مه نزلت شاری شیرازه که که لکه لهی عه شقی له یله. مه بهسی ئه وه به ئهی حافیزی دلدار که
 که لکه لهی دیتنی بارت ئه که بته سهر، وه به دهشتی گهرمی خۆشه ویستی دا ئه پۆی بۆ لای.
 (۱) دهس و دیم: دهس نوژ. روکن ئاباد: سهر چاوه و کانیاو تکه له شیراز. «مصلا»:
 گهره کیکه له شیراز. واته: ئهی که سێ که به ئاوی روکن ئابادی سۆزی دلداران دهس
 نوژت گرتوه، وه له میحرابی مصلا ئاره زوویانا پیش نوژت کردوه. مه بهسی ئه وه به
 ئهی که سێ که پئویست یه کانی خۆشه ویستیت جی به جی کردوه و سهر قافلهی دلدارانی.
 مهولهوی لهم دوو شیعره دا ئیشارهت بۆ چهند شیعرێکی حافیز ئه کا که ناوی ئه و
 شوئانهی کۆ کردوه ته وه تیا یانا، وه به بۆنهی ئه وه که حافیز شیرازی یه و ئه و شوئانهش
 له شیرازان، ناویانی هیناوه.

(۲) «الست»: ئیشاره ته بۆ ئایه تی «أَلْسَتْ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ» فهنا: «فنا فی الله»، توه وه له
 خۆشه ویستی خوادا. واته: ئهی که سێ که له رۆزی پر سياره کهی خوادا له ناو موسولمانانا
 سهر حهلقه بووی، وه ئهی که سێ که مهست بووی به نه شتهی بای توه وه له خۆشه ویستی
 خوادا.

(۳) واته: ئازیزم ده میکه یار نامه ی بۆ نه نار دووم تا زامه کانمی بۆ چاک بیته وه.

(۴) واته: به هیچ جوژی ناوی منی گرفتاری دهردو مهینهتی خۆمی نه هیناوه و بیری بستم
 نه کردوه ته وه.

یادش گوزهرگای دلّ جه ویر بهردن
 مه یلش رای خاتر فهرامۆش کهردن^(۱)
 ساتی وه سالیّ جه لام ویرهردن
 ههرس وه مالّم ماچی دلّ سهردن^(۲)
 دلّ بیّ ئارامهن دایم مدوّ چلّ
 من ههر مواچوون پهی دلّ وهشی دلّ^(۳)
 من تالّه م وه تام تالیّ تالّ وهرده
 گهرد بهدبهختیم وه روودا مهرده^(۴)
 نام نه سهر زوان شیرینش تالّم
 نام پهی خاترش گهردهن خه یالّم^(۵)
 نه دارۆ تاقت ته حریرم خامهش
 مه پیچۆ وه ههم جه دهردم نامهش^(۶)

(۱) واته: یادی، نه وهی له بیر چووته وه که به دلّما تیی به پری، وه مه یلی، ریگای دلی منی خستووته پشت گوئی. مه به سی نه وه به نایه لئی هیچ نه بیّ یادی بگاته خه یالّم، وه دلّم ئاره زووی بکا.

(۲) ههرس: که له کویتستانا به فر زۆر ئه باری و کۆمه لّ نه کا، به هار بنه که ی فش نه بی و له جینگه که ی خوئی نه خلیسکی و کۆمه لّی خاک و به رد له گه لّ خوئی تل نه دا، نه وه پینی نه لّین ههرس. گه لّی جاریش وا نه بیّ نه وه ههرسه دیت به سهر ئاوا بی به کا وه چهند مالیّ لی وئران نه کا. واته: له تاو دووری یار ههر سه عاتیکم به سالیّ لی به سهر چوو، نه ی ههرس به مالّم وایزنام یار دلی سارد بووته وه.

(۳) مواچوون: نه لّیم. مه عنای نه م شیعره له گه لّ شیعی دوا بی دی.

(۴) تالّه: «طالع»، بهخت. تالّ وهرده: تالّ دراوه: واته: دلّم له تاناوا ئارامی نه ماوه هه همیشه چلّ نه دا، وه له ناچاری دا بۆ دلّخۆشی دانه وهی خۆم نه لّیم به ختم به دهرمانی تالیّ تالّ دراوه و تۆزی بهدبهختی نیشتوو له رووم، وا هه والّم ناپرسی.

(۵) نام: یاوه کو. واته: یا من تالّم به سهر زوبانی شیرینیه وه، وه نه گهر ناوم بیننی ناو ده می تالّ نه بی، وه یان خه یالّم تۆزاوی به وه نه گهر بیّت به خه یالّما تۆزاوی نه بی.

(۶) واته: قه لّمه که ی توانای نووسینی نه بۆ من، وه خویشی له بهر نه گبه تی من کاغزه دهق ناکا تا بۆمی بنیری.

ماوای دَلّ گهرمیش جه حهد بهرشیهن
 لایق وه مه نزلّ یاد ئه و نیهن^(۱)
 خاترم یه ند خار مهینهت ها تیش دا
 پای مه یلش زه حمهت بویه رۆ پیش دا^(۲)
 سه د ده لیل ماروون نیهن فه راقهت
 جه من های تامل، جه ئه و کۆن تاقهت؟^(۳)
 بۆ به شق ئه و جام، ئه و به زم، ئه و جه م
 بی مه یلی ئازیز نه وینی وه چه م^(۴)
 مزانی چه نیم چه م ها وه راوه
 ئه ر وه ی زو مه یۆ په یکنّ جه لاهه^(۵)
 ماوه رۆ نامه ی جام جه مینه کم
 دیده ی دنیا و دین، دنیا و دینه کم^(۶)
 یه ک غه زه ل مه تلّ ع «مژده ئه ی دَلّ» بۆ
 باوه ر، به لّ په ی دَلّ ته سکین حاسلّ بۆ^(۷)

- (۱) واته: دَلّم که جیگای ئه وه گهرمای له ئه ندازه ده رچووه و بۆ ئه وه ناشی بیی به جیگای یادی ئه و چونکه ئه ی سووتینی.
- (۲) بویه ر: تی په ره. واته: دَلّم ئه وه نده ی درکی مهینهت تیا به زه حمه ته پیی ئاره زووی ئه وی پیا بروا چونکه له وانه یه برینداری بکا.
- (۳) ماروون: دینمه وه. فه راقهت: فه راغهت، ده س به تال. تامل: سه برو چاوه پروانی. واته: چه ند ده لیل دینمه وه بۆ دَلّم که وا یار ده سی ناگا نامه بنوسی، لئی بوه سته و سه بر که، که چی ئه و هه ر ئه لّی له کوئی ئه توانم خۆم راگرم.
- (۴) مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۵) مزانی: ئه زانی. مه یۆ: دیت. په یکنّ: فروستاده.
- (۶) ماوه رۆ: دینی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «ماوه رۆ» نووسراوه «باوه رۆ» واته: یینی.
- (۷) مه تلّ ع: یه کم شیعری قه سیده. مژده ئه ی دَلّ: ئیشاره یه بۆ شیعری یه که می

وەر بۆنەيشەللا لميش تىكەل بۆ
خواجه تۆپىرت با ھەر موجمەل بۆ^(۱)

چ حاجەت سەرىخ تۆبواچى پىم
من زووم شناسا بەخت سىاي وىم^(۲)

قەسىدە يەكى حافىزى شىرازى كە ناوەرۆكە كەى مژدەى ھاتنى يارە. ئەو شىعەرە بەم جۆرە يە:
مژدە اى دل كە مسحيا نفسى مى آيد كە زانفاس خوشش بوى كسى مى آيد
باوەر: يىنە. واتە: خواجه حافىز! - يا خوا ھەرگىز وەك من بى مەبلى نازىز بە چاوى خۆت
نەبىنى - تۆ خۆت ئەزانى من چەند چاوپروانى نامەى يارم، بۆيە سوتىندت ئەدەم بە
عەشقى ئەو پيالە شەرابە كە خوار دووتە تەو وە، ئەو كۆپرى شاھەنگەى كە تىايا بە شدار
بووى، ئەو كۆمەلەى لە گەلىانا بوويت، ئەگەر ئەزانى بەم زوانە فرستادە يەك دىت و نامەى
يارە ناوچا وەك ئاوينە كەم بۆ دىنى - كە چاوى دنيا و دىنمە، بەلكو ھەر دنيا و دىنمە -
قەسىدە يەك بۆ يىتە وە كە سەرە تاكەى «مژدە اى دل» بى، بەلكو دل تۆزى تۆقرە بگرى.
(۱) وەر بۆ: وە ئەگەر بىتو. نەيشەللا: خوانە خواستە. لميش: لمىكى. موجمەل: كورت.
واتە: وە ئەگەر بىتو و خوانە خواستە ئەو شىعەرەى كە بۆم دىتە وە بى گەرد نەبى و موژدەى
ھاتنى يار بە روئىنى نەدا بەدەسمە وە، تۆ سەرى پىرە كەت، حافىز! بە قەسە يەكى كورت ئەو
خەبەرە ناخۆشەم بدەرى با كەم دل سوتى پىايتە وە. مەولەوى لە گەل ئەم مەعنا يەدا
مەعنا يەكى تىشى مەبەس بوو، كە ئەو تە «نەيشەللا» لە «نە» و «يشاء اللہ» دروست بووى
وە لە جىياتى «لم» بخوئىرتە وە «لەم» كە حەرفى نەفىيە، واتە: وە ئەگەر بىتو لە «يشاء اللہ»
كەدا «لەم» يەك تىكەل بى و بى بە «لم يشاء اللہ»... مەبەسى ئەو يە ئەگەر ھاتو و خوا
موقەددەرى نەكرد كاغەزى يارم بۆ بىت... تاد.

(۲) بواچى: بلىيت. شناسا: ناسى. واتە: بىويست نىە بە ئاشكرا ئەو خەبەرە ناخۆشەم
بدەيتى چونكە من زۆر بەختى رەشى خۆم ناسىو و ئەزانم نامەى يارم بۆ نايەت.

[۳]

ره فیق مه حرهم (۱)

په فیق مه حرهم عیجزو سروروم
 حه کیمه کهی نیش زام ناسورم (۲)
 ئاویاره کهی سه وزه ی ئاره زووم
 دانا به گردین راز کونه و نوم (۳)
 ده ماخ وه نه شته ی سهر به رزان که یل
 مورشید میراو سهر جو ی باده ی له یل (۴)
 نه نیس مه جلیس عه یش و نیشاتم
 ده سگیر راگه ی هات و نه هاتم (۵)
 جله و کیش زهوق ئاهووی ره و یلم
 به زم ئارای مه جلیس که مهن وه پیلیم (۶)

[۳]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده به ی بۆ جه نابی شیخ «سراج الدین» ی ته و ئله ﷺ نووسیوه.
 (۲) واته: ئه ی هاوړپنی مه حرهمی خوڅشی و ناخوڅشیم، وه ئه ی تیمار که ری برینی ناسور
 که وتووم.
 (۳) ئاویار: ئاودیر. دانا: ئاگادار. واته: ئه ی ئاودیر که ی په له ده غلی هیوام، وه ئه ی
 شاره زای هه مرو رازنکی کۆن و تازه م.
 (۴) واته: ئه ی که سی که لووتت پر بوو له بۆنی خوڅشی پایه به رزی به خواگه یشتن، وه
 ئه ی ری پیشان ده ری که وه ک میراوی جوگه ی شه رابی خوڅشه وستی وای.
 (۵) نه نیس: ئولفهت پتیه گیراو. واته: ئه ی هاوده می مه جلیسی خوڅشیم، وه ئه ی
 ده سگیرم له ریگای هات و نه هاتدا.
 (۶) ره و یلم: گه له. پیل: که له که. واته: ئه ی راکیشهری جلهوی ئاره زووی گه له ئاسکه کان
 که مهنسووبه کانن ئه یان هینیته وه سهر ریگای راست، وه ئه ی رازتته ره وه ی مه جلیسی
 ئه وانه ی که مهندیان به ستووه بۆ عیبادهت. له ته ریفه تی نه قشبه ندی یا ئوسوولن سۆفی به کان
 دهسته و ئه ژنۆ دانه نیشن وه قایشیک له پشتیان وه دینن و له سهر ئه ژنۆیان توندی ئه که ن.

وه مهرگت یه‌ند خهم جه لا بیهن جهم
 لاوهون گرتنه پای شهرم مه‌حکهم^(۱)
 زه‌نجیر مه‌ینهت پای گوریز به‌سته‌ن
 ماره‌که‌ی دووریت ریشه‌ی دل‌گه‌سته‌ن^(۲)
 سامان سام که‌رده‌ن ده‌رده‌که‌ی فیراق
 بۆی تالی دووریم مه‌یۆ نه مه‌زاق^(۳)
 جه‌و ساوه ئازیز لیم نادیاره‌ن
 سه‌یر کائینات نه دیده‌م خاره‌ن^(۴)
 ئامۆشۆی یانه‌م که‌رده‌ن ویانه
 یه‌کسانه‌ن جه لام قه‌ومو بیگانه^(۵)
 ئیلتیجام به تۆن جای هانامه‌نی
 نه به‌یدای هیجران ره‌ه نومامه‌نی^(۶)

(۱) واته: قه‌سه‌م به مهرگت ئه‌وه‌نده خهم و خه‌فەت کۆ بووه‌ته‌وه لام، وه ئه‌وه‌نده گریاوم له جیاتی فرمیسک خوین له چاوم هاتوه، ئیستا لافاوی خوین پیی شهرمی به‌ستووم و ناتوانم بیجۆلیمه‌وه.

(۲) گوریز: راگردن. گه‌سته‌ن: گه‌ستوه. واته: زه‌نجیری مه‌ینهت پیی راگردنی به‌ستووم و ماری دووریت ریشه‌ی دلی گه‌ستووم.

(۳) مه‌یۆ: دپت. واته: ده‌ردی دووری له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی کردووم و ئیستا بۆنی تالی دووری له‌ده‌مم دی.

(۴) واته: له‌وکاته‌وه ئازیزم لی دیار نه‌یه، هه‌رچی سه‌یری خه‌لك بکه‌م وا ئه‌زانم دپک ئه‌چی به‌چاوما.

(۵) ویانه: بیانوو. واته: ئامۆشۆی مالم کردووه به‌بیانوو بۆ ده‌رنه‌که‌وتن، ئه‌گینا قه‌ومو بیگانه‌وه‌ک یه‌کن له‌لام.

(۶) ئیلتیجا: په‌نا. هانا: ده‌سه‌و دامین بوون. به‌یدا: «بیداء»، ده‌شت. واته: په‌نام به‌تۆیه‌و ده‌سه‌و دامینی تۆ بووم، چونکه‌تۆی له‌ده‌شتی دووری یا رنگام پیشان ئه‌ده‌ی.

یه کجار تهن خهستی زارو رهنجووریم
 دل ریزه ریزه کی کارد مههجووریم^(۱)
 گرمه کی کووره کی دهره کوی تاقت تاوان
 بوی سفته کی جهرگم وه گهر دوون یاوان^(۲)
 ههر رو جه یحوونی مه پیزو نه چه
 ساری دل بیهن وه هووناو چه^(۳)
 ههر ساتی دهردی سزا مدو پیم
 یه ک ئان زینده گیم حهرام بیهن لیم^(۴)
 ده خیل تا هالا تهن نهویهن وه گهره
 سفتهش نه به ردهن وه ناله کی دهره^(۵)
 رجا کهر «احمد» لوتفش بو چه نیم
 خه جاله تی بهرز «کریم» نه یو پیم^(۶)

- (۱) واته: له شم به هوی نه خوشی به وه یه گجار نارچه ته، وه دلیم به چه قوی دووری پارچه پارچه بووه.
- (۲) واته: گرمه گرمی کووره کی دهره کوی سه برو بورده باریمی تواندووه ته وه، وه بونی جگهری سووتاو به هه موو لایه کابلو بووه ته وه.
- (۳) مه پیزو: نه پیزو. واته: ههر روژی نه ونده کی چه می جه یحوون فرمیسک له چاوه کانم نه پیزو، وه ته ختانی دلیم بووه به چه می خوتناو.
- (۴) مدو: نه دا. واته: ههر تاوئک دهره دیک سزام نه دا، وه وام لئی لئی هاتووه به یه گجاری ژیانم لئی حهرام بووه.
- (۵) هالا: هیشتا. سفته: سووتاو. مه عنای نه شیعره به سراوه به شیعری دوایی به وه. له ههندی نوسخه دا له جیاتی «نه به ردهن» نووسراوه «نه وه ردهن» واته: نه خوار دووه.
- (۶) واته: ده خیلتم تا لاشم نه بووه به توزو، دهره خو له می شه کی به دم نالی نه سپی خو به وه نه داوه به با، تکا بکه به لکو پیغه مبر ﷺ لوتفی له گه لم بیی و شه فاعه تم بو بکا، به لکو خه جاله تی حوزووری خوا نه بم له قیامه تا.

وهرنه ها مردم، تۆبای سلامت
با هر بمانۆ تا رۆی قیامت^(۱)

[۴]

رمهزان تلوع^(۲)

رمهزان تلوع سوبح شادی شهن
شهوال شام شووم نا مرادی شهن^(۳)
دهردینه شهوال، ئای زام سهخته من
تاله شووم شهوال، ئای بهد بهخته من^(۴)
غوپره، غوپرهی ئه و سه فاش پهی غهیری
نازیز قیبله ی من، وه فاش پهی غهیری^(۵)
های موغهننی تار حه نجه ره ی وهش تهرز
وه سهر په نجه ی ناز باوهره ئه و له رز^(۶)

(۱) بای: بیت. واته: نه گهر وا ناکه ی وا ئه و ا من مردم، تۆ سه لامهت بی، با دهردو
مهینه ته که یشم تا رۆزی قیامت بمینیتته وه.

[۴]

(۲) مهلهوی ئهم قه سیده بهی له شه و ئکی جه ژنی رهمه زانا وتووه.

(۳) واته: رهمه زان، کاتی ده رکه وتنی به ربه یانی شادی به تی، چونکه رۆزی جه ژن له
رۆزه کانی خۆی نیه که چی به ناوی ئه و ئشه وه ده رته چی، شه شه لانیس ئیواره ی نه گبه تی به
ئاوات نه گه یشتیه تی، چونکه رۆزی جه ژن له رۆزه کانی ئه وه که چی خه لکی لی بیان
دابریوه و داویانه به رهمه زان.

(۴) دهردینه: دهرداوی. تاله: «طالع»، به خت. واته: ئای ده رده دار شه شه لانو، ئای
گرفتاری زامی سه خت خۆم! ئای چاره رهش شه شه لانو ئای بهد به خت خۆم! هۆی ئهم
بهد به ختی بهی ئه و شه شه لانیس له شیعری پاشه وه دا باس کراوه.

(۵) غوپره: سه ره تایی مانگ. واته: سه ری مانگ هی شه شه لانه، که چی خۆشی به که ی بۆ
بیگانه یه که رهمه زانه، نازیزیش قه بیله ی منه، که چی وه فای بۆ به دکارانه.

(۶) باوهر: بینه ره. واته: کاکه ی گۆرانی بیژ تاره کهت به دهستی ناز هه لگره و فووی پیا که و
ئاوازیکی خۆشمان بۆ لینه.

من ئاسا یاد کەر جهرگهی ویهرده
 یاران مهرحووم دهر دڤ وهرده^(۱)
 بهو لهرهی دڤ سۆز وه جگهرهوه
 مهزموون ئهوان تهکرار کهرهوه^(۲)
 ئاخ، من وشهوال ههردوو هام فهردیم
 ههر دوو گرفتار ئیش یهک دهدردیم^(۳)
 غورهی ئهوقیبلهی من وه یهک تاره
 وه نام ئیمهوکام ئهغیاره^(۴)

[۵]

ریازت کیشان^(۵)

ریازت کیشان.. ریازت کیشان
 سهیدان خاس ریازت کیشان^(۶)

- (۱) واته: به عاده ته که ی خۆم کۆمهلی هاوړی یانی کۆچ کردووی دهردی دڤ خواردوو
 بینهروه یاد.
- (۲) دڤ سۆز: دڤ سووتین. نهوان: شیعره کانی پیشوو. واته: بهو لهره دڤ و جهرگ
 سووتینهی دهنگت ناوه روکی شیعره کانی پیشه وه مان بۆ دووباره کهره وه که بریتی به له
 دوو شیعره ی پاشه وه.
- (۳) مهعنا ی ئهم شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۴) تار: «طرح»، جزر. واته: ئاخ، من وشه شه لآن ههردوو کمان هاوړتی به کین گرفتاری
 یهک دهر دین، سههه تای ئه وو قهیله ی من وهک یهک وان، به ناو هی ئیمه ن، که چی له
 راستی دا خترو بیران بۆ بیگانه به.

[۵]

- (۵) مهلهوی ئهم قهسیده ی بۆ خوا حافیزی کردن له فه قیکانی هاوړتی وتوو که له ئیرانه وه
 هاتوو بۆ عیراق بۆ خوئندن.
- (۶) ریازت کیشان: ئه هلی ته سهووف ئوسوولیا نه به هه موو جزوړی نه فسی خوړبان

جہماعهت، قہومان رای خہیر ئەندیشان
 جہرگہی ہامسہران، دلریشان، خویشان^(۱)
 ہا ہہوای تہحسبیل دلّ و ہ جوش ئاورد
 نسبو عہزم سہیر ولاتانش کەرد^(۲)
 ئەر جارئ راگہم غەلەت کەردەبو
 رام و ہ سەر ئاداب ہیچ نہ بەردەبو^(۳)
 ہەرکەس خاترش جہ من ئیشا بو
 یا خود رەنجیوہش پەریم کیشا بو
 گہرەدەنم ئازاد بکہران ئارو
 گرد و ہ دلّ روخسەت بدەران ئارو^(۴)

ئەزبەت ئەدەن بو ئەوہی لە خرابە پاک بیئتەوہ، بو نمونە چل شەوی خشت، روژی بە
 دەنکە خورمایەک قەناعەت ئەکەن، بە وانە ئەلین ریازە ئەکیشن. جا چونکە فەقیکانیش لە
 پیناوی خویندنا ہەموو جۆرە مەبنەتیک قوبوول ئەکەن مەولەوی بە ریازەت کیشی ناوی
 بردوون. واتە: ئەی ریازەت کیشەکان، ئەی لە ناو ریازەت کیشەکانا تاییەتی و لە ہەموو
 گەورەتر. لە ہەندئ نوسخەدا لە جیاتی «سەیدان» نووسراوہ «سەیران» واتە: گەرۆکە
 تاییەتی بەکانی دەستەی ریازەت کیشەکان، چونکە فەقی بەم لاو بەولادا ئەگەرین بو
 خویندن.

(۱) رای خہیر ئەندیشان: ئەوانە بیر لە ری خیر ئەکەنەوہ.

(۲) ہہوا: ئارەزوو. تەحسبیل: خویندن. نسبو: «نصیب»، بەخت و چارە. واتە: ئارەزووی
 خویندن دلّی ہیناوتە جوش، و ہ بەختم عەزمی کرد کە پرۆم بو سەیری ولاتان.

(۳) راگہم: رینگام. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعری داوی پیکەوہ دئ.

(۴) بکہران: بکەن. واتە: ئەگەر جارێک رینگام لی تیک چووہی و نہ چووہمەوہ سەر
 ئوسوول و پەپرەوی کۆمەل، یان یەکیک دلّی لیم ئیشابئی، یان رەنجیکی کیشابئی بۆم، ئیوہ
 ئەمپۆگەردنم ئازاد بکەن و ہەمووتان بە دلّ ئیزنم بدەن پرۆم.

عهزمم پهريئ سهر عيراقهن ئارو
 بنيشديئ وه خهبر فيراقهن ئارو^(۱)
 دنيا فاني يهن ههر ميو مهردهن
 لازمهن گهردهن ئازادي كهردهن^(۲)

[۶]

روشنی دیدم^(۳)

روشنی دیدم، سه رمایه ی ژینم
 مهزه ی بهزم که یف دلّه ی خه مینم
 ساکه من بی تو نه سپهردم نه روا
 سه نه نیا نه سای نه لحه د بی په روا^(۴)
 چوون واچوون وه فام هانه تو ی دل دا
 وه فام هم جهرگم بدهن وه چل دا^(۵)
 تاقیق من جه سهنگ سه سه خیم بالان
 مه زره عه ی خارج ئینسانیم کالان^(۶)

(۱) پهريئ: بۆ. بنيشديئ: دانيشن.

(۲) ميو: ئه بۆ. واته: دنيا به قاي بۆ نيه و مردن له ريئ دايه و پيوسته گهردنی يه كتر ئازاد بکه ين.

[۶]

(۳) مهولهوی ئهم قه سیده یه ی له لاواندنه وه ی منائیکیا وتوه که ناوی موحه ممه د بووه.

(۴) نه سپهردم: نه م سپارد. ئه روا: «ارواح»، گیان. مه عنای ئهم شيعره به سراوه به شيعری پاشه وه.

(۵) واچوون: بلّیم. واته: من که پاش مهرگی تو گیانم نه سپاردو بی ترس سه رم نه نایه وه له ژئر سایه ی به ردی نه لحه دا، چوون بۆم هه یه بلّیم به وه فام، ئه ی خوا وه فاو جهرگم بدا به چلی داری مهینه تا.

(۶) تاقیق: «تحقیق»، دیار. کالان: کیتلاوه. مه عنای ئهم شيعره به سراوه به شيعری

وہرنہ من وہی تہور کیشان سزاو دہرد
 نہ گہر سہنگ بیا مہ کہردش وہ گہرد (۱)
 دہک نہ جہل وہ دام ہیجران بہستہ بؤ
 سہرتاپاش وہ ئیش زامان خہستہ بؤ (۲)
 پیم نہ نؤشا مہی پیالہی مہردہن
 ئیستہ من، سہر ژان، دل سہردان کہردہن (۳)

[۷]

ریشن چہنی من (۴)

ریشنی چہنی من نہ یؤ وہ حوزوور
 مہ بؤ بتاشووش تا وہ نہ فخ سوور (۵)

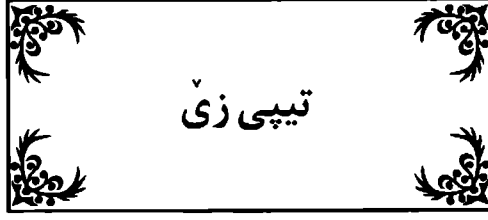
دوایی بہ وہ.

(۱) بیا: بواہ. واتہ: دیارہ سہرسختی من لہ ہی بہرد زیاترہ، وہ من کیتلگہ یہ کم کیتلارہ
 لہ سنووری توانای ئادہ میزاد بہ دہرہ، نہ گینا ئہم ہہموو دہردو سزایہ کہ من کیشاومہ نہ گہر
 بہرد بی کیشایہ لہ ژیر باریا وردو خاش ئہ بوو، وہ ئہ بوو بہ تۆز.
 (۲) بہستہ بؤ: بیہسرتتہ وہ. مہعنای ئہم شیعرہش بہسراوہ بہ شیعری دوایی بہ وہ.
 (۳) واتہ: دہک خواہہ ئہ جہل بہ داوی دووری بیہسرتتہ وہو سہرتاپای بہ ئیشی زام گرفتار
 بیئ، وا شہرابی مہرگی بیئ نہ تۆشاندمو سہری بہم جۆرہ ہیئنامہ ژان و دلی سارد کردمہ وہ.

[۷]

(۴) مہولہوی جار ئکیان لہ سہردہمی فہقی بہ تیدا، بہ پینچہ وانہی ئوسوولی فہقیہ کانی ئہو
 سہردہمہ، ریشی ئہ تاشی، ہاورپی کانیشی نارہ زایی پیشان ئہدہن لہم ریش تاشینہی،
 ئہویش بہم شیعرہ بیانویان بؤ دینیتتہ وہ.

(۵) نہ یؤ: نہ یہ تہ. بتاشووش: بتاشم. نہ فخ: فوو پیا کردن. سوور: شاخیکہ مہ لائیکہ یہ کی
 تاییہ تی۔ کہ ناوی ئیسرافیلہ۔ لہ قیامہ تا دوو جار فووی پیا ئہ کا، لہ جاری یہ کہ میانا ہہموو
 زیندوویہک ئہ مریتنی و لہ جاری دووہ میانا ہہرچی مردوہ زیندووی ئہ کاتہ وہ. واتہ:
 ریشیک لہ گہل مندنا نہ یہ تہ حوزووری خوا، ئہ بیئ تا ئیسرافیل فوو ئہ کا بہ شاخہ کہ یا ہر
 ئہ بیئ بیتاشم.

تیپی زی

[۱]

زیلهس تەلمیت بار (۱)

زیلهی تەلمیت بار کۆچ نەوھالان
 تەئسیرش نیەن ئیمسال چون سالان (۲)
 یەقینەن سەر خیل نازک نەمامان
 نەکەردەن ھەوای ھەوارگەیی دامان (۳)
 بەئیی یە نامەیی دل پی ئیشاکەش
 یەکزی دەروون ھەسرت کیشاکەش (۴)
 ئەو سینە سیم وەنگ، ئاینەیی جەم رەنگ
 منمانۆ ھەوەس نە دل دای خەدەنگ (۵)

[۱]

(۱) مه له وی ئەم غەزەلەیی بۆ دۆستێکی نووسیبووە کە پایز داھاتوو و ئەو ھەر لە کۆرستان ماوەتەو.

(۲) زیلە: ھەراو دەنگە دەنگ. تەلمیت بار: کۆچەری یەکان دوو جینگ بەم دیوو بەو دیوی و لاخەو ئەبەستن، پشتی و لاخە کە وەک تەختانی لی دئی، جینگەو بانی لەسەر رائەخەن و منال و ژنی لەسەر سوار ئەکەن، بەو ئەلین تەلمیت بار. نەوھال: تازە پی گەشتوو. مەعنای ئەم شیعەرە لەگەڵ شیعری دوایی دا دئی.

(۳) دامان: داوین. واتە: ئەمسال وەک سالان دەنگی کۆچ و باری یاران نایەت، وا دیارە سەر قافلەیی نەو نەمامە شوخەکان ئارەزووی گەرمە سیری نە کردوو و لە کۆرستان ناگەرێتەو.

(۴) واتە: بەئیی راستە نایەتە خوار، ئەو ھەش نامە دل بریندارە کەیی کە ئەو خەبەرەیی تیا نووسیبو، ئەمەش کزی دەروونی من کە بە ھۆی ئەو ھەو ھەمەتم کیشاوە، وە نیشانەیی نەگەرانی ھەوئەو.

(۵) سیم وەنگ: لە زیو چوو. منمانۆ: ئەنوئینی. دای: دانی. واتە: ئەو خۆشەویستە کە وەک زیو سپی یە وەک ئاوتنە کەیی جەمشید روژنە، ئارەزووی وایە تیر بنی بە دل مەو، بۆیە ئەم نامەیی بۆ نووسیم.

ھەسرەتا ھەسرەت، ھای يە چىش كەردى
 چون جىي ويەردى پىش دا ويەردى^(۱)
 نىم مەدو مادەي نامش ئەو نامە
 ئاودەندەن ئاسا، دەندەن خامە^(۲)
 نەمەندەن قووت سەرمايە تىش دا
 ھەرسى بىي نە را ھۆر مەگنۆ پىش دا^(۳)
 پىوش ئايرىچىم جاي نەسىم نەين
 ھۆر كەردەو بەردەيم تا وە لاش شىەن^(۴)
 پايز زەر، يەخ جام، چارشىويى ھەي تەم
 دىرەن سوارەن نەو ھەرووس خەم^(۵)

(۱) ھەسرەتا: داخەكەم. جىي: لىرەو. ويەردى: تىپەپىت. واتە: ئاي داخ بە جەرگم ئەو ھە چىت كەرد؟ تۆكە لىرەو تىپەپىت بە ناو دلى منا تىپەپىت، ئىتر چۆن دلت ھات تىرى يىو ەننىت؟

(۲) مەولەوى لىرەدا وا دائەنىت كە يەكىك پىي وتوۋە مادەم ئەو نايەتەو ە كوئىستان، تۆ بۆ ھەولتي نادەي بۆ چارى ئەم دەردى دوورى يە. ئەمىش لە وەرما ئەلتي يا ئەبى نامەي بۆ بنووسم، يا يەكىك ھەلم گرى و بىم با بۆ لاي. ھىچ كامىش لەمانە لە توانادا نىن، وە دىت ھۆي لە توانادا نەبوونى ئەم دوو چارەيە لە سى شىعرا روون ئەكاتەو ە كە يەكىكيان ئەم شىعەر يە تىايا ئەلتي: ناتوانم نامەي بۆ بنووسم چونكە ھەرچەند لە كاغەزە كەدا ناوى يىت قەلەمەكەم سوتى پيا دىتەو ە لە درزى نووكە يەو ە فرمىسك ئەپىزى، وەك چۆن كەسىك ناوى شتىكى خۆشى لا بەرن ئاۋ ئەزىتە دەمى و لە تىوانى دانەكانىو ە دەرنەچى.

(۳) ھەرسى: فرمىسك. ھۆرمەگنۆ: ھەل ئەكەوئى. واتە: لەبەر ئەو قەلەمەكەم ھىزو پىزى تىا نەماو، وە ئەگەر يىت و كاتىك كە بەسەر كاغەزا ئەروا، دلۆپە فرمىسكىكى خۆي يىتە رنى لىي ھەل ئەكەوئى.

(۴) ھۆركەردە: ھەل كەردن. شىەن: بەسەرچوۋە. واتە: وەك ناتوانم بۆي بنووسم، كەسىش ناتوانى ھەلم گرى بىم با، چونكە لەبەر سۆزى يار بووم بە پىوشىكى ئاگر تى چوو، وە باي نەسىم ناتوانى ھەل كاۋ بىم با.

(۵) دىرەن: درەنگە. نەو ھەرووس: نەو بووك. واتە: مادەم نە پىم كرا كاغەزى بنووسم، وە

موترب، یه کارهن، مهر سیا سهنگی
 من بهی حالهوه، تو وهی بی دهنگی
 جه تهنخوای نهی بهزم خهم وهیلانهوه
 هوردهر نهی چند فهدر وه دیلانهوه: (۱)
 به وهردهی زامدا دل تاقهت بیزا
 ههرچی بی یه کسر وه چه مدا ریزا (۲)
 نهر هه لای ره مهق مهندهن وه تهنش
 بی مه یلیت لیباس کهردهن بهدهنش (۳)
 چون خه یال وه ماچ پات خو ش حال مه بی
 کاش جه کون نه وه بهخت له ب تهب حال مه بی (۴)

نه له تواناشا بوو کهس بم با بۆ لای، نه بی له جیاتی خۆم خهم و خه فته کهم بنیرم. که واته:
 نهی پایز تو له گه لای زهردی وه رویی دره خته کان لیره به ندیک بهونه ره وه بۆ سه ری،
 تویش نهی سه هۆل بیه به ناوینه بۆ نه وه له پیشیه وه رات گرن، نهی تهم و مژی شاخه کان
 تویش بیه به چارشیتوو سه ری دا پۆشه.

(۱) وهیلانهوه: بلاوینه ره وه: دیلان: نقامیکی کۆنی کوردی به له کاتی بووک بردنا
 نهوتری. واته: کاکه ی نا ههنگ گپ له جیاتی شمشال تهم نا ههنگی بووک سوار کردنه دهس
 که به لاواندنه وهی خهم و به نقامی دیلان تهم چند شیعهره م بۆ بلئ:
 (۲) وهرده: خوراو. بیزا: ریزا. داوهری. واته: سه برو تاقهتی دل نه ماو به و شوینانه دا
 که تیری یار کون کونی کردبوو هه مووی روشت و گشتی بوو به فرمیسک و له چاویه وه
 دارژایه خوار.

(۳) ره مهق: نیوه گیان. واته: نه گهر هیشتا نیوه گیانیک له له شیا مابن هی نه وه به بی مه یلیت
 وهک بهرگ دهوری داوه و نایه لئ نه و نیوه گیانهش ده رچی، نه گینا ده میک بوو مردبوو.
 (۴) کاش: خو زگه. واته: ماده م خه یالی به ماچ کردنی پیت دلشاد نه بی، کوا خوا نه وهی
 له گه ل بگردایه بهاتیایه ته خهوی تا پیت ماچ کاو که راجنی لیوی هه ل زری وهک تا دار، یان
 کوا به ختی بووایه لیوی بهاتیایه بۆ لات بۆ ماچ کردنی پیت وه له رینگادا تلۆقی بگردایه.

يەند ديان وەو را تۆ مەى نەپش دا
دېدەى دَل نىگا نەمەندەن تيش دا^(۱)

مەعدووم خەم ماىەى فيكرە كەت بەردەن
يا پەى دَل وەشى ویت غەلەت كەردەن^(۲)

تۆو ئىستە تەشرىف ئازىز گىانى
سفتەن و تەئسیر ئا و حەيوانى^(۳)

(۱) ديان: روانیوریه. مەى: دئیت. واتە: چاوی دلی ئەوەندەى روانیورە بۆ ئەو رڭگایەى تۆى پیا دئیت، هئیزی بینینی خۆى هەموو خەرج کردوو و هیچی تیا نەماو.

(۲) مەولەوی لەم شیعەرەو ديسانەو ئەگەر پتەو و سەر قسە کردن لەگەل خۆى. مەعناى ئەم شیعەرەو شیعری دواىی پیکەو دئ.

(۳) واتە: ئەرىئ ئەو مەولەوی! خەم فکرو هۆشى لا نەهئشتووی، یان هەر بۆ دلخۆشى دانەوەى دلی خۆت وا خۆت هەل ئەخەلەتینی و بە تەمای دیتنى دۆستى؟ ئەگینا تۆو هاتنەوەى دۆست ئەوەندە دوورن لە یەكەو، وەك سووتاو بە ئاوی حەیات زیندوو بکریتەو کە نە دەسى کەس ئەکەوئ، وە نە سوودیشى هەیه.

سەرنج: خوئنەر، بئى گومان، لەم قەسیدەدا هەست بەو ئەکا کە تا رادەیهك بەزۆر نووسیتراو بە یەكەو، وە مەعناکان وشكى یەکیان تیا یە. لە راستیدا لە تیکرای چەند نووسخەو ئەم قەسیدە یە بەم چەشنە کۆکراو تەو. ئیمە بئى گومانین لەو دا کە ئەم قەسیدە یە لە ئەنجامی خەراپ نووسینەو و نە گونجاوی شیۆەى نووسینی کۆنى کوردی یەو چەند هەلەى تئ کەوتوو. لە بەر ئەو هیوامان وایە ئەگەر کەسێك نوسخە یەکی تر شك بیا - چ بۆ ئەم قەسیدە یەو چ بۆ قەسیدەکانى تر - بۆمانى بنیرئ، بەلکو خوا یار بئى ئەگەر جارێكى تر لە چاپمان دا یەو لەمەى ئیستا راست ترو پوخت تر بئ.

[۲]

زووسانهن^(۱)

زووسانهن وهی رهنگ وه گهر دوون یاوان
 گئجیای لوول گئج کلئلهی کاوان^(۲)
 بهنا باشی بـورج به رزه دیاران
 سفید کاری کهرد تاقچهی موغاران^(۳)
 چ شیرین زه پگهر تۆف هه وای سهرد
 گۆشواره نه گۆش نه ونه مامان کهرد^(۴)
 پهی نیگای بالای مه جبوب بی گهرد
 یهخ ناینه گرت، ته م چارشیتو ئاوهرد^(۵)
 نهی مه جبوب خاس، وهی بینای ته مام
 منالو پهی به زم ساقی و شیشه و جام^(۶)

[۲]

(۱) گئجیا: خول خوار دوو. لوول گئج: گهرده لوول. کلئله: به فری لا شان. واته: زستانه، بۆیه وا به فری با گئژداوی لا شانی شاخه به رزه کان گه یشتووه ته ئاسمان.
 (۲) بـورج: قه لآ. دیار: ولات، مه بهس شاخه کانه. موغار: نه شکهوت. واته: باش وه ستای قه لآی شاخه به رزه کان. که دهستی قودره تی خوایه. ده رگای نه شکهوته کانی سپی کاری کردووه.
 (۳) زه پگهر: زه پهنگهر. گۆشواره: گواره. واته: ماشه لآ تۆفی هه وای سارد که بـوره به زه پهنگهر و ئیش له گه لآی داره کانا نه کا که وهک زیر زهرد هه لگه راون، گواره به کی چهند جوانی کرده گوئی نه ونه مامه کان. مه بهسی نه وه به چهند جوان گه لآی زهردی به لق و بۆیی دره خته کانا شۆر کردووه.
 (۴) نیگا: ته ماشا کردن. واته: تۆفی زستان بۆ ته ماشا کردنی بالای نه ونه مامی گووراه له گوئ کردوو، سه هۆلی بۆ گرتووه له باتی ئاوئنه و ته می بۆ کردووه به چارشیتو.
 (۵) منالو: نه نالئینی. واته: نه م خۆشه وسته جوانه و کۆشکه سپی کاری کراوه هاواربانه و داوای کۆری مهی خوار دنه وه نه کهن.

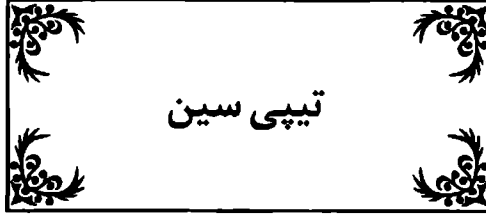
ساقى، باك نيهن جه سهردى «دهى»، دهى
 ههوا وهش كهردهن نهشهى نوڭشاي مهى^(۱)
 ئاخىر سهر مهشقهن پهرى مهى خواران
 واردهى ويهردهى وياردهى ياران^(۲)
 چون نه دل شنوى مهزهى مهى داران
 بديه چون وه توى لوڭگى مهوياران^(۳)
 زوانه كهى سۆز، دهسه كهى ناله
 بكيانو، رىزو، رهحمهت پيالّه^(۴)
 رهحمهت وه رووى خاك رستگاراندان
 پيالّه وه دهم ئىنتىزاراندان^(۵)
 ديرهن بسا ئىمهچ نهى گوزره وه
 جامى وه دهس نيين، دهس وه سهره وه^(۶)

(۱) دهى: يه كه م مانگى زستانه. واته: كاكهى مهى گىپر زوو كه دهس كه به مهى گىپران، ترست نه بى له سهرماي زستان، نه شهى مهى خوادنه وهى تا قمه كانى پيش ئيمه ههواي خوش كرده وه.

(۲) وارده: خواردوو. ويهرده: پاشماوه. ويارده: به جى هيلراو. واته: چونكه خوادنه وهى پاشماوهى به جى هيلراوى ياره مهى خوره كان نه بى به سهرمه شق بو ئيمه تازيه مهى خور.
 (۳) داران: هه يانه. بديه: پروانه. لوڭگ: بهرمالى سهرشاني هه ژار. مهوياران: به سهر نه بن. واته: سهر كه چونكه مهزهى مهى له دليانايه، له قهبرا به توى كفن رائه بو پرن.

(۴) بكيانو: بنيرى. رىزو: برىژى. مهعناي ئهم شيعره وه شيعرى دوايى پىكه وه دى.
 (۵) واته: مادهم كه ئهوان مردوونو ئيمه ش به ريوهين، با زمانى سۆزى خوشه ويستى رهحمهت بنيرى بو گۆرى رزگار بووه كان، وه دهسى ناله پيالهى مهى برىژته دهسى ئهوانهى چاوه پروانن. له شيعرى يه كه مى ئهم دوو شيعره دا به هونهرى به ديع «لف و نشر» هه يه، وه واى لى ديتته وه «زوانه كهى سۆز بكيانو رهحمهت، دهسه كهى ناله برىژو پيالّه».

(۶) واته: كاكهى مهى گىپر زوو كه، با ئيمه يش بهم رى گوزره وهى ژياندا پيالّه يهك بگرين به دهستانه وهو، دهستى ته تسليم بوون بنينه سهر سهرمانو خو مان بدهين به دهس مهرگه وه.

تیپی سین

[۱]

سهردار زومرهی^(۱)

سهردار زومرهی موسیبهت کیشان
 فرمان فرمای مولک دهررون پر نیشان^(۲)
 بادهی خهم وهردهی مهرگ ناکامان
 زام ناسور کهفتهی دهررون پر زامان^(۳)
 پهردهی دل وه نیش مهودای خهم پاره
 چار نهبردهی دهردهی بی چاره^(۴)
 وهختی سهیل چه دهررون پر خاران
 تاو مهوست چون تاو شهول بههاران^(۵)
 بوی کزهی کهواو جهرگم چون جاران
 هم، وهی، تم مهوست شهو روی ستاران^(۶)

[۱]

- (۱) مهلهوی تم قهسیده بهی له لاواندنه وهی زانایه کی گهردها نووسیوه، وه بۆ باوکی زانایه ی ناردووه که خه بهری مهرگی کوره کهی بۆ مهولهوی ناردبوو. داخه کهم نه مزانی زاناکه کی به.
- (۲) زومره: تاqm. فرمان فرما: حوکمران. له هندی نوسخه دا له جیاتی «موسیبهت» نووسراوه «فلاکهت».
- (۳) واته: شهی شهربابی مهرگی منالی ناکام چهشتوو، وه شهی له ناو دهررون زاماران دا زام به ناسور کهوتوو.
- (۴) پاره: لهت لهت. واته: شهی کهسی که دلّت به نیشی تیغی خهفت لهت بووهو چارهت بۆ دهردی دلی به سه زمانت نه دۆزیوه ته وه.
- (۵) تاو مهوست: تاوی شه بهست. مه عنای تم شیمره و شیمری دوابی ینکه وه دی.
- (۶) کهواو: کهباب. هم: خهفت. وهی: هاوار. ستاران: شهستیره کان. واته: کاتیک که لافاوی فرمیسکی دهررون برینداره کان وه ک بارانی به تاوی نیشان شهرژا، بونی کزهی کهبابی جهرگی منیش روی ناسمانی به تم دا شه بۆشی.

بۆ پرووز جەرگ قرچەى پارچەى دل
 بۆى هوون جوڭشايى دەررون پر چل^(۱)
 ئيد چون توف سەخت تەم وست ئەو کووان
 ئەو وينەى لافاو بالاي تورهوان^(۲)
 هەناسەى سايى سەرد دلسوۆزى
 بەرد مدا وه بەرد «برد العجوز»ى^(۳)
 ياننى نامەكەى خەم ئينشا كەردە
 مەرقوم قەلەم وه خەم شەق وەردە^(۴)
 شوۆلە داوہ گر شەرارەى نارم
 دەمياو جوڭش دا دلەى خەمبارم^(۵)
 من وەر جە ناماي نامەى زگاريت
 زووتەر جە خەبەر كۆس دياريت^(۶)

(۱) جوڭشيا: هاتووه جوڭش. مەعناى ئەم شيعرەو شيعرى دوايى يېكەوہ دى.
 (۲) وست: خست. كووان: كيتوہ كان. رەوان: ساف رەو. واتە: بۆ پرووزى جەرگم و قرچەى پارچەى دللى سووتاوم وەك توفى سەخت شاخە كانيان بە تەم دائە بوڭشى، بۆنى خوئنى ليشاو كر دووى لە شيشم كە ھەميشە لە تاو ئازار چل ئەدا، وەك لافاوى بالاي تو ساف ئەرپوشت. لە ئەدەبى كۆنا ھەيە تەشبيھى بالاي دۆست كراوہ بە لافاو لە مەنگى و خوڭش رەوى دا.
 (۳) بەرد «ى دوو ھەم»: سەرما. «برد العجوز»: برجى پيرەژن، ھەوت روژى ئاخىرى زستان. واتە: ھەناسەى ساردم كە لە دلئىكى رەشى سووتاوہوہ دەر ئەچى، ئەو ەندە سارد بوو بەردى ئەدا بە سەرماى برجى پيرەژندا، وە ئەو لە چاويە ھىچ نەبوو.
 (۴) مەرقوم: نووسراو. مەعناى ئەم شيعرە لە گەل شيعرى دوايى دا دى.
 (۵) شوۆلە: «شعلە»، بليسە. شەرارە: بزيك. دەميا: دەماندى. واتە: مەبەسم لەم بەيانى وەزە ناخوڭشى يەم ئەو ەيە نامەكەت كە خەفەت داي نابوو، وە قەلمى بە ھۆى خەمەوہ لەت بوو نووسيووى، بليسەى بە گرى ئاگرى دەررونم سەندو دللى خەمبارمى دەماندو ھىنايە جوڭش.
 (۶) وەر: بەر، پيش. زگارى: عاجزى. مەعناى ئەم شيعرە بەسراوہ بە شيعرى دوايى يەوہ.

خاترم چهند رو خهستهی خه مان بی
 چه مانم چون تاف ساف چه مان بی^(۱)
 جه نامای نامت چه مه ریم بهرز بی
 شادیم شیویا، شینم سهد تهرز بی^(۲)
 شه مع شام شووم ماته م هور گریا
 تای تهل سه متور شادی و زهوق بریا^(۳)
 شای شادیم شکیا، سوپای خه م جه م بی
 بهیداخ ده ماخ شیوهی ماته م بی^(۴)
 ده خیل بیم وه نوتق خه مان لال کهرده م
 لالام جه خه یال خه م غاره ت بهرده م^(۵)
 نامهر د، یه وادهی شین بی شومهن
 هیچ کوسم نیهن، یه کوس نومهن^(۶)

- (۱) واته: من خوم بهر له هانتی نامه کت که نه و خه بهره ناخوشه تیا نووسیوو، وه بهر له گه یشتنی خه بهری کوس که وتنت، چهند روژ بوو دلّم خه فه تبار بوو، وه چاوم وه ک چه م فرمیسکی سافی لی نه پرژا.
- (۲) چه مه ری: شیوه ن. شیویا: تیک چوو. واته: نامه کت هات هاوارو شیوه نم بهرز بووه و شادیم تیک چوو، وه شین و گریانم بوو به سهد جوړ.
- (۳) شام: ئیواره. هورگریا: ههل گرا. له کوردستانا عاده ت بوو یه که م شه وی پاش مردنی که سیک شه معیک یان قوتیله یه کیان له جیگای شور دنه که یا دانه گیر ساند، نه یان وت رو حیانه ته که ی سهر له و شوننه نه دا وه نه گهر بیینی هیچیان تیا دانه گیر ساندووه دلگران نه بی و نه لی کوتوپر له بیران چوومه ته وه. جا مه وله ویش نه لی: به هانتی نامه کت چرای ئیواره ی نه گبه تی و خه فه تم داگیر ساو تالی سازو سه متووری خو شیم پچرا.
- (۴) شکیا: شکستی خوارد. واته: شای شادیم بهزی و سوپای خه فه ت کومه لی کردو بهیداخی بی ده ماخیم داگیرا به خوار بو نیشانه ی خه مباری.
- (۵) نوتق: ده ننگ. غاره ت: تالان. مه عنای نه م شیعه ره به سراوه به دوو شیعی ری پاشه وه.
- (۶) بی شو: له نه ندازه به دهر چوو. یه: نه مه.

سا دەى، ھەي پەي كەي ھەر يەك جە لايى
 باوهرين ئەو ساز شيوون سەدايى (۱)
 خەيال غەمگين بى، نوتق ئاما وە دەنگ
 ئيد موات وە سۆز زايلىھى سەد رەنگ: (۲)
 ناكام ئەييام كامەرانىم رۆ
 بەر نەو ەردەي باغ نەو جوانىم رۆ (۳)
 شاب شىخ عشق يەكتاي فەردم رۆ
 وە ناكام مەردەي دل پەر دەردم رۆ (۴)
 كەنگەرەي ئەيوان كاخ دىنم رۆ
 تورەي لاي تەلەي راي يەقىنم رۆ (۵)
 حەللال عوقدەي راگەي شەرعم رۆ
 رەھنوماي تەرىق جادەي وەرعم رۆ (۶)

(۱) باوهرين: بېنين. واتە: كە نامەكەت ھات دەسەو داوئىنى زمانم بووم كە خەم لالى كىردبوو، وە لالامەو ە خەم بە تالان بردبووى، يىم وتن نامەردىنە ئىستە من وادەي زارى و شىنى بى ئەندازەمە، وە تا ئىستا ھىچ كۆسم نەكەوتووە ئەمە يەكەم جارە كۆسم بگەوئى، كە واتە ئىتر ئيوە خۆتاتتان بۆكەي ھەل گرتووە، با ھەركامان لە لايەكەو ە دەنگىك دەرىبىن لە سازى شيوون و زارى.

(۲) موات: ئەيوت. واتە: خەيال خەفەتبار بوو ھىچى پى نەوترا، بەلام نوتقم ھاتە دەنگ و بە سۆزىكى سەد جۆرى ئەم لاواندەنەو ەي خوارەو ەي وت.

(۳) ئەييام: رۆژان. بەر نەو ەردە: بەر نەخواردوو. واتە: ئاي، رۆژى كامەرانى نەگە يشتووە كەم رۆ... ئاي، بەرى درەختى جوانى نەخواردووە كەم رۆ...

(۴) شاب: لاو. ناكام: ناوخت. واتە: ئاي، لاو بى ھاوتاكەم رۆ كە لە عشقى خوادا پىر بووبوو.

(۵) كەنگەرە: ھىلالى. كاخ: كۆشك. تورە: مۆرى شاھانەكە لە سەر ليرەي عوسمانى لى ئەدرا. واتە: ئاي، ھىلالى يەكەي ھەيوانى كۆشكى دىنم رۆ... ئاي، مۆرەكەي سەر ليرەي رىي خواناسىم رۆ...

(۶) حەللال عوقدە: گرى كەرەو ە. وەرعم: خۆ لە گوناھ پاراستن.

کئی نه ته فاسیر قورئان بدو دم
 کئی بو نه حدیس ره سوول که رو جهم
 کئی وه «صرف» و «نحو» خاتر که رو مه حو
 کئی وادهی تاعهت دم بدو نه «صحو»^(۱)
 هه نی کئی «آداب» وه ئاداب وانو
 کئی عیلم «منطق» جه «منطق» زانو^(۲)
 «مطوّل» پهی کئی توول دو عیبارت
 با «مختصر» بو وه بی ئیشارهت^(۳)
 کئی وه قووهی عیلم زه کای حهق بی نی
 دم بدو نه «کونه» عیلم «چه قمینی»^(۴)

(۱) «صحو»: هوشیاری. مهولهوی له م شیعه وه به پی پله کانی خوئندی فهقی ناوی هه ندئ له و عیلمانه و له و کتیبانه دینی که له حوجره دا نه خوئرن، بو پیشان دانی پایه ی زانستی شیخی کوچ کردوو. واته: ئیتر کئی بی دلّی خوئی بفه وتینی به خه ریک بوونی «صرف» و «نحو» وه، وه کئی له خواپه رستی دا ئاگای له خوئی بی و دم له هوشیاری بدا. مهولهوی بو په شانازی به م سیفه ته ی شیخی کوچ کردوو وه نه کا، چونکه هه ندئ له وانه ی که ئیددیعیای پایه ی بلند نه که ن له خواناسینا، جارویار له کاتی عیاده تا نه که ونه «شطحات» وتن که له ئیوانی زانایانی دینا گفتوگو په کی زوری له سه ره په یدا بووه ئاخو حوکمی چیه. (۲) هه نی: ئیتر. «آداب»: عیلمیکه باسی شیوه ی موناقه شه کردن نه کا. ئاداب: ئوسوول. وانو: بخوئنی. «منطق»: عیلمیکه ئامانجی جوئ کردنه وه ی بیرى راسته له بیرى چهوت. «منطق» ی «دووهم»: قسه. زانو: بزانی. واته: ئیتر کئی بی به پی ئوسوول عیلمی ئاداب بخوئنی و له قسه ی خه لکا عیلمی «منطق» بزانی و راست و چهوتیان له یه ک بکاته وه. (۳) «مطول»: کتیبیکى گه وره به له عیلمی به لاغه دا شه رحی «تلخیص المعانی» یه مه لای زور زانا نه یلینه وه وه فه قتی زیره ک نه ی خوئنی. دو: بدا. واته: ئیتر کتیبی «مطول» بو کام زانا درئزه بدا به جومله کانی، ده سا ماده م نه و نه ما با کورت بیته وه و ئیشاره تی تیا نه بی بو سه رچاوه زانباری یه کان. وشه ی «مختصر» ئیشاره ته بو شه رحیکى تری کورتی «تلخیص المعانی» که مه لاکانی پله ی دووهم نه یلینه وه وه فه قتی پله ی دووهم نه ی خوئنی. (۴) زه کا: «ذکاء»، زیره کی. کونه: «ماهیت»، چی به تی. چه قمینی: کتیبیکه له عیلمی

فەقى بى تەدرىس، مەدرەسە بى زەوق
مزگى بى ئىمام، جەماعەت بى شەوق
عالمان بى فېكر، شاعيران ماتەم
نازك خەيالان غەرق دەرياي خەم
مىرزام چون بى وەخت وە ناكام دل
وەر جە من تەشرىف بەردى وە تۆي گل
شاد بى وە حووران خاسەي جىنانى
تەمەنناي وىت بى لەقاي سوبحانى^(۱)
مەنزل موبارەك، بى ھەمتات يار بو
شەفا خوات رەسوول خاسەي موختار بو^(۲)
بى زەحمەت جە ھەول مەحشەر ئازد بى
وە لوتف ئىزەد رەحمانى شاد بى

فەلەكىيات دا فازلى رۆمى نووسىويە. واتە: كى بى بە ھىزى زىرەكى حەق بىنن چەقمىنى
بزانى و بزانى فەلەكىيات لە راستى دا چىيە.
(۱) حووران: حۆرى يەكان. جىنان: بەھەشت. ئەم شىعەرە شىعەرى پاشەوہ تەواو ئەكا.
واتە: خوا شادىت بكا بە حۆرى يە تايبەتى يەكانى بەھەشت، تۆ خۆت حەزت ئەكرد بە
حوزورى خوا بگەي.
(۲) بى ھەمتا: مەبەس خواي گەورەيە. شەفاخوا: شە فاعەت كەر.

[۲]

سهرشار سههباي (۱)

سهرشار سههباي بهزم موناچات
 مهلجهی نیلتیجای نهرباب حاجات (۲)
 جای رجای جهرگهی پادشاو دهرویش
 بارگاو پهنا، پهی بیگانهو خویش (۳)
 ئاهووی خوتهنی فهیز نیلاهی
 نافهی ناف راهی جه مهه تا ماهی (۴)
 شکوفهی وهشبوئی رهبحانهی رهسول
 نهوباوهی نهمام «طیبه»ی «بهتول» (۵)
 سهرو سایه دار نیشاندهی وهلی
 یهعنی یادگار «مُرتَضیٰ علی» (۶)

[۲]

(۱) مهولهوی ئهم قهسیدهی له سهرقهبری «باوه یادگار» وتووه که بهکیکه له ئیمام زادهکان.
 (۲) موناچات: پارانهوه، مهلجه: ملجأ، پهنا پئی براو.
 (۳) جا: جی. جهرگه: کۆر، تاqm. پهی: بۆ.
 (۴) خوتهن: ناوچهیه که له تورکستان به ئاسکی میسک هه لگر ناویانگی ده رکردووه ناف:
 ناولک. راهی: ناو ده رکردوو. واته: ئهی ئاسکه کهی خوتهن - مه بهس لئی فهیزو به ره کتی
 خوایه - که ناو بانگی بۆنی خووشی میسکی ژیر ناوکت له ئاسمانه وه تا بنی ئه رزی گرتووه ته وه.
 (۵) شکوفه: گۆپکهی تازه ده رچووی درهخت. نهوباوه: خهلفی نوئ. ته بیبه: پاک.
 بهتول: ئافره تیکه چه یزی پیانه یهت، له قه بی چه زره تی فاتیمه ی کچی پیغه مبه ره ﷺ.
 واته: ئهی گۆپکهی بۆن خووشی ریحانه ی پیغه مبه ر، وه ئهی تازه خهلفی درهختی پاکی
 چه زره تی فاتیمه.
 مهولهوی دانانی سیفته تی «طیبه»ی بۆ «نهمام» له ئایه تی «كَسَجْرَةَ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ
 فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ» وه رگرتووه.
 (۶) سایه: سیبه ر. نیشانده: دهس نیژ. وهلی: دۆست، مه بهس لئی چه زره تی عه لی یه، که

ۋە رەۋزە تانا ھەر نوور واران بۆ
 تا دەفع زولمەت دیدەى یاران بۆ^(۱)
 ھەۋای سایە تان ھەر مەمدوود مانۆ
 سەبوون بور دەى جورم نەك زەرەر سانۆ^(۲)
 ناپوختە كارى و شەر مەسارى من
 خەجلەت غەفلەت گوناھ كارى من
 كەفتەن ۋە ھەم دا يەند زۆر ئاۋەردەن
 رووى رجام ۋە پاي بارە گات كەردەن
 تۆ چون جە ئەۋلاد ئەمجاد مەۋلاى
 پەى رجا ۋە جا، پەى ھىممەت ئەۋلاى^(۳)
 زارى و زگارى و زوپرى كەردم
 ۋە بارگەى پاك ت پەنا ئاۋەردم

لەقەبى «ۋلى اللہ» يە. لە وشەى «يادگار» دا بە پىنى عىلمى بەدەى «تورىە» ھەيە، چونكە
 مەعنای نزيكى مەبەس نيه كه ئەۋەتە لە گەل «باۋە يادگار» قسە ئەكا، بەلكو مەبەس
 «يادگار» ى بە مەعنا «بىرخەرەۋە» يە.

(۱) رەۋزە: قەبر. واران: باران. لەم شىعرەۋە وا دەر ئەكەۋى كە مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى
 لە سەردەمى كوئىرى دا وتوۋە.

(۲) مەمدوود: درئز. مانۆ: بىمىنئەۋە. سەبوون بور دە: ئەۋەى باى سەبوون بىردىبىتى.
 سەبوون بايەكى گەرمە لە ھەركەس بدا ئەى پرووكىتى. جورم: گوناھ. سانۆ: بىتنى. واتە:
 ياخوا ھەۋاى سايە تان ھەر فراوان بى بۆ ئەۋەى سەبوون بىردوانى گوناھ لە بەرىا
 بحەسىنەۋەو زەرەر نەيەنن.

(۳) ئەمجاد: جەمعى مەجىدە بە مەعنای خاۋەن شكۆ: مەۋلا: مەبەس حەزەرەتى
 عەلى يە چونكە لە حەدىسا وتراۋە «من كنت مولاه، فهذا على مولاه» واتە ھەر كەس من
 خوئش ئەۋى عەلى ىش خوئش بوئ بى. ۋە جى: بەجى. ئەۋلا: «اولى»، شايان تر.

ئامام سەر نیام وه باره گاو
 غه ریو، موو سفید، وه رووی سیاوه^(۱)
 تهن معسیهت بار، دهروون پر جه دهر
 دیده تهر، لهب خوشك، دل گهرم، نه فهس سهر
 های چهند پلهی سهخت هانه ریمه دا
 جه رووی ئیلتیفات بدیه پیمه دا^(۲)
 به لکم جه رووی نهو ئیلتیفات وه
 مهولام حازر بو وه نه جاته وه
 دهس شای مهردان مهده دکارم بو
 پله نهو پله نهو دهس وارم بو^(۳)
 معسیهت نیهن چون هیچ سهدمه تی
 خه یلی مهلولم، یا پیر هیمه تی^(۴)
 هیمه ت باعیس رستگاری بو
 یار بو، دیار بو، یادگاری بو^(۵)

(۱) سهر نیام: سهرم نا. غه ریو: غه رب.

(۲) ریمه دا: ریم دا. بدیه: پروانه. پیمه دا: پیم دا.

(۳) مهده دکار: یارمه تی دهر. دهس وار: وهك دهس. واته: به لکو دهسی شای مهردان که
 حه زه تی عه لی یه، یارمه تیم بداو له پله کانی رنگه سهخته که ما وهك دهستم وایی بۆم
 سهرم خاته سهر.

(۴) سهدمه ت: مهینه ت. واته: بۆیه نه پاریمه وه چونکه گونا وهك هیچ مهینه تیکی تر
 وانیه.

(۵) یادگاری: بو یادگار بشی، وه له وانه بی که له ییاوکی گه وره ی وهك «باوه یادگار»
 بوه شیتته وه.

[۳]

ساقی ئاوه رده (۱)

ساقی ئاوه رده و گورد کياستينين
 وریا بهردین و کرده ئاستینین (۲)
 حال «ماضی» ئاسا هانه گوزهدا
 موقیم موسافر رهنگ نه سه فهدا (۳)
 کاروان سه رای کون ده ور دنیای دوون
 جه بارگهی یاران وه چول مهوینوون (۴)
 قافلله کوچ کهردهن، به رزن دهنگ زهنگ
 وړان حوجره ی خان وجود سهنگ به سهنگ (۵)
 هوسای تاي شاول دانش وه مشتی
 به ناباشی سورج دیواران گشتی (۶)

[۳]

(۱) مهولهوی لهم قه سیده دا گله بی له بی ره فایی دنیا نه کا.
 (۲) کياستین: ره وانه کراو. وریا: خوراو. بهردین: بهردوو. ئاستین: به جی هیل. واته:
 کاکه ی ساقی ئیمه به زور هی تراوینه هم دنیا، وه لئ یه وه ره وانه نه کرین، چیمان خوار دبی
 هه ره مان دهس که وتوووه بر دوومانه بو خومان، چیشان دروست کرد بی له پاشمان
 به جی ئه مینی بو نه وه میرات گر.
 (۳) «ماضی»: رابوردوو. موقیم: نیشته جی. واته: ئیستامان به رتویه تی ئه پهری وهک
 له مهو پشمان تی پهری، نیشته جی پشمان وهک سه فهر وایه چونکه هه ره ده قیقه بهک له
 ژبانمان پروا نزیك ئه یینه وه له رۆزی مهرگ.
 (۴) دوون: بی قابیلهت. واته: ئه بینم هم دنیا به که وهک کاروان سه رایه کی بی قابیلهت وایه،
 بارو بارگهی یارانی تیا نه ماوه چونکه رویشتون و مردوون.
 (۵) وړان: رووخاوه. سهنگ: بهرد. واته: کاروانی یاران کوچی کردوووه دهنگی زهنگی
 بهرز بووه ته وه حوجره ی خانی له شمان بهرد به بهردی رووخاوه.
 (۶) هوسا: وهستا. شاول: ئاسنیکی سهر سووچه وهستا بهنا له سهر دیواره وه به

قەدەم رەنجه کەر وە لای کارەو
 بنچینەم وە تەرح مەى ھۆردارەو^(۱)
 عەمارە تپوەن بىناش باقى بۆ
 ئاومەى، خاك دوردى، بەناش ساقى بۆ^(۲)

[۴]

سەر ھەلقەى^(۳)

سەر ھەلقەى فىرقەى نازك خەيالان
 دىباچەى كىتاب ساحىب كەمالان^(۴)
 جىلوھى جەلاى دۆس تەدرىچ پەى ياران
 مېۆ، تا وە قەدر تاقت بوياران^(۵)

پەيتكەو ە شۆرى ئەكاتە خوار بۆ ئەوھى راستى وە چەوتى دىوارەكەى بۆ دەركەوئى.
 مەعنای ئەم شىعرە بەسراو ە شىعرى دوايى بەو ە.

(۱) رەنجه كەر: ئەزىت بدە. ھۆزارەو ە: ھەل دەرەو ە. واتە: ئەى وەستا بەناكە تالى
 شاوئى خواناسىنت بە دەستەو ە، وە باش وەستای بەرز كوردنەو ەى ھەموو دىوارىكى،
 زەھمەت بكىشە تەشريف بىنە بۆ سەر ئىش، وە بە مەى رەنگى خانووە كەم بېرئەو
 بنچىنەكەى دىارى بكە.

(۲) واتە: چونكە تەنھا ئەو كۆشكە ناروخى و ئەمىنەتەو ەكە مەى كرابى بە ئاوى قور
 گرتنەو ە بۆى، وە خەلتەى شەرابى بۆ كرابى بە قور، وە مەى گېر بىناكەى دروست بكا.

[۴]

(۳) مەلەوى ئەم شىعرانەى لە وەلامى دۆستىكيا وتو ە گلەبى لەو ە كرىبو كە مورشىدەكەى
 زۆر تەئسىرى تى ناكا، ئەمىش ھۆى ئەو كەم تەئسىرى بەى بۆ روون ئەكاتەو ە.

(۴) سەرھەلقە: لە تەرىقەى نەقشبەندى دا ئوسوولەن سوفى بەكان ھەلقە ئەبەستەن بۆ
 «خەتم» ئەو كەسەى كە دۇعا تايىبەتەى بەكانى خەتمەكە ئەخوئى پىئى ئەلەن «سەرھەلقە».
 دىباچە: سەرەتاي كىتەب.

(۵) بوياران: رابوئرن. واتە: بۆيە تەئسىرى پىر كەم كەم دەرنەكەوئى بۆ مرىدان، تا ئەوانىش
 ئەو ەندەى تواناى خوئان وەر گرن.

گاوه «تَبَسْمُ» «بَبَيْضَا» بیژوه
گاوه «تَكَلَّمُ» شههد نامیزهوه^(۱)

تهبهسوم وه ناز زولمهت زه داوه
تهکهلولوم وه راز وه حشهت فزاوه^(۲)

ئهردهس پهی نیقاب تهمام بهردهوه
جه روخسارهی ویش پهردهش دردهوه^(۳)

فهنا پهی عالم پامنیۆ ئه و پیش
باقی ئه و مبو، ویش ممانۆ ویش^(۴)

[۵]

سه ره له تهره ی خه م

سه ره له تهره ی خه م خول ئاوه رده وه
تای کرژ مهینه ت دووباد که رده وه^(۵)

(۱) گا: گاه، جارجار. «تبسم»: زهرده خه نه. «بیضا»: بیژ: سپی له بهر چاو خه ر. شههد نامیز: تیکه ل به هه نگوتین.

(۲) زه دا: لابه رو پاک که ره وه. فزا: زیاد که ر. واته: زهرده خه نه که ی له گه ل نازکی وادا ئه بی که تاریکی بره وینیتته وه، وه قسه کردنه که ی به شتی وا ئه بی که دهردی دووری زۆرتتر بچه ژینی به دلێ دلدار به عاده تی یارانی بی باک، یان زۆرتتری دوور خاته وه له بیگانه.

(۳) نیقاب: په چه. دهرده وه: دادپی. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری دوایی به وه.

(۴) ممانۆ: ئه مینیتته وه. واته: ئه گینا ئه گه ر ئه و دۆسته به یه گجاری په رده له رووی خۆی هه لمالی و خۆی ده رخا بۆ مورید، هه مروو عالم ئه فه وتینی و ته نها خۆی ئه مینیتته وه به س.

[۵]

(۴) سه ره له تهره: سه ره ته شی. گرژ: بادراو. دووباد: دووباره بادراو. واته: سه ره ته شی خه م مهینه ت که وته وه خول خواردن و تالی بادراوی مهینه تی جارکی تریش بادرایه وه.

موقه ددیمه‌ی خهم تالی مه‌زاقهن
دهك وه خه‌یر نه‌یۆ واده‌ی فیراقهن^(۱)

[۶]

سه‌ر وه بان عه‌ین

سه‌ر وه بان عه‌ین عه‌ینم خهم وه‌رده‌ن
ه‌وون چون چه‌شمه‌ی عه‌ین نه‌ عه‌ین سه‌رکه‌رده‌ن^(۲)
یه‌ند دهر دو ئاهم عه‌ین که‌رده‌ن بی‌ نوور
وه‌ختن هه‌شت که‌م بو نه‌ په‌نجه‌ی مه‌شه‌وور^(۳)

[۷]

سیاییم ئاوه‌رد

سیاییم ئاوه‌رد، سفیدیم پی‌ ره‌شت
هه‌فتم که‌رده‌وه‌ گریم دا له‌ هه‌شت^(۴)

(۱) مقدمه: نیشانه‌و سه‌ره‌تا. نه‌یۆ: نه‌یه‌ت. واته: نیشانه‌ی ئه‌وه‌ش که سه‌ره‌ ته‌شی خهم که‌وتوه‌ته‌وه‌ خول خواردن و سه‌ره‌تای خهم دهرکه‌وتوه‌، ئه‌وه‌ته‌که‌ ده‌مم تالّه، ده‌ك سا خوا به‌ خیری نه‌هیتی وایاره‌ واده‌ی جیا بوونه‌وه‌مه‌ له‌ دۆستان.

[۶]

(۲) عه‌ین «ی به‌که‌م»: خۆی - نه‌فس - عه‌ین «ی دووه‌م»: ئه‌ژنۆ. عه‌ین «ی سیه‌هم»: ئاو. عه‌ین «ی چواره‌م»: چاو. واته: سه‌رم دانه‌ویوه‌ به‌ سه‌ر ئه‌ژنۆم خۆی‌دا، وه‌ خوین وه‌ك سه‌رچاوه‌ی ئاو له‌ چاوه‌کانمه‌وه‌ سه‌ری کردوه‌.

(۳) واته: داخ و دهر د به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ك رووناکی چاومی که‌م کردوه‌، له‌ وانیه‌ روژی رووناکم لی بیی به‌ شه‌و، وه‌ هه‌شت رکاتی نوژی نیه‌رۆو عه‌سر نه‌مینی له‌ ناو پینج فه‌رزه‌کان‌دا، چونکه‌ به‌ شه‌واته‌نیا نوژی مه‌غریب و عیشاو به‌یانی هه‌یه‌، ئه‌و دوو نوژه‌که‌ هی‌ رووژن، که‌ روژ نه‌ما خۆ دیا‌ره‌ وه‌خته‌که‌یان ناگوژریته‌وه‌ بو شه‌و.

[۷]

(۴) واته: ره‌شی گوناهم هیناو ده‌فته‌ری سه‌ی و پاکی کرده‌وه‌ی خۆم پی‌ ره‌ش کرده‌وه‌و، جه‌وت دهرگا‌که‌ی دۆزه‌خم کرده‌وه‌ بو خۆم وه‌ هه‌شت دهرگا‌که‌ی به‌هه‌شتم له‌ رووی خۆما داخست.

[۸]

سفيديم ئاۋەرد

سفيديم ئاۋەرد، ساييم پى رەشت
هەفتەم كەردەۋە روو نيام لە هەشت^(۱)

[۹]

سازش نە مابەين^(۲)

سازش نە مابەين ئارو پووش كەمەن
ۋەرنە ھانامەن نەفەس يەك دەمەن^(۳)

[۱۰]

سەنگى سەنگ

سەنگى سەنگو خاك نە سەر دۆشم بۆ
مەر ئەوسا مەيلىت فەرامۆشم بۆ^(۴)

[۸]

(۱) واتە: رەنگى سېم ھېناۋ موۋە رەشەكانى خۆم پى سېي كىردو دەرگاي گىرى
حەۋتەمى عومرم كىردەۋە رووم كىردە گىرى ھەشتەم.

[۹]

(۲) جارىكيان دۆستىك بە مەۋلەۋى وتوۋەكە فوۋبەك لە ئاگر بكا، ئەۋىش بەم شىعەرە
ۋەرامى داۋەتەۋە.

(۳) سازش: گونجان. واتە: من لەشم وشك بوۋەتەۋە ۋەك پووش ۋە دەرۋونىشم ۋەك
ئاگرى گەرمە، ئەگەر فوۋ بكام خۆم گىرم تى ئەچى، چونكە ئاگرۋ پووش پىكەۋە نايان
كرى، ئەگەر ۋا نەبۋايە بۆچى فوۋم نەئەكرد، فوۋ كىردن ھەناسەيەكى تى ئەچى.

[۱۰]

(۴) سەنگى: قورسايى. دوش: كۆل. واتە: مەگەر كاتىك لە بىرم بچىتەۋەكە قورسايى بەردو
خۆلى قەبر بىشىتە سەر كۆلم.

[۱] (۱)

سەد پەریم

سەد پەریم دايم خەم بەستەن كەلەك
 ئاخ ھەر يەكجار داخ تۆ سەوزەن فەلەك (۲)
 مەپپىكى ناكواو جە نيمەرادا
 نىيگای ئارەزوو وە تەمەننادا (۳)
 كام سەر، شام تەماي تاج "كەي" ت نەكەرد
 سوبح دەم وە تاج سەر "نەي" ت نەكەرد (۴)
 كىي بى كىي مەجلىس شادى نياو
 پۆس كەللەش وە دەف تۆ دەنگ نەداو؟ (۵)
 مەعدووم، ئەر زەرەي شىوہى فاماتەن
 بە فام قەرىنەي لوات ئاماتەن (۶)

(۱) ئەم چوار شیعەرە (سەد پەریم، سوبحەن، سەدای ھای ھیلال، سەد دووری) لە تیپی «صاد» دا بوون، چونکە لە ریزمانی کوردی دا «صاد» مان نیه، ئیمە ھینانمانە ئاخری تیپی سین. (بلاوکەرەو، ناشر).

[۱]

(۲) واتە: ھەرچەند خەم و مەینەت كەلەكى فپرو فپیلی بۆ ناومەتەو، بەلام فەلەك داخى تۆ يەكجار سەوزە، چونكە ئەگەر تۆ نەبى بە سەربارى ئازارم خەم لە عۆدەم نایەت.
 (۳) مەپپىكى: ئەبەستى. تەمەننا، «تمناً»: ھىواي شتى دوور. واتە: ھەر كاتى ئادەمیزاد ئارەزووی شتىكى ئاسان بكا بەر لەوہى بگا بەو ئارەزووہى، تۆ لە ناوہ پراستی رنڭادا جىي بەجىي بوونی ئەبەستى بە مەرجىكى واوہ كە نەبەتە دى.
 (۴) شام: ئىوارە. سوبح دەم: دەمی بەيانى. نەي: رم. واتە: كام سەر بوو تۆ لە ئىوارەدا تەماعى لەسەر نانى تاجى كەيت نەنايە بەرى و بۆ سبەينى خۆيت نەكرد بە تاج بە سەر نووكى رمەو؟
 (۵) نياو: نايەوہ. پۆس: پپس. واتە: كىي بوو ئاھەنگى شادىي گپراو پاشان پپستى كەللەي بە دەفى تۆوہ دەنگى نەدايەوہ؟
 (۶) فاما: تىي گەيشتن. فام: عەقل. واتە: مەعدوومی ئەگەر ئەوہ نەدى تۆزى نيشانەي تىي گەيشتن پپوہبى، ئەبىي بە عەقل ئەوہ بزانی كە ھاتنە دنيا نيشانەي مردنە.

ئەي را راى خەتەر راو يارانەن
 سفېدېش غوبار كەللەي يارانەن^(۱)
 بوركەش چاي دېدەي پېر ھووناو دل
 ميل، بالاي بى گيان وامەندەي خجىل^(۲)
 ھا سەف پىكان پۆس كەللەي ھام دەمان
 كەللە بېر پەي پۆس كەللەمان تەمان^(۳)
 ھۆردەر چەنى سۆز دەروون پېر نىش
 فەرياد ئەو ساقى و ئەو نەيچى و دەرويش^(۴)
 سەدای دەف و نەي بەيۇنە گۆشت
 نەشئەي مەي بەخشۆ حەيات وە ھۆشت^(۵)
 بويەر جە ساي تەرز دەف و نەيەو
 وە زات مەستى نەشئەي مەيەو^(۶)

(۱) سفېدى: سېپەتى. واتە: ئەم رىنگاي دىنايە رىنگايەكى مەترسى دارە بۆ رىبواران، وە تۆزە سېپىيەكەي تۆزى كەللەي يارانەكە مردوون.
 (۲) بوركە: چاللو. ميل: ئەو دارەي كە جاران لە سەر رىنگا دايمان ئەچەقاند بۆ ئەوئەي رىبوار رى و نەكا. وامەندە: دامار. واتە: چاللوئەكانى رووى زەوى چالى چاوى مردووەكانە پېرە لە خوئناوى دلپان، دارە داچەقېنراوئەكانىش بالاي داماوى بى گيانانە.
 (۳) سەف پىكان: رىزى بەستووە. واتە: پىستى كەللەي ھاوپىي يانى رىزكراوئە، سەرپېر چاوپىي ئىمەشە سەرمان بېرئەكەللەمان بگۆرئەو.
 (۴) مەولەوى لېرەدا دوا بە دواي ئەو قسانەي لەگەل خۆي و فەلەكدا كردى، بە خۆي ئەلئى: مادەم فەلەك ئەمەكردەوئەيەتى لەگەلمان، بە سۆزى دەروونى دەردەدارتەوئە بانگى مەيگېرئە شىمالئەن و دەروئىشى دەفزەن بكە.
 (۵) بەيۇ: بىت. بەخشۆ: بېەخشى. واتە: با دەنگى دەفى دەروئش و شىمالئى شىمالئەن بىتە گوئت، وە نەشئەي مەيەكەيش ھۆشت بۆرئىتەو.
 (۶) واتە: بەو ئازايەتپەوئەكە پەيدا ئەبى لە سەرخۆش بوون بە نەشئەي مەي، لە سايەي شىوئەي لى دانى دەف و شىمالئەتپەرە.

تا که ی که نو ده ست چه رخ چه پ نه ندیش
پوس که لله ت نا کاو په ی پوس که لله ی ویش (۱)

[۲]

سویحن

سویحن، بوی گولان میا ونۆم نه سیم
وینه ی وای ره حمه ت خه زانه ی که ریم (۲)
سه حراو ده شت و دهر به هه شت منمانۆ
مۆره ی هه وای وه ش وه شه ش دهر شانۆ (۳)
جه هه ر ته ره فدا موینوون گولزار
ره نگ ره نگ مه دره وشۆ به وینه ی دلدار (۴)
لاله گه رده ن که چ توی دیده ره شته ن
گویا عه کس یار وه رووش دا وه شته ن (۵)
چه مه ن هام لیباس سه وز ره نگ پو شان
وه فراو چون نه سرین دیده ی من جو شان (۶)

(۱) که نو: هه ل که نی. واته: ئیتر بزاین که ی ده ستی گه ردوونی نیاز خراب پیستی که لله ت
نه گری و نه یکا به پیست بو که لله ی ته پله که ی و نه ی کو ئیته وه.

[۲]

(۲) میا ونۆم: پیم نه گه به نی. وا: با.
(۳) منمانۆ: نه نو ئی. واته: نه سیم هه موو لایه ک وه ک به هه شت نه نو ئی، وه نه ردی
هه وای خو ش به هه ر شه ش قۆر نه ی دنیا هه ل نه خا.
(۴) موینوون: نه بینم. مه دره وشۆ: نه دره وشیتته وه.
(۵) لاله: گولیکی ناو چاو ره شه. ره شته ن: ره شتووه. وه شته ن: باریوه. واته: لاله گه ردنی
که چ کردووه و ناو چاوی خۆی ره شتووه، نه لئی عه کسی یاری به روودا باریوه.
(۶) چه مه ن: چیمه ن. جو شان: هاتووه ته جو ش.

جه مادو نه بات گورد شاديشانن
 جه مال روژ عید ئازاديشانن^(۱)
 تهمام رووی دنيا جه شادی که یلن
 دل نه بو پشه شیو فیراق له یلن
 سه هلن به هارم دۆزهخ ئاسا بو
 به هه شتم بی دۆس دۆزهخ نما بو^(۲)
 وهر نه دۆزهخ دا یارم دل بهر بو
 په ی من ئار نه توی گولشه ن وه شتهر بو^(۳)
 دل دوو زه نه جیره ی زولف نیگارن
 وه سه یر سه وزه وه سه حراش چ کارن^(۴)

[۳]

سه دای های هیلال^(۵)

سه دای های هیلال هام فەردان مه یۆ
 زه مزه مه ی ته کبیر هام دهردان مه یۆ^(۶)

(۱) جه ماد: دارو بهرد. نه بات: نه وه ی برۆی. واته: دارو بهردو درهخت هه موویان شادی یانه، وه به بۆنه ی روژی جه ژنی ئازاد بوونه وه له جه وری زستان خۆیان جوان کردوه.
 (۲) واته: شتیکی ئاسانه له بهر دووری له یل به هارم لی بیی به دۆزهخ، وه به هه شتم وهك دۆزهخ وایی.
 (۳) ئار: ئاگر. وه شتهر: خو شتر. واته: نه گینا نه گهر له دۆزهخ دا دل بهر یارم بی، ئاگر خو شتر ته بی لام له ناو باخچه ی گول.
 (۴) واته: دل به سراوه به دوو زه نه جیره ی زولفی یاره وه، ئیتر چی یه تی به سه یری سه وزه وه سه حراوه.

[۳]

(۵) مه له وی ئهم قه سیده به ی به بۆنه ی جه ژنی ره مه زانه وه وتوه.
 (۶) واته: دهنگی «ئای نه وه مانگ... نه وه مانگ» ی هاوڕێ یان و، ناله ی «الله اکبر»، کردنی براده ران دیت.

یەككى ھام رەفیق دۆس دل دۆزەن
 یەككى مەست كەیف جەژن پیرۆزەن^(۱)
 مەن نەبوون شادیم جی بیزار بیەن
 گەرد وە سەر مەن، كەس دیار نیەن^(۲)
 شەوم تالەى شووم، ھیلالم قامەت
 شەفق ھوون دل، مەنزەگە زامەت^(۳)
 تەككیر نەوای زام مەھجووری
 دەسم ھەم ئاغوش زام رەنجووری^(۴)
 جەژن و جەژنانەم ھەرىكە جەردەیی
 بەردەوہ پەى ھەرد، مۆترب پەردەیی^(۵)
 لەرزەى ریشەى دل، سەمتووری دەستوور
 وەزەن تەبەع تار پەر سۆزەى سەمتوور^(۶)

(۱) دل دۆز: ئەوہى دل ئەدوورئ بە خۆیا. واتە: سەیرى خەلك ئەكەى یەكك ھاوړتئ دۆستیکە دلئ دووری وە بە خۆیا، یەككى تریش بە خۆشى و ئاھەنگى جەژنى پیرۆز مەست بوو. لە ھەندئ نوسخەدا لە جیاتی «دل دۆزەن» نووسراوہ «دلسۆزەن».

(۲) واتە: مەن نەبئ شادیم لئ بیزار بووہ و ھیچ نایەت بەلامەوہ، ھەى قور بە سەرمكەسم نیو بی كەس كەوتووم.

(۳) واتە: لە جیاتی شەوى جەژن چارەى رەش، وە لە جیاتی مانگی یەكشەوہ بالای چەمیوہ، وە لە جیاتی ئاسۆى سووری ئیوارەى جەژن خوینی دل، وە جیاتی مەنزەگەى شەوى جەژن زەحمەت شك ئەبەم.

(۴) نەوا: ئاوازە. ھەم ئاغوش: ھاویاوہش. واتە: لە جیاتی اللہاكبرى بە یانى جەژن ھاوړمە لە تاو ئیشى زامى دووری، وە لە جیاتی ئەوہى دەس بەخەمە دەسى خەلك بۆ جەژنە پیرۆزە دەسم باوہشى کردووہ بە زامى گرفتارى دا.

(۵) پەردە: نقام. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوہ پینكەوہ دئ.

(۶) واتە: جەردە، جەژن و جەژنانەمى فراندووہ بۆ كئو، سا توخوا كاكەى گۆرانى بیژ

واچە بەو مەقام ئەلواناتەوہ:
 ھەى داد.. ھەى بى داد مەعدووم واتەوہ (۱)

خەستەى خار خەم، خەم خەيال وىم
 ۋە کزەى دەروون تەن زوخال وىم

بى ئەبرۆى ھىلال نەو نىھال وىم
 نىيەت نا دروست، عىد بەتال وىم (۲)

[۴]

سەد دوورى (۳)

سەد دوورى چون دل مەعدوومى دل تەنگ
 مارۆ ئەو فرىاد دلەى سەخت سەنگ (۴)

سزان ئەر گىرۆ تەم دلەى کاوان
 ھەور نەو ۋە جان رىزۆ ھووناوان (۵)

نقامىکم بۆ بلى بى بە ماىەى لەرزىنەوہى رىشەى دلە کەم کە ھەمىشە ۋە ک سەمتوور
 دەنگى لىوہ دى، ۋە ئاوازە کەى لە سەر شىوہى تار بى و پرى بى لەو جۆش و سۆزەى کە لە
 سەمتوور ھەستى پى ئەکرى.

(۱) ئەلوانات: رەنگاۋ رەنگت. واتەوہ: وتیەوہ. مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى پاشەوہ
 پىکەوہ دى.

(۲) نەونىھال: تازە داچە قىتراو. واتە: بەو نقامە رەنگاۋرەنگەتەوہ پى بلى ھەى داد ھەى
 بى داد مەعدوومى دىسانەوہ وتیەوہ: ئاى برىندارى درکى خەفەت خۆم... ئاى ھەمىشە بىر
 لە خۆم کەرەوہ خۆم... ئاى بە ھۆى کزەى دەروونەوہ لەش بو بە خەلۆوز خۆم... ئاى لەبەر
 نەبوونى مانگى يە ک شەوہى برۆى يارى نەونەمام، رۆزوو دانەمەزراوو جەژن بەتال خۆم...

[۴]

(۳) مەلەوى ئەم قەسىدەى بە بۆنەى سەفەر کردنى دۆستىکىوہ وتوہ.

(۴) مارۆ: دىنپتە: مەعناى ئەم شىعرەو دوو شىعرى دواى پىکەوہ دى.

(۵) سزان: شاىانە. گىرۆ: دابگرى. رىزۆ: برۆى.

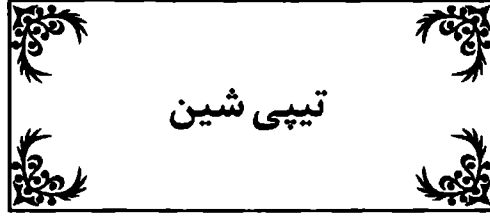
به لام، تاقه تی، های هوره نامان
 هانه سه فهدا شای نهونه مامان^(۱)
 نازکیش چون ناز جه حد به رشیهن
 خاترداریش کهر وینهی کس نیهن^(۲)
 ویش چۆن هوسه لهی وهشت و ته م دارۆ
 یادش نه دل دا زه حمهت مویارۆ^(۳)
 پهی بار خاتر نه و شیرین شیوه
 چ حاجهت وهی ته م، وهی سهیل شیوه^(۴)
 وهسهن دووی به دهن جه گیان جیای من
 وهسهن سهیل چه م بهخت سیای من^(۵)

(۱) واته: ئەی ههور هه رچه ند دووری یار بهردی ره قیش دینیتنه دهننگ، وهك منی
 خهفه تباری هیناوه ته دهننگ، وه حهقه نه گهر ته م دلّی شاخه کان دابگرئ و تۆش له گیاته وه
 خوتناو بیارینی، به لام تۆکه مێک خۆت راگره و باران مه بارینه چونکه یار به رتوه به.
 (۲) واته: ناسکی یار وهك نازه کهی، زۆر زیاد له نه ندازه ده رچوو، دلّی راگره نه و وهك
 کس نیه.

(۳) دارۆ: ههیه تی. مویارۆ: تی نه پهرئ. واته: یار، وا له وئ یادی به زه حمهت به دلّی منا
 تی نه پهرئ که ته می مهینهت دای گرتوو، ئیتر خۆی چۆن هوسه لهی ببئ ته م
 دای بگرئ و بارانی به سهرا بیاری؟
 (۴) مه عنای ئەم شیعره به سراوه به شیعی باشه وه.

(۵) واته: ئەی ههور نه گهر هه سووری له سهه باران باراندن و ته م کردن به سهه یارا،
 نه و بۆ باری دلّی نه و پیتوست ناکا خۆت ته م و بارانی بنیترته سهه دوو که لّی له شی له گیان
 جیا بووه وهی من و لافاوی چاوی چاره ره شم به سه.

تیپی شین

[۱]

شیخ دهوله‌مند^(۱)

شیخ دهوله‌مند به‌هره‌ی سهرمه‌دی
 یاگه‌ی حقیقت جیلوه‌ی ئه‌حمه‌دی^(۲)
 جه شه وه‌وارگه‌ی فه‌نا ویه‌رده
 پای هه‌رده‌ی به‌قا یا‌تاغگه‌ی که‌رده^(۳)
 «مُتَّصِف» به وه‌سف شه‌ئنی و سیفاتی
 «مُشَرَّف» به فه‌یز «تَجَلَّأ» ی زاتی^(۴)
 خه‌لیفه‌ی سه‌دای «أدن» شه‌نفته
 به‌له‌د نه سارای ته‌توار هه‌فته^(۵)

[۱]

(۱) مه‌له‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له وه‌لامی نامه‌یه‌کی شیخی «سراج‌الدین» رحمه‌الله وتروه‌که گله‌یی کردبوو لئی بۆچی نامه‌ی بۆ نانووسی.
 (۲) به‌هره: خوا داو. سهرمه‌دی: نه‌براره. واته: ئه‌ی شیخی که له به‌شو و به‌هره‌ی نه‌براره‌دا ده‌وله‌مند، وه جیگای ده‌رکه‌وتنی نووری راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ری.
 (۳) شه وه‌وارگه: ئه‌و شوئنه‌یه‌که کۆچه‌ری به‌ناچاری ئه‌یکه‌ن به‌مه‌نزل. یا‌تاغگه: جیگای یا‌تاغ. واته: ئه‌ی شیخی که‌عالمی فه‌وتانت به‌جی هیشتوو وه‌له‌عالمی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی دا جیگات گرتوو.
 (۴) واته: ئه‌ی شیخی که‌ئوسافی فیعلی و زاتیت هه‌یه، وه به‌ره‌کتی ده‌رکه‌وتنی نووری زاتی خوا لئی داوی. ئه‌وسافی فیعلی ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که‌مه‌عنای کردن بگه‌یه‌نن وه‌ک ری پیشان دان و یارمه‌تی دان، ئه‌وسافی زاتیش ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که له شه‌خس خۆی دا هه‌ن، وه له‌ولا ناده‌ن وه‌ک زانین و توانا.
 (۵) «أدن»: نزیک به‌روه. مه‌به‌س له‌وه‌یه‌که‌خوا له‌شه‌وی می‌عراجا به‌پیغه‌مبه‌ری فەرموه‌ لئی نزیک بیته‌وه. ئه‌توار هه‌فته: حه‌وت حاله‌ته.
 ئه‌هلی ته‌سه‌ووف ئه‌لین مرید ئه‌بێ به‌حوت حالدا تێ‌په‌رێ تا بێ به‌مورشیدی کامل، حه‌وت حاله‌گه‌ش ئه‌مانه‌یه: ته‌سفیه‌ی رۆح، سڤ، خه‌فی، ته‌سفیه‌ی قه‌لب، ئه‌خفا، نه‌فس،

واسیتهی راگهی بهین عیلم و عهین
 ساحیب جهناحین یه عنی «ذی النورین»^(۱)

پیر پاک جه گهرد خاک ناسوتی
 مه نزلگهی سهر بهرز سهر مه له کووتی^(۲)

دلّ وه نهوای بهزم جه بهرووت ئاوا
 سیراو سهر او لاهووتی ماوا^(۳)

«جِسْمًا لَدَيْنَا، رُوحًا لَدَيْهِ»
 دائیره ی ته مام «مِنْهُ اِلَيْهِ»^(۴)

ته بیعت. واته: ئە ی شیخێ که جێ نشینی ئەو پیغه مبه ره ی که بانگی «نزیک به ره وه» ی بیستوه له خوا، وه له مهیدانی ئەو حهوت حاله دا شاره زای که به سهر موریدا تی ئه پهری. (۱) واته: بۆ خواناسین دوو رینگا هه یه: رینگای زانست که هی زانایانه، وه رینگای له حه قیقه ت گه یشتن که هی ئەهلی ته سووفه، وه به هۆی تۆوه رینگای یه که میان ئە به سرئ به رینگای دووه مه وه، وه زانایان شاره زای رینگای دووه مه ییش ئەین، وه تۆ خاوه نی دوو بالی که عیلمی زاهیر و باتینه. مه وله وی نه زاکه تیککی جوانی کردوه له دانانی سیفه تی «ذی النورین» دا که له قه بی حه زره تی عوسمان خه لیفه ی سیه مه به بۆ شیخی «سراج الدین» که ئەویش ناوی «عوسمان» بووه.

(۲) ناسوت: جیهانی ئاده میزاد. مه له کووت: جیهانی مه لائیکه تان. واته: ئە ی شیخێ که گهردو خۆلی جیهانی ئاده میزاد ت پتوه نه ماوه، وه له سهرووی جیهانی مه لائیکه تانه وه جینگات بۆ خۆت درووست کردوه.

(۳) نهوا: ئاوازه. جه بهرووت: هیزی خوا. سیراو: تیراو. لاهووت: خوایی. واته: ئە ی شیخێ که ئاوازه ی به زمی ته ئسیری خوا ئاوه دانه، وه کانیوی فره منی خوات کردوه به جینگه ی خۆت ولی تیراو بووی.

(۴) واته: ئە ی شیخێ که به لهش لای ئیمه وه به دلّ لای خوی، وه دائیره ی مه عنوی بات له خۆته وه دهس پێ ئه کار له خۆتا دوایی دی.

بئ تهلون نه ساي ته مکين دا مه کين
«رُوْحَ اَللّٰهُ رُوْحَهُ، اَمِين»^(۱)

نامه ی روح شه فزای شیرینت یاوا
دل وه مهردومهك دوو دیدهش ساوا^(۲)

توی دهر وون وه نوور سه فا دا په رداخ
بوی ئاشناییم دا نه رووی ده ماخ^(۳)

دهر گای حوقه ی لال دانهت شکاوان
جه رووی لوتفه وه ئینهت فه رماوان:^(۴)

یا کاغز بپریمان، یا مه لا مه ردهن
یا خو عارتهن دؤس وه یاد که ردهن

غهمگین مهنیشه غهم بدهر وه باد
فه لهك نمازو کس وه خاتر شاد^(۵)

ئه وه ل من کینان، وجوودم جه کون
واچوون دؤسه نان شهرت قه بوول تون^(۶)

(۱) تهلون: رهنگ کردن، مه بهس گۆرینی وه زعه. ته مکین: جی گرتن. مه کین: جی گرتوو؛
واته: ئه ی شیخی که له سیهری دامه زراوی و نه گۆرانی وه زعدا جیگات گرتوو، خوا
گیانت تواناترو به هیتر کات.

(۲) مهردومهك: بیله ی چاو. واته: نامه گیان به هیتر که ره کهت گه یشت، دلّم هینای به
بیله ی چاوه کانی.

(۳) واته: به تیشکی خو شی ناوی دلی بوژاندمه وه بوونی ئاشنایی کرد به لووتما.

(۴) حوقه: سندووق. لال: له عل. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به دوو شیعی پاشه وه.

(۵) واته: دهر گای سندووقی ده نکه له علت شکاندوو که له رووی لوتفه وه فه رموته یا
کاغز براوه تا لئی بنووسی بۆنم یا مه لا مردوو تا بنووسی، یا عه بت لی دئی یادی
دؤستانت بکه یته وه؟ وه فه رموته به خه فه تباری دامه نیشه و خه مت بده به با، چونکه
فه لهك کس به دلشادی ناهیلایته وه.

(۶) کینان: کیم. کون: کوئی به. واچوو: بلیم. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه.

ئەر وه بیگانە، وەر خویشم زانی
 توّ حەساوینی وه هەر چیم وانی^(۱)
 دووهم چون کەسێ گەدایی کیش بو
 یاد «تواضع» خەسلەت ویش بو^(۲)
 ئەر باروۆ نه دل «تواضع» کەردەن
 هەر عادت ویش وه جا ئاوەردەن^(۳)
 بەلام هەر کەسێ شیخی میسالەن
 عادت ئیستیغناو شیوہش جەلالەن^(۴)
 ئەر جار جارێ نام چون منی بەرو
 «خَرَقُ الْعَادَةِ» ی زاهیر مەکەرۆ^(۵)
 ئەر رازیت وه یاد خەستە ی دلگیری
 یا شیخ توّ دایم نەقش «ضمیر» ی^(۶)

(۱) زانی: بزانی. حەساوینی: حسیبی. وانی: بخوئیتەوہ. مەولەوی بەم شیعرانە وەلامی گلەیی شیخ ئەداتەوہو ئەلنی: یەکەم من چیم تا بلیم دۆستی توّم و نامەت بو بنووسم، شەرت ئەوہیە توّ بە دۆستی خوتم پەسەند کە ی، چونکە هەر توّ حەسیبی بە دۆستم دایتی یا بە بیگانە.

(۲) کیش: پەپرەو. «تواضع»: خوّ بەکەم دانان. مەعنا ی ئەم شیعرە بەسراوہ بە شیعی دواپی بەوہ.

(۳) باروۆ: بینئ. واتە: دووہەم، ئەگەر هەزارێکی وەك منی خوّ بەکەم زانیو بی یەوئ نامە بنووسئ و خوۆی بەکەم بەداتە قەلەم، ئەوہ شتیکی سەیری نە کردووہ، چونکە رەوشتی خوۆی هیناوەتە دی.

(۴) شیخی: شیخەکە ی من. مەعنا ی ئەم شیعرە بەسراوہ بە شیعی پاشەوہ.

(۵) بەروۆ: ببا. «خَرَقُ الْعَادَةِ»: شتی له عادت بە دەر. واتە: بەلام هەرکەس وەك شیخەکە ی من وایی و بی ئیتحیاج بی له خەلک و خوۆی ئەداتە قەرەیان، ئەگەر جار جارێ ناوی یەکیکی وەك منی بیر بکەوئتەوہو نامە یەکم بو بنووسئ، ئەوہ شتیکی کردووہ لە دەسی کەس نە یەت.

(۶) «ضمیر»: دل. مەعنا ی ئەم شیعرە و شیعی دواپی پیکەوہ دئ.

چ حاجه تهن دهس پهی قهلم بهروون
 یادم نمهشی چهنیت یاد کهروون^(۱)
 پهی کهسی خاسهن نامه ی جه حوب کهیل
 تازه بسانو «وضو» جه جو ی مهیل^(۲)
 خو من هر جه زوو وه مهیلت مهستم
 هر جان فیدا که ی رۆ که ی «ألست» م^(۳)
 سی یه م، خه مگینیم جه دهس خه جله تهن
 خه جله تم جه دهس سهختی غه فله تهن^(۴)
 یاران وینه ی ساف مه ی وه کامه وه
 ویه ردهن، چون دورد هر من مامه وه^(۵)
 گیای په ژمورده ی ته ژنه که ی بی شو م
 چه مه رای واری هور لوتف تو م^(۶)

(۱) نمهشی: ناچیت. چهنیت: چونت. واته: یا شیخ نه گهر رازیت منی گرفتاری دهردی
 خه فه تباری یادت بکه مه وه، نه وه بزانه که تو هه میشه له دلما نه خش کراوی و له یادم
 ناچی، نیت هر هیچ پیوست نیه دهس بهرم بو قهلم نامت بو بنووسم.

(۲) بسانو: بگری. مه عنای نه م شیعره له گه ل شیمری پاشه وه ی دایه.

(۳) واته: بو که سی باشه نامه ی پر له رازی خوشه ویستی بنووسی که تازه له سه رچاوه ی
 خوشه ویستی دهس نوژی گرتبی، خو من هر له کۆنه وه سه رخوشی خوشه ویستی تو م
 له نه زه له وه گیان فیدام.

(۴) واته: هو ی سیهم نامه نه نووسینم نه وه ته له بهر خه جاله تی خو م خه فه تبارم و توانای
 نووسینم نیه، بویه ش خه جاله تم چونکه زور بی ناگام له خواو قه برو قیامت.

(۵) واته: یاران وه که شه رابی پاک به سه رچوون، هر من ماومه ته وه وه ک خلته ی بنی کوویه.

(۶) په ژمورده: سیس بو. واته: من وه که گیایه کی سیس بووی له راده به دهر تینووم لی
 هاتووه، چاوه پروانی بارانی لوتفی تو م.

تۆ دەس وه ره شحهی ره حمت په یاپهی
 من وهی پرخواوی حه یفن یه تاکه‌ی^(۱)
 ته نیای حه قیقی نه ردی بشانو
 من و تۆ جه دهس من و تۆ سانۆ^(۲)
 تۆ بی تۆ لوتفت پهی من زیاد بو
 من بی من رۆحم وه خزمهت شاد بو^(۳)

[۲]

شەمال ئەرجووم^(۴)

شەمال ئەرجووم هەن هەی وه فیدات بام
 وه سەرگەرد بآل شانای هەوات بام^(۵)
 جهسته خهستهی خار خەم خه لاتەنان
 بهیدا پیوگیل دوور ولاتەنان^(۶)

(۱) ره شحه: نم. واته: نمی نه پراوهی ره حمت به دهس تۆ وه یه و منیش بهم جۆره خهوم
 لی که وتوه، بۆچی چەند دلۆپیک ناپرژینی له دەم و چاوم تا هۆشم بیته وه به خۆما؟
 (۲) بشانو: بوه شینی. سانۆ: بسینی. مه عنای ئەم شیعره و شیعری پاشه وه پیکه وه دی.
 (۳) واته: هیوام وایه ته نیای راسته قینه که خوایه، زاری هه ل دا من و تۆ له من - من و تۆ -
 رزگار بکا، به لکو تۆ هه ر له خۆته وه لوتفت له گه ل من زیاد بی و منیش به بی ناگای خۆم
 رۆحم بگاته خزمهت.

[۲]

(۱) مه ولهوی ئەم قه سیده یه ی بۆ دۆستیکی نووسیوه که ناوی «مه لا خه یال» بووه له «پاوه»
 دانیشتوه.
 (۵) ئەرجوو: تکا. بآل شانا: بآل راوه شاندن. مه عنای ئەم شیعره و سی شیعری پاشه وهی
 پیکه وه دی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «هه ی» نووسراوه «خیز» واته: هه لسه.
 (۶) گیل: گه شت. خەم خه لاتەنان: خەم به خه لات دراهه تی. له هه ندی نوسخه دا
 نووسراوه «هه رده پیوگیل» وه له هه ندیکی ترا نووسراوه «باده پیوگیل».

شاخ و داخ و زاخ چوۆل و هوۆل و کاو
 سهر بهردو سهر ههرد ساراو سهر سهراو^(۱)
 تهی کهر وه پرتاو مدارات نه بو
 چون دووی هه ناسهم شهوان تا به رو^(۲)
 سهر بهر کهر نه سهر کوۆی ئاته شگاوه
 بدیه وه مهسکهن «خانه گا» و «پاوه»^(۳)
 زار زارو خاس خاس وه زار بناله
 جاگیر نه سهر نهوج قوللهی «قهزاله»^(۴)
 تا جه ههر کوۆ بو ته مان موان جهم
 نهو جهم دا زاری مه کاران وه چه م^(۵)
 سا ماچان یاران ئینه چیش بیهن
 «قهزاله» نالاش چون جارن نیهن

(۱) زاخ: ورده بهردی لیژایی شاخه کان: کاو: بهرزایی.

(۲) پرتاو: پهله. مدران: وهستان. دوو: دووکه ل. واته: شه مال به قوربانی خۆت و بال وه شانندن بم به ئاسمانه وه، له شم به درك و دالی دووری بریندار بووه و خه م و خه فهت بووه به خه لاتم و دهشتی دوور و لاتان نه پیوم، تکام وایه تۆ به پهله هه ل که ی وه وهك دروکه لی هه ناسهم چون گه یشتووه ته هه موو لایهك تۆش به شه وو به روژ نه وهستی هه موو لایه کم بگه پیت.

(۳) ئاته شگا: شاخیکه له نزیکه ی پاوه وه. بدیه: پروانه. خانه گا: دئی یه که له نزیکه ی پاوه وه له هه ورامانی لهۆن. مه عنای ئه م شیعره و چوار شیعری پاشه وه ی ینکه وه دئی.

(۴) قهزاله: شاخیکه که وتوووه ته پشتی خانه گاوه، تاقی کراوه ته وه ههروهختی بای ببی ئه ی به هه ورو بارانی لی ئه بارئی.

(۵) موان: ئه بن. مه که ران: ئه که ن. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «تا جه ههر کوۆ بو» نووسراوه «تا جه سهر ههر کوۆ» واته: له سهر ههر کێر ئه که وه.

یه کسان دل بهی رهنگ پهریشان جهستن
 هه رکۆ هه نه شتهی مه عدوومی خهستن^(۱)
 ئانا جه گرووی جه رگهی هام سهران
 «خه یال» گرووی دانهی دل بهران^(۲)
 چ خیزه ن نامهرده مه ر نمه زانی؟
 وه لای ویته وه تووی دؤس گیانی^(۳)
 مه عدوومی خه م کیش خه م زه دهی خه مبار
 زه رد ده رد سهخت دووری بالای یار
 یه ن ده رد بی حه د جه لاش جه م بهستن
 ته سدیع جه گه رده ن نه زرائیل وستهن^(۴)

(۱) یه کسان: یه گجاری. هه رکۆ هه ن: له هه رکۆی بی. واته: له سه ر شاخی ئاته شگاوه سه ر ده ریئنه و سه برئکی خانه گاو پاوه بکه و لووتکه قه زاله بکه به جیبی خۆت و به عاجزی یه وه ده س که به نالینیکی به سۆز، جا له هه رکۆی کۆت دا ته م هه بی دیت و له وی کۆ نه بنه وه ده س نه که ن به گریان، دؤسانیش نه لین نه بی ته م ناله ناله ی قه زاله هی چی بی، بی گومان بونی مه عدوومی پیوه یه وایه گجاری دلی به م جۆره لی هاتووه و له شیبی په رتشانه.
 (۲) گرو: «ی یه که م»: گرو ه، کۆمه ل. گرو «ی دووه م»: له «گره ویده» ی فارسی وه رگیراوه، که سیکه دلی به سرا بی به شتیکه وه. واته: مه لا «خه یالی» دؤستم که دلی به سرا وه به دانهی خالی دولبه رانه وه، له ناو کۆری نه و دؤستانه دایه.

(۳) نمه زانی: نازانی. مه عنای ته م شیعه و دوو شیعی پاشه وه ی پیکه وه دی.

(۴) نه زرائیل: «عزرائیل»، فریشته ی گیان کیشان. وستهن: خستوه. واته: پی بلی هه ی به نامهرده نه که ن، نه وه چیه، خۆ تو لای خۆی دؤستی گیانی به گیانی مه عدوومیت، نه وه نازانی نه و دؤسته خه فه تباره خه م لیبی داوه خه م هه لگرتووه ت که به هۆی ده ردی دووری یه وه زه رد هه ل گه راوه، نه وه نده ی مه یه نه ت به سه را که وتووه پیوستی به وه نه ماوه که عیزرائیل خۆی ماندوو بکا بروا گیانی بکیشی.

عهلاوه ئه و بار ویش و نهش باره ن
 خوسوس جه یاگیش جاکهش دیاره ن^(۱)
 به و دهر دان سهخت گرد کاری به و
 ههر ئید مواچون وه زاری به و:^(۲)
 دل سفته ی بریان زوخالی به ویم
 خه م وه خه م خه یال خه یالی به ویم^(۳)
 مه ته رسون بمروون جه داخ یاران
 ههر بتلون وه دهر د چون دهره داران^(۴)

[۳]

شه مال، دارانه ن^(۵)

شه مال، دارانه ن.. شه مال، دارانه ن..
 زهردی رهنگ نه رووی وه لگ دارانه ن^(۶)

(۱) یاگیش: جیگا. واته: سه ره پای ئه و باره ی سه رشانی، خویشی لی بووه به بار، وه به
 تابه تی وای لی هاتووه نه گهر سه یری جیگا که ی بکه ی خوئی نابینئ تیایا، وه ته نها
 جیگه که ی دیاره.

(۲) گرد: گشت. مواچان: ئه لی. واته: به و هه موو دهره کاربانه وه ههر ئه مه ئه لی به دم
 گریانه وه. وتراوه که ی له دوو شیعی پاشه وه باس کراوه.

(۳) بریان: گوشتی سووره وه کراو. زوخالی: خه لوز رهنگ. واته: ئای له من که دل
 سووتاهو وه وهك گوشتی سووره وه کراوی وام لی هاتووه که له سه ر ئاگر دانه گیرایی تا
 سووتایی و وهك خه لوزی لی هاتبئ. ئای خه م به سه ر خه ما که وتوو خوم... ئای ههر
 تاوئک خه یالئیک کردوو خوم. (۴) بمروون: بمرم. بتلون: بتلیمه وه.

[۳]

(۵) مه له وی ئه م قه سیده به ی له پاوه وتوو له کاتی هاتنه خواره وه ی جافدا له کورستانی
 «داله هو» وه بۆ ده شتی زه هاو.

(۶) وه لگ: گه لا. واته: ئه ی شه مال سه ره هاتووه ته سه ر دره خته کان وه رهنگی زهر
 نیشتوو له رووی گه لا داره گان.

تەمەن، گەردەلۇول، بادەن، بارانەن
 بېزىيەى وارگەى سەر كۆسارانەن^(۱)
 ھەوای سىمال وېنەى جارنەن
 پەى سەمت زەھاو زەردەو يارانەن^(۲)
 ھەو ھەو ھەو بەو بەو تەلمىت بارانەن
 گەرمى بەزم نەزم سەر ھەوارنەن^(۳)
 «نظارە»ى راز شەكەر وارنەن
 فەسل سەير سەيد مىرشكارنەن^(۴)
 چ خىزەن نامەرد مەر جە خاوەنى
 بىي خۇف جە لوای راي زەھاوەنى^(۵)
 شوۋە لاي ئەو شوخ جەمىن پەرى گول
 دەوای دەرد سەخت پەى دەرمان دل^(۶)

(۱) بىزىيا: دلى لىيىزان. وارگە: ھەوارگە.

(۲) سىمال: دەوار. سەمت: لا. «زەردە»و «ياران»: دو دىن لە ناوچەى زەھاو. واتە:

دىسانەو ھەك جارن دەوار نىشەكان ئارەزووى چوون ئەكەن بۆ زەھاوو زەردەو ياران.

(۳) ھەو ھەو: ھۆ ھۆى خورپىن لە ولاخ. بەو بەو: ھەرە ھەرە. واتە: دەنگە دەنگى لە ولاخ

خورپىنى كۆچەرىەكان دىت، ھە ئاھەنگى ئاوازەو گۆرانى سەر ھەوارەكان گەرمە.

(۴) «نظارە»: روانىن. مىرشكار: سەر كەردەى تىپى راوچى يان، مەبەس لەو راوچى يانەپە

كە بە بنەو بارخانەو ئەچن بۆ راو. واتە: وادەى بە رىدا لاکردنەو ھى جوان چاكەكانە بۆ

قسە، ھەكاتى تەماشای راو ھە ئاسكى راوچى بە پۇشتەو پەرداخەكانە.

(۵) لوا: رۆيشتن. واتە: ھەى شەمالى نامەرد ئەو ھە چىتە، خەوت لى كەوتوۋە، ھەىچ

ترسى ئەو ھەت لە دلدا نەكە دۆست كۆنستانى بەجى ھىشتوۋەو رىنگاى زەھاوى گرتوۋەتە

بەر.

(۶) شوۋ: پىرۆ: دەرمان: تىمار كەردن. واتە: پىرۆ بۆ لاي ئەو دۆستەكە دەرمانى تىمار كەردنى

ھەموو دەردىكى سەختى دلە.

مدیۆ وه فیرقهی زهلیلان خیئل
 دیار نیهن مهعدووم لۆنگ خهه وه پئیل^(۱)
 مهپهرسۆ حالهه، ئیدش دهر جوواو
 واچه نه وه فهقیر سفتهی دل کهواو^(۲)
 ئانا دهور مدۆ وه «شاهۆ» کووه
 وه سسزای دووری دیدار تووه^(۳)
 ههریهه که چهنی یهه وادهشا کهردهه
 وادهشان راسهن تا وه رۆی مهردهه^(۴)
 نهو، تا سایهه بهرد، نهو تا بو وه گهرد
 نهو تهه و نهو خهه، نهو سهردی، نهو دهرد^(۵)
 خوولاسهه کهلام نوور دیدهه دل
 شیفای ئیش و نیش زامان پئی حاصل^(۶)

- (۱) مدیۆ: نهروانی. لۆنگ: بهرماله شپ. پئیل: شان. واته: که سهیری تا قمی ههزارانی
 خپله که نه کا من نابینی که بهرمالی خههه کردووته شانم.
 (۲) واچه: بلئی. مهعناهی نهه شیعره له گهل شیعری دوایی دا دئی.
 (۳) واته: که نهحوالی پر سیم وای وهرام بدهروهه بلئی نهو ههزاره دل وهه که باب برژاوه،
 له تاو دهردی دووری توهر خول نهخوا به دهوری کیوی شاهۆ دا.
 (۴) مهعناهی نهه شیعره و شیعری پاشهوهی پیکهوه دئی.
 (۵) واته: مهعدوومی و شاهۆ گفتیان کردووه به یهه، وه نهو گفته یان ناشکینن تا نهه
 نههچینه ژیر سیبهه بهردی نهلهدهو نهو له رۆژی قیامهتا نهه به توژ، برپاریان داوه
 شاهۆ تهه و سهرمای لی نههپئی و مهعدوومی خههه له دل دهرنهچئی و لهشی بی دهرد
 نهه. مهولهوی که نهلی «تا شاهۆ نهه به توژ» نیشارهت بو نهو ئایهته نهکا که نهلی ﴿و
 تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾ واته: شاخهکان وهه لۆکهی شی کراوه یان لی دئی.
 (۶) مهعناهی نهه شیعرههه له گهل شیعری دوایی دا دئی.

سهوزهی چه یاتم رستهی وهفای تۆن
ئهر وهفات نه بۆ زینده گیم جه کۆن؟^(۱)

[۴]

شهمال داخان

شهمال داخان.. شهمال داخان..
شهمال، یا کوگهرد، گرد یاگه داخان..^(۲)
شانه شانای تای توپه ی وهر زاخان
ملهمای بالای نه وتوول باخان^(۳)
هانام تو خودا، په نام ئاوردهن
ها، نام خودام سا په وکه بهردهن^(۴)
جه وی بهرگ گشت، کشت ههواده رنی
ههوای زامهت کهر، زام دهواکه رنی^(۵)

(۱) رسته: رواو. واته: به کورتی ئازیزه کهم که ده زمانی هه موو دهردیکمی، په له سهوزهی
ژیانم به ئاوی وهفای تو رواوه، ئه گهر تو وهفات نه بی من چون ئه ژیم.

[۴]

(۲) داخان: کپوه کان. کوگهرد: کپوه گهر. واته: ئه ی شهمالی سه رکپوه کان که هه موو ئه و
شوئانه ئه گهر پیت که جارن یاران تیا دانه نیشته، وه ئیستا بوون به جیگای خه م و
مهینهت، چونکه ئه و روژانه مان ئه خه نه وه یاد.

(۳) شانا: وه شین. وهر زاخان: گیای لای پالی تاش و بهرده کان. مله ما: نهرم کهر. واته: ئه ی
شهمال که ئه چی بۆ ناو گیای لاتاش و بهرده کانا، وه ک شان به چی به ناو زولفی لولوی یاری
بالا بهرزا، وه لقه تازه رواوه کانی ناو باخه کان نهرم ئه که یته وه.

(۴) هانا: هاوار. په وکه: بۆیه. مه عنای ئه م شیعره و شیعری پاشه وه ی و نیوه ی یه که می
شیعری پاشتر پیکه وه دی. (۵) وی: خۆت. کشت: کشت و کال.

بدیه وه مدرای سهیل ئهسر چه
 فیدای بالآت بام ههی شهمال تۆ ههم^(۱)
 ئهسر نیمه شهو بۆ، وهر نیمه شهو بۆ
 نیمه خهو، پپر خهو نه نیمه خهو بۆ^(۲)
 ویت دهر وه نهرمی نه تۆی یهمانی
 نهو تورهی مانی ئاو حه یوانی^(۳)
 سا ئهوسا نه خاو چون بیدار مه بۆ
 جه ئهو سات ئهو سات ئاشکار مه بۆ^(۴)
 مدیو، مدیهی چییش، شهمال چییش مدیو
 مه پهرسو چییشهن های شهمال جه نو؟^(۵)

(۱) بدیه: پروانه. مدرا: وهستان. ئهسر: فرمیسک. واته: تۆ خوا هاوارم بۆ هیناوی سه بریکی وهستانی لافاوی فرمیسکی چاوه کانم بکه... بۆیه ناوی خوا دینم چونکه تۆ خۆت کردوو به جل و بهرگ بۆ هه موو شتی، وه باوه شین کهری کشت و کالی و ئاره زووی زه حهت دانی دلداران نه کهی و تیماری زامه کانیشیان نه کهی... به کورتی چونکه دهر دو دهرمان هه موو له خۆته وهیه. مه عنای نیوهی دووه می ئه شیعره و دوو شیعی دیوانی بیکه وه دی.

(۲) وه: پپش. نه نیمه خهو بۆ: نیوه خهو نه بپ.

(۳) یه مانی: جۆره قوماشیکه. مانی: هونه رمه ندیککی به ناویانگ بووه نه خشی زۆر جوانی کیشاوه. واته: به قوربانت بم شهمال ئه وه شم بۆ بکه برۆ بۆ لای یار، وه خت نیوه شهو بپ، وه یار له پرخهی خهوا بپ تازه خهوی لی کهوتی، گوی مه دهری به ئارامی له ژیر لیغه یه مهنی به که وه خۆت بده له زولغه لووله کانی که ئه لی مۆری توغرا به و مانی نه خشی کیشاوه به سهر ئاوی حه یاته وهیه که روویه تی.

(۴) خاو: خهو. سات: سهعات. واته: جا ئه وکاته که له خهو خه بهری ئه بیته وه، له و سه عاده تا له جوانی ئه و یاره سه رسام ئه بی وهک ساعه تی قیامهت هاتیته بهر چار.

(۵) مدیه: روانین. واته: ئه پروانی، چۆن روانینی؟ بۆچی ئه پروانی؟ لیت ئه پرسنی ئه لی: ئه وه شهمال دیسانه وه چی رووی داوه وا هاتووی؟

بدیه وه سهختی سزای ئیش و نیش
 هه نی و اچوون چیش، شه مال و اچی چیش^(۱)
 ئه ر هه ر مو اچی، و اچه: چیش و اچوون
 و اچوون ئید و اچه: وه سه ر گه ر دت بوون^(۲)
 رام گنا ناکام وه ناکام دارئ
 چه نی؟ چه نی خار، چه نی خار؟ خارئ^(۳)
 ئیبتیدا مه عرووز په ی نه زه ر، وه خه و
 ئه ر وینو گه ر دئ ده ر د سهختی ئه و^(۴)
 ئه ر سه د جارئ بو نه وه نه مام، نه و ده شت
 فه ر قئ نه بو په ی لوای به هه شت^(۵)

(۱) هه نی: له مه زیاتر. واته: شه مال چیت پی بلیم تا تویش به وی بلیت، خو ت سه یری سزای ئیش و ئازارم بکه و حالی بیه که چوونی وه رام بده یته وه.

(۲) مه عنای ئه م شیعه به سراوه به شیعی باشه وه یه وه.

(۳) رام گنا: ریم که وته. ناکام: به پی مه به ست بوون. چه نی «ی یه که م»: چوون. چه نی «ی دو وه م»: له گه ل. واته: ئه گه ر هه ر ئه ئی بلئ چی بلیم؟ ئه لیم ئه مه بلئ: به قوربان ت ب م به پر ئکه وت ریم که وته لای دلدار ئکی و دل ئکی به مراد نه گه یشتووی هه بوو، ئه گه ر پرسئ: چوون بو؟ بلئ: درکی خه م و مه ینه تی پی وه بوو، وه ئه گه ر پرسئ: درکه که ی چوون درکئ بوو؟ بلئ: درک ئکی و ابو له باس کردن نه ئه هات.

(۴) وینو: بیینی. مه عنای ئه م شیعه به سراوه به شیعی باشه وه یه وه.

(۵) نه بو: نابئ. بو ئه وه ی به باشی له مه عنای ئه م دوو شیعه بگه ین ئه بی له پیشا ئه وه بزانی که خوا له ئایه تیکا فه رموویه تی: «أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ». واته: ئه وه خه لک سه یری و شتر ناکه ن چوون دروست کراوه، تا له وه وه باوه ر به گه وره بی خوا بکه ن، وه ئه م ئایه ته یه که می ریزه ئایه تیکه که چه ند شتیکی تیا پیشان دراوه بو سه یر کردن و بیر کردنه وه به هۆبان وه له گه وره بی خوا. هه روه ها له ئایه تیکی ترا فه رموویه تی: «وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ». واته: کافره کان ناچه به هه شت تا و شتر نه چی

تەمام دەوایی جە دەستت پیتەن
 ھەنی نەوھشی بە دەست ویتەن^(۱)

[۵]

شەرارەس کورەس

شەرارەس کورەس دەروون پەر جۆش
 دیگ چەمەس چەم ئاوەرد وە خرۆش^(۲)

سەر کەردەن ھووناو نە رووی روخسارم
 کەردەن وە شەتاو جەستەس خەمبارم^(۳)

وہلۆلەس لولولەس پیتەس ئازای چاک
 یاوا وە سەرین نو پەردەس ئەفلاک^(۴)

بە کونى دەرزى دا. جا کە ئەمەمان زانى ئەتوانین بە باشى لە مەبەسى مهولهوى بگەین. مهولهوى بە شەمال ئەلێ: بلێ بە یار، و شتر کە بە کەم شتە پیشان دراوہ بۆ ئەوہى سەیرى بکری بە ھۆیەوہ بیر لە گەورەبى خوا بکرتەوہ، ئەگەر بیتوو بە خەو ئەوہندەس تۆزێک لە مەینەت بارى دۆستە کەت ببینێ، ئەوہندە بارىک و لاواز ئەبێ، ئەگەر مەسەلەس بە کونى دەرزى یاچوونە کە لە جیاتى جارێ سەد جار بێ، پیايا ئەپروا، وە ئیتەر لە دەشتى مەحشەرا جیاوازى نامینى لە تىوانى کافرو موسولمانا بۆ چوونە بەھەشت.

(۱) ئەوہشى: نەخۆشى. واتە: ھەموو دەرماتێک لە دەستى خۆتایەوہ بە خۆتە، ھەر وەك نەخۆش خستنیشت بە دەستە، کە واتە فریای کەوہو چارى کە...

[۵]

(۲) دیگ: مەنجەل. چەمە: سەرچاوہ. خرۆش: کول. واتە: بلێسەس تەنوورى دەروونى بە جۆشم مەنجەل ئاوى سەرچاوہى چاومى ھینایە کول و فرمیسکى بە خور لێ رژاند.

(۳) واتە: خۆتئاو لە چاومەوہ لیشاوى کردوہو لەشى خەمبارمى وەك شەتاو لى کردوہو.

(۴) وەلۆلە: ئاوازە. پیتە: ئیسقان. چاک: لەت لەت. واتە: دەنگى شمشالى ئیسقانى

تێك شكاوى لەشم گەیشتوہو تە ئاسمانى جەوتەمو عەرشو کورسى.

پەرېم مەگرەوان ئىنس و جىنن و حوور
 نالە مەكاران جە دەرگای غەفوور^(۱)
 مەلالان يەك يەك پەرئى رزگاريم
 پەرئى سارپىشى زامان كاريم^(۲)
 تۆنە تۆى حىجاب ئىستىغنا مەدھۆش
 نە حەجلەى خاوغاى راحەتى خامۆش^(۳)
 نەياوان هيمان وه لات فەريادم
 نەزانات وه دەرد دادو بىدادم^(۴)
 ساگۆش دەر ساتئى وهى زيرو بەمدا
 بويەر وه بالين ئەهل ماتەمدا^(۵)
 تاليت مەعلووم بۆ سەختى هيجرانت
 بزانىى وه دەرد خەستەى زامانت
 بەلكم رەحم خەير باوهرى وه دل
 ساتئى پەى دەروون تەسكين بۆ حاصل^(۶)

- (۱) مەگرەوان: ئەگرىن. واتە: ئادەمىزادو جنۆكەو حۆرى يەكانى بەهەشت بۆ ئەگرىن و ئەپارپنەو بەم لە قابى خوا.
- (۲) واتە: ھەموويان ئەلالينەو بەلكو رزگار بيم و زامە كارىگەرە كانم سارپىش بين.
- (۳) حىجاب: پەردە. حەجلە: پەردە يەكە دائەدرتتەو بووكى تئى ئەچى. خاوغا: جىگەى خەر. مەعنای ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى دوايى يەو.
- (۴) هيمان: هېشتا. واتە: كەچى تۆلە ناو پەردەى بى باكى داي و ئاگات لەكەس نىە، وه لەسەر جىگەى رابواردن و نووستنى خۆتا خۆت مات كرددو، هېشتا هاوارو فوغانى منت پى نەگە بىشتوو و پىت نەزانيو.
- (۵) زيرو بەم: ئالەتتىكى موسىقا يە. بويەر: رابوورە. بالين: ژوورسەر. مەعنای ئەم شىعرە و دوو شىعرى دوايى پىكەو دەئ.
- (۶) باوهرى: بىنى. واتە: مادەم بە حالى منت نەزانيو، تاوئك گويى بگرە لە سازو

چینه زیاتەر، شای نهو نهامان
بی ئینسافی یه ن جه فای بی سامان^(۱)

[۶]

شی نهو سه فاو سهیر^(۲)

شی نهو سه فاو سهیر دیدهن یاران
لوا نهو دووری و نهو وه سل یاران^(۳)
ئید نه نهو ده وره ن هر ماماو مهویه رد
ئهم جار وه راسی چه پگه رد شانان هر د^(۴)
وهخت ته ماشای سه وزه ی شه تاوان
سهیر شکوفه ی پای لاره کاوان^(۵)

سه متووری هاوارو نالم، وه به لای جیگه ی خه فه تبارانا تی په ره، تا بزانی ده ردی دووریت
چه ند نارچه ته و تی بگه ی نه وه ی که به زامی تو بریندار بووه له چ حالیکدایه، به لکو
به زه بیت یا بیته وه و کارئ بکه ی تاوی بحه سیته وه.
(۱) چینه: له مه. واته: شای تازه بی گه یشتووه کان ئینساف نیه له مه زیاتر سزای بده ی.

[۶]

(۲) مهولهوی ئهم قه سیده به ی له به غداوه نووسیوه بۆ کاک ئه حمه دی خه سره و چاوه ش
«ئه حمه دی پرئسی» که له شاره زوور بووه.
(۳) شی: به سهرچوو. واته: نهو که یف و ئاهه نگی جارانی چاو پی که وتنی یاران
به سهرچوو، وه نه وه نه ما که له یار دوور بکه وینه وه و به ته ما بین پی بگه ینه وه.
(۴) ماما: ئه هات. واته: ئیستا زه مانی ئه وسایه که ناخوشیمان به سهرا ئه هات و
تی ئه په ری، ئیستا گه ردوون به یه گجاری زاری ناخوشی هه لداوه، وه جارئکی تر خوشی
نابینه وه.
(۵) شکوفه: گۆپکه ی دره خت. پا: داوین. لاره کاوان: لئزایی شاخه به رزه کان. مه عنای
ئهم شیعه به سهراوه به شیعی پاشه وه یه وه.

مه‌داره نه‌و به‌زم شکۆفان جه‌م جه‌م
 هه‌نی شکۆفه‌ دیدنه‌ی وه‌ چه‌م^(۱)
 مه‌وج ده‌جله‌ی چه‌م توغیان که‌رده‌وه
 گئیج هه‌وون دلّ جوّش ئاوه‌رده‌وه^(۲)
 نه‌و سارای به‌غداش ئاوه‌رده‌ن وه‌ ته‌نگ
 ئید که‌رده‌ن سارای که‌ربه‌لا ره‌نگ ره‌نگ
 نه‌و جه‌ نه‌ندازه‌ی که‌شتی به‌رشی یه‌ن
 ئید بوّی هه‌وون مدۆ، رای گوزهر نیه‌ن^(۳)
 ئه‌ر نامه‌ نامان قاسید نه‌یاوان
 بی‌نایی دیدم مه‌گی‌ره‌ تاوان^(۴)
 راویار ماته‌م، گرد ده‌روون ته‌نگه‌ن
 قافلهم تا قام قیامت له‌نگه‌ن^(۵)

(۱) واته: به‌هاران له‌کاتی ته‌ماشا کردنی سه‌وزایی گوئی شه‌تاوه‌کان و سه‌یری گوئیکه‌ی دره‌ختی داوئنی چیاکانا، له‌کاتی‌کا که‌ گوئیکه‌ی دره‌خت کۆمه‌ل کۆمه‌ل هه‌لّ ئه‌تۆقین، تۆ به‌ هۆی خه‌مبارته‌وه‌ له‌ به‌ر دووری دۆستان، سه‌یری ئه‌و گوئی‌کانه‌ مه‌که‌و له‌زه‌ت له‌ دیمه‌نی به‌هار وه‌رمه‌گره‌.

(۲) توغیان، «طغیان»: سه‌رکردن. گئیج: ئاوی ته‌نووهره‌ کردوو. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌و دوو شیعری دوایی یئکه‌وه‌ دئی.

(۳) واته: شه‌پۆلی فرمیسکی چاوه‌کانم وه‌ک ئاوی ده‌جله‌ هه‌لساوه‌، وه‌ خوئنی دلّم هاتووهره‌ ته‌کۆل، ئه‌ویان ده‌شتی به‌غدا‌ی داگر تووه‌وه‌ له‌ وه‌دا نه‌ماوه‌ که‌شتی بگه‌پئی، ئه‌میشیان سه‌حرای که‌ربه‌لای سوور کردوو، وه‌ له‌به‌ر بوّنی خوئین ریی هات و چۆ کردن پراوه‌.

(۴) قاسید: نامه‌هه‌لّ گر. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌ له‌گه‌لّ شیعری دوایی دا دئی.

(۵) راویار: ریبوار. قام: به‌ریابوون. واته: ئازیز گله‌ییم لی‌مه‌که‌ ئه‌گه‌ر نامه‌متان بوّ نه‌هاتی و فروستاده‌ نه‌گه‌یشتیته‌ به‌ره‌وه‌، چونکه‌ ریبواره‌کان هه‌موو دلّ ته‌نگ و خه‌فه‌تبارن، وه‌ کاروانم هه‌میشه‌ شه‌له‌و دره‌نگ ئه‌گاته‌جی.

[۷]

شیفای نیش و دهرده^(۱)

شیفای نیش و نیش ئەی زامان سەخت
 «ضیا»ی دیدەو دڵ مەعدوو می بەدبەخت^(۲)
 دەستە ی وەنەوشە ی پەل دیزت یاوا
 بۆش بۆی وەفای لەیل نە دەماخ ساوا^(۳)
 گەرد دەر د ریش دەروون بەر دەو
 عەشقە کە ی قەدیم تازە کەردەو^(۴)
 سەودای وەنەوشە ی پەل دیز باخان
 هەوای گولالان سەر کاوان زاخان^(۵)
 پە ی کەسێ خاسەن ئەوێ دەردش بۆ
 نیشیدای خیزیای دوود سەردش بۆ^(۶)
 کەرۆ مەشق عەشق وینە ی منالان
 گا سەیر کاوان، گا بۆی گولالان
 نەک چون من سەرعی سادار مەردە
 لافاوا دەردان دڵ ویران کەردە^(۷)

[۷]

- (۱) مه له‌وی ئەم قەسیدە بە ی بۆ شیخی «ضیاء الدین» رحمۃ اللہ علیہ نوسیووە لە وەرانی ئەوێدا کە ئەو چەپکە یەک وەنەوشە ی بۆ ناردبوو.
- (۲) ئە ی: ئەم. «ضیا»: رۆشنی، نیشارە ی شە بۆ لە قەبە ی «ضیاء الدین».
- (۳) واتە: چەپکە وەنەوشە پەل سەوزە تۆخە کەت گە یشت، بۆنە خۆشە کە ی بۆنی وە فای لە یلی دا لە لووتم. مە بەس لە لە یل شیخی «ضیاء الدین» خۆ یە تی.
- (۴) واتە: تۆزی دەردی دڵە بێمارە کە می لا برد.
- (۵) سەودا: ئارە زوو. مە عنای ئەم شیعرە و سێ شیعر ی پاشەوێ پێکە وە دێ.
- (۶) خیزیایا: هە لسان.
- (۷) سەرعی، صرعی: فنی دار. سادار: کە سێکە هەر لە خۆ یەوێ لە هۆشی خۆ ی بچێ.

كوورەي عەشق دىل ھەر يەند جۆش وەردەن
گولالەم چۈن وېم نەرامۆش كەردەن^(۱)

[۸]

شادى گەرد خەم^(۲)

شادى گەرد خەم چۈن نەدۆ وە باد
خەم چۈن وە ياگەي شادى نەبۆ شاد^(۳)
ئازىز، وە كەرەم مەن تەلەب كەردەن
مەن دەرد دوورى تەوانام بەردەن^(۴)
دىل چۈن وەش نەبۆ، گىيان چۈن نەتاوۆ
لەيىل ئىنتىزار بۆ، مەجنون نەياوۆ^(۵)

واتە: ئارەزوو كەردى وە نەوشەي پەل دېزى ناوياخەكان و ھەز كەردىن لە گوللى
سەر بەرزايى و زەردو ماكان بۆ كەسى باشەكە سەرەتاي دەردەدار بوون و ھەلسانى
دووكەلى ھەناسەي سەردى بى، وە ۋەك مەنلان تازە فېرى دىلدارى بىن و تاوۆك بۆ
شاخەكان بېروانى و تاوۆك بۆنى گول بكا، نەك ۋەك مەنى فەن دارى بىن ھۆشى مردووكە
لافاوى دەرد دلى و ئىران كەردوم.

(۱) واتە: مەن تەنوورى عەشقم ئەوئەندە بە تاوۋ، لە تاوا گولېشىم ۋەك خۆم لە بىر چوۋەتەو.

[۸]

(۲) مەلەوى ئەم قەسىدەيەي بە بۆنەي ئەوۋە نوسىۋەكە جارتكىيان دۆستىكى ناردبوى
بە دوايا بچىن بۆلاي.

(۳) نەدۆ: نەدا. واتە: شادى چۈن گەردى خەم نەدا بە با، وە خەم شاد نەبىن بە جىنگە
ناخۆشەكەي جارانى شادى.

(۴) واتە: مەن كە دەردى دوورى تواناي لى سەندووم، ئازىز بە لوتقى خۆي بانگى كەردوم.

(۵) نەتاوۆ: نەتوتتەو. واتە: جاران مەجنون ئەبوايە چاۋەروانى لەيىل بوايە، ئىستەكە
لەيىل چاۋەروان بىن و مەجنون نەگاتە بەرەو، ئەيىن دىل بە گجار شاد بىن و گىيان لە خۆشى دا
بىتوتتەو.

بیئ ئەمری فەرمان ئازیز تا وه که ی
 های دەر ویش، نهی چی، مهی چی، دهف، مهی، نهی^(۱)
 بهل بال بهیداخ تاقهت نهو پا بو
 بوئی تهئسیر بهزم بهدرهقهی را بو^(۲)
 دهف ئاسا بهو سوژ نالهو سهداوه
 روو نهو یاران بوو، پشت نهو دماوه^(۳)
 دهس گپروو نه سهر سهدای نهی پهی پهی
 تا ره ئینتیهای نهو سهر سهدای نهی^(۴)
 چون پیالهی ساف دەر وون جه مهی که یل
 بنمانوو خاس خاس عهکس چیههه ی له یل^(۵)

- (۱) واته: تاکه ی بیئ فەرمانی ئازیز بکه مو نه چم بو لای، دەر ویش دهسم دامینت زووکه
 بده له دهفه کهت، کاکه ی شمشال ژهن تویش شمشال کهت بنی به ده مته وه، با ساقیش
 دهس بکا به مهی گپران.
- (۲) نهو پایو: راست بیته وه. بهدرهقه: ره وانه کردن. واته: به لکو بالی بهیداخی تاقه تم
 راست بیته وه و بوئی کار تیکردنی ئەم ئاهه نگه له گه لما بکه وپته ری.
- (۳) واته: به لکو به هوئی سوژی نالهو دهنگی دهفه وه هیزم بیته وه به بهراو وهک دهف روو
 بکه مه یاران و پشت بکه مه دوواوه.
- (۴) دهس گپروو: دهس بگرم. واته: وه له سهر ئاوازی نه په که چین چین هه ل په رم تالی
 نه بیته وه.
- (۵) بنمانوو: بنوئیم. واته: وه عهکسی رووی له یلم تیا دهر که وئی وهک له پیاله ی سافی پر
 له مه ی دا دهر نه که وئی.

[۹]

شورای عاشوران^(۱)

شورای عاشوران دیسان به زمش به ست
 «موحه پرهم» ناما «مه حرهم» شی نه ده ست^(۲)
 نه و خه ریک نه چۆل شار عده م دا
 من نه «که ره بلا» ی سارای ماته م دا^(۳)
 نه و «یه زید» مهرگ وه نه سیر به رده
 من زاده ی «زیاد» خه م یه قیر که رده^(۴)
 بازا رهن، واده ی مامه له ن، ساقی
 هه ی بگره فانی، وه ی بدهر باقی^(۵)

[۹]

(۱) مه له وی ئه م قه سیده شی له لاواندنه وه ی عه نهر خاتوونی خیزانیا وتوه که وا دیاره له مانگی موحه پرهم دا مردوه.
 (۲) عاشورا: رۆزی ده هه می مانگی موحه پرهم که یادی کوشتنی چه زره تی حوسه ی نه.
 موحه پرهم: یه که م مانگی سالی هیجری. واته: وا دیسان قه ره بالفی سه نگ کوتانی رۆزی عاشورا په یدا بووه وه مانگی موحه پرهم هات، وه من مه حره مه که ی خۆم له کیس چوو که خیزانمه.
 (۳) که ره بلا: شار تکه له ناوه پراستی عیراق دا چه زره تی حوسه ی نی تیا شه هید کراوه. واته: عه نهر خاتون له ده شتی چۆلی شاری فه وتاوی و نه بوونی دا داماره، منیش نه وه نده خه فه تبارم ئه لئی له سه حرایه کی خه فه تا که وتووم که نه وه نده ی که ره بلا، له رۆزی کوشتنی چه زره تی حوسه ی ن دا، خه م و خه فه تی تیا به.
 (۴) یه زید: کوری مه عاویه، نه وه ی له شگری کرده سه ر چه زره تی حوسه ی ن و کوشتیان. زاده ی زیاد: نه وه ی له زیاد که وتوه ته وه، مه به س «عبدالله» ی کوری زیاد که فه رمانداری له شکره که ی یه زید بوو. یه قیر: گیر خوار دوو. واته: نه و مهرگ به دیل بر دوو یه تی که وه ک یه زید وایه منیش خه م گیری پنی خوار دووم که وه ک «عبدالله» ی کوری زیاد.
 (۵) ساقی: مه به س لئی خوا به. واته: خوا به نه م جیهانه وه ک بازار وایه جیگای مامه له کردنه، شتی فه وتاومان لی وهر بگره که ژبانی ئه م دنیا به یه، وه له به رامه ریا شتی نه پراوه مان به ره ی که ژبانی هه می شه یی به هه شته.

رۆ، «حوسهین» ئاسا فهدا که رۆ بۆ
داخۆم سەر جه کو، لاشم جه کو بۆ^(۱)

[۱۰]

شهریک نالهی^(۲)

شهریک نالهی شهوان بیداریم
مهلهمه کهی ئیش زامان کاریم
مهحره مهحره که عبهی مهقسوودم
رههنومای تهریق یاگی سجوودم^(۳)
به مهرگت دایم خدیم زاری یهن
ره فیقم نالهی شهو بیداری یهن^(۴)
خهریکم نه گنج به حر موشکول دا
ههر دهردهن مه یۆ مشۆ وه دل دا^(۵)

(۱) واته: هه ی رۆ... سهیننی که رۆژ بووه وه ئاخۆم منیش وه که هه زه تهی حوسهین
سهرم بکه و ته کوئ و لاشم بکه و ته کوئ.
مهولهوی له م قه سیده به دا ئیشاره تهی بۆ کاره ساته که ی هه زه تهی حوسهین کرد که له رۆژی
ده ی موحه پرهمی سالی ۶۰ هه ی هه جریدا، «عبدالله» ی کوپری زیاد، فه مانده ی له شکری
به زید له ده شتی که به لا داگه مارۆی داو سه ری پری و سه ره که ی نارد بۆ شام بۆ به زید.

[۱۰]

(۳) واته: وه که چۆن ههرهمی که عبه به تاپیه تهی نه بی بۆ کهس ناگرته مه، ئامانجه کانی
منیش ههر تو پهی یان نه زانی شاره زایانی، وه تو ریگای جیگای سوجه بردنم په شان
ئه ده ی. مه به سی له سهردانه وانده بۆ خۆ شه وستی.

(۴) حدی: خور.

(۵) مشۆ: نه چی. واته: له گیزی ده لیای گیرو گرفتاریم خوار دووه، ههر تاوی دهر دیک
تازه دی و نه چی به دلما.

[۱۱]

شنه فتم دووربا^(۱)

شنه فتم دووربا له یل زوکامشن
 دیشوار بالای نه ونه مامشن^(۲)
 هه ناره که ی دل پر جه دانه ی ئیش
 پیشیای کووره ی نار عه شق ویش^(۳)
 به مه ودا ی موژگان سو رابخش که رو
 وه گهرمی نیشان ده ماخش ده رو^(۴)

[۱۲]

شنه فتم گیانم^(۵)

شنه فتم گیانم بالآ توول نه ی
 ئیرادهت که ردهن چهنی خه ستهت به ی^(۶)

[۱۱]

(۱) مه له وی ئەم چەند شیعرە ی بۆ دۆستیک ی نار دوو ه که هه لامه تی بووه، ده رمانی تیا
 پیشان ئە دا بۆ هه لامه ته که ی.
 (۲) دیشوار: گیرو گرفت. واته: بیستومه له یل، دوور بی ئی، هه لامه تیه تی وه بالای
 نه ونه مامی نار هه ته.
 (۳) پیشیا: پیشاو. مه عنای ئەم شیعره و شیعر ی دوایی پیکه وه دئ.
 (۴) موژگان: برۆ. سو رابخ: کون. ده رو: بدا. واته: دلای وه که هه نارم که پر ه له ده نک ی
 ئیش و نازار، له ناو ته نووری ناگری عه شقی خویا بیشینئ، وه به تیغی برژانگی خوی
 «کونی کلوجۆنه که ی هه لمژئ چاک ئە بیته وه. به کورتی هه نارئ بیشینئ و کونی بکاو بۆنی
 پیوه بکا».

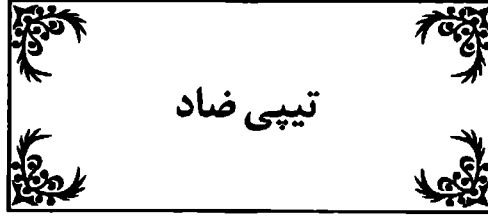
[۱۲]

(۵) مه له وی ئەم چەند شیعرە ی به بۆنه ی نه وه وه نوسیوه که دۆستیک ی نیازی بووه له گه لیا
 پروا بۆ سه فه رتک، نه میش نه وه ی زۆر پی خوش بووه.
 (۶) گیانم: گیانه که م. نه ی: قامیش. به ی: بییت. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی
 «خه ستهت» نوو سراوه «هاوړئ» مه عنای ئەم شیعره و شیعره کانی پاشه وه پیکه وه دئ.

مه‌گەر پای ته‌دبیر به‌دبه‌ختی ریش بو
 گیان هه‌وای سو‌جبه‌ت جه‌سته‌که‌م پیش بو
 وه‌رنه‌ شیتته‌ ویم، دل وه‌شی دلّه‌ن
 گیان جه‌ ته‌ن به‌رشی ئاماش موشکولّه‌ن^(۱)

(۱) شیتته: شیتۆکه، نه‌قام. به‌رشی: ده‌رچوو. واته: ئازیزه‌ بالآ وه‌ك قامیش به‌رزه‌ که‌م بیستوو مه‌ و‌ستوو ته‌ له‌ گه‌ل منی ده‌رده‌داری خۆتا بییت، به‌لام مه‌گەر قاچی ته‌گیر کردنی به‌دبه‌ختی شکابیی، تۆ که‌ گیانمت لایه‌ بته‌وئیی بیی به‌ هاو‌پێی له‌شم، ئه‌گینا قور به‌سه‌رم مه‌گەر به‌م جووره‌ هیوا‌بانه‌ هه‌ر دلّی خۆم خۆش که‌م، چونکه‌ گیان له‌ له‌ش ده‌رچوو زه‌حمه‌ته‌ جارێکی تر بگه‌رێته‌وه‌ بۆ لای.

تیپی ضاد

[۱]

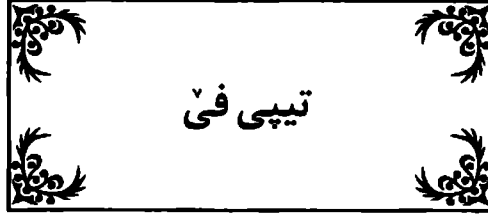
«ضیا» ی دَل (۲)

«ضیا» ی دَل نامت وه لای دَل ریشان
 یاوا ره‌نگین که‌رد به‌زم ده‌رویشان (۳)
 شنه‌فتم په‌ریت راس گیلّا چه‌پ گه‌رد
 به وه‌سلّ له‌یلا شادمانت که‌رد (۴)
 دَل وه نزیکه‌ی هه‌ر یه‌ند مه‌سرور بی
 جه سزای مه‌ینه‌ت رای دووری دوور بی (۵)
 په‌رئ توّ راحت، په‌رئ من زامت
 وه‌رده‌بیم هه‌ردوو تا روّی قیامت (۶)
 توّ نه توّی باخچه‌ی وه‌سلّ دَل‌به‌ردا
 من نه پیچ گئیچ ده‌ریای خه‌ته‌ردا (۷)

(۱) شیاوی وتنه که پیتی ضاد له کوردی دا نیه، به‌لام به بۆن ئه‌وه‌وه که ناتوانین وشه‌ی «ضیا» بگۆرینه سهر شیوه نووسینی کوردی، به‌م بۆنه‌وه، هه‌ر به «ض» هیناومانه. (بلا‌وکهره‌وه، ناشر).

[۱]

(۲) مه‌له‌وی ئه‌م فه‌سیده‌یه‌ی بۆ شیخ «ضیاء‌الدین» رحمه‌الله نووسیوه له وه‌رامی نامه‌یه‌کی ئه‌وا که مژده‌ی هاتنه‌وه‌ی دوستیکی تیا بووه.
 (۳) واته: ئه‌ی رووناکی دَلَم، نامه‌که‌ت که بۆ منی دَل بریندارت نووسیوو گه‌یشت، وه‌کۆری ئاهه‌نگی هه‌زارانی خو‌ش کرد.
 (۴) گیلّا: وه‌رگه‌را. واته: بیستم گه‌ردوونی چه‌پ گه‌رد بۆ توّ راست ده‌رچوو، وه‌ به وه‌سلّی یار دَلشادی کردی.
 (۵) واته: دَلَم به نزیکه‌ که‌وتنه‌وه‌ی له له‌یل یه‌گجار شادمان بوو، وه‌ دوور که‌وته‌وه‌ له چه‌شتنی سزا به بۆنه‌ی رنگای دووری توّوه.
 (۶) وه‌رده‌بیم: بخۆزین. واته: یاخوا تا روژی قیامت توّ هه‌ر ره‌حەت بی و من مه‌ینه‌ت بجیژم.
 (۷) واته: توّ له باخچه‌ی وه‌سلّی یارا رابوئیری و من له گئیژو ته‌نوره‌ی ده‌لیای خه‌ته‌ردا وه‌ختم به‌رمه‌ سه‌ر.

تیپی فی

[۱]

فهلک بن فرسەت

فهلک بی فرسەت.. فهلک بی فرسەت
 ئەی چەرخی چەپ گەرد، بی سەبر و فرسەت^(۱)
 غەددار بەدکار، بی وادە و بەینەت
 پەر جەورو سەتم بی میهر و مۆبەت^(۲)
 فهلک، وە بەختم چ نەردی شانای
 نامە ی حەیاتم وە هیچ نەوانای^(۳)
 مەزرەعی شادیم دای وە فەنادا
 پووشەکی جەستەم وە سۆزە ی بادا^(۴)
 نازیزم جە من بیگانه کەردی
 شەرت دۆسیمان جە بەین لایەردی^(۵)
 عەهد و مۆبەتت نە ویرش بەردەن
 نە مەرھەم زام، نە دەوای دەردەن^(۶)

[۱]

- (۱) بی فرسەت: ماوە نەدەر. لە هەندئ نوسخەدا لە جیاتی «بی سەبر و فرسەت» هەر «فهلک بی فرسەت» دووبارە کراوەتەو.
- (۲) وادە: وەعدە، بەلێن. بەینەت: بەین، میانە. میهر: خۆشەوستانی.
- (۳) نەوانای: نەت خۆیندەو. واتە: ئای فهلک چ نەردیکت هەلدا بۆ بەختی من، لاپەرە ی میژووی ژیا نمت بە هیچ نەخۆیندەو و گوێت نەدایە.
- (۴) واتە: کێلگە ی شادی و خۆشەوستانی فەوتاند، لەشی وەك پووش باریک بوومت دا بە دەم باو.
- (۵) واتە: نازیزمت لێ کردم بە بیگانه و مەرچی دۆستایەتیت لە نێوانمانا نەهێشت.
- (۶) واتە: بەلێن و خۆشەوستانی لە یادی دۆست بردوووەتەو، ئیستا نە مەلەم ئەیتتە سەر زامە کەم وە نە دەرمانی دەردم ئەکا.

فیراقش فەر قم تا وه پهنجهی پام
 رهنگو ریشه و پۆس جیا کهر د تهمام^(۱)
 لافاو نهرین نه چه م هۆر ریژا
 وه لگه که ی سهر ته ل حه یاتم ریژا^(۲)
 ههر ئازام په ی ویش شین و زاریشه ن
 لاله و ناله ی سهخت زام کاریشه ن^(۳)
 تو بی وه فاییت جه حه د به رشیه ن
 باکت جه فهریاد مه زلوومان نیه ن
 یه ند ئازام دای بی ئه پروام کهردی
 وه سه ن جه فاو جه وری بی مه یلی و سهردی^(۴)
 شوهره ی مه جنوونیم لوان وه عالم
 کافر مه گره وو په ی شوومی تالم^(۵)
 ره حمی کهر ئازیز جه هیجر حالت
 مانوو په ی ته واف ئاسانه ی مالت^(۶)

- (۱) فەرق: تەوقە سەر. واتە: دووری ئەو یارە رەگ و ریشە و پێستی لە شمی لە تەوقی سەرمەوێ تا پەنجە ی پیم هەموو لە یەك کردووێ تەوێ.
- (۲) هۆر ژا: هەلسا. تەل: لق. ریژا: وەری. واتە: لافاوی فرمیسک لە چاومەوێ هەلسا و گەلای سەر تەلی ژبانمی وەراند.
- (۳) واتە: ئیستا هەر ئەندامێکی لە شم بۆ خۆی شین ئەکا و لە تاو ئیشتی زامی سهخت ناله و هاواریه تی.
- (۴) واتە: ئەو ئەندەت ئازار دام گیانت لا نه هیشتم، ئیتر با بهس بێ سزادان و بی وه فاییت کردن.
- (۵) شوهره: «شهرت»، ناوبانگ. لوان: روشتووێ. مه گره وو: ئەگری.
- (۶) واتە: ئازیز ره حمی کم بێ بکه با له تاو دووری تو نه مرم، به لکو بمینمه وه بو زیارهت کردنی بهردهرگای ماله کهت.

[۲]

فہسل نہو پایز (۱)

فہسل نہو پایز تازہ کوردن مهیل
 شہمال ہرزان کورد رشتہی نہو سوہیل (۲)
 گنج سہر کاوان جہ سہردی بین کہیل
 بو مدان چون بوئی بیی وہ فایبی لہیل (۳)
 نازیز تاقہت شی ناکر نہ فہسہن
 رھحمی کور نامان نیستیغنا وھسہن (۴)
 بہر کہ نار کزہی دھروون پھر داخان
 پھی تو تھسدیعہن سہردی لہیلخان (۵)
 جہ قہ تازہی خیل دیدہ سیاوان
 باقی ھوارگھی گھرمیان ناوان (۶)

[۲]

(۱) مهلهوی نهم قه سیده بهی بو دوستیکی نووسیه که پایز داهاتووه و نهو ههر له کورستان ماوه ته وه.

(۲) رشتہ: رھنگ کراو. واتہ: پایزی نوئی مهیلی تازہ کردووه ته وه و هاتووه ته وه، شہمالیش گہلای نھستیرہی سیوہیل زہر د کردوی وھراندووه و هہرزانی کردووه له بن داره کانا. له هہندی نوسخہ دا له جیاتی «شہمال» نووسراوه «رزان» به معنای داوہ رین.

(۳) مدان: نھدہن. واتہ: چال و شیوی شاخہ کان پھر بوون له سہرما، وه وهک بیی وہ فایبی لہیل چون بوئی دئی، نھوانیش بوئی سہرمایان لی دئی.

(۴) شی: چوو. واتہ: نازیز دوا هہناسه مهو تاقم نہ ماوہ، کہم بیی پھروا به له گہلم رھحمیکم بیی بکہ.

(۵) بہر کہ نار: بیخہرہ لاوہ. واتہ: چش گوئی مہدہ به کزہی دھروونی دؤستہ داخ له دلہ کان، نھ گہر له بہر خاتری نھوان ناگہر پیتھوہ، هیچ نہ بیی له بہر نھوہ بگہر پتروہ کہ کورستان سارده و نارہ حہتہ بوٹ.

(۶) ناوان: ناوہ دانہ. معنای نهم شیعرہ شیعری پاشوہوی پیکوہ دئی.

گهرمه سیړ دل مه عدوومی نه بو
 وارگه ش خالی یه ن قبیلهم دوور جه تو^(۱)
 کوچنی کهر وه خهیر مه نزل وه مه نزل
 تاقه دیم وارگهی گهر میان دل^(۲)
 نه یاوایی، های ساقی زور ئاورد
 تهاوت نه بهین وه سف ئازیز کهرد^(۳)
 نمه دونه چه تار دلهی تنگ
 بی وه فایی دوس سه فاو وه فارنگ^(۴)
 چون ته مام نه تم غه فله تنان گوم
 سامهی، نهك وه جام، های وه خوم وه خوم^(۵)
 تاییه کسر مایهی خامیم بسانو
 چون جه مال جه لال جه لام بنمانو^(۶)

(۱) وارگه: هه وارگه. واته: هه وارگه کانی گهر میان هه موو ئاوه دان بوونه ته وه بهریزی یارانن چاوپره ش، ههر گهر میانن دلی من چوئل چونکه توی تیا نیت.
 (۲) واته: که واته ئازیز به خیر کوچ بکهو مه نزل به مه نزل بکهو ره ئ تا نه گه یته دلّم که هه واری گهرمه سیړی خوته.

(۳) نه یاوایی: تی نه گه یشتن. مهوله وی لیره وه روهی قسه وهر نه چه ریختنی و نه لئ: کاکهی مهی گپر تی نه گه یشتن زوری بو هاوردوم بویه جیاوازیم خسته نیوانی سروشته کانی یار که باسی بی وه فایی نوم کرد، نه گینا دلدار فارق نه کا له نیوانی هیچ سروشتیکی یاراو هه مووی بی خووش بی.

(۴) نمه دۆ: دیاری نادا. تار: تارک. واته: له بهر نه وه یه که تی نه گه یشتن زوری بو هیناوم، وا وه فاو بی وه فایی یار له چاوی تاریکی دلهی خه فه تبارما وهك یهك نانوتن.

(۵) خوم: کوویه. مه عنای هم شیعره و شیعره دوایی پیکه وه دی.

(۶) خامی: تی نه گه یشترو. بسانو: لی بسینن. جه مال: سروشتی میهره بانن. جه لال: سروشتی بی وه فایی. واته: کاکهی مهی گپر له بهر نه وه که به ته وای له ده لپای نه زانین دا

[۳]

فهلهك مشناسوت

فهلهك مشناسوت کارت چهپ گهردهن
 دهست درازهن پهی زامان کهردهن^(۱)
 چیش مېو ئهی زام نه دل نهدهری
 مهحرووم ولات قیبله م نه کهری؟^(۲)
 پهی تو دیدهنی شه م دیداره کهش
 پهی تو گوش دای راز شه کهر واره کهش^(۳)
 بهلام با وهس بو ئهی تالهی شوومه
 بازهم دل وهشم وهی بهرو بوومه^(۴)
 پهی فینکی دل هه راسانه کهش
 کافی یه ت هواف رای ئاسانه کهش^(۵)

❦

خنکاوم، دهر که به مهی دهر خوار ددانم، به لام به کووپه نهك به پیک، به لکو به یه گجاری
 هویه کانی تی گه یشتنم لی بستین، وه سروشتی بی وه فایی له یلم وهك وه فاهو میهره بانی له لا
 بنوئین.

[۳]

(۱) مشناسوت: ئهت ناسم. درازهن: درێژه.
 (۲) نهدهری: نهدهی. واته: چی ئه بی ئه م زامه نه کهی له دلّم، وه بی بهشم نه کهی له
 ولانی یار؟
 (۳) شه م: شه مع، مؤم. گوش دا: گوئچکه شل کردن. مه عنای ئه م شیعره و شیعرای
 پاشه وهی پیکه وه دی.
 (۴) بازهم: لیم گهری. واته: چش با چاو بی که وتنی شه معی رووی یارو، گوئ شل کردن
 بو قسهی وهك شه کر شیرینی، بو تو بی، به لام با ئه م چاره رهشی یه ی منیش بهس بی، ییلّه
 لیره بمینمه وه، چونکه دلّم خو شه به م ولاته.
 (۵) واته: زیارت کردن ریگای بهرمالیان بهسه بو فینک بوونه وهی دلّم که به هوی
 ئه وه وه ماندوو بووه.

ئازىز، كام ھوون بى دىدەم پى نەپەشت؟
يا كام زوخاوبى دەروونم نەچەشت؟^(۱)
يا دل كام مەينەت زامت نەكىشا؟
وہ كام قىمەى دەرد جەرگم نەئىشا؟^(۲)
وہسەن كۆن تاقەت، بېريان سەبوورى
مەتاوون كەروون گىفتوگۆى دوورى^(۳)
ئاخر ئازىزم تەوانام چۆنەن
تەوہن نەنان، دل گۆشت و ھوونەن^(۴)
ئاير دان بەو تەور مۆبەت سەراى دل
مەيلەكەت مەندەن بى مەسكەن خىجلى^(۵)

[۴]

فەريادم وە تۆن

فەريادم وە تۆن.. فەريادم وە تۆن
ھانا ھەى ئازىز فەريادم وە تۆن^(۶)

(۱) واتە: گيانەكەم كام خويىن بوو چاوم پى نەپەشت و بە چاوما نەھاتە خوار، وە كام زوخاوبى
دەروونم نەى چەشت؟
(۲) واتە: يان دل مەينەتى كام زامى دەستى تۆى نەكىشا، كام دەرد بوو جەرگم نەبوو بە
قىمە لە ژىرياو پى يەوہ ئىشى نەکرد؟
(۳) كۆن: كوا. بېريان: پراوہ. مەتاوون: ناتوانم.
(۴) تەوہن: بەرد. واتە: ئاخىر ئازىز چۆن بتوانم قسە بكەم، خۆ من بەرد نىم، دل گۆشت و
خويىنە، گۆشت و خويىنىش ھەر ئەوہندەى لە توانادا ھەيە.
(۵) خىجلى: دامار. واتە: بە جورىك ئاگرت ناوہ بە دل مەوہ كە جىگەى خۆشە وىستى تۆيە،
كول و كۆت دامراندووہ تەوہ، خۆشە وىتت لە بەر پى جىگەى داماروہ.

[۴]

(۶) فەرياد: ھاوار.

دهردم گرانهن، نه لوه دام بی شون
 شیفام نیتیزار مهیل بالای تون^(۱)
 ره حمی کهر وه دل خهستی زاره کت
 بدیه وه روخسار بی قه راره کت^(۲)
 زهردم، زایفم، بی خوردو خوابم
 سه رگه ردان ویل بی سه برو تابم^(۳)
 خورا کم خهفت، ژینم مهینه تن
 وه مهرگت حیات وه لام زه حمه تن
 مهر تو وه ره حمهت بی پایان ویت
 وه لوتف کهرم نومایان ویت^(۴)
 جامی جهو بادهی وه سل دیدارت
 جهو قه هقه هه می شیشهی روخسارت^(۵)
 به وینهی جاران سا پیم دهره وه
 عیسهوی ناسا نیحیام کهره وه^(۶)

- (۱) نه لوه دا: «الوداع»، مالاوایی. مهیل: لاکردنه وه. واته: دهردم گرانه و مالاوایی کردنمی بۆ به جی هیشتنی دنیا له نه ندازه دهر چوره، وه چاک بوونه وهم چاوه روانی لاکردن هوه به که له بالای تزه. مه به سی نه وه به که نه گهر لایه ک بکه یته وه به لاما چاک نه به وه نامرم.
- (۲) واته: ره حمی بکه به دۆسته نه خۆشه کت که هه همیشه خهفته تباره بۆت، وه پروانه به رووی خۆشه وسته که تا که نارامی لی پراوه بۆت.
- (۳) بی خورد: نه وهی هیچی بی نه خوری. خواب: نووستن. تاب: توانا.
- (۴) نومایان: ناشکرا. مه عنای نه م شیعه به دوو شیعی باشه وهی به سراوه.
- (۵) قه هقه هه: قاقای پیکه نین. مه به سی له قرمه ی دهمی کوپه و شهرا به له کاتی شهراب لی داگردنیا.
- (۶) عیسهوی ناسا: به شیوه که ی حه زره تی عیسا. واته: مه گهر تو به ره حمه تی نه پراوه ی

[۵]

فەلەك (۱)

فەلەك، كام تىر بى نەدات نە دەروون
 جە كام زامانت شكايەت كەروون (۲)
 چون بىى ھەدەن زام دەس تۆ كەردە
 روو كەروون ئەو لاي دۆس ويەردە (۳)
 ئازىز، تۆ ھەرچەند بىى مەيلى كەردى
 ۋە بىى من تە شريف ئەو حوزور بەردى (۴)
 من تە نيايى تۆ مدۆ ئازارم
 جە نامايى وىم خەجالەت بارم (۵)

خۆت ۋە بە لوتقى ئاشكرات ۋەك جارى جاران جامىكەم بدەيتىن لە شەرابى ۋە سلى بالأت ۋە
 لە قىرمەى شووشەى شەرابى رووت، ۋە ۋەك ھەزرەتى عيسا چون مردووى زيندوو
 ئە كىردە، تۆيش من زيندوو بىكەتە ۋە. لە شىمرى يە كەم ۋە سىيەمى ئەم سى شىمرەدا
 ناكۆكى بەك ھەيە لە تىۋانى «مەرتۆ» ۋە «پىم دەرە ۋە» ۋە «ئىحيام كەرە ۋە» دا، رەنگە ھەلەى
 ئەوانە بىى كە نوسخە كۆنە كانيان نووسىۋەتە ۋە. راست كىردنە ۋەى ئەم ناكۆكى يە بە ۋە ئەبىى
 شىمرى ئاخىرى بەم جۆرە بوايە:

بە وىنەى جاران پىم بدەرىۋە عىسەۋى ئاسا ئىحيام كەرە پوۋە

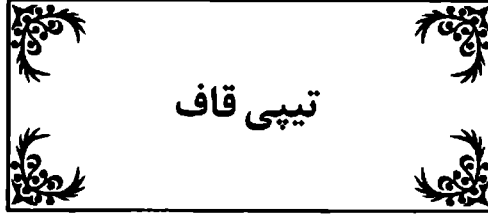
[۵]

- (۱) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى لە سەر قەبرى دۆستىكى ۋە تۈۋە كە نەمان تۈانى بىزانىن
 كىيە، ۋە مېژوۋى مردنى تيا باس كىردۈۋە بە پىى ھەرفى ئەبجەد.
- (۲) نەدات: نەتدا. شكايەت: شكات.
- (۳) ويەردە: بەسەرچوو. واتە: لە بەر ئەۋە كە زامى تۆ كىردۈۋە ئەۋەندە زۆرە لە ژمارە
 نايەت، ۋاباشە روو بىكەم بە لاي دۆستىكى كۆچ كىردۈۋە ۋە.
- (۴) مەعنای ئەم شىمرە لە گەل شىمرى دوايى دا دى.
- (۵) نامايى: نەھاتن. واتە: ئازىز ھەرچەند تۆ بىى مەيلىت كىردۈ بىى من تە شريفت بىرد بۆ

ئای بئی وه فا ویم من راحت وهش رهنگ
 تو دل تهنگ، بئی رهنگ، نهسای سهردهسنگ^(۱)
 ئهی جهستهی خهستهم رهویهش نهفاما
 دل وه زیسارهت مهزارت ئاما^(۲)
 دهروون وه سۆزش ئایر نماوه
 زوان پهی تهئریخ پر جه دوعاوه^(۳)
 به ئامین جه شهر دۆزهخ ئازاد بی
 وه سهیر رحمت ئهبهدی شاد بی^(۴)

حوزووری خوا، من له بهر ئه و بئی مهیلی بهی تو عاجز نیم، له وه دل گرانم که تو ته نیایت،
 وه شهرمه زارم چونکه له گهلت نه هاتم.
 (۱) واته: ئای بئی وه فا خۆم، ئیستا من رهحهتم و رهنگم خوشه، تۆیش دل گرانی و له ژیر
 سیبهیری بهردی قهیرا رهنگ له رووت پراوه.
 (۲) مهزار: زیارهتگا، قهیر. واته: ئهه جهسته برینداری من رهوشتی نهفامی تا له گهلتا
 بئی بۆ ئه و دنیا، وا دلّم هاته سهر قهیره کهت بۆ زیارهت.
 (۳) واته: دهروونم به سۆزیککی ئاگرینه وه و زمانم به دهم دوعا کردنه وه بۆت، ئهه
 شیعهی دواوه یان وت که ژماره ی حهرفه کانی نیوهی یه که می، سالی مردنت نه گرته وه.
 (۴) واته: خوا بۆ قه بوول کردنی دوعای ئیمه له شهر ی دۆزهخ ئازادت بکا، وه دلّت
 خۆش بکا به ته ماشا کردنی رهحهتی نه پراوهی خۆی. نیوهی یه که می ئهه شیعه به پیتی
 حهرفی ئه بجه د، وه له سهر شیوهی نووسینی کۆنی کوردی «به آمین جه شر دوزخ آزاد
 بی» ئه کاته ۱۲۵۸ که ئه بئی سالی مردنی ئه و دۆستهی مهولهوی بووی.

تیپی قاف

[۱]

قییلم تۆم نه دل...^(۱)

قییلم تۆم نه دل.. قییلم تۆم نه دل
 تا روئی قیامت هر تۆم ها نه دل^(۲)
 فیدای شیوهت بام جهمین په‌ره‌ی گۆل
 دل جه تاسه‌ی تو دایم مدو چل
 ماتم وینه‌ی سه‌نگ، زهردم چون خه‌زان
 دایم پیچ مدهو چون ماران گه‌زان
 گه‌سته‌ی مار خاسه‌ن ساتی دوو ساته‌ن
 ئه‌ر نه‌مرۆ زینده‌ی رووی سه‌ر بساته‌ن^(۳)
 ئه‌ما من دهردم چون دهرده‌داران
 دایم هر وه سۆن چون گه‌سته‌ی ماران^(۴)
 جه هیجران تو هر سات مه‌رگه‌ن
 قه‌تره قه‌تره‌ی زووخ نه رووی جه‌رگه‌ن^(۵)

[۱]

- (۱) ئه‌م قه‌سیده‌یه‌م ته‌نھا له نوسخه‌که‌ی «شیخ جافری سید سادق» دیوه، شیوه‌ی له‌وه ناچی که‌ هی مه‌وله‌وی بی، به‌لام هر نوسیمه‌وه چونکه‌ به‌ هی ئه‌و درابوه قه‌له‌م، وه ئه‌گه‌ر راست بی هی ئه‌و بی، ئه‌بی له سه‌ره‌تای شیعر وتنیا وتیتی.
- (۲) تۆم نه دل: تو له ناو دلما‌ی.
- (۳) واته: ماران گه‌سته‌هالی زور باشته‌ره له من، جه‌ند ساعه‌تیک ئازار ئه‌چیژی، پاشان یا ئه‌مری یا چاک ئه‌بیته‌وه‌وه‌ک جارانی لی دیته‌وه.
- (۴) واته: به‌لام من هه‌میشه‌ وه‌ک ماران گه‌سته‌هوام سویم پیا دیته‌وه.
- (۵) زووخ: کیم.

کاشکی ھەر رۆ یەك سیا ماری
 ھەردوو پام مەگەست چەند جار نەك جاری^(۱)
 سەر منیام وە سای گڵکۆی تازەوہ
 چەنی حەسەرەتان بی ئەندازەوہ^(۲)
 نەك بەی تەور دیدەم مەردەہی زیندە رەنگ
 ھەر ساتی سەد جار سەر مدۆم وە سەنگ^(۳)
 پەشیوو مەلوول ئیمان ھەردەنان
 روئی تا سەد جار پەہی تۆ مەردەنان^(۴)
 فیدای وەفات بام یا وەفات نیەن
 یا خود بەدکاران مانیعت بیەن
 قیبلەم تۆ خوداو گشت پەیغەمەران
 ئەگەر مەیلت ھەن وینەہی دلبەران
 بکیانە پەریم گاہی پەیامی
 بنویسە وە لام دۆعاو سەلامی^(۵)

(۱) کاشکی: خۆزگە. رۆ: رۆژ. مەگەست: بگەستایە.

(۲) سەر منیام: سەرم ئەنا. گڵکۆ: کۆمەلە گلی سەر قەبر. واتە: بەداخەوہ لە سیبەری
 کۆمەلە گلی قەبری تازە ھەلکەنراوا دانرمایە.

(۳) واتە: نەك وەك ئیستا کە بەسەر زیندوووم لە راستیدا وەك مردوو وام، وە داخو
 خەفەت ھەر سەعاتی سەد جار سەرم ئەدا بە بەردا.

(۴) ئیمان ھەردەنان: ئیمانم لا نەماوہ داویەتە ھەرد، مەبەسی ئەوہیە لە بەر ناپرەحەتی
 ناگای لە ھیچ نەماوہ. روئی: رۆژی. مەردەنان: مردووم.

(۵) لەو نوسخەدا کە ئەم قەسیدەمان لێ وەرگرت، لە پاش ئەم شیعرەوہ دوو شیعرەتر
 ھەبوو کە لە مەعنادا جیاوازی یەکی وایان نەبوو لەم شیعرەو شیعرە پێشەوہی. لەبەر ئەوہ
 لەوئدا ھەلمان گرت و لێرەدا پیشانی ئەدەین، وە لامان وایە دانەر وستییتی یا ئەو دوو

با وهس بنیشوو مات و په شیو حال
 با وهس بکیشوو هه ناسان کال
 پهی چیش بی مه یلیت که ردهن وه پیشه
 گاهئ تویج پهی من ناهئ بکیشه
 باقی «والسلام»، قیبله ی میحرابم
 بلئسهش به رزنه جهرگ که بابم

[۲]

قوربان! قوربانن^(۱)

قوربان! قوربانن، جه ژنه ن، شادی یه ن
 دهس نه گهرده نه ن، رۆی نازادی یه ن^(۲)
 هه ی دهس بۆس دهس بۆس وهش نیگارانه ن
 خه یر پا بۆس پا بۆس خاتر دارانه ن^(۳)
 کۆن کوشتی و باردی ی گولّ جه مینانه ن
 هه ی سه ر، هه ی ئه پرواح دلّ خه مینانه ن^(۴)

شیمه که هه لگرت و ئه مانیان له جی دانئ، یا به پیچه وانه وه. ئه مهش دوو شیمه که:
 سا ئه ر زه ره ی مه یل دلّداری پیتنه ن دیدهم چه مه پای ده لیلی رتته ن
 یا ده لاله تی، یا وه په یامئ بکیانه په رتم دوعاو سه لامئ

[۲]

(۱) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی به بۆنه ی جه ژنی قوربانن وه وتوه.
 (۲) قوربانن: چه ژنی قوربانن.
 (۳) دهس بۆس: دهس ماچ کردن.
 (۴) کوشتی: چه یوانئ بۆ سه ر برین ئاماده کرابئ. باردئ: به پیتن. واته: واده ی ئه وه ته که یاره جوانه کان به رسن کوا چه یوانئ قوربانئ؟ به پیتن با سه ری به پین، دلّدارانی خه فه تباریش بلّین فه رموون ئه وه سه رو گیانمان له بهر ده ستانایه.

ھەرکەس گیان وە کەف پەي نیگارپۆھن
 ھەریەك قوربانی وەفا دارپۆھن^(۱)
 سیوای سەودایی ھەراسانە کەت
 مەحرۆم جە کەفتەي پای ئاسانە کەت^(۲)
 نە پەي چەم سورمەي گەرد پالاتەن
 نە پەي گیان قوربان بەژن پالاتەن^(۳)
 مەرد پەي «ئۆسا دەي» بئ درینگە کەت
 «بسم الله» تە کبیر دەس بە تیغە کەت^(۴)
 پەي قوربان کەردەي نالە نەي رەنگ بەي
 چیش مبو ئەر بەي؟ وەي پەي من ئەر نەي^(۵)
 سا تۆیج من وەرە، وە قوربانی کە
 من وە قوربانی رای رەببانی کە^(۶)

(۱) مەعنای ئەم شیعەرە لە گەڵ شیعری دوایی دا دئی.

(۲) سیوا: بیجگە. کەفتە: کەوتن. واتە: ھەر کەس بگری گیانی خۆی ناوہ تە سەر دەستی بۆ جوانیک، وە خۆی کردوو بە قوربانی بۆ یارێک، منی نەخۆشی گرفتارت نەبئ کە بئ بەش بووم لە کەوتن لە بەر قاپی بە کەتا.

(۳) واتە: نە چاوم، تۆزی کەوشە کانتی دەس ئە کەوئ ییکا بە کلەي خۆی، وە نە بۆ گیانم ئەلوئ کە ببئ بە قوربانی بەژن و پالات. مەولەوي لیڕە دا ئیشارەت بۆ ئەوہ ئە کا ئوسوولەن حەیوانی قوربانی پیش سەرپرینی چاوی ئەرپۆن.

(۴) ئۆسا دەي: وەستا دەي دەس پئ بکە. واتە: مردم بۆ ئەوہ بفرەمووی بە قەساب خۆی ئامادە کاو کێردە کەي بگری بە دەستی یەوہ دەس کا بە «بسم الله» و «الله اکبر» کردن بۆ سەرپرینم. ئوسوول وایە لە کاتی سەر پرینی حەیوانی قوربانی دا قەسابە کە ئەلئ «بسم الله و الله اکبر».

(۵) مبو: ئەبئ. واتە: چی ئەبئ ئە گەر منی نالە وە ک قامیشی، رەنگ وە ک بەي زەرد، بکەي بە قوربانی؟ ھاوار بۆ من ئە گەر نە یەیت.

(۶) وەرە: بەرخ. رەبیانی: خوایی. واتە: ساتۆش منی بەرخ بکە بە قوربانی رێگای خوا پەرستی.

ئەوسا تۆيچ پەي ویت خەیریت کەردەبو
 مەنیچ کەمتەر زووخ دەردم وەردەبو^(۱)
 مەعدووومی بەدبەخت ناتەمامەنی
 راسەن بی دەولەت خەیاڵ خامەنی^(۲)
 قوربانی مشیۆ جە عەیب بەری بو
 فیداییی پەسەند رای دل بەری بو^(۳)
 تۆ پا شکستەیی بەرد ھەردەیی دەرد
 چەم کۆر مەینەت، تەن زایف، رەنگ زەرد^(۴)
 خەیاڵیت کەردەن جە رووی نادانی
 چ لایق وە تۆن روتبەیی قوربانی^(۵)

- (۱) واتە: ئەگەر ئەو بەکەیت خیرتک ئەکەیی بۆ خۆت و کارتک ئەکەیی منیش کەمتر زووخ و کیمی دەرد بچیتۆم.
- (۲) لیرەو مەولەوی دەس ئەکا بە وەرەم دانەوہی خۆی و ئەلی: ھەیی بەدبەخت تۆ زۆر ناتەواوو بی کارەیی، وە خەیاڵت خاوە.
- (۳) مشیۆ: ئەبی. واتە: قوربانی ئەبی عەیبی پیۆ نەبی و لە ریی دلداریی دا پیش مەرگە بەکی پەسەند کراو بی.
- (۴) تۆ بە بەردی شاخ و ھەردی دەرد قاچە کانت شکاون، وە چاوت لەبەر مەینەت کوپتر بوو و لەرو لاوازی و رەنگت زەردە، ئیتر چۆن بۆ قوربانی دەس ئەدەیت؟
- (۵) واتە: لە رووی بی عەقڵی یەو ئەم خەیاڵت کردوو، کەیی تۆ لایقی ئەوہی پایەیی قوربانیت بدریتۆ.

[۳]

قىبىلەم كەردەنى^(۱)

قىبىلەم كەردەنى.. قىبىلەم كەردەنى
 جە نامەت بەى تەور ئىزھار كەردەنى^(۲)
 نـويسىابى لىش تۆ دۆل سەردەنى
 دۆل ھەرىيە كىيۈن تۆ وىت بەردەنى^(۳)
 دوو حالەن جە لات زەنجىرت كەردەن
 ئەرگەرمى گەرمەن، ۋەر سەردى سەردەن^(۴)
 ئىتەر تۆ جە كەس مەپەرسە خەبەر
 بىنايىم، نەزەر ۋە حال وىت كەر^(۵)
 راستش ھەر ئىدەن ئىزھارم كەردەن
 قەسەم بەۋكەسە نەزاۋ نەمەرگەن^(۶)
 شەرتم شەرتىۋەن مەجنون شەرت كەردەن
 لەيل من تۆنى تا ۋەرۆى مەردەن^(۷)

[۳]

(۱) مەۋلەۋى ئەم پارچە شىعەرى لە ۋەلامى دۆستىكىيا نوسىۋە كە نامەى بۆ نوسىۋو، ۋە گلەبى لى كىردبوو تىايدا كە دۆلى ساردە.
 (۲) كەردەنى: كىردوۋتە. ئىزھار كەردەنى: دەرت بىرپو.
 (۳) نوسىيابى: نوسىرابو. لىش: لىتى. بەردەنى: بىردوۋتە.
 (۴) ۋەر: ۋە ئەگەر. واتە: دۆل دوو حالى ھەبە ۋە ھەردوۋ حالە كەى بەسراۋە بە خۆتەۋە، ئەگەر تۆ بە سۆزى بۆ من، ئەۋا ئەمىش گەرمە، ۋە ئەگەر بى مەبلى، دىارە ئەمىش ساردە.
 (۵) واتە: كە ئەۋەت زانى ئىتەر لە كەس مەپەرسە، سەبرى دۆلى خۆت بىكە حالى من ئەزانى ۋە تى ئەگەى بە ۋە قام يا ۋە قام نىە.
 (۶) نەزا: كەسەك لە كەسەك پەيدا نەبوۋى. نەمەرگ: ئەۋەى ھەرگىز نەمرى، مەبەس خۋابە.
 (۷) واتە: شەرتم ھەر يەك شەرتە، لە ۋەرۆبە كە مەجنون لە گەل لەبلى كىرد، تۆش لەبلى منى تا ئەۋرۆزەى ئەمرىن.

تۆ خواجه مهنی، من که متەر غولام
په ی تۆ غولامم، باقی «والسلام»^(۱)

[۴]

قوربان، نهر چهندي

قوربان، نهر چهندي نامام وه لاتان
چهم روشن نهوی وه گهرد پاتان^(۲)
هه ی رۆ نه و اچان نهو غهم پهروه ده
نه لبته مه یلمان نه دل بهر کهرده^(۳)
خهیر وه لّلا تا گیان نه تۆی قهفەس بۆ
که مکه م نامۆشۆی نامای نهفەس بۆ^(۴)
حه یاتم وه مهیل بالای یارانن
مه یلم ههر نهو مهیل ههرده جارانهن^(۵)

(۱) خواجه: خاوهنی بهنده. غولام. بهنده.

[۴]

(۲) نامام: نه هاتم. مه عنای نه م شيعره له گه ل شيعری دوايي دا دئ.
(۳) نه و اچان: نه لّين. واته: قوربان له بهر نه وه که ماوه یه که نه هاتوم بۆ لاتان و تۆزی
رنگاتان چاومی روشن نه کرد و وه ته وه، نه فەر موون نه لبته ته نه وه پهروه ده ی دهستی خه مه
مه یلی ئیمه ی له دل ده رکرد وه.
(۴) قهفەس: مه بهس له شه یا قهفەزه ی سنگ. مه عنای نه م شيعره ش له گه ل شيعری
دوايي دا دئ.
(۵) ههرده جارن: جارانی پیشوو. واته: نه وه لّلا هه رگیز وا تی نه گه ی که مه یلم که م
پروه ته وه، تا گیانم له قهفەزه ی له شما مابئ و که م که م ماوه ی هه ناسه دانم ببئ، ههر به
خۆشه وستی بالای یاران نه ژیم و خۆشه و بستیم ههر خۆشه و بستیه که ی جارانه.

[۵]

قوولەى بايه قوش (۱)

قوولەى بايه قوش سوب وه هـرده وه
زام كوۆنـه و نوۆم تازه كـه رده وه (۲)

[۶]

قسەيىن ئەكەم (۳)

قسەيى ئەكەم بە رى و جى وى
كە لە يلى نەو، با بە ييجى وى (۴)

[۵]

(۱) وا مەشهورە بايه قوش لە هەر لايەك بخوئىنى نيشانەى وئران بوونى ئەو شوئىنەيه.
مەولەوئىش جار ئىكيان گوئى لە خوئىندنى بايه قوشىك بووه بە شاخىكە وه، بەو بونە وه ئەم
شيعرەى وتووه.

(۲) مەبەسى ئەو يە بە هۆى خوئىندنى بايه قوشە وه رۆژانى رابردوى كەوتە وه ياد كە لە
ئەنجامى خوئىندنى بايه قوشە وه رى و شوئىنى ياران هەمووى تىك چوو، وه بوو بە
هەوارگەى كۆن.

[۶]

(۳) ئەحمەد پرىسى دوو خوشكى بووه: «لە يلى» و «بە هيجه»، مەولەوئىش حەزى لە لە يلى
كردوو بە يهئىنى، بە لام ئەو شووى كردوو بە يە كيكي تر، ئەنجا مەولەوى ئەيه وئى
بە هيجهى خوشكى يئىنى، وه بۆ خوازىئى ئەم شيعرە ئەنووسى بۆ كاكەى.

(۴) واتە: كە لە يلى دەس نەكەوت ئەم خوشكە كەتم بەرئى. ئەحمەد پرىسىش لە وه راما
بۆى ئەنووسىتە وه:

قسەيى ئەكەى بى رى و جى بى تۆ كە مەجنوونى چۆن بە ييجى بى؟
واتە: مەجنون ئەبى لە لە يلى بەولاه كەسى نوئى ئىتر تۆ چۆن داواى بە هيجه ئەكەى؟

تیپی کاف

[۱]

کۆن ئەو دل (۱)

کۆن ئەو دل دیدەش بەراییی بدۆ
 وه گەر میاندا بدیۆ وه بیی تۆ (۲)
 کۆن ئەو چه م بیی تۆ بهو رهنگ دلشاد بۆ
 سهیر مه نزلگه ی ئیلاخس یاد بۆ (۳)
 داخ په ی تۆچ ته ور بیی ره حمی کریان
 ئیلات په ی ئیلاخ باز ئیزنش دریان (۴)
 هه وای وه رکاوان چه نی تۆ وهش بی
 سه دای شه تاوان چه نی تۆ وهش بی (۵)
 تایی چین چنوو پای تاف به فراو
 هه ر وه تۆ مه کهفت نه ده وره ی کلاو (۶)
 هه ر گول په ی ده ماخ بۆ عه نبه رین بی
 ده ستش هه ر وه ده س تۆوه شیرین بی (۷)

[۱]

(۱) مهولهوی ئەم قه سیده شی له لاوندنه وهی «عبدالرحمان» ی کورپی مهحمودی یاروه یسا وتوه.

(۲) بدۆ: بدا. واته: له کوئی یه ئەو دلە ی بهراییی بدا پروانی بۆ گه رمیان که تۆی تیا نه بی.

(۳) واته: له کوئی یه ئەو چاوه ئەونده دلێ خوش بی ته ماشا کردنی کوستانی له یاد بی.

(۴) ئیلات: عه شایر. باز: دیسانه وه. واته: داخی به جه رگم چ بی ره حمی یه کیان له گه ل کردوی، به بی تۆ ئیزنی چوونه کوستانیان داوه ته وه به عه شایره کان.

(۵) وه رکاوان: پیینی شاخه کان. سه دا: هاژه.

(۶) مه کهفت: ئە کهوت: واته: هه ر به تۆ ئە کهوت له داوینی تاڤگه ی به فراوه کانا چلێ چنوو بکه یته وه به ده وری کلاوه که تا بیکه ی به سه رتا.

(۷) واته: هه ر گولێکی بۆن خوش، وه ختی جوان ئە بوو ده سی به ده سی تۆوه بی. ئەش

گونجی «ده سش»، نه بیته «ده سه ش» بی، واته: وه ختی جوان ئە بوو چه پکه که ی به ده سی تۆوه بوایه.

ئیسە کئین پەى سەیر دَل نہ ئاھەنگ بۆ
 وہ بئى تۆ دیدەم مەر دَل جە سەنگ بۆ^(۱)
 کالای ماتەمیت پەى ئالەم سەندەن
 دەشتان گشت زیندان ھەر بەندان بەندەن^(۲)
 ھەوارگە ماتەم، گوزەرگە بئى رەنگ
 شۆنە کەم پەرخەم، سەیرانگە دَل تەنگ^(۳)
 خویشان پەرىشان پەلاس نہ گەردەن
 تو خوا بازەشان چون توشا مەردەن^(۴)
 بئى تۆ کاروبار بەرتەرەف مەندەن
 سەرکار پاشا بئى مەسرف مەندەن^(۵)
 بەزم ھام فەردان بئى زەوقەن بئى تۆ
 نەزم ھام دەردان بئى شەوقەن بئى تۆ^(۶)

- (۱) واتە: ئیستا کئین یە ئارەزووی لە تەماشاکردن بئى، ئازیز مەگەر دَل بەرد بئى بە بئى تۆ ئەو ئارەزوو بەکا؟
- (۲) ئالەم: عالەم. ھەربەندان: جینگاکانى بەستتەوہى و لاخ. بەند: دەرگا داخراو. واتە: بە مردنت جلو بەرگی مەینەتت بۆ عالەم کەپوہ، وہ دەرو دەشت ھەمو وہک زیندانیان لئى ھاتوہ و کەس ناگەرئى پیاپاناو دەرگای تەوتلەى و لاخە کان داخراوہ و کەس ناچئى بۆراو.
- (۳) شۆن: شوئین. واتە: ھەوارگە کان ماتەم دایگرتوون و رینگا رەنگى تیا نیہ، چونکە ئەوانەى پیا ئەپۆن ھەموو رەش پۆشن، جینگاکەى منیش پەرە لە خەم.
- (۴) پەلاس: جلی ئەستورر کە ھەزاران لە بەرى ئەکەن. بازەشان: لئى یان گەرئى. واتە: کەس و کارت ھەمویان خەفەتیارن و پەلاسیکیان داوہ بە شانیا، توخوا لئى یان گەرئى با خەفتبار بن چونکە تۆیان مردووی.
- (۵) بەرتەرەف: خراوہ لا. واتە: بە ھۆى نەمانى تۆوہ ئیش و کار ھەمووی پەکی کەوتوہو سەرکارە کانى مەحموود پاشا بئى مەسرف ماونەتەوہ.
- ئەمە ئیشارەتە بۆ ئەوہ کە «عبدالرحمان» خەزانەدارى پاشا بوہ.
- (۶) بەزم: ئاھەنگ. نەزم: گۆرانى.

پات وه تۆی پهردهی پیواری کیشان
جه کام هامدهمی خاترت ئیشان؟^(۱)

کام سارا؟^(۲)

کام سارا سهدرنگ نوور پیندا وهشتهن؟
کشتش کشت دهشت هر ههشت بههشتهن^(۳)
فهزای سایه‌ی عهرش دانای جه‌لیلهن
یا باره‌گای پاک «سید خلیل»هن؟^(۴)
ئه‌سرار پهرده‌ی غه‌یب مه‌حرم په‌یک
سایه‌ی خودایمی، «سلام علیک»^(۵)
کرده‌م نالایق ئهر وه سلاوه‌ن
روو زهردییم موحتاج وه په‌یک جواوه‌ن^(۶)

(۱) پیوار: خاك. واته: پیت کیشاوه‌ته ژیر پهرده‌ی خاکه‌وه، نازانم دلت له‌کی ئیشاوه‌ وا
ئه‌مه‌ت کرد؟.

[۲]

(۲) مه‌وله‌وی ئهم قه‌سیده‌یه‌ی له‌ سهر «سید خلیل» وتوو‌ه که په‌کێکه‌ له‌ ئیمام‌زاده‌کان وه‌ له‌
نزیک‌ی قه‌لای شیروانه‌ نیژراوه‌. به‌ بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ وتوو‌یه‌تی که له‌ گه‌ل جه‌نازه‌ی قادر به‌گی
کورپی که‌ یخه‌سره‌و به‌گی جاف چوه‌ بۆ ئه‌وئ. ئه‌و قادر به‌گه‌ به‌ گوله‌ی وئ‌ل کوزرابوو.
(۳) وه‌شته‌ن: باریوه‌. کشت: زه‌رعات. مه‌عنا‌ی ئهم شیعره‌ له‌ گه‌ل شیعره‌ی دوایی دا‌ئ.
(۴) دانا: زانا. جه‌لیل: مه‌به‌سی خوایه‌. واته: چ دشتیکه‌ ئهم ده‌شته‌که‌ سهد جور نووری
پیا باریوه‌و سه‌وزه‌ گیای وه‌ک سه‌وزه‌ گیای ده‌شتی هر هه‌شت به‌هه‌شته‌که‌ وایه‌، ته‌ختانی
به‌ر عهرشی خوای گه‌وره‌یه‌، یا باره‌گای پاک‌ی سه‌یید خه‌لیله‌؟
(۵) په‌یک: فروستاده‌. مه‌وله‌وی لیره‌وه‌ رووی قسه‌ی ئه‌کاته‌ سه‌یید خه‌لیل و پیتی ئه‌لئ:
سه‌لامی خوات لئ بئ ئه‌ی فروستاده‌ی مه‌حرم به‌ نه‌ینیه‌کانی ئه‌ودیری پهرده‌ی عالمی
غه‌یب، وه‌ ئه‌ی سیبهری خوا به‌سهر خه‌لکه‌وه‌.
(۶) واته: هه‌رچه‌ند به‌کرده‌وم شایانی ئه‌وه‌ نیم رووم بئ سه‌لامت لئ بکه‌م، به‌لام
خه‌جالت باری و روو زهردییم پیوستی به‌ وه‌رام‌دانه‌وه‌یه‌که‌ له‌ تۆوه‌.

ھەر يەك شەفيعيش پەي ویش ئاۋەردەن
من خەجالەتى ویم شەفيع كەردەن^(۱)
يەككى جە دۆسان بە و زام نۆۋە
سەر نىيان ۋە خاك ئاسانەي تۆۋە^(۲)
مىھمان غەريو كەرەم سەراي تۆن
موحتاج ۋە رىزەي سفرەي رجاي تۆن^(۳)
درىغى مەكەر، ئامان سەد ئامان
مەفەرما مىھمان بىي تۆشە ئامان^(۴)
يا خەليل، دەخيل كىي عادەت كەردەن
تۆشە ۋە دەرگاي كەريمان بەردەن؟^(۵)

[۳]

كۈزەي چۈزەي

كۈزەي چۈزەي زام گىرپەي گىرپەي دل
داخ دوورى دۆس دوور كەفتە مەنزل^(۶)
شەرارەي ئاھير دلەي پىر دەردم
تەپو دووي دووكەل ھەناسەي سەردم^(۷)

(۱) شەفيع: تىكاكار.

(۲) واتە: يەككى لە دۆستە كانمان بە زامى تازەۋە لە سەر خاكي بەر دەرگاي تۆ سەري داناۋە.

(۳) غەريو: غەريب. رىزە: وردەنان. واتە: مىوانىكى غەريبە لە ديوە خانى بە دەسو دەھەندەي تۆدا، ۋە موحتاجى وردەنانى سەر سفرەي تىكا كەردنى تۆيە بۆي.

(۴) مەفەرما: مەفەرمو. ئامان: ھاتوۋە. (۵) تۆشە: تۆشسو. بەردەن: بىردن.

[۳]

(۶) دوور كەفتە مەنزل: مال دوور كەوتوۋە.

(۷) ئاھير: ئاگر. تەپو دوو: بەرز بوونەۋە. مەبەسى ھاۋار كەردنە لە دەستى ئەمانە.

جە شەرارەى نار دلەى پەرچە خەم
 سۆچیا تەمام ھەر ھەفت پەردەى چەم^(۱)
 بۆى كزەى كەباب سۆز سىنەى ریش
 قرچەى بریشتەى جەرگ جەفاكیش^(۲)
 جوش سەماوەر دیگ دلەى تەنگ
 لوولەى فوارەى فرمیسك سەد رەنگ^(۳)
 واژاوش چون تاف ریشەى ھەستیم بەرد
 ریشەى كۆتەرەى جەرگم بەراوەر^(۴)
 دل جە دەرووندا كەردەن وە بوریان
 وە مەرگت قەسەم تاسەى تۆم كریان^(۵)

[۴]

كام حالەت

كام حالەت باروون وە سەر خامەدا
 تەن چون تاي "نەى" ەن نە تۆى جامەدا^(۶)

(۱) سۆچيا: سووتا. ھەفت پەردەى چەم: ھەوت پەردەى چاۋ، زانايانى پزىشكى كۆن ئەلین چاۋ ھەوت پەردەى ھەبە.

(۲) بریشتە: برژاۋ. واتە: قرچەى جەرگى جەفاكیشى برژاۋ.

(۳) دیگ: مەنجەل. واتە: ھاتنە كۆلى مەنجەلى دلەى تەنگم وەك سەماوەر...

(۴) واژاۋ: ئاۋى سەرکردۋى گۆى ھەوز. ھەستى: بوون. بەراوەر: دەرى ھینا.

(۵) بوریان: بوريانى، قاۋرەمە. تاسە: بیرو ئىشتىاق. كریان: كراۋە.

[۴]

(۶) باروون: بىنم. نەى: دەزوو. واتە: باسى كام حالى ناخۆشم بىنم بەسەر نوۋكى قەلەم داۋ بىنۋوسم؟ لەشم لە ناۋ جەلە كانما وەك تالە دەزوۋى لەرۋ لاۋاز بوۋە.

پىچيان بى جان رەمەق رەمىدەم
سەرگەردان نە گىچ بەحرەين دىدەم^(۱)

ئەر رەقىب چون خەس نەيۆ وە دىدەم
پىم وەشەن گىچاۋ گىچ دەرياي خەم^(۲)

[۵]

كۆرپە ئەگرىجان

كۆرپە ئەگرىجان تووك تاوس تار
سەوزە كلافان چون رشتەي زەنار^(۳)

پەخش بىەن وە بان قورس قەمەردا
گا وە رووى مىحراۋ، گا وە حەجەردا^(۴)

(۱) پىچيان: پىچراۋە. جان: گيان: رەمەق: دواھەناسە. رەمىدە: ھەلاتوۋ. واتە: لەشم وەك تالى دەزوۋ پىچراۋەتەۋەۋ نىۋە گياتىكم بوۋ ئەۋىش ھەلات، وا ئىستا لە گىزى دەلياي فرمىسكى چاۋە كانما سەرگەردان بوۋم.
(۲) خەس: پل و پووش. واتە: لەگەل ئەۋەشا ئەگەر بەدكار وەك پل و پووشى سەر دەليا، نەكەۋىتە بەر چاۋم، پىم خۆشە ھەر لە گىزاۋى دەلياي خەما سوۋر بخۆم.

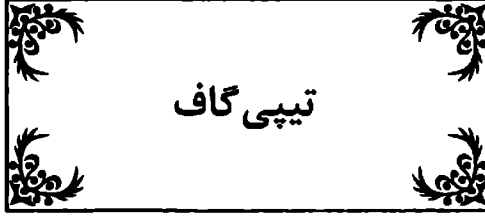
[۵]

(۳) تار: رەنگ. رشتە: ھۆنراۋە. زەنار: پىشتىنىكى تايبەتە بۆ مەسىحى يە كان بەستويانە بە پىشت. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعرى پاشەۋەيەۋە.
(۴) قەمەر: مانگ، مەبەس رووى يارە. مىحراۋ: مىحراب، مەبەس برۆى يارە. حەجەر: «حجرالاسود»، بەردىكە لە دىۋارى كەعبەدا لە ئەنجامى ماچ كىردنى زۆردا رەش بوۋەتەۋە، مەبەس لىي خالى رەشى رووى يارە. واتە: موۋى ئەگرىجە تازە رواۋە كانى يار كە وەك پەرى تاۋس بە ھەزار رەنگ ئەدرەۋىتەۋەۋ لە كلافەي لوۋل دراۋى سەۋوزو زەنارى ھۆنراۋە ئەچى، بە سەر تۆپى رووى خپرو جوانيا بلاۋ بوۋەتەۋە، وە تاۋىك بە سەر برۆيا ئەكەۋىۋ تاۋىكى تر بەسەر خالى رەشى روۋيا.

هەر لادی سهد جار دلەئی پر جه دەرد
بەو زەنارەوێ تەوافش مەكەرد^(۱)

(۱) واتە: دلەئی دەردەدارم هەر تاوئ سهد جار ئەچوو بۆ تەوافی ئەو ئەگریجانە
هەرچەند وەك زەناری ملی ئاگر پەرسەت وابوو.

تیپی گاف

[۱]

گهر دئالوودن (۱)

گهر دئالوودن دهور مهزار له یلی
 ئاوپاشی و مالاش لازمهن خه یلی (۲)
 خادمی تور بهت نازک نه ندامان
 پهی دیده و موژگان مه عدوومی ئامان (۳)
 ئاوپاشی، ره ویسهی دیدهی نم دیدهم
 مالاش، وه زیفهی موژهی نمیدهم (۴)
 گهردی نی وه رووی یانهی نو شه دا
 یا خه وشنی وه ههوش عه نه بر بو شه دا (۵)
 پاس نازکی له ییل یا گهی و یشهن
 جای موشاهدهی قه یس دل ریشهن (۶)

[۱]

(۱) مهولهوی ئهم قه سیده شی له لاواندنه وهی عه نه بر خاتوونی خیزانیدا وتوه.
 (۲) گهر دئالووده: تۆزای. مهزار: زیاره تگا، گۆر. ئاوپاشی: ئاورشین. واته: دهورو پشتی
 قه بری له ییل تۆزای، زۆر پیوسته ئاورشین بکری و گسک بدری.
 (۳) تور بهت: خاك، قه بر. موژگان: برژانگه كان. مه عنای ئهم شیعره به سراوه به شیعره
 پاشه وه.
 (۴) نمیده: چه ماوه. واته: خزمهت کردنی قه بری یاران جوان چاك، بۆ چاوو بروی
 مه عدوومی هاتوه، چاوی فرمیسكاویم ئاورشیننی بكاو برژانگی چه ماوه م گسکی بداو
 بیمالی.
 (۵) نی: نه بهت. خهوش: پل و پروش. واته: بۆ ئه وهی تۆز نه نیشیته سه ر مالی تازهی، وه
 ههوشی بۆن خو شی خهوش و خالی تیا کۆ نه بیته وه.
 (۶) واته: باسی ناسکی و نازاری له ییل شتی که له جی خویابه تی، چونکه جیگای چاو
 پی که وتنی مه جنوونی دل برینداره. ئه ش گونجی «نازکی» نه بی «نازگهی» بی، واته: پاسی
 جیگهی نازه که ی له یل... تاد.

بهل بالای ئالاش وه سهد خهم و چه م
 باز وینوون بی خهم وهی چه م یا ئه و چه م^(۱)
 مه عدووم تاو یاو دووری زۆر ئاوهرد
 تاویاو بینای قسه ی په شیو کهرده^(۲)
 ماخولیا ی یاو ئینه خدی شه ن
 وهرنه ئه ی خه یال په ریشان چیشه ن^(۳)
 فه سل وه سل به زم خاسه ی نه دیمان
 خاوی بی ویه رد، دیمان نه دیمان^(۴)
 به تالهن هه وای دۆس کۆچ کهرده
 مه حالهن ئامای عومر ویه رده^(۵)
 بنیش نه گیجاو ده ریای بی په ی دا
 نه گوشه ی حوجره ی سه فینه ی مه ی دا^(۶)

- (۱) ئالا: جوان و رازاوه. خهم و چه م: لار بوونه وه و چه مینه وه. واته: به لکو دیسانه وه یا به چاوی وه یا به چاوی دل، به سهد سه ر دانه واندن و چه مینه وه وه بالای رازاوه ی جوانی یار بینم.
- (۲) یاو: تایی تئو له رز. تاویاوه: توایه وه. واته: مه عدوومی تایی تئو زۆری بۆ هینا و توایه وه و ده سی کرد به قسه ی بی رئی و جئ.
- (۳) ماخولیا: نه خوشی به که هه ر که س تووشی بی له هیچ شوئنی ئوقره ناگری، مه به س سه ر لی شیوانه. خدی: خوو. واته: سه ر لی شیوانی نه خوشی تا ئه مه خوویه تی قسه به پیاو ئه بزکئتی، ئه گینا له م قسه بی جئ یا نه م چیه؟
- (۴) فه سل: سه رده م. نه دیمان: هاوړی یانی رابواردن. خاو: خه و. واته: رۆزانی گه یشتن به کۆری ئاههنگی براده ران خه وی بوو به سه ر چوو، دیمان و نه مان دی.
- (۵) هه وا: ئاره زوو. ئاما: گه رانه وه. واته: خه یالئیکی پووچه ئینسان ئاره زوی دۆستی کۆچ کردوو بکا، وه مه حاله تازه عومری به سه رچوو بگه رتته وه.
- (۶) بنیش: دانیشه. مه عنای ئه م شیعه ره و دوو شیعه ری دواپی پئکه وه دی.

رووت رووت ئه و جیلوهی ستاره که ر راس
 با خودا وه «اخلاص»، ناخودا مهناس^(۱)
 تا باد مراد نه پیواره وه
 که ی بدۆت ئاخو ئه و که نار ه وه^(۲)

[۲]

گۆشه ی ئاتەش خان^(۳)

گۆشه ی ئاتەش خان دلە ی پر جه ئیش
 پزیسکه ی داخان ئایر وه ردا تیش^(۴)
 دوود ماردومان دوود نه فهرقم به رد
 هه وای که ل په مان خو پامالم که رد^(۵)

(۱) رووت «ی یه که م» رووی خوۆت. رووت «ی دووه م» به ته نه ا. ستاره: ئه ستیره. ناخودا: که شتی یه وان.

(۲) پیوار: وشکانی. بدۆت: بت دا. واته: تازه ئیتر له سووچینکی ژووری که شتی سه رخۆشی دا دانیشه له ناو گیتزای ده لیای بی بنی قه زاو قه ده ری خوادا، وه رووت ته نه ا بکه ره تیشکی ئه ستیره ی ئاسمان که بریتی یه له شوکرانه بژیری خوا بو ئه وه ی ری دهر که ی، وه له گه ل خوای خوۆتا دل پاک به و که شتی یه وان مه ناسه، تا بزاین که ی بای به هیوا گه یشتن له وشکانه وه هه ل ئه کاو که شتی یه که ت ئه خاته گه رو ئه تدا ته قه راخ ئاوو رزگارت ئه کا له و دهر دو به لایه.

[۳]

(۳) مهولهوی ئه م غه زه له ی له وه رامی دۆستیکیا نووسیوه که ده عه وتی مهولهوی کردبوو له گه لی پروا بو راو.

(۴) ئاتەش خان: ئاگردان. داخ: شاخ. مه عنای ئه م شیعه وه شیعی دیوانی ییکه وه دی.
 (۵) دوو: دووکه ل. فهرق: که لله سه ر. واته: پزیسکی شاخه کان ئاگری به ردا یه سووچی ئاگردانی دل م، وه دووکه لی تهنه گه ماردومه کان دووکه لی له که لله ی سه رم دهر کردو کردی به توۆز، وه ئاره زووی ره وگه که ل کان به یه گچاری ته فرو توونای کردم.

پىچ مدهو چەنى زامان كارى
نە پاي ئامام ھەن نە رستگارى (۱)
فەلەك كەى بەرشوون بى خەم نە دەستت
چىشم كەرد، كەى بىم وە باوۋە كوشتت (۲)
ئەر چون غەمزەى دۆس پەر جە ئىش و دەرد
چون فرسەت بازان پىش دەستى يەش كەرد (۳)
ساپىش مەبۇ زام دوورى تۆ كەردە
مە كەرمى سەيران چەن وەخت و يەردە (۴)
وەر فرسەت نەدا فەلەك و يىنەى وىش
تۆ سلامەت بى ئەر مەن نەبوو چىش (۵)

- (۱) واتە: بە دەم زامى كارىگەر ۋە تەل ئەخۇم، ۋە نە پىي ھاتىم ھەيە بىم بۇ لاتان، ۋە نە بە مردن رزگار ئەبم لە مەينەت.
- (۲) بەرشوون: دەرچم. واتە: فەلەك كەى بى خەم لە دەستت دەرچم، مەن چىم كرد وا ئەۋەندە لە گەلم خراب بووى ئەلىنى باوكتەم كوشتوۋە.
- (۳) مەعنەى ئەم شىعەرە بە سراۋە بە شىعەرى پاشەۋە.
- (۴) مەكەرمى: ئەكەين. واتە: ئەگەر ھاتوۋ فەلەككى ستەمكار، بە چەشتى غەمزەى دۆستى پەر لە ئىش و دەرد كە جار جار بەزەى بە دلدارا دىتەۋە، جارى لە جاران ۋەك ھەل باز دەس پىشخەرى يەكى كردو پىش ئەۋەى مەن رزگار بىم ئەۋ رزگارى كردم، ئەۋ كاتە زامى دوورى تۆ ساپىش ئەبىۋ لە جياتى ئەۋ ھەموۋ ماۋە بە سەرچوۋە سەيران ئەكەين و رانە بوئىرىن.
- (۵) واتە: ۋە ئەگەر بە عادەكەى خۆى مۆلەتى نەدام، گوئى مەدەرى خۆت سلامەت بى پرۇ بۇ راوى خۆت قەيدى چىە با مەنت لە گەل نەبم.

[۳]

گوم بی^(۱)

گوم بی چون خورشید نه و نه پرتهدا
 گوم بی نه هل عیلم نه شوّلهی نهودا^(۲)
 نار مه کهرد وه سهر دل سازانه دا
 نادر بی جه ناو هام رازانه دا^(۳)
 بنویس وه هووناو دل نه په په ری جهرگ:
 «نادر شیخ علی» په ی ته تر یخ مهرگ^(۴)

[۴]

گیج ئالانی

گیج ئالانی هابه دوشه وه
 وه قولاب چه نگ ئاهیر نوّشه وه^(۵)

[۳]

(۱) مهولهوی نهم چند شیعره ی له لاواندنه وه و میژووی وه فاتی شیخ علی ته وئله یی دا و توه که خه لیفه ی شیخ عوسمان «سراج الدین» رحمته الله بووه.
 (۲) واته: شیخ علی وهك خور گوم بوو له تیشکی خویا، وه نه هلی عیلمیش، که وهك نه ستیره وان له تاریکی گومرایی دا، له شقی رۆژی نه واکوم بوون.
 (۳) نار: ناگر. نادر: نایاب. واته: ناگری بهردایه دلی نه و پیاوانه ی خوا که دلی خه لك رتک نه خه ن، وه له ناو هاوریان دا هاوتای نه بوو.
 (۴) واته: له میژووی مردنیا به خوئناوی دل له په په ری جهرگم بنووسه «نادر شیخ علی» که به پیتی نه بجه د نه کاته ۱۲۷۵.

[۴]

(۵) گیج ئالانی: ماری له خو ئالوی سپر. دوش: کۆل، سهرشان. چه نگ: لار. واته: یار قژیکی وهك ماری له خو ئالوی سپری پیوه یه به سهر شانیا بلاوی کردووه ته وه، به داوئینکی لوولی واوه ناگر بهر نه داته دلی دوست وهك قولایی چه ماوه له ناگرا سووره وه کراو.

دوو ئەبرۆى سىيى مژان چىرىدە
نە راي بەندە گىش قەترانى دىدە^(۱)

[۵]

گەرمى كورەى^(۲)

گەرمى كورەى مەيل قەيس چۆل گەردەن
تەئسىر نە تۆى دل لەيلى ئاوەردەن^(۳)
بەل نە تاو رەقىب وە دەرد مەشهوورەن
وەرنە دەردو لەيل ھەى نە يەك دوورەن^(۴)

(۱) چىرىدە: چىرو پىر. قەترانى: رەش. واتە: دوو برۆى رەشى ئەو يارە برژانگ پىرە لە رەشى داگە شىتوونەتە رادە يەك چاوە قەترانى يە كانى بوون بە خزمە تكاربان.

[۵]

(۲) جارتكىيان لەيلى خوشكى ئەحمەد پىرسى نەخۆش ئەبى، كاكىشى بەو بۆنەو ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

لەيلى شىفای زام مەجنون بەختانەن شىرىنش دەواى فەرھاد رەختانەن
حەيف نىن فەلەك چەواشەى چەپگەرد شىفا وە ئازار، دەوايى وە دەرد؟
واتە: لەيلى شىفایە بۆ زامى ئەوانەى بەختيان وەك بەختى مەجنون وایەو عاشقى بوون،
وہ شىرىنى يەكەى دەرمانە بۆ ئەوانەى چەرخيان وەك فەرھاد بۆ رى كەوتووە. جا توخوا
ھەى گەردوونى سەرلارى چەپگەرد حەيف نى شىفا تووشى ئازارو دەرمان تووشى دەرد
بەكەى؟

مەولەویش بۆ وەرەمى دانەوہى شىعرە كان ئەحمەد ئەم دوو شىعرە ئەلئى:

(۳) واتە: گەرمى كورەى مەجنونى چۆل گەردە، كارى كىر دووتە سەر دلئى لەيلى و نەخۆشى خىستووە، ئەگىنا لە خۇيا نەخۆشى نى.

(۴) واتە: بەلكو لە تاو بەدكار وا ناوبانگى نەخۆش كەوتتى دەرچووە، ئەگىنا دەردو لەيل لە يەك دوورن.

[۶]

گۆشه‌ی سیامال^(۱)

گۆشه‌ی سیامال هۆرداو دیاوه
چون مانگ نه گۆشه‌ی ههور سیاوه^(۲)

به خودا قهسه‌م پاسه‌م ئومیده‌ن
«حور مقصورات فی الخيام» ئیده‌ن^(۳)

[۷]

گهر زهره‌ی

گهر زهره‌ی شعور هه‌یه پیته‌وه
که وتیان خودا نه‌بپرته‌وه^(۴)

[۶]

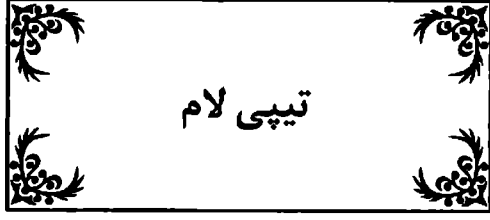
(۱) مهولهوی جارێکیان ئه‌روا بۆ دیدنه‌ی مه‌حمود پاشای جاف، که ئه‌گاته به‌ره‌وه خانمێکی جوان لای ده‌واره‌که به‌رز ئه‌کاته‌وه سه‌یرێکی مه‌وله‌وی و هاوڕێکانی ئه‌کا، مه‌وله‌ویش که ئه‌مه ئه‌بینی ئه‌م دوو شیعره ئه‌لی:

(۲) سیامال: ره‌شمال، ده‌وار. هۆردا: هه‌لدايه‌وه. دیاوه: روانی. مه‌عنای ئه‌م شیعره و شیعری دوا‌یی پێکه‌وه دئی.

(۳) پاسه‌م: وه‌هام. واته: گۆشه‌ی ده‌واره‌که‌ی هه‌لدايه‌وه و وه‌ك مانگ له سووچی په‌له هه‌وری ره‌شه‌وه ده‌رکه وئی، روانی، قهسه‌م به‌ خوا هیوام وایه خوا ئه‌مه‌ی مه‌به‌س بووین که له قورئانا ته‌عریفی حۆری به‌کانی به‌هه‌شتی کردووه و فه‌رمویه‌تی «حور مقصورات فی الخيام». یه‌عنی: به‌هه‌شتی به‌کان چه‌ند حۆری به‌کیان هه‌یه هه‌میشه له ناو خێوه‌تان و هه‌رگیز لێی ده‌رناچن.

[۷]

(۴) واته: ئه‌گهر تۆسقالی هه‌ست و تێگه‌بشتنت پتوه بئی، له‌کاری خودا قسه‌ناکه‌ی چونکه وتیان خوا ئیتر هیچی تیا نامینی و ئه‌بئی ئاده‌میزاد پیتی ره‌زامه‌ندبئی.

تیپی لام

[۱]

لواى بينايى (۱)

لواى بينايى ديدى دهرويشان
 ئاسان كهرد جه لام موسيهت كيشان (۲)
 خهم، خهفت، مهينهت، هه ناسان سهرد
 ههر كام مه يو، بو، سهفايش ئاويرد (۳)
 ئهر كهفته و مه حشر دين جه مالت
 وهر نهمه دو دل دامنهى خه يالت (۴)
 ناپه يداى ته وهن دوور بى سه فهره ن
 سه فهر بى له شكر، له شكر بى سه رهن (۵)
 مه يدان نه ديدى سوپايى تاره ن
 شو له ي تاس كلاو تونه پيوارهن (۶)

[۱]

(۱) مهولهوى ئهم قه سیده یه ی له لاواندنه وهی قادر به گی که یخه سره و به گی جافا و تووه که به گولله ی وئل کوژراوه.
 (۲) لوا: رویشتن. واته: رویشتن و مردنی قادر به گ که بینایی دیدی هه ژاران بو، هه موو دهردو مهینه تیکی لا ئاسان کردم، چونکه له هه مرویان سهخت تر بو.
 (۳) مه یو: دیت. بو: بیئت. واته: ئیتر له مهو پاش خهم و خهفت و مهینهت و هه ناسه سارد هه کامیکیان دیت بیئت ترسم لئی نیه.
 (۴) کهفته و: کهوته وه. دین: دیتن وهر نهمه دو: بهرنا دا. واته: هه رچه ند چاو پیکه و تنی جوانیت کهوته وه ئه و دنیا، به لام دلّم داوئنه ی بیر لئ کردنه وهت بهرنا دا.
 (۵) ناپه یدا: دیارنه بوو. ته وهن: بهرد. واته: ئه و که سه ی که دیار نیه و کهوتووه ته ژئر بهردی ئه لحه د، به بئ ئه وه چوو بیئ بو سه فهر دوور کهوتووه ته وه لیمان، وه بئ له شکر سه فهری کردووه و له شکره که ی بیئ سه فهر ماوه ته وه.
 (۶) تار: تاریک. شو له: شوعله، تیشک. تاس کلاو: کلاوی ئاسنین که له جه نگا ئه کرته سه ر. واته: له بهر ئه وه که تاس کلاوه که ی تو کهوتووه ته ژئر خاڤ و دیار نیه تا دنیا روون بکاته وه، مه یدانى جه ننگ له رووی له شکر تاریک بووه.

تا نەلەك مەوداى نەى تۆ شاردهوه
داوودى رەواج پەيدا كەردەوه^(۱)
تا شىر بەيداخ تۆ ئاما وه بەر
نە گوشەى بيشەى نەى فەوج لەشكەر^(۲)
دليران «يا شىر ئامان» موانان
شىران وينەى شىر بەيداخ منمانان^(۳)
ئيسە عام كەردەن مەرگت دليرى
شىر بەيداخان منمانان شيرى^(۴)
وه هار نەوگولان نە تۆى خاك بەر كەرد
جە بەدبەختى من تۆ وه تۆى خاك بەرد^(۵)

(۱) مەودا: تىژى. نەى: رم. داوودى: جۆرىكى بە نرخى كراسى زرىيە. واتە: تا مابورى رىمى تىژت ھەموو كراسىكى زرىيى ئەسمى، لە بەر ئەوھى لىياسى زرىي كەلكى ھىچى نەئەگرت وكەس نەى ئەكپرى، بەلام ھەر كە تۆ نەمايت ورمە تىژە كەت نەمالە ناوا، كراسى زرىيى داوودى رەواجى پەيدا كەردەوه.

(۲) شىر بەيداخ: ئىشارەتە بۆ ئەوھە كە جاران ئالاي جافەكان وينەى شىرىكى پتوھ بووھ. مەعنای ئەم شىعرەو شىعرى پاشەوھ پىكەوھ دى.

(۳) موانان: ئەخوينن. منمانان: ئەنوينن. واتە: تا لە سووچى دارستانى كۆمەلە رىمى تىپى لەشكەرە كەتەوھ شىرى بەيداخە كەت دەرئەكەوت، قارەمانان ھەموو «ئامان ھەى شىر» يان بوو، وھ سەريان بۆ دائەناواندى، وھ وھك وينەى شىرى سەر بەيداخە كە بى گيان و ھىچ لى نەھاتوو بوون.

(۴) واتە: كەچى ئىستا مردنى تۆ ئازايى بلاو كەردوھتەوھو شىرى سەر بەيداخەكان لە وينەيەكى روت بەولازە نىن، خۇيان بە شىرى راستەقىنە ئەزانن.

(۵) واتە: بەھار گولى نوپى لە ناو خاك ھىنايە دەرەوھ، كەچى لە بەدبەختى منا تۆى خستە ناو خاك كە گولى منى. لەم شىعرەوھ وا ديارە كە قادر بەگ لە بەھارا كوزراوھ.

وادهی خواو نیهن، وادهی شکارهن
 دهشته کهی پای ههرده «شاکهل» دیارهن^(۱)
 بهو هیلال نال کومهیت خوش دهو
 مانگ شادی و زوق ههردان بکهر نهو^(۲)
 حهلق جهیرانان تهشنهگی بی شوئن
 ئینتیزار ئاو ساف تیغ تۆن^(۳)
 تاریک بی شهوگار شهو زینده داران
 گیریا تهمام بهدر روخساران^(۴)
 شیویا یانهی دهروون پر خاران
 کنیا دهستهی زولف شیرین نیگاران^(۵)
 سیامال ماتهم، سهر کۆمار دل تهنگ
 تهلهبه پهشیو، مهدرهسه بی دهنگ^(۶)

- (۱) شاکهل: دئییه که له ناوچهی شیروانه له قهزای «کفری». واته: وادهی خهوی مهرگ نیه، وهختی راوه، ههسته دهشتی داوئینی ههرده کان شاکهل دیاره که جیگای راوته.
- (۲) کومهیت: ئهسپی کویت. خوش دهو: باش غار کهر. نهو: نۆی. واته: ههسته سوار به بچۆ بۆ راو، وه به نهخشی نالی ئهسپه کویته خوش غاره کهت که له مانگی یهک شهوه ئهچی، ههرده کان نیشانه بکهو، مانگی شادی و زهوقیان تازه کهرهوه.
- (۳) حهلق: قورگ. جهیران: ئاسک. تهشنهگی: تینوویهتی. واته: تینوویهتی قورگی ئاسکه کان له راده دهرجووه، چاوه پروانی ئاوی سافی تیغی تۆن که بدهی له گهردنیان و خوئنیان برپژی و قورگیان تهر بیی.
- (۴) شهو زینده داران: ئهوانهی شهونشینی ئه کهن. بهدر: مانگی چوارده. واته: به هۆی مهرگته وه شهوی شهونشینی کهران تاریک بوو، چونکه تۆ مایهی رووناکی شهویان بووی وه تۆیش نه مای، وه به تهوای مانگی چواردهی رووی نازداران گیرا.
- (۵) کنیا: ههل کهنرا. واته: خانووی ئه و دوستانهی که بۆ تۆ پره له دهړک وئران بوو، وه نازداران له بهر مردنی تۆ ئه وهنده گریان چهپکی زولفی خوئیانیان له بن هه لکیشا.
- (۶) سهرکۆمار: سهرۆکی هۆز. واته: به هۆی مهرگی تۆوه ناو دهواره کان تهعزیه یه و سهرۆک هۆزه کان خهفته تبارن و فهقیکان پهشیون و حوجره کانیان دهنگی خوئندنی لئوه نایهت.

ھىچ ديار نيهن كهست جهوير بۆ
 مشيو گهرميان خاكش دلگير بۆ^(۱)
 ھەر سالى چەند وەخت سەر ھەرد لە يلاخ
 وە بۆي ھام دەمىت دەماخ مەكەرد چاخ^(۲)
 دلەي گەرميان نەو چەند وەختەدا
 مەسۆچيا وە جۆش دوورى سەختەدا^(۳)
 ئاخىر گەرميان ساپرىش كەرد زامت
 بى وە ھام دەمت تا رۆي قىامت^(۴)
 دەرد گەرميان وە ئىلاخ ياوا
 گەرميان وە حال ئىلاخ دل تاوا^(۵)
 مەرگ بى وادەت عەجەب رەنگى رەشت
 شين وست ئەو دنيا، شادى ئەو بەھەشت^(۶)
 دنيا شىنشەن نىھنى تىش دا
 بەھەشت شادىشەن مەگىلى پىش دا^(۷)

- (۱) مشيو: ئەشى. واتە: لەوە ناچى كەست لە بىر بى و نيازت ھەب سەر كەوى بۆ كوستان، وا ديارە ئەمسال گەرميان خاكى دلگيرە بۆيە وا بە جىي ناھىلىت.
- (۲) چاخ: قەلەو. مەعناي ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەو دەئ.
- (۳) نەو: لەو. مەسۆچيا: ئەسووتا. واتە: سەر ھەردى كوستانە كان ھەر سالى چەند مانگىك دەماخى خۆيان بە ھاوپرئىيەتى تۆ قەلەو ئەكردەو، وە لەو چەند مانگەدا لە تاو جۆشى سەختى دوورى تۆ ئاگرى تى بەر ئەبوو، وە ئەسووتا.
- (۴) قىام: زىندوو بوونەو. مەعناي ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى پاشەو بەو.
- (۵) تاوا: توایەو. واتە: ئاخىرى گەرميان زامى دوورىنى ساپرىز كرددو گرتىتە لای خۆي تا رۆزى قىامت، كوستانىش تووشى دەردەكەى جارانتى گەرميان بوو، وە ئەوئەندەى بەزەيى بە كوستانا ھاتەو دلى توایەو بۆي.
- (۶) وست: خست. مەعناي ئەم شىعرە و شىعرى دوايى پىكەو دەئ.
- (۷) نىھنى: نىت. مەگىلى: ئەگەپىت. واتە: مەرگى ناوختت رەنگىكى سەيرى رشت،

نازاران پسر داخ تۆت شریف بهرد
 حوران وه پهر داخ تۆت شریف بهرد^(۱)
 هه رینه رۆ رۆم کهر رۆم نه بریاوه
 ئای رۆم بریاوه، رۆم نه بریاوه^(۲)
 تاکه ی چهنی شین رۆ وه سه ر بهروون
 با وه سۆز دل دۆعای کهر وون^(۳)
 ئه ر ئیمه مه حرووم دینت بیم یه کسه ر
 تۆ شاد بی وه دین خوداو په یغه مبه ر^(۴)

[۲]

لوقمه که ی ماساوه (۵)

لوقمه که ی ماساوه قوول ده ریای مه یل
 لوخت سای کۆله ی سارای ده رد له یل^(۶)

شینى خسته دنیاو بهه شتى پر کرد له خوشى. ئیستا دنیا شین و زاری به تى چونکه تۆى
 تیا نیت، بهه شتیش شادی به تى چونکه تۆى پیا نه گهر نیت.
 (۱) واته: جوانان دلپان پره له داخ و خه فته، حۆرى به کانیش خۆیان رازاندووه ته وه،
 چونکه تۆ ئه م دنیا ت به جى هیشته و چورى بۆ بهه شته.
 (۲) رۆ «ی یه که م و سیه م»: رۆ رۆ. رۆ «ی دوهم»: رۆژ. واته: ئه وه نده رۆ رۆم کرد رۆژم
 دوایی هات، که چى رۆ رۆم هه ر نه بریاوه.
 (۳) کهروون: بکه م. واته: تاکه ی رۆژم به شین کردنه وه به رمه سه ر، با به سۆزى دلّوه
 دو عایه ک بکه م. دو عاکه له شیعری پاشه وه دا دیت.
 (۴) بیم: بووین. واته: هه رچه ند ئیمه تیکرا له دینت بی به ش بووین، قه یدى نیه، خوا
 بکا تۆ شاد ببی به خزمه ت گه یشتنى یغه مبه ر ﷺ.

[۲]

(۵) مهولهوی ئه م پارچه هه لبه سته ی له وه لامى «یونس» ناوئکى ئاشنایا وتروه.
 (۶) ماساوه: ماسى. لوخت: رووت و قووت. کۆله: کوله که. مه عنای ئه م شیعره به سراوه
 به شیعری پاشه وه یه وه.

یاوا پیّم نامەى وەش تەحریرە کەت
 ئینشای دەروون سۆز پەر تەئسیرە کەت^(۱)
 حاسلش نەبۆ فەررامۆشیمان
 وادەى بەزم گەرم بادە نۆشیمان^(۲)
 چەنى هام فەردگەرد جیایی شیەن
 من و تۆجە بەین من و تۆنیەن^(۳)
 ساقى جام وە دەم ئەى یەك مەپزۆ
 نەشئەى مەى نە دل ئەو یەك مەخیزۆ^(۴)
 بەل ئەى تەن ئەى گیان تۆنى کەرى عەزم
 مەى نۆشى و، جەستەى من زەمین بەزم^(۵)

(۱) واتە: ئەى پارووی دەمی ماسی ناو دەلیای قوولی خۆشەویستی، وە ئەى بە رووت و قووت دا کەوتوو لە سیبەری دار کوولە کەى چەشتنى دەردو مەینتە تی لەیل دا. مەولەوی لە شیەری یە کەم دا ئیشارە تی بۆ حیکایە تە کەى حەزرتی «یونس» کرد کە قەومە کەى فری بان دایە ناو دەلیاو ماسی قووتی داو پاشان هەلی هینایە وەو فری دایە گوئی ناو، ئەویش بە رووتی لە سیبەزى دار کوولە کە یە کالیی راکشا.

(۲) حاسل: پوختە. واتە: پوختەى نامە کەت ئەو وەبوو لە کاتی ئاھەنگی گەرمی مەى خوار دنە وە دا لە بیرت نەچین. مەولەوی لە شیەرە کانی لە مەو پاش دا وەرامی قسە کانی ئەو ئەداتە وە.

(۳) شیەن: نەماوە. واتە: لە گەل ھاوپی یە کى وە کو تۆ دا تۆزى جیایی نەماوە، وە لە تیوانی من و تۆدا من - من و تو - تۆ نیە.

(۴) مەپزۆ: دانە کا. مەخیزۆ: هەل ئەستى. واتە: من و تۆ ئەو نەندە یە کین، مەى گپ مەى ئە کاتە دەمی یە کیکمان، ئەوی ترمان نەشەى خوار دنە وەى لە دلئى بەرز ئەبیته وە.

(۵) واتە: گیانە کەم بەلکو تۆی لە لەشى منا نیازی مەى خوار دنە وە ئە کەیت، وە لاشەى من جینگای ئاھەنگی خوار دنە وە یە.

چون كهوت ئه و دهورهی پیاڵه ی بئ گهرد
 نه رووی ئه ی زه مین نه قش ئه ی چه ند فهدرد: (۱)
 به زمه ن، یاران مه ست، باده ی باقی یه ن
 مه عدووم نه رزه كه ی به زم ساقی یه ن (۲)
 یا باآلی ساقی وه ی لادا خه می
 یا جام جه و باقی به ی زه مین نمئ (۳)

[۳]

له سه دای نه بات (۴)

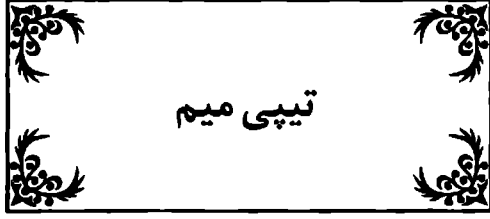
له سه دای «نه بات» له چریکه ی «فه رهج»
 له سه ر مه لاو شیخ نه ماوه هه رهج (۵)

(۱) واته: چونكه له گێرانی پیاڵه ی شه رابی بئ گه رده وه نه خشی ئه م دوو شیعه ری
 پاشه وه كه وته سه ر زه وی كه جه سته ی منه.
 (۲) مه عنای ئه م شیعه به سه راوه به شیعه ری پاشه وه.
 (۳) خه می: لار بوونه وه یه ك. واته: ئاهه نگی خوار دنه وه یه... یاران سه رخۆشی شه رابی
 خۆشه وسته ی هه رگیز نه بپاره ن، مه وله ریش مه دیدانی به زمی مه ی گێپه... سا تو خوا كا كه ی
 مه ی گێپه لایه ك به م لادا بکه ره وه و په ردا خێکمان بده رئ... تۆیش ئه ی په رداخی مه ی له و
 پاشماوه یه ی بنه كه ت دلۆپئ برێژه به سه ر زه وی یه كه دا كه جه سته ی مه عدوومی یه.

[۳]

(۴) مه وله وی روژنکیان له هه له بجه به لای زه ماوه ندیكا تی ئه په رئ، سه یر ئه كا ژنیکی
 ده نگ خۆش «نه بات» ناو گۆرانی بو ژنانی هه له په رکی کهر ئه لئ، له ولاشه وه پیاوکی ده نگ
 خۆشی «فه رهج» ناو گۆرانی بو پیاوان ئه لئ... لایان ئه وه ستن و ده س ئه كا به سه یر
 کردنیان، وه بو پاساودانی ئه و سه یر کردنه ی نامه حه رم ئه م شیعه ئه لئ:
 (۵) واته: له خۆشی ده نگی «نه بات» و چریکه ی «فه رهج» دا مه لاو شیخ هه موو شییت
 بوون، وه هه رچی بکه ن گله یی یان لئ نا کرئ، چونکه شییت ته کلیفی له سه ر نه.

تیپی میم

[۱]

من پیسهم زانا^(۱)

من پیسهم زانا تو پر مه یله نی
 دهروون جه باده ی موبهت که یله نی^(۲)
 دووی کووره ی دووریت مشو وه توون دا
 بهردت دان وه پای وه فای مه جنون دا^(۳)
 ئیسه دیده کهم ئید دیاری یه
 ئه ر چیویت کهم بو وه فاداری یه^(۴)
 ئامو شو ی وه گهرم یاران گیانی
 وه بار خاتر نازک مزانی^(۵)
 بو ی بی وه فاییت چون بو ی وه ر زاخان
 مدو نه ده ماخ به ختان قولاخان^(۶)
 شهرت بو تا وه ی دهر دله ی ته نگه وه
 سهر بنیه وه وه سای سیا سه نگه وه^(۷)

[۱]

- (۱) مهولهوی لهم قه سیده یه دا گله یی له بی وه فایی دوستیکی نه کا.
 (۲) پیسهم زانا: وامزانی. واته: من وام زانی تو زور به وه فای، وه دهروونت پره له باده ی خو شه ویستی.
 (۳) مشو: نه چی. واته: وامزانی له تاو دوری دوستان دووکه لی کووره ی شهوقو سوزت تووناو توون رویشتووه، وه شهونده به وه فای بهردت داوه به قاچی وه فای مه جنون دا، وه وه فای نه وه له چاره ی تودا هیچ نیه.
 (۴) چیویت: شتیکت. واته: ئیستا دهرکه وتووه نه گهر شتیکت کهم بی هه ر وه فایه، وه هیچ وه فات نیه.
 (۵) واته: هاتوچو کردنی گهرمی دوستان به باری سهر دلی ناسکت نه زانی.
 (۶) قولاخ: به ره لالا. واته: بو نی بی وه فاییت وه که بو نی زهردوماکان نه دا به لووتی نه وه دوستانه دا که به ختیان وئل بووه.
 (۷) مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

ھەنى پېشانی رەنگ وە خەزان دەر
 پای ئاسانەكەت نەگىرۆ نە زەر^(۱)
 دىدەى كۆر ھىجر بالای بى خەوشت
 نەوینۆ سورمەى گەردەكەى كەوشت^(۲)
 جە شنۆى نالەى شەو سۆز زارى
 سەگ ئاسانەت نە بۆش بىدارى^(۳)
 چەم نەم نەدۆ تۆز حەرىم چون جاران
 ھەرزان كەرۆ باد دەوا پەى ياران^(۴)
 جە ساي دووى دەروون سەودايى بى شۆ
 نەپەنجۆ سەفحەى لای سەوزەى وەش بۆ^(۵)
 دايم ھەوای پار پەر بەینەتت بۆ
 نەوینی كەسى جاي مەینەتت بۆ^(۶)

- (۱) پېشانی: ناوچار. زەر: زېر، ئالتون. واتە: شەرت بى تا بەم دەردەى دلەى خەفەتبارمەو نەچمە ژىر خاك، ناوچارى لە خەفەتا زەرد بووم كە وای لى ھاتووہ رەنگى زەرد ئەبەخشى بە گەلای پايزان، جارىكى تر بەردەرگاكت نەگرېتە زېر. مەبەسى لەوہبە سەر نەئىتە سەر خاكى بەردەرگايان.
- (۲) واتە: مەرج بى تا ئەمرم جارىكى تر چاوم كە لە دوورى بالای بى عەببى تۆ دا كۆتر بوو، خۆلى ژىر كەوشەكەت لە جياتى كلە بە خۆبەوہ نەبىنى.
- (۳) واتە: وە ئەبى سەگى بەردەرگات لە نالەى شەوونخوونى من خەبەرى نەبىتەوہ، مەبەسى ئەوہبە ئەبى لە تاو دوورى نەئالېنى.
- (۴) حەرىم: حەوش. باد: با. واتە: وە ئەبى چاوم فرمىسك نەپىژى و تۆزى حەوشەكەت ئاورپىشېن نەكا، بۆ ئەوہى دەرمان ھەرزانكا بۆ ياران و ئەو تۆزە بىنى بە روومانا.
- (۵) نەپەنجۆ: نەپەنجى، ئازارى پى نەگا. واتە: وە ئەبى لە سىبەرى دووكەلى دەروونى نەخۆشى لە ئەندازە دەرچووما تەختى رووى لای زولفى بۆن خۆشت ئەزىت نەبىن. مەبەسى ئەوہبە لە بەر دەردى دوورى ھەناسە ھەل ناكېشى لە رووبا.
- (۶) واتە: با تۆيش ھەمىشە ئارەزووى دىتنى دۆستى بە وەفات بى وكەس شك نەبەى سكالای دەردو مەینەتى خۆتى لا بەكەى.

بلیسه ت به رزان بگیرو پهریم
 هر بواجی ناخ پهی داخداری ویم^(۱)
 من ویل ویل گیلوو هرده و هرده وه
 هرده دهرد بو بدوم وه دهم دهرده وه^(۲)
 تا ریزو وه خاک دل چون پر داخان
 چهند داخ شین وه خاک، ئیدیش بان داخان^(۳)

[۲]

ماته می و وه هار^(۴)

ماته می و وه هار؟ بی شوقی و نه و گول؟
 مه لولی و گولزار؟ بی زوقی و بولبول؟^(۵)
 سوب بوی وهش نه سیم چون هرده جاران
 نمه دۆ نه کاخ دهر وون یاران^(۶)

(۱) بواجی: بلی. واته: وه با بلیسه ی گهرمی دلت لووتکه و به رزایی به کان بگری له تاو دووریم، وه هر ناخ هه ل بکیشی بوم.

(۲) بدوم: بم دا. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۳) ریزو: داوهری. شین: روشتن. واته: منیش به وتلی به هرده کانا بگهریم و دهر د بم دا به دهم دهردی تره وه تا دلم وه ک دلی دۆسته دل پر له داخه کان بوهرته خاک، قهیدی نیه هه زاران داخ براوته ته گل، با داخه کانی دلی منیش بچنه سهر ئه و داخاته.

[۲]

(۴) مهولهوی ئه م قه سیده یه ی له لاواندنه وه ی ئه مننه خانی کچی قادر به گی که یخه سره و به گی جافا وتوو که خیزانی بارام به گی جاف بووه، وه له سالی ۱۲۹۰ ی هیجری دامردوو.

(۵) واته: ئه مانه مونساه به تیان به یه که وه نیه، نازانم چۆن یه کیان گرتوو؟

(۶) واته: بۆنی خووشی نه سیم ئیستا وه ک جاران به به یانیانا نادا له کۆشکی دهر وونی یاران.

داخۆ نەي سەرۋەخت فەزاي ۋەھاردا
 كام تەم نە سەر ھەرد قەزا دياردا^(۱)
 سەدای «ھای دىيای خەمان» ھەرزانەن
 سەلای واوھیلای بادام تەرزانەن^(۲)
 مەرگولشەن حوسن شای گول ئەندامان
 جە ۋەیشوومەي مەرگ خەزانش نامان^(۳)
 ئەو بالای ئالای تەرز سەھي سەرۋ
 پىئوھ ھیلانەي دلان چون تەزەرۋ^(۴)
 كىنيا ۋ خەمياۋە ۋە دەم رىشەۋە
 تەزەرۋ ئاسا نىشت ۋە ساي وىشەۋە^(۵)

(۱) داخۆ: ئاخۆ. واتە: ئاخۆ لەم دەمى بەھارە فراوانەدا كام تەم ديارىي داۋە بە سەر ھەردى قەزاۋ قەدەرەۋە.

(۲) دىيا: پارچە. واتە: ھاۋارى «ھەي پارچەي خەفەت» بە زۆرى ئەيىسرىۋ دەنگى شىن ۋ زارى كردنى يارەكان كە بالايان بەرزە ۋەك لقي بادەم، دىيای پىر كىردوۋە. مەبەسى ئەۋەيە بە ھۆي مردنى ئەمنە خانەۋە ئەبى دۆستان بەرگى عازىبەتى لەبەر كەن، لەبەر ئەۋە فروشيار جلى رەشيان بەزۆرى ھىناۋە بۆ فروشتىن.

(۳) مەر: تەمز. گولشەن: باخچە. ۋەيشوومەن: باي سارد. واتە: تەمز ئەمە ھەموۋەي ئەۋەيە باخچەي جوانى يار كە شاي نازارە لەش ۋەك گولەكانە، بە ھۆي باي ساردى مەرگەۋە پايزى ھاتوۋەگە لاكانى ۋەرىۋە.

(۴) سەھي سەرۋ: دار سەرۋى سىيەر. تەزەرۋ: كۆترەبارىكە. مەعنای ئەم شىعەرە شىعرى دوايى پىنكەۋە دى.

(۵) كىنيا: ھەلكتىرا. خەمياۋە: چەمىيەۋە. واتە: بالاي رەنگاۋرەنگى كە ۋەك دار سەرۋى سىيەر ھەلچوۋەۋە دلى دۆستان ۋەك كۆترەبارىكە ھىلانەيان پىئوھ كىردوۋە، بە دەم دەردەۋە ھەلكتىراۋ كەوت ۋەك بالندەي تەزەرۋ «كۆترەبارىكە» لە سىيەرەكەي خۆيا نىشتەۋە. مەشھورە ئەم بالندەيە لە سەر دارەۋە سەيرى سىيەرى خۆي ئەكاۋ رىك دىتە سەرى ئەنىشتەۋە.

تای بهر زای شەنگ عەن بەر بۆی شەو رەنگ
 پەخش بی نە رووی تاش ئەلحەد سەرای سەنگ^(۱)
 ئەو کۆی نەزا کەت وە ناز پەرورەدە
 لەتافەت جە بەرگ حەریر رەم کەردە^(۲)
 نە تۆی جامە ی خاک حالاتش چۆن بۆ
 دەک چەرخە بەختت ھەر نیل گوون بۆ^(۳)
 بآل چەم ھوردا نەرگس نە ی دەم دا
 چ خیر بی تۆ چەم نیای وە ھەم دا^(۴)
 چیش بی خیل خانە ی ویت جە یاد بەردی
 رووی تەلمیت ئەو خیل حۆری یان کەردی^(۵)
 راسەن ھەمرازی حۆری یان وە شەن
 پە ی عەشرەت دووریت دەردی سەرکەشەن^(۶)

(۱) بەر زای: گیایە کە بە لاپالی بەردو تاشەو ئەپروئ. شەنگ: جوان. واتە: تالی زولفی جوان و رەشو بۆن خۆشی وەک بەر زای سەر بەرزان بە سەر تاشە بەردی ئەلحەدی قەبرە کە یا بلار بوو وە.

(۲) کۆ: کۆگا. رەم کەردە: ھەلانوو. مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سراوہ بە شیعری پاشەوہ یەوہ.

(۳) تۆ: ناو. نیل گوون: نیل رەنگ، مەبەسی لیلە. واتە: ئاخۆم ئەو خانمە کە کۆگای ناسکی بوو، وە بە ناز پەرورەدە کرابوو، وە ناسکی یە کە ی لە رادە یە کابوو لە پەرە ی ئاوریشم تەرتیزی ئە کرد، ئاخۆم ئیستا حالی لە ناو کراسی خاک و خۆلا چۆن بی. دەک چەرخە فەلەک خوا ھەمیشە بەختت تاریک کا وا ئەم پەنەت دا.

(۴) نیای: نات. واتە: لەم دەمی بە ھارە دا کە تیرگس بالی چاوی خۆی داو پشکووت، تۆ چ خیرت بوو وا چاوت نا بە یە کدا؟

(۵) واتە: چی بوو وا جینگای خیلە کە ی خۆتت لە بیر بردەو وە رووی بارگەت بەرەو خیلێ حۆری یە کان وەر چەر خاندو روشتی بۆ بە ھەشت؟

(۶) واتە: بەلێ، راستە ھاوڕێ یە تی حۆری یە کان خۆشە، بە لام دووریشت دەردێکی سەختە بۆ عەشرەت و کەس و کارت.

بارى تۆۋ سەفاۋ سەيران و گول گەشت
ھەمسايەى خۆرى و سەردەشت بەھەشت^(۱)
عەشرەت وە پىچش وە زامەتەۋە
وہو زام تا قام قىامەتەۋە^(۲)

[۳]

مايەس ئىش و ئىش^(۳)

مايەى ئىش و ئىش گشت زامان سەخت
بازوۋى تەواناى بەرگەشتەگى بەخت^(۴)
راسەن خۆفەلەك چەۋاشەى چەپ گەرد
پەى دوۋرى بالات شانا مۆرەى نەرد
بەلام گىيانەكەم حەيفەن پەرى تۆ
بى شەرتىت بەى تەور نە عام مەشھوور بۆ
من بىم خىرىدار كالاى بالاكەت
من بىم وە سەرگەرد گەرد پالاکەت^(۵)

(۱) بارى: ئىتر. واتە: ئىتر تۆبۇ خۆت رائەبۇرئىرى و گەشت و سەيران ئەكەى و ھاومالى
خۆرى يەكانى لە تەختانى بەھەشتا.

(۲) پىچش: خۆپىچ دان لە تاۋ ئازار. واتە: كەس و كارەكەبىشت بە دەم ئىش و ئازارەۋە ھەر
خۆيان پىچ ئەدەن، وە تا رۆزى قىامەت بە دەم ئەۋ دەردەۋە ئەنالىنن.

[۳]

(۳) لەم قەسىدەدا مەۋلەۋى گلەبى لە بى وە فابى دۆستىكى دوور كەتتۈرەۋە ئەكا. ئەم
قەسىدە يە ھەرچەند لە دىۋانەكانا بە ناۋى مەۋلەۋى يەۋە نووسراۋە، بەلام شىۋە و
ناۋەرۆكەكەى لە ھى «بولبول» ئەچن كە قەسىدە يەكى تىرىشمان بلاۋ كەردەۋە گلەبى تىا
كەردبۇ لە مەۋلەۋى چۈنكە كچى خۆى نەدابوۋە.

(۴) بازوۋ: قۆل. بەرگەشتەگى: ۋەرگەرەنەۋە. واتە: ئەى دۆستى كە بوۋى بە بنچىنەۋە ھۆى
ھەموۋ ئىش و بىرىنكى نابار بۆ من، وە بوۋى بە قۆلى بە ھىزۋ بە ختم ئەگىرەتەۋە.

(۵) بىم: بووم. خىرىدار: كىرىار.

باعيس گهرمی بازارت من بیم
 جهلای ئاینه‌ی روخسارت من بیم
 من سکهم وه نام مه‌جوبیت لی‌دا
 من ره‌واجم دا وه شارو دی‌دا
 ئاخ‌ر په‌ی ئه‌غیار جه من ویه‌ردی
 ئای بی‌ به‌لا بی، ئانه چیش که‌ردی؟^(۱)
 مسپارووت وه سوژ هه‌ناسان سه‌رد
 وه جو‌ش و خر‌وش دل‌هی پر جه ده‌رد^(۲)
 ته‌پ و دووی دووکه‌ل هه‌ناسه‌ت به‌رز بو
 ناله‌ت چون ناله‌م جه هه‌زار ته‌رز بو
 هه‌ر شه‌و سه‌یل هه‌رس وه رووی روخساردا
 تو‌ف تو‌فانش بو وه هه‌ر دیاردا^(۳)
 خه‌ده‌نگ چل چه‌نگ شو‌ت وه جگه‌ردا
 په‌نجه‌ی به‌دبه‌ختیت بده‌ی وه سه‌ردا^(۴)
 تا به‌ل نه‌و سه‌رده‌م به‌یو وه یادت
 ره‌نج بی سامان به‌رده‌ی فه‌ره‌ادت^(۵)

(۱) ئه‌غیار: بیگانه. ویه‌ردی: ده‌ست هه‌ل‌گرت.

(۲) مسپارووت: ئه‌ت سپی‌رم.

(۳) واته: یاخوا هه‌موو شه‌وی لاقاوی فرمی‌سک به‌ سه‌ر ده‌م و چاوتا لاقاوا بکاوا به‌ هه‌موو لایه‌کا بلاو بیته‌وه.

(۴) چل چه‌نگ: ئه‌و تیره‌ی که‌ چل په‌ره‌ی پیوه‌یه بو ئه‌وه‌ی له‌شی بریندار به‌ ته‌واوی داپزینی. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌ره به‌سه‌راوه به‌ شیعه‌ری پاشه‌وه.

(۵) به‌یو: بی‌ت. به‌رده: براو. واته: یاخوا تیری چل سه‌ر بجی به‌ چه‌گه‌رتاوا له‌ به‌دبه‌ختی یا بده‌ی به‌ سه‌ری خو‌تا، به‌لکو له‌وه‌خته‌دا ره‌نجی بی‌که‌لک و براوی منت بیته‌وه یادکه‌وه‌ک

[۴]

مەرگت دېۋەلوول^(۱)

مەرگت دېۋەلوول خەمان دېۋان
بونياد خەرمان عىرفان شىۋان^(۲)
جە دىدەو دەماخ، جە گۆش و گەردەن
دووريت نەمەز كام زامدار تەر كەردەن^(۳)
دىدە پەي روخسار خورشيد واره كەت
يا دەماخ پەي بۆي عەنەبەر بارە كەت^(۴)
گۆش پەي شنۆي راز رىزەي شەكەر رىز
يا گەردەن پەي بەندە حەلقەي زولف دىز^(۵)

فەرھاد بە بى سوود رەنجم بۆ داى. مەبەسى لەۋەبە كە دەردە دار حالى دەردە دار ئەزانى،
وہ تا ئەۋىش گرفتار نەبى لە حالى ئەم نازانى.

[۴]

(۱) مەۋلەۋى ئەم قەسىدەشى لە لاۋاندنەۋەي عەنەبەر خاتۋونى خىزانىا وتوۋە.
(۲) دېۋەلوول: گىژە لۆۋكە. دېۋان: ئالۋزاندوۋە. بونياد: بىرەت. شىۋان: تىك داۋە. واتە:
مردنى تۆگىژە لۆۋكەي خەم و مەينەتى لە دلم ئالۋزاندوۋە، بىنچىنەي ھەستى تىك داۋە.
(۳) دەماخ: لووت. نەمەز: نازانم. واتە: نازانم دووريت لەم چوار ئەندامەي لە شىما، چاوم و
لووتم و گۆپم و گەردنم، كاميانى زۆرتەر بىرىندار كىردوۋە. مەبەسى ئەۋەبە بە ھۆي مەرگى
عەنەبەر خاتۋونەۋە ئەم چوار ئەندامەي ئەۋەندە بىرىندار بوون نازانى كاميان لە ۋى تىريان
بىرىندار تەرە.

(۴) خورشيدوار: رەنگ ۋەك رۆژ. مەعنای ئەم شىعەرە و شىعەرى پاشەۋەي پىكەۋە دى.
(۵) شنۆ: بىستەن. رىزە: ورد. دىز: رەش. واتە: چاوم بۆيە بىرىندارە چونكە بىنىنى روى
ۋەك رۆژتى لى براۋە، ۋە لووتم لە بەر ئەۋەكە بۆنى ۋەك عەنەبەر خۇشتى پيا ناچىتەۋە، ۋە
گۆپم چونكە قەسى شىرىنت نايىسىتەۋەكە وردە شەكرى لى ئەۋەرى، ملىشم بە ھۆي
ئەۋەۋە تا جارىكى تر زەنجىرى زولفى رەشتى لى نائالى.

خیل خانە ی مهینهت یه‌ند ئاماو شیەن
 وه سه‌فحه‌ی دل‌دا سوّهان ساو بیەن^(۱)
 هیچ به‌ند نمه‌بو پای به‌لاش پیوه
 وه‌رنه‌هی شاباز شوخ شه‌م شیوه
 جه‌ کو مه‌عدوومی ئه‌و تاقت دارۆ
 ساتی وه‌ بی دین بالات بو یارۆ^(۲)
 قه‌زا وه‌ سه‌د ته‌رز به‌لا باریشه‌ن
 دل هم‌ هه‌ر ده‌می ته‌رزنی زاریشه‌ن^(۳)
 چیش بی، هام‌ده‌ردان ده‌روون جه‌ خه‌م که‌یل؟
 ئه‌و بالاو چیهره‌و خال و زولف له‌یل^(۴)
 تۆمه‌ی سه‌رو گول وه‌نه‌وشه‌و سونبول
 شاناش باخه‌وان ئه‌جه‌ل وه‌ تۆی گل^(۵)
 تا دیسان ئه‌ر قه‌یس وه‌ مودارا بو
 نه‌ کام وه‌ هارا چه‌مه‌ن ئارا بو^(۶)

(۱) سوّهان: بره‌ن. ساو: ساف. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌و دوو شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.
 (۲) دارۆ: هه‌یه‌تی. بو یارۆ: بریتته‌ سه‌ر. واته‌: منیش بو به‌ هیشتا ماوم چونکه‌ کاروانی مه‌ینه‌ت
 ئه‌وه‌نده‌ هات و چۆی کردوه‌ به‌ سه‌ر ته‌ختی دلما، وه‌ك چه‌قۆی ساف بووی له‌ هه‌سان
 چووه‌وه‌ی لی هاتووه‌و پینی به‌لا راگیر نابنی پینی به‌وه‌، ئه‌گینا ئه‌ی شابازی شوخی وه‌ك شه‌مع
 پرشنگدار، من که‌ی توانای ئه‌وه‌م هه‌یه‌ سه‌عاتیک به‌ر مه‌ سه‌ر بئ دیتتی بالای تۆ؟
 (۳) واته‌: قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ سه‌د جوړ به‌لا ئه‌بارتنی به‌ سه‌رما، وه‌ دلّم هه‌ر تاوی به‌ جوړی
 ئه‌کروزی تینته‌وه‌.

(۴) نیوه‌ی یه‌که‌می ئه‌م شیعره‌ پرسیاره‌و نیوه‌ی دووه‌می له‌ گه‌ل دوو شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی
 دا وه‌رامی پرسیاره‌که‌ن، وه‌ مه‌عنا‌ی هه‌ر سیانیا‌ن پیکه‌وه‌ دئ.

(۵) تۆمه‌: توو. سونبول: رتخانه‌. شاناش: وه‌شاندن.

(۶) قه‌یس: مه‌جنوونی له‌یلا. ئارا: رازتنه‌ره‌وه‌. واته‌: هاوده‌رده‌ دل پر له‌ داخه‌کان چی

[۵]

من خەریک ئیش

من خەریک ئیش زام جیایی
 نیشتهی گوشه‌ی تار مزگی تهنیایی^(۱)
 گا مەشغوول زام، گا خەریک دەرد
 گارەفیق خەم، گا هەناسە‌ی سەرد
 گا سەر مەکەرۆ هون نە چەمە‌ی چەم
 گاگامەویەرۆ سیلاو نە دیدەم^(۲)
 گا زام ناسۆر هیجران مدۆ چل
 گا یاوۆ وە عەرش ئاھو نالە‌ی دل^(۳)
 گانیش دووری مدۆم ژار مار
 گاتیر فیراق مەکەرۆم لە تار^(۴)

رووی داوہ وا بەلاو مەبنەت لە ئاسمانەوہ ئەبارئ و دل بە سەد جۆر دائەگرئ. وەرانی
 پرسیارەکە‌ی ئەمە‌یە ئەلئ بالاو روخسارو خال و زولفی لەیل کە یەکەمیان تووی داری
 سەر و دووہەمیان تووی گول و سێهەمیان تووی وەنەوشە و چوارەمیان تووی رنجانە‌یە،
 باخەوانی ئەجەل وەشاندنئ بە ناو خاکا، تا ئەگەر قەیسئ دلدارئ بتوانئ خۆ‌ی بگرئ،
 بەلکو لە بەھار ئیکا دیسانەوہ بپوئنەوہ و چیمەنی رووی زەوی پرازیننەوہ.

[۵]

(۱) نیشته: دانیشتوو. تار: تاریک. مزگی: مزگەوت. واتە: من دەسم گیراوە بە ئیش و ئازاری
 زامی جیایی یەوہ، وە لە سووچی تاریکی مزگەوتی تهنیایی دا دانیشتوو.
 (۲) سەر مەکەرۆ: سەرئەکا. چەمە: سەرچاوە. مەویەرۆ: ئەروا. سیلاو: لافاو.
 (۳) ناسۆر: ئەو زامە‌ی بووبئ بە تیراوی و چاک نە‌یئەوہ. مەدۆ چل: چل قەدا: یاوۆ:
 ئەگات. (۴) مدۆم: ئەمداتی. لە تار: پارچە پارچە نیشته.

نه هاوزوانی دلداریم کهرۆ
 نه هاوقه تارێ دهس باریم دهروۆ^(۱)
 نه سه کیمپوهن کهرۆ دهوای دهرد
 نه ته بیپوهن جه دل لادۆ دهرد^(۲)
 سائیسه ساقی جه مین جام جه
 وادهی ئاماته ن وه بان دیدهم^(۳)
 دهواری دهر وه جام بادهی پر جه مهیل
 بهل دهروون جه مهیل بالات ببۆ کهیل^(۴)
 جه ماسیوای تو فارغ بوۆ حالتم
 بهل نه دۆم ئازار شووم خه یالم^(۵)
 یهک دل بوو چه نی عه شق دیدارت
 گیان کهروو فیدای دیدهی خومارت^(۶)

- (۱) دهس باری: دهس دانه بار. دهرۆ: بدا. واته: نه هاو زوانیتکم ههیه دلّم بداتهوه، وه نه هاوکاروانیتکم ههیه له تهنگانه دا دهستیک بداته باره کهم.
- (۲) کهرۆ: بکا. لادۆ: لابدا.
- (۳) ئاما: هاتن. واته: ئیستا کاکهی مهی گپ که ناوچاوت وهك ناوتنه کهی جه مشید هه موو شتیکی تیا دهرئه کهوئ، وادهی هاتته، فهرموو به سهر چاوم بیی.
- (۴) واته: سوورێ بخۆ به سه مانا به جامی شه رابێ پر له خو شه ویستی ته وه به لکو دهروونم پر بیی له ئاره زووی بالات.
- (۵) فارغ: خالی. واته: وه به لکو بهو جامی شه رابه وا سه رخۆش بيم دلّم له تو به ولاره کهسی تیا نه بی و خه یالی خراب ئازارم نه دا.
- (۶) واته: وه یهک دل بيمه وه له گه ل عه شقی دیداری تو داو گیانم بکه م به قوربانی چاوی مه ست.

[۶]

موباره کت بۆ^(۱)

موباره کت بۆ بهزم نه و وه خهیر
توخوا تهنخوای من خاس خاس بکه ر سهیر^(۲)
سیر کهر ته ماشای نه و جه مین جامان
وه خوسوس ئازیز شای نه ونه مامان^(۳)
وهخت ئامو شۆی ئاما و لواشه ن
ته رزه که ی وه به رز ده وره ی سه ماشه ن^(۴)
گرمه ی نقاره و لرفه ی شهروالان
خشپه ی پاموره و زرنکه ی خرخالان^(۵)
چهریکه ی سپرناو پریکه ی خه نده
په شیوی زولفان ریشه ی دل که نده^(۶)

[۶]

(۱) مهولهوی ئەم قەسیدە یە بۆ مەحمود جاف نووسیوه بە بۆنە ی شایێ و زە ماوه ندی
ژن هینانە وه وه که له حەسە ن بە گی حەسە ن بە گی جافم بیستوو ه ئەم زە ماوه نده بۆ یه که م
ژن هینانی مه محمود پاشا بووه که ئەمنه خانی کچی قادر بە گی رۆستە م بە گی وه له دبه گی
هیناوه، وه له و شایێ یه دا ئافره تیکێ گۆرانی بیژی خه لکی «که رهنده» که ناوی «تاوس» بووه
گۆرانی بۆ ژنان وتوو.

(۲) تهنخوا: له جیاتی. واته: ئەم شایێ یه تازە ت پیرۆز بی و بیی به مایه ی پیرۆزی بۆت،
توخوا تۆ له جیاتی من باش سهیری هه لپه رکی که ره کان بکه.

(۳) سیر: تیر. جام: ئاوینە. واته: تیر ته ماشای نه و نازارانه بکه که روویان وه که ئاوینە
رۆشنه، وه به تاییه تی سهیری رووی دۆست بکه که شای جوانه تازە هه لچوو ه کانه.

(۴) واته: چونکه له م شایێ یه دا وهختی هات و چۆیه تی، وه کاتی به زمی سوور خواردنی
سه ما کردنیه تی.

(۵) نقاره: ئاله تیکێ موسیقای میلی یه. لرفه: خشه. شهروال: ژیر کراس. پاموره:
مووروی پی، خشلیکه ئافره ت له پی ئه کا. خرخال: بازنه.

(۶) خه نده: پیکه نین. که نده: هه ل که ن.

ئیشاره‌ی وه ناز لهب خه‌نده‌ی وه نهرم
 نمانای خالان نه تۆی په‌رده‌ی شهرم^(۱)
 سه‌ر چۆپی وه ناز قۆل هوردای ده‌سمال
 بریقه‌ی شیشه‌و له‌ره‌ی لیمۆی کال^(۲)
 ورشه‌ی ستاره‌ نه‌و زولف بووم زهر
 چون قه‌وس و قه‌زه‌ح گرتنه‌ن ده‌ور وهر^(۳)
 جه‌و به‌زم شیرین منیش که‌ر وه یاد
 به‌زمتان جه‌م بو‌دایم وه دلشاد^(۴)
 من ویم زووم زانان تاله‌م په‌شیوه‌ن
 ره‌فیقم مه‌ینه‌ت، نه‌نیسم دیوه‌ن^(۵)
 خودا وه تۆش دان سه‌یر نه‌مامان
 وه من ره‌نگ زهردی و ناله‌ی بی سامان

(۱) نما‌نا: ده‌رکه‌وتن.

(۲) هوردا: هه‌ل‌ته‌کاندن. شیشه: موورووی مل.

(۳) ستاره: نه‌ستیره. بووم: جیگا. قه‌وس و قه‌زه‌خ: هه‌سوونه‌ زپ‌پینه، «په‌لکه‌زپ‌پینه». وهر: خۆر. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌ دا ته‌شیه‌ی رووی جوانانی کردووه‌ به‌ رۆژ، وه ژیر زولفیان به‌ زپ‌ر، وه ورشه‌ی زولفی و بریقه‌ی گۆل و نه‌ستیره‌ زیوینه‌کان سه‌ر زولف و زهردی ته‌نشتی گۆنایان به‌ هه‌سوونه‌ زپ‌پینه‌که‌ له‌ باش باران ده‌رته‌که‌وئ، بارانه‌که‌ش دلۆپه‌ی ئاره‌قی ماندوو بوونی هه‌لپه‌پنیانه... واته: ورشه‌ی نه‌ستیره‌ی سه‌ر زولفی یاران که‌ به‌ سه‌ر لاجانگی زهردی وه‌ک زپ‌ره‌ویه، وه‌ک هه‌سوونه‌ زپ‌پینه‌ ده‌وری رووی وه‌ک رۆژ یانیانی گرتوو.

(۴) جه‌و: له‌و. که‌ر: بکه‌. جه‌م: «جمع»، کۆمه‌ل.

(۵) ویم: خۆم. تاله: «طالع»، به‌خت. نه‌نیس: هاوده‌نگ.

[۷]

مناره، سهدای سہ لاش...^(۱)

مناره، سهدای سہ لاش سہد تہرزہن
مزگی، جہ شادی دہماخش بہرزہن^(۲)
مہی نہ خوم چون من نہ خہم نہسیرہن
مہیخانہ سہفاش خہیلئی دلگیرہن^(۳)
لوولہی تہراویح وەش وەش مدؤ دہنگ
بیئ ناہہنگن تار تہموورہی ناہہنگ^(۴)
مہرحہبای لیباس تاعہت پووشانہن
نہلوہدای کاس کاس بادہ نووشانہن^(۵)

[۷]

(۱) مہولہوی ئەم قەسیدہیہی لہ مانگیکی رەمەزانا وتوہ.
(۲) واتە: منارە ی مزگەوتە کان سەد جۆر سەلاو بانگیان لئی بەرز ئەبیتەوہ،
مزگەوتە کانیئیش لہ خووشی دا دہماخیان بہرزە.
(۳) خوم: کووپەیی مەیی. واتە: شەراییش بە ھۆی رەمەزانەوہ لہ کووپەدا ماوہ تەوہ، وەك
من کە گیرۆدەیی خەم بووم. مەیخانەیش خووشی تیا نیہ چونکە کەسی تیئ ناچئ بۆ
خواردەنەوہ.
(۴) لوولہ: شمشال. تەراویح: نوژنکی تایبەتی بیست و سێ رکانی یە بە رەمەزانا پاش
نوژنی عیسا ئەکریت، وە لہ ئیوانی ھەر دوو رکانیکیا دوعا بە کەسی تایبەتی ئەخوێنریئ.
ناہہنگ «ی یە کەم»: خووشی. تار، تەموورە: دوو ئالەتی موسیقایی میلین. ناہہنگ «ی
دوو ھەم»: شایلوغان. واتە: شمشالئی تەراویح خووش خووش دہنگی لێوہ دئی و تارو
تەموورہی ناہہنگ و رابواردن خووشی لئی براوہ.
(۵) واتە: کاتی مەرحەبا و بەخیر ھاتنی ئەوانە یە کە جل و بەرگی تاعەت ئەپۆشن، وە
دەمی مالآوایی کردن لہ پیالەیی مەیی بۆ مەیی خۆرەکان. وشەیی «مەرحەبا» و «نہلوہ دا»
ئیشارەتن بۆ ئەوہ کە لہ نیوہی یە کەمی مانگی رەمەزانا لہ کاتی نوژنی تەراویح ئەلین:
«مرحبا... مرحبا آیا شەر رمضان». وە لہ نیوہی دوو ھەمی ئەلین: «الوداع... الوداع آیا شەر
رمضان».

ساقی، ساسد جار وه نازت نازوو
هوردهر وه گول بانگ سهدای «وآمتازوا»^(۱)
تورپرت نه رووی خال جه بین سهراویز
پیالته چون جام «کهچ دارو مه پرتز»^(۲)
ستارهت نه شهو تورپره ی قه ترانی
هوهیداو په نهان شمس پیشانی^(۳)
هیلال نه پای شهو نه سیم بوی نافدا
بنمان نهو شهفهق باده که ی سافدا^(۴)
هه ی هیلال، هه ی عید، خیزو جه یاران
وه ره غم گروی په ره یزگارن^(۵)

(۱) نازوو: بنام. گول بانگ: ناوازی گهرم به جوش. «وآمتازوا»: به شیکه له نایه تی:
«وآمتازوا الیوم ایها المجرمون». که له روژی قیامه تا به تاوانباران نهوتری، وه مه عنای
نهو په ئه ی تاوانباران نه مرؤ ئیوه جوئی بینه وه و لاکه ون. واته: کاکه ی مه ی گپ یا خوا سهد
جار بنام بهو نازه تا که داوته پیتم، هاوارو بانگی «وآمتازوا الیوم...» هه لده تا نه وانیه ی
روژوو یان گرتوه و نه وانیه ی نه یان گرتوه له یه ک جوئی بینه وه. مه به سی ئه وه په ره مه زان
دوایی بینه، چونکه به هانتی چه ژن دیاری نه دا کی خوا به رست بووه و کی تاوانبار. له
شيعره کانی پاشه وه دا چۆنیه تی دوایی هینانی ره مه زان باس نه کا.
(۲) تورپره: «طړه»، زولف. سهراویز: سه به ره وه خواری. که چ دارو مه پرتز: جومله به کی
فارسی به به مه عنای لاری بکه ره و مه ی پرتزه. واته: بۆ پیشان دانی مانگی شهوی چه ژن
زولفت به سهر رووی خاله که ی ناوچاوتتا دابده ره وه، وه چاوه گه وره کانت بینه سهر
شپوه ی ئاوردانه وه وه ک پیالته ی شه رایی که لار کرایته وه به لام نه هیلری برپرتزی.
(۳) قه ترانی: رهش. پیشانی: ناوچاو. واته: قولابه زیونه کانی سهر زولفه ره شه کانت
دهرخه وه که نه ستره ی تاریکه شه و با روژی روت دهر نه که وی.
(۴) ناف: میسکی بۆن خوش. شهفهق: سوورایی قه راغی ئاسمان به ئیوارانا. واته: له
داونتی نهو شه وه دا که زولفه کاتته و، شنه ی بۆنی میسکی لی دئی، له سوورایی پیالته ی
شه رایی سافدا که چاوته، مانگی یه که شه وه مان پیشان بده که برۆته.
(۵) خیزو: به رزیته وه. واته: با به کوپرایی چاوی پارنزه که ران هاواری «ئای نه وه مانگ...
نه مشه و چه ژنه» به رز بیته وه له دۆستانه وه.

شادی دەر وه دل لای مهی خواراندا
خهفەت دەر وه جەرگ رۆزه داراندا^(۱)

[۸]

مه یلت ئاره زووی^(۲)

مه یلت ئاره زووی ئه غیار که رده بی
چیش خامه کهت نام مه عدووم به رده بی^(۳)
بی منەت جه مه یل ئامای نامه تم
مه منوون جه وه فای ره شحهی خامه تم^(۴)
په رساییت چۆنی؟ ویت غه له ت که رده ن
مه ر نمه زانی دووریت چ دهرده ن^(۵)
گهرمی بلیسهی دهروون ده ماخ
دیوه لولول ئاخ دلهی پر جه داخ^(۶)

(۱) رۆزه: رۆژوو. واته: دلای مهی خواردن خویش که به به ره لاکردنی توانای خواردنه وه،
وه جهرگی رۆژوو وه وانه کان پرکه له خهفەت که نایانه وی ههرگیز ره مه زان دوایی بی.

[۸]

(۲) مه له وی ئه مه قه سیده یه ی له گه ل نامه یه کی بی نوخته دا له وه لامی نامه یه کی حه مه
پاشای جافدا نوسیه که له باره ی ئیشی که سیکه وه بی ناردبوو. مه وله وی له وه رامه که یا
به حه مه پاشا ئه لی تۆ نه ت وسته وه نامه بۆ بنووسی، به لام ئیشی ئه م پیاوه ناچاری کردووی.
(۳) چیش: که چی. واته: خویش وسته ی تۆ ئاره زووی بیگانه ی کردبوو، که چی
قه له مه کهت ناوی هینابووم.

(۴) ره شحه: پرژه. واته: منه تی ئاره زووی هاتنی نامه ت هه ل ناگرم چونکه به هوی ئیشی
خه لکه وه بووه، به لام مه منوونی وه فای پرژی قه له مه که تم که ناومی نووسی.

(۵) واته: په رسایرت کردبوو که چۆنم، به لام تۆ خۆت به غه له تا بردوو، بۆچی نازانی
دووریت چۆن دهر دیکه تووشم هاتوو؟

(۶) دیوه لولول: گیزه لوه که: مه عنای ئه م شیعره وه شیعری پاشه وه ی یکه وه دی.

ئەو بەرد نەم نە چەم دیدە ی پەر جە دەرد
 ئیئد مالا رووی حەرف خە یال بی گەرد^(۱)
 نە قە ترە ی ئەس رین مە ن دەن نە چەم دا
 نە نوختە نە حەرف ئینشای ماتەم دا^(۲)
 عەر زە شاھیدەن خاس بەدیە پیش دا
 حەرف نوختە دار نە مە ن دەن تیش دا^(۳)

[۹]

مامۆسای سەر ئیئل^(۴)

مامۆسای سەر ئیئل شیرین کە لامان
 تە شریف خە یرت باوەر وە لامان^(۵)

(۱) بەرد: بردی. مالا: مایۆه. واتە: گەرمی بلیسە ی ناو دە ماخم تە رایسی نە هیشتووە لە چاوە پەر دە ر دە کانما، وە گێژە لۆو کە ی ئاھوو ھە ناسە ھە لکیشانی دلە ی پەر داخم رووی ئەو حەرفانە ی مایۆه کە لە خە یالی ساف و بی گەردمان.

(۲) ئەس رین: فرمیسک. مە ن دەن: ماوہ. وات: لە بەر ئەوہ نە دلۆپە یە ک فرمیسک لە چاو ما ماوہ، وە نە حەرفە کانی نامە کە م کە باسی خە فە تباریم ئە کا نوختە یان پیوہ ماوہ.

(۳) عەر زە: نامە. بەدیە: بڕوانە. واتە: نامە کە م شایە تمە، باش سە یری بکە حەرفی نوختە داری تیانە ماوہ. لە ھە ندێ نوختە دا لە جیاتی «نە مە ن دەن» نووسراوہ «مە وینی» بە مە عنای نایینی. ئەو نامە یە کە مە و لە و ی لە م قە سیدە یا ئیشارە تی بۆ کردووہ بە زمانی فارسی نووسراوہ، وە چە ند دێر پێکی عەرە بێشی تیابە. نوختە یە کیم لایە لە گە ل چە ند نامە یە کی تری نووسراوی مە و لە و ی دا.

[۹]

(۴) مە و لە و ی بە م قە سیدە یە یە کێ لە دۆستە کانی بانگ کردووہ بڕوا بۆ لای بۆ رابواردن، وە باسی خۆشی شوێنە کە ی خۆ ی بۆ کردووہ
 (۵) ئیئل: خێل. باوەر: بیئە.

نه شنۆی به دکار، نه بۆی به دوازه
وه حشی یان هم راز، تهیران دهم سازهن^(۱)
شه تاوان چون سهیل دیده مهن جاری
پیچ میدان چه نی زامان کاری^(۲)
تۆ نه سه رگوزه شت سزای دهر د لهیل
من نه حیکایهت ئازیز بی مهیل^(۳)
ساتی په ی ویمما بنیشمی وه شاد
به و رازانه وه خهم بدهین وه باد^(۴)
تافه لهک دیسان نه ی راگوزه ردا
بوینمی چیشش هانه ژیر سه ردا^(۵)

(۱) به دواز: به دخواز. واته: نه شنۆی به دکار هه به له م شوینه دا که منی تیام، وه نه بۆنی به دخوای تیابه. هاوده نگ و هاوړیمان بالدارو گیانداره کتوی به کان.

(۲) واته: چه مه کان وهک ئاوی چاوم زۆرو ره وانن، وه به زامی کاریگه ری خوځانه وه پیچ نه خۆن. مهوله وی له م قه سیده به دا خه یالکی وردی به کار هیتاوه، وه بریاری داوه هه رچی پیچ بخوا له بهر نه وه به که ئازاری هه به، وه چه مه کانیش بۆیه پیچ و لارن چونکه ئازاریان هه به، نه بی نه م ئازاره خه یالی به ی چه مه کان به هۆی دوور که وتنه وه ی نه و جوانانه وه بی که له قه راغیا سهیرانیان کردوه.

(۳) مه عنای نه م شیعه وه دوو شیعی دواپی پیکه وه دی.

(۴) ویمما: خویمان. بنیشمی: دانیشین. راز: قسه.

(۵) وینمی: ببینین. چیش: چی. واته: تۆ سه رگوزه شتی دهر دو ئازاری له یلی خوتم بۆ بگێر وه وه منیش باسی ئازیزی بی مه یلی خوتم بۆ نه کم، وه سه عاتی پیکه وه دائه نیشین به و قسانه خهم مان نه دهن به با، تا بزانی فلهک له م دنیا به دا چی تری له ژیر سه رایه بۆمان.

[۱۰]

مامۇستای شیرین^(۱)

مامۇستای شیرین، شوخ دیدە مەست
 جە مەکتەبخانەى مەدرەسەى «أَلَسْتُ»^(۲)
 دیدەش مەکتەبى قەدەر سزادا
 نیم نیگاش تالیم تفل قەزادا^(۳)
 سەرنووک موژەش مەکەردش تەقریر
 راستى پەى تیر تەدبیر تەقدیر^(۴)
 تۆ پەى تەعلیمش نە رای جەختەنى
 ئەلبەت یا سەرسەخت یا بەدبەختەنى^(۵)

[۱۰]

- (۱) مەولەوی بەم چەند شیعەرە قسە لەگەڵ مامۇستایەك ئەكا كە دەرسى بە شوخىك وتووە.
- (۲) مەکتەبخانە: قوتابخانە. مەعنای ئەم شیعەرە دوو شیعەرى دواىی پیکەوہ دى.
- (۳) مەکتەبى: قوتابى. نیمنگا: لاچار. تالیم: «تعلیم»، فیرکردن.
- (۴) تەقریر: روون کردنەوہى دەرس. واتە: ئەى مامۇستای شیرین ئەم شوخە چاومەستەكە تۆ دەرسى پى ئەلبەت، چاوى لە قوتابخانەى روژى ئەزەلا سزای قوتابى يەكى ئەدا كە قەدەرە، وە تیرى چاوى منالى قەدەرى فیر ئەکردكە چۆن تووشى خەلك بیئت، وە نووكى برژانگى دەرسى راست روشتن و لاندانى فیری تیری قەدەر ئاراستەکردن ئەکرد.
- (۵) جەخت: زەنجدان. واتە: كەچى تۆ ئیستا خۆت ئەزبەت ئەدەى بۆ فیرکردنى، ئەلبەت یا سەرسەختى یا بەدبەختى، ئەگینا تۆ لە کوئى و دەرس وتەوہ بە يەكى لەوانە لە کوئى؟.

[۱۱]

مەجنونە كەي وئىل^(۱)

مەجنونە كەي وئىل شەيداي بالاي تۆ
سەلام كيانا وه خاك پاي تۆ^(۲)
وئيش جە تاو دەرد بار خەمان بەرد
جادەي مەينەت گرت، وئىل بىي ھەرد ئەو ھەرد^(۳)
دل ئەمىرشەن جە لات ئەسیرەن
چون تاوان كاران بەند زەنجیرەن^(۴)
ئامان سەد ئامان خاس نىگاش دارە
وہرنە ئاروڧتەن زوو مېبۆ پارە^(۵)

[۱۲]

مەنزىگەي ديدەم

مەنزىگەي ديدەم ئاوپاشى كەردەن
چەشمەنداز بەرز بىي تۆزوغەردەن^(۶)

[۱۱]

(۱) مەولەوى ئەم چەند شىعەرەي بۆ دۆستىكى ناردووه بۆ دەرپىنى خۆشەويستى خۆي.
(۲) كيانا: ناردى. واتە: عاشقە مەجنونە كەت كە شەيدات بووہ بە دواي بالاتا وئىل بووہ،
سەلام ئەئيرى بۆ خاكي بەرى پىت.
(۳) واتە: خۆي لە تار دەردو ئازار نەيتوانى بىت، بارى خەمى ناوہ تە سەرشانى و رىگەي
مەينەتى گرتوہ تە بەروكە وتوہ تە ھەردەو ھەرد كردن.
(۴) واتە: دلە كەي كە فەرمان پەواپەتى، لاي تۆ وئىلەو ەك تاوانباران زەنجير كراوہ.
(۵) ئاروڧتە: دارزاو. پارە: پارچە. واتە: دەخىلتم چاك ئاگات لى بىي ئەگىنا داوہ شاوہ زوو
دائە فەرقى و پارچە پارچە ئە بىي.

[۱۲]

(۶) ئاوپاشى: ئاوپىشپىن. چەشمەنداز: «چشم انداز»، جىنگاي بەرزى چاو لىوہ خستىن.
مەعناي ھەردو شىعەرە كە پىنكەوہ دى.

شیۆت با به یۆ ئەر مه یلش بارۆ
به لام بویره رۆ ئەر به د بویارۆ^(۱)

.....

[۱۳]

من که دل دایم...^(۲)

من که دل دایم نه واوه یلمه ن
غهرق موتالای خال له یلمه ن^(۳)
چ بـاک تـانه ی تـه وه ن تـاومه ن
شهو ق موتالای رووی کتاومه ن؟!^(۴)

.....

(۱) به یۆ: بیئت. بارۆ: بیئێ. بویارۆ: رابوئێ. واته: مه نزلگه ی چاوم ئاورپشین کردوه وو
جینگه به کی به رزه و بۆ ته ماشا لیوه کردن زۆر خوشه، هیچ تۆزی تیا نه. وئنه ی ناسکت
ئه گهر مه یلی هه یه بایته ناو چاوه کانم، وه ئه گهر شوئنه که ی لا خراب بوو، وه ناخۆشی
رابوارد رینگای ئه ده م پروا.

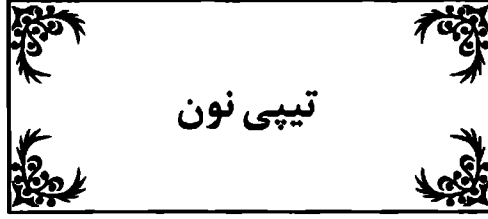
[۱۳]

(۲) مه ولهوی به م دوو شیعره به ربه ره کانتی دوو شیعره «مه لاقاسم» ناوئکی کردوه که
وتوو به تی:

هه رگا من پێکیای په یکانی له یل وام جه بی مه یلی له یل وه ته ن دوجه یل وام
چ باکی به دی به دکارانمه ن چ په روای تانه ی ئه غیارانمه ن
واته: ماده م من پێکراوی تیری له یل بم، وه له بهر بی مه یلی له یل وه ته نم کتوی دوجه یل
بی، ئیتر باکم چه له خرابی ئه و که سانه ی خرابه م ئه لێن، وه له کوئ ماوه ی موبالات کردنم
هه یه به تانه و ته شه ری بیگانه؟

(۳) واوه یل: هاوارو شین. مه عنای ئه م شیعره و شیعره ی دوایی پێکه وه دئ.

(۴) ته وه ن تاو: به رد توئنه ره وه. موتالای: «مطالعه»، چاو پیاگیران. واته: من که دل هه میسه
له گریان و واوه یلادا بی، وه غهرقی موتالای خالی روخساری له یل بم، چ باکتیم هه یه له و
تانه و ته شه رانه ی که به رد ئه توئنه وه، وه له کوئ ماوه ی موتالای په ره ی کتیبم هه یه؟

تیپی نون

[۱]

نامه کت پهی چیش^(۱)

نامه کت پهی چیش؟ په ری دهوای دهر د
 یاوا خاس وانام موتاله عم کهرد^(۲)
 ئاخ، داخان نیشات جه بیخ کهنده ویم
 رای ته دبیر کهس پی نه مه ده ویم^(۳)
 سه ره تای زوخاو نه جه رگم سهردان
 بهیدی پیمه وه یاران، هام فهران^(۴)
 هاوار یانی های خالوم نه شنه فته ن
 جه نو کوسی تهر خاسته رم که فته ن^(۵)
 دیده کم ماچان بی وه فاییش کهرد
 شهرت و عهده بهین وه رین جه یاد بهرد^(۶)

[۱]

(۱) مه لهوی ئه م قه سیده بهی له وه لامی قه سیده به کی خالوی کوماسی دا نوسیه وه، که سکالای دهردی عه شقی بو مه ولهوی کردبو و تادا، وه سوزی دلای خوی دهر بر پیوو، وه چاری لی وستبوو.
 (۲) وانام: خوئندمه وه: واته: نامه کت گه یشت و به باشی خوئندمه وه و تی گه یشتم بوچیت نووسیوو؟ داوای دهرمانی دهر دت تیا کردبوو.
 (۳) واته: داخی به جه رگم نار هحتی داری جم و جوولی له بن هه لکه ندووم و رنگای ته گبیر کردنم بو کهس نه ماوه.
 (۴) بهیدی: وهرن. واته: براده رینه، فریام کهون سه ره تا زوخاو سه ری داوه له جه رگم.
 (۵) واته: هه ی هاوار وا دیاره هیشتا خالوی کوماسی نه یزانیوه من به م نزیکیا نه کؤستیکی گه وره تر م که وتوو، وا داوای چاره و ته گبیرم لی نه کا. له شیعه کانی پاشه وهی دا باسی ئه و کؤسته که وتوو هی نه کا.
 (۶) ماچان: نه لین. واته: وا بلاوه که نازیم بی وه فایی کردوو و گفت و به یمانی نیاومانی

زیاد بی سهردی پهی غه م که یله کەش
 که م بی گهرمی تاو کوورهی مه یله کەش^(۱)
 هه وای دۆس نۆش وه دهروون ئاوه رد
 سفته که ی کۆنه ش یه کجار جه ویر به رد^(۲)
 دیده که م تۆ مه یل خه سته ت زه روور بی
 ئه ی بی شه رتی یه فره چیت دوور بی^(۳)
 خه یلی واتم خه یچ ئیش زامم مه رد
 ئای کولناته وه ئینه چیشته که رد^(۴)
 به زه ییت ناما به ی زاری مه دا
 وه ی ناله ی شه وان بی داریه مه دا
 وه ی دلّه ی پر ئیش پر زوخاومه دا
 وه ی هه ناسه ی گهرم ته وه ن تاومه دا^(۵)

خستووه ته پشت گوئ. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «جه یاد به رد» نووسراوه «گردش مه رد» واته: هه مووی شکاند.

(۱) واته: ساردی ئه و زیاد بووه له گه ل منا که دلّم به هۆ به وه پر به له خه فته ت، وه تینی گهرمای کووره ی مه یلی که می کردووه.

(۲) هه وا: ئاره زوو. سفته: سووتاو. واته: ئاره زووی دۆستی تازه ی گرتووه ته دل و دلداره سووتاوه کۆنه که ی به یه گجاری له یاد بردووه ته وه.

(۳) فره: زۆر. چیت: لیت. لیره دا مهوله ی به هۆ نه ری «التفات» رووی قسه ی له خالۆی کۆماسی به وه وهرئه چه رخی نیته سه ر دۆست و پی ئه لئ: ئازیزم، تۆ پیویست بوو گرفتاره که ی خۆت خۆش بئ، ئه م بی شه رتی یه زۆر دوور بوو لیته وه.

(۴) خه یچ: ئۆخه ی. کولناته وه: کولاندته وه. واته: زۆرم وت ئۆخه ی ئیشی زامه که م دامردووه، ئای ئه وه چیت کرد واکولاندته وه.

(۵) ته وه ن تاو: به رد توئنه وه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «دلّه ی پر ئیش» نووسراوه «جه سته ی پر هوون»، وه له جیاتی «هه ناسه ی گهرم» نووسراوه «هه ناسه ی سه رد».

من دلم وه تیر تو ئیشا، یا ئه و
 من جه فاو مهینهت تو کیشام، یا ئه و^(۱)
 من ویم وه سرگهرد بالآت کهرد، یا ئه و
 من ویم فیدای خاک پالات کهرد، یا ئه و
 جه بهدبهختی ویم وهنش وارۆ سهنگ
 زانام بی مهیلی ئه ممانهک وهی رهنگ^(۲)
 من هیچ بهر کهنار، ئه حوالم مه پرس
 خو قیامهت هه ن جه خودا بترس^(۳)
 خالۆ دهر د دل بی نیهایه تن
 شکایهت نیهن، یه حیکایه تن^(۴)
 ئاواپی پهی غهیر، ویران ماله ویم
 عالهم شیرین کام، مه زاق تاله ویم^(۵)

- (۱) واته: بۆ دوستیککی تازه بۆچی وات لئ هات؟ بۆچی من بووم دلم ئیشا به تیری تو یا ئه و؟ وه من بووم دهر دو مهینهتی تو کیشا یا ئه و؟
- (۲) وهنش وارۆ: لینی بباری. یاخوا له بهر بهدبهختی خۆم بهرد بباری له بهختم، من ئه زانم بی مهیلی به لام نه م نه زانی بهم جوړه ی .
- (۳) بهر کهنار: بخهره لاره، وشه یه کی فارسی یه. واته: چش له من گویم مه دهری و مه بهستت نه ب، به لام خو قیامهت و لئ پرسینه وه هه یه بۆچی له خوا ناترسی؟
- (۴) یه: ئه مه. مهولهوی لیره وه رووی قسه ی ئه کاته خالۆی کۆماسی و پنی ئه لئ: خالۆ گیان دهر دی دلی من برانه وهی نه، ئه م قسانه ش که ئه یکه م سرگوزه شته یه ئه یگێر مه وه، شکاتی حال نیه، چونکه ره وایه دلدار شکات له دوستی بکا.
- (۵) واته: ئاوه دانی حال و مال هه ر بۆ بیگانه کانه، منیش که ئه وه موو مافه م به سه ر یاره وه هه یه مالم ویران بووه، ههروه ها هه موو کهس ده می شیرینه وه هه ر من ده م تال و ناخۆشه .

ناوەش پى ھەرام، ۋەش ھەرامە ۋىم
 شادى پى نوقسان، غەم تەمامە ۋىم^(۱)
 ھەلۋ زەدە كەى ترسياگە ۋىم
 درۆ بۆ يا راس ھەۋەسياگە ۋىم^(۲)
 چ ۋەخت ئاماي ئىنشاى فەردت بى
 چ ۋادەى داۋاى دەۋاى دەردت بى^(۳)
 گلاراۋ مەرگ چىگە ۋ چۆگە مەن
 دەخىل تەدبىرى جارى نۆگە مەن^(۴)

[۲]

نەسىم مەجرەم^(۵)

نەسىم مەجرەم مابەين ياران
 ماچان ۋەھارەن سەۋزەن دياران^(۶)

(۱) ۋاتە: شتى ناخۆشم بۆ ھەلۋە ۋ خۆشيم لى ھەرامە، ۋە شادىم كەم ۋ كورتە ۋ خەم ۋ خەفەتم تەۋاۋە.

(۲) ترسياگ: ترساۋ. ھەۋەسياگ: ھەپەساۋ. ۋاتە: ئاى ۋەك چۆلە كەى ھەلۋ لىداۋ ترساۋ خۆم، ۋە بە راست بى يا بە درۆ بى ھەپەساۋ سەر لى تىكچوۋ خۆم.

(۳) ۋاتە: خالۋ گيان ئەم كاتى نارەحتى ۋ بى ئىستراحتى يەى دل كەى بۆ ئەۋە ئەشيا تۆ ھەلبەستى تيا دانىتت ۋ بۆمى بىئىرى ۋە داۋاى تەگبىرم لى بىكەى بۆ دەرمانى دەرد؟. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «چ ۋادەى داۋاى» نوسراۋە «چ ۋەخت ۋ ۋادەى».

(۴) چىگە ۋ چۆگە: لىرە ۋ لەۋى. نۆگە: نۆبە. ۋاتە: ئىستا من خۆم گلاراۋم پى كە ۋ تۋوۋە ۋ ئەمدىو ئەۋدىو ئە كەم ۋ ئەمرم، كە ۋاتە جارى نۆبەى مەن تۆ تەگبىرىكەم بۆ بىكەى.

[۲]

(۵) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەى بۆ «شىخ عەزىزى جانە ۋەرەى» نوسىۋە، ۋە ۋاى بىرپار داۋە كە ئە بى نەسىم بۆى بەرى

(۶) مەعنای ئەم شىعەرە ۋ شىعەرى دۋابى پىكەۋە دى.

گیان وه بی تاقەت موینون ئارۆ
 زاھیرەن ھەوای لای ئازیز دارۆ^(۱)
 ئامیتە ی خەیاڵ ئەو دل پەسەندەن
 ئیلاخیچ ھەلای کەم ی بەخ بەندەن^(۲)
 زەحمەت وه خەیاڵ ئەو ئازیز مەدەر
 وەر نە یو گیان، ھیچ، بە ویت تەشریف بەر^(۳)
 چون یاوای پەرساش بەنالە عەرز کەر:
 دیم تەن سفتە کە ی خەستە ی زام خەتەر^(۴)
 دل دەروون ھەر یەك وه دەس خامەیی
 ئینشا کەردەبی توغرا نامەیی^(۵)
 دلش کەردەبی وه دوو «ھو» مەرقوم
 دەروونش وه ھوون «مُجِبُّكَ مَغْدُومٌ»^(۶)

(۱) واتە: ئە ی بای نەسیمی بە یانیان کە مەحرەمی بۆ ھات و چۆ لە ئیوانی دۆستانا، ئەلین بە ھارەو دەست و دەر سەوز بوو و وادە ی وەزینی تۆبە، منیش وام دیتە بەر چا و گیانم ئەمڕۆ بی تاقەت بی و ئارەزووی وابی بچی بۆ لای شیخ عزیز ی جانە وەرەبی.
 (۲) ئامیتە: تیکەل. ھەلای: ھیشتا. یەخ: سەھۆل. مەعنا ی ئەم شیعرە و شیعر ی دواییش پینکە وە دئ.

(۳) مەدەر: مەدە. نە یۆ: نە یەت. واتە: بە لام لە بەر ئەو کە گیانم تیکەل بوو لە گەل خەیاڵی ئازیز، وە کویتستانی ش ھیشتا ساردە، زۆر ئازاری مەدە و رای مە کیشە بۆ لای خۆت، ئە گەر بە ئاسانی لە گەلتا ھات ئەو بە باشە، ئە گینا خۆت بە تەنیا برۆو ئەم نامە یەم بۆ بەرە.
 (۴) یاوای: گە یشتی. واتە: کە گە یشتی ھەوایی منی لئ پرسیت، بنائینە و عەرزی بکە و بلئ چاوم بە دلدارە لە ش سووتاو و نە خۆشە کەت کەوت کە بریتیک ی مە ترسی لئ کراوی پتو یە.
 (۵) خامە: قەلەم. واتە: دل و دەروونی ھەریە کئ قەلەمیکیان بە دەستە وە بوو، وە نامە یە کئ مۆر لە سەریان نووسیوو. لە ھەندئ نوسخە دا لە جیاتی «توغرا» نوسراو «سۆزش» واتە: نامە یە کئ بە سۆز.

(۶) دوو: دووکەل. مەرقوم: نووسراو. واتە: دلئ، بە دووکەلی ھەناسە ی بە سۆزی

نهر تهسديع نه بو وه جان فيداى ویت
 گوش دهر سه وادش بوانوون په ریت: (۱)
 وه نام دهرمان زامان موشکول
 جه نه وای بولبول جه ئیستیغناى گول: (۲)
 «بَعْدُ» وه دیدت شای نه و نه مامان
 ههر ئید مژنه وو وه هاری ئامان (۳)
 ناسته نش هه وای نه و به هاران پیم
 ته ماشای وه هار حاله ته که ی ویم: (۴)
 شه تاوم هونواو دیده ی پر دهردهن
 نه سیم شنوی هه ناسه ی سه ردهن: (۵)

خۆی له سه ر نامه که نووسیوی «هو». دهر وونیشی به خوینی خۆی له خواریه وه ئیمزای
 نامه که ی کردبو، وه نووسیوی «مُجِبُّكَ مُعْدُومٌ» به مه عنا «خۆشه و بستت: مه عدوومی»
 جاران ئوسول و ابو له سه ری نامه نه نووسرا «هو» که ئیشاره ته بو ناوی خوا.
 (۱) سه واد: ره شایی. بوانوون: بخوینمه وه. واته: بلێ به ئازیز نه گهر سه رت نایه شی گوی
 شل که بو ئه م گیان فیدای خۆته با نووسراوی نامه که ت بو بخوینمه وه.
 (۲) موشکول: گیریتوه خوار دوو. واته: بلێ له باتی «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» له
 سه ره تای نامه که وه نووسیویه ده س نه که ین به م نامه یه به به ره که تی ناوی که سیکه وه که
 دهرمانی نه و برینه خه ته ر ناکاته یه که په یدا ئه بن له ناله و فوغانی بولبول له بی باکی گول وه.
 جاران ئوسول بو له سه ری نامه وه جار جار «بِسْمِ اللَّهِ» نه نووسرا.
 (۳) مژنه وو: ئه ییسم. واته: له پاش ده س کردن به نامه که، بلێ ئازیزی شای نه و نه مامان به
 چاوت قه سه م ههر نه وه نده ئه ییسم که به هار هاتوو. له شیوه ی نامه نووسین و کتیب
 دانانی کۆنا پاش ته و او بوونی هینانی ناوی خواو سپاس کردنی و سه له وات دان له
 پیغه مبه رو ئال و ئه سحابی، نه نووسرا: «وبعد».
 (۴) ناسته نش: نه ی هیشتوو. واته: سه یری به هاری نه حوالی خۆم ئاره زووی نه و به هاری
 لا نه هیشتوو. له دوو شیمری پاشه وه ی دا باسی به هاره که ی خۆی نه کا چۆن به هاری که.
 (۵) شنۆ: شنه.

غونچهی نه شکوفتهم زام کاری یه ن
 بولبولم نالهی دل شهوگاری یه ن^(۱)
 «والحاصل» سه مووم بای تالهی سستیم
 په ژمورده که رده ن وه هار هه سستیم^(۲)
 تا واچی خه رمان خه م وه کونانی
 وه که یف ده ماخ دووری تونانی^(۳)
 خوسووس چون خه بهر میاوانانی
 گولان، بولبولان، ملاوانانی^(۴)
 من ویم موینون خاتر زیزه نان
 مه حرووم بوی گول رووی نازیزه نان^(۵)
 مکیانو ره حمهت هه سرهت وه کۆکۆ
 ره حمهت په ی جه ناب دهره دووری تو^(۶)
 کووره ی ناره زوو جوش سه ختشن
 نای بی مه یل، ناوی، ده خیل وه ختشن^(۷)

(۱) نه شکوفته: نه پشکووتوو. شهوگاری: گرفتاری.

(۲) په ژمورده: سیس. واته: به کورتی بای به دبه ختیم به هاری ژیانمی شین کردوو.

(۳) واته: تابلی خه رمانی خه م و خه فه تم کۆمه له و به ناره زوو دوژمنم که بریتی یه له دووری تو.

(۴) میاوانانی: پیم ته گه یه نن. ملاوانانی: ته لاوننه وه. مه عنای شه شیعره و دوو شیعی باشه وه ی پیکه وه دی.

(۵) زیز: عاجز.
 (۶) کۆکۆ: کۆمه ل کۆمه ل. واته: به تایه تی له و کاته دا که خه بهرم ته دهنی وا گول بولبول ته لاونیتته وه، من هه ست ته که م که خه فه تبارم و بی به شم له بونی گول که رووی یاره. له بهر ته وه، داخی نه لوانده نه وه م له لایه نی تو وه، به کۆمه ل ره حمهت ته تیری بۆ دهردی دووریت، چونکه هیچ نه بی که دوور بی لیم خه فه تی ته وه ناخۆم بۆچی نام لاونیتته وه.

(۷) مه عنای شه شیعره و شیعی دوایی پیکه وه دی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «نای بی مه یل ناوی» نووسراوه «ناخ په ی سیلاوی». سیلاو: لافاو.

ئاخىر نەك ئىمەيچ داخ نە دلىنمى
سۆچىيى ئاير چۈن تۆكلىنمى^(۱)
تۆپەي نىشتمان، من پەي سەوداي تۆ
ھەردوو بنالىن وە گرىيەو رۆرۆ^(۲)

[۳]

نامەي نەفتىنت^(۳)

نامەي نەفتىنت يەك رۆ باد ئاورد
كلپەي بلىسەي كورەم زياد كەرد^(۴)
دەلالت جۆشۆ چۈن رۆي ئازادى
گەرمەي گەرم نەزم بەزم پىر شادى^(۵)

(۱) نەك: بە مەعنا «بۆچى نە» يە، ئىستىفھامى ئىنكارى يە. سۆچىيا: سوتتاو. تۆكل:
تۆنكل. واتە: كورەي ئارەزووى دىدارت جۆشى سەندوۋە، ئاي دەخىلم ئاوى وەسلى
پياكە، وەختىيەتى، با دامرئەو، ئاخىر بۆچى ئىمەيش داخ لە دل نىن وەك تۆنكلى
سوتتاومان لى نەھاتوۋە؟
(۲) نىشتمان: مەبەسى لە دللى مەولەوى يەكە جىگاي خەياللى دۆستە. واتە: كەوابوو با
ھەردووكمان دەسكەين بە گريان و نالىن، تۆ بۆ دللى من كە جىگاي خەيالئەو منىش بۆ
ئارەزووى تۆ.

[۳]

(۳) مەولەوى ئەم قەسىدە يەشى لە وەلامى قەسىدە يەكى ئەحمەد بەگى كۆماسى دا
نوسىۋەكە باسى شايى و زەماۋەندىكى گەرمى تيا نوسىۋو بۆ مەولەوى، وە داخ و
حەسرەتى پىشان دابروكەوا مەولەوى لەو شايى يەدا نەبوۋە.
(۴) نەفتىن: نەتتاوى. واتە: رۆژىكىيان «با» نامەي نەتتاوتى ھىناو داي بە رووما،
لەو ۋەكلپەي بلىسەي كورەي دەروونم زياتر بوو.
(۵) دەلالت: مېھرەبانى. جۆشۆ: دېتەكول. واتە: نامەكەت مېھرەبانى و خوشەوستى
لىۋە ھەل ئەقولى، وەك رۆژى جەژن كە رۆژى گەردن ئازايى كردنى خەلكە لە يەكتر،

سه‌دای «لاو هه‌ی لاو»، زپه‌ی زه‌ر زه‌نجیر
 سلسله‌و بان‌ی‌سه‌ر، به‌ندزری‌و لاگیر^(۱)
 زیله‌ی گواره‌و زرنگه‌ی زه‌نگله‌ی زه‌ر
 له‌زه‌ی نه‌ونه‌مام، له‌ره‌ی لیموی ته‌ر^(۲)
 شه‌وق زه‌رق‌و به‌رق، فه‌رق زه‌ر کلاو
 ورشه‌و پرشه‌ی خووی کولم بو‌گولاو^(۳)
 شه‌وقه ته‌قه‌ی گهرم، چه‌پله‌و چیله‌ی نه‌رم
 چریکه‌ی وه‌ ناز، تریکه‌ی وه‌ شه‌رم^(۴)

وه‌ کۆری گهرمی گۆرانی وتن‌و هه‌له‌په‌رکیی پر زه‌وق‌و شادی‌یه. له‌ شیمه‌ره‌کانی پاش‌ شه‌م
 شیمه‌ره‌دا مه‌وله‌وی وه‌ سفیکی جوانی دیمه‌نی هه‌له‌په‌رکیی ته‌کا بو‌ ئیشاره‌ت به‌و شایی‌و
 هه‌له‌په‌رکیی‌یه‌ی خالزی کۆماسی باسی کردبوو له‌ نامه‌که‌یا، وه‌ خه‌فه‌تباری خو‌ی پیشان
 دابوو که مه‌وله‌وی تیا نه‌بووه.

(۱) لاو هه‌ی لاو: گۆرانی‌ه‌کی کۆنه‌ له‌ سه‌ر ئاوازه‌ی هه‌له‌په‌ریون. زه‌رزه‌نجیر: زه‌نجیری
 ئالتون که ئافره‌تان ته‌یده‌ن له‌ خو‌یان. سلسله‌: خشلیکه‌ ژنان ته‌یده‌ن له‌ به‌ر شه‌ده. بان‌ی
 سه‌ر: پینج لیره‌یی یا پینج قهرانی که ژنان ته‌یان دووری به‌ ناوه‌پراستی کلاوا. به‌ندزری:
 هۆنراوه‌یه‌کی زیوه شه‌ده‌ی بێ قایم نه‌کری. لاگیر: هۆنراوه‌یه‌کی تری زیوه تاکه تارانی
 پیاکراوه ژنان ته‌یده‌ن له‌ملاو له‌ولای کلاوزه‌ر یا سه‌روپینج.

(۲) زیله: زه‌ر. زه‌نگله‌: نه‌و زری‌و لیرانه به‌ربوونه‌ته‌وه به‌ گوی زپه‌ینی سه‌ر سوخمه‌وه.
 لیموی ته‌ر: مه‌به‌سی مه‌مکی کچه هه‌له‌په‌رکیی که‌ره‌کانه. له‌ هه‌ندئ نوسخه‌دا له‌ جیاتی
 «گواره» نووسراوه «ته‌لای گۆش» واته: ئالتونی گۆشکه‌که هه‌ر گواره نه‌گرته‌وه، وه‌ له
 هه‌ندیک‌ی ترا نووسراوه: «تیه‌ی گۆش» به‌ مه‌عنا خشلی گۆشکه‌که. وه‌ له‌ هه‌ندئ
 نوسخه‌ی ترا یه‌کسه‌ر شیمه‌ره‌که به‌م جۆره نووسراوه:

زیله‌ی زایله‌ی زرنگه‌ی پۆیله‌ی هه‌ی که‌وانه‌ی دیانه‌ی زنگله‌و له‌ره‌ی به‌ی
 زایه‌له‌: ده‌نگ. پۆیله: مله‌وانی مووروو شیلان‌و کاره‌با. که‌وانه: چه‌مینه‌وه. دیانه: قولاپ.
 به‌ی: مه‌به‌سی مه‌مکی کچانی هه‌له‌په‌رکیی که‌ره.

(۳) فه‌رق: ته‌وقه‌سه‌ر. زه‌ر کلاو: کلاوزه‌ر که لیره‌و تاکه تارانی پیا دووراوه. خو: ئاره‌ق.

(۴) چیله: پیکه‌نین. چریکه: ئاوازی به‌رزی مه‌قام وتن. تریکه: پیکه‌نینی پرپو ناسک.

سه‌مای ده‌سمالان، ره‌مای نه‌وهالان

نه‌مای مه‌لالان، نمای وه‌ش‌حالان^(۱)

چفه‌ی گهرده‌ن که‌ج، مهرگ من چیش واج

خاین وه‌خه‌فته، نه‌زان جگهر پاچ^(۲)

(۱) سه‌ما: له‌ره. ده‌سمال: ده‌سه‌سپری ده‌سی سه‌رچۆپی کیش. ره‌ما: راکردن. نه‌وهال: نه‌ونه‌مام، مه‌به‌سی منالانی به‌رگه‌ره‌که‌که به‌دهوری هه‌لپه‌رکئی که‌رانا دین و ده‌چن. نه‌ما: نه‌مان. نما: خو‌نواندن.

(۲) چفه: چپه، قسه‌ی نهیتی له ژئر لیوه‌وه. گهرده‌ن که‌ج: نه‌وه‌ی ملی لار کردوه‌ته‌وه بو چپه‌کردن. چیش واج: چی وت. جگهر پاچ: جگهر له‌ت‌که‌ر. واته: دیمه‌نی‌کی‌تری هه‌لپه‌رکئی مل لار کردنه‌وه‌ی هه‌لپه‌رکئی که‌رانه‌وه‌چپه‌کردنیانه‌که له‌ولاوه‌ته‌وه له‌یه‌که‌ه‌پرسن تۆمه‌رگی من چی‌یان وت، وه‌پیاوی به‌دکار خه‌فته‌دای‌ته‌گرئی‌وه‌وه‌ی نه‌زانئی چپه‌که‌ره‌کان چی‌یان وتوه جگهری له‌داخا له‌ت‌ته‌بی. له‌هه‌ندی نووسخه‌دا‌ته‌م شیعه‌ره به‌م‌جۆره‌نووسراوه.

چفه‌ی بی‌واده‌نیازان نازان بن‌ده‌سی داده‌نگ بازن نه‌بازان

نیازان نازان: ته‌وانه‌نیازی ناز کردنیان هه‌به. بن‌ده‌سی: له‌بن‌ده‌س‌کوئان بو‌داوای بی‌ده‌نگ بوون. بازن نه‌بازان: ته‌وانه‌ی بازن‌گیان له‌قۆلایه. له‌نووسخه‌یه‌کی‌ترا له‌جیاتی «چفه» راسته‌وخۆ نووسراوه «چپه» وه‌له‌جیاتی «نیازان» نووسراوه «نه‌زاکه‌ت» واته: ته‌وانه‌ی به‌نه‌زاکه‌ته‌وه‌ناز‌ته‌که‌ن. له‌نووسخه‌یه‌کی‌تریشا هه‌ر جیاتی «نیازان» نووسراوه «ته‌یاران» واته: ته‌وانه‌ی نازبان ته‌واوه، وه‌له‌نووسخه‌یه‌کی‌ترا له‌جیاتی «داده‌نگ» نووسراوه «نازک» وه‌له‌جیاتی «بازن نه‌بازان» نووسراوه «بازان یا نازان» به‌مه‌عنای بی‌لن یا نه‌یه‌لن، واته: دیمه‌نی‌کی‌تری هه‌لپه‌رکئی ته‌وه‌ته‌هه‌ندی له‌هه‌لپه‌رکئی که‌ره‌کان به‌شیوه‌یه‌کی‌ناسم ده‌س‌ته‌ده‌نه‌بن‌بالی هه‌ندی‌کی‌تریان، وه‌دوو‌دلن له‌وه‌ئاخۆ بی‌لن یا نه‌یه‌لن. مه‌عنا دۆزینه‌وه‌بو‌ته‌م هه‌موو‌نوسخانه‌وه‌نه‌بی‌نیشانه‌ی ته‌وه‌بی‌که‌هه‌موویان راستن، که‌م‌جار واری ته‌که‌وئی مه‌وله‌وی خۆی شیعه‌که‌ی به‌چهند جۆر‌گۆریی و جۆره‌کانی پیشه‌وه‌شی هیشتیته‌وه. به‌لام له‌به‌ر ته‌وه‌که‌نوسخه‌ی ده‌سنوسی مه‌وله‌وی خۆیمان چنگ نه‌که‌وت ناچار بووین هه‌موو‌نوسخه‌کان داتیین هه‌رچهند هه‌ندی‌کیشیان له‌نوسینه‌وه‌ی به‌غه‌له‌ت به‌یدا بوون، خۆشمان ته‌وه‌مانه‌به‌سه‌ند کردوه‌که له‌شیعه‌کانا نووسیمان، خوینده‌واریش بو‌ی هه‌به‌به‌یری خۆی کام مه‌عنا به‌سه‌ند ته‌کا بی‌کا تا هه‌ر‌کاتی که‌نوسخه‌ی راسته‌قینه‌به‌یدا ته‌بی.

لاره‌ی قسه‌تاره‌ی لاو شه‌ده لاران
 ئیشاره‌ی کهم‌کهم په‌نجه وشاران^(۱)
 شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نیمه‌ره‌نگ
 فره‌ی فوته‌ی شوپ، پاژنوی گوله‌نگ چه‌نگ^(۲)
 خشه‌و خشپه‌ی خاس، ترپه‌ی په‌نجه‌ی که‌وش
 عیشوه‌و نه‌زاکه‌ت، کریشمه‌ی بی‌خه‌وش^(۳)
 وه‌ لیموی ئالای کالای بالای شه‌نگ
 قرچه‌و چوقه‌ی جهرگ، دل‌ وه‌ خه‌مان ته‌نگ^(۴)
 خه‌میاو چه‌میای ناز نیمچه‌کناچان
 ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجوان واچان^(۵)
 شاباش شادی شه‌یدای شاباشان
 خاس خاس کزه‌ی سۆز ده‌روون خاش خاشان^(۶)

(۱) لاره: سەرلار کردنه‌وه. قه‌تاره: ریز. لاو: جوان. په‌نجه وشاران: په‌نجه وشاردن. واته:
 دیمه‌تیک‌تری هه‌لپه‌رکی خۆ لار کردنه‌وه‌ی ریزی جوانه‌کانه‌و ئیشاره‌کردنیانه بۆ به‌که
 په‌نجه وشاردینکی سووک.

(۲) شاخه: ده‌نگ. نیمه‌ره‌نگ: کال. فوته: سه‌رپۆش. پاژنو: ئه‌و کیشه‌ی که‌ ئه‌کرته‌کۆل‌و
 تا‌عاستی ئه‌ژنۆ دا‌ئه‌گرئ. گوله‌نگ چه‌نگ: گولنگ لار.

(۳) عیشوه: ناز. کریشمه: روانین به‌لاچار.

(۴) واته: دیمه‌تیک‌تری هه‌لپه‌رکی هه‌لقراچان و له‌رزه‌له‌رزگی دلداران‌و
 خه‌فه‌تبار بوونی دل‌یانه، یان هه‌لقراچانی جهرگی دۆسته‌دل‌ته‌نگه‌کانه، به‌هزی ئه‌و
 مه‌مکانه‌وه‌که به‌ریبونه‌ته‌وه به‌پارچه‌ی بالای جوانی یارانان.

(۵) خه‌میا: لاریبونه‌وه. چه‌میا: خۆ چه‌ماندنه‌وه. نیمچه‌کناچان: ئه‌و کچانه‌ی که‌ هیشتا
 پێ‌نه‌گه‌یشتوون. واچان: ئه‌یلین.

(۶) خاش‌خاش: تیک‌شکاوو ورد بوو. واته: دیمه‌تیک‌تری هه‌لپه‌رکی، له‌خۆشی‌یا
 شاباش کردنی ئه‌و که‌سانه‌به‌که شه‌یدای شاباش کردن بوون، وه‌ سۆزو کزه‌ی هه‌ناسه
 هه‌لکیشانی ئه‌وانه‌به‌که دل‌یان برینداره.

یاران، یاوهران، های دهرده داران
 بهیدی بکهردی من سهنگه باران^(۱)
 جه نهحسی تاله و جه بهدئیقبالییم
 ههر کؤ فرسه تن من یاگه خالییم^(۲)
 روو ئه و شیوه نان دهی ئه جهل بووری
 نه و بهزم شیرین مایه ی ههر شووری^(۳)
 تا وهی رهنگ زهره چون خه زانه وه
 سیم ساف ههرس کس نه زانه وه^(۴)
 هه رلایی باده ی شه و قیوه م وهردا
 یه کسهر سهر چون گیان شاباشم کهردا^(۵)

(۱) یاوهر: یارمه تی دهر. بهیدی: وهرن. بکهردی: بکن. له هه ندئی نوسخه دا له جیاتی «یاران، یاوهران» نووسراوه «عه زیزان، خویشان».

(۲) تاله: «طالع»، بهخت. یاگه: جیگا. له هه ندئی نوسخه دا له جیاتی «نهحسی» نووسراوه «سهختی»، وه له هه ندئیکی ترا نووسراوه «شوومی». ههروه ها له هه ندئی نوسخه دا له جیاتی «ههرکؤ فرسه تن» نووسراوه «نه ههرجا به زمه ن». له نوسخه یه کی تریشا شیعه ره که تیکرا بهم جوهره نووسراوه:

یه گشت جه شوومی و بی ئیقبالیی یه ن واده ی حاسلات یاگه م خالی یه ن

(۳) بووری: وهره وه. له هه ندئی نوسخه دا له جیاتی «شیرین» نووسراوه «شادی». مه عنای ئه م شیعه ره و دوو شیعه ری پاشه وه ی پیکه وه دی.

(۴) سیم: زیو. ههرس: فرمیسک.

(۵) وهردا: بخواردایه. کهردا: بکردایه. واته: ئه ی خوا مه رگم بدا، من له م کؤرو ئاهه نگو شادی یه دا رووم له شیوه ن و زاری یه، تا بهم رهنگه زهرده مه وه که ئه لئی رهنگی گه لای پایزه، وه بهم دلؤپه فرمیسکه که س پی نه زانیوانه مه وه که ئه لئی زیوی بی گهردن، ههر تاوئک پیاله یه ک شه رابی شه و قم بخواردایه ته وه، سه رو گیانم به جاری بکردایه به شاباش بؤ یاران.

خالۆ گیان نامان پهی نهو نه مامان
گیان دان وه مؤبته، پهی مهعدووم نامان^(۱)

[۴]

نهوای که ژاوهی...^(۲)

نهوای که ژاوهی له یللی نازانه
سه ره تای ته لمیت شیرین رازانه^(۳)
وهی روئی دمای کوچ مه جنوون به ختانه
نالهی فه ره هادی زامته سه ختانه^(۴)

له هه ندی نوسخه دا ئه م شیعه به م جوړه به:

جهو دما بادهی مه شق عه شقق بوهر دام تا گیان یه کسه ر شاواش بکهردام
واته: پاشان شه رابی فیربونی عه شقی یارم بخوار دایه ته وه، تا به یه گجاری گیانم بکر دایه
به شاباشی ئه و.

(۱) له م شیعه دا مه ولهوی وه رامی قسه به کی خالۆی کۆماسی ئه داته وه که له قسه که ی دا
بۆ مه ولهوی نوسیوی گوا به له و شایی یه دا چه ند نه و جوان خۆیان ئه کرد به قوریانی و
شاباش. مه ولهوی ئه لئ: خالۆ که م، گیان به خت کردن ئیشی نه و نه مامان نیه، ئیشی
مه عدوومی یه له خۆ شه وستی دا گیانی خۆی بکا به شاباش. له هه ندی نوسخه دا نیوهی
دوو هه می ئه م شیعه به م جوړه به:

گیان داده ن پهی تۆ پهی مه عدووم نامان داده ن: دان.

[۴]

(۲) مه ولهوی ئه م قه سیده به ی له کاتی کوچ کردنی جافه کانا بۆ کۆرستان، وتوه.
(۳) واته: ده نگه ئه و که ژاوانه دپت که ئه وه نده جوانن نازاران پی یان ئه نازن، وه
سه ره تای ته لمیتی یاره قسه خۆ شه کان دیاری داوه. ته لمیت: ئه و جینگه و بانه یه که به سه ر
پشتی و لاخه وه ته خت ئه کرئ و له سه ری دائه نیشن.

(۴) دما: دوا. واته: به هۆی کوچ کردنی یاران وه ده نگه هاوارو رو روئی ئه و دلدارانه
دپت که به ختیان وه که به ختی مه جنوون ره شه، وه نالهی وه که نالهی فه ره هادی سه ختی ئه و
که سانه بهر گوئی ئه که وئ که گرفتاری زامی سه خت بوون.

چون شيويانا لانهى دلان پر داخان
 جوق جوق سيامال شين پهى له يلاخان^(۱)
 سه رعيل عه رزم هه ن لا بکه ره وه
 خييل خانهى دلان ها له به ره وه^(۲)
 مالاش سه رجهم وه دهر د ئه وگاره ن
 هه ر دو هه وارگه ش مافه ته داره ن^(۳)
 ده وله تهمه نده نى لا بدهر چه نه ش
 مالات و حه شام ويت مه دهر وه نه ش^(۴)
 كوچ خييرت بو ئيمسال چون سالان
 تالاي ئيل به گى ئيل نه وهالان^(۵)
 وه ختي چون سالان وه دهر وون ئاوه رد
 پووشانهى دلان له وه پياى ئه وه هرد^(۶)

(۱) شيويانا: تيك چوو. جوق جوق: پۇل پۇل. شين: روشتن. واته: ئه م رۇ رۇو نالە نالە به هۇى ئه وه وه به كه هيلانهى دلداره داخ له دلە كان روخوا ده وارى ره شى دۇستان كه وته رى بۇ كوستان.

(۲) ليره وه مه وله وى رووى قسهى ئه كاته سه رعيلى كوچ كردوه كانو ئاموزگارى ئه كا. مه عناي ئه م شيعره و دوو شيعرى دواوه پيكه وه دى.

(۳) ئه وگار: گرفتار. مافه ته: دهر ديكه ئه كه وئته ناو حه يوان.

(۴) چه نه ش: لىي. حه شام: قه ره بالغ. وه نه ش: پيايا. واته: كاكهى سه رعيل قسه به كم هه به ئه مه وئ عه رزتى بكم، لابكه ره وه و گوتم بو شل كه، يار كه جيگار هۇزى دلانه له پيشه وه به، مه رومالاته كه شى كه كۆمه لى دلداره كانه تى، هه موو گرفتارى دهر د بوون، وه دهر و به رى ناوچه كهى دهر ده داره، چونكه هه ركه س نزيكى بكه وئته وه به دهر دى خو شه ويستى گرفتارى ئه كا، تۇيش مه رومالاتىكى زورت هه به ئاگات لى بى خوتى لى لاده و ئه وه رومالاته ت مه ده به قه لبهى ناوچه كهى ئه ودا.

(۵) ئيل به گى: گه ورهى عه شره ت: مه عناي ئه م شيعره و دوو شيعرى پاشه وهى پيكه وه دى.

(۶) پووشانه: مافى پووش كه حه يوان خوار دوويه تى، خاوه ن شوين له خاوه ن حه يوانى ئه سيئى. له وه پيا: له وه پان.

پرسان کۆن؟ چیشهن؟ پووشانهش نامان
 چون تالای بهردان جواو دهر نامان^(۱)
 نه دیدهی شادی دیدهنش خار بی
 جه ناشنایش تاقهت بیزار بی^(۲)
 گیج مه‌دا سه‌بوون شاره‌زور دَل
 سیروان هونواو دهر وونش گول گول^(۳)
 واژاوش مه‌ویهرد نه ده‌ماخ دم دم
 تاف مه‌وست سه‌راو چه‌رخ زه‌لم چه‌م^(۴)

(۱) کۆن: له کوئی‌یه. واته: کوچی خیرت بِن ئە مسالیش چون سالان برۆ تا ئە گه‌یته لای سه‌رۆکی عه‌شره‌تی نازاره تازه پِن گه‌یشتوو هه‌کان، که گه‌یشتیه لای وه‌ک سالان بیری کرده‌وه و داوای پووشانه‌ی ئەو دلانه‌ی کرد که له هه‌ریمی یارا له‌وه‌پاون، وه باسی منی کردو وتی کوا بۆچی ئە مسال پووشانه‌ی نه‌هاتوو، ده‌سم دامینت تۆ له جیاتی من وه‌ک یه‌کیک مالی تالان کرابی وه‌رامی بده‌وه‌وه پینی بلنی... واته‌که‌ی له شیعره‌کانی له‌مه‌و باش‌دا باس کراوه.

(۲) واته: بلنی حالی ئەوه‌نده خراب بوو چاوپن‌که‌وتنی وه‌ک دپک و ابوو له جواوی شادمانی‌دا، وه له توانای «توانا» دا نه‌بوو ناشنایه‌تی له‌گه‌ل بکا.

(۳) سه‌بوون: بایه‌کی گه‌رمه له‌وانه‌یه له هه‌رکەس بدا بیپرووکیتی. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعری پاشه‌وه پینکه‌وه دی.

(۴) واژاو: ئاوی زیادی سه‌رکردوو. چه‌رخ: چه‌م، بۆیه وای پنی ئەلین چونکه به‌رنگا رویشتنیا گه‌لێک پینج ئەخوا. زه‌لم: چه‌میکه سه‌رچاوه‌که‌ی له دینی زه‌لمه‌وه له بناری شاره‌زور داوینی مله‌ی مله‌خورد له نزیکه‌ی خورماله‌وه. سه‌راو: سه‌راوی سوپهان ناغا، کانیوو ئەستیلێکه له نزیکه‌ی سه‌یدسادقه‌وه له شاره‌زور. واته: هه‌ناسه‌ی گه‌رمی دلنی که وه‌ک بای سه‌بوونی شاره‌زور به‌تینه، گێژی ئەخوارد، وه خوێناوی دهررونی که ئەوه‌نده‌ی ئاوی سیروان زۆره، هاتبوه‌کول، وه ئەو خوێناوه‌ی دهررونی تاو به‌تاو له زۆری‌یاندا له لووتیه‌وه سه‌ری ئەکرد ئاوی وه‌ک چه‌می زه‌لم تافگه‌ی ئەبه‌ست بۆ سه‌راوی سوپهان ناغا. مه‌وله‌وی له‌م دوو شیعره‌ی‌دا وره‌ده‌کاری‌یه‌کی جوانی کردوو که «سیروان» و «زه‌لم» «سه‌راو» و «شاره‌زور» ی کۆکردوو ته‌وه، له لایه‌که‌وه له‌به‌ر ئەوه‌که ئەم سنی ئاوه له شاره‌زورن، وه له لایه‌کی تره‌وه له‌به‌ر ئەوه‌که شاره‌زور رینگای گوزه‌ری جافه‌کان بووه.

عەدەمش نە پووش ھەستى مەكەرد ساف
 نممانا چون خەس ھەستىش نە رووى تاف^(۱)
 ھەواى ھازەى تاف بەردەبى ھۆشم
 بەلام ئەى چەند بەيت ئاما نە گۆشم:^(۲)
 ئاى بەختم توغيان ويران مائىشەن
 گەرمەسىر دل سىا سائىشەن:^(۳)
 كۆز سۆچىاي دەروون پىر دەرد
 مالات شادىم يەكسەر قران كەرد:^(۴)
 كزەى رەشەباى ھەناسان سەرد
 سىامال عەيش تەختە تەختە كەرد:^(۵)
 ھاومالان ياوان بە وارگەى جاران
 من بى بارەبەر مەندەى ھەواران:^(۶)

(۱) خەس: پووش و پەلاش. واتە: تافگەى ئاوى چاوى بە جۆرنك نابووتى كىردبوو، نەبوونى كىردبوو بە ئەسل، وە لە پووشى بوونى پاك كىردبوو، ئىتر بوونى وەك پووش و پەلاش بە سەر ئاوى تافگەو ئەھات و ئەچو.

(۲) ئاما: ئەھاتە. واتە: ھەواى ھازەى تافگەى ئاوى چاوى ھۆشى لا نەھىشتىبوم، ھەر ئەوئەندە بووگىم لەم چەند شىعەرەو بوو لە لەشى وەك پووشىو بە سەر ئاوى تافگەو. شىعەرەكان ئەمانەى پاشەو.

(۳) گەرمەسىر: گەرميان. سىاسالى: سالى نەھاتى و بى بارانى.

(۴) كۆز: جىنگاى كارو بەرخ. واتە: دەروونى پىر دەردم وەك كۆزى سووتاوى لى ھاتو، شادى و خۆشىم لانەماو وەك مەرۇمالات قرانى كىردو.

(۵) واتە: كزەى رەشەباى ھەناسەى ساردم دەوارى ژيانمى تىك داو تەختەكانى لە يەك كىردەو.

(۶) ياوان: گەيشتوون. مەندە: ماو و پاشكەتو. واتە: ھاومالەكانم ھەموو گەيشتە ھەوارگەى كىستانى پىشوويان، من نەبى لەبەر بى بارەبەرى لە جىيى خۇما ماومەتەو.

جهوره كهي سه رئيئل خهم بي شومارهن
خيئل خانهم به ريئچ تا خيئل نهو خوارهن^(۱)

[۵]

نه تيجهي پاك دين^(۲)

نه تيجهي پاك دين شيخ سازاني
خاس وه تن نه دل مه عدووم سازاني^(۳)
په رسام «حَسَبَ الْأَمْرِ» گوزه شتهي نه حوال
جواو دا ريزه ي شيشه ي قه ديم سال^(۴)
زه رفيي بيم نه توي وهخت شامه وه
چون ستاره ي سويح مه دره وشامه وه^(۵)

(۱) به ريئچ: پيئچراوه. واته: جهوري سته مي سر عيئي خهم وخه فته له ژماره نايه ت،
له بهر نه وه من ناتوانم برؤم بؤ كوستان وه ده وارم به پيئچراوه يي له جيئي خويا ماوه تا خيئل
تيته خوارو نه گه رپته وه بؤ گه رميان.

[۵]

(۲) مهولهوي بهم قه سیده يه قسه له گه ل شيخ مومني سازاني نه كا كه پارچه شوشه يه كي
دابره ده ستي، وه داواي لي كر دبوو بزاني سهرگوزه شته ي چيه و بوي بگيپته وه.
(۳) سازان: دئي يه كه له قه راغي جه مي سيروان له روزه لاتي عه بابيه يلي وه له قه زاي
هه له بجه. سازاني: دروستت كر دووه. واته: نه ي نه وه ي ثابين پاكي پيري سازان، تو به هوي
خوپره وشتي به رزته وه زور باش له ناو دلما جيگه ت بؤ خوت دروست كر دووه.
(۴) ريزه: ورده. واته: به پيئي فهرمووده كه ت سهرگوزه شته ي نهو پارچه شوشه كو نه م
پرسی له خوي، نه ویش وه رامي دامه وه و تي. وته كه ي له شيعره كاني پاشه وه دا باس
كراوه.

(۵) شام: ئيواران. ستاره: نه ستي ره. واته: پيال يه ك بووم نه وه نده جوانو بريقه دار بووم
له كاتي ئيواران دا كه دنيا تاريك نه بو وه كه نه ستي ره ي به ره به يان نه دره وشامه وه.

په‌ی گول‌او پاشی و نه‌شئی به‌زم‌که‌ی
 گا‌پر‌گول‌او بیم، گا‌سه‌رشار‌مه‌ی^(۱)
 گا‌وه‌سه‌ر‌ره‌فه‌ی زه‌پین‌تاقه‌وه
 گا‌وه‌ده‌س‌ساقی‌سیمین‌ساقه‌وه^(۲)
 گانه‌سه‌ر‌په‌نجه‌ی بانووی بی‌نیقاب
 چون‌سوه‌یل‌ره‌ونه‌ق‌په‌نجه‌ی‌ثافتاب^(۳)
 نه‌به‌زم‌شیرین‌خوسره‌وان‌ده‌ور
 امام‌نه‌گه‌ردش‌هر‌ساتی‌سه‌د‌ته‌ور^(۴)
 گول‌او‌مه‌پاشام‌وه‌رووی‌یاران‌دا
 باده‌مه‌به‌خشام‌وه‌مه‌ی‌خواران‌دا^(۵)
 گا‌گه‌رده‌ن‌نه‌ده‌س‌نازک‌ئه‌ندامان
 گا‌ده‌س‌نه‌گه‌رده‌ن‌ژه‌ره‌ژ‌خه‌رامان^(۶)

(۱) گول‌او پاش: گول‌او پرژاندن. که‌ی: که‌یخه‌سره‌و، مه‌به‌س پادشاهان و گه‌وره‌گه‌ورانه. واته: له‌کۆری به‌زمی پادشاهانا جار‌جار‌پر‌ئه‌بووم له‌گول‌او، گول‌او‌بان‌تیا‌هه‌ل‌ئه‌پژاندم، وه‌جار‌جار‌پر‌ئه‌بووم له‌سه‌راب‌و‌تیامیانا‌ئه‌خوارده‌وه.

(۲) زه‌پین‌تاق: تاقی‌زێپین. سمین‌ساق: ساق‌وه‌ک‌زیو‌سپی‌و‌جوان.

(۳) بانوو: خانم. نیقاب: سه‌رپۆش. سوه‌یل: ئه‌ستیره‌به‌کی‌پایزه‌ی‌سپی‌یه‌به‌ر‌له‌روژ‌هه‌ل‌دی. مه‌عنای‌ئه‌م‌شیعره‌و‌دوو‌شیعری‌پاشه‌وه‌ی‌پنکه‌وه‌دی.

(۴) امام: ئه‌هاتمه.

(۵) مه‌پاشام: ئه‌م‌پرژاند. مه‌به‌خشام: ئه‌م‌به‌خشی. واته: جار‌وبار‌له‌کۆری‌شادمانی‌پادشاهانا‌به‌سه‌ر‌په‌نجه‌ی‌خانمانی‌چارشێو‌لاداوه‌وه‌ئه‌گه‌پام‌و‌گول‌او‌م‌ئه‌پرژاند‌به‌رووی‌دۆستاناو‌شه‌رابم‌داب‌ه‌ش‌ئه‌کرد‌به‌سه‌ر‌مه‌ی‌خۆزه‌کانا. له‌کۆکردنه‌وه‌ی‌«شیرین» «خه‌سره‌و» دا‌به‌عیلمی‌به‌دیع‌هونه‌ری‌«ته‌وری‌یه» هه‌یه.

(۶) ژه‌ره‌ژ: که‌و. خه‌رامان: له‌نجه‌ولار. واته: جار‌جار‌ملم‌به‌ده‌ستی‌ناسک‌ئه‌ندامانه‌وه‌بوو، جار‌جاریش‌ده‌ستم‌له‌ملی‌ئه‌و‌جوانانه‌دا‌ئه‌بوو‌که‌وه‌ک‌که‌و‌به‌له‌نجه‌ولار‌ئه‌پۆن. مه‌به‌سی‌له‌وه‌یه‌کاتیک‌که‌ئه‌ینین‌به‌ده‌میان‌وه‌مله‌که‌ی‌ئه‌که‌وته‌عاستی‌ملیان.

گاهئ روو وه رووی له یلئ ئەندانان
 گاهئ لهب وه لهب شای شیرین رازان^(۱)
 ههستیم بی شومار مهستیم وه کو بی
 توغیانم چون تاف جوانی تو بی^(۲)
 جه رووی نادانی ئەو بهزم و ئەو جهم
 وه جاویدانم منمانا وه چه م^(۳)
 فهلهك شی وه قین جه ورو ستهم دا
 ئەو بهزم و ئەو زهوق گشت دا وه ههم دا^(۴)
 مینچ وهی تهرزه وه سهد پاره کهرد
 ههر پاره په ریم سهد په ژاره کهرد^(۵)
 مهعدوومی عامهن به لاو دهر دو بیم
 ئەوهل قاروورهی شکسته من بیم^(۶)

(۱) واته: جار جار به دهستی ئەوانه ئەبووم که له جوانی دا له یلیان ناوه ته لاوه یان فرپه یان داوه ته بهر پی، وه رووبه روویان رائه گیرام، جار جاریش لیوم به لیوی شای قسه خو شانه وه ئەبوو.

(۲) واته: بوونم له ئەندازه به دهر و مهستیم کۆمه ل بوو، وه خو لی بایی بوونم ئەوه نده زۆر بوو وه ک تافی جوانی تو وابوو.

(۳) جاویدان: ههر گیز نه پراوه. منمانا: ئەنواند. واته: له بهر تی نه گه یشتی خو م ئەو بهزم و ئاههنگ و کۆمه ل م و ئاههاته بهر چاو که ههر گیز دوایی نایهت.

(۴) واته: گهر دوون لیم چوو به قینا و ئەو ههموو بهزم و ئاههنگه ی تیک دا.

(۵) پاره: پارچه. په ریم: بۆم. واته: منی بهم جووره کرد به سهد پارچه وه، وه بۆ ههر پارچه به کم سهد خهم و مهینه تی دروست کرد.

(۶) قارووره: کاسه ی شووشه. واته: هه ی مهعدوومی! دهر دو به لا نهك ههر من، به لکو ههموو که سی گرتووه ته وه، وه من یه که مین شووشه یه ک نیم شکابم. ئەمه ئیشاره ته بۆ مهسه له ی مه شهووری عه ره ب «لیست اول قارورة کسرت فی الاسلام».

هۆشیار بهر میوهی مهستی غهفلهتهن
غهفلهت سهرمایه‌ی هزار خهجلهتهن^(۱)
هاکادهست چهرخ هم ستیزه کهرد
چون من شیشه‌ی تویج ریزه ریزه کهرد^(۲)

[۶]

نه‌هات و نه‌هات^(۳)

نه‌هات و نه‌هات دل ماتهن ئیمشه و
ئه‌لبهت شنۆی شه و به‌راتهن ئیمشه و^(۴)
سیاهه‌ی ده‌فته‌ر میرزای ئه‌زه‌له‌ن
زیادی و نوقسان رزق و ئه‌جه‌له‌ن^(۵)

(۱) واته: وشیار به‌روه ئه‌نجامی مهستی بی‌ئاگایی یه و بی‌ئاگایی سه‌رچاوه‌ی هزاران
جۆر خه‌جاله‌تی یه.
(۲) ستیزه: رقه‌به‌ره. واته: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت زانی ده‌ستی گه‌ردوون له‌گه‌ل تۆیش که‌وته
رقه‌به‌ره، وه وه‌ک منی وردو خاش کرد، شووشه‌ی تۆیشی والی کرد.

[۶]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له‌شه‌وی به‌رات «۱۵ی شه‌عبان» اتووه.
(۴) هات و نه‌هات: وشه‌یه‌که له‌کاتی‌کا به‌کار ئه‌هینری که ئینسان چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی
که‌سیک بی‌و ئه‌و که‌سه دیار نه‌بی. واته: دل‌م ئه‌مشه‌و ماته چاوه‌پروانی ده‌رکه‌وتنی دۆسته،
وادیاره‌ بای شه‌وی به‌راته ئه‌دا لیم بۆیه دل‌ و چاوه‌پروانی دۆست ئه‌کا. مه‌شه‌وره له‌شه‌وی
به‌راتا رزق و رۆزی و مه‌رگه‌ و ژبانی هه‌رکه‌س له‌ده‌فته‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆیا دیاری ئه‌کا.
مه‌وله‌ویش له‌م شیعرا‌نه‌دا ئیشاره‌ بۆ ئه‌وه ئه‌کا.
(۵) میرزا: نووسه‌ر، مه‌به‌س له‌میرزای ئه‌زه‌ل خواجه‌که له‌ئه‌زه‌لا چاره‌نووسی هه‌موو
که‌سیکی له‌ده‌فته‌ری قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆیا نووسیوه. واته: ئه‌مشه‌و شه‌وی
سیاهه‌گرته‌وه‌ی زیاده‌که‌م کردنی رزق و رۆزی و ژبان و مه‌رگه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌.

ئەو ھاوہ بەرات بئی ئەندازەوہ
 ئید وە تەعلیقە ی عومر تازەوہ^(۱)
 کەسئی قووتش نوقل راز یاوہرەن
 یەکی زیندەگیش وەسل دلبەرەن^(۲)
 ھانا ھام دەردان چیش مەکەردئی پیم
 من دیام نە رووی تەقسیم نامە ی ویم^(۳)
 ژار دووری دۆس ئازیزەن نووشم
 نەمیۆ رازان شیرین نە گووشم^(۴)
 یانی جە شوومی بەخت سیای من
 ئیمشەو لەرزان توول توول تالای من^(۵)
 وەلگ زیندەگیم ھا وە ھاوہ
 دیما دیمشەن وە بای فەناوہ
 ئەلوہدای تەئریخ کامەرانیمن
 نیشانە ی ئاخەر زیندەگانیمەن^(۶)

- (۱) تەعلیقە: ھەلواسراو. واتە: یەکیک بەراتی بئی ئەندازە ی بە دەستەوہ یەو یەکیکی تر سەر لە نوئی عومری بۆ نوسراوہ تەوہ و فەرمانە کە ی کردوہ تە ملی.
- (۲) واتە: یەکیک قسە وەک نوقل شیرینی یاران خۆراکیە تی و یەکیکی تر بە وەسلئی یار ئەژی.
- (۳) دیام: روانیم. مەعنای ئەم شیعرە و شیعرى دوایی پینکەوہ دئی.
- (۴) نەمیۆ: نایەت. واتە: دەخیلتانم ئە ی ھاوہدەردە کانم چیم لئی ئەکەن، من سەیری دەفتەری چارەنووسی خۆم کرد بزائم خوا چی بۆ داناوم لە م شەوی بەراتەدا، سەیرم کرد ئەبئی ژاری دووری دۆست بنۆشم و قسە ی خۆشم بەرگویی نەکەوئ.
- (۵) توول «ی یەکەم»: لق. توول «ی دووہم»: نەمام. تالا «طالع»، بەخت. مەعنای ئەم شیعرە و دوو شیعرى پاشەوہ ی پینکەوہ دئی.
- (۶) وەلگ: گەلا. دیما دیم: دیوہودبو. واتە: مەبەسم ئەوہ یە بە ھۆی شوومی چارە ی

ياران ويەردن نۆبەمەن دەى دەى
 ئيسە وە كارەن ساقى نەشئەى مەى^(۱)
 سا دەى تاى دوگمەى يەخەى دىل پەسەند
 نازاد كەر چون دىل بى دەردان جە بەند^(۲)
 پەشىو كەر لانەى دىلان جە سەردا
 گۆشەى عەرەق چىن باوەر وە بەردا^(۳)
 مايل بۆكەمى ئەو ئەو گۆشەى چەم
 گۆشەى چەم ئەو جام، جام ئەو ئەهل خەم
 دەورت گەرد جەور دەوران دا وە باد
 ناز واچۆ بنۆش، غەمزە كەت نۆش باد^(۴)

رەشمەوە لىق و پۆپى درەختى بەختى كەوتووەتە لەرە، وە گەلای زيانم بە ئاسمانەوە باى
 لەناوچوون ئەم دىيوو ئەو دىيوى پى ئەكا، وە كەوتووەتە مالاوايسى كردن لە بەختيارى و
 نيشانەى مەرگم ديارى داوہ.

(۱) ويەردن: بەسەرچوون. مەولەوى لىرەو بە ئوسوولە كەى خۆى پەنا ئەباتە بەر
 ساقى و مەى، وە ئەلى: ھاوپرئىيان ھەموو مردن و سەرە ھاووەتە سەر مەنىش،
 كەواتە كاكەى مەى گىر ئىستە كاتى خۆبەتى پيالەبەك شەرابم بدەرى.

(۲) تا: تال. واتە: ئەو تالە دەزووہى كە ئالوہ لە قۆپچەى سوخمە كەى سەر يەخەى
 دىل گرتووە كەت، بىكەرەو، وە وەك دلى نازادى لە وانە دەردىان نىە لە بەندى نازادكە.

(۳) لانەى دىلان: مەبەس لە زولفە كە ھىلانەى دلى عاشقانە. عەرەق چىن: كىلو. باوەر:
 بىنە. مەعناى ئەم شىعەرە دوو شىعەرى پاشەوہ پىكەوہ دى.

(۴) واچۆ: بلى. بنۆش: بنۆشە. واتە: زولفە كانت لە سەرەوہ تىك بدەو كىلوہ كەت بىنە
 پىشەوہو كەمىك لارى كەرەوہ بۆ لای گۆشەى چاوت، گوشەى چاويشت لار كەرەوہ بۆ
 لای پيالەى شەراب و پيالە كەش لار كەرەوہ بۆ لای لىوى ئەو دىلدارانەى كە خەمى
 عەشقىان لە دلایە تا ئەم ھەلسوورانەت بە پيالەى شەرابەوہ گەردو تۆزى جەورى زەمانە
 بدا بە با، بە جۆرى كە نازت بلى بىنۆشەو غەمزە كەشت بلى نۆشى گىانت بى.

تا فواره‌ی وشك لووله‌ی پيشه‌ی ريش
 هر يهك پرشه‌ی زووخ هورشانو پهي ويش^(۱)
 وه شنوی نه‌شئه‌ی مه‌ستيم وانووه
 يهك ئه‌مجار جه ده‌س هه‌ستيم سانووه^(۲)

[۷]

نمانای به‌هه‌شت^(۳)

نمانای به‌هه‌شت پيشانی نووری
 ئازيز وه‌ی سفته‌ی دۆزه‌خ دووری^(۴)
 دووریت عه‌زابی ساز دابی پهریم
 عه‌زابی‌وته‌ر دا، ئاماو لوات پیم^(۵)
 ئای هه‌نی جه‌ی ده‌رد کی ده‌رمان سازو
 وه هه‌مسایه سه‌گ کام ده‌رمال نازو^(۶)

(۱) پيشه: ئيسقان. مه‌عنای ئه‌م شيعره و شيعری پاشه‌وه‌ی پيکه‌وه دئ.
 (۲) وانووه: بخوئيتته‌وه. سانووه: سه‌نيته‌وه. واته: بۆ ئه‌وه فواره‌ی وشك بروی لووله‌ی
 ئيسقانه برينداره کانم، هه‌ريه‌که له عاستی خويا پرژي زووخ فری بداته ده‌ره‌وه، وه به‌شئه‌ی
 ئه‌و پرژ هه‌لدانه بریاری مه‌ستيم بخوئيتته‌وه و بۆ يه‌گجاری له ده‌ستی بوون رزگارم بکا.

[۷]

(۳) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی پاش گه‌رانه‌وه‌ی شیخی «بهاء‌الدین» ﷺ وتوه‌که چوو‌بوو
 بۆ دیده‌نی.
 (۴) نمانانا: نیشانته‌دا. پيشانی: ناوچاو. نووری: نوورانی. واته: ئازيز ناوچاوی
 نوورانیتت پيشان‌دا به‌م سووتاوی دۆزه‌خی دووری‌یه.
 (۵) واته: دووریت عه‌زابیکی بۆ سازدابووم، ئيستاش هاتن و گه‌رانه‌وه‌که‌ت
 عه‌زابیکی تری بۆ سازدام.
 (۶) جه‌ی: له‌م. هه‌مسایه: دراوسی. نازو: بنازی. واته: ئای ئیترکی ده‌رمانی ئه‌م ده‌ردی
 دوورکه‌وته‌وه‌یه‌تم بۆ ساز بکا، وه من ئولفه‌ت به‌کی تره‌وه بگرم؟ دياره ناتوانم ئولفه‌ت
 به‌که‌سی تره‌وه بگرم، چونکه سه‌گی هه‌چ ده‌رمالی ناناژی به‌ دراوسی.

چەم وە گەرد راى كىي رۇشنا بۆ
 لەب وە ياگە پاى كىي ئاشنا بۆ^(۱)
 رۆى وەسلت نەر سەد زەرور نەفامەن
 مزانام فەلەك چەپ گەردش نامەن^(۲)
 فەلەك داد جە دەرد بىي دەواكەى تۆ
 موغەننى فەرياد ئەو نەواكەى تۆ^(۳)
 بولەند كەر مەقام «دلسۆز» وە راسى
 تەنزىلەش فەرد گەل خالۆى كۆماسى:^(۴)
 رۆى وەسلت ھەر بىم ئەى روو پىم بىي
 جەو بۆنە ھەررۆ رۆرۆ خىدپم بىي^(۵)
 ئيسە ھا فەلەك نیشان دادەن پىم
 ئاخ ترسياگەكەى گىر ئاوەردە وپم^(۶)

(۱) لەب: لىو. ياگە: جىگە. واتە: لەمەو پاش تۆزى رىنگاى كىي بىي بەكلەو چاوم روون بىكاتەو، وە لىوم ژر پىي كىي ماچ بىكاو شارەزاي بىي. لە ھەندىي نوسخەدا لە جياتى «ياگە» نووسراو «خاك».

(۲) زەرور: پياوى ناچارو ناعىلاج. مزانام: ئەمزانى. واتە: ھەرچەند پياوى داماوو ناچار عەقلى لە جىي خۆيا نىو ھىچ نافامى، بەلام من ھەر كە بە تۆگە يىشم ئەمزانى گەردوون ناوى چەپگەردەو ھەمىشە بە ئارەزووى دل ئابى.

(۳) ئەو: لە. مەعنای نىوھى دووھەمى ئەم شىعرە بەسراو بە شىعرى پاشىيەو.

(۴) دلسۆز: ئاواز تىكى كۆنى كوردى يە. تەنزىلە: وشەى دوعا، لىرەدا مەبەسى بەيتى گۆرانى يە. واتە: كاكەى گۆرانى يىژ ھاوار بۆ ئاوازە خۆشەكەت، تۆخوا دەنگى لىي ھەلپرەو نقامى دلسۆز مان بۆ بلىي بە شىعرى خالۆى كۆماسى يەو. شىعرە كانى خالۆ ئەم سىانەن كە لە پاش ئەم شىعرە دىن.

(۵) بىم: ترس. واتە: ئەو رۆزەى پىتگە يىشم ترسى ئەمپۆم لە دلأ بوو، لە بەر ئەو خۆم دابوو ھاوارو رۆرۆ.

(۶) واتە: وا ئىستا فەلەك ئەوھى پىشان دام كە لىي ئەترسام، ئاى ھاوار بۆ منى ترساوى گىر خواردو.

ئەمجار كىي تاقەت دوورى تۆ دارۆ
دەك بەرق غەزەب وە جەسەم وارۆ^(۱)

[۸]

نەى گەھوارەى^(۲)

نەى گەھوارەى دەور تاي دەسرازە خەم
تاكەى سەر ئەنگوشت غەفلەت نە تۆى دەم^(۳)
بازیت پىي وەر دەن ھەر يەك وە لايىي
سەھداى داىھەنان وە لايەلایىي^(۴)
ھای نە فەر قش ھەن ئەو سەداو تەئسىر
تائەو لاوناو ئەو مەزەو ئەو شىر^(۵)

(۱) دارۆ: ھەيەتى. ئەم شىعرە لە قەسىدەيەكى تریشا رابوورد، بەلام لەوئ ئىشارەتەمان نە کردبوو بۆ ئەووە که ھى خالۆى کۆماسىيە.

[۸]

(۲) وەك لە سەر نوسخەكەى مەلا خالیدی رەبانى نووسراو، مەولەوی ئەم قەسەیدەيەى بە بۆنەى مردنى داىكەووە وتوو، بەلام ھىچ نىشانەى ئەوئ پتوہ نىە کہ بۆ لاواندەوہ بىي، وە لە ھىنايە يادى قەبرو قىامەت بەولاوہ رازىكى تری تيا دەرناکەوئ.

(۳) گەھوارە: بىشکە. دەسرازە: ئەو پەتەى منالىي پىي توند ئەکەن لە بىشکەدا. ئەنگوشت: پەنجە. مەولەوی لەم قەسىدەيەدا روو ئەکاتە نەفسى خۆى و ئەلئى: تاکەى لە بىشکەى زەمانەدا کہ تالى دەسرازەكەى لە خەم و خەفەت ھۆنراوہ تەوہ، سەرپەنجەى بىي ئاگايى ئەبەى بە دەمتا وەك منالىي ساوا؟

(۴) بازى: يارى. داىەن: ئەو ئافرەتەى کہ راگىرى ئەکەن بۆ شىر بە منال دان و بەختو کردنى. لايەلايە: وشەيە کہ داىك بە نقامىكى تايەتى يەوہ ئەيلئى بۆ خەوتاندنى منال. واتە: دەنگى لايەلايەى داىەنەکان ھەريەكى لە لايەكەوہ ھەلت ئەخەلەتئىي. مەبەس لە داىەن نەفس و شەيتانە.

(۵) ھای: وشەى وریا کردنەوہيە. لاونا: لاواندەوہ. واتە: دەنگى ئەو لايەلايە لە سەرى ئىنسانا ئەمىنئتەوہو کارى خۆى ئەکا تا ئەمرئ و لاواندەوہى ناو قەبر ئەبىسى و مەزەو شىرى ئەوئ ئەچىزئى.

هەر تفلّی بیّ شك نهی بیّشك خهفتهن
 جهی دایه برپان بهو دایه جفتهن^(۱)
 وهس خاکبازی کهر بیّدار بهر نامان
 برپانهوهی تویچ سهروهختش نامان^(۲)
 ها وه قهفاوه یهئند شی به ویّدا
 چه م بیّ بینایی مدیو وه ریّدا^(۳)
 قهزا وه قومار نه پای باختمه ن
 قامت ههلقه بهست وهخت تاختمه ن^(۴)
 موتریب، سازه کت ئوف چ وهش تهرز بیّ
 نه مجاریش وهك دهنگ مه جلیس ههر بهرز بیّ^(۵)
 تا کوورهی زاریم بلّیسه سانو
 داخ لوای ویم جه دل نه مانو
 داد نهمه دو داد شین، مالوومهن لیم
 دمای ویم په ریم هیچ کهس وینهی ویم^(۶)

- (۱) واته: بیّ گومان ههر منالّیک له بیّشکهی گهردوونا خهوتبیّ له دایکی ژیان نه برپته وهو
 نه ریّ به بهری دایکی قهبره وه.
- (۲) خاکبازی: یاری کردن به خوّل. واته: بهس یاری بکه به خوّل، ده خیلتم وریا به ره وه،
 وهختی برپانهوهی تویش هاتوه له مه مکی ژیان.
- (۳) واته: وریا به ره وه نه وه نده پشتت کۆم بووه ته وه له بهر پیری، که نه روانی به رنکا دا
 چاوت هیچ نابینی. مه وله وی له شیعره کانی له مه وه دواوه له قسه له گهّل خو کردنه وه دپته
 سه ر قسه به ده می خووه کردن.
- (۴) باخت: دۆراندن. تاخت: تالان کردن. واته: قهزاو قهدهر وهك قومارچی خوی ناماده
 کردوه پیم بدو پرتی، وه بالای راستم چه میوه ته وه وهختی تالان کرانی سامانی ژیانمه.
- (۵) مه عنای ئەم شیعره دوو شیعره دوایی پیکه وه دی.
- (۶) واته: کاکه ی نا ههنگ گپرا! ئوف ئاوازی سازه کت چهئند خوش بوو، ده سا با

[۹]

نازك تەدارەك

نازك تەدارەك فەسل ۋە ھاران
 شىرىن ئارايىش ھەردە ۋە كۆساران^(۱)
 گۈل چۈن رووى ئازىز نەزاكەت پۇشان
 ۋە فراۋان چۈن سەيل دىدەى من جۇشان^(۲)
 مەدىيان گۈللەن نە پاي دەربەندان
 ئەو يەكتەر وئىنەى ئارەزوومەندان^(۳)
 چ خاس خاس شىنئۇ نە ئىۋاراندا
 سەۋزە ۋە رووى خاك جەرگەى ياراندا^(۴)

❦

ئەمجارىش ۋەك دەنگى كۆرى ئاھەنگى ياران بەرز يىتەۋە، بەلكو كورەى گرىان ۋە زارىم
 بلىسە بىشىنئۇ داخى مەرگى خۆم لە دللا نەمىنئۇ، چۈنكە لىم ئاشكرايە پاش خۆم شىن ۋە
 گرىانى كەس بە سەرما ۋەك ھى خۆم كەلكى ئابى بۆم.

[۹]

(۱) تەدارەك: خۆ رىكخستن. ئارايىش: خۆ رازاندنەۋە. واتە: نامەخو فەسلئى بە ھار چەند
 ناسكە ۋە جوان خۆى رىكخستوۋە، ۋە ھەردو كوئىستانەكان چەند شىرىن خۇيان
 رازاندوۋەتەۋە. لە شىعرەكانى پاشەۋەدا چەند وئىنەيەكى جوانى ئەم خۆ رىكخستن ۋە خۆ
 رازاندنەۋەيە باس ئەكا.
 (۲) واتە: گۈل ۋەك رووى يار بەرگى ناسكى پۇشيوۋە، ۋە بەفراۋ ۋەك لافاۋى چاۋى من
 ھاتوۋەتە جۇش.
 (۳) مەدىيان: ئەپروانن. واتە: گۈللەى داۋىنى دەربەندەكان ۋەك يارو دلدار تەماشاي يەكتەر
 ئەكەن.
 (۴) شىنئۇ: ئەشنى. واتە: ئاي گىاي سەۋزى سەر خاكى قەبرى كۆمەلى ياران بە ئىۋاراندا
 چەند جوان ئەشنىتەۋە.

بوین ره عشه‌ی وه جد دلّی پاکشان
 عه‌یان نه شنای سه‌وزه‌ی خاکشان^(۱)
 جه‌ی گوّشه‌ی خاسته‌ر نیهن مه‌سکه‌نی
 ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نی^(۲)
 هورّیزه، سو‌وبه‌ن، دلّ تازه خاوه‌ن
 شنوی پای کاوه‌ن، گوّشه‌ی سه‌راوه‌ن^(۳)
 سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام ف‌ه‌رد
 ف‌ره‌مان وه ف‌هرش به‌زم ویمان که‌رد^(۴)
 که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یچ نه کام ه‌ه‌ردی بو؟
 وه ف‌هرش مه‌جلیس کام هام ف‌ه‌ردی بو^(۵)

- (۱) بوین: سه‌یرکه. ره‌عشه: له‌ره. وه‌جد خوّشه‌ویستی. عه‌یان: ئاشکرا. واته: سه‌یرکه دلّه‌له‌رزه‌ی دلّداری خاوتیان به‌ ئاشکرا له‌ شنه‌ی سه‌وزایی سه‌ر قه‌بره‌کانا دیاره.
- (۲) خومار ئه‌شکه‌ن: سه‌رخوّشی لابه‌ر. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گیپ ده‌خیلتم شوینم له‌م شوینه باش تر نابی پیاله‌یه‌ک شه‌رابی بیرکردنه‌وه‌م بده‌ری چاری ده‌ردی بی‌ئاگایی خوومی بی‌بکه‌م. مه‌وله‌وی له‌م شیعه‌دا ته‌عبیری زور وردی به‌کار هیئاوه‌که شه‌رابی به‌ده‌رمانی هۆش کردنه‌وه‌داناوه، وه‌مه‌به‌ستی له‌بی‌هۆشی گوی نه‌دانه به‌پاش مردن.
- (۳) هورّیزه: هه‌لسه. واته: کاکه‌ی مه‌ی‌گیپ، هه‌سته دلّ تازه له‌خه‌وه‌لساوه، به‌ره‌به‌یانی زه‌وق و شادی‌یه‌تی، داوینی شاخه‌کان شنه‌یان دیت و شوینه‌که‌مان گوی ئاوه، با‌ماوه‌یه‌ک به‌خۆشی رابوئیرین.
- (۴) ف‌ره: زور. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعه‌وه شیعه‌ری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.
- (۵) که‌و: ئاخۆ. واته: ئیمه‌ زور جار سه‌وزایی سه‌ر خاکی پاکی گۆری دوستانمان کرد به‌ف‌هرش بو‌ئاه‌نگو رابواردنی خو‌مان و له‌سه‌ری دانیشترین، ئاخۆ سه‌وزایی سه‌ر گۆری ئیمه‌یش له‌کام ه‌ه‌ردا بی‌ت و بی‌ی به‌ف‌هرشی ئاهه‌نگی کام دوست و براده‌ر؟

[۱۰]

نه تیجهس پاکان^(۱)

نه تیجهی پاکان، نه تیجهی پاکان
 شیخ خاس خه یال نه تیجهی پاکان^(۲)
 فه روح به خش حال خاتر غه مناکان
 ده زمان زامان خه لتان نه خاکان^(۳)
 مه عدووم ئانا ها جه گیان ته واسان
 که یلهن جه خه یال خال خال خاسان^(۴)
 گرمهی کوورهی دل سهد هه زار ته رزه
 گرمهی بلیسهش نه عالم به رزه
 تو پهی چیش ئامان ئیمانته هه رده
 ئه سپاب فه وتت ئاماده که رده^(۵)
 وهی ده مهی نه فهس بهد حالی یه وه
 وهی دلهی پارهی زوخالی یه وه^(۶)

[۱۰]

(۱) مهولهوی بهم قه سیده یه قسه له گه ل شیخ حه سه نی سازانی ﷺ نه کاکه یه کیک بووه له
 پیاوانی خوا.
 (۲) واته: ئهی شیخی که نه وهی پیاوانی پاک ره وشت و پاک باوه ری وه بیرو نیازت چاکه...
 (۳) واته: ئهی خۆش که ری دلی دل خه فه تباران، وه ئهی ده زمانی زامی نه وانهی له
 خورتناوا نه تلینه وه. (۴) ئانا: ئه وه ته. ته واسان: وه رز بووه.
 (۵) واته: تو بۆچی ئیمانته لا نه ماوه له خوا ناترسی و هۆی له ناو بردنی مه عدوومیت
 فه راهم کردوه؟
 (۶) ده مه: ئه و با سارده یه که زستانان له سهر لووتکه کیوه کان به رز ئه بیته وه و ورده
 پرووشی به فر له گه ل خۆی هه ل نه گری و ئه یدا به رووی ریوارا و زۆر جار ره قی نه کاته وه.
 مه عنای ئهم شیعره و شیعره ی باشه وه بیکه وه دی.

کوورهی دهروونت وه جۆش ئاوه ردهن
دووکه ل جه گۆشه ی فه له ك سهرکه ردهن^(۱)

په ی کئی ئه ی جهسته ی ویت مه تاونی
زامه که ی مه عدووم هم مه کاونی^(۲)

من ئیش پر ئیش دهروونم وه سه ن
بو خه لاسم که ره سه ن هه ی سه ن^(۳)

[۱۱]

نەسیم دووری^(۴)

نەسیم دووی دهروون چون هه رده جارن
ئیمجار دهر نه کاخ ده ماخ یاران^(۵)

واچه دیم وه چه م دیوانه که ی تو
رووش که رده ن نه رووی ئاسانه که ی تو^(۶)

(۱) واته: له گه ل ئه وه شا مه عدروومی به هو ی به ده حالی یه وه هه ناسه ی سارد هه ل ئه کیشی و
دلی پارچه بووه و رهش بووه ته وه، تو ته نووری دهروونی خۆت داخستوو وه دووکه ل
سه ری کردوو ه لئی و هه موو ئاسمانی گرتوو ه ته وه.

(۲) مه تاونی: ئه تو ئینته وه. مه کاونی: ئه کلینته وه. واته: ئه م لاشه ی خۆته بو کئی
ئه تو ئینته وه و زامی مه عدوومیشی بی ئه کلینته وه؟

(۳) وه س: به س. واته: سه سه ن، من زامی پر ئیش و ئازاری دهروونی خۆم به سه،
ده ردی خۆبشتی مه که به سه ر بار، وه ره رزگارم که.

[۱۱]

(۴) مه وله وی ئه م قه سیده یه ی له وه رامی نامه یه کی شیخی «بهاء الدین» دا رحمته الله نووسیوه.

(۵) واته: ئه ی بای نەسیم ئه مجاریش وه ك جاره کانی تر برۆ دووکه لی دهروونم بده
له کۆشکی به رزی ده ماخی دۆست، با تی بگات ئیستا ناگری دهروونم چه ند به تاوه.

(۶) واته: پئی بلی به چاوی خۆم دۆسته شیت بووه که تم دی رووی کردبوو به رده رگای
تو ئه ی وت: واته که ی له شیعه ره کانی پاشه وه یدا دی.

نامەى ئايرىن دىلسۆزىت ياۋا
 بلىسىم ۋە ساي گەردوون سەر ساۋا^(۱)
 سۆچىنا جەستەى زامەتان خەستە
 لابەرد تۆى دەروون دلەى دەرد گەستە^(۲)
 ۋەشى ۋ شادى ۋ زەوق پەى ئىمە نىەن
 جە دەسمان رشتەى راحەتى شىەن^(۳)
 دوژمنى فەلەك پىمان قەدىمەن
 چەنىمان مەينەت قەدىم نەدىمەن^(۴)
 مەست بادەى كەف رۆزگارانىم
 بىى ھۆش ھىجران قەدىم يارانىم^(۵)
 نە دل ئەۋ دلەن، نە ھۆش ئەۋ ھۆشەن
 نە قام ئەۋ فامەن، نە گۆش ئەۋ گۆشەن^(۶)
 ھەر كاتى زاناي فەلەك نەردى شەند
 ۋىنەى ھام جامان، جامان ۋە جا مەند^(۷)

(۱) ۋاتە: نامە ئاگرىنە پەر لە دىلسۆزى بەكەت گەبىشت، ۋە ئاگرى خۆشەۋىستىمى بەتەن تر
 كىردو زوبانەى بلىسىم دەروونم خۆى دالە ئاسمان.

(۲) ۋاتە: لەشى گىرقتارى زەحمەتمى سوتاندىۋو تونكى دللى دەرد گەستومى دامالى.

(۳) ۋاتە: خۆشى ۋ شادى بۆ ئىمە نىە، ئىمە سەر دەزۋى رەحەتىشان لە دەس دەرچۈۋە.

(۴) ۋاتە: ئىمە لە مېژە دوژمنى گەردوونىن ۋ ھاۋدەنگى دەردو مەينەتەن.

(۵) ۋاتە: سەر خۆشى شەرابى دەستى رۆزگارەن لەبەر دوورى دۆستى كۆن ھۆشمان لا
 نەماۋە.

(۶) ۋاتە: ھىچمان ۋەك ئەۋسا نەماۋە، نە دلمان ۋەك جاران شادە، ۋە نە ۋەك جاران
 ھۆشمان لە خۇمانە، ۋە نە ۋەك ئەۋسا تى ئەگەين ۋ گونمان لە قسەۋ رازى دۆست ئەبى.

(۷) ۋاتە: ھەر ئەۋەندەت زانى گەردوون نەردىكى بۆ لەناۋىردنى ئىمەيش ھەلدا، ۋە
 ئىمەيش ۋەك ھاۋرىيان جىۋ ۋ شونمان بە چۆلى ماپەۋە.

[۱۲]

نامه کت یاوا^(۱)

نامه کت یاوا کۆسم کهفته وه
 دلّهی ئاھیرین دا وه نـهفته وه
 تاکه ی تۆ به و زام، من وهی دهرده وه
 تۆ به و کاوه وه، من بهی ههرده وه^(۲)
 ته شریف باوه ره جهرگه مان جهم بۆ
 بهل وهی جهم خه مئی جه لامان کهم بۆ^(۳)
 بیسارانسی یه ن نه تۆی فهد من:
 «خه م چه نی خه مان زوو مبو ساکن»^(۴)
 هه ناسه ی سه ردم نه دل خیزاوه
 خیل خانه ی که یفم هه وار بیزاوه^(۵)
 وه یشوومه ی مه ی نه ت ته م ئه نگیزاوه
 وه لگه که ی شادی سه ر ته ل ریزاوه^(۶)

[۱۲]

(۱) مه وله وی ئه م قه سیده بهی له وه لامی نامه ی شیخ عه زیزی جانه وه ره یی براده ریا
 نویسه که له کوستان بووه، داوای گه پرا نه وهی لی ئه کا بۆ گه رمیان.
 (۲) واته: تاکه ی تۆ گرفتاری زامی دووری و من گیرۆده ی دهردی ئیشتیاق بم، وه تۆ
 له کوستان بیت و من له گه رمیان.
 (۳) مه عنای ئه م شیعه وه شیعه ی دوایی بیکه وه دی.
 (۴) واته: وه ره با کۆمه لمان یه ک بگریته وه به لکو خه م و خه فه تی دلمان که م کاته وه، به
 ده لیلی ئه و قسه یه ی مه لا موسته فای بیسارانسی که خستوومه ته ناو شیعه ی خۆم وه ئه لی
 ئه گه ر خه مباران بکه ونه یه ک خه مه کانیا ن سووک ئه بی
 (۵) خیزاوه: به رز بووه وه. بیزاوه: گواسته وه. واته: هه ناسه ی سارد له دلّم به رز بووه وه و
 شادیم بارگه و بنه ی پتچایه وه.
 (۶) وه یشوومه: بای سه خت. ئه نگیزاوه: هه لی سانه وه. ریزاوه: داوه ری یه وه. واته: بای
 سه ختی مه ی نه ت ته می هه لکردو گه لای سه رچلی خۆشیم داوه ری.

جۆی چه مهی شه و قم هم یه خ کرده وه
 مه زره عه ی هه ستم شه لته به رده وه^(۱)
 نه شته ی وه خت سه خت ئامای پایزه ن
 یا شنۆی دووری بالای نازیزه ن^(۲)

[۱۳]

نامه ی عه نبر بۆت^(۳)

نامه ی عه نبر بۆت باد سو یح ئاو و ورد
 عه ترش زامه که ی کۆنهم تازه که رد^(۴)
 مـوتـاله عـهم که رد وه دهم دهرده وه
 جه فاکه ی وه رین جه یاد به رده وه^(۵)
 مه فهووم بی ته حریر وه ش ته قریره که ش
 مه علووم بی جه لای خه سته ی تیره که ش^(۶)

(۱) یه خ: سه هۆل. شه لته: ئه و وشکه سه رمایه ی ئه دا له کشت و کال و ئه ی فه وتینێ. واته:
 جۆگه ی سه رچاوه ی چاوم بوو به سه هۆل و شه لته دای له کشت و کالێ ژینم و فه وتاندی.
 (۲) واته: نازانم ئه مه نیشانه ی کاتی سه ختی هاتنی پایزه، یان شنه ی دووری بالای شیخ
 عه زیزه وام لێ ئه کا؟

[۱۳]

(۳) مهولهوی جارێکیان نه خۆش ئه که وئ، شیخی «بهاء الدین» یس رحمه الله نامه یه کی
 هه و آل پرسی بۆ ئه تیرئ، ئه میش له وه راما ئه م پارچه شیعره ی بۆ ئه نووسی.
 (۴) واته: بای به یانی نامه بۆن خۆشه که تی بۆ هینام، وه بۆنی ئه و نامه یه ت زامی کۆنه می
 تازه کرده وه.
 (۵) وه رین: پێشوو. واته: نامه که تم به دهم دهرده وه خۆینده وه، ئه وه نده ی دلشاد کردم
 تیش و نازاری کۆنی له یادم برده وه.
 (۶) واته: منی گرفتاری تیری ئه و، حالێ بووم له و شتانه ی له نامه که یا نووسراو بوون و
 روون کرابوونه وه.

فیدای خامهت بام وه یادم که ردهن
 یادم نمهشی تا وه رۆی مه ردهن^(۱)
 به لام جه دووریت شای ساحیب شهرتان
 دوود دلّ وه چه رخ ههفته مین یاوان^(۲)
 دووریت چون نه لّماس نیشتهن نه جه رگم
 ها وه ختهن به یۆ واده که ی مه رگم^(۳)
 داخ بالاکهت به روون وه گلکۆ
 وه هام بالای ویم خاکم وه سه ر بو^(۴)

[۱۴]

ناوهری وه دلّ^(۵)

ناوهری وه دلّ ماوه روو نه دلّ:
 من جه مهیل تو لادی بوو غافل^(۶)

(۱) خامه: قهلم. نمهشی: ناچی. مه عنای ئەم شیعره و شیعرى پاشه وهی پیکه وه دئ.
 (۲) واته: به قوربانى قهله مه کهت بى که منى هینا وه ته وه یادا، من تا ئەمرم توّم له بىر ناچى،
 به لام له تاو دووریت دوو که لى دلّم که یوه ته ئاسمانى حه وته م.
 (۳) به یۆ: بیّت. مه عنای ئەم شیعره و شیعرى پاشه وهی پیکه وه دئ.
 (۴) گلکۆ: قهبر. واته: نازیزه کهم وهك ئەلّماس چۆن شووشه لهت ئەکا، دووریت به و
 جۆره نیشتو وه ته سه ر جگه رم و لهت له تی کردووه، ئەوه نده ی نه ماوه توّم واده ی مردنم
 دایبّت و به به رزی بالام خاک بنیشیته سه رم.

[۱۴]

(۵) وا دیاره مه وله وى بهم قه سیده یه قسه له گه لّ شىخى «ضیاء الدین» ﷺ نه کاکه هه ندئ
 کهس وایان تی گه یان دبی گوايه مه وله وى سارده له گه لیاو ئەمیش بهم قه سیده یه پاکانه بو
 خۆى بکا.
 (۶) ناهه رى: نه هینى. ماوه روو: ئەهینم. لادی: تاو نك. واته: نازیزه کهم نه که ی ئەوه بیئى
 به دلّنا که من ئیستا ئە بهینم به دلّما که ئەوه ته من تاو نك له خۆ شه وىستى تو بئى ناگابیم.

وه دیدهی مهخموور شیرین تهرز تو
 وه نهشهی شیوهی بالای بهرز تو^(۱)
 نه شیخ، نه مهللا، نه قازی رووی شرع
 نه سؤفی و عابید نه هل ته قواو وهرع
 نیهن داخ تووش نه بو نه تووی دل
 موشکولهن نازیز جهمین په پهی گول^(۲)
 وه تیر تانهی ره قیب دل سهنگ
 بینایی دیدهم خاتر مه کهر تهنگ^(۳)
 ئاری واجبهن تانهی به دکاران
 پهی گهرمی بازار عه شق دلداران^(۴)
 نسو ههرکهس موبته لای یاره ن
 زولانهی زهنجیر، قه تل سیداره ن^(۵)

- (۱) مهخموور: مهست. مهعناى ئەم شیعره و دوو شیعرى دوایی پیکه وه دئ.
- (۲) واته: قهسهم به جاوه مهسته جوانه کانت و به له نهجه ولارهی بالای بهرزت هیچ شیخ و مهلاو قازی و خواپه ره ستیک نیه داخی عه شقی تووی له دلانه بی، وه زور زه حمه ته شتی وا روو بدا.
- (۳) ره قیب: به دکار. واته: بینایی دیدهم دلی خۆت تهنگ مه که به تیری تانهی به دکاران که منت به بی وه فاله لانه ده نه قه لم.
- (۴) ئاری: به لئی. واته: چونکه دیاره تانهی به دکار پیوسته بو گهرمی بازاری دلدارى.
- (۵) زولانه: نهلقه ی گیرکراو له نهلقه ی تر. سیدار: سیداره. واته: ههرکهس گرفتاری دهردی خو شه وستی بی نه بی نهلقه ی زهنجیری زولفی یارو سیداره ی بالای به شی بی، ئیتر چۆن له تانوتی به دکاران نه ترسی.

[۱۵]

نهوباوهی خه یال^(۱)

نهوباوهی خه یال «مه حرووم» دانا
ره دیف له تیف زه ریف «خانا»^(۲)

[۱۵]

(۱) وهختی خۆی «خانای قوبادی» که شاعیرنکی به ناوبانگی کورده دوو شیعیری وتووه، پاش ئه ویش شاعیرنکی تر که ناوبانگی «مه حرووم» بووه هاتووه به چوار شیعیر بهر بهر کاتیی دوو شیعیره کهی خانای کردووه، وه ئه و چوار شیعیره ی خۆی ناردووه بۆ مهولهوی تا بهراوردیان بکا له گه لّ دوو شیعیره کهی خاناو بریار بدا کامیان بهر زترن. مهولهویش بهم شهش شیعیره وه رامی داوه ته وه و شیعیره کانی ئه وی له هینه کانی خانای بهر زتر داناوه. جارئی باشیعیره کانی خاناو مه حرووم پیشان بدهین. ئه مه دوو شیعیره کهی خانای بهرق سه یف ناز ئه برۆ خه مینان عه کس ماوی خالّ خورشید جه مینان ئه ر بگنۆ وه کۆی قولله ی قه زاله مه که روّش وه بوولّ سفته ی سه د سالّه واته: ئه گه ر بیتوو تیشکی شیر ی نازی یارانی برۆ که وان و عه کس خالی ئاوی جوانه ناوچاو وه ک روژه کان، بدا له قولله ی کتوی قه زاله، ئه یسووتینی وه ک خۆله که وه ی سه د سال له مه وه یری لی ئه کا.

بهرق برقه ی ناز عیشه فرۆشان جه خماخه ی له نجه ی ته لا نه گۆشان بزسکه ی نیگای دیده شابازان بریقه ی غه مزه ی شه که رین رازان ئه ر بگنۆ وه سه نگ جای ته جه لای نوور مه که روّش وه گه رد چون سورمه ی کۆی توور «مه عدووم»، راس «خانا» سۆزان عه شق بی که ی وینه ی «مه حرووم» هه ر عه شقش مه شق بی واته: ئه گه ر بیت و شهوق دانه وه ی چار شتیوی نازاره ناز فرۆشه کان و چه خماخه ی له نجه ولاری گواره زپینه کان و تیشکی چاوی یاره چاوبازه کان و بریقه ی ئیشاره تی شیرین گوفتاره کان، له جیاتی نووری خوا بدا له بهرد، وه ک به رده سووتاه کانی کتوی توور ئه ی کا به خۆل. مه عدووم، راسته خانای سووتای عه شق بووه، به لام که ی هه میشه وه ک من هه ر مه شقی عه شقی کردووه.

(۲) نهوباوه: تازه پهیدا بوو. ره دیف: هاوچه شن. مه عنای ئه م شیعیره به سراوه به شیعیری پاشه وه یه وه.

یاوا وه دیدهی کهم بینام ساوا
 جه نهو بینایی پهی دیدهم یاوا^(۱)
 پهیرهوی «خانان» یاد ئاوه رده بی
 نهو نهسل و ویت فہرع حساوه که رده بی^(۲)
 لاکین زادهی تہبع بوّ عہنبہرینت
 دەس ریسہ کہی فکر بیکر شیرینت^(۳)
 پەسەندیدہی فام عہقل دانا بی
 خاستەر جه خەیاڵ خاسہی «خانان» بی^(۴)
 زیادہ پەہی فہرع وه سەر ئەسلەدا
 خاسہی واتہی توّن جہی سەر فەسلەدا^(۵)

- (۱) واتە: ئەو شیعراوەی که بەرھەمی نوێی خەیاڵی «مەحرۆم»ی زانان، که
 ھاوچەشنکی ناسک و جوانی خانای قوبادییە، پیم گەیشتن و سوینمن بە چاوە کزو
 کوێرە کانما، سەرلەنوێ روژنایی یان پێ گەیشتەوہ.
- (۲) واتە: شوین کەوتنی خانای قوبادیت هینابوہ خەیاڵی خۆت، وه ئەوت کردبوو بە
 ساقو خۆت کردبوو بە لقی ئەو.
- (۳) زادە: پەیدا بوو. مەعنای ئەم شیعەرە بەسراوہ بە شیعری پاشەوہیەوہ.
- (۴) واتە: بەلام ئەو شیعراوە که لە زەوقی بۆن خۆشی تو کەوتبوونەوہ، وه بە دەستی بیری
 بە خەیاڵی کەسا نەھاتووێ تو ریسراوون، لای عہقل و فامی ئینسانی زانا پەسەندو دلگیر
 بوون و لە خەیاڵ تاییەتی پەکەیی خانان جوان تر بوون.
- (۵) واتە: سەرکەوتنی لق بە سەر ساقا لەم چەرخەدا بە تەنھا بوۆ تو هەلکەوتووہ و بوۆ
 کەسی تر نەلووہ.

[۱۶]

نە نەي خانەي تەن^(۱)

نە نەي خانەي تەن ئاير ھۆرئزان
 بزيسكەي چەخماخ كام شەش خان خيژان^(۲)
 كام دوودەن رووي دل باز ھەم پۆشاوہ
 كام ھوونەن دەررون ديسان نۆشاوہ^(۳)
 مەسرف خەزانەي دەرد پەنھاني
 خەم ھۆشت بەردەن مەر نەمەزاني^(۴)
 شەرارەي تەفەنگ بەخت چارەي تۆن
 دوودي ھوون زام جگەر پارەي تۆن^(۵)
 جەستەت سوچنا دل ھانە تەمدا
 نە دەررون جام جام ھوون دان وە ھەمدا^(۶)

[۱۶]

(۱) مەولەوي ئەم قەسىدەشى بە زوباني مەحمودى ياروہيسەوہ وتوہ لہ لاواندەوہي «عبدالرحمان»ى كورپا، كە تا ئىستا چەند قەسىدەي تريشمان لہ لاواندەوہي دا نووسى يەوہ.
 (۲) نەخانە: خانووي قاميش، زنج. شەش خان: جۆرە تەفەنگىكى كۆنە. خيژان: بەرز بوہ تەوہ. واتە: ئاگر بەر بوہ تە زنجى لەشم، نازانم بزيسكەي چەخماخەي كام تەفەنگى شەش خانە بەرز بوہ تەوہ ئەم ئاگرەي تى بەرداوہ؟
 (۳) دوود: دووكەل. باز: ديسان. واتە: نازانم كام دووكەل بو بەرز بوہ وەو رووي دل مى داپۆشى يەوہ، وە كام خوين بو ديسانەوہ دەررونم نۆشى يەوہ؟. وشەي «دوود» و «ھوون» ئىشارەتن بۆ دووكەلى ئاگرى تەفەنگە كەو خوينى كورپە كوژراوہ كە.
 (۴) مەسرف: خەزانەدار، مەبەس مەحمودى ياروہيسە، وە ئىشارە تيشە بۆ ئەوہ كە خەزانەدارى مەحمود پاشاي جاف بوہ. مەعنای ئەم شيعرەو دوو شيعرى پاشەوہي يىكەوہ دى.
 (۵) چارە: ناوچاو. دوودي ھوون: خوينى وەك دووكەل رەش.
 (۶) واتە: ئەي خەزانەدارى دەرردو مەينەتى نەينى، ئەوہ خەم و خەفەت ھۆشى لا

کوورهی دل گهرمه‌ی جوّش سه‌ختشه‌ن
په‌ی فینکی دل شیوه‌ن وه‌ختشه‌ن^(۱)

[۱۷]

نهمه‌نده‌ن خه‌یال^(۲)

نهمه‌نده‌ن خه‌یال فهدان که‌رده‌نم
فهد هابی وه ته‌وق شی نه‌گه‌رده‌نم^(۳)
ئه‌ر فه‌له‌ک گه‌ردش نه‌دا نه‌رووی به‌خت
نه‌وستاش ئه‌و گئج گه‌رده‌لول سه‌خت^(۴)
ئاره‌زووی دیدار یارانم که‌رده‌ن
هه‌وای سه‌یرانم وه دل ئاوه‌رده‌ن

نه‌هیشته‌ووی، بۆچی نازانی بلیسه‌ی تهنگی به‌خت و ناوچاوی خۆته‌له‌شی
سووتاندووی و ته‌می کردووه به‌سه‌ر دلئا، وه‌خوئنی ره‌شی زامی جه‌رگی له‌ت‌له‌ت بووته
جام‌جام خوئنی له‌ده‌رووتا داوه به‌یه‌کاوپیتی تۆشانده‌وه.

(۱) واته: به‌هۆی ئه‌م ئاگرو دووکه‌ل و خوئنه‌وه‌کووره‌ی دلم له‌گه‌رمه‌ی جوّشی
سه‌ختیاپه‌تی، وه‌ئیستا کاتی شیوه‌ن کردنه بۆ ئه‌وه‌ی دلم فینک بیته‌وه. له‌نوسخه‌ی «سید
طاهری هاشمی» دا له‌باش ئه‌م شیعره‌دینه‌سه‌ر شیعره‌کانی رۆرۆ، که‌سه‌ره‌تاکه‌یان ئه‌مه‌یه:
په‌رده‌ی سه‌بووریم دریا رۆله‌رۆ

به‌لام ئیمه‌ ئه‌و شیعرا نه‌مان له‌ریزی پارچه‌یه‌کی ترا بلاو کرده‌وه له‌تیپی «بئ» دا که‌ئویش
هه‌ر بۆ لاوانده‌نه‌وه‌ی «عبدالرحمان» دا وترا بو، چونکه‌له‌چه‌ند نوسخه‌ی تردا به‌و جوّره‌بوو.

[۱۷]

(۲) مه‌وله‌وی ئه‌م چه‌ند شیعره‌ی بۆ دۆستیکی نار دووه‌که‌گله‌یی لی کردووه بۆچی نامه‌ی
دیار نه‌وه‌ چه‌ند شیعریکیان بو نائیری.

(۳) شی: چوو. واته: تاقه‌تی شیعرا دانانم نه‌ماوه‌و شیعرا بو به‌ته‌وق و چوو گه‌ردنم.

(۴) نه‌وستاش: نه‌ی خسته‌مه. مه‌عنا‌ی ئه‌م شیعره‌و دوو شیعری پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌دی.

بگيّلون چەنى ھامفەردان وە شاد
 وە سەر بەرزان دا خەم بدەون وە باد^(۱)
 وەر کوشتاش جە داخ نەدپەنى ياران
 چەندجار کوشتائيش، ئيديش چون جاران^(۲)

[۱۸]

نە ئاھين گەرى^(۳)

نە ئاھين گەرى، نە ئاھين گەرى
 ئارۆ راگەم كەفت نە ئاھين گەرى^(۴)
 ديم كە نيشتە بىي كان گەوھەرى
 پادەم مەدەمنا زولف عەنبەرى^(۵)
 فيدات بام ئۆساي پادەمە دەمەن
 دەست وە دەم بۆ، دەم بدەر وە مەن^(۶)

(۱) بگيّلون: بگەپىم. بدەو: بدەم. واتە: نەگەر فەلەك رووى بەختىم تۆزەوى نەكاو نەم خاتە گىزى گەردەلولى سەختەو، نيازىم ھەيە سەرى لە دۆستان بدەم و بە تەمام سەيرانىك بگەم لە گەل ھاورىيان دا بە خۆشى بگەپىم و بە شاخە كانا خەم بدەم بە با.
 (۲) كوشتاش: كوشتمى. نەدپەن: نەدپتن. واتە: خۆ ئەگەر كوشتاشمى لە داخى نەبىنى ياران، ئەو ئىتر بلىم چى، تا ئىستا چەند جار كوشتوومى، با ئەمجارىش وەك جارەكانى پىشوو بى.

[۱۸]

(۳) مەولەوى لەم چەند شىعەرەيا ھەستى خۆى ئەگىر تەو بەرامبەر شاگرد ئاسنگەرىكى جوان.

(۴) ئاھين گەر: ئاسنگەر. واتە: ئەمپۆر رىم كەوتە لاي ئاسنگەرىك.
 (۵) پادەم: ئەو ھەمانە پر لە فووەيەكە ئەي دەمىن بۆ ئاگر خۆش كردن. مەدەمنا: ئەي دەماند. واتە: ديم جوانىكى زولف عەنبەرىنى وەك كانى گەوھەر پى دەمەي ئەدەماند.
 (۶) مەولەوى لىرەدا رووى قسەي ئەكاتە شاگردەكە و پىي ئەلى: وەستاي ھەمانە دەمىن با دەستت بە ھەمانەكەو بىي بىدەمىنى، دەمىشت بدە بە من با ماچىكى بگەم.

هه‌ی موسلمانان ئینه چ ده‌ردن
 ده‌مه ده‌مائش دەم دەمین که‌ردن^(۱)
 ده‌مه و کووره و نار هر سی بین نووره
 نۆبه‌ی مه‌عدوومه‌ن وزاش نه کووره^(۲)

[۱۹]

نه‌واتم عه‌رعه‌ر^(۳)

نه‌واتم عه‌رعه‌ر سه‌هه‌ند په‌روه‌رده
 باخه‌ونان داخ وه تۆی گل به‌رده^(۴)
 خودنومایی لای بالآ نه‌مامان
 ویت لاده‌ر ئامان، په‌ری تۆ نامان^(۵)
 دیت شنۆی غیره‌ت دیده‌که‌م خیزا
 وه‌لگه‌که‌ی سه‌ر شاخ زینده‌گیم ریزا^(۶)

(۱) ده‌مین: خویناوی. واته: موسولمانینه ئه‌مه چ ده‌ردیکه تووشی من هاتووه، هه‌مانه ده‌ماندنئ ئه‌و جوانه ده‌ممی خویناوی کردووه.
 (۲) نووره: قسلی سووتار. وزاش: بیخه‌نه. واته: هه‌مانه که و کووره‌ی ئاگره که و ئاگره که‌ی ناوی، هه‌موو له به‌ر جوانی ئه‌و شاگرده وه‌ک قسلی سووتایان لئ هاتووه، هر من ماوم نۆبه‌ی منیش هاتووه بمخه‌نه ناو کووره که وه‌و بمسووتینن.

[۱۹]

(۳) جارێکیان جوانیکی بالآ به‌رز لای چنارێکا رائه‌وه‌ستئ، له‌وکاته‌دا بایه‌ک هه‌ل‌ئه‌کاوه‌مان هه‌ندئ گه‌لای لئ ئه‌خاته‌ خوار. مه‌وله‌ویش به‌م بۆنه‌یه‌وه ئه‌م چه‌ند شیعره ئه‌لئت.
 (۴) سه‌هه‌ند: سییه‌ر. مه‌عنای ئه‌م شیعره به‌سراوه به‌ شیعری پاشه‌وه.
 (۵) خودنمایی: خۆنواندن. واته: ئه‌ی چنارێ له‌ سییه‌ردا په‌روه‌رده بوو که باخه‌وانان به‌ داخته‌وه مردوون، پئیم نه‌وتی خۆنواندن له‌ به‌رامبه‌ر جوانی بالآ وه‌ک نه‌مامان بۆ تۆ نه‌هاتووه، ده‌خیلتم خۆت لاده.
 (۶) خیزا: به‌رز بووه‌وه. ریزا: داوه‌راند. واته: دیت چۆن بای غیره‌تی یاره‌که‌م هه‌لی کردو گه‌لای سه‌رچلی ژیا‌تی داوه‌راند.

خاس بى دەرگاي خەم پەي ویت كەردەوہ
دوولە تيمان بۆ ھەرچیت بەردەوہ^(۱)

[۲۰]

نەواي نالەي دل^(۲)

نەواي نالەي دل وینەي سەدای نەي
پيالەي زوخاو مەنۆشوو چون مەي^(۳)
كەواو پارچەي جەرگ سينەي بریشتاو
رەحمت بۆ يە نەي، يە مەي، يە كەواو^(۴)
ھەر ئەساسى ھەن جە لام جەم بيەن
گەرمى كزەي بەزم هيچش كەم نيەن^(۵)
تەسدیعت كیشان، ساحیب شەرت و شۆن
چ ئىحتياجى وەي كەواو تۆن؟^(۶)

(۱) واتە: باش بوو دەرگاي خەمت لە خۆت كەردەوہ، ھەرچیت دەس كەوت دوو كەرت
بىن لە ئیونمانا.

[۲۰]

(۲) مەولەوي ئەم چەند شیعەري بۆ دۆستىكى نووسیوہ كە ھەندى كەبابى بۆ ناردبوو
(۳) لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «چون مەي» نووسراوہ «پەي پەي» مەعناي ئەم
شیعەري شیعەري پاشەوہي پىكەوہ دى.

(۴) كەواو: كەباب. برشتاو: برزاو. واتە: ئەو شتانەي كە ھۆي خۆشى و رابواردنن بریتين
لە ئاوازو مەي و كەباب، من نالەي دلەم وەك ئاوازي شمشال وایەو لە جياتى شەرابیش
پيالەي زوخاو ئەنۆشم و پارچەي جەرگى ناو سينەي برزاویشم كەبابمە. دەسا مېھرەبانیت
بىن لە گەلم ئەمە ئاوازو مەي و كەباب.

(۵) واتە: ھەموو ھۆيەكى رابواردنم لایەو ھيچم كەم نيە بۆ گەرمى كۆرى رابواردن.
(۶) واتە: ئەي دۆستى بە وەفا، زەحمەتت كیشاوہ كەبابت بۆ ناردووم، من كەي پتۆستم
بە كەبابى تۆيە تا بۆم بنىرى.

[۲۱]

نامه‌ی بن مه‌یلیم^(۱)

نامه‌ی بی مه‌یلیم خامه‌ت ره‌قمه‌ کهرد
 دوودیم جه دیدهی فه‌له‌ك ئاو ئاوه‌رد^(۲)
 منو بی مه‌یلی، چون واچی شه‌و روڤ
 مه‌یلت نه دل‌دا، دل هه‌ر جه لای توڤن^(۳)
 بی‌چاره وه تایی زولفت گیر بیه‌ن
 هانه پای ته‌ل‌دا جواوش نیه‌ن^(۴)

[۲۲]

نه‌ته‌ن یاده‌کهی

نه‌ته‌ن یاده‌کهی نه‌و سیمین‌گه‌رده‌ن
 خه‌یلپوه‌ن هه‌ر گیان خزمه‌تش کهرده‌ن^(۵)

[۲۱]

(۱) مهولهوی به‌م سئی شیعره وه‌رامی گله‌یی دۆستیک ئه‌داته‌وه‌که بۆی نووسیوو گوايه بی‌وه‌فایه له‌گه‌لی.
 (۲) واته: قه‌له‌مه‌که‌ت باسی بی‌مه‌یلی منی نووسیوو، منیش ئه‌وه‌نده خه‌فه‌تبار بروم هه‌ناسه‌ی وه‌ك دووکه‌ل ره‌شم ئاوی له‌چاوی گه‌ردوون هیناو کردیه‌گریان.
 (۳) واته: توه‌مه‌تی بی‌وه‌فایی دانه پال من وه‌ك ئه‌وه‌یه به‌شه‌و بلتی روژه. تو مه‌یلت له‌دل‌مایه‌و دل‌م هه‌ر لای تو‌یه.
 (۴) واته: دل‌م به‌دبه‌ختم به‌سراوه به‌داوڤنسی زولفی تو‌وه‌و له‌سه‌ر ته‌لی ته‌لگرافی زولفت گیری خوار دووه‌و چاوه‌روانی وه‌رامیکه له‌تو‌وه‌، وه‌ناتوانی بیته‌وه بۆ لای من. ئەم شیعره‌مان له‌تیپی «بی» دا به‌ته‌نها نووسی چونکه له‌نوسخه‌کۆنه‌که‌ی خۆمانا به‌ته‌نها نووسرابوو، که‌چی دیمان‌ه‌وه سئی هه‌می ئەم سئی شیعره‌شه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دیسانه‌وه نووسیمان‌ه‌وه، وه‌لامان وایه‌ ئه‌مه‌یان راسته.

[۲۲]

(۵) مه‌عنای هه‌ردوو شیعره‌که‌ پیکه‌وه‌دی.

به لام نهی هسه رت دووی جیایی دا
گومانم که فتهن وه تهنیایی دا^(۱)

[۲۳]

نزوول کیشا

نزوول کیشا دهس به ختم نه رای بهد
پای تهدهب نه پای عهدهد که ردم رهد^(۲)
ناگاو وه فریب پشت پا دا لیم
من وست وه گیتجاو قهله ندهری ویم^(۳)

[۲۴]

نه نازک خه یال^(۴)

نه نازک خه یال نیسه، نه موئشیم
پهردهی مابهین بیم، ویه ردم، من شیم^(۵)

(۱) واته: ده میکه هر گیانم خزمه تی یادی ئه و گهردن زیوینهی کردبوو له له شما، به لام له داخلی دووکه لی جیابورونه وهی گیانما له له شم، و ابزانم تهنیا که وتووه و کهس نیه خزمه تی بکا.

[۲۳]

(۲) نزوول: کزی. واته: بهد به ختی دهستی به ختمی به ریگای خراپه دا راکیشا، وه پیی ئهدهبم له ریگای ژماره لای دا. مبهسی ئه وه یه کرده وهی بی ئه دبانه م له ژماره ده رچوو.
(۳) فریب: فریو، هه ل خه له تاندن. قهله ندهری: به ره ل لایی و بی سه رو شوئنی. واته: له ناکاو هه لی خه له تاندم و پاش قولیکی دام و فریی دامه گیتزای به ره ل لایی و بی سه رو شوئنی.

[۲۴]

(۴) مهولهوی ئه م دوو شیعره ی بۆ دۆستیک نووسیوه که داوای نامه یه ک یا پارچه هه ل به ستیکی لی کردوو بۆ لای «بیر» که قسه ی مهولهوی ره وا بووه لای تا ئیشیکی بۆ بکا، ئه میش داخوازی یه که ی ئه و دۆسته نایه ئیته دی و به م دوو شیعره بیانووی بۆ دینیتته وه.
(۵) مونشی: نووسهر. واته: نه خه یالی ناسکم هه یه تا شیعر بلیم، وه نه نووسهرم تا

تهن وه دل، دل جان، جان بی وه جانان
مهندن وه جیلوهی جهرگهی جوانان^(۱)

.....

[۲۵]

نه تۆی ههلقهس

نه تۆی ههلقهس زولف دلهی شییت و ویت
شهرتش کهردههنی دل نهدهرو پیت^(۲)
وهختی شوّلهی رووت ناگا دا دیار
ئهو قسهی شهو بی، ئید شوّلهی نههار^(۳)

.....

☞

نامهت بۆ بنووسم. من جاران بهیهك گهینی پیرو مورید بووم ئەمتوانی کارو باریان بۆ
راپهڕینم، بهلام ئیستا فهوتاروم و بهسهرحووم.
(۱) واته: لهشم بووه به دل و دلێشم بووه به گیان و گیانیشم له دۆستانا تهاوهتهوه، ئیستا
ماوهتهوه سهردهركهوتن و خو نواندنی كۆری جوانان كه بتوانن به خاترداری خۆیان شتی
بكهن.

[۲۵]

(۲) واته: دلهی شییت و ویتیم كه گرفتاری داوئنی زولفت بوو، له ناو داوهكهدا پریاری دا
جاریکی تر مهیلت نه داتی.
(۳) شوّله: «شعله»، تیشك. نههار: رۆژ. واته: كهچی كاتی كه له ناکاو تیشکی رووت
دهركهوت پریاره كهی دلّم بوو به قسهی شهو و تیشکی رووت بوو به تیشکی رۆژ،
مهشهووریشه «كلام اللیل یحوه النهار» بهعنی كه رۆژ بووهوه ههرحی قسه، شهو كراوه
هه مووی ههلهوه شییتتهوه.

[۲۶]

نور ئه فشانیش...

نوور ئه فشانیش کهرد وه دهشت و دهردا
مدرا و هراوهر وه راگ—وزهدا^(۱)
وات نما وه ختهن شای جهمین جامان
واتم به لئی خۆر وه قبیله ئامان^(۲)

[۲۷]

نه رو ئارامهن^(۳)

نه رو ئارامهن، نه شه و خامهن
چون چه م گل کهران گلارامهن^(۴)

[۲۶]

(۱) نوور ئه فشانی: نوور وه شانندن. مدرا: راوهستا. و هراوهر: بهرامبهر. واته: یار تیشکی
خۆی بلاو کرده وه به دهشت و دهرداو له سهر رتما بهرامبهر راوهستا.
(۲) نما: نوێژ. واته: شای ناوچاو جوانان وتی: وه ختی نوێژه، منیش وتم: به لئی راسته
چونکه خۆر که وتوو ته لای قبیله وه ختی نوێژی نیوه پۆیه. مه بهس له خۆره که رووی
یاره که له بهرامبهر یا راوهستاوه.

به م مونا سه به ته وه جوانه ئه مه بگێرینه وه که: جار ئکیان شیخی «ضیاء الدین» ﷺ له بیاره
پاش هه تاو که وتن ئه چیته سهر جینگای شیخ سه لیمی سنه بی سه بر ئه کا هیشتا هه ل نه ساوه
له خه و، هه لئی ئه سینئی و پئی ئه لئی:

آفتابت بر سر آمد بر نمی خیزی هنوز؟

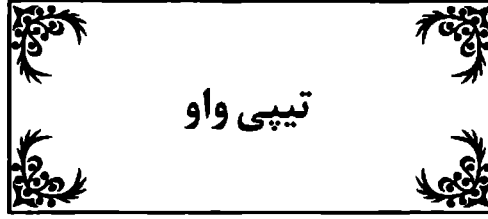
واته: خۆر هاته سهر سهرت هیشتا هه ل ناسی له خه و؟ شیخ سه لیمیش له وه راما ئه لئی:

بی تو روزم شب بود، چون آمدی گشت روز

واته: بی تو رۆژم شه و بوو، که تو هاتی بوو به رۆژ.

[۲۷]

(۴) واته: نه به رۆژ ئه چه سیمه وه نه شه و خه وم لئی ئه که وئی، هه میشه وه ک چاو ئیشه دار
گلارام پئی که وتوو وه دیم و ده چه م.

تیپی واو

[۱]

وه خیاافهومن^(۱)

وه خییلافهون یاران سهرمهس
 تهقازای زاتی تهبعم ههرچی ههس^(۲)
 جهزیهی ئاهینم دهماخ دان پهرداخ
 میقناتیز توی جام کهردن وه یاتاخ^(۳)
 کارهبا نه دهور کام مدهرو دهور
 نه دهورهی موورهی کارهبا کاتهور^(۴)
 ئه رگیروو وه کام کافورم کهم کهم
 ئاوقهفال ویش مهینکو دهردهم^(۵)

[۱]

(۱) مهولهوی ئهم قهسیدهیهی له وهلامی نامهیهکی شیخی «سراج الدین» رحمۃ اللہ علیہ وتووه که گلهیی تیا کردبوو له مهولهوی که بی وه فایه له گهلی و خه بهری نا پرسین.
 (۲) تقازا: خواست. تهبع: «طبیعت»، سروشت. واته: ئهی یاره سهرخۆشه کانم، ههرچی خواست و ئاره زووی سروشتمه هه مووی به پیچه وانهی ئه وهیه که ئه بوو وابوایه. له شیمره کانی پاشه وه دا ئهم پیچه وانهی به روون ئه کاته وه.
 (۳) جهزیه: راکیشان. ئاهین: ئاسن. واته: یاسای سروشت وایه میقناتیز ئاسن رابکیشنی بو لای خوئی، که چی ئیستا له شی وه ک ئاسنی من خوئی ئاماده کردوو بو راکیشانی میقناتیزو میقناتیزیش ناو شووشه ی کردوو به جینگای خوئی تا ئه نه توانی رابکیشنی. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «ئاهینم» نووسراوه «ئاسنم».
 (۴) کام: له شی وه ک کام. مدهرو: ئه دا. مووره: مووروو. واته: یاسای سروشت وایه کاره با پووش هه ل بگری، که چی ئیستا به دهوری له شی وه ک کا باریک بووی منا خول ئه خوا، وه ک چۆن له راستی دا کا به دهوری موورووی کاره با دا خول ئه خوا.
 (۵) کام: به فارسی واته دم. کافور: مادهیه کی سارده که سیک خوئنی لووتی به ربیی ئه یخه نه سهر ته وئلی بو ئه وهی خوئنه که ی بوه سیتته وه. قهفال: ده مار ئکه له پشت مله وه له کاتی ته وژی خوئنا که له شاخی لی ئه گرن. مهینکو: بهر ئه بی. دهردهم: کوتوو پر. واته:

«أنفیه» کهی گهرد رای دهردم ههوا
 مه کهرو دهماخ نه فلاتون دهوا^(۱)
 گهرمیم تاف ساف وه سهر نه ندهردا
 به ستهن وه رووی تاش نیمه که مهردا^(۲)

نه گهر تۆزئک کافور بگرم به دهمه وه نه وه نده گهرم نه بی گورج خوینی دهماری
 پشت ملی بهر نه بی. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «که م که م» نو سراوه: «وه که م».
 (۱) «انفیه»: پر نووتی. واته: تۆز بجی به لووتی هه رکه سیکا له وانیه نه خویشی بخا،
 که چی تۆزی ریگه ی دهردی من ههوا وه ک پر نووتی نه یکا به لووتی نه فلاتوونی
 حه کیمه وه دهرمانی بی نه کا.

(۲) سهر نه ندهر: له سهر وه بو خوار. تاش: بهردی زلی لاشانی شاخه کان. نیمه که مه ر:
 ناوقه د. واته: جۆشی گهرمای دلّم نه بوو وشکم کاته وه بمسووتینی، که چی تافی ئاوی
 سافی له چاوه کانمه وه دهر کرد بو خوار، وه نه واره گهرمی وه ک سه هۆل مه یاند به تاشه
 بهردی ناوقه دمه وه.

له هه ندئ نوسخه دا له پاش نه شیعره، شیعریک وه له هه ندیکی ترا نه و شیعره و دوو
 شیعری تر هه یه. به لام هه رچی ورد بوینه وه په یوه ندیکمان نه دۆزی په وه نه و سئ شیعره
 بیه ستینه وه به م شوینه وه، وه نه مان زانی ناخۆ شیعری قه سیده یه کی ترن که وتوونه ته ئیره،
 یان هه ر شیعری ئیره و لی یان فه تاوه بۆیه په یوه نده که یان نازانری. له بهر نه وه نه مان خسته
 نه سلّی کتیبه که، وه هه ر لیره دا نووسیمانته وه. نه مه ش نه و سئ شیعره یه:

چون هه رس دیدمه وه	شهنه فته م نازیز لواو ئامه وه
نه وه لّ سه دای نه ی مه ر که کم ئارۆ	وه ی دووه م نه فه س فه ردایی دارۆ
هه وای سازگار فه سلّی مه ی نه ت وه خت	ماوه رو دهم دهم شاده ی سه برو جه خت

ناکا: کوتووپر. ئامه وه: ئامه وه، هاته وه. ئارۆ: نه هینتی. دارۆ: هه یه تی. ماوه ر: نه هینتی. شاده:
 شه هاده ت، شایه تی. سه بر: پژه می یه که م که مه شهووره نیشانه ی شه ره. جه خت: پژه می
 دووه م که نیشانه ی خه یره. واته: وه ک چۆن فرمیسکی چاوم له ناکا و نه پڕژی، هه روه ها
 کوتووپر بیستم نازیز رویشته و هاته وه. رویشته که ی ئاوازه ی یه که م فووی قیامه تی دا له
 گویم که هه موو که سیک پنی ئه مرئ، هاتنه وه شی وه ک ئاوازه ی فووی دووه م بوو که مردوو
 زیندوو نه کاته وه. هه وای ساردو سازگاری وهرزی مه ی نه ت تاوتاو نیشانه ی ناخۆشی و

ئازیز یه‌قین عه‌کس وه‌ش نامه‌که‌ی تۆن
 سایه‌که‌ی سیفه‌ت که‌لامه‌که‌ی تۆن^(۱)
 نازوون وه‌ی مه‌زه‌هر، های‌های به‌چیشه‌ن
 نه‌شته‌ی نه‌و سیفه‌ت زاتی تو پیشه‌ن^(۲)
 جه‌نامای جوو، جه‌بی وه‌فاییم
 هه‌رچیت فه‌رماوان راسه‌ن، بیناییم^(۳)
 نه‌ر وه‌فام مه‌بی به‌ی تۆ مه‌مردم
 خه‌یر مه‌بریبایی په‌نجه‌ی پای فه‌ردم^(۴)

خۆشی پیشان ئه‌دا، جارێک ئه‌م بژمینی، یه‌ک بژمه‌یش نیشانه‌ی شه‌په‌که‌ دور که‌وته‌وه‌ی دۆسته. وه‌ک ئه‌لین «سه‌بری هینا» جارێکی تریش ئه‌م بژمینی، بژمه‌ی دووه‌میش نیشانه‌ی خیره‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ی دۆسته. وه‌ک ئه‌لین «کردی به‌جه‌خت». له‌هه‌ندێ نوسخه‌دا له‌جیاتی «ئارۆ» نوسراوه «ئازۆ» واته‌ ئاره‌زوو ئه‌کا، وه‌له‌جیاتی «دارۆ» نوسراوه «وازۆ» واته‌: ئه‌یه‌وئ.

(۱) سایه: سیبه‌ر. واته‌: ئازیز، بی‌گومان ئه‌م گۆرانی سرۆشته‌که‌ له‌منا رووی داوه‌ له‌ ئه‌نجامی هاتنی نامه‌ خۆشه‌که‌ی تۆ وه‌یه، وه‌ سیبه‌ری سیفه‌تی گوفتاری تۆ به‌که‌ چون ئه‌گه‌ر خۆت حازر بی وه‌زعم ئه‌گۆرپی، به‌نامه‌ نارده‌نیش ئه‌توانی وام لێ بکه‌ی.

(۲) نازوون: بنازم. مه‌زه‌هر: ده‌رکه‌وتن. یه‌: ئه‌مه‌. پیشه‌ن: پێیه‌تی. واته‌: حه‌قمه‌ بنازم به‌م ده‌رکه‌وتنه‌ی به‌ره‌که‌تی تۆ. ئه‌مه‌ چ حالێکه‌ رووی داوه‌ له‌من، شنه‌ی سیفه‌تی زاتی به‌کانی تۆی پێوه‌یه‌و ئیستا من هه‌ندێ له‌و سیفه‌تانه‌ی تۆم تیا په‌یدا بووه‌.

(۳) ناما: نه‌هات. واته‌: بینایی چاوم هه‌رچیت فه‌رموو له‌باره‌ی وه‌رام نه‌نوسینه‌وه‌ی من و بی‌وه‌فاییمه‌وه‌ هه‌مووی راسته‌.

(۴) مه‌مردم: ئه‌مردم. مه‌بریبایی: نه‌برابوو. واته‌: ئه‌گه‌ر وه‌فام بوايه‌ ئه‌مردم بۆت، یان خۆ په‌نجه‌ی پێی شیعرم نه‌برابوو تا چه‌ند شیعریکت بۆ بنوسم. له‌نوسخه‌یه‌کی ترا له‌جیاتی «مه‌بریبایی» نوسراوه «مه‌مه‌رپایی». واته‌: نه‌شکا‌بوو.

ئازىزم نامە پىيچ مدۆ چون مار
 خامەي چەم يەكئى، ئەسرىنان ھەزار^(۱)
 وئىش دان نە سەر كەف كووپەي سىيەي
 پەي شەكوای عەرزەي دەرد جىيەي^(۲)
 ۋەخوۋا نە دووريت كوۆتايىش ئاۋەرد
 نە گىيان ئىختىيار ماۋاي بەدەن كەرد^(۳)
 بەلام يادەكەت ناستەنش وئىم پىم
 وئىم بەركەرد، نىشتەن وئىش جە ياگەي وئىم^(۴)
 ئەجزاي تەن يەكسەر جە شادمانى
 نەمەيۇش ۋە خاۋسەد زىندەگانى^(۵)
 ھەر جزوئىم پەي وئىش يەند سەرشار بىەن
 ئەي جزوم جەي جزو خەبەردار نىەن^(۶)

(۱) واتە: ئازىزەكەم، كاغەز لە ئىشتىياقى ھاتندا بۆلات ۋەك مار پىيچ ئەخوا، قەلەمە قامىشى چەمىش ھەرچەند يەكئىك بى، خۆجۆگەلەي فرمىسكى چاۋم كە ۋەك قەلەم رىك بە رووما ئەپرۇتتە خوار، ھەزار قەلەمى لى پىنكەھاتوۋە.

(۲) واتە: كووپەي خورنى جەرگىشم ۋەك شووشە مەرەكەبى رەش ھەلچوۋەو گەيشتوۋەتە لىۋار، بۆئەۋەي عەرزو ھالى شىكاتى دووريتى پى بنووسرى.

(۳) واتە: نە دووريت دوايى ھات، ۋە نە گىانم لە لەشما ئۆقرەي ئەگرت، ئەي ئىتر بۆچى نامەت بۆ نەنووسم... ۋەرامى ئەم پىرسىيارە لە شىعەرەكانى پاشەۋە داروون ئەكاتەۋە.

(۴) واتە: ئەۋ ھەموو ھۆيانە ھەبوون بۆ نامە نووسىن، بەلام يادەت نەي ھىشتىبووم لاي خۆم ۋە دەرى كردبووم لە لەشم ۋە جىنگەكەمى گرتبەۋە.

(۵) نەمەيۇ: نايەتە. خاۋ: خەۋ. واتە: بە ھۆي ئەۋەۋەكە يادى تۆ ھاتە لەشم ۋە جىنگامى گرتەۋە، ئەندامەكانى لەشم لە خۆشى ياندا ژنيانىشيان بىر ناكەۋتتەۋە.

(۶) واتە: ھەر ئەندامىكى لەشم ئەۋەندە سەرخۆش بوۋە ھىچ كاميان ئاگاي لەۋى تىريان نىە.

نه دل یاد راز سه فحهی نامه شهن
 نه سه ربه نجه هوش گرتهی خامه شهن^(۱)
 یه ند نه توئی زه لکاو دهوات پر وهی
 مدران مونه زر وه لگ ناوهردهن نهی^(۲)
 نهی مدو سه دای دلان پی خهسته
 وه لگ ماروشه وه بهسته وه بهسته^(۳)
 ئیسه یاده تن سزای خیتابه ن
 ئه ر سزا وه ناز، وه ر وه عیتابه ن^(۴)
 نه نه، سفتهی هیجر خال ئالاتم
 دوزه خیی دوزه خ دوری بالاتم^(۵)
 بویه ر جه مهنه یم شای نه و نه مامان
 مه ردهن په ی گروئی دوزه خیی نامان^(۶)

(۱) راز: قسه. گرته: گرتن. واته: له بهر سه رخووشی نه دل نه وهی له یاده قسه بنووسی له
 سه ر رووی قاقه ز، وه نه سه ربه نجه یشم هوش و فامی قه لیم گرتنی هه یه.
 (۲) مدران: وه ستاره. وه لگ: گه لا. معنای ئه م شیعره و شیعری پاشه وه ینکه وه دئی.
 (۳) مدو: ئه دا. ماروشه وه: ئه ی هیئته وه. واته: قه لیمی قامیش نه وه نده له ناو زه لکاو
 شووشه ی مه ره که بی پر له مه ینه تا ماوه ته وه و چاره و روائی نووسینی کردووه، سه وز بووه و
 گه لای کردووه، ئیستا قه لیمه که م ناوازه یه کی لیوه دیت سه د دل له بیستنی نه خوش
 ئه که ویت، گه لاکه شی بهسته به بهسته ئه و ناوازه ی بو ئه سینته وه.
 (۴) سزا: شایان. واته: ماده م گیانم له له شما نه ماوه و یادی تو له شی داگیر کردووم، هه ر
 یاده که ت خوئی لایقی نه وه یه قسه ی له گه ل بکه ی، جا ئیتر قسه که ت له رووی نازه وه بی یا
 له رووی لؤمه کردنه وه.

(۵) سفته: سووتاو. معنای ئه م شیعره له گه ل شیعری پاشه وه ی دا دئی.
 (۶) مهنه یم: مانه وه م. مهوله وی لیوه دا ده س له بیانوه که ی پیشه وه ی هه ل نه گری و
 بیانویکی تر دینته وه بو نامه نه نووسین وه ئه لی: نازیزه که م، نه... نه... ئه م عوزرانه م که

[۲]

وادهس سفیدی^(۱)

وادهی سفیدی شکوفه‌ی پیرین
 شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری دلگیرین^(۲)
 شکوفه‌ی باخچه‌ی پیری سفیدهن
 سه‌رمایه‌ی میوه‌ی عیرفان هه‌ر ئیدهن^(۳)
 نه‌باخچه‌ی سونبول تار مووی تاردا
 سپی شکوفه‌ی پیریم دیار دا^(۴)
 باقه‌ی زویری و زاری و دلگیریم
 په‌ی‌په‌ی زیاد که‌رد په‌ژاره‌ی پیریم^(۵)

هینایه‌وه پیوست نین چونکه من سووتاو دووری خالی بالای ره‌نگاره‌نگه‌که‌ی تۆم
 نیشته‌جینی دۆزه‌خی دووری بالاتم، بیوره لیم که ماومو نه‌ژیم، مانه‌که‌م له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌که
 نه‌هلی دۆزه‌خ نامرن.

[۲]

(۱) مه‌وله‌وی ئەم قەسیدە‌یە‌ی بە‌ بۆ‌نە‌ی پیربوونی خۆ‌یە‌وه‌ وتووہ.
 (۲) سفیدی: سپیە‌تی. شکوفه: گۆپکە‌ی درەخت که تازه‌ پشکووتیبی. واته: کاتی سپی
 بوونی موو گۆپکە‌ی پشکووتووی داری پیری‌یه، وه‌ نه‌و گۆپکە‌ پشکووتووہ‌ی باخچه‌ی
 پیری‌یه‌ مایه‌ی دلگیری و خە‌فە‌تباری‌یه.
 (۳) واته: گۆپکە‌ی پشکووتووی باخچه‌ی پیری که بریتی‌یه‌ له‌ مووه‌ سپی‌یه‌کان، وه‌ هه‌ر
 نه‌وه‌ش سه‌رمایه‌ی میوه‌ی تیگه‌یشتنه، چونکه‌ هه‌رکە‌س سه‌رو ریشی سپی‌یی بیر له‌ دوا
 رۆژ نه‌کاته‌وه‌و خواناسی و خۆ‌ی ئاماده‌ نه‌کا بۆ‌ قه‌برو قیامه‌ت.
 (۴) سونبول: گول. تار «ی‌یه‌که‌م»: تال. تار «ی‌دووہ‌م»: تاریک. واته: له‌ باخه‌ گۆلی تالە
 مووه‌ ره‌شه‌کانما گۆپکە‌ی پشکووتووی سپی‌ دیاری دا که نیشانه‌ی پیریمه.
 (۵) باقه: چه‌پک: واته: خە‌م و خە‌فە‌تی پیریم په‌ی دەر په‌ی چه‌پکە‌ی عاجزی و
 خە‌فە‌تباریمی زیاد کرد.

ئاخر رۆی وه هار نه جوانیمهن
 نهوهل رۆی پایز زینده گانیمهن^(۱)
 هه ناسه م چون بای خه زان مه خیزۆ
 پهی پهی بهرگ شاخ شادیم مه پیزۆ^(۲)
 خه دهنگ بالام چه مان که مان وهرد
 راست وه نیشانهی فهنا روو ئاوهرد^(۳)
 که م که م پیری خه م وه قامهت مدۆ
 ده م ده م وه عدهی رۆی قیامهت مدۆ^(۴)
 پیری یه کسه ر زۆر جه زانووم سه ندهن
 سه ر وه گهردن دا هه ر وه زۆر مه ندهن^(۵)
 ساقی، پام به ستهی زه نجیر پیرین
 ده سم دامانت وادهی ده س گیرین^(۶)
 چابوک به و ره فتار بی دره نگو وه
 خه رامان به و ناز بالای شه نگو وه^(۷)

- (۱) واته: نه مپۆ دوا رۆزی به هاری جوانی و یه که م رۆزی پایزی ژبانمه.
 (۲) مه خیزۆ: هه ل نه سی. مه پیزۆ: دانه وه رینتی. واته: هه ناسه م وه ک بای پایز دیت و پهی ده ر پهی گه لای لقی شادیم دانه وه رینتی.
 (۳) چه مان: چه میوه ته وه. واته: بالام که وه ک تیر راست بوو، چه میوه ته وه وه ک که وانی لی هاتوو وه راست رووی کردوو ته نیشانهی مردن. نه وه ته که تیر ئا راسته ی نیشانیك نه کری و وه که وان دانه که وین و نه دا له نیشانه که.
 (۴) واته: پیری ورده ورده بالام نه چه مینیتته وه پهی ده ر پهی وه عدهی قیامه تم نه داتی.
 (۵) زانووم: نه ژنۆ. واته: پیری به ته وای هیزی له نه ژنۆم برپوه وه هه ر به زۆر سه ر ماوه به ملمه وه.
 (۶) به سته: به سراو. مه عنای نه م شیعه رو سنی شیعه ری پاشه وهی پیکه وه دئی.
 (۷) چابووک: چوست و چالاک. ره فتار: رۆشتن. بی دره نگو: بی دوا که وتن. خه رامان: له نجه ولار.

جامت جەم ئاسا لەب پۈز كەر جە مەى
 پېم نۆش كەر وە ياد بەزم ئاراي كەى^(۱)
 مەستى وە پېران جوانسى مدۆ
 ھىز دووبارەى زرانسى مدۆ^(۲)
 پېم دەر تا پەى پەى پېو ھەى كەر وون
 راي سەخت ساراي مەحشەر تەى كەر وون^(۳)
 زرنگەى گۆش وېم پېم ماچۆ وە تاو:
 گاهى خەبەردار، گاهى سەر ھەساو^(۴)
 مەن پەمەى غەفلەت كەر كەردەن گۆشم
 ھىچ وە كەس نەن نە گۆش نە ھۆشم^(۵)

(۱) جەم ئاسا: وەك جەمشىد. ئەم وشەى «جەم» بەزگە ياندنى ھىچ مەعنايەك نەھىتراوہ جگە لە ھار جوتى لەگەل «جام» چونكە «جامى جەم» بەناويانگە، ھەرچەند مەعناى «جام» ھەكەى ئىرەو «جام» ھەكەى ئەوئ جيان لە يەك. لەب پۈز: لە ئىوارە كەى پۈزئ. كەى: كەبخەسرەوى شاي ئىران، مەبەس گەورە گەورانە.

(۲) زرانى: ئەژنۆ: واتە: كاكەى مەى گېر پېم بە زەنجىرى پىرى بەسراوہ تەوہ، دەخىلتم وەختى ئەوہ بە بگەيتە فرىام، گورج و گۆل بەو بە ھەلە داوان بە لەنجەولار وەرە پيالە يەكم بۆ پۈر كە لە شەراب و بە يادى كۆپى ئاھەنگى گەورە گەوران دەرخواردمى دە، چونكە مەستى پىران جوان ئەكاتەوہ دووبارە ھىز ئەداتەوہ بەر ئەژنۆيان.

(۳) پېو: بە دەمىوہ. ھەى: ھۆرە. واتە: شەرابم بدەرئ تا پەى دەر پەى بە دەم خوادنەوہ دەس كەم بە ھۆرە كردن و رىنگاى سەختى دەشتى مەحشەر بېرم.

(۴) واتە: گوئم ئەزرنگىتەوہ واتى ئەگەم ئەو زرنگانەوہ بە دەنگى بەرز ئەقېرئىنى بە سەرماو جارئك پېم ئەلئ «ورىابە» سبەى ئەمرى و جارئكى تر پېم ئەلئ كاتى «سەرژماردن» ئەو كەردەوانتەكە پىش خۆت ئامادەت كەردوون بۆ دوا رۆژت.

(۵) پەمە: لۆكە. واتە: بەلام مەن پارچە لۆكەى بى ئاگابى گوئى كەر كەردووم، وە نە گوئم لە قسەى كەسەو نە ھۆشم لاي كەسە.

نه‌ی گوزهرگای ته‌نگ بازار چه‌پ گهرد
 هر کاتی زانای نه‌جهل سمکۆ گهرد^(۱)
 مو‌تریب به‌و نه‌غمه‌ی «شانازی» ته‌وه
 یا به‌و په‌رده‌ی پاک «حیجازی» ته‌وه^(۲)
 بوله‌ند که‌ر دل‌سوز سه‌دای دل ته‌نگی
 به‌لکه‌م بیدار بوو جه‌ی خاو سه‌نگی^(۳)
 های غه‌فله‌ت تاکه‌ی هام سه‌فه‌ر ویه‌رد
 بیدار به‌ر جه‌ خاو کاروان ویه‌رد^(۴)

- (۱) سمکۆ: سمکۆل، پی به‌ زه‌ویدا کوتان. واته: له‌م ری گوزهره‌ ته‌نگه‌ی بازارپی چه‌رخ‌ی که‌ چه‌ره‌فتارا هر نه‌وه‌نده‌ت زانی نه‌جه‌ل پی کوتا به‌ زه‌وی داو هاته‌ سه‌رم.
- (۲) شانازی: نقامیکی کۆنه. حیجازی: نقامیکی کۆنی تره. مه‌عنای نه‌م شیعه‌ره‌ له‌گه‌ل شیعی‌ری پاشه‌وه‌ی دا دئ.
- (۳) واته: کاکه‌ی ئاهه‌نگ‌گپ له‌ سه‌ر ئاوازی نقامی «شانازی» یان «حیجازی» ده‌نگ هه‌لپه‌وه‌ نقامیکی خه‌فه‌تبارمان بۆ بلێ به‌ جو‌ری که‌ گر به‌ر بداته‌ دلێ ئینسان، به‌لکو له‌م خه‌وی قورسی بی‌ئاگایی به‌ بیدار بیمه‌وه.
- (۴) ویه‌رد: تی‌په‌ری له‌م شیعه‌ره‌دا مه‌وله‌وی رووی قسه‌ی نه‌کاته‌ خۆی و نه‌لێ: تاکه‌ی وایێ ئاگای، هاوسه‌فه‌ره‌کانت هه‌موو مردن و به‌سه‌رچوون، له‌ خه‌و هه‌لسه‌ دره‌نگه‌ کاروان به‌جیی هیشتی.

[۳]

ووش نامای^(۱)

ووش نامای هەی پەیک لای قەبیلە ی لەیل
 جەیب دڵ وە عەتر مەیل لەیلێ کەیل^(۲)
 وەختی دووی دەردان مەویەرد نە هەردان
 جە کوورە ی ئایر دەرد بێ دەردان^(۳)
 نامە ی وێرانە ی دڵان پێ ئاوا
 جە ناکام یاوا، بەلام کام یاوا^(۴)
 های وە فەرق دین زامداران تاج دای
 شەرعیەت مەیل لەیلێ رەواج دای^(۵)

[۳]

(۱) مەولەوی ئەم قەسیدە بە ی لە وەرانی نامە بە کێ شیخ «تاج الدین» ی کورپی حاجی شیخ «عبدالرحمانی» کورپی شیخی «سراج الدین» رحمۃ اللہ علیہ وتوووە کە لە هەولێرە وە نووسیوی بۆ مەلەوی کە لە و دەمەدا لە تەوتلە بوو، وە باسی تەئسیری بەرە کە تی شیخی «بهاء الدین» ی مامی تیا کردبوو، وە نووسیوی ئەگەر بۆم رێ کەوێ دیم بۆ زیارە تی تالە نزیکە وە کەلکی لێ وەرگرم.

(۲) پەیک: فروستادە. جەیب: بەرۆک. واتە: بەخێر بێت ئە ی فروستادە ی لای هۆزی لەیلە وە هاتوو، کە بەرۆکی دڵ و دەروونت پەرە لە بۆنی خۆشی خۆشەوێستی یار.

(۳) دوو: دووکەل. مەویەرد: تێ ئەپەری. مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سراوہ بە شیعری پاشە وە یەوہ.

(۴) یاوا «ی یە کەم»: گەبشت. یاوا «ی دووہم»: گەبشتن. واتە: کاتێک کە دووکەلی دەردوو مەینەت لە ئاگردانی هەرگیز دەرد لێ دەرنە دراوہ وە - کە دلی دۆستە خەفە تبارە کاتە - بەرز بووہ و بۆ سەر بەرزایی یەکان، نامە کەت کە مالی وێرانی دلمان ئاوا ئە کاتەوہ، لە ناکاو گەبشتە دەستم، بەلام چۆن گەبشتتێک؟!

(۵) فەرق: تەوقەسەر. واتە: بەو نامە یەت تاجت نایە سەر تەوقەسەری دینی ئەوانە ی گرفتاری زامی عەشقن، وە رەواجت دا بە شەرعیەتی خۆشەوێستی یار کە شیخ «بهاء الدین» ە.

قات بی جه کهسرهت یاران هامدهم
 گهرد کۆی دلبهر خه بهر بهر پهی چه م^(۱)
 مهخمور کهر دهروون جه بادهی باقی
 یانی نهی جواو خاتیمه ی ساقی^(۲)
 بهلئی چون لهزهت تیر نازاران
 نام نه دان نهو دل بازیت شو ماران^(۳)
 نازوون وهو غیرهت چ خاس پیّت زانان
 ماشه لات وه حال یاران پی وانان^(۴)
 هه وای کۆتایی ناله ی ویت بیهن
 وه تیری هه نی ناگاهیت نیهن^(۵)

(۱) کهسرهت: «کثرت»، زۆری. واته: کاکه ی فروستاده خه بهر بده به چاو که به هۆی کۆبوونه وهی دۆستانه وه بۆ گۆی گرتن له نامه که ی شیخ، تۆزی بهردرگای یار هه موو برابه وهو نه ما تا چاو له جیاتی کله به کاری یینی.

(۲) مهخمور: مهست. باده: مهی. واته: دل و دهروونت سه رخۆش بکه به پیاله ی شه رابی نه براره که ته م وه رامه یه له دوا وه رامه له منه وه بیبه ی بۆ شیخ «تاج الدین». جومله ی «خاتیمه ی ساقی» ئیشاره ته بۆ نه وه کاتی که مه ی گپ دوایاله ی هینا نه وه وانه گه یه نی که ئاهه نگ کپره کان ئیتر بلاره ی لی بکه ن و بگه پرنه وه بۆ شوینی خۆیان، که واته ته م جومله یه ئیشاره ته بۆ نه وه که داوا له فروستاده که نه کا زوو بگه پرنه وه. وه رامه که ی مهولهوی نه وه ته له شیعه ره کانی پاشه وه دا و تراوه.

(۳) بازی: گالته. شماران: ژماردوه. واته: له مه وه بهر له بهر نه وه که تامی تیری نازاران نه گه یشتبوه دلت، ئیشی دلداریت به گالته نه هاته بهرچاو، به لام ئیستا که تووشی هاتی باوه رت کرد.

(۴) ماشه لا: «ماشاء الله»، وشه یه که له کاتی سه رسوپمانا به کار نه هینری. واته: بنام به غیره تی یار به رامبه ره به وه که به باشی پی زانیت و کار ئیکی لی کردی سه رت سو پر بمینی له حالی دۆستان.

(۵) هه نی: ئیتر. واته: به هۆی کورتی ناله ی خۆت و خۆنه گرتته وه بووه که به ته نیا تیری له هۆشی خۆت چووی و ناگات له خۆت نه ماوه.

دل نالان بیهن نالان پهی تیره
 تیر سه رمایه ی گیان ئالهم پیره^(۱)
 کۆتایی نیهن دۆس وه نالهی دل
 چون وەردۆ جه گیان دەس دلهی خەجل^(۲)
 نیشان ئەو بو دل نه جای خەدەنگ هوون
 پهی «وضو» حەوز حەوز بدۆ وه بیروون^(۳)
 حەوزی حەنەفی خاس پیش رەزا بو
 نەك جهی شەرعه دا نەمات قەزا بو^(۴)
 چون تازە زامی هۆشت و یەردەن
 ویت ئاسا خەیاڵ ئازیزت کەردەن^(۵)

(۱) نالآ «ی یە کەم»: نالە کەر. نالان «ی دووهم» نالین. واتە: ئیستا کە هۆشت هاتوو تەو بە بەرتا و کە و توو تە نالە نال، بو تیر ئە نالینی لە دەستی ئەو دۆسته و کە سه رمایه ی گیانی عالی مە کە پیره.

(۲) وەردۆ: بەردا. واتە: دۆست هەرگیز درینی ناکا لە نالهی دل و تیری پتو ئەنی، هەر بەو مەرجه کە ئەو دلە شەر مە ساره دەس بەردار بیی لە گیانی خۆی و لە خۆی ببوری. کەواتە هەرکاتێ تیری دۆست کەم بی خەتای ئەو نیه، هی ئەو بە دل بە راستی ئارەزووی تیر ناکا.

(۳) بدۆ: بدا. بیروون: دەر وه. واتە: نیشانه ی ئەو کە دلی عاشق دەس بەردار بووی لە گیانی خۆی، ئەو تە تیری دۆلبەر بە جۆرتک کاری لی کردی لە جیگه ی تیره کە وه ئەو نەندە خوین هەلقوایی بووی بە حەوزو عاشقه کە ی خۆی دەس نوژی لی بگری.

(۴) حەنەفی: ئەوانه ی لە سه ر پیره ی ئیمام «ابوحنیفه» ئەرۆن بە رتو. نما: نوژی. واتە: ئەبی حەوزه کە ئەو نەندە قوول بی حەنەفی یە کان پیی رازی بن وه لایان وانەبی هەر دەس نوژیکی پی بگری بە تالەو ئەبی نوژی کە بە قەزا بگری تە وه. شایانی باسه بە پیی پیره ی ئەبووحنیفه درووست نیه لە ئاوی ئەستاو دەس نوژی بگری ئە گەر چالاه کە ده گەز بان و ده گەز قوول ئەبی بە گەزی قۆل.

(۵) لیره وه مه وه لوی وه رامی ئەو قسه ی شیخ «تاج الدین» ئەداته وه کە وتیوی ئە گەر پیم بگری دیم بو زیاره تی مام. مه عنای ئەم شیعره و شیعری باشه وه ی پیکه وه دی.

ئەو جە کۆن، دووری و نزیکی جە کۆن
 دووری و نزیکی وەسەف مەن و تۆن^(۱)
 مەنزلش نیەن ئەو قەوس ئەو خەدەنگ
 کۆی پەرساش یە کۆی و سەد هەزار فەرسەنگ^(۲)
 یە کۆیەن هەروەخت نیشان ئامادەن
 کۆیشا و بەرشە یە ئەو نیشان دادەن^(۳)
 ساقی زیادە ی مە ی زۆر ئاوەردەن
 سەر سەر بەردەن وەرنە سەر بەردەن^(۴)
 تەنگە زەر فەنان هیلاکم مە کەر
 ویسەت مەشرەبی، یا جام نیم پەر دەر^(۵)

- (۱) واتە: تۆ لەبەر ئەوە کە تازە دلداری و بەم زووانە بریندار کراوی و هۆشت لا نەماوە خۆت ئاسایی یادی مامت ئە کەیت، ئە گینا ئەو لە کۆی و دووری و نزیکی لە کۆی؟ بۆ پیاوی خوا دووری و نزیکی کە ی هەبە؟ دووری و نزیکی بۆ مەن و تۆیە.
- (۲) فەرسەنگ: فەرسەق: واتە: ئەو تیر و کەوانی مەعەنەوی ئازیزە ماوا و مەنزلێکی تایبەتی نیە، هەر کەس پرسیاری لێ کردی لە وەر امیا بلێ فەرسە قێک و سەد هەزار فەرسەق بۆ ئەو وەک یەک وایە.
- (۳) کۆیشا: کۆیشانە دواوە ی کەوان. بەرشە یە: دەر چوو. واتە: هەر ئەوە نەندە نیشان ئامادە کرابێ بۆ لێدان، ئەو کەوان راکۆیشان و تیر دەر چوون و نیشان پێکانی یەک شتەو لە یەک کاتا تەواو ئەبێ.
- (۴) سەر: هەست. لێرەو مەولهوی بە عادەتە کە ی خۆی رووی قسە ئە کاتەو ساقی... مەعنا ی ئەم شیعەرە لە گەل شیعری پاشەوێ دا دێ.
- (۵) تەنگە زەرف: بێ سەبر. ویسەت مەشرەبی: دڵ فراوانی. واتە: کاکە ی مە ی گێر ئەم هەموو قسە یە کە کردم هی ئەو بوو زۆری شەرابە کەت عەقڵ و هەستی نە هێشتبووم، هەر چەند هێشتا سەری نە بردووم و نە ی کۆشتووم. لەبەر ئەوە سەبر و توانام نەماوە ئەزبەت مەدە، یا تۆزێ دڵم فراوان کە، یا پیالە کەم تا نیو بۆ تیکە تا بتوانم خۆم راگرم.

[۴]

وادەي سەفەرەن^(۱)

وادەي سەفەرەن، ھاي نەسىم ئامان
 ۋە لاي ئازىزا بويەر چوون جاران^(۲)
 تەقرير كەر ئەۋەل بەۋ زوان حال
 سەلامو دۆعاي ئەۋ دوردانەي لال^(۳)
 دوۋەم جە ھالات پەشئوي ھالم
 جە شۆرى بەخت و ويرانى مالم^(۴)
 جە بئى قەرارى، جە دەس دوورى
 جە بئى ئارامى، جە ناسەبوورى
 جە سۆزەي شەرار نائيرەي ھيجران
 جە ناسۆرى زام تيرەكەي موژگان^(۵)
 جە قرچەي قاۋەي جەرگ جە فاكيش
 جە ۋەلۋەلەي دەرد دەروون پېر ئيش^(۶)
 جە كزەي ھوناۋ نە چەم سەرکەردەم
 جە سەنگىنى بار قامەت خەم ۋەردەم^(۷)

[۴]

- (۱) مەۋلەۋى ئەم قەسىدەيەي بۆ شېخ عەزىزى جانە ۋەرەيى برادەرى نووسيوە.
- (۲) ئازىزا: مەبەس شېخ عەزىزە. بويەر: تىپەرە.
- (۳) تەقريركەر: عەرزكە. دوردانە: دانەي مروارى. لال: لەعل.
- (۴) شۆرى: شوومى.
- (۵) شەرار: شەرارە، بلىسە. نائيرە: ئاگر. موژگان: برژانگ.
- (۶) قاۋەي جەرگ: جەرگم كە قرچەي دئى ۋەك قاۋە لەكاتى برژاندناۋ ۋەلۋەلە: ھاۋارو فوغان.
- (۷) چەم: چاۋ. سەنگىنى: قورسى. خەم ۋەردە: چەمبىرە.

جه بیّ خاوی شهو ئه لوه دای سه حهر
 جه ناله ی ئه عزا، جه سۆزه ی جگهر^(۱)
 جه هاوار تهن، جه ئه لوه دای گیان
 جه یاوا ی فه له ک ناله ی «المان»^(۲)
 یه ک یه ک به حوزوور ئه و رۆح ره وان
 عهرز کهر وه سه د شیرینی زوان
 واچه یه ند زوخاو ده روونش وه رده ن
 ئه سپاب مه رده ن ئاماده کهرده ن^(۳)
 به لّ یاوۆ وه لام ته ییب ده ردم
 مه رهه م دۆ نه رووی زامان سه ردم^(۴)
 جه و مه عجوون ئه جزای لوتفو مه یل ویش
 ده وا دۆ په ی زام خهسته که ی دل ریش^(۵)

[۵]

وه هارهن، سه یه رهن^(۶)

وه هارهن، سه یه رهن، سه وزه ی دیاران
 نم کهوت نه دیده ش چون شه و بیداران^(۷)

(۱) بیّ خاوی: بیّ خهوی. ئه لوه دا: مالاوایی، مه بهس هاوارو گریانه.
 (۲) یاوا ی فه له ک: به ئاسمان گه یشتن. (۳) وه رده ن خواردوو.ه.
 (۴) به لّ: به لکو. یاوۆ: بگات. دۆ: بدات. (۵) مه عجوون: شیلراو، مه لهه م.

[۵]

(۶) مهولهوی ئه م پارچه شیعه ری له سه رچاوه ی «زه لم» وتوو کاتیک که به هار له گه لّ
 هه ندی دۆست و براده ریا چوو به بۆ ئه وی بۆ سه یران.
 (۷) واته: به هاره، وه ختی ته ماشایه، سه وزه گیای ده شت و کتیه کان ئاوانگ نیشتوو ته
 سه رچاویان، وه ک یاوانی خوا که شه و ناخه ون و بیر له خوا ئه که نه وه و فرمیسک له چاویانا
 ئه ده ره وشیتته وه.

په‌ی دلّهی مانیای ده‌روون مه‌لالان
 سایه به‌سته‌وه خه‌یمه‌ی گولآلان^(۱)
 بو‌ی یه‌خه‌ی سه‌حه‌ر په‌ی ده‌ماخ دلّ
 مانۆ وه نه‌سیم جیب جه‌مین گول^(۲)
 چون دیوانه‌ی شور ئازیز نه سه‌ردا
 شه‌تاو سه‌ر هور گرت وه ده‌شت و ده‌ردا^(۳)
 تولانی چون هیجر خاتر پر ده‌ردان
 ره‌وان وینه‌ی وه سل گه‌ردن بی گه‌ردان^(۴)
 های جه شنۆی وهش روچ نه‌فزای کاوان
 ئای جه شاخه‌ی تاف ساف سه‌راوان^(۵)
 نه‌ك چون تاف چه‌م پر نه‌سرین چه‌رخ
 «بارك الله» چه‌رخ، هه‌ی ئافه‌رین چه‌رخ^(۶)
 چه‌نی جه هه‌ستی ویت ته‌واسایت
 چه‌نی جوّش عه‌شق مه‌جنوون ئاسایت^(۷)

(۱) مانیا: ماندوو. واته: خپوه‌تی گولآله‌کان سیبه‌ریان کردوووه بو دلّی ماندووی دلّ پر له خه‌فه‌ته‌کان.

(۲) مانۆ: نه‌شوبه‌ی. جیب: سنگ و به‌ره‌ك. واته: بو‌نی به‌ره‌به‌یان له هه‌وای سنگ و به‌ره‌کی نازاران نه‌چی له خوّش کردنی ده‌ماخی دلّدا.

(۳) شور: عه‌شق. مه‌عنای ئەم شیعره‌و شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

(۴) تولانی: درێژ. واته: لافاوی به‌هار سه‌ری خو‌ی هه‌ل گرتوووه و ریگای ده‌شت و ده‌ری گرتوووه‌ته‌به‌ر وه‌ك دلّدارێك كه عه‌شقی یار شیتی کردبێ وه درێژه وه‌ك دووری یار له دلّی عاشقی ده‌رده‌دارا، وه ساف و مه‌نگه‌ وه‌ك گه‌یشتن به یاری گه‌ردن بی گه‌رد.

(۵) وه‌ش: خوّش. شاخه: هاره. مه‌عنای ئەم شیعره‌و دوو شیعره‌ی پاشه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ دئ.

(۶) چه‌رخ: پێشان چه‌می زه‌لم پێشیان و تووه چه‌رخ.

(۷) هه‌ستی: بوون. ته‌واسایی: بێزار بوون. واته: ماشه‌للا له شنه‌ی خوّشی به گیان ده‌ری

بسدیہ چۆن هۆردان وه نامو نهنگدا
 بی پەروا مدۆ ویش وه رووی سەنگدا^(۱)
 های ساقی هەلای سەرمایهی خامی
 نەمدۆم وه دەس رای نیکنامی^(۲)
 باوهره وهش وهش سا دەی هەی پەیی کەیی
 تاف قەلۆهزەیی ساف شیشەیی مەیی^(۳)
 مەوجش بئینچینەم بدۆ وه هەمدا
 هەستیم دۆ وه بەرد هەرد عەدەمدا^(۴)

سەرشاخەکان و لە هارەیی تافی ساف و رەوانی ئاوەکان کە لە بەرزەوه دینە خوار، بەلام نەک
 وەک هارەیی تافی چەمی پڕ لە فرمیسکی زەلم کە هیچ چەمیککی پیا ناگاتەوه. ئەمجا روو
 ئەکاتە زەلم و پیتی ئەلنی: ماشەللات لی بی هەیی چەمی زەلم وه لە بیزار بوونت لە وجودی
 خۆت و لە جۆشی عەشقی مەجنوون ئاساییت.

(۱) هۆران: هەلی داوه. مدۆ: ئەدا. واتە: سەیری کە چۆن عەیبەیی ناوہتەلاوه و لە ناوو
 ناتۆرە ناترسی و بی پەروا خۆی ئەدا بەو تاش و بەردانەدا.

(۲) هەلای: هیشتا. نیکنامی: ناویانگی باشی. مەعنای ئەم شیعەرە لە گەل هی دوو
 شیعەرە کەیی پاشەوهی دا دی. (۳) باوهره: یینە. قەلۆهزه: قەلبەزه، تافگە.

(۴) دۆ: بدا. مهولهوی لێره وه به عاده ته کهی خۆی هاوار ئەباته وه بهر مەیی گێرو پیتی ئەلنی
 هیشتا سەرمایهی تی نه گیشتن و بی سەلیقەیی نامداته دەستی رنگای ناویانگی باشی،
 کەواتە تۆ خۆت بۆ کەیی هەل گرتووه زوو کە لە تافگەیی سافی شووشەیی مەیه وه تافی مەیی
 بەردەرەوه، با شەبۆلی بئینچینەیی بوونم تێک و مەکان بدا و بەمدا به تاش و بەردی شاخی
 نه بوونی دا.

[۶]

وہفای چەرخ چەپ^(۱)

وہفای چەرخ چەپ، راس بی تان و پۆن
جەفا بی پایان، دەرد سەر بی شوون^(۲)
بەدی نیکی یەن، نیکی بەدنامی
فاما شیتی یەن، شیتی پرفامی^(۳)
سارای ھیدایەت تاریک موینوون
رای نەجات یە کجار باریک موینوون^(۴)
نالەم نە ی ئاسا ئالەم گرت نە وەر
شیشە ی مە ی پەمەت نە گوش بەراوەر^(۵)
جە تۆ قەھقەھە، جە پیالە مە ی
جە ساتی ھا دە ی، جە ئیمە با بە ی^(۶)

[۶]

- (۱) مەولەوی لەم قەسیدە یە داگله یی لە وەزعی زەمانە ئەکا.
(۲) بی شوون: لەرادە بەدەر. واتە: وەفای گەردوون چەپەو، راست تان و پۆی نیەو،
نارەحتی دوایی نایەت و دەردی سەر لە ئەندازە بەدەرە.
(۳) بەدی: خراپە. نیکی: چاکە. فاما: تێگەشتن.
(۴) سارا: «صحراء»، دەشت. ئەم شیعەرە لە قەسیدە یە کی تریشا ھەبوو.
(۵) پەمە: لۆکە. مەعنای ئەم شیعەرە و شیعری پاشەوہ ی پینکەوہ دئی.
(۶) قەھقەھە: قاقای پینکەن، مەبەس مرقە ی دەمی شووشە یە کاتیک کە شەرابی لئی
دانە کرئی. با بە ی: بائیت. واتە: نالەم وە ک شمشالّ عالەمی گرتووە تە بەر، کە واتە تۆ بۆچی
گوتت لئی نە ئە ی شووشە ی مە ی تا بە فریام بگە ی. دەسا لۆکە لە گوتت دەرکە و پرژێرە ناو
پیالە با گوتیم لە قاقای دارزانە کە ت بی و پیالەش پر بیی لیت و مە ی گێر پیم بلئی فەرموو
بگرە و منیش بلیم بائیت.

مه‌للا جه كه سهرت له وحش بو ساده
 مه‌نسوخ نه زانو چه لالی باده^(۱)
 زاهيد مایه‌ی هوش هیچ نه مانو پیش
 په‌شيو بو ته قواش چون میزه‌ره‌ی ویش^(۲)
 من نه وون وه ته‌نگ نه فامی یه‌وه
 ویم بده‌ون وه ده‌س به‌دنامی یه‌وه^(۳)
 دیوانان ئاسا بجوشوونه‌وه
 به‌لاگه‌ل چون مه‌ی بنوشوونه‌وه^(۴)
 شه‌راره‌ی مه‌ستی مه‌ی به‌رشوم نه دل
 وه و چرخه‌وه یاوون وه مه‌نزل^(۵)

- (۱) كه سهرت: زۆرى. مه‌نسوخ: ئه‌و ئايه‌ته‌يه‌كه حوكمه‌كه‌ی هه‌لوه‌شايته‌وه. واته: با
 بيبى به‌ قه‌ره‌بالغيكى وا له به‌ر زۆرى خه‌لكه‌كه مه‌لا هيچى له‌به‌ر نه‌ميينى و نه زاننى ئايه‌تى
 چه‌لالى مه‌ی هه‌لوه‌شاوه‌ته‌وه. له‌سه‌ره‌تاي ئيسلاما مه‌ی خواردنه‌وه حه‌رام نه‌بوه.
 (۲) ته‌قوا: له‌ خوا ترسان. واته: له‌ خوا ترسه‌كانيش تى‌گه‌يشتيان لانه‌ميينى و له‌ خوا
 نه‌ترسانه‌كه‌يان وه‌ك موزه‌ره‌كه‌ی سه‌ريان تيك چى.
 (۳) نه‌وون: نه‌بم. بده‌ون: بده‌م. واته: خۆشيم به‌ ته‌نگى نه‌فامى یه‌وه نه‌ميينم و خۆم بده‌مه
 ده‌ستى به‌دناوى.
 (۴) بجوشوونه‌وه: بيمه‌ جۆش. واته: وه‌ك ديوانه‌كان بيمه‌ جۆشو وه‌ك مه‌ی ده‌ردو به‌لا
 نۆش بكه‌م.
 (۵) چراخ: چرا. واته: بلئسه‌ی مه‌ستى له‌ دل‌مه‌وه به‌رز بيته‌وه‌و له‌ به‌ر رووناكى ئه‌و چرايه
 شتى تاريكى ژيانما رى ده‌ركه‌م و بگه‌مه‌ جى.

[۷]

ويش نەمەوينۆ^(۱)

ويش نەمەوينۆ، ئازيز، خەمىنت
 دىيارەن لىلەن جام جەمىنت^(۲)
 تالەن كام دل مەينەت گازەكەت
 تام دووريشەن رىزەي رازەكەت^(۳)
 بەدبەختى مەنەن وە يانەم ھەرەس
 ئازيزى چۈن تۆنمەگنۆم وە دەس^(۴)
 وەرنە شەم ھەزار پەروانە دارۆ
 ئەر يۆشاكەم بۆ پەروانە دارۆ^(۵)
 ساقى، دەس چەرخ ھەر ھانە كاردا
 تاي تانئەي دووريش بەستەن وە داردا^(۶)

[۷]

(۱) مەولەوى ئەم پارچە ھەلبەستەي لە دېيى «تەوتلە» وتوو ھەكاتىكا كە شىخ لە سەر سەفەر بوو ھەم ئەمىش وىستوربەتەي چاوى پى بىكەويى و مالاوايى لى بىكاو بىگەرتتەو، بەلام بۆي رى نەكەوتوو ھەم
 (۲) نەمەوينۆ: نايىنى. واتە: ئازيز دۆستە خەفەتبارەكەت خۆي نايىنى لە ناوچاوتا. مەبەسى ئەو ھەم ئاوتنەي تەوتلى بە ھۆي نيازى سەفەر ھەم لىل و تۆزاوى بوو.
 (۳) واتە: دەمى دللى دۆستە مەينەت گازلى گرتوو ھەم تالەو، وردە شەكرى قسە خۆشەكانت تامى دووركەوتتەو ھەم ئەدا.
 (۴) نەمەگنۆ: ناكەوتتە. مەعنەي ئەم شىعەرە بەسراو ھەم شىعەرى پاشەو ھەم ھەم.
 (۵) شەم: «شمع»، مۆم. يۆشا: يەككىيان. واتە: ھەرەس بە مالم، نەگبەتەي مەنە وا ئازيزىكى ھەم تۆم دەسگىر نايى تاوتك لاي دانىشم، ئەگىنا ھەم شەم ھەزار پەروانەي بە دەوراىە ھەم ئەگەر يەككىيان ديار نەبى ئەو باكى نە، تۆيش ئەگەر مەن لائەبى ھىچ مەبەستە نە تۆ زەرەر ناكەي مەن زەرەر ئەكەم.
 (۶) تانئە: تان. مەولەوى لىرەدا بە ئوسوولەكەي خۆي رووى قسە ئەكاتە مەي گىپرو پىي

سەروەخت ھەستی جە دەس وەردامەن
 تەدارەك خەیر ئارۆو فەردامەن^(۱)
 تەمامەن بەرات قەبزو حەوالەم
 دیزەن كەرەم كەر بەدەر پیالەم^(۲)
 تا ھیممەت وازوو وە بەك پەیمانە
 خالی بو چیمەبج گۆشە میخانە^(۳)

[۸]

وہہارەن، سەوزەن

وہہارەن، سەوزەن، ئاوەن، سەركاوەن
 ھاژە می وەفراوەن، شاخە می شەتاوەن^(۴)

ئەلی دەستی جۆلای گەردوون ھەر لە کارایەو تالی تانی بەستوووەتە دارو ئەیەوی پۆکە می
 لێداو پارچە می دووریم بو دروست کا.
 (۱) واتە: وەختی لە دەستدانی بوونمەو خۆم ئامادە کردبوو بو روشتنی یەگجاری و لە
 ئەمپۆو سبە می دام.
 (۲) بەرات: ئەو خەلاتە می گەورە گەوران ئە می بەخشن بە دەست و پیوەندی خۆیان. قەبز
 وەرگرتن. دیز: درەنگ. مەعنای ئەم شیعەرەو شیعری پاشەوی پێکەو دە.
 (۳) وازوو: بخوازم. پەیمانە: پێوانە. چیمەبج: لە ئیمەیش. واتە: بەراتی خۆم بە تەواوی
 دەسگیر بوو بە راستەو خۆو بە حەوالە بو سەر سەركار، وە ھەر تەنیا پیالە می شەرابی
 مەرگم ماو، درەنگە ئەویشم بەدەری با بە تۆش کردنی داوا می ھیممەت و بەرەكەتتان لی
 بکەم و پۆم و گۆشە می مەخانە می جیھان منیشی تیا نەمینی.

[۸]

(۴) سەركار: شاخ. لە نوسخە یەکی تراکە ۳۰، ۴۰ سأل لە مەوبەر خۆم نووسیومەتەو ئەم
 شیعەرە بەم جۆرە یە:

ماچان وە ھاارەن سەوزەن سەحراو کۆ گۆلشەنەن، گۆلەن، بۆلۆلەن، گۆلرۆ
 گۆلرۆ: گۆل روان. بە پیتی ئەم نوسخە یە ئە می ئەم قەسیدە یە لە تیبی «میم» دا بی.

ساقی یەن، بادەن، نەسیمەن، بادەن
 بوئبول جە دەورە ی گولان ئازادەن^(۱)
 بەزەمەن، شادی یەن، عەیشەن، نیشاتەن
 کەیفەن، شوخی یەن، شەوقەن حەیاتەن^(۲)
 سەنگەن، کۆسارەن، سەرکۆوەن، هەردەن
 خەمەن، مەینەتەن، زوخاوەن، دەردەن
 هیجرەن، دووری یەن، عیجزەن، فیراقەن
 واو یەلاو شینەن، نالە ی عوشاقەن
 سەبزەن، سۆسەنەن، نەورۆزگولانەن
 کەمەرەن، هەردەن، ملەن، کەلانەن^(۳)
 سەرعی یەن، شەیدان، نەجدەن، مەجنونەن
 مەزاقەن، جامەن، پیالە ی هوونەن^(۴)

(۱) بادە: مە ی. باد: با. لە هەندێ نوسخەدا لە جیاتی «دەورە ی» نووسراوە «دووری».

(۲) شوخی: گالته. نوسخە باس کراوە کە ی خۆم لە مە و پاشی هیچ تیا نیە.

(۳) کە لان: کە لە کێوی یە کان.

(۴) سەرعی: فێ دار. نەجد: شوئنه کە ی مەجنون و لە یلا. ئەم قەسیدە یە دیارە ناتە واو، بە لام ناتە واوی یە کە یمان دەس نە کە وت. تەنھا لە و نوسخە یە ی خۆما کە باس م کرد لە سەری دوا دێر یا نووسراوە «هەرکەس» و تەواو نە کراوە. دیارە ئەو نوسخە یە ش کە م ن لە بەریم نووسیوە تەو و شێواو بوو و بۆ یە شێعرە کە م تەواو بۆ نە نووسراوە تەو و. ئەبێ ئەو «هەرکەس» ئەو و روون بکاتەو و کە هەرکەس بگری لە گە ل یاری خۆ ی لە خۆشی و رابوار دنایە م ن ئەبێ کە گیرۆ دە بووم و... تاد.

[۹]

وههارهن

وههارهن، ته شریف خال خاسان پهی ههرد
 کهم کهم جوانیش ئاوهرد، پیریش بهرد^(۱)
 جهم جهم سۆسه نان جه تاق تهوق وهردان
 سهردان نه ههردان په ری هام فهران^(۲)
 وه رووی زاخان دا جنوور لوول وهردهن
 پهی پای گیان توپردام تاماده کردهن^(۳)
 به پهزا بهو چین توغرای تاتاو
 شه مال مشانوش، یانی: وهی لاهه^(۴)
 نهرگس وه مهس مهس مدیو کین نه وکس
 گۆشه ی چاک دل وهر نه دو جه دهس^(۵)

[۹]

(۱) واته: فه سلی به هاره، ته شریف بردنی جوان چاکه کان بۆ سه رشاخه کان بۆ سه یران
 کهم کهم دهشت و ده ری جوان کرده وه پیری لابرده. مه بهس له پیری سپیه تی
 سه رشاخه کانه له زستانا.
 (۲) تهوق: نه لقه. واته: کۆمه ل کۆمه ل گو له سۆسه ن نه لقه یان داوه له تاق و مه غاره کاناو له
 سه ر شاخه کانا سه یران ده ره ئناوه بۆ دیتنی ئاوه له کانیا ن: که یان گو لی ترن، یان کچه
 جوانه کانن نه چن بۆ که ژ.
 (۳) واته: چنوور به زهردوما کانه وه لوولی خواردو وه داوی ناوه ته وه بۆ نه وه ی بئالی له
 بی گیان و گیروده ی نه و دیمه نه جوانانه ی بکا.
 (۴) به پهزا: گیایه کی کو ئستانی به به تاش و بهردوه نه پروی. واته: به پهزا که نه لی زولفی
 تال تالی یاره چین له سه ر چین نیشته وه ته سه ریه ک، شه مال نه ی له ر ئیتته وه وه ک بلیتی به
 خه لک بلی نزیکم مه که ون چونکه من له زولفی یار نه چم و کهس شایانی نه وه ی نیه
 سه یرم بکا.
 (۵) مدیو: نه پروانی. چاک: داوین. واته: نهرگس به چاوی مهسته وه نه پروانی، جا کئی بی
 نه وه ی له خو شی بانا سه رخوش نه بی و داوینی دلی خزی له دهس بهرته دا؟.

مه عدوومى، غەفلەت تا چەندو پەي چى
 گۆش دەر وە نالەي سەحەرى نەي چى (۱)
 دلە وادەي سويح نەووەھارانەن
 وەخت ئاگاھي دەر دەدارانەن (۲)
 ھەر كەسەي دانىش نەفامش نەبو
 بىنى عىرفانىش زوكامش نەبو (۳)
 گوروفتى دەماخ نەدابو پەرداخ
 پەي پەي بوئى ئازىز مەيوش وە دەماخ (۴)
 جەي بوئى گيان بەخشە بى بەش مەمانە
 ئەي سويحە خاسە وە فرسەت زانە (۵)
 تۆ دىاي وە شۆن چەند سويح نۆدا
 كەو چەند سويح بدىو وە شۆن تۆدا (۶)

(۱) سەحەرى: نىقامىكى تايەتەي بە بە شىمال لى ئەدرى. واتە: مەولەوى تاكەي لە
 خەوى بى ئاگايى خەبەرت نايىتەو وە نازانى ئەم بەھارە خۆشە ھاتووە، گويى بگرە بو
 شىمال زەن كە بە شىمالە كەي ئاوازي سەحەرىت بو لى ئەداو ئەللى...
 (۲) ئاگاھي: وريا بوونەو. واتە: ئەي دل كاتى بەيانى بەھارى نوئىيە، وە دەمى وريا
 بوونەو. دەردەدارانە.

(۳) بىنى: لووت. زوكام: ھەلامەت. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراوہ بە شىعەرى دوایی يەوہ.
 (۴) گوروفتى دەماخ: لووت گيران. مەيوش: دىت. واتە: ھەر كەسەي ئەقلى بى ئەقلانى
 نەبى و لووتى تى گەبشتى تووشى ھەلامەت نەھاتى و لە گەرمەي لووت گيرانا نەبى، پەيتا
 پەيتا بوئى ئازىز دىتە لووتى.

(۵) واتە: خۆت بى بەش مەكە لەو بوئە گيان بەخشەو ئەم بەيانى بە فرسەت بزەنە، خوا
 بەرەستى يەكى تيا بکە.

(۶) دىاي: روانىت. شۆن: شوئىن، دوا. كەو: ئاخۆ. بدىو: پروانى. واتە: تۆ بە دواي چەند
 بەيانىتا روانى و چەند روژت بر دە سەرو خۆت مايتەو، ئاخۆ چەند بەيانى یش بە دواي
 تۆدا پروانى پاش مردنت؟

[۱۰]

وهش ئامای وه خهیر هه خهیر^(۱)

وهش ئامای وه خهیر ههی بهرگوزیده
 بۆنه جای مهردوم جاگر نه دیده^(۲)
 خهیلین بینایی جه دیدهم ره مان
 بهل سولحشا بۆ بینایی و چه مان^(۳)
 ساقی، ترس دهرد دووری جه مین گۆل
 وه سلّم جیی کهردهن وه ژار قاتل^(۴)
 هه رکاتیت زانافه لهک که لهک بهست
 دامنه کهی وه سلّم بهرداوه جه دهست^(۵)
 سادهی وه جامی دلم بکه ر شاد
 به لکو بویاروو به زمی وه نازاد^(۶)

[۱۰]

- (۱) مهولهوی ئهم پارچه شیمره‌ی له به‌خێر هاتنی دۆستیکیا وتوو، وادیاره له سه‌رده‌می کوئرشیا وتوو به‌تی.
- (۲) به‌رگوزیده: هه‌لبژارده. مه‌ردوم: بیبێله‌ی چاو. واته: خو‌ش هاتی و به‌خێر هاتی هه‌ی دۆستی هه‌لبژارده‌م، وه‌ره له جیاتی بیبێله‌ی چاوم له ناو چاوما دانیشه.
- (۳) ره‌مان: رای کردوو. واته: ده‌میکه چاوم نابینی، تۆ وه‌ره ناوچاوم و ببه به‌ بینایی، به‌لکو چاوم و بینایی ناشت بینه‌وه و به‌ تۆ ببینی.
- (۴) واته: کاکه‌ی مه‌ی گێپ ترس دوورکه‌وته‌وه‌ی ئهم دۆسته جوانه تازه هاتووهم به‌ یه‌ک گه‌یشتنه‌که‌مانی لی کردووم به‌ زه‌هری کوشنده.
- (۵) واته: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت زانی گه‌ردوون پیلانیکێ بۆ نامه‌وه‌و دارینه‌ی وه‌سلئی له‌ ده‌س سه‌ندم.
- (۶) بویاروو: رابوێرم. واته: که‌واته وه‌ره به‌ پیا‌له‌یه‌ک شه‌راب دلم شادکه به‌لکو ماوه‌یه‌ک به‌ نازادی به‌زم بگێپم و رابوێرم.

جه دهس بیگانان یارون ره‌هایی
مهس بوون وه شنۆی مهی ناشنایی^(۱)

[۱۱]

وهی من دیارمن^(۲)

وهی من دیارمن په‌نجهی تارمن
سه‌روهخت هامن نه‌وه‌هارمن^(۳)
سویحم نه‌تۆی شه‌مه‌خنۆ وه‌که‌رده‌م
وه‌که‌رده‌کهی به‌د‌عومر وی‌رده‌م^(۴)

(۱) ره‌هایی: رزگاری. واته: رزگارم بیی له دهس بیگانو به‌شنه‌ی شه‌رابی ناشنایی
دۆست مه‌ست بیم.

[۱۱]

(۲) مه‌وله‌وی له‌م پارچه‌ شیعره‌دا سه‌رزه‌نشتی خۆی نه‌کا له‌سه‌ر بی‌ئاگایی له‌نزیك
بوونه‌وه‌ی رۆژی مه‌رگ و نه‌بوونی کرده‌وه‌ی باش.
(۳) په‌نجه‌ی تار: سال له‌حیساب نوئی بوونه‌وه‌ی مانگ دوانزه‌مانگه، وه‌له‌به‌ر نه‌وه‌که
مانگیك ۳۰ رۆژو مانگیك ۲۹. رۆژه، سالی قه‌مه‌ری نه‌کاته ۳۵۴ رۆژ، به‌لام به‌حیسابی
هه‌له‌هاتنی رۆژ له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه‌له‌یه‌که‌م رۆژی به‌هه‌ارا تاگه‌یشتنه‌وه‌ی به‌شوئنه‌که‌ی
به‌هاری رابوردووی ۳۶۵ رۆژو چاره‌که‌رۆژیکه. نه‌م چاره‌که‌رۆژه به‌چار سال نه‌بی به
یه‌که‌رۆژ وه‌نه‌و ساله‌پی نه‌لین سالی که‌بیسه‌وه‌ ۳۶۵ رۆژ نه‌بی جا له‌به‌ر نه‌وه‌که‌نه‌م
ژماره‌یه‌پنج رۆژی له‌ژماره‌ی دائیره‌ی فه‌له‌کی زیاتره‌که‌ ۳۶۰ درجه‌یه، نه‌و پنج رۆژه
زیاده‌یان له‌حیسابی ساله‌به‌جی هیشته‌وه. نه‌م پنج رۆژه له‌کوردی‌دا مه‌شه‌وره‌به‌«پنج
رۆژه‌ی تار» وه‌هه‌رچهند نه‌توانی له‌هه‌ر به‌شیکي سال‌ادابنری، عاده‌ت وایه‌له‌پاش
ناوه‌راستی به‌هه‌ارا دای نه‌تین. هه‌من: هه‌وین. واته: وادیاره‌نه‌م چهند رۆژه‌ی عومرم که‌ماوه
وه‌که‌پنجه‌ی تار وایه‌له‌سه‌ر هه‌چ حساب‌یه، که‌چی هیشته‌من نه‌م هه‌وینی ژانمه‌به
ده‌می به‌هه‌ار نه‌زانم و لام‌وانیه‌مه‌رگم نزیك بووه‌ته‌وه.
(۴) مه‌خنۆ: پی نه‌که‌نی. واته: به‌ره‌به‌یانیم له‌ناو تاریکی شه‌وا به‌کرده‌ی به‌دی عومری به
سه‌رچووم پی نه‌که‌نی. مه‌وله‌وی له‌م شیعره‌دا دایناوه‌که‌تاریکی شه‌و بریتی به‌له
به‌دکرداری خۆی، وه‌که‌رووناکی له‌ئاسۆه‌دیاری نه‌دا نه‌وه‌گه‌ردوونه‌پی پی نه‌که‌نی.

پۆس کووس گۆش نم کیشان کهم کهم
 ئەم سەرەو سەرەن دووربینه کهی چه م^(۱)
 خەم بێم یانی های پیم مدۆ خە بەر:
 نە دەرگای هەستی تە شریف بەر ئەو بەر^(۲)
 جە حەد بەرشین هەر یەند نزاریم
 نە مەندەن تاقەت رای پەردە داریم^(۳)

[۱۲]

وہ ختن پیالہی دلہی...^(۴)

وہ ختن پیالہی دلہی پەر جە دەرد
 پەرکە ی جە بادە ی هەوای گەردن زەرد^(۵)

(۱) پۆس: پێست. کووس: تە پل. واتە: پێستی تە پلێ گویم شیی هەلھیناوە و هەرچی
 بیکوتن دەنگی لێوہ نایەت. چاوشم وەك دووربینی ئەم سەر و ئەوسەر گیراوشتی نزیك
 دوور ئەخاتەوہ.

(۲) خەم: چەمیوہ. واتە: پشتم کۆماوە تەوہ، ئەمەش مەعنای ئەوہ یە خە بەرم ئەداتئ
 دانەوم و لە دەرگای بچکۆلە ی بوونەوہ دەرچم بۆ جیھانی نەبوون.

(۳) نزاری: لە پری و لاوازی. واتە: ماوہ ی ژبانم هەموو لە خزمەت پاشای ئارەزوویازیدا
 بردە سەر، ئیستا ئەوہ نەندە پیرو لە پولاواز بووم توانای پێش خزمەتیم نەماوە لە دیوہ خانی
 پاشای ئارەزووی پەرەستی دا. ئەمە ئیشارە تە بۆ ئەوہ کە ئادەمیزاد پیر بوو و بە تەواوی
 لێ کەوت خزمەتی ئارەزووی نەفسی پێ ناکرئ، نەك لە بەر پاکێ و چاکێ خۆی، بە لکو
 لە بەر یەك کەوتن و هیز تیا نەمانی.

[۱۲]

(۴) مهولهوی لەم پارچە شیعەرە یا گلەیی لە دۆستیک ئەکا کە نیشانە ی کەوتنە خۆشی و
 بێ وەفایی بە رامبەر بەم، لێوہ دیاری دا بوو.

(۵) واتە: ئەوہ نەندە ی نەماوە بکەوتنە خۆشی و پیالە ی دلە پەر لە دەردە کەت پەرکە ی لە
 شەرابی خۆشەوێستی یاری گەردن زەرد.

چه‌نی گهرمی نه‌زم به‌زم پر شادی
بویاری وه ره‌غم ئه‌ی دنیای بادی^(۱)
دایم سه‌دای ناز سه‌ودای گوشت بۆ
سه‌د چون مه‌عدوومی فه‌راموشت بۆ^(۲)

[۱۳]

وه‌ی من په‌ی سه‌فای^(۳)

وه‌ی من په‌ی سه‌فای یاران هام دم
ئای په‌ی ئه‌و سه‌یران ماردم و که‌ل په‌م^(۴)
یاران گردین شین وه توونای تووندا
هر خه‌یال مه‌نده‌ن نه تو‌ی ده‌رووندا^(۵)

(۱) بویاری: رابویری. بادی: پراوه. واته: له‌گه‌ل جۆشی ئاوازه‌ی به‌زمی پر له‌خۆشی رابویری به‌کو‌ترایی چاوی ئه‌م دنیا پراوه‌یه.

(۲) واته: هه‌میشه سه‌دای ناز بیستن ئاشنا بی به‌گو‌یت و سه‌دی وه‌ک منت له‌یاد بچی.

[۱۳]

(۳) مه‌وله‌وی له‌م دو شیعره‌دا هه‌ناسه بۆ رابوردوو هه‌ل ئه‌کیشی.

(۴) واته: ئاخ بۆ رابواردنه‌که‌ی جارنمان له‌گه‌ل دۆست و براده‌ران، وه‌ ئاخ بۆ سه‌یران کردنه‌کانمان که‌ ئه‌چووین بۆ راه‌که‌ل و تفه‌نگی ماردم مان بی‌بوو.

(۵) واته: دۆستان هه‌موو توونان و توون که‌وتن و مردن، ئیستا هه‌ر یادیان ماوه له‌دلمانا. هینانی وشه‌ی توون ئیشاره‌تی تیا به‌ بۆ ئه‌وه‌که‌ ئه‌چرون بۆ راوکردن بۆ «توونی بابا» که‌ نزیکه له‌ تاره‌گۆزی نشینگه‌ی مه‌وله‌وی به‌وه.

۱۴]

وهخت چهم نه چهم^(۱)

وهخت چهم نه چهم شیوهت دیار بی
جه لام فسل و هسل بهزم نه غیار بی^(۲)
ئیسه لیلابی گرتنه دوو دیده
خه لوه تهن، سا بو ئهی بهرگوزیده^(۳)

[۱۵]

وهسن ئهی مه خسل

وهسن ئهی مه خسل دهور دیدهی مهست
ئهی ئاماو لوا سه د قهزا پیشهن^(۴)
ئاره زووت دل بی نه وهل جارت بهرد
ههنی گیانه کم مه تله بت چیشهن^(۵)

۱۴]

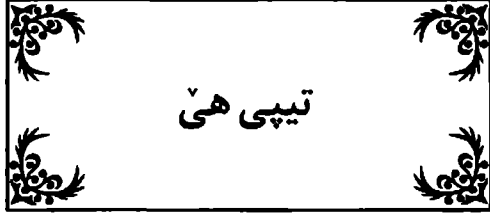
(۱) مهولهوی ئهم دوو شیعره ی له سه رده می کو ئیری دا بو شیخی «بهاء الدین» رحمه الله نووسیوه.
(۲) واته: کاتیک که چاوم هه بوو شیوهت له ناو چاوما ده رته کهوت، له بهر ئه وه خو شی
کاتی به تو گه یشتن بو ییگانه بوو که شیوه ته، چونکه له جیاتی ئه وهی من بت بینم
و ئنه کهت له ناو چاوما بوو ئهی بینیت، وه ئه کهوته ئیوانمان و نهی ئه هیشت ههردو کمان به
تهنها رابو ئیرین.

(۳) واته: به لام ئیستا لیلابیم داها تو وهو شیوهت ناچیتته ناو چاوم تا ببی به کوسپ له
ئیوانمانا، فرسه ته تاو ئک وه ره لام پیکه وه دانیشین.

[۱۵]

(۴) مه خسل: روشن کردنه وه. واته: با بهس بی ئهم جوان کردنه ی دهوری چاوی مهست،
ئهم هات و چوته بهم دیمه نه ههزار به لای به ده مه وه به بو دوستان.

(۵) واته: ئه گه ره مه بهست وه رگرتنی دل مه خو هه ره یه کم جار بردت، ئیتر چیت ئه وئ
ئیم، وازم لی بینه.

تیپی ہی

[۱]

هام دهردان ئیشی

هام دهردان ئیشی.. هام دهردان ئیشی
 پیمهوهن ئیشی، چ تهرزه ئیشی^(۱)
 ئیشی پیچ چون ئیش وه ماران ریشی
 ئیشی پر نیشی، ریشهی گیان کیشی^(۲)
 چ ریشی، شهسهر مهودای خهدهنگی
 رههای شهست تیر، شهنگی، قهشهنگی^(۳)
 رهعنا غهزالی، بالاشمشالی
 ساحیب کهمالی، گهرد دل مالی^(۴)
 لهیل ئاسا نازی، شیرین جهمالی
 مهجنوون نیازی، فههاد نهحوالی^(۵)
 پهروانه سازش، شهه سا سۆزشی
 گول نهدام نازش، بههرام شۆرشی^(۶)

[۱]

- (۱) واته: هه ی هاوار هاودهرده کانم ئیشیکم پیویه، بهلام چون ئیشی!
 (۲) پیچ: نارهحهته. واته: ئیشیکی نارهحهتهم پیویه وهك ئیشی مارانگهسته، زۆرم نازار نهداو ریشهی گیانم دهرته کیشی.
 (۳) مهودا: تیژی. رهها: بهربوو. شهست: کهوان. لیرهوه مهولهوی دهس نهکا به باس کردنی سروشتی نهو یارهی که سهچاوهی ئیش و نازاریهتی، نهلن: برینهکهه نهنجامی تیژی نووکه تیریکه لهکهوانی باریکی شوخ و شهنگ و قهشهنگهوه دهرچوه.
 (۴) رهعنا: بی موبالات. واته: وهك ئاسکی بی موبالات وایه و بالایی بهرز وهك شمشال و بهوتل و کهماله و گهردی دل گسک نهدا.
 (۵) واته: یاریکه وهك لهیل ناز نهکا وهك شیرین جوانه و نیازی دۆستانهیه وهك نیازی مهجنوون و حالی بۆ دیتنی دۆست وهك حالی فههاد وایه.
 (۶) واته: وهك پهروانه نهساجینی و وهك مۆم نهسوتتی و نازاره وهك گولهندام و بهسۆزه

خورشيد ئەتورائى، نيلوفەر زەوقى
 عەزرا عوزارائى، وامىقى شەوقى^(۱)
 پەرى پەيكەرى، پاي دل پەى كەرى
 خەم دەر، خەم بەرى، دل دەر، دل بەرى^(۲)
 عەرەق چىن نە تۆى سورمەدا غەرقى
 ۋە فەرق فەرقى با زەوق ۋە بەرقى^(۳)
 سەر ۋە دەسمالى، گەردن پەر خالى
 دەس بازنە لالى، پا ۋە خەر خالى^(۴)
 پيشانى ماھى، ئاھو نىگاھى
 گىسو ۋە سىياھى، دل مەنزىگاھى^(۵)

ۋەك بارام. بارام ۋە گولەندام دۆست ۋە يارىك بون چىرۆكى خۆشەۋىستى يان لە ئەدەبى
 كۆنى كورد دا بەناۋىانگە. بە شىعر ھۆنراۋە تەۋە.
 (۱) خورشيد: زولف. خۆر. ئەتوار: رەۋشت. نيلوفەر: گولپەكە ۋەك لاولا ئەپپىچرى بە دارا.
 عوزرا: زولف. واتە: ۋەك خۆر ۋە پەى ھەر رۆژى لە لايە كەۋە سەر دەردىنى ۋە ۋەك نيلوفەر
 خۆى پەيۋەند ئەكا بە ھەموو كەسىكە ۋە، ۋە زولفى ۋەك زولفى عەزرا جوانە ۋەك وامىق
 بە سۆزە. عەزرا ۋە وامىقىش دۆست ۋە دلدارىكى مەشھورن.
 (۲) واتە: ۋەك پەيكەرى پەرى جوانە پىي دل ئەپپىتە ۋە ۋەك ئەدا بە دلئى ئىنسان ۋە
 خەمى لاناھىتى ۋە دلئى ئەداتى ۋە دلئى ئەپپىتى.
 (۳) عەرەق چىن: كالا. فەرق: سەر. واتە: كالا ۋە كەى ھەموو داپۇشراۋە بە سورمە
 لەبەر زۆرى لىرە ۋە تاكە قەرانى ۋە شىلان ۋە مووروو بە سەرى ۋە تىشك ئەداتە ۋە.
 (۴) واتە: مەشىكى ۋە ھەورى بە سەر ۋە پەى گەردنى پەر لە خال ۋە بازنەى لەعلى لە
 دەسايە ۋە پاۋەنەى كىر دوۋە تە پى.
 (۵) پيشانى: ناچاۋ. گىسو: زولف. واتە: ناچاۋى رۆشەنە ۋەك مانگ ۋەك ئاسك
 لائەكائە ۋە زولفە كانى رەشن ۋە دلئى دۆستانى كىر دوۋە بە جىگاى خۆى.

روخسارو زولف سو‌بج و ره‌وا‌حی
 دید‌ه‌وو نیگا پیاله و را‌حی^(۱)
 ئه‌برۆ موژگانئ، تیرو‌که‌وانئ
 سه‌د‌په‌ری نیشان‌په‌ری نیشانی^(۲)
 نه‌شه‌ده‌ر ده‌می، به‌زم‌ئارای جه‌می
 عه‌نبر په‌رچه‌می، په‌رچه‌م وه‌خه‌می^(۳)
 شه‌که‌ر زوبانی، غونچه‌ده‌هانی
 لولوو ددانی، له‌ب له‌عل کانی^(۴)
 په‌نجه‌خامه‌یی، دلان‌نامه‌یی
 ره‌قم ره‌ویه‌ی سه‌یر، عه‌شق‌عه‌لامه‌یی^(۵)
 تینه‌ت نه‌زیفی، زینه‌ت زه‌ریفی
 خه‌لقی له‌تیفی، خو‌لقی شه‌ریفی^(۶)

(۱) ره‌واح: ئیواره. را‌ح: مه‌ی. واته: یاری‌که‌ روخساری وه‌ک به‌یانی روژنه‌و زولفی وه‌ک شه‌و تاریکه‌و چاوی وه‌ک پیاله‌ی مه‌ی وایه‌و لا‌کردنه‌وه‌ی وه‌ک شه‌راب ئینسان مه‌ست نه‌کا.
 (۲) واته: برژانگ و برۆی وه‌ک تیرو‌که‌وان و ان و سه‌د جوانی وه‌ک په‌ری ئه‌بن به‌ نیشانه‌ی تیری.

(۳) ده‌م: هه‌ناسه. په‌رچه‌م: زولف. خه‌م: لول و خواردوو. واته: هه‌ناسه‌ی نه‌شه‌ ئه‌دا به‌ مرۆف و کۆری دۆستان ئه‌راز‌ئینه‌وه‌و زولفی وه‌ک عه‌نبر بۆن‌خۆشه‌و لولوی خواردوو.
 (۴) ده‌هان: ده‌م. لولوو: «لوه‌لوه»، مرواری. له‌ب: لئو. واته: زمانی شیرینه‌و ده‌می وه‌ک خونچه‌ وایه‌و دانی ئه‌لیی مرواری‌یه‌و لئوی وه‌ک ئاقیقی کان وایه‌.

(۵) خامه: قه‌لم. ره‌قم: نووسین. واته: په‌نجه‌ی وه‌ک قه‌لم وایه‌و دلی دۆستان کاغه‌زه‌ لئیی ئه‌نووسی و نووسینه‌که‌ی له‌ بابه‌تی دل‌داری‌دا وه‌ک ئه‌و نیشانه‌ وایه‌که‌ ئوسوول بوو له‌ رینگادا دانه‌چه‌قنران بۆری و ن نه‌کردن.

(۶) تینه‌ت: «طینت»، ئه‌و گلله‌ی لئیی دروست‌کراوه‌. خه‌لق: شیوه‌. خو‌لق: ره‌وشت. واته: له‌خاکیکی پاک دروست‌کراوه‌و جوانی‌یه‌کی باشی هه‌یه‌و شیوه‌ی ناسکه‌و ره‌وشتی به‌رزه‌.

مىھرى بەھارى، قەھرى خەرىفى
 بەشىر رەدىفى، نەزىر حەرىفى^(۱)
 شاھىن كىردارى، تەپلان تەھارى
 ژەرەژ رەفتارى، تووتى گوفتارى^(۲)
 شابازى، شازى، شاھان مومنازى
 شاھىدى، شۆرى، شۆرۈ شەپ سازى^(۳)
 پەنھانى گەنجى، عەيانى رەنجى
 سەد عىشۈ سەنجى، پەر لارەو لەنجى^(۴)
 ئاشنا بۆيى، بىنگانە خۆيى
 بەھانە جۆيى، بەھانە جۆيى^(۵)
 نىزىكى رايى، نوورى سەفايى
 دەيجوورى ۋەھشى، دوورى جەفايى^(۶)

(۱) مىھر: مەيل. واتە: مەيلى كور تە ۋەك بەھارو قىنى درىژە ۋەك پايرو ۋەك مژدەدەر
 ۋايەكە چى بە كىردە ۋە ئىنسان ئەترسىنى.
 (۲) كىردار: كىردە ۋە، رەۋشت. تەپلان: چالاک. تەۋار: بازى مېچكە. ژەرەژ: كەو. واتە: لە
 راو كىردى دۆستا ۋەك شاھىن چابوكە ۋەك بازى مېچكە چالاک ۋايە ھەمىشە لە نەچىر
 كىردى دىلدارانايە ۋەك كەو ئەروا بە رىدا ۋەك تووتى قسەى خۆشە.
 (۳) شاز: ناياب. شاھىد: دىلەر. واتە: شابازىكى نايابە، ھەلبىزاردەى شاھانە ۋە دىلەرىكى
 پىشۇرە ۋە جوانى خۆى ئازاۋە ئەنئەتە ۋە لە ناو خەلكا.
 (۴) عەيان: ئاشكرا. سەنج: رىكخەر. واتە: خىروپىرى پەنھانە ۋە سزاي ئاشكرا ۋە
 سەدجۆر عىشۈ ۋە ناز رىك ئەخا ۋە موگىيانى لارە ۋە نەجەبە.
 (۵) بەھا: نىرخ. واتە: بۆنى ئاشناى لى دى ۋە بىنگانە لاي ۋەك خۆيى ۋايە ۋە دوای بيانودا
 ئەگەر ۋە بە مال رازى نايى لە دۆست.
 (۶) دەيجوور: تارىك. ۋەھش: تەنھايى. واتە: رىنگاى لاي نىزىكە كە چى دوورى لى
 ماپەى نارەھەتى ۋە، ۋە رابواردن لەگەلىا ماپەى رووناكى دىلە ۋە تەرىك كەوتن لى ھۆى
 دىل تارىكى ۋە.

سہروی تہ زہروئی، گولی بولبولی
 خوتہن وہ تہ نی، لہ سایہ سلی (۱)
 شیرینی، تہ لخی، خوشکی، پر نمی
 غورپہ یی، سہ لخی سرووری، خہ می (۲)
 حوری سروشتی، قہ سری بہ ہشتی
 زولف زہنناری، دہیری کہہ نشتی (۳)
 خہ یال پہ شیوی، عاقلان شیوی
 شیوہ باگردچیو، پاک جہ گردچیوی (۴)
 ہر ٹیشی جہ نیش تیر تہو کہ سہن
 نہ جای نہ شہی نوش «نشأتین» وہ سہن (۵)

(۱) تہ زہرو: کۆترہ باریکہ. خوتہن: ناوچہ یہ کہ لہ تورکمانستان بہ ناسکی جوان ناویانگی دہر کردوہ. واتہ: وہ کۆتری تہ زہرو وایہ بہ سہر داری سہروہوہو لہ بولبولی دہوری گول تہ چی و تہ لئی ناسکی خوتہ نہو لہ سیہری خوی سل تہ کاتہوہو دائہ چلہ کی.
 (۲) تہ لخی: تال. خوشک: وشک. غورپہ: سہرہ تا. سہ لخی: ناخر. واتہ: شیرینہ لہ کاتی پی گہشتنیواو تالہ لہ کاتی دووری داو وشکہ لہ کاتی گوئ نہ دانیہ بہ دۆست و نم دارہ لہ کاتی قسہ کردنیہ. دیتنی سہرہ تہی مانگی شادی بہو دووریشی ناخری ژینہو مایہی خوشی و ناخوشی بہ.

(۳) زہننار: پشٹینکی رہ شہ گاورہ کان تہی بہ ستن. واتہ: رہوشتی وہ ک حوری وایہو جیگا کہی لہ بہ ہشت تہ چی و زولفی رہ شو دریزی وہ ک زہننار وایہ لای دلداران و مہ سکہ نہ کہی وہ ک کہہ نشتہی عیسایی پیزۆزہ لایان.

(۴) گردچیو: ہمووشتی. واتہ: خہ یالی پہ شیوہ تاوٹک مہیلی ہہیہو تاوٹک بی مہیلہو عاشقان تیک تہ داو بہ دیمہن لہ ہمووشتیک تہ چی و لہ راستیش دا لہ ہیچ ناچی. مہ بہ ست لہو یہ تہ توانری بہ دیمہن بہ ہر شتیکی جوان بشوہینری، بہ لام لہ راستی دا ہیچی پی ناگات.

(۵) نشأتین: ہر دوو پہیدا بوونہ کہ، مہ بہس لہ ہر دوو دنیاہ. واتہ: ہر ٹیشیک ہی نووکی تیژی تیری تہو دۆستہ بی لہ جیاتی خوار دنہوہی شہرابی ہر دوو دنیا بہ سہ.

سەردا ۋە ھەمدا تان و پۆي جەرگم
نمانا مەحشەر غەرغەرەي مەرگم^(۱)
بازدېم ۋەي زامەت، ۋەي ئەندامە ۋە
بەل بەيان ۋە شۆن باز بېزامە ۋە^(۲)

[۲]

ھانا ھا و يەرد^(۳)

ھانا ھا و يەرد.. ھانا ھا و يەرد
خالۆكەم زەمان ھانا ھا و يەرد^(۴)
ۋە ھار ھەۋاي «بەرد» جە سەرزەمىن بەرد
تۆمەي گوللان ۋە چىئو بەراۋەرد^(۵)
سۆزەي با ۋە خەت نەو نىھالاندا
سەلەي بەلەي ھال دل مەللاندا^(۶)

(۱) نمانا: دەرکەوت. مەحشەر: رۆژى قىامەت، مەبەس مەينەتە. غەرغەرە: كاتى گيان دەرچوون. واتە: لە تاو ئىشى تىرى ئەو دۆستە نان و پۆي جەرگم تىكچوۋە ۋە مەينەتە كاتى گيان دەرچوونم ديارىي داۋە.
(۲) بازدېم: لىم گەپىن. بەيان: بىن. شۆن: نىشانە. بېزامە ۋە: بىم دۆز نەۋە. واتە: لىم گەپىن با بەم دەرە ۋە بىر نەنە ۋە بىلەمە ۋە تا دۆستان دىن ۋە بە دلۆپە خوتنە كانم رى بەدىي ئەكەن ۋە ئەم دۆز نەۋە.

[۲]

(۳) مەۋلەۋى ئەم قەسىدە يەي لە سنە ۋە بۆ شىخ يوسفى نوسمەي نوسىۋە.

(۴) ھانا: ھاۋار. و يەرد: بەسەرچوۋ. زەستان: زەستان.

(۵) بەرد «يەكەم»: سەرما. تۆمە: توو. چىئو: چىلكە، مەبەس ساقى گولە. واتە: بە ھار ھەۋاي ساردى لە سەرزەۋى نەھىشت و تووى گوللى لە ژىر خاكا پى گە ياندو كردى بە ساق ۋە ھىنايە دەر. لە نەندىخ نوسخەدا لە جياتى «ۋە چىئو بەراۋەرد» نوسراۋە «ۋە جۆي ۋەرد ئاۋرد» واتە: تووى گولە كانى ھىنايە ناو ئەو جۆگايانەي كە بۆ گول دروست كراون.
(۶) سۆزە: شنە. نەۋىھال: نەۋنەمام. ھال: ھال. واتە: سۆزەي باي شەمال داى بە گەلەي

سوب شنۆی نهسیم دهس جه وئ وهردا
 بۆی وهرکه مهه شهند وه وهرکه مهردا^(۱)
 چون دوو نه رووی دلّ پهرئ خاویران
 تهه جهه بی نه رووی ئاوان تاویران^(۲)
 سهفای سهیران گای ساراو سه رهردان
 منالۆ پهی بهزم جهرگهی هام فهدان^(۳)
 نهك چون فهزای که یف بهرگ سیاوان
 سمکۆی سهه زاخر نه پای وه فراوان^(۴)
 من خو دور جه تو چون مهرده مهرده
 هه هه هام نه خیالّ سالّ ویهرده^(۵)

نه مامه کاناو هاوارو بانگه وازی ناخۆش حالّی عاشقه خه مباره کان بهرزکرده وه، چونکه ئینسانی دلدار که ته ماشای گولّ و گیاه شنه ی با بکا خه فته له دلّیا زیاد نه بی.

(۱) وئ: خوئی. وهرکه مهه «ی به کهم» گیاهه کی بۆن خۆشه له کوستانه کانا به لا تاشه وه نهروئ. شهند: وه شانندی. وهرکه مهه «ی دووه م»: پیشه وهی بهردو تاشه کان. واته: پای به یانی دهستی له خوئی بهرداو بۆنی گیاهی وهرکه مهه ری بلالو کرده وه به رووی تاشو بهرکه مهه ره کانا.

(۲) خاویر: خه والوو. تاویر: تاشو بهرد. واته: وهك دوو که لی رووی دلّی یاره خه والوو که کان تهه کۆبووه وه به رووی ئاوو تاشه بهرده کانه وه.

(۳) منالۆ: نه نالّینی. مه عنای تهه شیعه ره که گه لّ شیعه ری دوایی دا دئ.

(۴) فهزا: مهیدان. بهرگ سیاوان: بهرگ ره شه کان، مه بهس بزنه کیوی یه. سمکۆ: سمکۆلّ، پئ به زهوی دا کوتان. زاخر: شوئنی که ورده بهردی هه بی. واته: خووشی و رابواردنی سهیرانگا کانی دهشت و شاخ نه نالّینی بۆ ئاههنگی کۆری دۆستان که لّی پراوه، به لام ناگاته رابواردنی مهیدانی که یف کردنی بزنه کان که لۆقه نه کهن به سهه زرخه داوئنی شاخه کانا که به فراوی تواوهی به ناوا نهروا، چونکه نه وهه زۆر په شیوه که یادی دۆستان نه کاته وه که نه هاتن بۆ راو.

(۵) مهرده: مردوو. مه عنای تهه شیعه ره له گه لّ شیعه ری دوایی دا دئ.

ئەساسەى نەچپىر ماورەدم پەرىت
 ویت تەیار مەكەرد، چونكى، ھەر چون ویت^(۱)
 مەوینای رەزن مادەنى كانى
 مانى وە سەنەت سەلىقەى «مانى»^(۲)
 سوب نە جاسوسگەى ملان سەرھەردان
 چون سۆمای خورشید شۆلە كەرد ھەرزان^(۳)
 مشانای وە پىل لولەى دوور مەنزل
 مووسەوى سەرتەل كارخانەى مووسل^(۴)
 خارای خانان تاق قوول لول وەردە
 چون نیگای دلبەر ھەزارە كەردە^(۵)

(۱) ئەساسە: ئەسباب. تەیار: ئامادە. واتە: منیش دوور لە تۆ وەك كەسىك مردوى
 مردبى ھەر يادى پار ئەكەمەو كە ئەسبابى راو كردنم بۆ ئەھىناى تۆش خۆت ئامادە
 ئەكرد وەك خۆت. مەولەوى لېرەدا ئەيەوى شىخ يوسف بشوبھىنى بەكەسىكى ناوبانگ
 دەرکردو لە راوچى يەتى دا، بەلام پرىار ئەدا كەكەس نى پى بشوبھىنى، لەبەر ئەو ھەر
 ئەى شوبھىنى بە خۆى، وە بەمە بەلاغەتتىكى جوان پىشان ئەدا. لە ھەندى نوسخەدا لە
 جياتى «ھەر» نووسراو «مەر» واتە: مەگەر.

(۲) مەوینای: ئەت بەست. رەزن: ئەسابى چەك. مادەنى: جۆرە تەنگىكە. كانى:
 لەكارخانە دەرجو. مانى «ى يەكەم»: ئەشوبھای. مانى «ى دووھەم»: وینەگرتكى
 بەناوبانگە. واتە: پىوستى يەكانى تەنگى كارخانەت ئەبەستە پشتت و ئەوئەندە جوان
 بووى پى يەو ئەت وت نیگارنىكى «مانى» كىشاويەتى.

(۳) سۆما: ترووسكەى رووناكى. شۆلە: «شعلە»، تىشك. مەعناى ئەم شىعەرە دوو
 شىعەرى پاشەوہى پىكەوہ دى.

(۴) مشانای: ئەت خستە. پىل: قۆل. مووسەوى: مووساخانى، جۆرە تەنگىكە.
 سەرتەل: ناياب. لە ھەندى نوسخەدا لە جياتى «پىل» نووسراو «دوش» بە مەعنا كۆل.

(۵) خارا: جۆرە ئاسنىكى باشە تەنگى لى دروست كراوہ. ھەزارە كەردە: ھەزار پىكاو.
 واتە: بەيانيان ھەر كە تىشكى رۆزى رووناكى بلاو ئەكردەو تۆ لەو شوتانەوہ كە خۆت تيا

دروستی و هلمهت قهزاو خه یال تهور
 ناله و نارو دوود ره عدو بهرق و ههور^(۱)
 وهشده ماخ دل شاد بهو شکل و شیوه
 پیوه وهو جهستهی سهد سهودا پیوه^(۲)
 خاوخاوپهی نهچیر چه م وه نیگاوه
 تهك مه داین وه لای کوی ئاته شگاوه^(۳)
 من مات و بی دهنگ بی سه داو ناله
 یه کی بیم چون سهنگ قولهی قهزاله^(۴)
 تو که ل گهل، گهل گهل وه چه م مه کردی
 پاریز وه پای ریز نهسته م مه بهردی^(۵)

مات نه دا له مله و سهر هه رده کانا تفهنگی نایابی موساخانیت نه کرده شان که له کارخانهی
 مروسل دروست نه کراو، گوللهی تا ماوه به کی دور نه پرزشت و له ئاسنی باش دروست
 کرابوو، وه پشته که ی خان خان نه خشی لی دروست کرابوو، وه خانه کانی هیلالی بوون، وه
 لووله که ی قول و لوول خوار دوو بوو تا نه گه پشته کونه که ی تهسک تر نه بوه وه، وه وهک
 لا کردنه وه ی یار چزن هه زار دلدار نه کوژی ئه ویش هه زار نه چیری به جاری ئه خست.

(۱) دروستی: ده سراسی. واته: ده سراسیت وهک تیری قهزاو قهدهرو، ههلمهت وهک
 خه یال گورج بوو، ناله و ناگری تفهنگه که شت وهک ناله و تیشکی برووسکه و، دوو که له که ی
 وهک ههور و ابوو.

(۲) پیوه «ی یه که م»: به یه که وه: مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.

(۳) تهك مه داین: پالمان نه دا. ئاته شگا: شاخیکه له نزیکي پاوه. واته: به دلیکی شادو
 ده ماخیکي خۆشه وه، تو به و دیمه نه جوانه و من به له شی گرفتاری هه زار دهرده مه وه
 ینکه وه ورده ورده ئه مان روانی بو به دی کردنی نه چیر و ته کمان نه دا به لای شاخی ئاته شگاوه.
 (۴) واته: من هیچ دهنگم لیوه نه ته هات وهک یه کیك بم له به رده کانی قولله ی شاخی
 قهزاله که نه که ویتته پشت خانه گای لای پاوه وه.

(۵) ریز: ورد. واته: تویش کۆمه ل کۆمه ل که له کیتوت نه کرده چاوو به ئاسته م پیت نه نایه
 سهر ورده به رده کان تا خشی لیوه نه یهت نه وهک که له کان هه ست بکه ن و دهرجن.

مه گرتی شنۆی هه ناسهت بئ دهنگ
 دوو هاچهی چه تال مهینای نه رووی سهنگ^(۱)
 مشت گرتو دیاو ئیشارهی ماشهك
 ته قیاو پیکیاو کلافهی کهل یهك^(۲)
 هه ر لا هوش مدای گوش وه سه داوه
 هه ر سهنگی پهی ویش دهنگی مداوه^(۳)
 بازره پرتاو، کو چون تل مه وهرد
 هه ر بهرد بئ نه و ههرد مه ههرد وینهی گهرد^(۴)
 دمای ئید دل کهرد جه نه چیر حاشا
 هه ر سات مه کهردم نهوعی تماشا^(۵)

(۱) چه تال: ئه و پارچه ئاسنهیه که به ژیر هه ندئ تفهنگه وه هه به و دوو پیچکهی پتوهیه ئه یان که نه وه و له سه ر بهرد دایان ئه تین بۆ ئه وه که تفهنگه که له کاتی ته قاندا نه ده سستی کابرای تفهنگ ته قینه وه نه له رزئ، دوو هاچه که شی ئه و دوو پیچکه به یه. واته: ده می خۆت ئه گرت و نه ت ئه هیشته هه ناسهت ده رچی، وه دوو پیچکهی چه تالی تفهنگه که ت له سه ر بهرده که دا ئه ناو ئاماده ئه بووی بۆ ته قه کردن.

(۲) گرته: گرتنه وه. دیا: روانین. ماشه: زامنهی تفهنگ. ته قیا: ته قینه وه. کلافه: لوول خواردن. واته: مشت گرتنه وه ت و روانیت و ده س بردنت بۆ زامنهی تفهنگ و ته قینی پیکرانی که له که و تل بوونه وهی، هه موو له یهك کاتا ته واو ئه بوو.

(۳) مدای: بتدایه. واته: سه رنجت بدایه ته هه ر لایهك گرت لی ئه بوو هه ر بهردئ بۆ خۆی دهنگی ئه دایه وه هی ته قه ی تفنگه که.

(۴) بازره: ئه و حه یوانه ی به شوینی خۆیا بگه رپته وه. کو: کۆمه له بهرد. مه ههرد: ئه هارپا. واته: حه یوانئ له ترسی ته قه گه رپاره دواوه به تاو رای ئه کرد، که کۆمه له بهردیش تل ئه بووه بهردی ئه و شاخانه ئه هارپاو ئه بوو به تۆز.

(۵) واته: پاش ئه وهی که دل بیزار ئه بوو له راو کردن هه رتاوی به جوړئ ته ماشام ئه کرد.

لهرزهی سهد تهرزهی سهوزهی دیاران
 خهندهی شکوفهی نهامان داران^(۱)
 شنیای هه لالان وه کوه نووردا
 پهخش بی چین چین وه رووی چنووردا^(۲)
 شادی وهشی و عهیش چه م و خه م جه م بی
 چپوئی جه لامان که م بی هر خه م بی^(۳)
 ئیسه وه نهلماس دووری دل کاوام
 مهلال بهدحال «ئهرده لان» ماوام^(۴)
 تو مهست بادهی دهر د نه فگن مهیل
 من حهیران دهس نیگای بالای لهیل^(۵)

(۱) خهنده: ینکه نین. واته: سهیری له ره ی سهد جو ره ی سهوزایی شاخه کانم نه کردو بو
 ینکه نینی گوپکه ی نه مامه کانم نه پروانی. مه بهس ینکه نینی گوپکه ی داره کان، پشکو و تووی یانه.
 (۲) کوه نوور: شاخی نوور، شاخیکه لای پاوه بو یه وا ناو نراوه چونکه «پیر خدری
 شاهۆ» لهوئی خه ریکی خوا به رستی بووه. واته: شنه ی گولاله کانی شاخی نوور چین چین
 بلار بو بووه وه به سه ر چنووری شاخه که دا. له هه ندی نوسخه دا نیوه ی دووه می نه م
 شیعه به م جو ره نووسراوه:

پهخشان وه پای سهنگ وه رووی چنووردا.

واته: به داوینی به رده کان و به سه ر چنوور دا بلار بو بووه وه.

(۳) چه م و خه م: چه مینه وه و لار بوونه وه، مه بهس هه لپه رکئی و سه مایه. چپوئی: شتیک.
 واته: شادی و خووشی و رابواردن و هه لپه رکئی کۆبو بوونه وه، ته نها شتیکمان که م بوو که
 خه فه ته.

(۴) کاوام: قله شاندم. ئهرده لان: ناوی خیزانیککی به ناویانگه له سنه که ساله ها حوکمی
 کردوه له زور لای کوردستانی ئیرانا، لیره دا مه بهس لئی شاری سنه به که پایته ختی
 حوکمی نه و خیزانه بووه. واته: به لام ئیستا به نهلماسی دووری شووشه ی دللم له ت
 کردوه وه خه فه تبارم و حالم ناخو شه و له «سنه» م.

(۵) دهر د نه فگن: دهر د لابه ر. واته: تو به شه رایی دهر د لابه ری خو شه ویستی یار مه ست
 بووی، منیش حهیرانی دهستی ته ماشا کردنی بالای له یلم.

نە ئەو سەيرانەو نە تۆ ديارى
سا بۆ بمانەو زام نەبۆ كارى^(۱)

[۳]

ھاي شەمال^(۲)

ھاي شەمال چەند جار را تەي كەردەنى
چەند تە شريف وه لاي ياران بەردەنى^(۳)
نە ئەم جارەي من چون ئەو جارانەن
نە ئازيز ويئەي ئيفتەر يارانەن^(۴)
دەي سا شو بويەر نەو سوب سەحەردا
چون دووي ھەناسەم وه «ئاويدەر» دا^(۵)
ساتي تامل كەر، بديه درەنگي
ئانا مويني ئاسمان رەنگي^(۶)

(۱) بمانە: بمنيئە. واتە: ئيستا نە ئەو سەيرانەي جاران ھەيەو نە تۆيش ديارى، سا وەرە بمنيئەو دەردت كارى نەبي.

[۳]

(۲) مەولەوي لە «بانە» فەقئ ئەبي، ئەبيسي كە شېخ عەزىزى جانەو ەرەبى برادەرى كە ئەويش لە مزگەوتى دارالاحسان لە سنە، ئاولەي دەرکردو، بەو بۆنەيەو ئەم پارچە ھەلبەستەي بۆ ئەتيرئ.
(۳) مەعنای ئەم شیعەرەو شیعەرى پاشەو ەي پيئەو ە دئ.
(۴) ئيفتە: ئەوانى تر. واتە: ئەي شەمال تۆ زۆر جار رنكات بپو ەو چووي بۆلاي ياران، بەلام نە ئەمجارەي من وەكوو جارەكانى تر وايە، وە نە شېخ عەزىزى برادەرىشەم وەك دۆستانى تر وايە. لە ھەندئ نوسخەدا لە جياتى «ئيفتەر» نووسراو ە «ديگەر» كە ھەريانى «تر».
(۵) شو: بپۆ. ئاويدەر: كيوتكە لە باشوورى رۆزاواي سنەو ە. واتە: دەسا بپۆ بەياني وەك تەمى ھەناسەم بە سەر شاخى ئاويدەر داتى پەرە.
(۶) تامل: چاو ەروانى. بديه: بپروانە. مويني: ئەبينى. مەعنای ئەم شیعەرەو شیعەرى پاشەو ەي پيئەو ە دئ.

ببول كهردهن وه سهر ههر هفت تارمدا
 خوسوس وه سهر بهخت چهرخ چارمدا^(۱)
 بورجش يهند بهرزهن «سعد اکبر»هن
 جه گردین بورجان شهره فناك تهرهن^(۲)
 ستاره‌ی تالهی مهینت گازه کم
 خورشیده کی نهوج بورج نازه کم^(۳)
 هانه گوشه‌ی نهوج خانه‌ی شهره‌فدا
 نور نه‌فشانیشن وه ههر تهره‌فدا^(۴)

(۱) ببول: خۆلّه که وه. تارم: قات، مه بهس له ئاسمانه کانه. چهرخ: ئاسمان. واته: تاوی چاوه‌روانی بکهو که میك پروانه کۆشکینکی وهك ئاسمان بهرز، یا وهك ئاسمان شین، نه‌بینی، نه‌هنده بهرز خۆلّه که وهی کردووه به‌سهر ههر جهوت ئاسمانه که دا بۆیه وا ئاسمان شین نه‌کاته وه، وه به تایه‌تی به سهر بهختی ئاسمانی چواره‌ما که به پئی واتهی ریازی به‌کۆنه کان رۆژ به‌وه وه به‌نده. مه‌به‌سی له‌وه‌یه نه‌و که سه‌ی له‌م کۆشکه دایه له رۆژی ئاسمانی چواره‌م جوان تره.

(۲) بورج: قه‌لا، وه به ئیستیلاحی ریازی به‌کان به‌شیکه له دوانزه به‌شی دائیره‌ی فه‌له‌ک، وه ههر بورجی سێ به‌شه وه ههر به‌شیکه دهره‌جه‌یه که. سعد اکبر: گه‌وره‌ترین به‌ختیاری، وه به ئیستیلاحی ریازی به‌کان به‌سه‌تیره‌ی موشته‌ری نه‌لین. واته: نه‌و باله‌خانه‌یه قه‌لایه‌کی تیا به‌گه‌وره‌ترین به‌ختیاری پتوه‌یه وه له هه‌موو قه‌لایه‌ک به‌شهره‌فتره چونکه نازیزی تیا به.

(۳) هه‌ساره: نه‌سه‌تیره. نه‌وج: لای ژووروو، وه لای ریازی به‌کان بریتی به له به‌یه‌ک گه‌یشتنی سه‌تجی سه‌رووی فه‌له‌کی هه‌لگری رۆژ به سه‌تجی سه‌رووی فه‌له‌کی هاووتنه‌ی فه‌له‌کی هه‌شته‌م که پئی نه‌لین فه‌له‌کی «ممثل». له هه‌ندێ نوسخه‌دا له جیاتی «هه‌ساره» نووسراوه «ستاره». مه‌عنای نه‌م شیعره له‌گه‌ل شیعری دوا‌یی دا دێ.

(۴) خانه‌ی شهره‌ف: شوێنی گه‌وره‌یی، وه لای ریازی به‌کان دهره‌جه‌ی نوزده‌هه‌می بورجی جه‌مه‌له، به پئی قسه‌ی نه‌و ریازی یانه هه‌رکاتی رۆژ بگاته دهره‌جه‌ی نوزده‌هه‌می جه‌مه‌ل، وه له به‌رامبه‌ری نه‌سه‌تیره‌ی موشته‌ری به‌وه بی‌و له نوخته‌ی نه‌وجی فه‌له‌کیشا بی

تلووع و غرووب سوب ئیوارانەن

مەعاش و سەبات دەردەداران^(۱)

بەلام من جەستەم خەیلی بەدحالەن

لال بوون مالوومەن ئەو نە وەبالەن^(۲)

وہ بہم جۆرہ ہەل بێت، ئەو کاتە بە پیرۆزترین کاتیکی ھەلھاتنی رۆژ دائەنرئ. نوور ئەفشانی: بلاق کردنەوہی رووناکی. واتە: ئەستیرە ی بەختە مەینەت گازلنی گرتووە کەم و رۆژی سەربانی قەلای نازم کە بریتی یە لە شیخ عەزیز لە سووچی لای زوورووی ئەو بالاخانە پڕ شەرافەتمەندی یەدا رووناکی بلاق ئەکاتەوہ بە ھەموو لایە کدا.

مەولەوی لەم شیعراوەدا تەشبیھی مزگەوتی «دارالاحسان» ی کردووە بە ئاسمانەوہ، وە شیخ عەزیزی دۆستی بە رۆژ، وە بالەخانە ی حوجرە ی فەقیکان بە بورج، وە حوجرە ھەرەبەرزە کە ی شیخ عەزیز بە نوختە ی ئەوج - ئەگەر ئەوج لە عورفا بە خاوەن ئیمتیداد دانرئ - وە لەبەر ئەو کە حوجرە ی شیخ عەزیز زووری ژمارە نوزدە بووہ لە حوجرە کانی فەقیکانا، دایناوہ بە خانە ی شەرف کە دەرەجە ی نوزدە ھەمی بورجی ھەمەلە، وە لەبەر ئەو کە دۆستان لە بەرابەر یا دانیشتون خزمەتی ئەکەن لەبەر نەخۆشی، ئەوانی داناوہ بە ئەستیرە ی موشتەری، وە بریاری داوہ کە ئەم لە خانە ی شەرف، وە لە پایە ی سەعدی ئەکبەردایە.

لیرەدا ھەر ئەو ھەندە ئەوترئ بۆ روون کردنەوہ ی ئەم ئیشارەت و تەشبیھانە ی کە مەولەوی کردوونی لەم شیعراوە ی دا، چونکە تی گەیشتنی تەواوی ئەم وردە کاری یە پێویستی بە زانینی فەلەکیاتی کۆن ھە یە.

لە کۆکردنەوہ ی «ئاسمان» و «خورشید» و «بورج» «ئەوج» و «سعد» و «طالع» و «شەرف» دا بە پێی عیلمی بەدیع ھونەری «طباق» ھە یە.

(۱) مەعاش: مایە ی ژبان. سەبات: ئیسراحتی شەو. واتە: دەرکەوتنی ئەو دۆستە لە سبەینیاندا مایە ی ژبانی دۆستە دەرەدە دارە کانیەتی، وە ئاوابوونی لە ئیواراندا مایە ی ھەسانەوہ یانە. وشە ی «مەعاش» و «سەبت» لەم شیعراوەدا ئیشارەتە بۆ ئایەتی ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا، وَ جَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُباتًا﴾.

(۲) لال بوون: لال بـم. مالووم، مەعلووم. وەبال: نە گبەتی.

یانئ ئەو بالای توول عەرعر تەرز
 مەشنیۆ وە باد سوب سەحەری لەرز^(۱)
 چین کەفتەن نە رووی پێشانیش چون سیم
 چون زەنجیرە ی ئاو وە شنۆی نەسیم^(۲)
 نیم نیگاش هەوەس دل دۆزیش نیەن
 نازش دل بەریش جە خاتر شیهن^(۳)
 ئاوەلەش هوردان لال یەمانی
 وینە ی گۆی «حویاب» ئاو حەبیوانی^(۴)
 باغ مەحبوویش جە سەر تا دامان
 جە وەیشوومە ی دەرد خەزانش ئامان^(۵)
 دەخیلم شەمال وە ی گشت دەردەوہ
 شو وە خزمەتش وە ی دووی سەردەوہ^(۶)

- (۱) واتە: کە ئەئیم شیخ عزیز کە وتووێژتە ئاو دەلیای مەینەت، مەبەسم ئەوہ یە بالای وەک عەرعر بەرز ی ئەلەرئوہ تەوہ بە دەم بای بە یانی یەوہ کە چۆقە ی لەرزە، چونکە ئەوہ ی لەرز ی بێ لەشی وەک شوپۆرە بی ئەلەرز ی.
- (۲) سیم: زیو. واتە: تەوتلی وەک زیو سپی و جوانی گرژو چین چین بووہ وەک ئاو کە با لئی ئەدا زەنجیرە ئەکاو چین چین ئەبێ و نەرمە شەپۆل ئەدا.
- (۳) دل دۆزی: دل دوورینەوہ. واتە: جارێ کە ئە ی روانی بو دلداران بەو روانینە دلیانی ئەدووری یەوہ، بەلام ئیستا بە هۆی نەخۆشی یەوہ تاقەتی روانینی نەماوہ، وە نازی دل بەرانە ی لە بیر چووہ تەوہ.
- (۴) لال یەمانی: لەعلی یەمەنی، ئاقیق. حویاب: ئەو قوڵتە یە ی پەیدا ئەبێ لە سەر ئاو لەکاتی داکەوتنی دلۆبی بارانا. واتە: ئاوەلە ی دەرداوە، دەنکەکانی ئەئیی ئاقیقی سوورە بە لەشیوہ، وە لە قوڵتە ی سەر ئاوی حەیات ئەچی.
- (۵) وەیشوومە: تۆفی سەرما. واتە: باخی جوانی ئەو لە سەر یەوہ تا داوتنی بە هۆی بای ساردی نەخۆشی یەوہ پایزی داها تووہ. مەبەستی لەوہ یە کە لەشی توکی هەلداوە، وە ئەو توکیکی شوبھاندنوہ بە گەلای دار کە بوہ ی.
- (۶) شو: برۆ. واتە: شەمال دەخیلتم بەم گشت دەردی دل مەوہ بەم دووکەلی هەناسە ی سارد مەوہ برۆ بو خزمەتی شیخ عزیز.

دَل جە دەماوئەند گىرەو بەردەبى
 دىدە دانەى روب رىوئەند وەردەبى^(۱)
 واچە كەفارەت بەژن بالات بۆ
 نەسىب رەقىب خال ئالات بۆ^(۲)
 بدىە نەرگسان جە شەونم بىن كەيل
 پەرسا: كۆن؟ عەرزكەر: قەيسە كەى دوجەيل^(۳)
 ھانە «بانە» دا بىى كەى كەفتەبى
 دىيار بىى ئازار تۆ شەفتەبى^(۴)
 ئاير سەندەبى جە گەردىن لاوہ
 پووشە كەى جەستەش وە «ئار بەبا» وە^(۵)
 مەدىاي گە پىچ وەرد، گە مەنمايوہ
 جارجار جە نالەش مەفمايوہ:^(۶)

(۱) دەماوئەند: شاخىكى بەرزە لە ئىران. روب: دۆشاو. رىوئەند: گىيايە كە دۆشاوئىكى سوورى لىئە گەرنو وشكى ئە كەنەو وە ئەى كەن بە دەنك و بۆ ھەندى نەخۆشى بە كارى دىنن. واتە: پىى بلىئە لە تاو نەخۆشى تۆ دلى مەولەوى ئەوئەندە تەم داى گرتبوو وە گەروى لە كىئوى دەماوئەند بەردبەو، وە ئەوئەندە گىربابوو چارى سوور بووبوو ئەتوت دەنكى دۆشاوى رىوئەندى خواردوو.

(۲) واتە: دَل خۆشى بەردەو و پىى بلىئە خوا بكا ئەم نەخۆشى بە بىى بە كەفارەت بۆ رزگار بوونى لەشت لە سزاي دوزەخ، وە بەشى ئەو كەسانە بىن كە ئاخەزى خالى رەنگاوپرەنگتەن.
 (۳) بدىە: بىروانە. مەعنای ئەم شىعەرە بەسراوہ بە شىعەرى پاشەوہ يەوہ.

(۴) واتە: بىروانە بۆ چاوە نىرگسى يە كانى كە لە خەفەتا پىر بوون لە دۆزى فرمىسكى وەك شەونم، كە ھەوالى مەنى لىئە پىرسىت و تى لە كوئى يە، وە رامى بەدەرەو بلىئە: مەولەوى كە بۆ تۆ وەك مەجنون و ايوە لە دوجەيل دائە نىشەيت، لە بانە بوو، بى كەس كە وتبوو، دىيار بوو خەبەرى نەخۆشى تۆى بىستبوو.

(۵) ئار بەبا: شاخىكە لە نىزىكى بانەوہ. واتە: لەشى بارىك و بى ھىزى لە ھەموو لايە كەوہ ئاگرى تى بەر بووبوو وەك پووش بە شاخى ئەر بەباوہ ئاگرى تى ئەچى.

(۶) مەدىاي: ئەت پوانى. مەنمايوہ: ئەنەوى يەوہ. مەفمايوہ: فەھم ئە كرا. مەعنای ئەم شىعەرە شىعەرى پاشەوہى پىكەوہ دى.

فهلهك داخ وه دل خهسته م دا بهردی
 ژار دووری گیان نازیز پیم وهردی^(۱)
 واتم سائهبهت تهامت کهردن
 گیان رستگارم جه دمای مهردن^(۲)
 چیش دمای مهرگیش یه ند بهدبهخته نان
 گیان هر نه نازار دهر د سهخته نان^(۳)
 یه سفته ی وه باد ههر د نه وه هردمن
 یه گیان نازیز زیز دهر دمن^(۴)
 سهروهخت بهندی رای فهریادمن
 ئینسافن، وهسن، فهلهك دادمن^(۵)
 تهئیرش نیه ن فهریاد جه لای تو
 تا دهست قودرهت چه رخت نه شکنو^(۶)

(۱) پیم وهردی: دهر خوار دت دام. واته: نه گهر بۆت بروانی یابه نه ت دی تاوتك له تاو نازار پیچی نه خوار دو تاوتکی تر نه چه می یه وه جار جاریش نهی نالاندو وا نه هاته بهر گوئی نهی وت نای گهر دوون چهند داخ برد به دلی خهسته ماو چهند ژاراوی دووری نازیزت دهر خوار د دام. له م شیعره وه تا دوا شیعر ههر قسه ی مهولهوی یه له گهل گهر دوون.

(۲) دما: پاش. مه عنای نه م شیعره به سراوه به شیعر ی پاشه وه ی یه وه.

(۳) چیش: که چی. واته: که نه وه هه موو نازاره ت دام له دلی خو ما وتم نه لبه ت لی بوو ته ته وه و ئیتر پاش مردن بۆ خو م نه چه سیمه وه، که چی نه وه نده بهدبه ختم له پاش مردنیش گیانم ههر به دم دهر دی سهخته وه نازار نه چیژی.

(۴) زیز: عاجز. واته: نه وه ته له لایه که وه له شم سوو تا وه و با خو له که ی بردو وه به م ههر دو به وه ههر دا، وه له لاینکی تره وه نازیزه که م به دهستی دهر دو نه خو شی یه و عاجزه.

(۵) بهندی: گیران. واته: واده ی به سرانی رنگای هاوارمه، ساتوخوا فهلهك داد، ئیتر به سه ئینسافت بین.

(۶) نه شکنو: نه شکنی. واته: به لام هاوارو داد سوودی نیه لای تو تا دهسی قودره تی خوا نه م چه رخ وه له سوورانه ت نه شکنیته بهك.

[۴]

ھام دەردان نامان^(۱)

ھام دەردان نامان ئەر مەندەن ھۆشم
سەدايى وەشەن مەيۆ نە گۆشم^(۲)
چىمان زىلەي زەنگ زەوارى مەيۆ
زەنگەي قافلە كەي وەھارى مەيۆ^(۳)
قافلە چى نامان، دادەن دەخىلم
بەنەك دار خەم خەيلى زەليلم^(۴)
نە راي تىجارەت ئەمىر وەلى
تۆمايەي رەواج عەباس وەلى^(۵)
ساتى قافلە كەت ساكن نە سەير بۆ
يەك عەرزى دېرم: ئوغرت خەير بۆ^(۶)

[۴]

(۱) مەولەوى جارىنكىان گونى لە دەنگى كاروانىكەوہ ئەبى، وە بەو مونا سەبەتەوہ بە خەيال قافلە چى يەكە بانگ ئەكاو لە گەلىا ئەكە وپتە گفوتگۆ. قسە كانى بەينى خۆى و ئەو قافلە چى يەي لەم قەسیدە دا ھۆنیوہ تەوہ. شىوہى قەسیدە كە لەوہ ئەچى لە ناوچەي زەھاو بووى و تىبىتى، وە بۆ شىخ عەزىزى جانەوہ رەيى نوسىبى.

(۲) مەيۆ: دېت. واتە: ھاودەردىنە! ئەگەر ھۆشم لای خۆم بى و ئەزانم دەنگىكى خۆشم دېتە گۆى. لە ھەندى نوسخە دا لە جياتى «ھام دەردان» نوسراوہ «ھام سەران».

(۳) چىمان: وەك بلىى. زەوار: كاروان، لە «زوارى» ى عەرەبى يەوہ وەرگىراوہ كە جەمعى «زائر» بە مەعناي زيارەت كەر. واتە: وەك بلىى دەنگى زەنگى كاروانىكى بەھارى دېتە گۆىم.

(۴) بەنەك دار: ئەوكە سەيەكە پىش كۆچ كەردنى ھۆز ئەچىتە ھەوارگە بۆ جى خۆش كەردن و نامادە كەردنى نان و خۆراك و حەيوان لەوہ پاراندىن. مەعناي ئەم شىعەرە دوو شىعەرى باشەوہى پىنكەوہ دى.

(۵) ئەمىر وەلى: حەزرىتى عەلى كە مەشھورە بە «امير المؤمنين ولى الله».

(۶) سەير: رۆيشتن. دېرم: ھەمە. واتە: دەخىلتم كاكەي كاروان چى، من لىرە لەسەر مالى

گیچ زریوار ههرسم مهوج وهردهن
 سارای مهربوان تهمام ههپرکهردهن^(۱)
 بازش ههناسهم سوب وهنهش دهرو
 یهخ کهرو قهتار ئاسان بویهرو^(۲)
 ئهمجار وه سۆزن موژهی جوّش وهردهم
 سهر نووک قهلهم ئاخ سوراخ کهردهم^(۳)
 وه بهند دووباد مهینهت جگهر
 بوورازه تاتای جهوالان یهکسه^(۴)
 قه یاسهی قایش پۆسه کهی جهستم
 حهلقهی چهلهمه پیشهی شکستم^(۵)

خهم و خهفەت دانیشتووم و زۆر زه لیلیم، سوئندت ئه دەم به وهی که بووه به مایه ی ناویانگ
 ده کردنی چه زه تهی عهلی عه باس، له بهر خاتری بازرگانی چه زه تهی عهلی توژی
 لیره کاروانی یه کهت راوه ستینه قسه یه کم هه به با پیتی بلیم، قسه که شم ئه وه یه بۆ کوئ
 ئه چی، جارئ بمینه ره وه. له ناو کاروان چی یه کانی کوردستانی خواروودا باوه سوین به
 بازرگانی چه زه تهی عهلی و عه باس ئه خۆن.

(۱) زریوار: زریبار، گۆمیککی گه وره یه له ده شتی مهربوان زستانان ئه مه یی و سواره به
 سه ریا غار ئه که ن و ئه چن بۆ راو. هه پ: قور. مه عنای ئه م شیعره له گه ل شیعری پاشه وهی دا
 دئ.

(۲) بازش: لینی گه پئ. یهخ: سه هۆل. واته: زریباری فرمیسکم شه پۆلی داوه و ده شتی
 مهربوانی کردوه به قور، جارئ مه پۆ تا به یانی با ههناسهی ساردم بدا له و ده شته و کزری
 بکاته وه بۆ ئه وهی و لاخه کانت نه چه قن.

(۳) قه له م: ئه و بزماره تیژه یه که ئاسنگه ره کان کلکی سووزنی پی کون ئه که ن. سوراخ:
 کون. مه عنای ئه م شیعره و شیعری پاشه وه ش پیکه وه دئ.

(۴) به ند: به ن. بوورازه: بدووره. واته: به سووزنی جوّش خواردووی برژانگیشم که به
 نووکی قه له می داخ و خه فەت کون کراوه، وه به به نی دوولۆی مهینهت که به نی جهرگمه،
 جهواله کان یه که یه که بدووره وه.

(۵) قه یاسه: ئه و قایشه یه به ژئر سکی و لاخا ئه ی هیننه وه بۆ قایم کردنی کۆپانه که ی.

رەگ تەن تالى تال وەردەى سىۋەنگ
 بىفەرمان ياران باران بدان تەنگ^(۱)
 زەنگ دلەى تەنگ زاىەلەى سەدرەنگ
 پىنكىاي تاي دەرد رىشەى خەم گولەنگ^(۲)
 وزان نە گەردەن بەرز پىشاھەنگ
 بشۇ بدۇ دەنگ فرسەنگ وە فرسەنگ^(۳)
 مەدەد يەا عەلى پەى سەفەر كەر مەيل
 مەنزىل وە مەنزىل تا مەنزىلگەى لەيل^(۴)
 بەلام ھەر خاكى جەو ئاسانە كەن
 گەرد سىفتەى گيان ھەراسانە كەن^(۵)

چەلەمە: ئەو ئەلقە ئاسنە يەكە بە سەرى قايشە كەو يە وەك بەرزە وانە بۇ تووند كەردنى قەياسە كە. واتە: پىستى لەشم بىكە بە قايش بۇ قەياسە و ئىسقانى شكاو رىشم وەك ئەلقە داتاشە و بىكە بە چەلەمە بۇ تۇند كەردنى قەياسە كە.

(۱) سىۋەنگ: رەش پەيوەست. بىفەرما: بىفەرمو. واتە: بىفەرمو دۆستان دەمارە كانى لەشم كە بە دەرمانى تالى تال دراون و رەش بوونە تەو و پىچراون بە يە كا، بىكەن بە گورسىم، وە بارو بارگەى پى شەتەك بەدەن.

(۲) پىنكا: ھۆنراو. مەعناى ئەم شىعەرە بە سراو بە شىعەرى پاشەو يەو.

(۳) وزان: بىخەنە. پىشاھەنگ: و لاخى سەرقاقل. بشۇ: بىروا. واتە: دلەى خەفە تبارىشم كە ھەزار جۆرە ئاوازى لى ئەيىتەو، وە بە تالى دەردو مەيىنەت ھۆنراو تەو، وە لە رىشەى خەم خەفەت گولەنگى بۇ دروست كراو، بىكەنە مىلى بەرزى و لاخى سەرقاقلە تا ھەر بىروا بە رىتداو فرسەق فرسەق دەنگ بەداتەو.

(۴) مەدەد: يارمەتى، وشە يەكە بۇ پىرۆزى ئەوترىئ لە ناو ئەوانە دا كە دەس ئەدەنە ئىشىك. واتە: ئەمجار ھاوارى بىكەرە ھەزرتەى عەلى و داواى يارمەتى لى بىكە و بىكەو رە رى مەنزىل بە مەنزىل بىرۇ تا ئەگە يتە مەنزىلگەى دۆست.

(۵) ئاسانە: ئاستانە، بەردەرگا. مەعناى ئەم شىعەرە بە سراو بە شىعەرى پاشەو يەو.

رحمت بۆ وادهی وستهی باره کت
 نه بۆ وه پاشیل پای قه تاره کت^(۱)
 جه زیلهی نهو زهنگ چون خه بهرداره ن
 مه یۆ مشناسۆش ئاخیر دیاره ن^(۲)
 مه پهرسو ئازیز پرر وه فاو بهینه ت
 کۆن تیجار باشی سهر قافللهی مهینه ت^(۳)
 وچه مه ر نه دیه ت نه مام بی گهر د
 چیگه پارچهی گیان پایه نذازت کهر د^(۴)
 یاد پایه نذاز سه ودای سهرش بی
 مامه لهی پارچهی گیانی و تهرش بی^(۵)
 به لام جه ته ئسیر جووش بوتهی دل
 ده مهی هه ناسهی ده روون پرر چل^(۶)

(۱) وسته: خستن. واته: به لام هه ر خاکیک له بهر ده رگای له یل دا بی نه وه خوئی له شی سووتای دلداره له گیان بیزار بووه کانه، له بهر نه وه به ره حم به له کاتی بارخستناو ئاگات لی بی نهو خاکه نه که و تته ژر پی و لآخه کانت و پی شیل نه کرئ.

(۲) مه عنای نه م شیعرهش به سراوه به شیعی پایه وه یه وه.

(۳) تیجار باشی: باش بازرگان. واته: ئازیزی به وه فاو بهین، به هوی نه وه وه که دهنگی زهنگله که نه ناسیته وه و ئاگاداره لی، دیاره دیت بۆ لاتان و نه پرسنی باش بازرگانی سهر قافللهی مهینه ت - که منم - له کرئ یه؟

(۴) چیگه: لی ره. پایه نذاز: فرئی دانه بهر پین. واته: تۆرش له وه راما پی بلی بۆچی خو ت نه ت دی له م شو ئنه دا گیانی خو ی فرئی دایه بهر پی ت؟

(۵) واته: سه ودای نه وهی که وتبوه سهر که گیاتیکی تریش پهیدا بکا بۆ خو ی نه ویش فرئی بداته بهر پی ت. له بهر نه وه خه ریکی مامه له کردن بوو.

(۶) بوته: نهو مه نجه لهی زه رگه ر له سه ر ئاگری دانه نی بۆ تواند نه وهی زپرو زیو. مه عنای نه م شیعره و سنی شیعی پایه وهی پیکه وه دی.

سىم قال ھەرس شەوان بىدارىش
ئەشرەفى پاك تاو رەنگ روخسارىش^(۱)
رووكەش بى ۋە كفت ھوون گولنارى
ۋە مس منمانا جە لاي بازارى^(۲)
بازارپش كەساس، راي بەندەرش بەند
كەس نەمەۋاچۆ سەرمايەش ۋە چەند^(۳)
ۋە بازارپەدا ۋە بانگ بى شەرم
مەگىلا ۋە مەوات ۋە زايەلەي گەرم^(۴)
مايەم ناپەرەۋاج، دەروونم تەنگەن
قافلەم تا قام قيامەت لەنگەن^(۵)

-
- (۱) سىم: زىو. قال: پوخت. ئەشرەفى: لىرە.
(۲) كفت: ئەو دەرمانەي ئەيدەن لە رووي ھەر مادەيەك. ھوون: خوین. گولنار:
گول ھەنار، گولئىكى سوورە. منمانا: ئەي نواند.
(۳) نەمەۋاچۆ: نالى. واتە: بەلام زىوي پوختى فرمىسكى شەونوخونى كىشانو، ئالتوونى
بى گەردى رەنگو رووي، لە تاو ھاتنەكولى مەنجەلى دل ۋە ھەناسەي بە سۆزى دەروونى
رووكەش بووبو ۋە خوینى ۋەك گولنار سوورى جەرگى. لەبەر ئەو لە بازارا وايان ئەزانى
زېرو زىونى يە ۋە مسە، ۋە بازارپى ۋە ستابوو، ۋە رىنگاي ھات ۋە چۆي كۆگاي
بازرگانى يە كانى لى گىرابوو، ۋە كەس لىي نەئەپرسى يە ۋە ھىچى لى نەئەكرى.
(۴) مەگىلا: ئەگەپرا. مەحنای ئەم شىعرەش لە گەل شىعرى پاشەۋەي دا دى.
(۵) قام: بەر بابوون. واتە: ئەويش لە داخا بە بازارا ئەگەپرا ۋە بى شەرم ھاوارى ئەكرد
ئەيوت دەسمايەكەي دەستم رەۋاجى نى ۋە دلەم تەنگە ۋە تا دىنيا دىنبايە قافلەكەم لەنگە ۋە
راست نايىتەۋە.

[۵]

ھام دەردان بەردەن

ھام دەردان بەردەن..ھام دەردان بەردەن
 رۆج و دل و دین و تالان بەردەن^(۱)
 دەروون و مەودای خەدەنگ ریش کردەن
 ریشە سەبووریم تاتا کیش کردەن^(۲)
 وە نیش پەر نیش ژار مار دەرد
 سەرپای ئەعزام لە تار لە تار کرد^(۳)
 وە نووک نەشتەر پۆلایی فیراق
 پەر جە زام کردەن دەروون موشتاق^(۴)
 جەمین قەمەرئ، سیمین سیم بەرئ
 مووی کەمەرئ، شیرین دل بەرئ^(۵)
 مشکینە خالئ، یوسف جەمالئ
 مەحبوب جەلالئ، لەیل ئاسا حالئ^(۶)

[۵]

(۱) واتە: ھاو دەردینە، رۆج و دل و دینی بە تالان بردووم. لە شیعی چوارەمەو دەس ئەکا
 بە وەسفی ئەوێ کە بە تالانی بردوو.
 (۲) واتە: دەروونمی بە نووکی تیزی بریندار کردوو و ریشە سەبووریمی تال تال دەرکیشاوە.
 (۳) واتە: بە ئیشو ئازاری زەهری ماری دەردی دووری، سەرپا لەشمی پارچە پارچە
 کردوو.
 (۴) واتە: ھەموو لایەکی دەروونی پەر سۆزمی بە نووکی نەشتەری پۆلایینی جیایی زامار
 کردوو.
 (۵) جەمین قەمەرئ: باریک ناوچاو وەک مانگی رۆشن. سیمین: سەپی وەک زبو. سیم
 بەرئ: سنگ و بەرۆک تاکە قەرائی پیا دادووراوئک. مووی کەمەرئ: قەد وەک موو باریکئک.
 (۶) مشکینە خالئ: خال رەشئک وەک میشک کە پارچە خوئنیکی وشک بوو وەبە لای

سەرو بالايسى، حۆرى نومايى
 خورشيد جەلايى، غيلمان ئاسايى^(۱)
 ديدە غەزالى، نازك خەياللى
 دوردانە لالى، ساحيب كەماللى^(۲)
 قومرى سەلايى، بولبول نەوايى
 لالە ليوايى، ئاھوو نىگايى^(۳)
 كەبك خەرامى، شابازى رامى
 تەزەروى نامى، ھوما مەقامى^(۴)
 داوودى دەنگى، گولالە رەنگى
 شەدە قەشەنگى، قوماش فەرەنگى^(۵)

ناوكى ھەندى ئاسكەوۋە دائە كەويى ۋە ھەلى ئەگرن لە بەر بۆن خۆشى. مەجبۇوب جەلالى:
 يارىكى ۋەك خۆشەويستانى بىباك.
 (۱) حۆرى نمايى: يارىك ديمەن ۋەك حۆرى. خورشيد جەلايى: ۋەك خۆر درەوشاۋەيەك.
 غيلمان ئاسايى: غيلمان جەمعى «غولام» بە مەعناى منالى موولى نەھاتوو، واتە:
 جوانىك ۋەك منالى موولى نەھاتوو.
 (۲) ديدە غەزالى: چاۋ ۋەك چاۋى ئاسك گمورەيەك. دوردانە: دورى تاقانە كە زۆر
 گرانبەھايە. لال: لەعل، بەردىكى گرانبەھاي سوورە. واتە: دۆستىكى ۋەك لەعلى ناياب.
 (۳) قومرى سەلايى: دەنگ ۋەك كۆترى قومرى خۆشيك. لالە: گولئىكى سوورە. ليوا:
 «لوا»، ئالا. واتە: ئالايى ديارى بەك ۋەك گولالە سوورە. ئاھو نىگايى: ۋەك ئاسك لاكەرە ۋەيەك.
 (۴) كەبك: كەو. خەرام: لەنجەولار. واتە: لەنجەولار كەرتك ۋەك كەو. شابازى رامى:
 ۋەك شاباز ھىيى بوويەك. رام: بە مەعناى ھىيى ۋە دەسەمۆ بوو. تەزەروو نامى: خۆش
 ئاۋازەيەك ۋەك كۆترەبارىكە. نام: بە مەعنا ئاۋازەيە. ھوما مەقامى: يارىكى ۋەك ھوما بە
 فەرو شكۆ. ھوما بالدارىكە ئەلئىن بە سەر ھەركەسىكە ۋە بىشىتە ۋە ئەبى بە پاشا.
 (۵) داوودى دەنگى: دەنگ خۆشيك ۋەك حەزرتى داوود كە ناويانگى لە دەنگ خۆشى يا

۱. ۋەنەۋشە بۆيى، گۈل غونچە جۆيى
 بەھانە جۆيى، كەبەسا كۆيى^(۱)
 سولەيمان جاھى، جام جەم نىگاھى
 سەندەر شاھى، دارا دەرگاھى^(۲)
 رەئنا سادەيى، نىگا بەدەيى
 سەھبا نەشەيى، پەرى زادەيى^(۳)
 شۆخ و شەنگ تەرزى، قەد قامەت بەرزى
 سەنەبەر لەرزى، ئىتاعەت فەرزى^(۴)
 ھىجران دۆزەخى، ويسال بەھىشتى
 نازك گۈل پوخى، كەبە كەشتى^(۵)

دەرچوۋە. شەدە قەشەنگى: سەرۋىچ جۋايتىك. قوماش فەرەنگى: پارچەي فەرەنگى
 لەبەر كەرتىك.

(۱) گۈل غونچە جۆيى: بە دۋاي خونچەي گۈلدا گەراۋتىك: يان جۋايتىك ۋەك گۈل
 خونچەي گۈي جۇگا. بەھانە جۆيى: بە دۋاي بەھانە گەراۋتىك بۇ دلداران، يان بەھا
 نە جۆيى بە مەئنا نىخ داۋا نە كەرى. كەبەسا كۆيى: بەردەرگا ۋەك كەبە پىرۋزنىك. كۆ بە
 مەئنا بەردەرگا يە.

(۲) سولەيمان جاھى: خاۋەن شىكۆيەك ۋەك حەزرتى سولەيمان. جام جەم نىگاھى:
 زىرە كىكى ۋا ۋەك چۈن جەمشىدشا لە ئاۋىنە كەي دا ھەموو شىتىكى ئەدى ئەمىش بە
 رۋايتىك لە ھەموو شىتىك ئەگا. دارا دەرگاھى: دەرگا بەرەللاۋ ھات ۋچۆ بە زۆرى
 پياكراۋتىك ۋەك داراي شاي ئىران.

(۳) رەئنا سادەيى: بىن كەش ۋ فشىكى كەمتەرخەمى خۆ بە ھىچەۋە نەبەستۋو. نىگا
 بادەيى: يارتكى ۋا رۋايتىكى ۋەك مەي ئىنسان مەست ئەكا. سەھبا نەشەيى: يارتكى ۋەك
 مەي نەشە بە دل گەيىن. سەھبا: «صہباء»، مەي.

(۴) سەنەبەر لەرزى: ۋەك سەنەبەر لەرزىۋەك.

(۵) نازك گۈل پوخى: روو ۋەك گۈل ناسكىك. كەبە كەشتى: جى ۋ شۋىن ۋەك كەبە
 پىرۋزنىك.

عیشوہو ناز دارى، يەكتا نىگارى
 حىلە و فەن كارى، گەرم بازارى^(۱)
 غونچە دەھانى، تووتى زوبانى
 ساحىب زەمانى شەكەر ئەفشانى^(۲)
 رەقىب دەم سازى، غەرىب نەوازى
 نازەنن گازى، عاشق گودازى^(۳)
 ئەبرۇ كەمانى پەيكان موژانى
 سەول خەرامانى، مەولان نىشانى^(۴)
 يەند تىر نىگاي بى مەيلىش دا لىم
 يەند ژار «سجە» ى ھىجران وەردەن پىم^(۵)
 ئەو كەردەن تەمام سەراپام چل چل
 ئىد فەتار فەتار كەردەن جەرگ و دل^(۶)

- (۱) يەكتا نىگارى: وەك وئەنە جوائىكى تاقانە، نىگار وئەنە يە. گەرم بازارى: بازار گەرمىكى دلداز زۆر.
- (۲) دەھان: دەم. ساحىب زەمانى: گەورە يەكى زەمانە. شەكەر ئەفشانى: قسەى وەك شەكر شىرىن بلاوكەرەو يەك.
- (۳) رەقىب دەم سازى: لە گەل بەدكار رىك كەوتوويەك. نازەنن گازى: كەسىكى وا ئىشرو نازار گە ياندىنى وەك ھى نازاران لاي دلداز خۆشە. عاشق گودازى: دلداز توئەنەو يەك. گوداز بە مەعنا توئەنەو يە.
- (۴) پەيكان موژانى: برژانگ وەك تىرىك. سەول خەرامانى: لەنجەولار كەرىك وەك سەول. سەول راوتكى بەرزى باخى يە ساق و گەلای مۆرە گولئىكى درىژكارى مىزراحى ھە يە. مەولان نىشانى: خوا نىشان كىردوويەك، ياخود ناغا شىو يەك.
- (۵) سىجە: كۆلەمارتىكى كوشندەى سەرو كللك بارىك و ناوقەد ئەستورە. مەعناى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى پاشەو يەدا دى.
- (۶) چل چل: كون كون. فەتار فەتار: دارزاو. واتە: ئەوئەندە تىرى روانىنى بى مەيلانەى

خوسوس شهراهی خورشید دووری
 ماران گاز که ردهن زه خم مه هجووری^(۱)
 مه ر لابه رو ژار وه دارووی ویسال
 یا وه مه رههم سیل زام که رو پامال^(۲)
 وه رنه ئاره زووی زیان مه حاله ن
 خه یال حه یات فکری به تاله ن^(۳)

[۶]

هه رچه نی ناکار^(۴)

هه رچه نی ناکاو ده ماخم ته م بی
 سیا هور دوود نه که لله م جه م بی^(۵)
 به ر قو برووسکه و ته م داش وه هه م دا
 پلووسکه ی سیلاو ئامام وه چه م دا^(۶)

لین داوم و زه هری ماری دووری ده رخوار دداوم، به تیره که سه رتاپای له شمی کون کون کردوو وه به زه هره که ی جه رگ و دل می دافره قاندوو وه.
 (۱) واته: به تابه ته ی بلنسه ی خووری خووران گازی به زامه کانی له شم کردوو وه.
 (۲) داروو: ده رمان. سیل: سیلاو. مه عنای ته م شیعره ش له گه ل شیعره ی پاشه وه ی دا دئ.
 (۳) واته: مه گه ر یار به ده رمانی وه سل ژاری ماره که ی ده رکا له له شم، وه به مه ته م لافاوی زووخ و کیمی زامه کانم نه هیللی، نه گینا مه حاله جار تکی تر به ته مای زیان بم، وه شتیکی هیچ و پوچ نه بن بیری لین بکه مه وه.

[۶]

(۴) مهولهوی ته م قه سیده یه ی بو خالژی کۆماسی نار دووه.
 (۵) مه عنای ته م شیعره و سی شیعره ی پاشه وه ی پتکه وه دئ.
 (۶) به ر ق: برووسکه. مه به سی له و تیشکانه یه له چاوی ئینسانه وه ده رته چن له کاتی پژه می زور توندا.

خاشاك ههستيم لافاو بهردهوه
دهروون پيچش داو دل ويهردهوه^(۱)
زانام ههم ديسان دل كوس نوشه
گهردهلوشه ناره زووی توشه^(۲)
جوشش وهردهبی چار ویم نه كهرد
وه هه رحال نه بهین شهرتیمان ویهرد^(۳)
نهك چهنی خه یال قیبله م بسازی
ده خیل تهن خه ستهن وه جیاش نازی^(۴)
سه ر هه رده و سه ره رده، مه نزل ته و مه نزل
دل ته و شون تو، من ته و شون دل^(۵)
دیم بهد عه هدی ش كهرد هه و سه نده وه
تهن سه سه رته مه ند بی جیا مه نده وه^(۶)

(۱) خاشاك: پل وپووش. ویهرد: بوورده وه.

(۲) واته: هه ره له ناکاوا ته م ده ماخمی داگرت و هه وری ره شی دووکه دل له كه الله ما
كۆبووه وه، ده سم كرد به پڑمه و هوورو چاوم تیشکی لی بووه وه و بهر چاوم تاریك بوو، وه
فرمیسك به خۆر به چاوما هاته خوارو پل وپووشی له شی برده و ده روونم پیچی پیاها ت و
دل م بوورده وه «یه عنی: بوورایه وه»، زانیم ته وه هی ته وه یه كه ديسانه دل م كۆستی كه وتووه و
كه وتووه ته گه رده لولول و ناره زووی تۆیه تی.

(۳) واته: دل م هاتبووه جوش و منیش هه رچیم كرد چارم پین نه كرا، ناچار ری كه ویتین و
مه رچیکمان بۆ یه كتر كرد.

(۴) نهك: نه كه ی. بسازی: ريك كه وی. نازی: نه هیلی. واته: پیموت له گه لت دیم بۆ لای
له یل به لام به و شهرته نه كه ی له گه دل یادی دۆستا ريك كه وی و برۆی و له شی خه سته م
به جی یلی.

(۵) شون: شوین. واته: به پیی ته م شهرته كه ویتینه ری له م هه رده وه بۆ ته و هه رد له م
مه نزل وه بۆ ته و مه نزل، دل كه وتبووه دوا ی تۆ و منیش كه وتبوومه دوا ی ته و.

(۶) بهدعه دی: بپه یمانی. هه و سه نده وه. فری. واته: كه چی دیم به پیچه وانه ی
گفته كه ی خۆی جوولایه وه و دایه شه قه ی بال و له شی خه فه تبار كرد و به جی هیشت.

جه بی شهرتی دل زامه تم سهختن
 ویت یاونه وه های نهسیم وهختن^(۱)
 ره حمی کهر وه حال خه مان هه رزان دا
 ته شریف بهر بدیه وه سر به رزان دا^(۲)
 ههر جای چون بهخت دوور نه وهالان
 سیا بو تاریک جه سیامالان^(۳)
 گیچ دوود ئاخ هه واش پر که رده ن
 ئانه یا تاخگی خالوی هام فه رده ن^(۴)
 گا گیچ سه رسام نه گه ردا وه دا
 گا خه فته ن نه توی خه فته خا وه دا^(۵)
 جه نه شته ی گه رمی هه وای کووره ی مه یل
 جای تینیش که م که م جه نم بیه ن که یل^(۶)

- (۱) یاونه: بگه یه نه. لیره وه مهولهوی رووی قسه ی ئه کاته بای نهسیم و پیتی ئه لئی: به هوی بی وه فایی دل مه وه دهر دم زور گرانه، وه ختیه تی بگه ره فریام.
- (۲) واته: به زه بیست بیتته وه به حالی منی خه م و خه فته زور داو ته شریف بیه پروانه به هه موو به رزایی یه کا.
- (۳) سیا: ره ش. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
- (۴) واته: هه رچی یه که ره ش بی وه که بهختی عاشقانی دوور له یار، وه به هوی زوری ده وار وه تاریک هه لگه پرابی، وه گیژه لووکه ی دووکه لی ئاخ هه لکیشان ئاسمانی ئه ویتی داگرتیی، ئه وه جیگای خالوی کوماسی یه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خالوی هام فه رده م» نوو سراوه «گه رده ن بی گه رده م».
- (۵) گا: گاه، جار ئک. خه فته ن: نووستوه. واته: خالویش وه زعی وایه جار جار گیتو سه رسامه له ناو گه رداوی عه شقا، جار جاریش خه وی خه فته تی لی که وتوه.
- (۶) جای تینی: جیتی تینوویه تی که وتن، چالایی لامل. واته: له بهر نه شته ی گه رمای هه وای ته نوری ئاره زووی دوست، لاملی که م که م ئاره قی کردوه. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «نه شته ی» نوو سراوه «ته شته ی» واته: له بهر تینوویه تی... تاد.

وئت ئاسا وه نهرم وئت نه رووی نم دهر
 بهو شنوی فینک دلش بیدار کهر^(۱)
 بهلام شنیای تای سهر سورمه ی بی گهر د
 نازار نه دۆ هیچ وه سای گهردهن زهر د^(۲)
 مه پهر سو، سیلاو ئه سرینان تاوتاو
 بریز وه روودا، ئیدش دهر جو او^(۳)
 سفته کهی سهرسام تن ناته وانا
 دیم خهستن که فتن هر ئید موانا: ^(۴)
 یه سهختی زامهت، یه دهر د موشکول
 یه دووری خالۆم، یه بی شهرتی دل^(۵)

(۱) مه عنای ئه م شیعره و شیعری پاشه وه ی پیکه وه دئ.

(۲) شنیای: شنه. واته: ئهی نه سیم خۆت ئاسا به نهرمی خۆت بده له رووی ئاره قه کهی لاملی و بهو شنه فینک که پهیدا ئه بی له خۆ دانت له ئاره قه که، دلی خه بهر کهره وه، بهلام ناگات لی بی خۆ لی دانه کهت وایی جوولانه وه ی ریشووی سورمه بی گهرده کهی سهری نازار نه گه یه نی به گهر دنی زهر دی. مه به سی ئه وه یه ریشووی سه روینچه کهی نه له رینته وه.

(۳) بریز: بریزه. مه عنای ئه م شیعره یه له گه ل شیعری پاشه وه ی دا دئ.

(۴) سفته: سووتاو. موانا: ئه خوئنده وه. واته: که خه بهرت کرده وه دیاره پرسیارت لی ئه کا، تیش تاوتاو لافاوی فرمیسک له چاوته وه بریزه وه له وه راما پی بی لی: سووتاه سهرسامه له ش هیز لی براوه که تم دی که وتبوو ههر ئه مه ی ئه وت. وته کهی له دوو شیعری پاشه وه دا دئ.

(۵) یه: ئه مه. واته: ئهی وت ههی هاوار ئه وه له لایه که وه سهختی دهر دو مهینهت... له لایه کی تریشه وه ئه وه دهر دی چاره نه کراو... ئه وه دووری خالۆم... ئه وه بی قه ولی دل. نازانم چی بکه م له تاو ئه م هه موو دهر دو نازاره. له هه ندی نوسخه دا له جیاتی «خالۆم» نووسراوه «نازیز».

ئه جهل نیم ره مهق باقی یه ن سا دهی
جه و دما به ختان مهوینانت پهی^(۱)

[۷]

هه وای زمستان^(۲)

هه وای زمستان خه مان به تاله ن
وهرو ههرد دهرد دهروون خال خاله ن^(۳)
هاژهی تاف ساف شه تاوگهی شادی
سوب مه یۆ نه گووش هوش ئازادی^(۴)
بۆی شنۆی شنای تای چنور شوق
مدۆ نه ده ماخ پر پرده داخ زهوق^(۵)
که یفم دا وهش وهش دهسته وهسته ی گول
نه گووشه ی کلاو، نه پای دهشت دل^(۶)

(۱) مهوینانت پهی: ناییم بۆت. واته: ده سا ئه ی ئه جهل نیوه گیانیکم تیا ماوه تا فرسه ته وه ره سه رم گیانم بکیشه، ئه گینا جار یکی تر هه لی وات بۆ هه ل ناکه وئو به ختی ناییم بۆت. له هه ندۆی نوسخه دا له جیاتی «په ی» هه ر «ده ی» دووباره کراوه ته وه، به م په ی به مه عنای «مهینانت» ناتیینی ئه بی.

[۷]

(۲) مهولهوی ئه م قه سیده به ی له وه رامی نامه به کی شیخ عه زیزی جانه وه ره بی براده ریا نووسیوه که له به هارا بۆی نووسیوو.
(۳) زمستان: زستان. واته: هه وای زستانی خه م به تال بووته وه وه به فری هه ردی ده ردی دهروون په له په له بووه.
(۴) واته: به یانیا ن هاژه ی تافگهی سافی شادمانی دپته گوپی تی گه یشتنی ئازادی. مه به س له ئازادی رزگار بوونه له سه رمای زستان.
(۵) واته: بۆنی شنه ی چلی چنوری ئیشتیاق ئه دا له لووتی پر نیشاتی زهوقم.
(۶) وهسته: به سراو. کلاو: لووتکه ی به رز. واته: چه پکه گولی به سراوی سووچی

نیشانەى نەوزۆز وادەى وەھارەن
يا نەشئەى ئامای نامەى نىگارەن^(۱)
يانى: ئازىزم يە نامەى تۆبۆ
يە رەشئەى حەيات سەر خامەى تۆبۆ^(۲)
ئەى ئەسرین گەرم تاوتاوہ راسەن
ئەى دلەى پەى من ھوناوہ راسەن^(۳)
بىەن ئەى وەفا، وەى ئىستىغنايت
ئەى گەرمى مۆبەت، وەى ئاشنايت^(۴)
تاقى يەن ياران، يا خاوم دىەن
جە بەدبەختى وىم ياوہرم نىەن^(۵)

لووتكەى شاخەكان و داوتنى دەشتەكان پەى دەرپەى كەيفم زىاد ئەكا. ئەش توانرى
مەئناى شىعەرە كە بەم جۆرە لى بدرتتەوہ: چەپكە گول بە بەينى كلاوو پىچەدا كراوو لە
عاستى دلە لە باخە لا دانراو، پەى دەپەى كەيفم زىاد ئەكا.

(۱) نىگار: وىنە، مەبەس لە دۆستە. واتە: نازانم ئەمە نىشانەى نەوزۆز وادەى بەھارە، يا
نەشئەى ھاتنى نامەى دۆستە؟

(۲) واتە: مەبەسم ئەو يە بشى ئەمەى بۆم ھاتووہ نامەى تۆبى و ئەو مەرە كەبەى
پى نووسراوہ ئاوى حەياتى سەرنووكى قەلەمى تۆبى؟

(۳) واتە: بشى راست بى تۆ تاوتاو لە بەر دوورى من فرمىسك برىژى و دلەت بۆ من
بووبى بە خوئناو؟

(۴) بىەن: بووہ واتە: بووہ ئەو ەندە بە وەفا بى نامەى وام بۆ بنووسى، كەچى لە و لاشەوہ
ئەو ەندە كەمتەرخەم بى لە گەلم؟ مەئناى نىوہى دوو ھەمى ئەم شىعەرە لە گەل شىعەرى
دوايى دادى.

(۵) تاقى يەن: تە حقىقە. واتە: برادەرىنە ئاخۆ ئەم گەرمى خۆشەوستى و ئەم ئاشنايى يە
راستە ياخەوم دىوہ؟ من لە تاو بەدبەختى خۆم باوہرم نىە راست بى.

روخساری، وهختی مهسقل مدا ویش
 وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش^(۱)
 نه سرین جهرگش دهن وه سهر نیشه دا
 چه نیش دل ئامان، ئامان پیشه دا^(۲)
 نه و دلئی وینهی په پرهی گول بی گهر د
 هه ی خهم، هه ی نامهر د، چه نیت مه لول کهر د^(۳)
 نه وسه ئیستیفناو قین وه هم ماوهر د
 ئینسان بی په روا گیان ته سلیم مه کهر د^(۴)
 ئیسه بو ئهی تاو ههرس چون سه یله
 ئهی ئیلتیفاته و ئهی وه فاو مه یله^(۵)

(۱) مهسقل: «مصل»، نه وهی زهنگی پی لانه بن. مه عنای ئم شیعره به سراوه به شیعی پاشه وه.

(۲) نه سرین: فرمیسک دهن: بدهن. واته: نه و روخساره ی ئازیزه وهختی که خوی جوان نه کرد نه وهنده ناسک نه بوو نه گهر خه یال به پاریز به لایا برپوشتایه نه و به شنهی رویشتنه که ی بریندار نه بوو، ئیتر نازانم فرمیسکی چاوی - یا خو جهرگی بده به سهر نووکی نه شته را - چون دلئی هاتوو په پایا دابرژته خواره وه؟ له هندی نوسخه دا له جیاتی «روخساری» نووسراوه «روخسارش» وه له جیاتی «ویش» نووسراوه «لیش» وه له جیاتی «جهرگش» نووسراوه «جهرگت» و له جیاتی «چه نیش» نووسراوه «چه نیت». بهم پی به زه میری «ش» نه گهر پته وه بو دوست وه زه میری «ت» نه گهر پته وه بو نه سرین.

(۳) واته: نه ی خهم! نه ی نامهر د چون دلئی ئازیزت خه فته بار کرد که وه ک په پرهی گول بی گهر ده؟

(۴) وه هم ماوهر د: تیکه لئی نه کرد. مه عنای ئم شیعره له گه ل شیعی پاشه وهی دا دی.
 (۵) بو: بلئی بی. واته: نه وسه ئازیز بی باکی و قینی تیکه ل یه ک نه کرد، ئینسان له ترسانا بی په روا گیانی نه دا به دهسته وه، ئیستا بشی راست بی فرمیسک وه ک لافاو به تاو برژی له چاوه کانی و نه وهنده وه فاو مه یلی بی و ناگای لای دلدار بی.

ئەى دلهى نازك خەستەى خەمانە
گۆش دەرو بژنەو، ئەمجار بمانە^(۱)

[۸]

هەى هوو.. هەى چەندن^(۲)

هەى هوو.. هەى چەندن نامان خەبەرى
تەى تاقەت بپریان، نەسەم سەفەرى^(۳)
تەو سەربەرزەن هەرد لەیلاخان
وە خزمەت سەرتیڵ بڵەند دەماخان^(۴)
تەم ئەى زام سەخت جە تەلى وارا
وە نەرم تار وە لەفز شیرین وبارا^(۵)

(۱) بژنەو: بێسە. بمانە: بێنە. واتە: ئەى دله ناسکە کەم کە چەند وەختە گرفتارى دەردى
خەم و خەفەتى، وەرە گۆی بگرە بۆ ئەم قسە تازانەى دۆست و گیانت دەرنەچى و نەمرى!

[۸]

(۲) مەولەوى ئەم غەزەلەشى بۆ شەيخ عەزىزى جانەوەرەبى نووسىو
(۳) نامان: نەهاتوو. بپریان: پچراو. واتە: ئەى هوو دەمیکە هەچ خەبەرتکى دۆستم بۆ
نەهاتوو، تەلى سەبرو بوورده باریم پچراو، دەخیلتم باى نەسەم بکەوەرە رى.
(۴) لەیلاخ: ناوچەى کە لە هەرتەمى سەن، وە بە هەموو کۆتستانیکیش ئەلین. واتە: بپرو تا
ئەگەیتە بەرزایى یەکانى شاخە کۆتستانى یەکان و ئەگەیتە خزمەتى سەرگەورەى دەماخ
بەرزەکان.

(۵) وارا: بارىو. تار: بێنە. وبارا: تى پەربوو. واتە: بەگفتیکى شیرینى وا کە بچى بە دلا، وە
بە شىوێهە کى نەرم ناوى لە نەگەتەى یەو بەربارىو منى لا بیه. ئەم بارینى ناوێ ئىشارەتە بۆ
ئەو کە مەشهورە «الْأَسْمَاءُ تَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ» بە مەعنا: ناو لە ئاسمانەو ئەبارى و نیشانەى
پاشەرۆژى خواوەنە کە یەتى. مەبەسى ئەو یە مەن هەر لە ئەزەلاناوتکى وابوو بە
چارەنووسم کە نیشانەى ئەم بەدبەختى یەم بى.

واچه دیم مهویرد ساتی وه سالی
 موارا هر دهم حالی وه حالی^(۱)
 گا مهویرد نه سر هوون چه مهی چه
 تکرار مه که رد فورد دیوانه کهی شه: ^(۲)
 سهیر سه ره رزان له یلاخان که ردی
 نهی شه حیفت که رد من جه یاد به ردی^(۳)
 گا مهوات دووریت دریغش نه که رد
 گهرمای گهر میان کو تایش ناوهرد^(۴)
 به لام نه لحه ق دل وه فریام یاوا
 های یانهی سهردی هه ناسهش ناوا^(۵)
 شهوان هام پازهن، روان هاومالنه
 «قَلْبُ الْأَسَدِ» م قهوس سارالنه^(۶)

- (۱) مهویرد: به سهردی نه برد. موارا: نهی گۆری به وه. واته: چاوم پین کهوت سه عاتیکی به سالی به سهردا تی نه پیری، وه هر تاوی وه عتیکی نه گۆری به وه عتیکی تر.
- (۲) دیوانه کهی شه: «وهلی دیوانه» ی شاعیری نه خوینده وار که عاشقی «شه» بووه. مه عنای نه شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه.
- (۳) واته: تاویک به سهردی خوینی له سهرچاوهی چاوه وه هه لقولیا تی نه پیری و شیعره کهی وهلی دیوانهی نه خوینده وه که نه لی نهی شهم بو خۆت سهیری به رزایی به کانی کوستانت کرد، زور حیفت کرد منت له یادی خۆت برده وه.
- (۴) مهوات: نهی وت. واته: تاویکیش نهی وت دووریت هیچ دریغی لی نه کردم، وه چی له دهست هات کردی، گهرمای گهر میانیش هر دوایی نه هات.
- (۵) واته: به لام خوا حه قه دلگه یشته فریام، یاخوا مالی ساردی هه ناسه ی ناوا بی.
- (۶) قلب الاسد: ناو چهرگهی مانگی «نه سه د» که ناوه پاستی مانگی هاوینه. قهوس: ناخر مانگی پایز. سارال: ناوچه به کی کوستانی به نه که وینه رۆزاوای خوارووی سنه. واته: هه ناسه ی ساردی دل به شهوو به رۆژ له گه لمه، وه ناوه راستی هاوینی لی کردووم به ناخر مانگی پایز له سارال که دیاره چند سارد نه بی.

گا مەوات ئازىز ئاي جە ئەوگاريم
 ئاي «سُبْحَانَ اللَّهِ» جە ئىتتىزاريم^(۱)
 موزدەم بەل بەيۇ ناگا جە دەردا
 نىيگام وراستەن وە راگوزەردا^(۲)
 دل وە تەمامى نىيەن نە جادا
 خەرىكەن نە بەين خۆف و رجا^(۳)
 داخۇم بە وەسلى لاونىمەو
 يا ھەر وە ھىجران تاونىمەو^(۴)
 يە كزەي دەروون گرفتارى ئەو
 يە حالەت دەرد ئىتتىزاري ئەو^(۵)
 تەفسىلش وە سۆز حالى كەردم پىت
 ھەنى تۆزانى چەنى رەحم وىت^(۶)

- (۱) ئەوگارى: گرفتارى. مەعنای ئەم شىعرە بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.
 (۲) بەيۇ: پىت. وراستەن: دووربوە. واتە: تاوئىكىش ئەي وت ئاي ئازىز چەند گرفتارم...
 ئاي پەنا بە خوا چەند چاوە پروانىم کرد... چاوم دووربوە بە رنگە كەدا بەلكو يە كىك پىت
 مژدەي خۆشى لى وەرگرم.
 (۳) مەعنای ئەم شىعرەش بەسراوہ بە شىعرى پاشەوہ يەوہ.
 (۴) لاونىمەو: بملاونىتەوہ. تاونىمەو: بمتوئىتەوہ. واتە: دلّم بە تەواوى لە جىي خۇبا
 نىيە وە خەرىك ماوہ لە نىوانى ترسو ھىوادا، نازانم ئاخۆ بە وەسلى خۆت دلّم ئەدەيتەوہ،
 يا ھەر وەك جاران بە ئاگرى دوورى ئەمتوئىتەوہ؟
 (۵) مەعنای ئەم شىعرەش لەگەل شىعرى پاشەوہ يەوہ دا دى. لە ھەندى نوسخەدا لە
 جياتى «دەرد ئىتتىزاري ئەو» نووسراوہ «سەخت دل ئەوگارى ئەو».
 (۶) زانى: ئەزانى. واتە: بلى ئەو كزەي دەروونى بە ھۆي گرفتارى بوونىوہ بە عەشقى
 دۆست، ئەو ھەش دەردى چاوە پروانى كردنى بۆ خەبەر و مژدە يەك لى يەوہ... وا بە سۆزەوہ
 بە درئۆي حالىم كردى لىي، ئىتر خۆت ئەزانى، ماوہ تە سەر رەحمى خۆت. لە ھەندى
 نوسخەدا لە جياتى «تەفسىلش وە سۆز» نووسراوہ «تەفسىلا دەستور» ئەم دوو شىعرەي
 دوايى پاشماوہ ي ئەو قسانە بوون كە مەولەوى بە نەسىمى وت بە شىخ عەزىزى بلى.

[۹]

ھەرچەند ھىجرانت

ھەرچەند ھىجرانت يەند زۆر ئاۋەردەن
 ەزرائىل جە رەنج سەر ئازاد كەردەن^(۱)
 بەلام دەردى وتەر جاگرتەن نە دل
 نەك چون ئىفتەر دەرد دل پىش مدو چل^(۲)
 داخوم جە تەنخوای دووی سفتەكەى ویت
 چىش بو ۋە سەيوان شەو تا رو پەرىت^(۳)
 جىياتى موژەى سفتەى بالاكەت
 چىش بو ۋە جارووی گەرد پالاکەت^(۴)
 پا چون مەنیاى، دیدەم نە دیدەم
 ئازار بى پەرىش موژەى نم دیدەم^(۵)
 دەك عومرم چون ۋەسل بالات تەمام بو
 چىو بى ئازار بو بشو پىش كام بو^(۶)

[۹]

- (۱) مەنیاى ئەم شىعرە بەسراۋە بە شىعرى پاشەۋە يەۋە.
 (۲) ئىفتەر: تر. واتە: ھەرچەند دوورى تۆ ئەۋەندە زۆرى بو ھىتاوم پىنوست بەۋە نەماۋە
 عىزرائىل خۆى ئازار بدا بىت بو گيان كىشانم، بەلام دەردىكى تر لە دلما جىگىر بوۋە دلّم
 چل ئەدا پى يەۋە، ۋە لە ھىچ دەردىكى تر ناچى.
 (۳) سەيوان: سىيەر. واتە: دەردەكەم ئەۋەتە بىر لەۋە ئەكەمەۋە ئاخوم كە مردم لە جىياتى
 دوۋكەلى لەشم كە بو تۆ سوۋتاۋە چى بە شەۋو روژ سىبەرت بو بكات؟
 (۴) جاروۋ: گسك. واتە: لە جىياتى برزانگەكانى منى سوۋتاۋى بالات چى گسكى تۆزى
 كەۋشەكەت بدا؟
 (۵) منيا: ئەت نا. مەنیاى ئەم شىعرە بەسراۋە بە شىعرى پاشەۋە يەۋە.
 (۶) چىو: شت. بشو پىش: بچى پىايا. واتە: چاۋەكەم كاتىك كە پى ناسكەكانت نەنايە

روویئ چون سەر چه‌م نازش مه‌وج مه‌ورد
 جه سایی دیای چه‌م دل مه‌گرتش گهرد^(۱)
 هه‌ی رۆ سا ئیسه چه‌نی مه‌ویارۆ
 چیئش بو‌گهرد نه‌دۆو نیگاش بدارۆ^(۲)
 ناخ مه‌یل تازهن پاسه که‌رده‌ن پی‌ت
 وه‌رنه که‌زی دل سا نه‌شنه‌فته‌پی‌ت^(۳)
 منت شی جه ویر خاست که‌رد دیدهم
 به ویت خاتر شاد خاست که‌رد دیدهم^(۴)
 سا هه‌ر سو‌زه‌ی جو‌ش ئاه‌سهرد من
 هه‌ر کووره‌ی پر تاو‌گهرم ده‌رد من^(۵)
 هه‌ر وه‌فای ده‌م‌ده‌م ئاشنایی ئه‌و
 هه‌ر ئه‌و عه‌هدو شهرت رووبه‌پایی ئه‌و^(۶)

سه‌رچاوم، برژانگه‌ ته‌ر په‌کانم نازاریان پینان ئه‌گه‌یانند، ده‌ک عومرم نه‌مینئ وه‌ک وه‌سلئ
 بالآت نیه، پاش مردنی من ئه‌بئ چی‌بئ به‌ سه‌ریا برۆیت و نازار به‌ پی‌ت نه‌گه‌یه‌نی؟ له
 هه‌ندئ نوسخه‌دا له‌ جیاتی «بشو‌پیش» نووسراوه «بشیو‌پیش» به‌ مه‌عنای لایق بئ بو‌ی.

(۱) دیا: روانین. مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ره‌ش به‌سراوه به‌ شیعرئ پاشه‌وه.

(۲) مه‌ویارۆ رانه‌بو‌ئری. واته‌: روویه‌ک که‌ ئه‌وه‌نده ناسک بوو نازی که‌ وه‌ک سه‌رچاوه
 شه‌پۆلی ئه‌دا، ئه‌گه‌ر به‌ چاوی دل‌یش سه‌یرم بکه‌رایه‌ گه‌ردی ئه‌گرت. ئیستا قور به‌ سه‌رم
 ئه‌بئ چۆن رابو‌ئری پاش مردنی من، وه‌چی بئ ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکا‌گه‌ردیشی بئ نه‌گرئو
 را‌گیریشی کاو نه‌ی تو‌نئیه‌وه!

(۳) پاسه‌: وه‌ها. وه‌رنه‌: ئه‌گینا. نه‌شنه‌فته‌پی‌ت: نه‌ت بیستبوو. واته‌: ناخ نازیزه‌ که‌م مه‌یلی
 دۆستی تازه‌یه‌ وای لئ کردووی موبالآت نه‌ماوه، ئه‌گینا بو‌چی گو‌یت له‌ که‌زی دل‌ی من نه‌بووه‌؟

(۴) شی: چوو. واته‌: نازیز چاکت کرد منت له‌ یاد چوو، وه‌ دل‌ت به‌ خۆت خو‌ش کرد.

(۵) مه‌عنای ئه‌م شیعه‌ره‌و شیعرئ پاشه‌وه‌ی پینکه‌وه‌ دئ.

(۶) رووبه‌پایی: رووبه‌پوو. واته‌: دۆستی تازه‌ت گرت و منت له‌ یاد چوو، جا تو‌خوا هه‌ر

های ره حمهت نه و قهبر سهودایی کامل
 سهرمه شق مهینهت «بیساران» مه نزل: (۱)
 یانه ویرانی هه ر وه من ئامان
 مه تاوو گهرتهی که سیوی دامان (۲)

[۱۰]

هامن، ها، من وار (۳)

هامن، ها، من وار، گهرمیش جوش ئاوه رد
 فهزای نهزم بهزم نه و گولالان بهرد (۴)
 بوول وه یانهی جهم نه و گولالان شه ند
 چه من بی نه وای ناله ی بوول مه ند (۵)

سۆزه ی جۆشی هه ناسه ی ساردی من و کوروه ی گهرم و به تاوی دهر دم، وه هه ر وه فای
 تاو تاوو ناشنایی و له روودا گفت دان و له پاشا پشت لی هه ل کردنی دۆسته تازه که ت. هه ر
 خویان یه که و به راورد ناکرتن به یه ک.

(۱) سهودایی: دلدار. مه عنای ئهم شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۲) که سیوی: که سیك. واته: ره حمهت له گۆری دلدار ی راسته قینه و سهرمه شقی دهر دو
 مهینهت مه لا موسته فای بیسارانی که وتووه تی: مال ویرانی هه ر بۆ من هاتووه، ناتوانم
 داوئنی که س بگرم و گله یی لی بکه م. مه به س ئه وه یه هه ر خۆم به ختم ره شه بۆیه یاریش
 منی له یاد ئه چی و دۆستی تازه ئه گری.

[۱۰]

(۳) مهولهوی ئهم قه سیده یه ی به بۆنه ی داها تنی هاوینه وه وتووه.
 (۴) هامن: هاوین. من وار: وه ک من. فهزا: ده شتایی. واته: ئانه وه ته گهرمای هاوین وه ک
 کوروه ی دل ی من هاته جوش و مهیدانی ئاهه نگی رنک و پینکی گولاله کانی فه وتاند.
 (۵) بوول: خۆله میش. شه ند: وه شاندی. مه ند: مایه وه. واته: خۆله میشی وه شانده به سه ر
 مآلی تیکرای گولاله تازه کانا، وه میترگه کان بی ئاوازه ی ناله ی بوول مانه وه. مه به سی له
 خۆله میش ئه وه ته گزوگیا وشک ئه بی و سپی هه ل ئه گهر ئی و وه ک خۆله میش ورد ئه بی.

تای به‌پزاهای شهنګ نه سای موغاران
 شیونا چون زولف ته‌عزیه داران^(۱)
 ها، کاوان، کاوان دلّ چون دلّ ریشان
 هرپ دان وه سهردا ههردان په‌ی ویشان^(۲)
 دوریت ئایر وست وه یانه‌کهی من
 یانی یانه‌ی دلّ ویرانه‌کهی من^(۳)
 هه‌وا ئایرین، سه‌روه‌خت ئایرین
 دلّه ئایرین، به‌دبه‌خت ئایرین^(۴)
 وه‌ی گشت ئایره‌وه خه‌یالم خامه‌ن
 به‌ختم ناپوخته‌ن فامم نه‌فامه‌ن^(۵)
 وه‌ی بلیسه‌وه گهردیم باقی‌یه‌ن
 واده‌ی ئایرین باده‌ی ساقی‌یه‌ن^(۶)

(۱) شهنګ: جوان. موغار: نه‌شکه‌وت. شیونا: تیک‌دا. واته: هاوین تالی به‌پزه‌زای جوانی له سیبه‌ری نه‌شکه‌وته‌کانا تیک‌دا وه‌ک ئافره‌تانی عازبه‌تی دار که قزی خویان ئه‌پرن‌و زولفیان تیک‌ده‌ن.

(۲) کاوان «ی یه‌که‌م»: به‌رزایی‌یه‌کان. کاوان «ی دووه‌م»: قلّه‌شان‌دوو‌یه. هرپ: قورپ. واته: به‌رزایی‌یه‌کان وه‌ک دلّ‌برینداران دلّیان له‌ت بووه‌و شاخه‌کان قورپان داوه به‌سهریانا بۆ خویان. مهبه‌س له‌ دلّ له‌ت بوون ئه‌وه‌ته‌ عهرز ئه‌قلیشی له‌ هاوینا، وه‌ مهبه‌س له‌ قورپ به‌سهران دان ئه‌وه‌ته‌ گژوگیایان پیوه‌ نه‌ماوه‌و هه‌رخاکه‌که‌یان دیاره.

(۳) وست: به‌ردایه. واته: دووریت ئاگری به‌ردایه‌ مالی دلّه ویرانه‌که‌م.

(۴) سه‌روه‌خت: وهرز. واته: چوار ئاگر ده‌وری داوم، ئاگری ئاره‌زوی دۆست و ئاگری وهرزی هاوین و ئاگری دلّم و ئاگری به‌ختی به‌دم.

(۵) واته: به‌ هۆی ئه‌م‌گشت ئاگره‌وه به‌ ته‌مای هه‌رچی بم‌خه‌یالی خاو ئه‌که‌م، وه‌ به‌ختم نه‌پوخته‌و تی‌گه‌یشتنم تی‌نه‌گه‌یشتنه.

(۶) واته: به‌ هۆی بلیسه‌ی ئه‌م هه‌موو ئاگره‌وه سووتاووم و ته‌نها که‌میک تۆزم لی‌ماوه‌ته‌وه، ئه‌نجا نۆبه‌ی ئه‌وه‌یه‌ مه‌ی‌گی‌پیش به‌ شه‌رابه‌ ئاگرینه‌که‌یه‌وه بیته‌ سه‌رم.

بەشق پیاڵەى مەست چاوه كەت
 بەو پەشپۆى چىن پاى كۆلۆه كەت^(۱)
 با بەى مەى بەلكم ئاير مەستى
 سۆچنۆ يەكسەر خاشاك ھەستى^(۲)

[۱۱]

ھەى نىزام نە زام^(۳)

ھەى "نىزام" نە زام نامەت تۆلابەرد
 ئاى ئاى سزاش داو قىامەتش كەرد^(۴)

(۱) بەشق: بە عەشقى. مەولەوى لە م شىعرەو شىعرى پاشەوھى دا قسەى لە گەل
 مەى گىرە. مەعناى ئەم شىعرەو شىعرى پاشەوھى پىنكەوھە دى.
 (۲) بەى: بىت. سۆچنۆ: بسووتىنى. واتە: ئازىز سوئندت ئەدەم بە عەشقى پیاڵەى شەرابى
 چاوه مەستەكانتو بە تىكچووبى زولفەكانت لە داوتنى سەرۆپىچەكەتەو، پیاڵەيەك
 شەرابم بەدەرى، بەلكو ئاگرى سەرخۆشى پل وپووشى بوونم بە يەكجارى بسووتىنى و
 رزگارم بكا. لە ھەندى نوسخەدا نيوەى يەكەمى شىعرى دوھەم بەم جۆرە نووسراو:
 ساپىم دەر جامى، بەل ئار مەستى
 بەل: بەلكو. ئار: ئاگر.

[۱۱]

(۳) مەولەوى ئەم قەسىدەيەى لە ۋەلامى «مەلا نظام» ناوتكى برادەريا نووسيوەكە ئەم
 سى شىعرى خواوھەى بۆ ئاردبوو:

دۆلەى دىوانەم ھىمەتش واستەن ئامان، ھا ئامان تەن ۋە جا ئاستەن
 چون كەفتە كاران دل ئەو شۆن تۆن بەن ۋە تاى رشتەى وئ ۋە ھوون تۆن
 تەن چون سىياسەنگ نە ھەوارانەن پا شكستەى دەرد دەماى يارانەن
 واتە: دەخىلتم دلە شىتەكەم مالاوايى كردوۋە لىم و رۆشتوۋە لە شىمى بەجى ھىشتوۋە،
 ئىستالام واىە ۋەك داماوە لى كەوتوۋەكان كەوتوۋەتە دواى تۆو بەسراو بە تالەبەنى خۆ بە
 خوتنا كردوۋى تۆو، لە شىشم ۋەك بەردى رەشەو بوۋى ئاگردانى كۆچەرى يەكان لە
 ھەوارگە كانا كەوتوۋە، ۋە بە دەردى دواى ياران كەوتن قاچى شكاوە. تكام واىە دلەكەم بۆ
 بنىرىتەو بە بىتەو ۋە ناو لە شىم و بحەسىمەو.

(۴) تۆ: تۆنكل. واتە: ئەى مەلا «نظام»، نامەكەت پەتروۋى سەر زامەكەمى ھەلكەندو
 كولا ندیەو، ئاى ئازارى زامەكەمى داو قىامەتى بەرپا كەرد.

چەنى كزەي گەرم زايسەلەي موشكول
ئىزھار كەردەبىت پەرى ئاماي دل^(۱)
زور ئاۋەردەن پىش ناسور زامان
گۆيا جە لاي تۆۋە لاي من ئامان^(۲)
مزانۆ ھەر كەس جە عىرفان كەيلەن
ھەر جنسى چەنى جنس وئش مەيلەن^(۳)
بى دەرد ئەو بى دەرد، خەجل ئەو خەجل
گيان ئارەزووش گيان، دل تەمەنناش دل^(۴)
نەدىەنم ۋە چەم، ئاگاھىم نىەن
دلەكەي مەنىچ خەيلىن بەرشىەن^(۵)
ئەو نە ئاخ و داخ، ئىد ھەناسەي سەرد
ئەو ئالوودەي خەم، ئىد خەرىك دەرد^(۶)
ئەو ھووناۋ ۋە تاۋ، ئىد ئەسرین چۈن سەيل
ئەو نە ۋاۋەيلا، ئىد كۆ لەيل، كۆ لەيل^(۷)

-
- (۱) ئاما: گەرانبە: مەعنای ئەم نىۋە شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشىيەۋە.
(۲) واتە: لەگەل كزەي بە سۆزى ھاۋارى ئارەحەتا باسى گەرانبەۋەي دلنت كىر دىۋو گوايە
زامى بە ناسور كەوتۇرى زۆرى بۆ ھىناۋە، لەبەر ئەۋە لە لاي تۆۋە ھاتوۋە بۆ لاي من.
(۳) واتە: ھەر كەسى تى گەيشتى بى ئەزانى ھەموو كەسى ئارەزوۋى لە ھاۋچەشنى
خۆيەتى. (۴) خەجل: داماو.
(۵) نەدىەنم: نەم دىۋە. بەرشىەن: دەرچوۋە.
(۶) واتە: دللى تۆ ئاخ ھەل ئەكىشى و دللى من ھەناسەي سارد. دللى تۆ گرفتارى خەفەتەو
دللى من توشى دەرد.
(۷) واتە: دللى تۆ بە تاۋ خوتناۋى لى ئەچى و دللى من لاناۋى فرمىسك ئەپرۆي. دللى تۆ
ھاۋارو فوغانىيەتى و دللى من ھەر ئەپرسى ئەۋە لەيل چى بەسەرھات؟

مولاقاتشان کهو جه کام ههردهن
کام ویرانهشان ئاوهدان کهردهن^(۱)

[۱۲]

ها تن ئه لوه دای

ها تن ئه لوه دای زینده گانیش کهرد
قهدهم ره نجه کهر هام فهرده کهی فهرد^(۲)
لابهر ته ختهی سهنگ ئه لحد سه رای ریش
جهم کهر گهرد خاک جهسته خهستهی ویش^(۳)
ئامیتنه وه باد بالای تورک تهر
یانئی نم ناکهن زوو مه بو وه ههر^(۴)
درووس کهر نه وه ههر شیوهی بولبولئی
بنیهش نه سهر شاخ گولئی یا چلئی^(۵)

(۱) کهو: ئاخۆم. واته: ئاخۆم له کام شاخ و کتو به کیان گرتیته وه و چ وێرانیه کیان ئاوهدان کردیته وه.

[۱۲]

(۲) ئه لوه دا: «الوداع»، مالاوایی. ره نجه کهر: ئه زیه ت بده. واته: هاوړئ تاقانه کهم، وا له شم مالاوایی له ژبان کردو مردم، زه حمه تی پئی خۆت بدهو وه ره بو سهر قه بره کهم.
(۳) واته: ته خته به ردی سهر ئه لحد ده کهی برا زاماره کهت هه لبره و خۆلئی له شی کۆکه ره وه که نه خۆشی عه شقی خۆیه تی.
(۴) ئامیتنه: تیکه ل. تورک تهر: ناسک وهک نازارانی تورک. واته: خۆلئی له شم تیکه ل بووه له گه ل یادی بالای تهر و پاراوی یار، له بهر ئه وه نم داره و ئه بی به قور.
(۵) نهو: لهو. واته: لهو قوربه و ئنه ی بولبولئیک دروست کهو له سهر گولئیک یا چلئی دره ختیگ دایئی.

به لکم نهو سه یاد جه ناکاو جارئ
بویه رۆ په ی گهشت کوشت شکاری^(۱)

نه چیرگای ویشهن وه پاریز کهم کهم
به له دهن، مدیو، مه که رۆش وه چه م^(۲)

خسه ده نگئی هه نی ههوا ده رۆوه
په ری مه رگیوتهر ئیحیام که رۆوه^(۳)

هه ر ساتئ سه دجار بهو تیر نهو ته رکهش
زینده گی و مه رده ن ئامان وه شه ن وهش^(۴)

[۱۳]

های ره قیب نهو شوئن^(۵)

های ره قیب نهو شوئن دیدهم هیجرهت که رد
عومر کئ وهی رهنگ وه تالی ویه رد^(۶)

(۱) بویه رۆ: تی په پری. کوشت: کوژراو. شکار: راو. واته: به لکو نهو راوچی یه ی گیانی
دلداران جاری له جاران له ناکاو تی په پری بهو شوئنه دا که وئنه ی بولبوله که ی تیا دانراوه،
بۆ گه ران به دوا ی نچیرئکی راوا. له هه ندئ نوسخه دا له جیاتی «وه ناکاو» نووسراوه «وه
سالت» وه له جیاتی «کوشت» نووسراوه «سه برئ».

(۲) مدیو: نه پروانی. مه که رۆش وه چه م: به دیی نه کا. واته: چونکه نهو ناوچه یه نچیرگای
خۆیه تی پاریز نه کرئ و ورده ورده دئته پئشه وه خۆی شاره زایه و وئنه ی بولبوله که به دی نه کا.

(۳) ههوا ده رۆوه: فرئ داته وه. واته: وه ک پئشان به تیری عه شقی خۆی کوشتمی
نه مجارهش تیرئکی ترم تی نه ته قینئ و زیندووم بکاته وه بۆ مه رگیکی تر مه به سی نه وه یه
تیری نهو زیندوو نه کوژئ و مردوو زیندوو نه کاته وه.

(۴) ته رکهش: جینگای تیر. واته: خۆشه ئینسان سه عاتی سه دجار زیندوو بکرئته وه و
بکوژئ به تیری تیردانی نهو یاره.

[۱۳]

(۶) ره قیب: به دکار. نهو شوئن: به دوا ی. واته: نازیزه کهم کۆچی کردو به دکاریش به دوا یا
رۆی، نه ی هاوار عومری کئ بهم جۆره به هیچ و پوچ چووه ته سه ر!

عومره نی ئازیز، هەر عادهت بیهن
 کەس جە عومر ویش وە فاش نەدیەن^(۱)
 بەلام ئاخەر گیان شیرین دلبر
 چون ملی وە سەر ئازارم مەدەر^(۲)
 وەر نیه ی وە تەنگ ئەی بەدبەختە وە
 گل بدۆ وە دەم زام سەختە وە^(۳)
 چمان دل جمان چەنیت پە ی سەفەر
 زامارەن کەفتەن پا وە پایش کەر^(۴)

[۱۴]

هه‌وای سەر سارال^(۵)

هه‌وای «سەر سارال» وە خوسوس وە تەن بۆ
 ئەرچی سەفای رۆح، راحەتی تەن بۆ^(۶)

- (۱) نەدیەن: نەدیو. واتە: ئازیز لۆمەت ناکەم وا بەجیت هیشتم چونکە تۆ عومری منی،
 وە تائیتاش هەر وا بوو کەس وە فای لە عومری خۆی نەدیو.
- (۲) ملی: ئەرۆی. واتە: دلبرە کەم... گیانە شیرینە کەم کە هەر ئەرۆی تۆزێ بە ئارام برۆ
 ئەزبەتم مەدەر.
- (۳) نیه ی: نیت. مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سارووە بە شیعری پاشەووە یەو. لە هەندێ
 نوسخەدا نیوہی دوو هەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە نووسراوہ:
 گل بدۆم وە دەم گیان دای سەختە وە
 چمان: وائەزانم. جمان: جوولاوہ. پا وە پای: پێ بە پێ: واتە: ئەگەر بە تەنگ ئەم
 بەدبەختە وە نیت بە دەم زامووە بتلیتە وە، بە دەربەستی دلەموە بە، وا ئەزانم لە گەشتا
 کەوتوو تە رێ، بە پێی ئەو برۆ چونکە زامارە و کەوتوو.

[۱۴]

- (۵) مه‌وله‌وی ئەم سێ شیعەرە ی بۆ «شیخ حەسەنی هەزارکانی یانی» نووسیوہ.
- (۶) مەعنا ی ئەم شیعەرە بە سارووە بە دوو شیعری پاشەووە یەو. لە هەندێ نوسخەدا نیوہی
 یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە یە:
 هەرچەند سارال خوسوس وە تەن بۆ

بەلام دوورى تۆيەند زۆر ئاۋەردەن
دەردى ۋە دەروون ھام دەردان بەردەن
ۋە ھەر جا تەشريف تۆئەرزانى يەن
ھەر ديدە پەي تۆ «ھەزار كانى» يەن^(۱)

[۱۵]

ھەرچەند وېم

ھەرچەند وېم زەدەي بادهي فيراقم
ۋە دىن ديدەت خەيلى موشتام^(۲)
بەلام شىرنى جەلام تالى يەن
جات خالى نەبۇ جاگەت خالى يەن^(۳)
ئەر ۋە سەلەن دادم پەرى فيراقەن
ۋەر ھىجرەن پەي ۋە سەل تاقەتم تاقەن^(۴)

(۱) واتە: ناۋچەي سارالى سەرۋو، با نىشتمانى تاييە تىشت بى ۋە ھەۋاكەي مايەي
خۆشى دلو رەھەتى گىانت بى، ۋە نەبى پىۋىست بى ھەر لەۋى دانىشى، چونكە
دووريت ئەۋەندە زۆرى ھىناۋە بۇ دۆستان ۋە دەروەنيانى بە دەردىكى ۋا بردوۋە
تەشريفت لە ھەركوئى دانىشى لە خۆشى يانا چاۋى ھەر دۆستىكت ئەۋەندەي ھەزار كانى
فرمىسكى شادمانى لى ئەپزى، يان ۋەك «ھەزار كانى يان» بۆت ئەبى بە جىگە ۋاۋا
چونكە ھىنانى ۋشەي «ھەزار كانى» ئىشارەتە بۇ ناۋى دى كەي شىخ حسەين كە «ھەزار
كانى يان» بوۋە.

[۱۵]

(۲) زەدە: پىكراۋ. مەعناي ئەم شىعرە بە سراۋە بە شىعرى پاشەۋە يەۋە.
(۳) واتە: ھەرچەند گرفتارى دەردى جىايىم ۋگە لىك موشتامى چاۋىتكە وتتم، بەلام
شىرنى گە يشتن بە تۆ بە تالى ئەزانم، ۋە جىگايشت خالى نەبى ھەر بە خالى ئەزانم.
(۴) واتە: چونكە ئەگەر لە گەلتا بىم ھاۋارو فوغان لە تاۋ ئەۋ رۆژە ئەكەم كە لىم جوئى
ئەيىتتەۋە، ۋە ئەگەر لىت دوور بىم سەبىم لا نامىتى ۋ ئارەزوۋى ۋە سەلت ئەكەم.

[۱۶]

هەقت بە دەسەن^(۱)

هەقت بە دەسەن کار بە دەس ئاسان
نە کیشانت جەور موژەي خال خاسان^(۲)
ئەو دۆزەخ چیشەن عەزابش جە کۆن
دۆزەخ ھەر دۆزەخ دووری بالای تۆن^(۳)

[۱۷]

ھېچ كەس نە واچۆ^(۴)

ھېچ كەس نە واچۆ وە فەرھاد رەندەن
نە قش شیرینش نە رووی سەنگ كەندەن^(۵)

[۱۶]

(۲) ئەم چوارینتەو چوارینتەي پاشەوہی لە نوسخە دەس نووسە کەي خۆما پیکەوہ بوون وە بەشیک بوون لە پارچەي «گنج ئالانی» کە لە «تیبی گاف» دا لە ژیر ژمارە «۴» دا بلار کرایەوہ، بەلام دیم کە ھېچ پەيوەندیان بە وئوہ نپە، وە لە ئیوانی خۆشیا نا لە یەك پارچە ناچن، لە بەر ئەوہ وائیرەدا ھەر کامیانم بە سەر بەخۆ بلار کردەوہ. دیاریشە کە ئەمەیان پاشماوہي پارچە یە کە بەلام ئەم توانی شوئنی راستە قینەي بدۆزینتەوہ.
(۲) نە کیشانت: نەت کیشاوہ.

(۳) ئەو دۆزەخ: جە ھەنتەمی ئەو دنیا. جە کۆن: لە کوئی یە.

[۱۷]

(۴) ئەم چوارینتەم بەو جۆرە بلار کردەوہ کە لە سەردەمی فەقی بەتیدا لە خوالی خۆش بوو مەلا سەید جە کیمی خانە قینیم بیستووە کە ھەموو جارێ بە سۆزەو ئەي خوئندەوہ. لە نوسخەي دەس نووسە کەي خۆشما ھە یە، وە لە ناخري پارچەي «گنج ئالانی» یەوہ یە، بەلام وەك لە پەراوتزی چوارینتەي پشوو دا وتم، لە بەر بئ پەيوەندی ئیوانیان لیم جوئی کردەوہ. لەو نوسخە دەس نووسە دا دوو جوملەي بە جۆرێکی ترە لیرە ئیشارە تی بۆ ئەکەم.
(۵) رەند: زیرەك. کەندەن: ھەل کەندووە. لە نوسخە دەس نووسە کەي خۆشما لە جیاتای «ھېچ کەس نە واچۆ» نووسراوہ: «ھەنی نە واچان» بە پئی ئەوہ دیارە ئەبئ ئەم چوارینتەش پاشماوہي پارچە شعرێك بئ.

دهك ریزان دهس با وەر جه گیان سه‌ندهن
کئی ئەلماس نه رووی دیدهی ویش شه‌ندهن^(۱)

[۱۸]

هال به‌دهال

هال به‌دهال، به‌دهن هالی و هه‌واله
یانی های چون سه‌نگ قولله‌ی قه‌زاله^(۲)
مـوارۆ واران خه‌مان پـیشه‌دا
هالای سه‌دای ده‌نگ تو‌ها تیشه‌دا^(۳)

(۱) ریزان: داوه‌ریو. شه‌ندهن: وه‌شان‌دوو. واته: که‌س نه‌لی فەرهاد عاشقیکی زیره‌ک
بووه چونکه توانیویه‌تی وینه‌ی شیرین له‌سه‌ر به‌رد هه‌لکه‌نی، یاخوا به‌ر له‌وه عیزارائیل
گیانی بکیشی، ده‌سی داپرزۆ بۆ ئەو ئیشه‌که کردوو به‌تی، تا تیشه‌کئی ئەلماسی داوه‌ له
چاوی خۆی، ئەگەر ئەو زیره‌ک ئەبوو له‌گه‌ڵ شیرین ئەبوو به‌یه‌ک، وه‌ وینه‌که‌ی شیرینی به
شه‌خسی خۆی دانه‌ناو به‌ ئەلماس تیبی به‌رنه‌ئەبوو. له‌ نووسخه‌ی ده‌س‌نووسه‌که‌ما له
جیاتی «ریزان ده‌س با» نووسراوه «ده‌سش ریزۆ».

[۱۸]

(۲) هال: حال. هالی: خالی. هه‌واله: چۆل و هۆل. مه‌عنای ئەم شیعره‌ به‌سراوه‌ به‌ شیعری
باشه‌وه‌یه‌وه.

(۳) موارۆ: ئەبارئ. هالای: هیشه‌تا. واته: حال‌م به‌دحاله‌و له‌شم چۆل و هۆل هیشه‌ی
تیانه‌ماوه، وه‌ وه‌ک به‌ردی سه‌ر قولله‌ی قه‌زاله‌ بارانی خه‌می لی‌ئەبارئ، که‌چی هیشه‌تا
ده‌نگ‌دانه‌وه‌ی ده‌نگی تو‌ی لی‌نه‌پراوه.

[۱۹]

هیجرانت جه تهرج

هیجرانت جه تهرج باد وهیشوومی

یه کایهك نه وراق جهسهی مهعدوومی^(۱)

کهرد وه فهرش رای گوزهرگای یاران

بهرد پهی پای ههردان ساراو کوساران^(۲)

[۲۰]

ههرچی دیت وه چه م

ههرچی دیت وه چه شی وه سهفهردا

ههرچی موینی هانه گوزهردا^(۳)

کس خالی نه بی وه هیچ نه فاما

نه وه پهی چیش ویهرد، ئید پهی چیش ناما^(۴)

[۱۹]

(۱) نه وراق: جه معنی «ورق» به معنا گه لآ. معنای ئهم شیعره به سراوه به شیعرى پاشه وه یه وه.

(۲) بهرد: بردی. واته: دووریت وهك باى توندی پایز یه که یه که ی گه لآی له شی مهولهوی وه راندو کردی به فهرشی رنگای گوزهر کردنی یاران و گه یاننده داوئنی دهشت و شاخه کان.

[۲۰]

(۳) شی: چوو. موینی: ئه بینی. معنای ههر دوو شیعره که پیکه وه دئ.

(۴) واته: ههر که ست له مهو پیش دیوه ئهم دنیا یه بی به جی هیشتوو، وه ههرچی ئیستا بیینی بهرئوه یه به جی بیلی، که سیش حالی نه بووه و تی نه گه یشتوو وه نه بوچی مردو ئهم بوچی له دایک بوو!

[۲۱]

هەر کاتن^(۱)

هەر کاتن زانای کام وه دانه وه
شه وشه يتان مالا وه خه رمانه وه^(۲)

[۲۲]

هەر چیت دابوو^(۳)

هەر چیت دابوو پیم یه که یه که دامه وه
حیساب حه شرت وا وه لامه وه^(۴)

[۲۳]

هەر یه ند

هەر یه ند دل له بریز خه یال خاله ن
جه خه یال خال ماچی خال خاله ن^(۵)

[۲۱]

(۱) مهولهوی لهم شیعره دا ترسی خوئی له نهفس وشه يتان پيشان نه دا.
(۲) مالا: مالی یه وه. واته: هەر ئه وه ندهت زانی شه وئک شه يتان هاته سه ر خه رمانی
کرده وه م کاو دانی هه موو ماشی یه وه و بردی.

[۲۲]

(۳) مهولهوی لهم شیعره دا له گه ل خوای گه وره قسه نه کا.
(۴) واته: خوایه هه رچیت پی دابوو یه که یه که هه مووم دایته وه، هیشتا حیسابی رۆزی
حه شرت به سه رمه وه یه، مه به سی له پیر بوون و لی که وتن و مردنه.

[۲۳]

(۵) له بریز: ئه وه ی لیواره که ی لی برزی. واته: دلّم ئه وه نده پیربوه له خه یالی خالی یار،
له بهر زۆری خه یال کرده وه له خال، ئه لی نوخته نوخته ی له سه ر په یدا بووه.

تیپی یی

[۱]

یاد زولف لوول

یـاد زولف لوول شیرین نیگاران
 خه یال ئه برۆی نازک نازاران^(۱)
 ئه و بیهن وه چین سه فحه ی پیشانیم
 ئید خه م چه مه که ی بالای که مانیم^(۲)
 فکر دانه ی خال ژهره ژ خه رامان
 ئه ندیشه ی بالای نه ورهس نه مامان^(۳)
 ئه و تانه ی دیده ی سؤما بیژمه ن
 ئید دانه ی ئه سرین وه تاو ریژمه ن^(۴)
 موتریب یه که مان بالای خه م وه رده م
 یه تار ئه سرین خه م کۆک ئاوه رده م^(۵)
 ساد ه ی ته نخوای من وه ی دهم دهرده وه
 لیدهر نه وایئ وه ی چه ند فهرده وه^(۶)

[۱]

- (۱) معنای ئه م شیعره به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۲) واته: یادی زولفی لوولی یاران وهك وینه جوان بووه به لۆج له سه ر ته ختی ته وئلم،
 وه خه یال کردنه وه له نازاره ناسکۆله کان بووه به هۆی چه مینه وه ی بالام وهك که وان.
 (۳) ژهره ژ: که و. ئه ندیشه: بیر. معنای ئه م شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۴) سؤماییز: ترووکایی لئ بیژراو. ریز: دارژاو. واته: بیرکردنه وه له دانه ی خالی جوانانی
 وهك که و له نجه ولارکه ر بووه به تانه ی سه رچاوی ترووکایی لئ بیژراوم، وه خه یال کردنه وه
 له بالای نه مامه تازه پئ گه یشتوووه کان بووه به فرمیسکی به تاو دارژاوم. مه به سستی ئه وه یه
 فرمیسک له چاوه کانیه وه رێک ئه رژئته خوار وهك بالای به رزو قنجی یار.
 (۵) یه: ئه مه. معنای ئه م شیعره ش به سراوه به شیعری پاشه وه یه وه.
 (۶) واته: کاکه ی ئاههنگ گپر وه زعم زۆر ناخۆشه، بگه ره ئه وه بالای چه میوه م بیکه

یا جه گونای من کهره من ئاوان تهر
 ره حمهت جه تاوان من فهراوان تهر^(۱)
 ههر تۆنی وه تاق داناو تهوانا
 تۆم ههنی، ههنی ئه و کیم بۆ هانا^(۲)
 خه ریک کرده ی ویم و فهزل تۆم
 ئیید مستاونۆم، ئه و ملاونۆم^(۳)
 بۆ بی عه دالهت فهزلت چه نیم بۆ
 وه سیمه ن خه جلهت خزمه ته که ی تۆ^(۴)
 په رده جه روخسار کهرده م لامه بهر
 جه لای هام سه ران رووسام مه که ر^(۵)

به که مان، ئه وه ش فرمیسکی چۆراوگه به ستووم که خه م کۆکی کردوو به بیکه به تار، وه له جیاتی من له م حالی به دهرد گرفتار بوویمه دا ئاوازه به کم بۆ لێ ده به ده م ئه م چه ند شیعره وه که ئه مانه ن له مه وپاش دین.

(۱) ئاوان تهر: ئاوه دان تر، زۆر تر. مه عنای ئه م شیعره به سراوه به شیعی ری پاشه وه.
 (۲) هه نی «ی یه که م»: هه یت. هه نی «ی دووه م»: ئیتر. هانا: هاوار. واته: ئه ی خوا یه که به خشه نده گیت له گونا هه ی من زۆر تره، ته نها تۆ ی زانا و خوا وه ده سه لات، منیش هه ر تۆ شک ئه به م، له تۆ به ولاره په نا بهر مه بهر کئی؟
 (۳) واته: له نیوانی کرده وه ی خۆم و فه زلی تۆ دا دامام، ئه میان ئه م تو ئیته وه له خه جاله تی داو ئه ویان ئه م لاو ئیته وه تا نه ترسم.
 (۴) وه سیمه ن: به سمه. خه جلهت: شه رمه زاری. مه عنای ئه م شیعره له گه ل شیعی ری پاشه وه ی دا دی.

(۵) واته: وه ره به پیی داد له گه لم مه که، چونکه ئه گه ر وام له گه ل بکه ی ئه بی سزام بده ی له بهر ئه وه که تا وانبارم. به پیی لوتفی خۆت له گه لم بجو ئیره وه، ئه وه نده م به سه که شه رمه زاری حوزو ورت بووم، ئیتر په رده له رووی کرده وم لامه ده و روو ره شی لای دۆستانم مه که.

یهند بهرۆم خه جلهت کهردهم به وئیدا
 سهراپام تفلنی دهس مارۆ پییدا^(۱)
 چون فکر فهزلت پهرده نهوازۆ
 جوانیم پیری ئاوات مهوازۆ^(۲)

[۲]

یا شیخ ههراگاوان^(۳)

یا شیخ، ههراگاوان مه یله که ی له یلنی
 سهر به سهر وه گیان ههرزانهن خه یلی^(۴)
 جووش کوره ی مه یل دل ستانی یه ن
 ده واش هه وای فهد زمستانی یه ن^(۵)

(۱) بهرۆم: ئەمبا. مارۆ: دینیی. واتە: شەرمەزای کردەوێم ئەوەندە ئەمباتەو بە قاوخی
 خۆماو بچووکم ئەکاتەو، منالیک ئەتوانی دەس یینیی بە سهراپای لەشما.
 (۲) نهوازۆ: نه یه وئ. موازۆ: ئەخوازی. واتە: کاتیک که نیازی لوتفت دەرکه وئ و پهرده
 نه دا به رووی خۆیا له عاستی من، پیریم ئاواتی زه ماننی جوانی ئەخوازی و ئەلجی مادهم خوا
 به خشه نده یه خۆزگه ههراگیز زه ماننی لاویه تی دواپی نه هاتایه.

[۲]

(۳) مهولهوی جارێکیان له خانه قای تهوئله میوان بووه و له باله خانه که ی سهرچه مه که
 دابه زیوه - که دیوه خانی شیخی «بهاء الدین» رحمته الله علیه بووه - کات زستان و دنیا ته پوتووشی
 بووه و ژووهره که ی مهولهوی دلۆپه ی کردووه. مه له ویش بهم چهند شیعه داوای له شیخ
 کردووه که بان گوشیک بنیری بانی ژووهره که بگپیری.

(۴) ههراگاوان: قوراوه کان. واتە: یاشیخ قوراوتک که به هۆی مه یلی له یلنی وه بپهژی له
 گیانی دلدار، ئەوەندە به نرخه ئەگه سهر به سهر بیگۆرپهته وه به گیانی خۆی هیشتا به
 ههرزان دهسی که وتوووه، که واته من له دلۆپه کردنی ژووهره کهم زویر نیم، وه ههراگادوو مه
 به بیانوو بۆ ناردنی ئەم چهند شیعه.

(۵) دل ستانی: دل سەندن. واتە: تێستا کاتی جووش سەندن کووهره ی خۆشه وستی یه،
 که دل له ئینسان ئەسینیی، وه ئەو که فوکۆله به هه وای شیعی باسی زستان کردوو
 دانه مرپهته وه.

ئۆسای بلوربەند پەنجەرەى كاوان
 ئاینە سازیش وست ئەو شەتاوان^(۱)
 وەرۆی بەرد ئەو بەست گرد گوزەرگایی
 دووی ئازیزشەن دڵ ئاھەپراییی^(۲)
 ھای نە، دڵ لوو ئاماش پەى نیەن
 مەکیانەش پەى چیش نەسیم کۆشیەن^(۳)
 نەسیم پەنجەى پات ئەر سەردى کیشان
 بەدارەش نە تۆى دڵ دەروون ریشان^(۴)
 شۆن ھەن نەى سەرۆخت. سازان پەى دەلیل
 جە ھەر سەر بەرزى ھەرس دیدەم میل^(۵)

(۱) وست: خستە. واتە: وەستا شووشە تێخەرى پەنجەرەى شاخەکان دەسى کرد بە ئاوتنە دامەزراندن بە سەر چەمەکانیشا. مەبەسى ئەو پە ئەو خواپەى كە چۆراوگەى ئاوى سەرشاخ و ئەشكەوتەكانى کرد بە سەھۆل، چەمەكانیشى مەیاندا.

(۲) وەرۆی: بەفر. بەرد ئەو بەست: بردیە بەست، دای پۆشى. ئاھەپ: ئەو رینگایەى كە بە زەحمەت پێى بووترى رینگا. واتە: بەفر رینگا و بانەكانى ھەموو داپۆشیو، دڵ ئەگەر تاقە رینگایەكى بێى بۆ لای یاریتییە لە دوو كەلى ھەناسەى كە ھەلى ئە كیشى لە تاو دوورى ئەو. (۳) مەکیانەش: مەى بێرە. کۆشیەن: بۆ كۆی چوو. لێرەو مەولەوى ئە كەوتنە قسە لە گەل خۆى و ئەلى نە كەى دڵ بئیری، چونكە دڵ ھات و چۆى بۆ نە، ئەى نەسیم بۆ كۆی چوو ئەو بانگە كە بێتەرە.

(۴) بەدارەش: بێخەرە. واتە: نەسیم، ئەگەر پەنجەى پێت سەرمای بوو بێخەرە ناو دلى دەروون بریندارانەو بەگەرمى بێتەرە. مەولەوى لێرەدا وردەكارى بەكى جوانى كەردوو كە نەسىمى شوپھاندوو بە ئینسان كە بە سەر بەفرا پڕوا پێى سەرمای ئەبێ، نەسىمیش كە بە سەر بەفرا بوەزى دیوى سەر بەفرە كەى ھەواى ساردى بەفرە كە وەرئەگرئ.

(۵) شۆن: شوین. سازان: دروست كەردوو. میل: ئەو دارە لە سەر رینگای بى نیشانە دای ئەچەقین بۆ ئەو ەى ریبوار رى و نە كا. واتە: ئەگەر لەو ئەترسى رینگات لى و ن بى،

بشو چون یاوای وهی دوی سهردهوه
 بی پرسا بنال وهی دوو فهردهوه: (۱)
 بالآخانهی چه دیوانه کهی تو
 بانه ناو وه گل ناسانه کهی تو (۲)
 تکهش عاجز کهرد خه یالت تیش دا
 نازیز بو جاری پا بنیه پیش دا (۳)

□

مه ترسه، چونکه ریگاکه ی نیشانه ی هه یه. له م زستانه دا فرمیسکی چاوه کانم له هه مرو
 بهرزایی به کا نیشانه یه کی داناوه بزرئ به دیی کردن.

(۱) بشو: بچی. یاوای: گه یشتن. پرسا: پرس. بنال: بنالینه. واته: پرؤ بو لای دوست، که
 گه یشتیه لای به ده م هه ناسه ی سارده وه بنالینه و هم دوو شیعره بلئ: دوو شیعره که
 نه وانه ی پاش هم شیعره ن.

(۲) بانه ناو: سواغ دراو. مه عنای هه ردوو شیعره که ینکه وه دئ.

(۳) تکه: دلۆبه. بنیه: بنئ. واته: باله خانه ی سهر چه م که دیوه خانی تو یه و بانه که ی به
 خاکی به رده رگاتان سواغ دراوه، که وتوو ته دلۆبه کردن، وه به هوی نه وه ناتوانین له سهر
 ئوسوولی ته ریقه ته نه قشبه ندی خه یال له تو بکه ینه وه تیا یاو «رابطه» ت بکه ین، جار تک
 ته شریف یینه و پی یه کی پیا بنئ با دلۆبه نه کاو بتوانین خه ریکی بیر کردنه وه که مان بین. نه مه
 مه عنا دیاری یه که یه تی، به لام مهوله وی مه عنا یه کی له مه ورد تریشی مه به ست بووه که
 نه وه ته باله خانه ی چاوی دلداره که ت که دلئ دیوه خانی خو ته وه هه میشه تو ی تیا ی ت، وه
 بانه که ی به خاکی به رده رگاکه ت سواغ دراوه - مه به سی له وه یه گوا یه هه مو جاری پیی
 نه نایه سهر چاوی - تک تک فرمیسکی لی نه پرژئ، له بهر نه وه و ننه ت له ناو چاوما عاجز
 بووه - چونکه که چاو ئاو بکا و ننه ی هه یچ به ساقی وه رنا گریئ - سا نازیز پی ناسکه کانت بنئ
 به سهر چاوه کانما با دامرکین و فرمیسک نه پرژن.

له هه ندئ نوسخه دا شیعره ی یه که م له م دوو شیعره به م جو ره یه:

باله خانه ی چه م دل دیوانه که ت بانه ناو وه خاک سهر ناسانه که ت

واته: باله خانه ی سهر چه م که هی دوسته دل بو شید - وه که ته. وه به پیی مه عنای دووم
 باله خانه ی چاوی نه و دوسته که دلئ شیت بووه بو ت... تاد.

[۳]

ياران بەرشىيەن^(۱)

ياران بەرشىيەن جە زىند وە زامىن
گرد تەفرەقە بىن چون خەيال من^(۲)
گەرد كوچشان ئانا ديارەن
دەك لىلاوئىت بو چوئنت قەرارەن^(۳)
سەنگى بار ھوش، پىش بار فامت
دەوار شادى، چىخ ئارامت^(۴)
لوان چەنى كوچ خالوكەى ھامفەرد
ئىستە بار وستەن نە ھەوارگەى ھەرد^(۵)
تو چىش مەكەرى كەم ھوش كەم فام
پەرى عەيبوعار مەندەنى جە لام^(۶)

[۳]

(۱) مەولەوى ئەم قەسىدەيەى لە پاش مردنى ئەحمەد بەگى كۆماسى وتوۋە، وە قسە لەگەل خۆى ئەكا تىايا.
(۲) زىند: جىگىگى لە دايك بوون، دنيا. واتە: دۆستان ھەموو مردن و گۆرگرتىنە باۋەش و بوو بە زامىنان، وە ۋەك خەيالە پەرىشانەكەى من پىرۇو بىلاو بوون.
(۳) واتە: تۇزى بارو كۆچيان ديارە، ئەى تو چوئنت خۆت گرتوۋە نەروئىشتوۋى بە دوايانا، دەك كوئىرايىت داىەت.
(۴) سەنگى بار: بارى قورس كەكاروان چى لەكاروانا ئەى خەنە دواۋە. پىش بار. شت و مەكى سووكو ھەرزان بەھا كە ئەى خەنە پىشى كاروانوۋە. مەعناى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەيەۋە.
(۵) لوان: رۆىشتوۋە. واتە: بارى قورس و سووكى ھوشو فامتو، دەوارو چىخى شادى و ئارامىت لەگەل كوچو بارى خالوكەى رۆىشتوۋونو ئىستا لە ھەوارگەى دەردو مەينەتا بارىان خىستوۋە.
(۶) مەعناى ئەم شىعەرە بەسراۋە بە شىعەرى پاشەۋەيەۋە.

ساچهنی نه پړواچ یاوه وه یاران
 با تهن بۆ وه سەنگ مەندە ی هەواران^(۱)

[۴]

یاوا پیّم نامه‌ی^(۲)

یاوا پیّم نامه‌ی شیرین خیتامەت
 دەك دەك نە پێژۆ سەرپەنجە ی خامەت^(۳)
 سیا ی سورمە ی خەت نە دیدەم شانا
 بادەرەوشە ی وەرەق خەمان رفانا^(۴)
 مەرھەم بی پە ی زام ئە فەعی یان گەستەم
 دەوایی پە ی دەرد جەستە کە ی خەستەم^(۵)

(۱) چەنی: لە گەل. یاوه: بگه. واتە: ئە ی تی نە گە یشتوو، تۆ بە تەنیا چی ئە کە ی وا لێرە ماوی؟ هەر بۆ عەیبو عار ماوێتەوه لام، هەلسە لە گەل گیانما بکە وەرە ری و بگەرەوه بە دۆستان، چش با لەش رەش بوو وە کەم لێرە بە جی بمینی وە کو بەردی ژێر مەنجەل کە لە هەوارە کانا ئە مینیتەوه.

[۴]

(۲) مهولهوی ئەم چەند شیعەرە ی بۆ شیخی «بهاء‌الدین» رحمۃ اللہ علیہ نووسیووە کە نامە یەکی بۆ ناردبوو، وە تیا ی دای باس کردبوو کە شیخ «ضیاء‌الدین» رحمۃ اللہ علیہ برای لە تیرانەوه گەراوہ تەوه.
 (۳) نە پێژۆ: دانەوہ ری. واتە: نامە ئاخەر خۆشە کە تم پێ گە یشت، یاخوا هەرگیز ئەو سەرپەنجانەت دانەرزین کە قەلە مە کە یان گرتبوو بە دەستەوه. وشە ی «شیرین خیتامەت» ئیشارە تە بۆ ئایە تی «خِتَامُهُ مِسْکٌ».
 (۴) شانا: وە شاندم. بادەرەوشە: باوہ شین. رفانا: راوی نا. واتە: مەرە کە بە رەشە کە ییم وە ک کە وە شانند بە چاوما، کاغەزە کەش لە جیاتی باوہ شین خەمی لی دوور خستەوه.
 (۵) ئە فەعی: مار. واتە: نامە کەت بووبە مەلھەمی زامی ماران گەستەم و دەرمانی دەردی لەشی بیمارم.

تەسکین دا وه ئیش نیشەکهی دوری
وه دلەى سۆچىای نار مەهجووری^(۱)
مەگەر خوداوه ند کەرەم کەرەوه
تەفرەقەى یاران جەم ئاوه ردهوه^(۲)

[۵]

يار وه فادار^(۳)

يار وه فادار شەرت و بەین بى شۆ
چون نوور دیدەى مەعدوومی مەبو^(۴)
وهختى بەندەى ویش بى حال وه چەم دی
ئەسرین وه چەم دا ریزاو پەشیو بى^(۵)

(۱) واتە: ئیش و ئازاری نوکی تیژی دوریتی داسوکناندو ئیسراحتی دا بە دلەم که بە ناگری دوری سووتاو.

(۲) واتە: چونکه خوا لوتفی کردو دوستانى له یەك بووی یەك خستەوه.

[۵]

(۳) مەولەوی ئەم دوو شیعرەى بە بۆنەى کوێر بوونیهوه وتوو.

(۴) بى شۆ: بى ئەندازە. مەعنای هەردوو شیعرە که پیکهوه دى.

(۵) واتە: یاری بە وه فاو گفت و پەیمان له ئەندازە بە دەر راست وهك رووناکی چاوی من ئەبى، که منى خوলামى خۆى دی حالەم پەرشانە، فرمیسکی بە چاوی خۆى دا رزانندو تیک چوو. مەبەسى ئەوهیه چاوی بۆ بەشداری بوون له نارهحتی حالیا کوێر بووه.

[۶]

یاران، دلداران

یاران، دلداران نه توئی دل داران
بی یاد یاران، یاران مهویاران^(۱)

[۶]

(۱) داران: رائه گرن. مهویاران: رانا بویرن. واته: عاشقه دلداره کان یاره کانی خویمان له ناو
دلینا رائه گرن، چونکه دۆست به بی یادی دۆست ناتوانی بژی.

پرده که سه خته ن، خه یلیج تاریکهن
 رای نه جات یه کجار باریک مهوینوون
 وه قهه توانای ویت باریکمه ندی کهر
 شون پای کردار هام فهران هورگیر
 خه جالته تی به نزم یاران نه یو بیت
 نی یه نی وه تهنگ شهرمه ساری ویت
 ئه ر و اچان په قهش ئه و به زم مه حشره
 چه نی توانای سهر هورده رده شه ن
 من مشیو کام خاک که روون وه سهردا

دله، راگه کهت خه یلیج تاریکهن
 ساری هیدایهت تاریک مهوینوون
 چوله چراوی پهری ویت ساز دهر
 ئه ر گونا رای راس به رده نی جهویر
 به ل لهو دیوان دا دیوانه ی سهر شیت
 باری ئه ر غه قللهت دام ته ندن نه پریت
 یاد ئه و سهر وهر وه دهر وون باوهر
 یه مه نسووب تون ئینه کرده شه ن
 ئه و به شهرمه وه مدیو به وهردا

ISBN 964-7638-54-X

9 789647 638548

سنبلج، پاساژ عزتی
 انتشارات کردستان
 تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲